

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 1168.

AVADĀNA KALPALATA

WITH ITS TIBETAN VERSION.

NOW FIRST EDITED BY

SARAT CHANDRA DAS, *Rai Bahadur.*

*Associate Member, Asiatic Society; Foreign Corresponding
Member of the Imperial Archæological Society,
St. Petersburg, etc.*

AND

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYĀBHUSANA, M.A.

Professor of Sanskrit and Pali, Presidency College, Calcutta.

VOL. II. FASCICULUS VI.

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 57, PARK STREET.

1910.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 57, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, Grafton Street, New Bond Street, London,
AND MR. OTTO HARBASSOWITZ, BOOKSELLER, Leipzig, Germany.

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—ac
of the Fasciculi being out of stock.

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

*Advaita Brahma Siddhi, Fasc. 2, 4 @ /10/ each	Rs. 1
Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1
*Agni Purāṇa, Fasc. 6-14 @ /10/ each	5
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each	14
Aitareyalocana	2
*Ann Bhāshya, Fasc. 2-5 @ /10/ each	2
Aphorisms of Sāṅḍilya (English), Fasc. 1 @ 1/-	1
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3
*Atharvana Upanishad, Fasc. 4-5 @ /10/ each	1
Ātmatattvaviveka, Fasc. I	0
Aṇvavaidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3
Avadāna Kūlpalātā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-7. Vol. II, Fasc. 1-6 @ 1/ each	12
Bālam Bhaṭṭi, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	1
Bauddhāyana Śrauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	3
*Bhāmati, Fasc. 4-8 @ /10/ each	3
Bhāṭṭa Dipikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	4
Bauddhyastatrasaṅgraha	2
Brahma Sūtra, Fasc. 1 @ /10/ each	0
Brhaddevatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2
Brhadharma Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3
Bodhicaryāvatāra of Śāntideva, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3
Ōri Cantinatha Charita, Fasc. 1-2	1
Ōntadūṣaṇi, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each 1-5 Vol.	1
Ōatapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	14
III Ditto Vol. VII, Fasc. 1-3 @ /10/	3
Aṣṭasāhasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-13 @ /10/ each	1
*Aṣṭavarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10; Vol. IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each	8
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each	36
Ditto Vol. IV, Fasc. 8-9 @ /10/	1
Ōlokavartika, (English), Fasc. 1-7 @ 1/4/ each	1
*Ōranta Sūtra of Āpastamba, Fasc. 12-17 @ /10/ each	8
Ditto Gāṅkhāyana, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc. 1-4; Vol. 4, Fasc. 1 @ /10/ each	8
Ōri Bhāshyam, Fasc. 1-3 @ /10/ each	10
Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc. 1-7 @ /10/ each	1
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1-4	4
Gobhiliya Grhya Sūtra, Vol. I, @ /10/ each	3
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1/4/ each	3
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	2
Ditto Grihya Saṅgraha	2
Haralata	0
Karmapradīp, Fasc. 1	1
Kāla Vīveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	1
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each	4
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4/ each	4
*Kūrma Purāṇa, Fasc. 3-9 @ /10/ each	17
Lalita-Vistara, (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	4
Madana Pārijāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each	3
Mahā-bhāṣya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12; Vol. III, Fasc. 1-10 @ /10/ each	6
Manuṭika Saṅgraha, Fasc.	19
	1

असत्यरूपा तस्यान्तर्विश्रान्ता कूटकामिनी ।
चक्रे संसार-गण्डे वामा मोहं महीपतेः ॥ ६० ॥

आनिनाय स तां स्वैरं सदनं मदनातुरः ।
परिणामादेरोधीनि स्पृहयन्ति मुमूर्षवः ॥ ६१ ॥

यशः-प्रकाराणां चिवर्गफलशालिनाम् ।
परशुनृपवृक्षाणामिन्द्रियाणामनिग्रहः ॥ ६२ ॥

नैवावटे पतति पातिनि यूथनाथः
सम्पूर्णदानपरिपूरितभृङ्गसार्थः ।
सा बन्धकी यदि करोति न कुञ्जरस्य
गाढानुरागविवशस्य विमोहदीक्षाम् ॥ ६३ ॥

ततः स्वैरं गृहं राज्ञश्चेटकैः कूटकामिनी ।
छन्दानुवृत्तिभिर्मदूदैर्विनाशाय प्रवेशिता ॥ ६४ ॥

विविक्ते त्यक्तधैर्यस्य तस्य गाढाभिलाषिणः ।
बभूव तात्तारूपेण कालः कण्ठग्रहोन्मुखः ॥ ६५ ॥

ततस्तं दीर्घनिद्रायै शय्यामारूढमादरात् ।
विहाय नर्तकीरूपं कुमारः सहस्राब्रवीत् ॥ ६६ ॥

ཁྱོད་ཀྱི་མེངས་སྟོན་ལ་ཆགས་ཤིང་། སྤྱན་རྒྱའི་མཛེལ་ལ་ལྟོས་མེད་པས།
སྤྱན་ཅིག་སྟོན་བྱ་བྱལ་སྟོན་ནི། གཅིག་ཕུ་ཡིས་ནི་ཇི་ལྟར་སྟོན།

མི་བཟད་ཉོན་མེངས་ཆུ་གཏེར་དུ། སྟོན་མེད་ནི་ཁྱོད་ཀྱིས་འཕངས།
དེ་ཡི་ལེ་ལན་སེམས་བྱེད་བདག། རང་གི་ལས་ནི་སྟོར་བས་ཐར།

ཞེས་བཟོད་དེ་ཡིས་མི་བདག་བཅིངས། བྱལ་སྟོན་རབ་དུ་བྱས་པ་ཐོབ།
སྟེ་བོ་འི་ཚོགས་ནི་དབྱགས་ཕྱང་མྱེ། མེད་ལྷན་རབ་དུ་ཞི་བར་བྱས།

གནས་ཐོབ་དེ་ཡི་རང་ཉིད་ཀྱིས། གཞོད་པ་དྲུག་པོ་སེམས་བྱེད་ཅིང་།
སྤྱོད་བཅེ་མེད་ཁྱོད་པ་ཡིས། མི་ཡི་བདག་ལ་རྟོག་འཕངས།

སྤྱན་རྒྱ་བསད་པས་ཆགས་པ་ཡི། ཁྲག་དང་སྤྱགས་བཞིན་དཔལ་འབྱོར་དེ།
སྤྱན་ནས་གཞིན་ཁུ་སྤྱན་དང་གས་མཁན། ལུས་ཀྱི་མཇུག་དུ་དབྱལ་བར་སོང་།

དེ་ཉིད་ང་ཡིན་སྟོང་ཐུག་ལོར། ལས་ཀྱི་སྤྱིག་པ་དེ་སྟེད་ནས།
སྤྱིག་པ་ཟད་མེད་ད་ལྟ་ཡང་། ཀླང་པའི་མཐེ་བོ་ཡོངས་སུ་སྟངས།

སྤྱི་བའི་འཁོར་མོར་རིས་ཀྱིས་ཡོངས་འདིས་གྱུད་དག་གིས་ནི་སྤྱིན་བྱས་ཤིང་།
ཏུ་སྤྱི་སྤྱི་དང་ཆུ་དང་ཤིང་དང་དེ་ཡི་སྟོང་བོ་འི་དབྱས་སྤྱིས་ཀྱང་།

ཕེ་ཡི་བྱེད་ལུས་ཀྱི་སྟོན་ནི་དེ་དང་དེ་སྟེད་དེ།

ཏུ་སྤྱི་སྤྱི་སྤྱི་བ་གཞོད་པ་ཡིས་ཀྱང་གཏོང་མི་འགུར།

भोगलुब्धेन भवता आतृस्नेहानपेक्षिणा ।
सहभोग्यमिदं राज्यं कथमेकेन भुज्यते ॥ ६७ ॥

निर्दोषः क्लेशजलधौ क्षिप्तोऽहं विषमे त्वया ।
स्वकर्मयोगादुत्तीर्णस्तत्प्रतीकारचिन्तकः ॥ ६८ ॥

उक्तेति बद्धा नृपतिं प्राप्तं राज्यमवाप्य सः ।
लुब्धप्रशमनं चक्रे जनताश्वासनेन सः ॥ ६९ ॥

स संप्राप्तपदस्तीव्रं चिन्तयन् स्वपराभवम् ।
शिलां प्रभाते चिक्षेप नृपतेर्मन्युनिष्कृपः ॥ १०० ॥

तां आतृबधसंसक्तरक्तसिक्तामिव श्रियम् ।
भुक्त्वा कविकुमारोऽपि देहान्ते नरकं ययौ ॥ १०१ ॥

सोऽहं वर्षसहस्राणि भुक्त्वा तत्कर्मपातकम् ।
प्रक्षीणकिल्बिषोऽप्यद्य पादाङ्गुष्ठे परिक्षतः ॥ १०२ ॥

जन्मावर्तक्रमपरिचयैः सन्ततैः पच्यमानम् ।
पश्चाद्यातं स्थलजलतरुग्रावगर्भान्तरेऽपि ।
तैस्तैर्नानारसपरिकरैः कायपात्रे स्वभुक्त
कल्पापायैरपि न पुरुषः कर्मशेषं ज

ཡལ་འདབ་མེ་བྱུག་ཅ་ཅ་བྱུག་པ།

དེ་སྐད་མེ་བ་གཞན་གྱི་སྤྱོད། བཅོམ་ལྷན་འདས་ཀྱིས་གསུངས་ཐོས་ནས
དག་སྤོང་ཀུན་གྱིས་ལས་ཀྱི་གྱུར། བགོས་པར་བྱ་བ་མིན་པར་ངེས།

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དྲོགས་
དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་གཞིན་ལྷན་དངགས་མཁན་གྱི
དྲོགས་བཟོད་པའི་ཡལ་འདབ་མེ་བྱུག་ཅ་ཅ་བྱུག་པའོ།

इत्यन्यजन्मचरितं श्रुत्वा भगवतोदितम् ।

अलङ्घ्यां मेनिरे सर्व्वे भिक्षवः कर्मसन्ततिम् ॥ १०४ ॥

इति श्वेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां

कविकुमारावदानं षट्षष्टितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདྲེན་བྱུག་ཅུ་ཙུ་བདུན་པ།
དགེ་འདྲེན་སྤྲུངས་ཀྱི་རྟོགས་བརྟེན་ནི།

འཁོར་བ་ཡངས་པའི་བྱ་ངས་ལས་ཆེན་རབ་མང་ཉེན་མོངས་བྲག་པོས་གདུང་
བྱེད་པ།

ཡོངས་སུ་རྟོགས་པའི་བསོད་ནམས་གཏོར་གུར་དམ་ཚེས་རྟོགས་ཤིང་ཡེ་ཤེས་
མཆོག་དང་ལྷན།

ཁྱ་མས་ཉེར་བསྟན་རབ་དུ་རྒྱས་པའི་མཐུ་ཐོབ་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་གང་དག་གིས།
བྱིས་གྱི་བྱམས་སུ་ཅེ་བ་ལྟ་བུས་ཡང་དག་གཤམ་བྱེད་དེ་དག་བསྐྱུགས་པར་འོས། 1

མཉམ་ཡོད་དག་དུ་སྟོན་བྱུང་བ། བྱིས་གྱི་བདག་པོས་ངས་རྒྱས་སྤྱང་།
གང་གི་བྱིས་གྱི་དཔལ་སྤྲུག་ནི། སྟོང་བའི་ཚྭས་ཀྱིས་ཉེར་མཁོར་གུར། 2

གང་ཞིག་ཡིད་སྟོན་རབ་དང་བ། དགེ་བའི་སྤྲད་དུ་བསྐྱུག་པའི་གནས།
རབ་དུ་དང་བའི་དགེ་སྟོང་མ། ལྷ་རིའི་བྱ་ཡིས་དམ་པར་བྱས། 3

ལྷས་དམ་པའི་ཀུན་སྟོན་རྣམས་། རིག་གནས་ཀུན་ལ་རྣམ་པར་མཁས།
འདྲེན་པའི་མཆོན་ཉིད་ཡང་དག་རྟོགས། དགེ་འདྲེན་དུ་བྱ་བར་གུར། 4

འདྲེན་དུ་ལྷ་རིའི་བྱ། འོངས་ཆོས་ཡིས་དེ་ལ་སྤྲུས།
འདྲེན་པའི་གནས་པ་ན། འདི་ཡི་ཉེ་གནས་སུ་དམ་བཅས། 5

सप्तषष्टितमः पल्लवः ।

सङ्घरक्षितावदानम् ।

धन्यास्ते परिपूर्णपुण्यनिधयः सङ्घर्मसंबोधिनः
ज्ञानोदग्रगुरूपदेशमहिमप्राप्तप्रभावोदयाः ।
गेहप्राङ्गणलीलया बहुतरक्लेशोग्रसन्तापकृत्
यैः संमार्गः समुल्लंघ्यते ॥ १ ॥
शतः पञ्चभिरम्भोधिगमनेन सह ।

पुराभवद्गृहपतिः श्रावः कशलचिन्तकः
अर्थिसार्थोपकरणगुर्वो यस्य ॥ २ ॥
गुरोः ॥ १ ॥

यः प्रसन्नमनोवृत्तिः कुशलाय प्रसादिना ।
कृतः शिक्षापदोत्सृष्टः शारिपुत्रेण भिक्षुणा ॥ ३ ॥

संघरक्षितनामाभूत् संपूर्णगुणलक्षणः ।
पुत्रस्तस्य सदाचारः सर्वविद्याविचक्षणः ॥ ४ ॥

तं कदाचिद्गृहायाते शारिपुत्रे पिताब्रवीत् ।
त्वमुपस्थायकः पुत्रो गर्भस्थोऽस्य प्रतिश्रुतः ॥ ५ ॥

ཟས་ཀྱི་དུས་ནི་འདས་པ་ན། གཙུག་ལག་ཁང་ཡང་མངོན་བྱུང་ཞིང་།

དེ་བཞིན་དག་སྒྲོང་དེ་དག་ནམས། རབ་ཞི་ལྷན་པར་ནལ་དུ་གནས། 29

ངོ་མཚར་དེ་མཐོང་ཡ་མཚན་ཅན། དེ་ཡིས་དེ་དག་ནམས་ལ་དྲིས།

ཟས་ཀྱི་དུས་སུ་ཅོད་པ་འདི། ཁྱེད་ཅག་ནམས་ལ་ཅི་སྒྲུབ་བྱུང་། 30

དེ་ལ་དེས་སྒྲུས་བདག་ཅག་གིས། རྩེ་བ་སྤྲ་མར་ཟས་དུས་སུ།

གཙུག་ལག་ཁང་དུ་ཅོད་པ་བྱས། ལས་དེའི་འབྲས་བུ་འདི་དག་གོ། 31

དེ་དག་ཐོས་ནས་དེ་ནས་དེ། མོང་བས་གཞན་དུ་དེ་ལྟ་ཡི།

གཙུག་ལག་ཁང་གཞན་དག་འབྲི་བ་ཅི། མོ་ལྟ་བུ་ལས་དེ་དག་གི་མཐོང་བ་ཅི། 32

དེ་ནས་དེར་ཡང་ཟས་ཀྱི་བཤམས་པ་དེ། རྩེ་བ་སྤྲ་མར་ཟས་དུས་སུ།

ལྷག་པ་ཀྱི་ཁྱེད་ཅིང་ཞི་བ་ཡི། མཐོང་བས་དེ་དག་ལ་དེ་དྲིས། 33

ཟས་སྒྲུས་སྒྲོང་སྒྲོན་པ། དག་སྒྲོང་འོངས་པའི་ཟས་ཀྱི་གཤམས།

ཆོང་བའི་འག་པའི་བདག་ཅིད་ཅིན། བདག་ཅག་ནམས་ཀྱིས་སྒྲོན་ཆོ་བྱས། 34

གལ་དེ་གཟིང་སྒྲོང་བྱུང་པ། དེ་ཡིས་གསེར་ཞིང་མཛོས་པའི་གནས།

དག་འདུན་སྒྲུང་འདི་གསུམ་པ་དག། དག་སྒྲོང་གིས་གང་མདུན་དུ་སོང་། 35

དེ་ཐོས་སྒྲོག་ལ་ཐོ་ཆོས་ཀྱི་ཆོ། དེ་ཡང་ཆོག་ཅིང་སྒྲུབ་ཡང་བྱུང་།

གི་བར་གྱུར་པ་མཆོག་སྤྲེལ་སྤྲེལ། འཛོག་པའི་རྒྱ་ནི་ཆོག་པས་ལ་དྲིས། 36

आहारकालेऽतिक्रान्ते विहारेऽभ्युदिते पुनः ।
स्वस्थास्ते भिक्षवस्तस्युस्तथैव प्रशमान्विताः ॥ २९ ॥

स तदाश्चर्यमालोऽयं तान् प्रपच्छ सविस्मयः ।
भक्तकाले कलिः कस्माद् युस्माकमयमुद्गतः ॥ ३० ॥

तमवोचत ते ऽस्माभिर्विहारे पूर्वजन्मनि ।
भक्तकाले कृतं युद्धं तस्यैतत् कर्मणः फलम् ॥ ३१ ॥

ते तान् बभाषिरे मोहादागन्तूनां दुरात्मभिः ।
भक्तविघ्नः कृतोऽस्माभिः भिक्षूणां भिक्षुभिः पुरा ॥ ३२ ॥

एतदाकर्ण्य स ततो ज्ञात्वा पश्यन्नवं पुनः ।
तृतीयं रुचिरावासं विहारं भिक्षुभिर्ब्रूतम् ॥ ३३ ॥

भिक्षुभक्तक्षणे तच्च निदं पं पुनरुत्थितम् ।
दृष्ट्वा तं विस्मितः सङ्घमपृष्ट्वा ह्यहकारणम् ॥ ३४ ॥

ते तमूचुः पुरास्माभिः भिक्षुभिर्भिक्षुमत्तः रात् ।
आदीपितः शौल्यैः विहारः पूर्वजन्मनि ॥ ३५ ॥

श्रुत्वैतत्स ततो गत्वा ददर्शन्यच निश्चलान् ।
स्तम्भकुशहलाकारान् मार्जनौरज्जुसन्निभान् ॥ ३६ ॥

དེ་ལ་དེས་སྤྲུལ་དག་སྤྲོད་ལ། སྤྲུལ་དོག་ལས་སྤོན་གཙུག་ལག་ཁང་།
སྤོན་གྱི་སྤྲོད་པར་གདུག་པ་ལ། དགའ་བ་བདག་ཅག་ནམས་ཀྱིས་བསྟེན་པས། 37

དེ་ཐོབ་དེ་ནས་སོང་བ་དེས། གཞན་དུ་གཡོ་མེད་ཀ་བ་དང་།
ཅེག་པ་འབྲས་བུའི་ནམ་པ་ཅན། སྤྲུལ་ས་མ་ཐུག་པར་མཚུངས་པ་དང་། 38

ཁྱི་སོགས་གདུན་ནི་དྲག་པ་དང་། ནྤལ་མའི་རྩྭ་ག་དང་ནམ་གཉིས་བྱུར།
ཉལ་ཞིང་སེམས་ལྡན་བདེ་མེད་པའི། སེམས་ཅན་སྤྱིང་སྤྱོད་ས་མཆོག་གིས་མཐོང་། 39

དེ་མཐོང་འགྲོ་བ་དེ་ཉིད་ཀྱིས། དཀའ་ཐུབ་དྲག་ལྡན་ཐུབ་པ་ནི།
བརྒྱ་སྤྲུལ་ལྡེ་ཡིས་བསྟན་པ་ཡིས། བསོད་ནམས་དཀའ་ཐུབ་ནགས་ཚལ་ཐོབ། 40

དེ་དག་གིས་དེ་རིང་པོ་ནས། མཐོང་རྒྱུ་
བདག་ཅག་ནམས་ཀྱི་འདི་ལྟར་སྤྲུལ་པས། འདི་སྤྲུལ་སྤྲུལ་པར་སྤྲུལ་བྱུ། 41

འདི་ཀྱི་འདྲི་སྤྲུལ་མ་རང་བཞིན་གྱིས། མང་བཞེད་པེམས་པར་སྤྲུལ་བཞིན།
ཞེས་པའི་གྲོས་ནི་རབ་བསྐྱབས་ཏེ། ཐུབ་པ་དེ་དག་རབ་དུ་གནས། 42

དེ་དག་གིས་དེར་གནས་མ་བྱིན། དེ་ཡིས་ཉིན་མོ་ཟད་ཚོ་འབྲམ།
འདས་སྤྲུལ་མཆོད་ནི་འཕྲམས་པ་ཡིས། ཀྱང་དུག་རེ་བ་ཉམས་པ་བཞིན། 43

ཐུབ་པ་གཅིག་གིས་དེ་ལ་ནི། མཚན་མོ་ཁྱོད་ནི་མི་སྤྲུལ་བར།
གནས་པར་བྱ་ཞེས་རབ་བཞེད་ནས། ཞག་སར་བསྟེན་གནས་སྤྱོད་པ་བྱིན། 44

खट्वाद्युलूखलस्थूलास्तन्तुशेषान् द्विधागतान् ।

सत्त्वान् सत्त्ववत्तमग्रः सुप्तचैतन्यनिःसुखान् ॥ ३७ ॥

स तान् दृष्ट्वा ब्रजन्नेव पुण्यं प्राप त गोवृजः ।

सेवितं तीव्रतपसं मुनीनां पञ्चभिः शतैः ॥ ३८ ॥

ते तं दूरात् समालोक्य चक्रिरे निश्चयं मिथः ।

अस्य दातव्यमस्माभिर्न स्थानं न प्रियं वचः ॥ ३९ ॥

शाक्यशिष्यो न संभाष्यो बहुजल्पः स्वभावतः ।

इति संविदमाधाय ते तस्थुर्मौनिनः परम् ॥ ४० ॥

तैरदत्ताश्रयस्तत्र स बभ्राम दिनक्षये ।

पङ्क्त्यैर्विनष्टाशः पङ्क्त्यैरिव षट्पदः ॥ ४१ ॥

मुनिरेकत्वासाय तस्य शून्यां कुटीं ददौ ।

त्वया मेनवत रात्रौ स्यातव्यमिति संविदा ॥ ४२ ॥

तत्र तैरकृतातिथ्यं तं क्षपाक्षयकारिणम् ।

जचे शयानमभ्येत्य शनैराश्रमदेवत ॥ ४३ ॥

उत्तिष्ठ साधो सौजन्यात् कुरु मे धर्मदेशनम् ।

सङ्घर्म्मवादिनां लोके प्रथमो ह्यसि मे मतः ॥ ४४ ॥

ནེས་དེས་གསོལ་བཏབ་ཕྱབ་པ་དེས། གཙམ་བསྐྱེད་ས་དེ་ལ་རབ་སྒྲུ་ས་པ།
མ་མ་ཁྱོད་དང་ཁོ་ལོ་ཡིས། དེས་བར་འབྱེན་པ་ཅི་སྒྲུད་སྒྲུལ། ॥

གནས་དེར་བདག་ལ་བྱབ་པ་ཡིས། མི་སྒྲིབ་པ་ཡི་དམ་ཆོག་ལྱས།
དེ་ལས་འདས་པར་གྱུར་ན་བདག་། དེས་གུར་འདྲི་ཡིས་འབྲིན་པར་འགྱུར། 46

ཞེས་སྒྲུབ་པ་ལྟེན་པ་ཡིས། དེ་ཡིས་མངུ་གསོལ་བཏབ་ཅི།
 བས་ཟེས་ཟེས་སྒྲུབ་པ་ཡིས། ཚོས་ཞེས་པ་ཡང་དག་བཅུམས།

47

ཕྱིན་ཏུ་ཕྱིས་ནི་གཏུང་བར་བྱེད་པ་ངེས་པ་བརྒྱུ་ཞུགས་མིན།
 གླེ་བོ་མེད་པའི་དཀའ་ཐུབ་ཆགས་ཚལ་དག་པར་བྱེད་པ་མིན།
 བརྒྱུང་དཀའི་རལ་པ་བཞུགས་པ་ཡོངས་འཛོལ་གྱིས་བྱ་རྒྱུ་མས་དག་གིས།
 ཆགས་པས་ཕྱི་ངེས་འདྲིས་སེམས་ནི་ཡོངས་སུ་གཏུང་བར་བྱེད་པ་ཡིན།།

ཉམས་སྒྲུབ་འབྲས་ལྷན་པའི་སྒྲེའུ་འདི་དག་ནམས་དང་མི།
 རྒྱུ་པ་འདབ་མ་གྱིང་ཤུན་དང་པམས་རལ་ཚེགས་ལྷན་པ་དང་།
 འཇུག་རྒྱུ་མཉམས་ཉི་མེད་ནམས་ཀྱང་འགྲོ་བ་མིན།
 རལ་ཞི་སྤངས་པ་ནམས་ཀྱིས་དཀའ་ཐུབ་ཡོ་ཤུད་བརྒྱན་པ་ཉིད།

49

བཤམ་པས་དཀར་པའི་གླང་པོ་དང་ནི་རྒྱང་དག་འཕྲང་པའི་སྒྲུལ་ནྟམས་དང་།
 བགས་ན་ཞེན་པའི་རི་དྲགས་ནྟམས་དང་ཐང་ལ་ཉལ་པའི་གཞུངས་མོ་དང་།
 འབྲས་བུ་ར་པའི་ཞེ་ཚོ་དང་ནི་གོས་མེད་རོན་པ་ནྟམས་གྱིས་ཀྱང་།
 ཡུལ་ལ་ཆགས་པ་མ་བཟང་རབ་དུ་ཞི་བ་འགའ་ཡང་རྟོགས་མི་འགྲུང་།

50

इत्यर्थितस्तथा मौनी स तां प्राह लघुस्वनः ।
मातर्निष्कासनाथैव त्वं मे केनापि निर्मिता ॥ ४५ ॥

अस्मिन् मे मुनिना मौनसमयः संश्रयः कृतः ।
निष्कासयति मामेष तद्व्यतिक्रमकारिणम् ॥ ४६ ॥

इति ब्रुवाणः प्रणयाद्बहुशः स तयार्थितः ।
ब्राह्मणानुमतं धर्मं वक्तुं समुपचक्रमे ॥ ४७ ॥

नैव व्रतानि तनुशोधनसाधनानि
नो पावनानि विजनानि तपोवनानि ।
पुंसां जटाजिनपारेग्रहदुर्ग्रहाणाम्
चेतः स्पृहापरिचितं परिशोधयन्ति ॥ ४८ ॥

एते वने फलभुजः कपयो न मुक्ताः
वृक्षाः सवल्कलपलाशजटासटाश्च ।
अन्तर्जलप्रणयिनस्तिमयश्च तीर्थे
मिथ्यातपःपरिकरः प्रशमोज्झितानाम् ॥ ४९ ॥

न भूतिधवलैरिभैः पवनपायिभिः पद्मगैः
वनव्यसनिभिर्मृगैः सललकैः स्थलीशायिभिः ।
फलप्रणयिभिः गुह्यैः निरम्बरैर्लुब्धकैः
अमुक्तविषयस्पृहैरधिगता प्रशान्तिः क्वचित् ॥ ५० ॥

ཞེས་པ་དེ་ཡི་ཚིག་གོས་ཏེ། ཡ་མཚན་བཅས་པའི་ཐུབ་ནས་སྐྱེས་ཀྱང་།
དེ་ལ་གསུངས་པ་མཛོན་བྱུགས་ཏེ། ཀྱན་གྱིས་ཡོངས་སུ་བསྐྱོར་ནས་གནས། 51

དེ་ཡི་བསམ་པ་འཁོར་བར་ནི། ཡོངས་སུ་བསྐྱོར་བའི་ཆགས་པ་འདི།
ངེས་པར་བརྟན་གྱི་བདུལ་ཞུགས་གྱིས། རྒྱུན་དུ་ཉོན་མོངས་གདུང་བ་སྦྱོད། 52

མི་ནམས་མ་རིག་འདུ་བྱེད་དང་། རྣམ་ཤེས་མིང་དང་གཟུགས་དང་ནི།
སྦྱོམ་ཆེད་བྱུག་དང་རིག་པ་དང་། ཚོར་བ་སྤེད་པ་དང་བཅས་དང་། 53

ལན་པ་སྤྱིད་པ་སྦྱེ་བ་དང་། ག་གི་ཡིས་ནི་ངན་པར་འགྱོ།
སྦྱུག་བསྐྱེད་རང་བཞིན་སྤང་པོ་འདི། ཤིན་དུ་ཆེ་བར་ཡོངས་སུ་འཕེལ། 54

རབ་ཞི་གཤམས་པ་ནམས་གྱིས་ནི། མ་རིག་ལ་སོགས་རིམ་པ་ཡིས།
རེ་རེ་འགགས་པར་གྱུར་པ་ན། གཞན་དང་གཞན་ནི་འགག་པར་འགྱུར། 55

དེ་ལྟར་ཡིད་གྱིས་ངེས་བྱ་དེས། དེ་དག་མདུན་དུ་དེ་ལྟ་ཡི།
དམ་པའི་ཚོས་ནི་བརྟན་བྱས་ནས། སྤྱིར་ཡང་དེ་དག་ལ་འདི་སྦྱས། 56

གང་དག་ཡིད་ནི་བྱམས་པས་གཙང་གྱུར་ཅིང་།

འཚོ་བ་དག་གྱུང་དམ་པའི་ཚོས་གྱིས་དག།

རབ་ཞི་འོས་པས་མགོ་བ་དེ་དག་གིས།

སྦྱོབ་བྱ་ངན་མི་བྱ་དགའ་བར་བྱ། 57

इति तद्वचनं श्रुत्वा मुनयोऽपि सविस्मयाः ।
तमादरोन्मुखाः सर्वे परिवार्यावतस्थिरे ॥ ५१ ॥

सोऽचिन्तयदियं पर्वत् संसारपरिवर्त्तिनी ।
मिथ्यैव व्रतसन्तापसन्ततशेषमश्रुते ॥ ५२ ॥

नृणामावेद्यासंस्कार विज्ञानं नामरूपत ।
षडायतनसंस्पर्शो वेदना सह तृष्णया ॥ ५३ ॥

उपादानं भवो जातर्जरामरणदुःखितः ।
एष दुःखमयः स्कन्धः सुमहान् परिच्छिन्ने ॥ ५४ ॥

अविद्यादिक्रमेणैव प्रशान्तानां मनीषिणाम् ।
एकैकस्य निरोधेन लयं याति परः परः ॥ ५५ ॥

इति निश्चित्य मनसा स तेषां तद्विधां पुरः ।
सद्वर्त्मदेशनां कृत्वा पुनस्तानिदमब्रवीत् ॥ ५६ ॥

तेषामशोच्यं स्पृहणीयमेव
जन्मप्रशमोचितमुन्नतानाम् ।
मैत्रीपवित्राणि मनांसि येषाम्
सर्वार्थसुखाणि च जीवितानि ॥ ५७ ॥

ས་གཞི་འདི་དང་ནས་སམའ་དང་ནི་གདངས་ཅན་དག་གི་གནས་ན་ཡང་།
 སེམས་ཅན་གང་འཁོད་དེ་ལ་གུས་པའི་ཚོག་གིས་ལེགས་བྱས་བདག་དོན་གཉིར།
 སྙིང་ནི་བྱམས་པའི་སྟོན་དུ་མཛོད་ཅིག་སྟོ་གྲོས་དག་གིས་ཆོས་དག་སྟེན།
 ལུས་ཅན་ནམས་ལ་མི་བཟད་སྟན་པར་ཆོས་ལས་གཞན་པའི་སྟོན་མ་མེད། 58

ཅེས་བཛོད་སྟོན་པའི་འོག་དུ་ནི། དེ་ཡིས་སྦྱིལ་ཀྱང་བཅོངས་པ་བྱས།
 བྱང་པོ་རབ་དུ་གསལ་བ་ཡིས། དག་བཅོས་ཉིད་དེར་མངོན་དུ་བྱས། 59

དེ་ལ་ངས་སྦྱས་བདག་ཅག་ནམས། ཤྲ་ཀྱ་ཐུབ་པའི་གནས་སུ་བྱིད།
 ལེགས་གསུངས་ཆོས་ནི་འདུལ་བ་ལས། རབ་བྱང་བདག་ཅག་དོན་གཉིར་རོ། 60

དེ་ནས་དེ་ལྟར་དེ་དག་གིས། གསོལ་བདབ་ཆོས་གསོ་སྤྲུལ་འབྱུངས།
 དེ་དག་ཁྱིར་ནས་དགོ་འདུན་སྤངས། རྩུ་འབྲུལ་ཆེ་དེ་སམའ་ལ་སོང་། 61

དེ་ཡིས་སྟོན་པའི་གནས་སུ་བྱིན། དེ་ཡི་ཞབས་པད་གཉིས་ལ་ནི།
 ཀྱན་དགའ་ལྡན་པའི་སྦྱི་བོ་ཡིས། མངོན་བདུད་དེ་ལ་ཐམས་ཅད་བཤད། 62

དེ་ཡི་ཚོག་གིས་ཐུབ་ནམས་ལ། བཅོས་ལྡན་བཙེ་ལྡན་དགྲས་པ་ཡིས།
 ཡིད་ནི་རབ་དང་སྟེད་པ་ཡིས། དམ་པའི་ཆོས་ནི་བརྟན་པར་མཛོད། 63

དེ་མེད་རབ་ཞི་རྒྱས་པ་ནི། དེ་ཡི་དྲིན་ལས་སྦྱིས་དེ་དག།
 ཉེན་མངས་ཐམས་ཅད་གདོང་འོས་པའི། མཛོད་འོས་དག་བཅོས་ཉིད་དུ་གྱུར། 64

यावन्तोऽस्यां भुवि नभसि वा भोगिनामालये वा
सत्त्वाः सन्ति प्रणयवचसा तान् सुहृत् प्रार्थयेऽहम् ।
मैत्रीपार्चं कुरुत हृदयं धर्मबुद्धिं भजध्वम्
धर्मादन्यस्तमसि विषमे देहिनां नास्ति दीपः ॥ ५८ ॥

इत्युक्त्वा पादपतले कृतपर्यङ्कबन्धनः ।
ऋजुप्रकाशमर्हत्त्वं तत्र साक्षाच्चकार सः ॥ ५९ ॥

ते तमूचुर्भदन्तास्मान् नय शाक्यमुनेः पदम् ।
स्वाख्याते धर्मविनये प्रव्रज्यामर्थयामहे ॥ ६० ॥

इति तैरर्थितः सोऽथ चीवरप्रान्तलम्बिनः ।
तानादाय ययौ व्योम्ना महर्द्धिः सङ्हरक्षितः ॥ ६१ ॥

स शास्तुः पदमासाद्य तत्पादनलिनद्वयम् ।
मूर्ध्नाभिवन्द्य सानन्दस्तस्मै सर्व्वं न्यवेदयत् ॥ ६२ ॥

भगवान् प्रणयिप्रीत्या मुनीनामथ तङ्गिरा ।
मनःप्रसादजननीं चक्रे सङ्घर्षदेशनाम् ॥ ६३ ॥

ते तत्प्रसादसंजातविमलप्रशमोदयाः ।
सर्व्वक्लेशप्रहाणार्हं पूज्यमर्हत्त्वमाययुः ॥ ६४ ॥

དེ་དག་སྒྲིང་ཆོ་སྟོན་པ་ལ། དག་འདུན་སྤངས་གྱིས་རབ་རྒྱིས་པ།
བཅོམ་ལྷན་ཀ་བ་རྩིག་སོགས་གཞུགས། མེ་དོག་འབྲས་བུ་མཚུངས་པ་དང་། 65

ཐག་མཚུངས་སྒྲུལ་མའི་སྟོག་མ་ཡང་། སེམས་ཅན་བདག་གིས་ལས་དུ་མཐོང་།
སྒྲིངས་པས་བཅིངས་པ་དེ་དག་ནི། དེ་དག་ལས་ནི་ཅི་ཡི་འབྲས། 66

ཞེས་པ་དེ་ཡིས་གསུམ་པས་རྒྱིས། དེ་ལ་ཀུན་མཁྱེན་གྱིས་གསུངས་པ།
དེ་དག་སྟོན་ཆོ་སྟོན་པ་ནི། འོད་སྤང་ཞེས་པའི་ཉན་ཐོས་གྱུར། 67

དག་འདུན་ཁང་པའི་ཀ་བ་དང་། ཅིག་པ་ལ་དེས་དར་སྒྲུབས་འཕངས།
གཞན་གྱིས་དག་འདུན་སྟོན་པ་ལས། མེ་དོག་དང་ནི་འབྲས་བུ་སྤངས། 68

དག་འདུན་ཟས་དང་བདུང་བ་ལ། གཞན་གྱི་སྤང་བས་གོགས་དག་བྱས།
གཞན་གྱིས་དག་འདུན་རྟོད་པ་ནི། དག་སྟོང་དག་ལ་ཡོངས་བསྐྱར་བྱས། 69

དེ་དག་ལས་ཀྱི་ནམ་སྒྲིན་དེས། ནམ་པ་དེ་དེ་ཉིད་དུ་གྱུར།
བཅོམ་ལྷན་གྱིས་བཤད་དེ་ཐོས་ནས། དེ་ནི་ཡ་མཚན་ལྷན་པར་གྱུར། 70

དག་བཅོམ་གནས་ཐོབ་དག་འདུན་སྤངས། དག་སྟོང་ནམས་གྱིས་མཐོང་ནས་ནི།
ལས་དེ་རྒྱལ་བ་དག་ལ་རྒྱིས། རྒྱིས་པ་དེས་ཀྱང་དེ་ལ་གསུངས། 71

སྟོན་པ་འོད་སྤངས་ཞེས་པ་ཡི། བསྟན་པ་པ་ནི་རབ་བྱུང་འདི།
དག་འདུན་གཙུག་ལག་ཁང་དུ་སྟོན། ཞལ་ད་བྱེད་པ་ཉིད་དུ་གྱུར། 72

तेषु यातेषु शास्तरामपृच्छत्सङ्गरक्षितः ।
भगवंस्तम्भकुड्यादिरूपाः पुष्पफलोपमाः ॥ ६५ ॥

रज्ज्वाभास्तन्तुशेषाश्च दृष्टाः सत्त्वा मया पथि ।
तत्तेषां कर्मणः कस्य फलं मोहानुवर्तिनाम् ॥ ६६ ॥

इति तेनादरात् पृष्टः सर्व्वज्ञस्तमभाषत ।
बभूवुः काश्यपाख्यस्य ते शास्तुः श्रावकाः पुरा ॥ ६७ ॥

स्तम्भकुड्येषु तैः श्लेष प्रक्षिप्तं सङ्गमन्दिरे ।
मुक्तानि सङ्गदृष्टेभ्यः फलपुष्पाणि चापरैः ॥ ६८ ॥

भिक्षुभोजनपानेषु द्वेषाद्विघ्नः कृतोऽपरैः । .
सङ्गलाभपरावृत्तिर्भिक्षूणामपरैः कृता ॥ ६९ ॥

ते तत्कर्मविपाकेन तत्तदाकारतां गताः ।
इत्याख्यातं भगवता श्रुत्वा सोऽभूत् सविस्मयः ॥ ७० ॥

प्राप्तमर्हत्पदं दृष्ट्वा भिक्षवः सङ्गरक्षितम् ।
जिनं तत्कर्म यप्रच्छुः पृष्टः स च जगाद तान् ॥ ७१ ॥

एष प्रव्रजितः शास्तुः काश्यपाख्यस्य शासने ।
पुरा विहारे सङ्गस्य वैयापृत्यकरोऽभवत् ॥ ७२ ॥

གཙུག་ལག་ཁང་ན་གནས་པ་ནི། ལུ་བརྒྱ་དེ་ཡིས་གྲོགས་པོར་གྱུར།
 ལུས་ཀྱི་མུག་དུ་སྒྲོན་ལས་ནི། དག་བའི་སྤྲད་དུ་དེ་ཡིས་བྱས།།

73

སྐྱེ་བ་འདི་ལ་དག་འདུན་སྤྲངས། དེ་ཡིས་དག་བཅོམ་ཉིད་ཐོབ་ཅིང་།
 དེ་དག་ཐུབ་པ་ལུ་བརྒྱ་པོ། འདི་དག་དེ་དང་ཡང་དག་འགྲོགས།།

74

ལུས་ཅན་ནམས་ནི་དམར་དང་དཀར་དང་གནག་དང་ཕྲ་བའི་ལས་སྤྲད་ཀྱི།
 ནམ་པར་བཀྲ་བ་སྐྱེ་བའི་གོས་ཀྱིས་ལན་མང་དག་དུ་གཡོགས་པར་གྱུར།
 ལག་འབྲེལ་གན་པོ་སྒྲོགས་དམན་འདོར་བའི་རིགས་པ་དག་གིས་དེ་བཏང་ནས།
 བྲངས་མེད་ཚ་བ་མེད་པའི་འབའ་ཞིག་གང་དེར་དག་བ་ལྡན་པ་འཇུག།

75

ཅེས་བ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་དེས་གསྤངས་པ།

ཐོས་ནས་དག་སྒྲོང་དེ་དག་གྲུས་བཅས་པས།

དམ་པའི་སེམས་ལྡན་དེ་ཡིས་སྤྲོད་པ་དག།

ཡིད་ནི་གཞན་དང་བྲལ་བས་རབ་དུ་བསྐྱེད་པས།།

76

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྗོད་པ་

དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་དག་འདུན་སྤྲངས་ཀྱི་དོགས་པ་

བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་ལྟེ་དྲུག་ཅུ་བུམ་པ་

पञ्च चास्य शतान्यासन् सङ्गतानि विहारिणाम् ।
प्रणिधानं शरीरान्ते कुशलाय चकार सः ॥ ७३ ॥

तेनास्मिन् जन्मनि प्रापदर्हत्त्वं सङ्हरक्षितः ।
तदैतत् सङ्गतञ्चास्य मुनीनां शतपञ्चकम् ॥ ७४ ॥

रक्तैः शुक्लैरसितशबलैर्देहिनां कर्मसूचैः
चित्राकारं भवति बहुशः प्रावृतं जन्मवस्त्रम् ।
त्यक्ते तस्मिन् जरठभुजगम्लाननिर्म्मोकयुक्त्या
तत् कैवल्यं विशति कुशली यन्न शीतं न चोष्णम् ॥ ७५ ॥

इति तस्य निशम्य सादराः
कथितं तेन तथागतेन ते ।
प्रशशंसुरनन्यमानसाः
चरितं सच्चरितस्य भिक्षवः ॥ ७६ ॥

इति श्वेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
सङ्हरक्षितावदानं सप्तषष्ठितमः पल्लवः ।

ཡལ་འདབ་དུ་བཅུ་ཙ་བརྒྱད་པ།

པདྨ་ལྷན་གྱི་དོགས་པ་བརྒྱད་པ་ནི།

ཕན་དང་མི་ཕན་ལས་ནམས་དག་ནི་སྟོན་དུ་བསྐྱབས་གྱུར་པ།
ལོངས་སྟོན་དུས་ཀྱིས་ཤིན་དུ་འདས་ཤིང་ཉམས་པར་གྱུར་པ་དག།
རབ་རྒྱས་མེ་དོག་མཚུངས་པས་དེལ་ནམས་དག་ལ་བསྐྱོ་བ་བཞིན།
སྟོག་ཆགས་ནམས་ལ་རང་གི་བག་ཆགས་བཞག་ནས་འགྲོ་བར་འགྱུར། 1

དོ་རྩེ་འི་གདན་ལ་སངས་རྒྱས་བདུད་ཅི་འི་ཟེར།
དོ་རྩེ་དྲིང་འཛིན་བཅིངས་ལས་བཞེངས་པའི་ཚོ།
རབ་འབར་ཡེ་ཤེས་རྒྱས་པ་ལོ་དུག་གིས།
ཐོབ་པ་དེ་ལ་དེག་སྟོང་ཚོགས་ཀྱིས་ཉུས། 2

ཁྱོད་བྲལ་མེ་ཡིས་གདུངས་གྱུར་པ། བྲགས་འཛིན་མ་ཡི་དྲུག་ནང་དུ།
མངལ་ནི་ཆགས་པར་གྱུར་བ་དག། བཅོམ་ལྷན་ལོ་དུག་དག་ནས་བཅས། 3

ཁྱོད་མཚུངས་བྱིས་པ་སྐྱ་གཙན་འཛིན། ཞེས་པ་དེ་ནི་སྐྱེས་པ་ན།
རྒྱལ་པོ་ཟས་གཙང་ཁྲོས་པ་ཡིས། འདི་ནི་ག་ལས་སྐྱེས་ཞེས་སྐྱས། 4

ས་བདག་བཀའ་ཡིས་དེ་ཉིད་ནི། གསོད་པའི་སར་ནི་བྱིད་གྱུར་པ།
སྟོང་ཡིག་གིས་བཞིན་ཁྱོད་ཀྱི་མཐུས། དག་པ་དེ་ནི་རབ་དུ་བསྐྱངས། 5

अथ अष्टषष्ठितमपल्लवः ।

पद्मावत्यवदानम् ।

कर्माणि पूर्वविहितानि हिताहितानि
श्लिष्टानि भोगसमयैरतिवाहितानि ।
गच्छन्ति जन्तुषु लसत्कुसुमोपमानि
लीनन्तिलेष्टिव निधाय निजाधिवासम् ॥ १ ॥

वज्रासने वज्रसमाधिबन्धा-
दथोत्थिते बुद्धसुधामयूखे ।
संवत्सरैः षड्भिरवाप्तदीप्त-
ज्ञानोदये भिक्षुगणस्तमूचे ॥ २ ॥

त्वद्वियोगाग्निसन्तप्ता भगवन् कुक्षिकोटरे ।
निलीनं सुषुवे गर्भं षड्भिर्वर्षैर्यशोधरा ॥ ३ ॥

तस्मिन् राहुलकाभिख्ये जाते त्वत्सदृशे शिशौ ।
जातः कुतोऽयमित्याह राजा शुद्धोदनः क्रुधा ॥ ४ ॥

सा बध्यवसुधां नीता शासनेन महीपतेः ।
सती तवैव लेखेन प्रभावेणैव रक्षिता ॥ ५ ॥

དེ་ནས་ཁྱོད་བྱོན་དོན་དུ། དེ་ཡིས་བྱིས་པ་ངས་པར་བཀོད།

དེ་ཡིས་བདེན་པ་བཟོད་པ་ཡིས། དོ་བ་དེ་ནི་ཆུ་ལ་ཐིངས།

6

མི་གཤམ་དག་པའི་བདུལ་ཞུགས་ཅན། དེ་ལ་བྱོས་པ་ཁྱོ་བ་སྦྱིས།

སྤྱག་བསྐལ་སྤྲད་ཅིང་གདུང་བ་དེ། ལས་ནི་ཅི་ཡི་ནམ་སྒྲིན་ལགས།

7

ཞེས་པ་དག་སྤོང་ཚོག་ཐོས་ནས། བཅོམ་ལྷན་འདས་གྱི་ལན་གསུངས་པ།

ལས་ནི་གང་གིས་གྲགས་འཛིན་མ། སྤྱག་བསྐལ་ཐོབ་པ་རབ་དྲུ་ཉིན།

8

གྲོང་བྱིར་ཀམ་པེ་ལ་དག་དྲུ། ས་ཡི་བརྒྱ་བྱིན་དཔལ་དང་ལྷན།

འདོད་ལྷན་མ་ཡི་མེ་དོག་མཚན། རྒྱལ་པོ་ཚངས་བྱིན་སྒྲོན་བྱུང་བྱུར།

9

གཡུལ་དུ་རལ་གྱི་རི་རྒྱན་འཛིན་པའི། དབྱང་པ་ཡིས་ནི་རབ་བསྐྱེས་པས།

གང་གི་གཟེ་བྱིན་མེ་དག་ནི། དག་ལ་སྤྲོད་པ་རབ་སྤྲོད་འབར།

10

ནམ་ཞིག་ནགས་སུ་གཞུ་འཛིན་དེས། སྒྲོན་གྱི་ཙེ་དགའི་དག་མཚན་ལ།

ཤིན་དུ་མགྱོགས་འགྲོད་ཡིས་ནི། གཅིག་བྱར་བྱས་དེ་རིང་དུ་ཞུགས།

11

དེ་ཡི་འགྲམ་པར་རུལ་གྱི་ཐོགས། ཉི་མའི་ཟེར་གྱིས་རབ་བསྐྱེད་པས།

ན་རྒྱན་སྤྱི་གཤམ་སྤྲོད་པའི་ནི། གཞུགས་བརྒྱན་དག་དང་མཚུངས་པར་བྱས།

12

ལས་ནས་འོང་བའི་རི་དྲགས་སྤྱག་གྱུ་དག་མཚན་གཡོ་མེད་གྱིས།

ཡང་དང་ཡང་དུ་དེ་ལ་དགའ་བར་ཀྱན་དུ་ལྷ་བྱེད་ཅིང་།

त्वद्यायामशिलोत्सङ्गे निक्षिप्तेऽथ तथा शिशौ ।
तत्सत्ययाचनेनासौ सलिले पुद्गुवे शिला ॥ ६ ॥

साध्वीव्रतपवित्रायास्तस्याः श्वशुरकोपजः ।
दुःखावमानसन्तापः स पाकात् कस्य कर्मणः ॥ ७ ॥

इति भिक्षुवचः श्रुत्वा भगवान् प्रत्यभाषत ।
श्रूयतां कर्मणा येन दुःखं लेभे यशोधरा ॥ ८ ॥

काम्पिल्ये नगरे राजा ब्रह्मदत्तः पुराभवत् ।
भूतलाखण्डलः श्रीमान् कामिनौकुसुमायुधः ॥ ९ ॥

खड्गधाराधरेणजौ भुजेन जनितः परः ।
प्रज्ज्वाल प्रतापान्नि र्यस्यारातितमःप्रदः ॥ १० ॥

स कदाचिद्वनं धन्वी मृगयाकेलिकौतुकी ।
विवेश दूरमेकाकी हृतोऽश्वेनातिरंहसा ॥ ११ ॥

तस्यार्ककिरणोद्भिन्नाः कपोले स्वेदविन्दवः ।
चक्रुः कुण्डलमुक्तानां प्रतिविम्बविम्बनम् ॥ १२ ॥

मार्गागतेन स मुहुर्मृगशावकेन
रम्यावलोकनकुतूहलनिश्चलेन ।

དོ་གཤམ་ཅི་ཡི་རིན་ཅེན་དུས་བྱར་གཞུག་བརྟན་སྒྲིབ་བྱེད་པས།
སྐད་ཅིག་བདུད་ཅིའི་ཟེར་གྱི་གཞུགས་ཀྱི་གནས་དང་མཚུངས་པར་གྱུར། 13

རྗེས་སུ་ཆགས་ཐུན་རི་དྲགས་མོ་དང་སྤང་མོ་ལ་ཆགས་པའི།
མིག་རྒྱུ་རི་དྲགས་གཉིས་འཐུང་ནམས་ཀྱིས་རབ་དུ་བཟླན་བྱ་བ།
རི་ཁྲོད་མ་ཡི་སྐུ་ཚོགས་མེ་དོག་ལ་རེག་དྲི་བཟང་ཅན།
རྩོམ་པའི་ནགས་མཐའི་རྒྱང་གིས་དེ་ཡི་ངལ་བའི་ཚུ་དག་སྟོགས། 14

སྐབས་དེར་ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ནི། ཤུལ་རིལ་ཡི་གཞོན་ལྷ་མ།
གཅི་བ་འཐུངས་པས་མངལ་གྱི་སྟོ། ཐོབ་པ་རི་དྲགས་བྱ་མོ་ནི། 15

མཆོས་སྤྱུག་བདུད་ཅིའི་ལྷན་ཞིང་། ཚུན་ལེན་དུ་འོང་བ་དག།
མིག་རབ་གཡོ་ཐུན་བཟླ་གནས་ཀྱི། ཚུ་སྤྱང་ངོགས་སུ་དེ་ཡིས་མཐོང་། 16

དཔལ་མོ་བདུད་ཅིའི་དགའ་ཚལ་ལ། དགའ་བས་བཞིན་དུ་བརྟེན་ཅི་ཚལ།
ཀྱང་བཀོད་ལས་སྦྱིས་བརྟེན་ཡི། དཀྱིལ་འཁོར་དག་གིས་སྟོ་བྱེད་ཅིང་། 17

སྟོན་མེད་དག་མཚན་ཐུན་པ་དེ། མཐོང་ནས་མི་ཡི་དབང་པོ་ནི།
སྐད་ཅིག་མིག་ནི་འཛུམ་བུལ་པས། ལྷ་ཉིད་ཐོབ་པ་བཞིན་དུ་གྱུར། 18

དེས་བསམས་ཀྱི་མ་མཆོས་མ་འདི། ཐུབ་པའི་བྱ་སྤྱུ་ཞིག་ཡིན།
རི་དྲགས་མོ་བཞིན་རབ་མཆོས་ཤིང་། ཡིད་འོང་ལྷ་བས་ཡིད་འཕྲོག་བྱེད། 19

हाराग्ररत्नशकलप्रतिविम्बितेन
प्राप क्षणं सदृशरूपपदं सुधांशोः ॥ १३ ॥

तस्यानुक्तहरिणी-करिणी-प्रसक्त-
व्यामौलितेक्षणमृगद्विपसेव्यमानाः ।
जह्रुः श्रमाम्बु शवरीकवरीकलाप-
पुष्पस्पृशः सुरभिमत्तवनान्तवाताः ॥ १४ ॥

अस्मिन्नवसरे कन्यां शाण्डिल्यस्य महामुनेः ।
प्रस्त्रावपानसंप्राप्तगर्भ-मुग्धमृगीसुताम् ॥ १५ ॥

स्लिलाहरणायातां लावण्यामृतवाहिनीम् ।
स्त्रैददर्शाश्रमसरित्तीरे तरललोचनाम् ॥ १६ ॥

कमलां कमलावासग्रीत्येव कमलाकरम् ।
सृजन्ती चरणन्यासजातैः कमलमण्डलैः ॥ १७ ॥

अपूर्वकौतुकवतीं तां दृष्ट्वा मनुजेश्वरः ।
अमरत्वमिव प्राप निर्निमेषेक्षणः क्षणम् ॥ १८ ॥

सोऽचिन्तयद्दहो कापि कान्तेयं मुनिकन्यका ।
हरिणीव हरत्येव स्निग्धमुग्धैर्विलोकितैः ॥ १९ ॥

ཀང་པས་པད་འཕྲེང་རབ་བསྐྱེད་པས། བདག་ནི་བདུ་ཅན་ཞེས་བྱ།

རི་རྒྱལ་སངས་སྐྱེས་ཐུབ་པ་ནི། ཤྱ་རི་ལུ་ཡི་བྱ་མོ་ཡིན།

27

ཐུབ་པའི་སྐས་ཁྱོད་ལེགས་པར་འོངས། བདག་ནི་ཁྱོད་མཐོང་རབ་ཏུ་དགའ།

ཤིན་ཏུ་ཡིད་འཕྲོག་བཟ་བ་ཡི། ཤིང་ཤུན་བརྟུལ་ཞུགས་འདི་ནི་ཅི།

28

མ་བྱའི་གཙུག་ཐུད་ལྔ་དག་གིས། བརྒྱན་པ་བཞིན་ཏུ་བྱོད་ཀྱི་ནི།

རལ་ཚླགས་འདི་དག་ལྷ་ལས་ཀྱང་། མེད་ག་དག་གིས་རྒྱས་པར་མཛོམས།

29

སྐྱུ་བྱ་ར་ནི་རགས་པ་ཡི། འབྲས་བྱ་ཁ་བ་རབ་འབར་འདྲ།

བགྲང་འཕྲེང་འཕྲེང་བ་རིང་པོ་ཡིས། ཁྱོད་ཀྱི་མགྲིན་ལ་ཡོན་ཏན་མང་།

30

འོད་མའི་དབྱུག་པ་འཁྱོག་པོ་འདིར། ཡལ་འདབ་གསར་པའི་འཕྲེང་བ་ལ།

ཁྱོད་ཀྱི་ལག་པ་ཀྱ་ཤ་ཡིས། དག་བྱེད་བཟ་བས་ཀྱན་ཏུ་སྦྱས།

31

ལེགས་པ་བདག་ཡིད་རི་རྒྱལ་ནི། ཀང་ཏུ་ངལ་ནི་བསོས་གྱུར་པ།

དགའ་བར་མ་བྱའི་བརྟུལ་ཞུགས་ཅན། ཁྱོད་གནས་གང་ན་ཡོད་པ་སྦྱོས།

32

ཞེས་པ་བཞིན་བཟང་མ་ཡི་ཚོག། སྙན་ཞིང་བདུད་ཅིས་བརྒྱན་པ་དག།

ས་བདག་གིས་བྱང་ལས་བརྒྱགས་ཀྱི། ལ་ཏུ་བྱིན་ནས་དེ་ལ་སྦྱས།

33

སྙན་ལེགས་ཁྱོད་ལུས་ཤིན་ཏུ་གཞོན། ཤིང་དང་ཙ་ནི་བསྐྱེས་སྐྱུར་ཅིང་།

འདི་ཤིང་ཁབ་ཀྱི་ཚླགས་གདམས་པའི། ཉགས་ཚལ་འདིར་ནི་འོས་པ་མིན།

34

अहं पद्मावतौ नाम पादोद्यत्पद्ममालिका ।
मृगीगर्भसमुद्भूता शाण्डिल्यस्य सुता मुनेः ॥ २७ ॥

स्वागतन्ते मुनिसुत प्रियं मे तव दर्शनम् ।
मनोहरतरं चित्रं वल्कलं किमिदं व्रतम् ॥ २८ ॥

विभूषितोऽयं मायूरैः शिखण्डैरिव पञ्चभिः ।
सुरार्चाकीर्णकुसुमः शोभते ते जटाभरः ॥ २९ ॥

अयमामलकस्थूल-प्रालेयफलकोज्ज्वलः ।
दीर्घाक्षसूत्रमालाभिः कण्ठे बहुगुणस्तव ॥ ३० ॥

आसूत्रयति ते पाणिश्चित्रैः कुशपवित्रकैः ।
कुटिले वेणुदण्डेऽस्मिन् बालपल्लवमालिकाम् ॥ ३१ ॥

रमणीयव्रतवतः कथ्यतां क्व तवाश्रमः ।
मनो मृगाजिनं आन्तं तत्र विश्रान्तिर्मेति मे ॥ ३२ ॥

इति मुग्धावचः स्वादु सुधार्द्रं वसुधाधिपः ।
आस्वाद्य दत्त्वा पाथेयमोदकं तामभाषत ॥ ३३ ॥

नैवास्मिन्नुचितं सुधु दर्भसूचीचयाचिते ।
सुकुमारन्तव वपुः शुष्यत्तरुतृणे वने ॥ ३४ ॥

འདི་ནས་ཉ་ཅང་མི་རིང་ན། བདག་གནས་ལོངས་སྤྱོད་ལོས་པ་འདི་དཔལ།
གང་ན་ནས་པ་འདི་ལྟ་ཡིས། འབྲས་བུ་བརྒྱད་པ་བྱས་པ་ཡིད།

35

དེར་ནི་ནས་པར་གནས་པར་མཛོད། ཡིད་སྤྱུབས་དག་གི་དཀའ་ཕྱབ་མཛོད།
སྤྱོད་པོ་མཆོག་ནི་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས། རིས་གྲོ་དག་ལ་ནས་པར་སྤྱོད།

36

མིག་གསུམ་རབ་དུ་ཁྲོས་ཆོ་མེ་ཡི་ལས་དུ་བྱེ་མ་ལབ་ཉིད་ལྟར་ལྟ་བ།
སྤྱོད་ནི་རབ་དུ་རྒྱུགས་པ་བྱེད་པོས་གསར་དུ་སྤྱུལ་པ་འདི་ཉིད་ཡིན་བསམ་སྟེ།
ཁྲོད་ཀྱི་ལུས་མཛེས་ལོར་འཛོན་བདུད་ཅིད་ཟེར་གྱི་ཆ་ཡི་མཛོད་ཀྱི་རྒྱུས་མཐུན་པ།
ཡིད་ལས་སྤྱེས་པ་འདི་མཛེས་སྤྱུག་མཚུངས་མེད་དང་པོ་དེ་ནི་འདི་ཉིད་གཞིན་མ་

ཡིན། 37

ཞེས་པ་ས་བདག་མཛོངས་པ་འདི་ཆོག། བཞིན་བཟང་མ་ཡིས་ཐོས་ནས་ནི།
ལ་དུ་རྒྱ་པ་ལྟར་དཀར་བ། རྒྱངས་ནས་དེ་ལ་རབ་སྤྱུས་པ།

38

ཁྲོད་ཀྱི་བདུལ་ལྷགས་རྒྱུས་སྤྱོད་པ། ཁྲོད་ཀྱི་གནས་སུ་བདག་གནས་བགྱི།
རི་སྤྱོད་སོང་ནས་ཐུ་མའི་བཀའ། དོན་དུ་གཉེར་ལ་སྤྲོད་ཅིག་སྤྱོད།

39

ཅས་པ་འདི་གྲོས་ནི་བསྐྱབས་ནས་དེ། རང་གི་བསྟི་གནས་དག་ཏུ་སོང་།
མཛོན་འདོད་གསར་པས་དབང་བྲལ་བས། རྒྱགས་ནི་འབྱོན་ཅིང་ཕྱབ་ལ་སྤྱུས།

40

ཡལ་ལགས་བདག་གིས་ཕྱབ་པ་ཡི། གཞིན་རྒྱ་སྤྱོད་ཞིག་ནམས་སུ་མཐོང་།
ལིང་གུན་མཐའ་ནི་བཀྲ་བ་དག། རབ་དུ་དང་བའི་རྩ་ལྟར་མཛོས།

41

इतः संभोगयोग्यश्रीर्नातिदूरे ममाश्रमः ।
एवंविधा विशीर्यन्ते यस्मिन् फलपरम्पराः ॥ ३५ ॥

निवासः क्रियतां तत्र चर्यतां मान्मथं तपः ।
संभोगपरिचर्यासु जनोऽयं विनियुज्यताम् ॥ ३६ ॥

अग्न्युत्सङ्गपतङ्गतां गतवतस्त्यक्षप्रकोपक्षणे
जीवोत्पादनमेतदेव विधिना मन्ये नवं निर्मितम् ।
कान्तं ते वसुधासुधाकरकलाकोशानुकारं वपुः
लावण्यावनिपुण्यपण्यमसमं नान्यन्मनोजन्मनः ॥ ३७ ॥

इति श्रुत्वा विदग्धस्य मुग्धा भूमिपतेर्वचः ।
चन्द्रावदातमास्वाद्य मोदकं तमभाषत ॥ ३८ ॥

त्वद्वतानुव्रतैवाहं निवसामि तवाश्रमे ।
प्रतीक्षस्व क्षणं यावद्गत्वान्नामर्थये गुरोः ॥ ३९ ॥

इति संविदमाधाय सा गत्वा नेजन्मश्रमम् ।
नवाभिलाषविवशा श्वसन्ती मुनिमभ्यधात् ॥ ४० ॥

दृष्टस्तात वने कोऽपि मया मुनिकुमारकः ।
प्रसन्नसलिलच्छायचित्रपर्यन्तवल्कलः ॥ ४१ ॥

གང་གི་འབྲས་བུ་གཞན་གྱི་ཚོགས། བསྐྱེད་པར་ཡོངས་སུ་དོག་བྱེད་པ།
དེ་ཡི་གནས་སུ་རབ་འབྱུངས་པའི། འབྲས་བུ་མཚོག་ནི་བདག་གིས་བྱོང་། 42

དེ་ཡི་དཀའ་ཐུབ་ནགས་ཚལ་དུ། བྱོད་གྱི་རྗེས་གནང་བདག་མཚོའོ།
དེ་ཡི་གཞུང་བཟང་ལ་ཆགས་པའི། བདག་སྟོབ་གཞན་ན་དགའ་བ་མེད། 43

ཅེས་པ་དེ་ཚོག་འདོད་པ་ནི། གསལ་བྱེད་ཐོས་ནས་ཡ་མཚན་ཞིང་།
ལང་ཚོ་སྟོན་པར་དོགས་པ་ཡི། ཐུབ་པས་མཛེས་མ་དེ་ལ་སྤྲས། 44

བྱོད་གྱིས་མཐོང་དེ་ལག་འགྲོ་ནི། རིན་ཅེན་གྱིས་བརྒྱན་ཡིན་ནས་སྤྲས།
བྱ་མོ་ཐུབ་པ་ནམ་དག་ནི། ཡོངས་སྟོན་ཅན་མིན་ལྟེ་གཉིས་མིན། 45

ཡལ་བཞིན་ཡོངས་སུ་གྱུར་ཚེ་སྤྲུག་བསྐྱེད་པར་སྤྲུམ་བཅས་ལྟེ་བའི་ལ་དུ་ནི།
ཤིན་དུ་དངར་བ་དག་གིས་འོངས་པ་ལ་ནི་དོན་མེད་དགའ་བར་ཡོངས་མ་བྱེད།
མཛེས་མ་འདོད་པའི་འབྲས་བུར་རོ་ལྷན་ཉན་མོངས་དག་གིས་བྲན་པ་གང་དེ་
ནམས།

ཤིན་དུ་ངེས་པར་དུག་དང་སྒྱུངས་པའི་ཉམས་སུ་བྱོང་བ་བསྐྱེད་པས་གྲུལ་བར་
བྱེད། 46

རྩར་ཤོག་རེ་ཞིག་ཐུབ་པའི་སྤྲས། དེ་སུ་རིང་ནས་བདག་ལ་སྟོན།
ཅེས་བཞེད་རྒྱུང་གི་ངོགས་སུ་ནི། དེ་དང་ལྷན་ཅིག་ཐུབ་པ་སོང་། 47

དེ་ཡི་རྒྱ་རྒྱུང་ངོགས་སུ་ནི། ས་ཡི་བདག་པོ་ཚོངས་བྱིན་མཐོང་།
ཡོན་ཏན་ཚོགས་ནི་བྱ་ཆེ་སྟེ། མག་པ་དག་དུ་འོས་པར་བསམས། 48

दिव्यं तदाश्रमोद्भूतं फलमास्वादितं मया ।
येनान्यफलसम्भारे नियमः परिकल्पितः ॥ ४२ ॥

गच्छामि त्वदनुज्ञाता कान्तं तस्य तपोवनम् ।
तत्सौजन्यप्रसक्ता मे नान्यत्र रमते मतिः ॥ ४३ ॥

इति तद्वचनं श्रुत्वा विस्मितः स्मरस्तूचकम् ।
तामुवाच मुनिर्मुग्धां यौवनोन्मादशङ्कितः ॥ ४४ ॥

दृष्टस्त्वया भुजङ्गोऽसौ मन्ये रत्नविभूषितः ।
भवन्ति मुनयः पुत्रि न द्विजिह्वा न भोगिनः ॥ ४५ ॥

सस्नेहैर्गुरुभिः परं परिणतौ दुःखप्रदैर्मोदकै
रापाते विषयै र्निवातिमधुरैः प्रीतिं वृथा माकृथाः ।
मुग्धे कामकलानिभानि सरसान्यायाससिक्तान्यलं
येषामेव विषोपमेन जनता स्वादेन संमूर्च्छति ॥ ४६ ॥

एहि दर्शय मे दूरात् कस्तावत्स मुनेः सुतः ।
इत्युक्त्वा तटिनीतीरं तया सह ययौ मुनिः ॥ ४७ ॥

स विलोक्य सरित्तीरे ब्रह्मदत्तं महीपतिम् ।
योग्यं गुणगणोदारं जामातरममन्यत ॥ ४८ ॥

མི་བདག་གིས་ཀྱང་ཐུབ་པ་ནི། མཐོང་ནས་སྤྱངས་པས་བཞིན་དུང་ཅིང་།
གཉིས་འགྱུར་རབ་དུ་བདུད་པ་ཡིས། དེས་པར་རབ་དུ་དང་བ་ཐོབ།།

49

ཐུབ་པས་རང་ལ་འོས་པ་ཡི། ཚོག་ཡིས་ནི་རབ་དུ་བྱིན།
དེ་ནས་རབ་དགའ་བདུད་ཅི་ཡི། རྒྱབས་དེ་མི་ཡི་བདག་པོས་སྤྱངས།།

50

ནས་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཚོག་གཞན་གྱིས། འདི་ལ་ཁྱོད་བར་མི་བྱ་ཞིང་།
མཛེས་མ་འདི་ནི་བསྤྱང་བྱ་ཞེས། བཛོད་ནས་ཐུབ་པ་རང་གནས་སོང་།།

51

དེ་ནས་དགའ་བཞིན་ཏེ་ལ་ཞོན། རྒྱང་མ་དང་འགྲོགས་སྐད་ཅིག་གིས།
རྒྱལ་སར་ཡང་དག་ཞིན་ནས་ནི། རྒྱལ་པོས་དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་བྱས།།

52

པོ་བྱང་འཁོར་གྱི་ཐོ་ཀྱན་གྱི། རྒྱུ་དུ་ས་བདག་གིས་བཀོད་དེ།
རྒྱུ་དུ་ས་བདག་གིས་བཀོད་དེ། བདག་པོ་འོས་པ་ཉིད་དུ་གྱུར།།

53

དེ་ཡི་ཀྱང་པ་བཀོད་པས་ས་གཞི་བདུས་བརྒྱན་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
དེར་ནི་རྒྱལ་པོ་འོས་ཀྱི་ཐོ་ཀྱན་པོ་འོས་དག་ཅི་བཞིན་དོན་ཅན་བརྒྱང་།
བསོད་ནས་སྤྱོད་པའི་མཚོག་དུ་བྱུང་འཕགས་ལེགས་བྱས་གྲོགས་ནི་དོགས་

གྱུར་པ།

ངོ་མཚར་རྒྱས་པ་ཐུལ་བྱུང་རང་བཞིན་མཚན་ཉིད་ནམས་ཀྱིས་གསལ་བར་བྱེད།།

54

པོ་བྱང་འཁོར་གྱི་བྱུང་མེད་ལས། ཕྱི་རོལ་ཕྱོགས་པའི་ས་བདག་དང་།
ཅེ་ཞིང་ཉུ་རྒྱས་ཐུན་པ་དེས། རྒྱལ་པ་བཟང་ཞིང་མཛེས་པ་ཐོབ།།

55

नृपोऽपि मुनिमालोक्य वैलक्ष्यविनताननः ।
द्विगुणेन प्रणामेन निनायैव प्रसन्नताम् ॥ ४९ ॥

निजोचितेन विधिना मुनिना प्रतिपादिताम् ।
ततस्तां हर्षपीयूषलहरीमग्रहीन्नृपः ॥ ५० ॥

नास्याः कदाचित्कर्तव्यो मन्युः परगिरा त्वया ।
मुग्धा पाल्येयमित्युक्ता मुनिः प्रायात् स्वमाश्रमम् ॥ ५१ ॥

अथ हर्षपीयूषलहरीं जायासखः क्षणात् ।
राजधानीं समासाद्य नृपश्चक्रे महोत्सवम् ॥ ५२ ॥

सर्वान्तःपुरवर्गस्य मूर्ध्नि न्यस्ता महीभुजा ।
सा ययौ शिष्यतां पत्युः कलाकौशलकेलिषु ॥ ५३ ॥

पादन्यासैः कमलकलिकां भूमिमालोक्य तस्या
देवीशब्दं नृपपरिजन स्तत्र मेने यथार्हम् ।
दिव्योत्कर्षः सुकृतसचिवः सूच्यते केतुभूतः
स्फीताश्चर्यै रतिशयमयैर्लक्ष्यैः पुण्यभाजाम् ॥ ५४ ॥

अन्तःपुरपुरन्ध्रीषु विमुखेन महीभुजा ।
लेभे सौभाग्यशोभां सा रममाणा घनस्तनी ॥ ५५ ॥

དེ་ནས་དུས་ཀྱི་ཞོར་འཛིན་གྱི། བདག་ལས་དེ་ཡིས་མངལ་བརྒྱུ་ཞིང་།
པོ་བྱང་བཅུན་མོ་དེ་སྐྱེ་བོ་ཡིས། བསམ་པས་ཆགས་པའི་རྒྱལ་རྒྱུ་ཡང་། 56

དེ་ནས་ཁྱིམ་དུ་མཛོས་མ་ནི། བཅར་ཉེ་དེ་ལ་མངོན་ཕྱོགས་དེ།
གྲུ་གྲུ་བདག་པའི་ཕྱག་དོག་ལས། རྒྱལ་བོ་དེ་བཅུན་མ་ནས་ཀྱིས་སྤྲོས། 57

མི་བདག་ལ་འོས་བཅའ་བ་ཡིས། ཆོ་བ་མཛོས་མ་ཁྱོད་མི་ཤེས།
མ་ཡི་མིག་ནི་གོས་དག་གིས། བསྐྱེད་སའ་བྱ་ནི་བཅའ་བར་བྱ། 58

ཞེས་པ་བཅུན་མོ་གཞིན་གྱིས་སྤྲོས། མངལ་རྒྱས་ཁུར་གྱིས་གཟེར་བ་དེས།
ཁྱོད་ཀྱིས་བདག་ལ་འོས་པ་ནི། མཛོད་ཅེས་དེ་དག་ནས་ལ་སྤྲོས། 59

དེ་ནས་དེ་དག་ནས་ཀྱིས་མིག། རས་ཀྱི་དམ་དུ་བཅོངས་པས་བཀག།
བཅོ་མ་གསེར་གྱི་འོད་ལྡན་པའི། བྱིས་པ་རྒྱུ་ནི་དེ་ལ་བཅས། 60

གཞིན་ཀྱང་དཔག་སྤོས་བྱར་བཅུག། གོས་ཀྱིས་དཀྱིས་ཤིང་རྒྱ་བཏབ་ནས།
བྱར་མེད་སྤྱིང་ཇི་མེད་ནས་ཀྱིས། གང་གྲུ་ཆུ་ལ་གསང་སྟེ་འཕངས། 61

པདྨ་ཅན་གདོང་ཁྲག་གིས་ནི། བསྐྱེད་དེ་དཔག་གིས་སྤྲོས་པ།
ཁྱོད་ལ་དུས་བྱ་གཡོ་མེད་གཉིས། བཅས་པ་དག་ནི་རྒྱ་ལ་འཕངས། 62

དགའ་སྟོན་རྒྱ་ཆེ་ཆས་བཅུག་ཅིང་། བྱ་ནི་བཏུ་བར་འདོད་པ་ཡིས།
ས་ཡི་བདག་པོས་ཅི་སྤྲོས་ཞེས། པོ་བྱང་འཁོར་བ་ནས་ལ་དྲིས། 63

अथ कालेन सा गर्भं माधत्त वसुधापतेः ।

चिन्ताशङ्कश्च संसक्तमन्तःपुरवधूजनः ॥ ५६ ॥

आसन्नप्रसवां मुग्धां ततस्तामेत्य मन्दिरे ।

कौटिल्यक्रूरमात्सर्यादूचे राजाङ्गनाजनः ॥ ५७ ॥

प्रसवस्य विधिं मुग्धे न जानीषे नृपोचितम् ।

जननी हि सुतं सूते पट्टेन पिहितेक्षणा ॥ ५८ ॥

इत्युक्ता सा सपत्नीभिः प्रौढगर्भभरार्दिता ।

उचितं भवतीभिर्मे क्रियतामित्युवाच ताः ॥ ५९ ॥

ततस्ताभिर्निरुद्धाक्षी दृढबन्धेन वाससा ।

सासूत बालयुगलं प्रतप्तकनकप्रभम् ॥ ६० ॥

धृत्वा तौ वस्त्रपिहिते मञ्जूषे गूढमुद्रिते ।

गङ्गाजले निष्करुणाः कुमारौ चिक्षिपुः स्त्रियः ॥ ६१ ॥

कृत्वा रक्ताक्तवदनामूचुः पद्मावतीश्च ताः ।

शकलद्वयमस्पन्दं जातन्ते त्वेकतमः ॥ ६२ ॥

विपुलोत्सवसन्नद्धः किं जातमिति भूपतिः ।

अपृच्छदान्तःपुरिकान् पुत्रसन्दर्शनोत्सुकः ॥ ६३ ॥

དེ་ལ་དེ་དག་གིས་སྦྲས་ཆ། སྦྲས་ནི་ཁྱོད་དང་མཚུངས་པ་གཉིས།
 ཡལ་དག་འཁུངས་པ་སྦྲ་མོས་ཟེས། །ཤ་ཟ་མོ་ཉིད་ཅི་ཞིག་བཟོད། 64

འདི་ཐོས་མི་བདག་སྦྲག་པ་ཡིས། མོ་བྲང་འཁོར་གྱི་ཁང་པར་སོང་།
 ཆཱ་མོ་བཞིན་རས་ཁྲག་གིས་ནི། སྦྲགས་པ་མཐོང་ནས་བདེན་པར་བསམས། 65

ས་བདག་རབ་དུ་ཁྱོས་པ་ཡིས། དེ་ནི་གསལ་སྤྲོད་ཀྱི་རོལ་བཏང་།
 ཅུན་མའི་སྦྱོན་དུ་དོགས་པ་ཡིས། སྦྱོན་པོ་མཆོག་གིས་སྦྲས་ཏེ་བཟུང་། 66

དེ་ནས་མཁའ་ལ་ཤར་ཏེ་ཡུའི། བསྟེ་གནས་ཆཱ་མོ་མངོན་སྟོགས་ཏེ།
 མི་སྤང་བར་ནི་སྦྱེ་བོ་ཡི། མདུན་དུ་འགྲོ་བའི་བདག་ལ་སྦྲས། 67

ཁྱོད་དབང་བྱུང་མེད་སྦྱོན་མེད་ནི། གསལ་སྤྲོད་གཏོང་བ་ཁྱོད་ཉིད་ཀྱིས།
 རྣམ་པར་མ་དཔྱད་བག་མེད་ཀྱིས། གྲགས་པ་ཅན་ནས་ཕྱང་ངམ་སྦྲས། 68

ནགས་ཀྱི་རི་དྲགས་བྱ་མོ་མོངས། བརྒྱ་ཅན་ནི་ཅུན་མ་ཡིས།
 རང་ཉིད་བདེ་སྤྲོད་བསྦྲས་པ་འདི། ས་བདག་ཁྱོད་ཀྱིས་ཡོངས་མ་ཤེས། 69

འབྱུར་པའི་ཤ་ཟ་དྲག་པོ་ཡིས། དྲག་དུ་བྱིན་བརྒྱབས་སེམས་ལྷན་ལ།
 སལ་ཆེར་རྣམ་པ་འདི་ལྟ་ཡི། ཁྱོ་བྱོས་སྦྱོན་པ་འབྱུང་བར་འབྱུར། 70

ཐོ་ཡོངས་སྦྱོད་ཀྱིས་ཡོང་རང་བཞིན་གྱིས་སྦྱོད་དཔལ་གྱི་རྣམ་འབྱུང་ལྷན་ཞིང་
 འབྱུར།
 ཉ་ཅུང་བདེན་པ་ཉམས་པའི་ས་གཞི་བསོད་ནམས་མངོན་པར་འཛོམས་པའི་བྱ་བ་
 ཅན།

ते तं बभाषिरे देव सदृशन्ते सुतद्वयम् ।
सञ्जातं भक्षितं देव्या पिशाच्येव किमुच्यते ॥ ६४ ॥

चस्तः श्रुत्वेति नृपतिर्गत्वान्तःपुरमन्दिरम् ।
रक्ताक्तवदनां देवीं दृष्ट्वा सत्यममन्यत ॥ ६५ ॥

बधाय वहिरुत्सृष्टा सा क्रुद्धेन महीभुजा ।
गुप्तं धृता मन्त्रिवरैः सपत्नीदोषशङ्किभिः ॥ ६६ ॥

अथ व्योम्ना समभ्येत्य शाण्डिल्याश्रमदेवता ।
अन्तर्हिता जनस्याग्रे जगाद जगतीपतिम् ॥ ६७ ॥

निर्दोषां दुर्दशां यातां बधायोत्सृजतस्तव ।
निर्विचारप्रवादेन मन्ये निर्मूलितं यशः ॥ ६८ ॥

पद्मावती सपत्नीभिर्मुग्धा वनमृगीसुता ।
वञ्चिता स्वसुखायेति न जानीषे विशांपते ॥ ६९ ॥

विभवोग्रपिशाचेन नित्याधिष्ठितचेतसाम् ।
एवंविधैव प्रायेण भवत्युन्मादिनी मतिः ॥ ७० ॥

भोगान्धाः प्रभवः स्वभावचपलाः श्रीविभ्रमोच्छृङ्खलाः
सत्यव्यत्ययभ्रमयो युवतयः पुण्याभिचारक्रियाः ।

ཕྱ་མ་ཐུན་པ་རང་འདུན་མད་བྱང་སྒྲ་བྱེད་མཁའ་ལ་རི་མའི་ལས་སྒྲོར་ནམས།
གང་དུ་ངེས་པར་ནམ་པར་གནས་པ་དེར་ནི་དམ་པ་བྱང་པོ་ཇི་ལྟར་འཛོ། 71

ལྷ་མོ་ལུས་ནི་མི་སྤང་བའི། ཚོག་དེ་ཐོས་ནས་ས་བདག་ནི།
ཁྲོས་པས་དེ་ཡི་བྱང་ཚུལ་དག། བཅུན་མོ་འི་ཚོགས་ལ་རབ་དུ་དྲིས། 72

ཁྲོ་བས་ནོན་པ་མི་བདག་གི། བཀའ་ནི་དྲག་པོས་དོགས་གྱུར་པ།
དེ་དག་གིས་ནི་བྱང་ཚུལ་བཞིན། བཤད་ནས་འཇིགས་པས་འབྲུགས་པར་གྱུར། 73

ཅུན་མས་བསྐྱུས་པའི་བཅུན་མོ་ནི། གསོད་སར་རབ་དུ་བཏང་བ་དག།
སྒྲོན་མེད་ཤེས་ནས་མི་ཡི་བདག། འགྱོད་པས་གཟེར་བས་བྱ་ངན་བྱས། 74

མཚུངས་པར་སྟོབས་རྒྱས་ཆགས་དང་ཁྲོ། བཙེ་བས་ངོ་ཚ་བྱ་ངན་དང་།
ཚེངས་པའི་གྲོགས་ཀྱིས་ཡང་ཡང་དུ། དེ་ནི་བསྐྱེད་པར་བྱས་བཞིན་གྱུར། 75

ཀྱི་ཏུད་དགའ་མ་ཁྲོད་དང་ནི། བྱི་ནས་བསོད་ནམས་དམན་པ་དག།
གང་དུ་འགྲོགས་པ་ཞེས་བཞེད་ནས། མི་བདག་ས་ལ་འབྱེལ་བར་གྱུར། 76

དེ་ནས་གང་གྲུའི་རྒྱན་ཐོབ་པ། སྒྲོས་བྱ་བྱལ་པོ་འི་དགས་མཚན་ཅན།
ཉ་བ་རྒྱ་ཡིས་འཛོ་ནམས་ཀྱིས། བཟུང་ནས་མདུན་སར་ཡོང་དག་འོངས། 77

དེ་དག་གིས་དེ་མདུན་བཀོད་ཅིང་། འཕྲལ་ལ་མི་བདག་གིས་སྤྱེ་ཆོ།
བསྐྱོགས་ར་བའི་འོད་ཐུན་པའི། བྱིས་པ་རྒྱང་ཞིག་མཐོང་བར་གྱུར། 78

स्वच्छन्दाद्भुतवादिनश्च पिश्रुनाः खे चिचकर्मोद्यता
यचैकच वसन्ति तत्र सरलः साधुः कथं जीवति ॥ ७१ ॥

अन्तर्हिततनोर्देव्याः श्रुत्वेति वचनं नृपः ।
कुपितस्तत्र वृत्तान्तं पप्रच्छान्तःपुरांगनाः ॥ ७२ ॥

क्रोधाक्रान्तस्य नृपतेस्तीव्रशासनशङ्किताः ।
ता निवेद्य यथावृत्तं बभूवुर्भयविह्वलाः ॥ ७३ ॥

निर्दोषां दयितां ज्ञात्वा सपत्नीवञ्चितां नृपः ।
बध्यभूमिसमुत्सृष्टां शुशोचानुशयाकुलः ॥ ७४ ॥

राग-क्रोध-क्षपा-लज्जा-शोकैस्तुल्यबलोदयैः
मुमोह मो सचिवैर्भागीकृत इवाभवत् ॥ ७५ ॥

हा प्रिये ह्रीनपुण्यस्य क पुनः सङ्गमस्त्वया ।
ममेत्युक्त्वा नरपति निर्पपात महीतले ॥ ७६ ॥

अथ गङ्गाप्रवाहात्तं मञ्जूषं जालजीविनः ।
आदाय राजमुद्राङ्क माययुर्धोवराः सभां ॥ ७७ ॥

तैर्न्यस्ते पुरतस्तस्मिन् सहसोद्घाटिते नृपः ।
ददर्श बालयुगलं प्रत्यग्रकनकोज्जलम् ॥ ७८ ॥

འོད་སྤོང་པ་ཡི་ཐ་སྐར་བཞིན། གཞོན་ཏུ་འདི་དག་མི་བདག་གི།
གཟུགས་མཚུངས་མཚན་ཉིད་གྱ་ཅི་བར། སྤྱིས་ཞེས་སྤྱི་བོས་རབ་དུ་བསྐྱབས། 79

དེ་ནས་ས་བདག་མཆི་མ་དང་། བཅས་བས་སྤས་དག་པར་དུ་བྱངས།
དགའ་མ་དང་བྲལ་བྱ་ངན་གྱིས། གཟེར་བའི་བདུང་པ་ལྷག་པར་གྱུར། 80

དེ་ནས་སྤོ་བོས་རིང་ཞེས་པའི། སྤོན་པོ་ཆེན་པོས་དེ་ལ་སྤྱས།
སྤྱ་གཅིག་བྱོད་ཀྱི་བཅུན་མོ་ནི། ཅུན་མའི་ཚོགས་ཀྱིས་བསྐྱས་པའི་འཚོ། 81

དེ་ཐོས་འཕྲལ་ལ་བྱལ་བོ་ནི། འཚོ་བ་ཐོབ་པ་བཞིན་དུ་ལངས།
དགའ་བས་སྤོན་ཞེས་བརྗོད་ནས་ནི། སྤོན་པོ་འི་ཁང་པར་རབ་དུ་སོང་། 82

~~དེར་ནི་སྤྱུག་བསྐྲལ་ལྷན་པ་དེ། ཁྱོད་བས་གྱས་པ་བརྗོད་གྱུར་ཅིང་།~~
~~སྤྱད་བས་ཀྱན་དུ་ཡིད་བྱུང་མ། མཐོང་ནས་འགོ་བའི་བདག་གིས་སྤྱས། 83~~

གང་གི་མི་བཟད་ལྷག་མ་ནི། དགའ་མ་བྱོད་ལ་ནམ་སྤྱལ་བ།
ཅུར་ཡོག་དེ་ནི་དེ་དག་ནམས། གསོད་པའི་སྤྱུག་བསྐྲལ་དཀའ་ལ་ཉེས། 84

གདུང་བ་ཐོང་ལ་དང་བར་མཛོད། མི་སྤྱོད་མའོན་དུ་བྱོགས་མ་བྱེད།
ཅས་བརྗོད་དེ་ཡི་ཀླང་པ་ལ། ས་ཡི་བདག་པོ་ནམ་པར་འབྱེལ། 85

ཏུ་མ་བྱས་པ་མཆི་མ་ཡི། བྱུན་གྱི་བན་བྱེད་དེས་སྤྱས་པ།
སྤྱི་བོ་མི་བཟད་གཞོད་བྱེད་ལ། མི་དབང་ཁྱོད་པོ་ཡོངས་མ་མཛོད། 86

तुल्यरूपौ नृपस्येमै सहस्रांशोरिवाश्विनौ ।
कुमारौ लक्ष्मणोदारौ जाताविति जनस्वनः ॥ ७९ ॥

ततः सवाप्यस्तनयौ गृहीत्वाङ्गे महीपतिः ।
प्रियावेरहशे ह्यर्तः सन्तापमधिकं ययौ ॥ ८० ॥

अथ दीर्घमतिर्नाम महामात्यस्तमब्रवीत् ।
देव जीवति ते पत्नी सपत्नीजनवञ्चिता ॥ ८१ ॥

श्रुत्वैतत्सहसा राजा लब्धजीव इजोत्थितः ।
हृष्टः सन्दर्शयेत्युक्त्वा प्रययौ मन्त्रिमन्दिरम् ॥ ८२ ॥

तच्च तां दुःस्थितां दृष्ट्वा मन्युविस्मृतसम्भ्रमाम् ।
अवमानसमुद्दिग्नां जगाद जगतापतिः ॥ ८३ ॥

यैरेष विषमः क्लेशः प्रिये तव विनिर्मितः ।
एहि पश्याधुना तेषां विचित्रवधवैशसम् ॥ ८४ ॥

प्रसीद त्यज सन्तापं मा मौनाभिमुखीभव ।
इत्युक्त्वा निपपातास्याः पादयोः पृथिवीपतिः ॥ ८५ ॥

सावदद्वाप्यधाराभिः सिच्यमानोन्नतस्तनी ।
नरेन्द्र माकृथाः कोपं जने तीव्रापकारिणि ॥ ८६ ॥

མི་གདག་བཞེན་པར་དགའ་དང་བུལ་བར་བྱེད་པ་ནམས་ལ་བདག་ནི་ཁོ་ཡོད་མིན།
 ཇེས་པར་བཞེད་པས་དག་ནི་ཉི་མར་ཞི་འགྱུར་ཁོན་གྱི་དེ་ཉིད་འཕེལ་བར་འགྱུར།
 གཞོད་པ་བསྐྱབ་ལ་དག་ནི་བྱུང་བདག་མ་ཡིན་ཇེས་པར་གྲོགས་ནི་ཕན་ལ་མིན།
 ལུས་ཅན་ནམས་ཀྱི་བདེ་དང་སྤྱུག་བསྐྱེད་འདི་དག་ཐམས་ཅད་སྡོན་གྱི་ལས་ཀྱིས་

སྤྱུལ། 87

གནད་པ་བྱེད་པ་ལ་ཡང་གཞོད་པའི་སྡོད་པ་དག།

མ་དདུད་པར་ནི་ཁོ་གྲོས་ལྷན་པས་མི་བྱ་ཉེ།

ཁོ་བས་མཆོག་དུ་ཁོ་བའི་དུག་ནི་འཕེལ་བར་འགྱུར།

མི་ཉིད་མནན་པས་མེན་ནི་བར་མི་འགྱུར་རོ།

88

རེ་ཞིག་སྤྱུག་བསྐྱེད་གྱིས་གདུངས་བདག། ཡབ་ཀྱི་དཀའ་ཐུབ་ཆལ་ཉིད་དུ།

འགྲོ་དེ་དེ་ཆོག་འདོད་ལྷན་མ། བདག་གི་སྡོན་ཆེ་ཡོད་ས་མ་བྱས།

89

བདག་ནི་འདོད་འབྲས་ལ་ཆགས་པ། དེ་ཡིས་རབ་དུ་རྒློག་གྱུར་ཀྱང་།

ལང་ཆོས་བྱོས་པའི་སྡོན་གྱིས་ནི། རྒློག་པར་མ་བྱར་ཅི་ཞིག་བྱ།

90

ཞེས་བརྗོད་དེ་ནི་ཤུགས་འབྱེན་ཅིང་། ཀྱང་པ་ཡིས་ནི་ས་ལ་འབྱི།

རྒྱན་ཅིག་བཞེན་དང་དུད་པ་ཡིས། མི་སྤྱོད་པ་ལ་བཞེན་པར་གྱུར།

91

མི་བདག་གིས་ནི་ཐུག་བྱས་ཀྱང་། དེ་ནི་རབ་དང་ཉིད་མ་གྱུར།

རྒྱན་གྱི་སྡོན་ནི་ཡོད་ས་བརྒྱུད་པ། མཛོད་པའི་རྒྱག་དུ་མཚུངས་པར་འཛོན།

92

सत्यं विप्रियकारिणीषु नृपते मन्युर्न मे विद्यते
 वैरं हि क्षमयैव यात्युपशमं वैरेण तद्वर्द्धते ।
 शत्रुर्नैव विभुः पराभवविधौ नैवोपकारे सुहृत्
 सर्वं प्राक्तनकर्म्मनिर्मितमिदं दुःखादिकं देहिनाम् ॥ ८७ ॥

कृतापकारेऽपि पराभवोद्यमं
 न नाम कुर्यादविचार्य बुद्धिमान् ।
 क्रुधा परक्रोधविषं विवर्त्ते
 न शान्तिमेति न्यायेतिऽग्निरग्निना ॥ ८८ ॥

दुःखसन्तापिता तावत्तातस्यैव तपोवनम् ।
 गच्छामि तद्वचः पूर्वं कामिन्या न कृतं मया ॥ ८९ ॥

वारितापि परन्तेन मम कामफलस्पृहा ।
 यौवनोन्माददोषेण न निर्वृत्ता करोमि किम् ॥ ९० ॥

इत्युक्त्वा निःश्वसन्ती सा विलिखन्ती पदा भुवम् ।
 बभूवानम्रवदना क्षणं मौनावलम्बिनी ॥ ९१ ॥

प्रणामेनापि नृपतेर्न सा प्राप प्रसन्नताम् ।
 प्रेम्णि शल्यतुलां धत्ते मिथ्यादोषपरिग्रहः ॥ ९२ ॥

དེ་ནི་དམར་བའི་བཞིན་བརྒྱུད་ནས། ཡལ་གྱི་བསྟེ་གནས་དག་དུ་སོང་།
ཁེངས་ལྷན་ནམས་གྱི་ཁོ་བཞི། ཡལ་འགྲོ་བྱ་བྱ་དེ་བཟོད་དགའ།

93

བྱུང་བའི་སྒྲ་ཡིས་དག་ལེགས་བཟོད་པ་ཡི།
ཤིང་གོགས་མོ་ནམས་གྱིས་འབྱུང་བ་བཞིན།
དེ་དུགས་ནམས་གྱི་མཛེའ་བས་ཡོངས་བསྐྱོར་
ཞིང་པ་ཡི་དགའ་ཐུབ་ནགས་སུ་དེ་ཕྱིན་གྱུར།

94

དགའ་ཐུབ་འབྱུང་བར་གྱིས་བསྐྱབས་འཛིག་དེན་ནི།
དང་པར་ཐུབ་པ་བཟོད་ནམས་གཏོར་སོང་ཚེ།
བསྟེ་གནས་སྟོང་མཐོང་འཚོ་བ་མི་བདན་པའི།
པདྨ་ལྷན་ནི་སོངས་པས་བཅོམ་པར་གྱུར།

95

རང་བཞིན་ནལ་གནས་པ་ཡི་མཉེས་གཤེན་དང་།
སྒྲིབའི་པར་ནི་ནང་གཅུགས་པ་དུན།
འཛིག་དེན་གསུམ་བཞིན་སྟོངས་པར་སེམས་ཤིང་དེ།
དུག་གིས་གཟེར་བཞིན་སྒྲུལ་གྱིས་བཅོམ་བཞིན་གྱུར།

96

ཐུབ་པས་དམན་པས་ནགས་ཚལ་དེ་ཉིད་ནི།
དེ་ལ་དགའ་བ་དགའ་མིན་ཉིད་དུ་གྱུར།

सा धातुरक्तवसना जगाम पितुराश्रमम् ।
भुजङ्गकुटिलोमन्यु र्मानिनीनां हि दुःसहः ॥ ६३ ॥

आलिङ्गमानेव लतासखीभि-
र्भृङ्गस्वनैः स्वागतवादिनीभिः ।
प्रेम्णा मृगीभिः पारिवार्यमाण-
तपोवनं सा पितुराससाद ॥ ६४ ॥

याते मुनौ पुण्यनिधौ प्रसन्नं
तपोविशेषार्चितदेव लोकम् ।
दृष्ट्वाश्रमं शून्यमधीरवृत्तिः
पद्मावती मोहहता बभूव ॥ ६५ ॥

वात्सल्यमाजन्मनिलोनमन्तः
स्वच्छप्रभावस्य पितुः स्मरन्ती ।
शून्यां चिलोकीमिव मन्यमाना
विषादितेवाहि तेव साभूत् ॥ ६६ ॥

तदेव तस्या मुनिना विहीनम्
वनं जगाम प्रियमप्रियत्वम् ।

དུས་ཀྱི་སྤྱིང་བོ་ས་ལུས་འབྱུངས་གྱུར་པའི།
དངོས་བོ་རྣམས་ནི་འབྲུལ་བའི་རང་བཞིན་ཡིན།

97

ཡིད་འཕྲོག་ཡུལ་ནི་དེ་དག་ཁོ་ན་དང་།
མེ་དོག་འབྱུང་བཞས་ཉིན་པར་དེ་དག་ཉིད།
སྤྱི་ཞིག་གཅིག་དང་བྲལ་བའི་སྤྱི་བོ་ལ།
ཐམས་ཅད་ཆགས་བྲལ་བཞས་ཉིད་དག་ཏུ་འགྱུར།

98

དེ་ནས་ས་གཞི་དག་གི་རྒྱ་རིས་དེ།
རང་བྱུང་ཇེས་སྤྱི་མཐུན་པའི་ཆས་བརྒྱུང་ནས།
བདེ་བས་བདད་མེ་སྤྱོད་ས་སྤྱི་ཡོངས་འབྲུམ་ཞིང་།
ཞི་བར་བཞིན་དུ་པ་ར་རྒྱ་སིར་ཕྱིན།

99

དེ་ནས་སྤྱི་ལ་བོ་ཀྱི་ཀི་འདོད་ལྷན་པས།
དེར་ནི་རི་དྲུགས་མིག་དེ་དོན་གཉིར་ཡང་།
དཀའ་ཐུབ་མེ་སྤྱི་འབར་བཞིན་དེ་ཡིས་ནི།
ཇི་ཞིག་ལྟར་ཡང་རེག་འོས་ཉིད་ས་གྱུར།

100

སྤྱི་ལ་བོ་དེ་བཅུན་མོ་རྣམས་ཀྱིས་རབ་འབད་ནས།
མངོན་པར་མཆོད་ཅིང་སྤྱི་མོ་བཞིན་དུ་དེ།

कालेन निःशेषनिपीतसारा
भवन्ति भावा विरसस्वभावाः ॥ ६७ ॥

तेष्वव देशेषु मनोहरेषु
तेष्वेव पुष्पाकरवासरेषु ।
एकेन केनापि विना जनस्य
सर्व्वं विषादास्पदतामुपैति ॥ ६८ ॥

वेषं ततः प्रव्रजितानुरूपं
विधाय सा भूतलचन्द्ररेखा ।
खोज्जिता दिक्षु परिभ्रमन्ती
वाराणसीं शान्तिमिवाससाद् ॥ ६९ ॥

तत्राय राज्ञा कृकिणा मृगाक्षी
सा प्रार्थ्यमानाप्यभिलाषभाजा ।
तपःप्रदीप्ताग्निशिखेव तस्य
संस्पर्शयोग्या न कथंचिदासीत् ॥ १०० ॥

सा राजपत्नीभिरतिप्रयत्ना-
दभ्यर्च्यमाना चिदशाङ्गनेव ।

ལེགས་སྒྲིབ་སེམས་ཤིང་བདག་པོ་འི་བརྟལ་ཞུགས་གྱིས།
དེ་ནི་ཅུང་ཟད་རྒྱས་ཤིག་ཉི་བར་གནས།

101

འབྲལ་བའི་སྤྱལ་བསྐལ་མོ་ཡིས་སྤྱལ་བྱེད་ཅིང་།
དེ་ནི་དེ་ན་གནས་པ་ས་ཡི་བདག།
ཚངས་བྱིན་གྱིས་ཀྱང་ཉན་ན་བསྐྱངས་ལས་ཐོས།
བས་ཟེའི་ཆས་སྤྱ་བཙོས་ནས་ཡང་དག་འོངས།

102

དེ་ནས་བརྟལ་ཞུགས་མཛེས་པའི་ཆས་ཀྱི་བསྐྱིབས།
ཚུལ་ཁྲིམས་གྲགས་པའི་བ་དན་དེ་མཐོང་ནས།
དང་བའི་སྒྲིབ་རྒྱ་མི་བདག་གྲས་པར་ནི།
མའོན་དུ་ཕྱོགས་པས་རང་གཞུགས་གསལ་བར་བྱས།

103

ས་བདག་བདག་གི་གཞོན་པ་མི་བཟད་པ།
ཞེས་སྒྲུ་ཆོན་དེ་ནི་ཡུན་རིང་དུས།
ཁིངས་ལྡན་ནམས་ཀྱིས་སྒྲིབ་པའི་ཁྲོ་བ་ནི།
བརྗོད་པ་ན་ཡང་གསར་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར།

104

སྤྱལ་པོ་མཆི་མའི་རྒྱན་ནི་ཡོངས་སེལ་ཞིང་།
འདོད་པའི་རྒྱ་རིས་ཕྱོགས་སྤྱ་འབྲས་ལྡན་བྱེད།

तत्र स्ववृत्तानि विचिन्तयन्ती
पतिव्रता कालमुवास कञ्चित् ॥ १०१ ॥

तां ब्रह्मदत्तोऽपि विशिष्टचार-
स्तत्र स्थितां भूमिपतिर्निश्चय ।
वियोगदुःखानलदह्यमानः
समाययौ ब्राह्मणकूटवेषः ॥ १०२ ॥

अथ व्रताच्छादितचारुवेषाम्
विलोक्य तां शीलयशःपताकाम् ।
प्रसादनाय प्रणयाभिसारी
नृपः स्वरूपं प्रकटीचकार ॥ १०३ ॥

तौब्रापराधोऽहमिति ब्रुवाणे
महोपतौ सा सुचिरं रुरोद ।
मनस्विनीनामवमानमन्यु-
रुदीरणेनापि नवत्वमेति ॥ १०४ ॥

घनाश्रुधारापरिहारकारी
स्मरेन्दुरेखासफलीकृताशः ।

གྲུལ་པོ་ཕྱོག་དྲུས་ལྷ་བྱས་མཛེས་མ་ནི།

དང་བར་བྱས་ནས་རང་གི་གྲུལ་སར་བྲིད།

105

ཀླང་བའི་བརྒྱུ་བཞེད་བའི་མཚོ་སྤྱིས་འབྲེང་།

བྲལ་བའི་དུས་སྤུ་རབ་དུ་ཞི་བྱར་བ།

དགའ་དང་འགྲོགས་ཚེ་དེ་ལ་རབ་འབྲུངས་དེ།

ཆགས་པ་དྲག་པོ་འི་ཡོངས་སྤྱོད་དཔལ་འབྱོར་བཞིན།

106

སྤྱི་བ་གཞན་ལས་ངས་བར་བྱ་མོ་དེས།

རང་སངས་གྲུས་ལ་ཅེ་དགའི་བརྒྱ་དག།

ཕྱལ་ནས་ཆགས་སྤངས་དེ་དེ་ཡིས་ནི།

མཛེས་པ་སྤྱོད་ནས་སྤྱར་ཡང་དེ་ཡིས་ནི།

107

རབ་དུ་བྲུལ་བས་འདི་ཡི་ཀླང་བ་ནི།

བཞེད་བ་ནམས་ལ་མཚོ་སྤྱིས་འབྲུངས་པར་བྱར།

སྤངས་བའི་སྤྱོད་ལས་དུས་སྤུ་བྲལ་བྱར་ཅིང་།

སྤྱར་ཡང་བྲུལ་བས་སྤྱར་ཡང་བྱུང་བར་བྱར།

108

ཕྱིན་དང་ལེན་པ་དེ་དག་ལས་འབྲུངས་པ།

རང་ལས་སྤྱིན་པ་ཡིས་དེ་སྤྱོད་ནམས་ལ།

कान्तां शरत्काल इव प्रसाद्य
निनाय राजा निजराजधानीम् ॥ १०५ ॥

पादाम्बुजन्याससरोजपाली
वियोगकाले प्रशमं प्रयाता ।
प्रादुर्वभूव प्रियसंगमेऽस्याः
सम्भोगलक्ष्मीरिव गाढरागा ॥ १०६ ॥

जन्मान्तरे सा किल कन्यकैव
प्रत्येकबुद्धाय विलासपद्मम् ।
दत्वापि लोभात्पुनरदद
तद्विचार्य शोभां प्रददौ पुनश्च ॥ १०७ ॥

पद्मप्रदानेन बभूवुरस्याः
पादावतारेषु सरोरुहाणि ।
आदानदोषाद्विरतानि काले
पुनः प्रदानात्पुनरुन्नतानि ॥ १०८ ॥

तेनैव दत्ता हरणोद्भवेन
स्वकर्मपाकेन मलीमसेन ।

པ་སྒོ་ཙན་དེ་གསོད་པའི་གནས་བཏང་མྱེ།

དུས་ཀྱི་ད་ལྟ་གྲགས་འཛིན་མ་ཡང་ངོ་॥

109

ལས་ཀྱི་འབྲས་བུ་རྒྱས་པའི་བཀྲ་བ་དེ།

དེ་སྐད་རྒྱལ་བས་གསུངས་པ་ཐོས་གྱུར་ནས།

དག་སློང་དེ་དག་ཐམས་ཅད་ངོ་མཚར་ནི།

ཡོངས་སུ་འཛིན་པས་དེ་མོར་བཀོད་བཞིན་གྱུར།

110

ཞེས་པ་དག་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྗོད་པ་

དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་པ་སྒྲོ་ལྷན་གྱི་དོགས་པ་བརྗོད་པའི་

ཡལ་འདབ་མྱེ་རྒྱག་ཅུ་ཙ་བརྒྱད་པའོ།

पद्मावती वध्यपदं विस्तृष्टा
सैवाद्य कालेन यशोधरा च ॥ १०६ ॥

श्रुत्वेति सर्वे कथितां जिनेन
तां चिचितां कर्मफलोदयस्य ।
बभूवुराश्चर्यपरिग्रहेण
चिचाभिलीना इव भिक्षवस्ते ॥ ११० ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
पद्मावत्यवदानमष्टषष्ठितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དྲུག་ཅུ་དབྱེ་པ།

གང་གི་སྒྲོད་པའི་བྱེད་པར་མཐོ་བའི་མཚན་ཉིད་ལྡན་ནམས་ཀྱིས།
ལེགས་བྱས་དག་ནི་མཚོད་ཉིད་ལྡན་པའི་ནོར་འཛོན་མས་སྤྲེལ་ཞིང་།
མ་ལུས་དག་བའི་སྒྲོན་ལས་གནས་སྤྱི་གྱུར་པ་དེ་དག་ནི།
འཛིག་ཉིན་འདི་དང་གཞན་ཡང་དག་ཅིང་བདེ་བ་བསྟན་པར་གྱུར། 1

གོང་བྱིར་པ་ཇ་ཡི་བྱུ་ཏར། གང་གིས་ཡང་དག་བསྐྱེད་ས་བསྐྱེད་ས་པས།
འཛིག་ཉིན་བྱུང་ན་མེད་པ། ས་བདག་བྱུང་ན་མེད་པ་བྱུང་། 2

བྱང་ཅུབ་སྒྲོད་དུ་བྱས་བསྐྱེད་ས་ནས། གང་གི་གསེར་གྱི་ཆར་འབེབས་གིང་།
ཆོས་གོས་གསུམ་ནི་འབེབས་པ་ཡིས། དག་སྒྲོང་དག་འདུན་ནམ་པར་མཚོད། 3

འདས་པའི་སངས་རྒྱས་སྤྱི་ཡི་ནི། རིང་བསྐལ་གཟི་བཞིན་འབར་ནམས་དང་།
ཟླ་མེད་དཔལ་ལྡན་གནས་བཏེན་ནི། བྲགས་པ་དེ་ཡིས་མཚོད་བྱར་གྱུར། 4

རིན་ཐང་མེད་པའི་རིན་ཅན་ནམས། བྱས་པས་བསྐྱེད་ས་བྱས་ནས་ནི།
ས་གཞི་སྤྱི་དྲིག་གཏུགས་མཛོས་ཀྱི། མཚོད་ཉིན་དག་གིས་མཚན་པ་བསྐྱེད་ས་ 5

अथोनसप्ततितमः पल्लवः ।

तेषामशेषकुशलप्रणिधानधाम्नां
शुद्धः सुखस्थितिरयं च परश्च लोकः ।
येषां विशेषरचितोन्नतलक्षणानां
चैत्याङ्किता वसुमती सुकृतं ब्रवीति ॥ १ ॥

पुरे पाटलिपुत्रेऽभूदशोकः पृथिवीपतिः ।
येनाशोकः कृतो लोकः सम्यक्पालनलालितः ॥ २ ॥

विधाय बोधिसत्पनं येन काञ्चनवर्षिणा ।
चिचौवराच्छादनेन भिक्षुसंघोऽभिपूजितः ॥ ३ ॥

मान्यस्यानुमते श्रीमान् यशसः स्थविरस्य यः ।
अतीतबुद्धशरीरधातूनां दीप्ततेजसाम् ॥ ४ ॥

अनर्घ्याणां च रत्नानां कृत्वा सङ्ग्रहमादरात् ।
विदधे मौक्तिकच्छन्दचारुचैत्याङ्कितां महीम् ॥ ५ ॥

རང་ཉིད་རྒྱ་ཡི་འཛིགས་ཉེན་དུ། སྤྱིན་ནས་བདེ་གཤེགས་རིང་བསྐལ་ཚོགས།
རྒྱ་ཡིས་བྱིན་པ་སྤང་ནས་དེ། རིན་ཅེན་མཆོད་ཉེན་འབྲེང་བ་བྱས།

6

དེ་ཡི་མཆོད་ཉེན་ཆོས་རྒྱལ་གྱིས། ལུགས་དང་ལྷན་པ་སྤོང་སྤྲུག་ནི།
བརྒྱད་ཅུ་ཙ་བཞི་དུས་གཅིག་ལ། སྤྱུལ་པ་ཡིས་ནི་ནས་བར་མཛེས།

7

དུས་གཅིག་རབ་དུ་གནས་པ་ལ། དེ་ཆོ་གནས་བརྟན་མཁར་སོང་ནས།
ཉིས་བརྒྱེབས་དེ་ས་གཞི་ནི། གྲིབ་མའི་འདུ་ཤེས་དག་དུ་བརྟགས།

8

དེ་ནས་དེ་ཡི་དགོ་འདུན་གྱི། མཆོད་ཉེན་རྒྱ་ཆེ་དྲག་འཛུགས་ལ།
རབ་བྱུང་ག་བས་འཁོགས་གྱུར་བ། འགའ་ཞིག་དལ་གྱིས་འེངས་པར་གྱུར།

9

དེར་ནི་རྒྱལ་པོ་ལ་འོས་ཟམ། ས་ཡི་བདག་པོས་རབ་སྦྱངས་པ།
ཟེལ་མཆོག་དུ་དགའ་བ་ནི། བདུད་ཅི་བཞིན་དུ་དེ་ཡིས་བྲོབ།

10

དགོ་སྦྱོང་གཞན་གྱིས་དེ་ལ་སྦྱས། རང་ལ་འོས་པའི་བཟའ་བ་འདི།
ཁྱོད་ལ་ས་བདག་གིས་བྱིན་པ། ཅི་ཡི་དོན་སྦྱང་ཁྱོད་ཤེས་སམ།

11

ཤིན་དུ་གན་པ་ཁྱོད་ཉིད་ལས། དམ་ཚོས་ཉན་དང་འདོད་པ་ཡི།
ས་སྦྱོང་གིས་ནི་བཀུར་སྟེ་དག། ཤིན་དུ་ཆེ་བས་ཁྱོད་ལ་མཆོད།

12

ཅས་པ་བཞིན་འཛུགས་དགོ་སྦྱོང་གིས། བརྗོད་ཆོ་སྦྱངས་པས་ངོ་ཚ་ཞིང་།
སྤྱར་དུ་རྒྱལ་དུས་སྤྲུག་པ་བཞིན། དགོ་སྦྱོང་གན་པོས་རབ་བསམས་པ།

13

नागालोकं स्वयं गत्वा सौगतं धातुसञ्चयम् ।
स नागाहृतमादाय रत्नस्तूपावलीन् व्यधात् ॥ ६ ॥

तस्याशीतिसहस्राणि चत्वारि च महीतले ।
धर्मराजिकयुक्तानां स्तूपानां निर्मिति बभौ ॥ ७ ॥

एकक्षणप्रतिष्ठासु पृथिव्यां शिखरेभ्यः ।
खमुत्पत्यार्कमाच्छाद्य आयासं ज्ञामकल्पयत् ॥ ८ ॥

नित्यप्रवृत्ते तस्याथ वितते सङ्घभोजने ।
शनैः प्रव्रजितः कश्चिज्जरज्जीर्णः समाययौ ॥ ९ ॥

राजार्हमशनं तच्च प्रेषितं स महीभुजा ।
भुञ्जानः परमां प्रीति माससाद सुधामिव ॥ १० ॥

तं प्राहान्यतमो भिक्षुरपि जानासि भूभुजा ।
किमर्थं स्वोचितं तुभ्यमिदं भोज्यमुपाहृतम् ॥ ११ ॥

आतेष्टद्वतरः सङ्घं श्रोतुमुत्सुकः ।
त्वामर्चयति भूपालः सत्कारेण महीयसा ॥ १२ ॥

इति स्मितमुखेनोक्तो भिक्षुणा मौर्यलज्जितः ।
शल्यबिड्भ इव क्षिप्रं दृढभिक्षुरचिन्तयत् ॥ १३ ॥

ངོ་ཚད་སྤྲད་དྲུག་པ་སྤེལ་མཐའ། ཟས་འདི་བདག་གིས་ཅི་སྤྲད་ཟོས།
 ཚོགས་སྤྲུ་བཅད་པ་བཞི་ཆ་ཡང་། བདག་གིས་མི་ཤས་ཡི་གེ་མེད། 14

དམ་པའི་དབྱས་སྤྲུ་ས་བདག་གིས། གཤམ་ཏེ་དྲིས་ན་བདག་ཅི་བྱེད།
 རྒྱུ་བོ་འགའ་ཞིག་དགོད་འདི་དག། རྒྱགས་པ་བདག་ལ་ཅི་བཟོད་འགྱུར། 15

སྤྲིན་བྱ་ཁོག་སྤོང་བྱེད་པ་རྣམས་ཀྱིས་དལ་གྱིས་སྤོང་བོ་དེ་རྒྱན་ནི་གཞིགས་གྱུར་
 ཅིང་།

ནང་དུ་མེད་གཉེན་ཉལ་ཞིང་དུ་བས་དྲི་མར་གྱུར་པ་གཤམ་པའི་ཤིང་ཡང་སྤྲ།
 མཁའ་པ་བཞིན་རས་མཛེས་པས་བཅོམ་པའི་མོངས་པ་སྤྱངས་ཤིང་ཉུམ་པས་
 གནས་གྱུར་པ།

རྒྱག་ཅིང་ཡོང་བའི་གཞུགས་ཅན་བག་མེད་དུ་གནས་སྤྲུ་བོ་བདག་འདྲར་མ་གྱུར་
 ཅིག། 16

དེ་ལྟར་བསམས་པ་ཡོངས་འདྲིས་ཤིང་། ཚ་བའི་དབྱགས་འབྱིན་བདེ་མེད་པ།
 དེ་ལ་ལྷ་མོས་སངས་རྒྱས་ལ། རབ་དང་མཛོད་དུ་བྱེགས་ཏེ་གནས། 17

གང་ཚོ་ཁྱོད་ལ་རྒྱལ་བོ་འདི། དེ་ཚོ་ཁྱོད་ཀྱིས་འདི་བཟོད་བྱ།
 ཤིན་དུ་རྒྱ་ཆེ་ལྷན་བའི་ཆོས། མདོར་བསྐྱས་པ་དག་ཉན་པར་མཛོད། 18

ཁོར་ནི་ཅུང་ཟད་ཙམ་ཞིག་པན་པ་བྱེད་ཅིང་བྱ་བ་ཤིན་དུ་ཉུང་བ་ཉིད།
 སྤོག་གི་རྒྱངས་ན་ཤིན་དུ་ཅུང་ཞིང་རོ་དང་བུལ་བའི་ཟས་ཀྱིས་ཀྱང་།
 མིག་དག་གཉིད་ཀྱི་རྒྱ་ནི་སྤྲད་ཅིག་གིས་ཀྱང་འདི་ཉིད་རྒྱན་དུ་ནི།
 ཉར་མཁོ་ལྷག་མ་བདང་ནས་ལུས་ཅན་ཡོངས་སྤོད་ཅོམ་པ་རྒྱ་ཆེར་འགྱུར། 19

लज्जायै किमिदं भुक्तं दुःखान्तमशनं मया ।
अपि गाथाचतुर्भागं न जानामि निरक्षरः ॥ १४ ॥

किं करोमि सतां मध्ये यदि पृच्छेन्महीपतिः ।
तत्किं वक्ष्यति मामेष मूकं हास्यरतिर्जनः ॥ १५ ॥

कौटैः कोटरकारिभिर्विघटितस्कन्धप्रबन्धः शनै
रन्तःसुप्तकृशानुधूममलिनः श्वध्वेऽपि धन्यस्तरुः ।
मूर्खः पण्डितखण्डिताननरुचिर्वैलक्ष्यलीनस्थितिः
मूकान्धप्रतिमः प्रमादवसति र्मामास्तु मादृग्जनः ॥ १६ ॥

इति चिन्तापरिचितं तप्तनिःश्वासनिःसुखम् ।
बुद्धप्रसादिनी देवी समभ्येत्य जगाद तम् ॥ १७ ॥

प्रक्ष्यति त्वां यदा राजा वक्तव्यं भवता तदा ।
विस्तीर्णतरधर्मस्य संक्षेपः श्रूयतामिति ॥ १८ ॥

किञ्चिन्मात्रं धनं पृक्तौ कृत्यमभ्यर्थ्यमेव
प्राणाधारं तनुंतरमपि स्वादनिर्मुक्तमन्नम् ।
निद्रामुद्रा क्षणमपि दृशोरित्यशक्तोपयुक्तं
शेषं त्यक्त्वा ब्रजति विपुलारम्भभोगं शरीरी ॥ १९ ॥

ཞེས་པ་ལྟ་མོས་ཡང་དག་བཟུན། རབ་གསལ་དབྱངས་ཅན་གན་པོ་ཡིས།
ས་བདག་ཉན་དུ་འོངས་པ་ལ། ཆོས་ནི་རབ་དུ་བཟུན་པ་མཛོད། 20

སྒྲིང་ལ་བབ་པ་དེ་ཡི་ནི། ལེགས་བཤད་རྒྱལ་བས་ཐོས་གྱུར་ནས།
ཀྱེ་མ་མཁས་པ་བཞེད་གྱུར་བ། འདི་ནི་བདེན་ཞེས་རབ་དུ་བསམས། 21

སྒྲོ་གྲོས་ཆེན་པོས་བདག་ཉིད་གྱིས། ཆེད་དུ་ཕམ་པ་འདི་དག་གསུངས།
དེ་ཉིད་བཞེད་པ་དམ་པའི་ཆོག། ཉམས་སྤྱོད་བསོད་ནམས་དག་གིས་ཐོབ། 22

གང་གི་མཛོད་རྣམས་སུ་ནི་མེ་ཡི་བྱད་ཤིང་དུ་མཐོང་ནོར་གྱི་ནགས་དག་བསྐྱབས།
གང་ཡང་བྱ་བས་རྒྱ་མཚོ་བཞི་ཡི་གོས་ཅན་སྒྲ་ཚོགས་འཛིན་པ་བྱུང་བར་བྱས།
ཟས་ཀྱང་རྣམ་པར་བཀྲ་ལ་ཡོངས་སུ་འདྲིས་ཤིང་བདག་གི་གཉིད་ཀྱང་ཤིན་དུ་ཆེ།
ཐམས་ཅད་སྒོངས་པའི་བདེ་སྐྱད་མཆོག་གི་དུས་སུ་གང་དུ་ཅི་ཡང་མཐོང་མ་ཡིན། 23

ཞེས་པ་མམས་མི་ཡི་བདག་པོ་ཡིས། དེ་ལ་རབ་དུ་ཐུག་འཚལ་དེ།
འོད་ལྡན་མཛོས་པའི་ཆོས་གོས་ནི། གསེར་གྱི་རབ་དུ་སྒྲས་པ་སྤུལ། 24

དེ་ནས་ལས་དུ་འགྲོ་བྱེད་ཅིང་། རྒྱལ་པོའི་མཛོད་པས་མཛོས་པ་དེ།
བསམ་བདན་ཁ་ཉོན་སྒྲོར་བའི་སྒྲ་ད། ལྟ་མོ་ཡིས་ནི་ཡང་དག་བསྐྱུལ། 25

དེ་ནས་དེ་ཡི་མན་ངག་གིས། དེ་ཡི་བསམ་བདན་བསྐྱབས་པ་ན།
ཉོན་མོངས་མ་ལུས་ཟད་པ་ལས། དག་བཅོམ་ཉིད་ནི་མངོན་དུ་བསྐྱབས། 26

इति देव्या समादिष्टो वृद्धः स्पष्टतरस्वरः ।
श्रोतुं प्राप्तस्य भूभर्तुर्विदधे धर्मदेशनाम् ॥ २० ॥

राजा हृदयसंवादि श्रुत्वा तस्य सुभाषितम् ।
अचिन्तयदहो सत्यमिदमुक्तं मनौषिणा ॥ २१ ॥

मामैवंतत्सर्दिश्य हितमाह महामतिः ।
तच्चसंवादसाखादाः पुण्यप्राप्याः सताङ्गिरः ॥ २२ ॥

यत्कोशेषु निधीयते धनवनं तृष्णानलस्येन्धनं
कृत्यं यच्च चतुःसमुद्ररसनां व्याप्नोति विश्वम्भराम् ।
आहारोऽपि विचित्रतापरिचयी निद्रापि मे भूयसी
सर्वं मोहसुखाय नान्तसमये किञ्चित् क्वचिद्दृश्यते ॥ २३ ॥

इति संचिंत्य नृपतिस्तस्मै काञ्चनचर्चितम् ।
प्रणम्य प्रददौ चारुरुचि सच्चैवरांशुकम् ॥ २४ ॥

ब्रजन्तमथ तं मार्गे राजपूजाविराजितम् ।
ध्यानाध्ययनयोगाय देवता समचोदयत् ॥ २५ ॥

ततस्तदुपदेशेन निखिलक्लेशसंक्षयात् ।
साक्षाद्विहितमर्हत्त्वं तेन ध्यानावधानिना ॥ २६ ॥

དེ་ནས་ནམ་ཞིག་ས་བདག་གིས། དག་འདུན་མཆོད་སྟོན་ཡངས་པ་ལ།
དག་སྦྱོང་ཆོས་གོས་རྩ་ཡིན། རྒྱ་བཟང་ལྷན་པ་གསུང་འོངས། 27

སྟོན་མེད་རྒྱ་ལ་ཆགས་པ་ཡི། བྱང་བའི་འབྲེང་བས་བསྐྱར་དེ་ལ།
མི་བདག་གིས་རྒྱ་སྦྱོང་གྱི་རྒྱ། རྒྱ་འདི་རེ་ཞིག་གང་ལས་བྱང་ 28

དེས་སྦྱས་རྩ་ཡི་འཛིག་རྟེན་གྱི། ཡོངས་འདུ་སྟོན་པའི་འོག་དུ་བདག་།
དབྱར་གྱི་དུས་སྟུགས་གསུང་པ། དེ་ཡི་མི་རྟོག་དག་གིས་བསྐྱོས། 29

དེ་ཐོས་མི་བདག་དེ་ཡི་ནི། མཐུ་ལ་ལྷག་པར་གྲུས་གྲུར་ཅིང་།
དཀོན་ཅོག་གསུམ་མཆོད་ལ་ཆགས་པ། བསོད་ནམས་ཀྱན་རར་དགའ་བར་གྲུར། 30

གལ་ཏེ་གྲུས་པར་ཆོས་ལ་གནས་ན་དེ་ཉིད་འཛོ་བ་ཡིན།
གལ་ཏེ་སྐལ་བཟང་བདེན་པར་སྦྱོང་ན་དེ་ཉིད་སྦྱ་བ་ཡིན།
གལ་ཏེ་མཐར་ཐུག་སེམས་པར་བྱེད་ན་དེ་ཉིད་སྒོ་གོས་ཡིན།
གལ་ཏེ་སྦྱིན་པའི་བྱ་བ་བྱེད་ན་དེ་ཉིད་དཔལ་འབྱོར་ཡིན། 31

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུང་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་རབ་གནས་ཀྱི་རྟོགས་
པ་བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དྲུག་ཅ་ཙ་བྱ་པའོ།

कदाचिदथ भूभर्तुर्विपुले सङ्घभोजने ।
नवः समाययौ भिक्षुर्दिव्यसौरभचौवरः ॥ २७ ॥

अपूर्वगन्धलुब्धालिमालावल्लयितं नृपः ।
तमपृच्छत् कुतस्तावदयं ते सौरभोद्भवः ॥ २८ ॥

सोऽवदद् देवलोकेऽहं पारिजाततरोस्तले ।
उषितो वार्षिकं कालं तत्पुष्पैरधिवासितः ॥ २९ ॥

एतदाकर्ण्य नृपतिस्तत्प्रभावाधिकादरः ।
रत्नचयार्चनासक्तः पुण्यारामरतोऽभवत् ॥ ३० ॥

धर्मस्थितिप्रणयिनी यदि सैव वृत्तिः
सत्योपभोगसुभगा यदि सैव वाणी ।
पर्यन्तचिन्तनरता यदि सैव बुद्धि-
र्दानक्रियोपकरणं यदि सैव लक्ष्मीः ॥ ३१ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्प-
लतायां धर्मराजिकाप्रतिष्ठावदानं
जनसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་བ།

གང་གི་གྲགས་པའི་མཚན་ཉིད་ཁྱད་པར་ནས་པར་བཞོད་པ་ཡིས།
ས་གཞི་བསོད་ནས་ས་མཚོག་གི་བསོད་ནས་ས་ལྗན་པར་ཉིར་བསྐྱུན་ཅིང་།
རྒྱལ་བ་ལ་ནི་གྲུས་པ་རབ་བསྐྱུབས་པག་ཆགས་བསྐྱེད་བྱས་ལ།
དེདག་ནས་ས་ཀྱི་མངོན་འདོད་ལེགས་བྱས་སྦྱོར་བ་རྒྱལ་གྱུར་ཅིག་༥ 1

དག་སྦྱོང་ཉི་གུང་ཞེས་བྱ་བ། ལྷ་ས་དགའ་བོའི་ཚོག་གིས་ན།
ཁ་ཆེའི་དཀྱིལ་འཁོར་དག་དུ་ན། སངས་རྒྱས་བཙུན་པ་འཇམ་དུ་སོང་༥ 2

ཁྱུ་ཡིས་བྱིན་བསྐྱབས་དེ་ཤེས་ནས། ས་གཞི་འདར་བྱེད་དེ་ཡིས་ནི།
སྤྱིང་སྤྱོབས་བདུན་ལྗན་ཉིང་འཛིན་གྱིས། ཁྱུ་ནས་ས་ཀྱན་དུ་བསྐྱོད་པ་བསྐྱུབས་༥ 3

ནས་འགྱུར་ཁྱོ་ལྗན་དེ་དག་གིས། མཚན་དང་མེ་ཡི་ཆར་སྦྱོས་པ།
མཐུ་ཡིས་དེ་ཡི་སྦྱི་བར་ནི། བདྲ་ལྷན་པལ་འཕྲེང་བར་གྱུར་༥ 4

དེ་ནས་དེ་ཡི་བཙོན་འགྲུས་གྱིས། རབ་དུ་ཡ་མཚན་ཁྱུས་དེ་ལ།
སྐྱས་པ་ཟི་སྤྱིད་སྦྱིལ་གྱང་བཅས། དེ་སྤྱིད་ལུལ་འདིར་ཁྱོད་ཀྱི་གནས་༥ 5

ཞེས་པ་བརྗོད་ནས་དེ་ལ་ནི། སྦྱིལ་གྱང་ཡངས་པར་བཅིངས་པ་ཡི།
ཆད་དང་མཚུངས་པ་སྦྱོང་པ་ཡི། དཀྱིལ་འཁོར་དག་ནི་རབ་དུ་བྱིན་༥ 6

अथ सप्ततितमः पञ्चवः ।

भक्तिप्रवर्तितजिनोदितवासनानां
तेषां जयत्यभिमतः मुक्तताभियोगः ।
यत्कीर्त्तिलक्षणविशेषनिवेशनेन
पुण्यापि पुण्यतरतामुपयाति पृथ्वी ॥ १ ॥

माध्यन्तिकाभिधो भिक्षुरानन्दस्य गुरोर्गिरा ।
बुद्धशासनमाधातुं ययौ काश्मीरमण्डलम् ॥ २ ॥

तन्नागाधिष्ठितं ज्ञात्वा धीरसत्वः समाधिना ।
ससङ्क्षोभं प्रणिदधे नागानां कम्पितावनिः ॥ ३ ॥

शस्त्राग्निदृष्टिरुत्सृष्टा तैरमर्षविकारिभिः ।
प्रभावेणाभवत्तस्य मूर्ध्नि पद्मोत्पलावली ॥ ४ ॥

ततस्तं जगदुर्नागा स्तब्धीर्योत्कर्षविस्मिताः ।
यावान् पर्यङ्कबन्धोऽत्र देशस्तावान् वशे तव ॥ ५ ॥

उक्तेति तस्मै पर्यङ्कबन्धतुल्यं प्रमाणतः ।
नवद्रोणमुखायामं प्रददुः शून्यमण्डलम् ॥ ६ ॥

དེར་ནི་དེ་ཡི་གྲོང་ཁྱིམ་དང་། གྲོང་གི་བྱུང་པར་འགོད་བྱེད་ཅིང་།
དགྲ་བཅོམ་ལྡན་བརྒྱ་དག་དང་ནི། ལྷན་ཅིག་རབ་དུ་གནས་པར་བྱས། 7

དེར་ནི་མི་ཟད་བཅོམ་ལྡན་ཅོས་དག་རྣམ་པར་བཞེད་བྱས་ནས།
མཛོས་པའི་གཙུག་ལག་ཁང་གི་གྱུན་དང་ལྷན་པའི་འཛིན་བྱེད་དེ།
སྒྲོས་ངད་ལྷན་གྱི་ངོས་ལས་སྒྲུངས་ཤིང་སྒྲིང་པོ་ཐོབ་གྱུར་པ།
གྱུར་གྱུས་བསར་པའི་རྩ་བའི་ཚོགས་གྱིས་རབ་དུ་བྱུང་པར་བྱས། 8

ཞེས་པ་དགོ་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྟེན་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཉི་མ་གྱུང་པའི་རྟོགས་པ་བརྟེན་པའི་
ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་པའོ།

स तत्र नगरग्रामसन्निवेशविशेषकृत ।
स्थितिं बबन्ध सहितः शतैः पञ्चभिरर्हताम् ॥ ७ ॥

तत्राश्रयं भगवतः स निवेश्य धर्मं
कृत्वा विहाररुचिराभरणां धरित्रीम् ।
तां गन्धमादनतटोद्धृतलब्धसारैः
व्याप्तां चकार नवभुवनवन्द्यैः ॥ ८ ॥

इति श्लोकेन्द्रिराचेतायां बोधिसत्त्वावदानकल्प
लतायां माध्यन्तिकावदानं नाम
सप्ततितमः पञ्चवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་ཙུ་གཅིག་པ།

ནི་པ་ལ་རེག་རྩི་མེད་ཚུལ་ཁྲིམས་རས་དཀར་ཅེ་དགའ་ཡིས།
མཛེས་པས་བསྟན་ཅིང་ཡུལ་དང་ཆས་ལས་སྤྱིལ་སྤྱོགས་ནམས་ལ།
དར་གོས་དག་དང་ཤུ་ནའི་གོས་སྤྱིལ་རྩི་མ་ཅན་གྱི་ཀྱང་།
མངོན་པར་ཁེངས་པ་སྦྱེད་མིན་དམན་པ་ཉིད་དུ་བསྒྱུབ་པ་མིན། 1

ཤུ་ནའི་གོས་ཅན་དག་སྦྱོང་སྦྱོན། ཡོན་དན་ལྷན་པའི་སྒྲ་མའི་བཀས།
སྤྱིལ་བའི་བསྟན་པ་གཟུང་བའི་སྒྲ་དང་། སྦྱོང་བྱེད་བཅོས་བསྒྲག་དག་དུ་བྱུགས། 2

དེ་ནི་ལས་དུ་འགྲོ་བ་ན། འཕགས་པའི་རང་བཞིན་གྱུད་གཉིས་དང་།
ཕན་ཚུན་རབ་དུ་བརྩོན་པ་ཡི། ཉར་བྱང་འཕགས་པ་འདི་དག་གོས། 3

རྩི་མེད་ཚུལ་ཁྲིམས་གནས་དང་གོས་པ་ཡི། མིས་དང་ལྷན་པར་བྲགས་གིང་བཟོད་
པ་ཅན།

དག་སྦྱོང་དེ་དག་ཉིད་ནི་ས་གཞིལ། དག་སྦྱོང་ཤུ་ནའི་གོས་ཅན་དག་དུ་བརྩོན། 4

དེ་བརྩོན་དེ་ནས་དེ་ཡིས་ཀྱང་། དེ་ཉིད་བརྩོན་གོས་དེ་དག་གིས།
དེར་སྒྲུས་ཤུ་ནའི་གོས་ཅན་དེ། བྱོད་ཉིད་ཡིན་པར་གྲེ་ཆོས་མེད། 5

ཅི་སྒྲུད་ཤུ་ནའི་གོས་ཅན་ཞེས། སྦྱོང་བཟང་བྱོད་ནི་སྤྱོགས་སུ་བྲགས།
ཐུབ་པ་དམ་ཆོས་སྒྲུབ་ནམས། བྱོད་ཀྱི་ཆོགས་སུ་བཅད་པ་སྦྱོགས། 6

अथ एकसप्ततितमः पञ्चवः ।

शान्तिस्पृशां विमलशीलदुकूललीला-
शोभाजुषां विषयवेषपराङ्मुखानाम् ।
चीनांशुकैर्मलिनशीर्णपटच्चरैर्वा
नैवाभिमानकलना न च दैन्यवृत्तिः ॥ १ ॥

शाण्वासी पुरा भिक्षु गुणवान् गुरुशासनात् ।
जिनशासनमाधातुं मथुरां प्रस्थितः पुरीम् ॥ २ ॥

स ब्रजन् पथि शुश्राव मल्लयोर्वदतोर्मियः ।
प्रसङ्गोपगतामेत माय्यामार्य्यस्वभावयोः ॥ ३ ॥

ये विमलशीलनिलयाः श्रुतविश्रुतचक्षुषः क्षमावन्तः ।
तानेव शाण्वासी कथयति भिक्षुर्भुवि श्रमणान् ॥ ४ ॥

एतदुक्ताय तेनापि तदेवोक्तं निश्चय्य तौ ।
तमूचतुल्यमेवासी शाण्वासी न संशयः ॥ ५ ॥

कस्मान्त्वं शा ॥ वासीति सुमते दिक्षु विश्रुतः ।
गाथा गायन्ति मुनयस्तव सङ्घर्मवादिनः ॥ ६ ॥

དེས་སྤྲོས་སྤྱོད་བ་གཞན་ལ་བདག། སྤྲོས་པ་གསོ་བར་བྱེད་པ་ཡིས།
རང་སངས་རྒྱས་ནི་སྤྱིང་ནད་ཀྱིས། གཟིར་བར་རབ་དུ་བསོས་པར་བྱས། 7

དེ་ཡི་ཤ་ནའི་གོས་དག་ནི། རྒྱང་ཞིང་རབ་དུ་སྤྱིངས་པ་མཐོང་།
སྤྱུལ་པོ་ལ་འོས་མཛོས་པའི་གོས། བདག་གིས་རབ་དུ་གྲུས་པས་སྤྱལ། 8

དེ་ཡིས་སྤྲོས་པ་གོགས་པོ་དག། མཛོས་པའི་གོས་ལ་བདག་མི་སྤྱོད།
ཤ་ནའི་གོས་ཀྱི་རབ་ཞིབ། བསྐྱབས་པར་འོས་ཤིང་མཛོས་པ་ཐོབ། 9

ཅས་པ་དེ་ཡི་ཚོག་ཐོས་ནས། ཤ་ནའི་གོས་སྤྱིང་འདོད་པ་བདག།
དམ་པའི་གོགས་ཀྱིས་ཆགས་བྲལ་ཐོབ། དམ་པའི་གོས་ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས་གྱུར། 10

དུས་ཀྱི་དེ་ཡི་ལུས་ཀྱི་མཐར། མཛོས་པའི་མཚོད་པ་བསྐྱབས་བྱས་ཏེ།
དེ་མཚུངས་ཉིད་ནི་ཐོབ་པའི་སྤྱོད། བདག་གིས་སྤྲོས་ལས་སྤྱོད་གྲུས། 11

སྤྲོས་ལས་དེ་དང་དེ་ལ་ནི། ཡང་དག་མཚོད་པ་ཡིས་ཀྱང་བདག།
ཤ་ནའི་གོས་དང་ཐུན་པར་སྤྱོད། ཤ་ནའི་གོས་ཅན་ཞེས་སྤྱུག་གསུམ། 12

ཞེས་བཅོད་བཅོམ་བསྐྱབས་གོང་བྱིར་དུ། ཕྱིན་ཅིང་དུལ་གྱིས་འགྲོ་བ་དེས།
མགོ་ཅན་ཞེས་པའི་རི་བོ་ལ། ཅོས་པ་ཆེན་པོ་དག་གིས་འཛོགས། 13

དེར་ནིས་གཞི་འདར་བྱེད་པའི། སྤྱུལ་ཀྱང་བཅས་ཏེ་ཉེ་བར་འཁོད།
ཆར་ཆེན་འབེབས་པའི་ཀྱུ་དག་ནི། བགོགས་ལ་ཆས་པ་ནས་པར་བདུལ། 14

स जगाद् मयान्यस्मिन् जन्मन्यामयपीडितः ।
प्रत्येकमुगतः स्वास्थ्यं नीतो वैद्यचिकित्सया ॥ ७ ॥

शाणं शीर्णतरं वासस्तस्य दृष्ट्वा मयाल्पकम् ।
उपनीतं प्रणयिना राजार्हं रुचिराम्बरम् ॥ ८ ॥

सोऽब्रवीन्न सखे मर्ह्यं रोचते रुचिरांशुकम् ।
लभ्यते प्रशमश्चाध्या शोभा शाणेन वाससा ॥ ९ ॥

इत्यहं तद्वचः श्रुत्वा शीर्णशाणांशुकोत्सुकः ।
सत्सङ्गमाप्तवैराग्यः सदस्त्रविमुखोऽभवम् ॥ १० ॥

कालेन तस्य देहान्ते रुचिरार्चाविधायिना ।
मया तत्तुल्यभावायै प्रणिधानमतिः कृता ॥ ११ ॥

तेनाहं प्रणिधानेन तत्समभ्यर्चनेन च ।
सशाणवस्त्रः सञ्जातः शाणवासीति विश्रुतः ॥ १२ ॥

इत्युक्त्वा स शनैर्गच्छन्नवाप्य मथुरापुरीम् ।
उरुमुण्डाभिधं शैल मारुरोह महोद्यमः ॥ १३ ॥

तत्रोपविश्य पर्यङ्कबन्धेनाकम्पितक्षितिः ।
विलीय विषसन्नद्धौ नागौ तुमुलवर्ष्मिणौ ॥ १४ ॥

བཅོས་བརྒྱལ་ལ་གནས་ཚེ་དཔོན་བྱ། ལྟ་བུ་ཉེས་བྱ་བ།
གྲོགས་ཀྱི་སྒྲུབ་ཏུ་བརྒྱུང་ནས་ནི། དེ་ཡི་གཙུག་ལག་ཁང་པར་སྤྲུལ། 15

རིན་ཅན་རབ་འབར་ཤེལ་དང་གསེར་གྱི་བ་གས་དག་དང་ལྷན།
ཁྱི་དང་ཁྱིའུ་མལ་སྟན་དག་གིས་སྤྲས་ཤིང་མངོན་པར་དགའ།
མཐོ་རིས་ལྟ་བུ་སྐལ་བཟང་ལོངས་སྤྱོད་གཏོར་གྱི་གཙུག་ལག་ཁང་།
བསོད་ནམས་གནས་པ་དེ་ནི་ལྟ་བུ་ཉེས་པར་གྱུར། 16

ཉེས་པ་དག་བའི་དབང་བོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྟོན་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཤྲ་ནའི་གོས་ཅན་གྱི་རྟོགས་པ་
བརྟོན་པའི་ཡལ་འདབ་ལྟེ་བདུན་ཅུ་ཙ་གཅིག་པའོ།

मथुरावासिनौ श्रोत्रतौ नटभटाभिधौ ।
आदाय सहकृत्याय स विहारं विनिर्ममे ॥ १५ ॥

रत्नोज्ज्वलः स्फाटककाञ्चनरम्यः
पर्यङ्कपीठरचनाशयनाभिरामः ।
स्वर्गोपमः सुभगभोगनिधिर्विहारः
पुण्यस्थितिनटभटाभिध एव सोऽभूत् ॥ १६ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
शाण्वास्यदानमेकसप्ततितमः पञ्चवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྟན་ཅུ་ཙ་གཉིས་པ།

སྒྲིབ་འདོད་པའི་རྩལ་གྱིས་མིག་ནི་ཡོངས་སུ་ཉམས་པ་ཀླན།
ཡལ་ནི་གང་དག་ཉིད་ཀྱིས་མངོན་པར་འདོད་པའི་སར་གྱུར་པ།
དེ་ཉིད་ཀྱིས་ནི་བསོད་ནམས་ཡོངས་གཙང་དག་པ་བསྟེན་ནསས་ཀྱི།
ཡིད་ནི་རབ་དུ་ཞི་ཞིང་ཆགས་བུལ་ལྡན་པ་དག་དུ་གྱུར།

1

བཅོས་བརྒྱལ་དག་ན་གནས་པ་ཕྱེན། སྤྲུལ་པ་ཞེས་བྱ་སྟོན་འཛོང་གི།
བྱ་ནི་དཔལ་དང་ལྡན་པ་དག། ཉེར་སྤྲུལ་ཞེས་པར་བྲགས་པ་བྱུང་།

2

ཤ་ནའི་གོས་ཅན་དག་སྟོང་གི། ཇིས་འབྱུང་ངོ་ཞེས་པ་ཡིན།
ཆོག་གིས་མ་སྒྲིམ་པ་ནས་བཏགས། དེ་ནི་དེ་ལ་གྲུས་ལྡན་གྱུར།

3

ལང་ཚྭ་གསར་པ་དང་ལྡན་དེ། ཆགས་བུལ་པ་ནི་མངོན་སྟོགས་ཚེ།
བགེགས་ཚྭ་སྟོན་པ་ཉམས་པ་ཡིས། ཡིད་འབྱུང་གི་ནི་བསམ་པ་ཐོབ།

4

པ་ཡི་ཆོག་གིས་དུས་འགའ་ཞིག། ཏ་རི་ཙཱ་ན་མྱ་ཙི་དང་།
ཨ་ཀ་རུ་དང་ག་ཡུར་འཛོང་། ཐ་སྟེན་ནསས་ནི་དེ་ཡི་བྱས།

5

དེ་ནས་ནོར་སྒྲིམ་བྱིན་ཞེས་པས། སྟོན་ནི་ཉེ་ཙ་གཏང་བ་ཡིས།
རང་གི་འབངས་མོས་དེ་ཡི་གཟུགས། ཡོན་ཏན་གྲགས་པ་བཤད་ཐོས་ནས།

6

अथ द्विसप्ततितमः पञ्चवः ।

यैरेव याति विषयैरभिलाषभूमिं
सर्वो जनः स्मररजःपरिभूतदृष्टिः ।
तैरेव पुण्यपरिमार्जनशुद्धिभाजां
वैराग्ययोगमुपयाति मनःप्रशान्तिम् ॥ १ ॥

अभूङ्गताभिधानस्य गान्धिकस्य सुतः पुरा ।
मथुरावासेनः श्रीमानुपगुप्त इति श्रुतः ॥ २ ॥

अजातः कल्पितः पित्रा स भिक्षोः शाणवासिनः ।
अनुयायीति वचनात्तद्भक्तिनिरतोऽभवत् ॥ ३ ॥

वैराग्याभिमुखे तस्मिन् नवयौवनशालिनि ।
भग्नविघ्नगणारम्भश्रितां लेभे मनोभवः ॥ ४ ॥

हरिचन्दनकस्तूरीकर्पूरागुरुविक्रयी ।
स कञ्चित्कालमकरोद्यवहारं पितुर्गिरा ॥ ५ ॥

अथ वासवदत्ताद्या गन्धक्रयविस्तृष्टया ।
स्वदास्या कथितं श्रुत्वा तं रूपगुणविश्रुतम् ॥ ६ ॥

ཆགས་པའི་ཚྲགས་ནི་རབ་རྒྱས་ཤིང་། འགྲོགས་པ་དོན་གཉིས་སྤང་འཛོང་མས།
མངོན་པར་འདོད་པའི་ཕོ་ཉ་མོ། བདང་ནས་དེ་ལ་བསམ་པ་བཤད། 7

དལ་གྱི་ཕོ་ཉ་མོས་དོན་གཉིས། འཇུས་ལྷན་དེ་ཡིས་དེར་སྦྲས་པ།
དེ་དང་ཕྱད་པའི་དུས་འདི་ན། བདག་ལ་མངོན་པར་འདོད་པ་མེད། 8

དེ་ནས་ཕོ་ཉ་མོ་འོངས་ཚེ། སྤང་འཛོང་ཆགས་བྲལ་ལྷན་པར་གྱུར།
རྗེས་སུ་ཆགས་པས་ཆགས་བྲལ་བ། སྤང་འཛོང་མ་ལ་ངེས་པ་མེད། 9

ཚོང་དཔོན་བྱ་ནི་ལང་ཚོ་ལྷན། ཅས་ཞིག་དེ་ཡི་བྲིམ་གནས་ཚེ།
དཔལ་དང་ལྷན་པའི་དོན་མཐུན་བདག། བྱང་གི་ལམ་ནས་གསར་དུ་འོངས། 10

དེ་ཡི་མཚན་མོ་ཡོངས་སྤྱོད་སྤྱད། གོས་དང་བཅས་པའི་གསེར་དག་སྤྱིངས།
བརྟེན་ཆགས་ལྷན་པའི་སྤང་འཛོང་མ། མ་དང་བཅས་པས་རབ་བསམས་པ། 11

ནོར་ཟད་བྱས་པ་ཚོང་པའི་བྱ། འདི་ནི་རེ་ཞིག་བྲིམ་ན་གནས།
གཞན་ཡང་དོན་གཉིས་ནོར་ཆེན་ལྷན། བདག་གི་ཅི་བྱ་དེ་མ་རིག། 12

འདོད་ལྷན་ནོར་ནི་སྦྱགས་པ་དག། ཕྱི་ནས་སྒྲག་པར་སྤྱོར་མི་འགྱུར།
འབྲས་བྱ་མེད་པར་ཡོངས་རྫིང་པར། གྱུར་པ་དེ་ཡིས་ཅི་ཞིག་བྱ། 13

གསར་པ་མངོན་འདོད་གསར་པ་ལས། མ་བསྐངས་པར་ཡང་ཐམས་ཅད་སྤྱོར།
དང་པོར་གྱས་པས་མི་མཛོལ་ཡང་། མཛོལ་བ་ཉམས་སུ་བྱོང་བར་བྱེད། 14

सञ्जातरागसंवेगा गणिका संगमार्थिनी ।
विस्तृज्याभिमतां दूतीं भावं तस्मै न्यवेदयत् ॥ ७ ॥

स स्वैरमर्थितो दूत्या सस्मितस्तामभाषत ।
अयं नाभिमतः कालस्तस्याः सन्दर्शने मम ॥ ८ ॥

अथ दूत्यां प्रयातायां सोद्वेगा गणिकाभवत् ।
नानुरागे विरागे वा नियतिर्वेशयोषिताम् ॥ ९ ॥

कदाचिन् मन्दिरे तस्याः स्थिते यूनि वणिक्सुते ।
नवः सार्थपतिः श्रीमानाजगामोत्तरापथात् ॥ १० ॥

विस्तृष्टे रात्रिभोगाय तेन हेम्नि सहांशुकैः ।
जनन्या सहिता लुब्धा गणिका समचिन्तयत् ॥ ११ ॥

एष तावत् स्थितो गेहे वणिक्सूनुः कृतव्ययः ।
अर्थी महाधनश्चान्यः किं करोमि न वेद्मि तत् ॥ १२ ॥

वान्तचित्तः पुनः कामी न भवत्यधिकप्रदः ।
तेन पर्युषितेनैव क्रियते निष्फलेन किम् ॥ १३ ॥

नवस्त्वभिनवौत्सुक्यात्सर्वं मुञ्चत्ययाचितः ।
अप्रियेऽपि प्रियास्वादं करोति प्रथमादरः ॥ १४ ॥

དེ་སྐད་ནང་དུ་ཟུག་དུ་བཞིན། ཉུག་ས་པ་འདི་ལ་ཅི་ཞིག་བྱ།
ལས་ཀྱི་འཛིང་བཞིན་རྩེས་འབྲང་འདི། མ་བཅད་པར་ནི་འགྲོ་མ་ཡིན།། 15

གལ་ཏེ་ནོར་ལྷན་འདི་བཏང་ན། བདག་ཅག་ལ་ནི་ཚོང་ཁི་མེད།
ཆོས་ཕྱིར་མ་ཡིན་འདོད་ཕྱིར་མིན། བདག་ཅག་ནོར་གྱི་ཕྱིར་དུ་སྐྱལ།། 16

ཞེས་བསམས་ནོར་ནི་དོན་གཉིར་མ། དེ་ཡིས་མ་ཡི་གྲོས་ཀྱིས་ནི།
ཆང་མཆོག་དུག་ལྷན་སྐྱེད་པ་ཡིས། ཆོང་བའི་བྱ་ནི་རབ་དུ་བསད།། 17

དེ་ནས་སྒོག་དང་བྲལ་བ་དེ། ཕྱག་དར་ཁྲོད་ཀྱི་ཕྱང་པོར་སྐྱས།
དེད་དཔོན་ནང་དུ་རབ་བཅུག་ནས། དེ་ཡིས་ནོར་ནི་གྱུ་ཆེན་ཐོབ།། 18

སྐད་འཛོང་མ་ཡི་ཁང་པར་ནི། འཇུག་པ་མཐོང་ཕྱི་ཕྱིར་འཐོན་མིན།
ཞེས་དེ་གཉིན་ནས་སྐྱིས་བཅའ་བས། ཆོང་བའི་བྱ་ནི་སྒོག་བྲལ་རྟེན།། 19

དེ་ནས་དེ་བསད་གདུང་བ་ཅན། དེ་དག་གིས་གསོལ་ས་བདག་གིས།
སྒྲིག་དུག་ལ་འོས་ཆད་པ་ནི། མི་བཟད་སྐད་འཛོང་མ་ལ་བཏུན།། 20

སྐྱ་གྲོལ་གྲོས་དང་བྲལ་བ་དེ། གསོད་ས་ཡི་ནི་སར་ཁྲིད་དེ།
ལག་པ་རྒྱང་པ་རབ་བཅད་ཅིང་། རྣ་བ་དང་ནི་སྐྱ་ཡང་བཅད།། 21

རང་གི་ཁྲག་གི་འདས་ལ་ནི། གདུང་བས་ཉེས་ཅིང་འདྲེ་སྒོག་བྱེད།
ཤ་ཟ་ལོག་ཅིང་འཕྱེན་མ་ནི། འབངས་མོར་བཅས་པ་བྱ་ངན་བྱེད།། 22

तस्मात् किमस्य क्रियतामन्तःसक्तस्य शल्यवत् ।
अभोगेन न यात्येष कर्मबन्ध इवानुगः ॥ १५ ॥

नास्माकमेतद्वाणिज्यं त्यज्यते यदि वित्तवान् ।
न धर्माय न कामाय वयमर्थाय निर्मिताः ॥ १६ ॥

इति संचिंत्य सा मातुः संमते द्रविण्यार्धेनौ ।
वरासवेन न्यवधीत् सविषेण वणिक्सुतम् ॥ १७ ॥

निश्चिण्यावस्करचये ततस्तं गतजीवितम् ।
अवाप्य विपुलं वित्तं सार्धवाहं प्रवेश्य सा ॥ १८ ॥

दृष्टः प्रविष्टो गाण्डवस्तु न तु विनिर्गतः ।
इति बन्धुभिरन्विष्य व्यसुः प्राप्तो वणिक्सुतः ॥ १९ ॥

ततस्तद्वधसन्तप्तैः आवितस्तैर्महीपतिः ।
वेश्यायास्तीव्रपापार्हमादिदेशोग्रनिग्रहम् ॥ २० ॥

सा बध्यवसुधां नीता मुक्तकेशी निरम्बरा ।
निकृत्तपाणिचरणा च्छिन्नश्रवणनासिका ॥ २१ ॥

वेष्टयन्ती व्यथाक्रान्ता निजशोणितकर्दमे ।
निवार्यमाणक्रव्यादा दास्या चुक्रोश बन्धकी ॥ २२ ॥

དེ་ནས་དེ་ཡི་སྤྱལ་བསྐལ་ནི། མི་བཟད་ཉེར་སྤྲས་ཀྱིས་ཐོས་ནས།
 དེ་ནི་བཟ་བའི་རྩས་འདི་ཞེས། བརྗོད་ནས་ས་གཞི་དེ་ཅུ་སོང་། 23

ཟླ་འོད་ཅན་དེ་འོངས་པ་ནི། འབངས་མོས་བཤད་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
 སྒོན་གྱི་མངོན་འདོད་ལྷག་མ་ཡིས། ངོ་ཚ་ལྷན་ཞིང་ཕྱ་གྱུར་གྱུར། 24

བག་ཆགས་གོས་ས་བ་དག་གིས་ལས། འགའ་ལས་ནང་དུ་རབ་ཅུགས་པ།
 ལུས་ཅན་ནམས་ཀྱི་ཆགས་པ་ནི། གནས་སྐབས་འགར་ཡང་གཏོང་མི་འགྱུར། 25

འབངས་མོ་འི་གོས་ཀྱི་འདབ་མ་ཡིས། མདོས་ས་ནི་རབ་དུ་བསྐྱབས་བྱས་གིང་།
 ཉུ་མར་ལག་བཀོད་བཞིན་རས་ནི། རབ་དུད་དེ་ཡིས་དེ་ལ་སྦྱས། 26

བདག་གིས་འབད་པ་ཆེན་པོ་ཡིས། དོན་དུ་གཉེར་ཡང་བྱོད་མ་འོངས།
 ད་ལྟ་སྐལ་བ་ཞན་པ་བདག། མཐོང་བ་ཡིས་ནི་བྱོད་ལ་ཅི། 27

གང་ཆོ་བདག་ནི་འོངས་སྤོད་ཀྱིས། སྐལ་བཟང་ནས་འབྱུལ་ཅི་ཡང་ལུན།
 དེ་ཡི་ཆོ་ན་བྱོད་ཀྱིས་ནི། བཟ་བའི་རྩས་འདི་མིན་ཞེས་སྦྱས། 28

ཡན་ལག་བཅད་ཅིང་བྲག་གིས་བསྐོས། ཉོན་མོངས་གྱུ་མཚོར་སྤྱང་བ་བདག།
 ལྷ་བ་ཡི་ནི་རྩས་འདི་དག། བསྐྱེད་མིག་ཅན་བྱོད་ཀྱི་ཅི། 29

ཞེས་པ་སྦྱ་ཞིང་མཆི་མ་ཡི། ཅུ་ཡིས་གོས་ཀྱི་མཐའ་དག་བསྐྱད།
 རྗེས་སུ་གདུང་བ་ཅན་དེ་ལ། དལ་གྱིས་ཉེར་སྤྲས་ཀྱིས་སྦྱས་པ། 30

उपगुप्तस्ततस्तस्याः श्रुत्वा विषमवैशसम् ।
तद्विलोकनकालोऽयमित्युक्त्वा तां भुवं ययौ ॥ २३ ॥

दास्या निवेदितं दृष्ट्वा तमायान्तं शश्विद्युतिम् ।
पूर्वाभिलाषशेषेण सा लज्जाकुटिलाभवत् ॥ २४ ॥

अन्तःप्रविष्टः केनापि वासनाभ्यासवर्त्मना ।
न कस्यांचिदवस्थायां रागस्यजति देहिनाम् ॥ २५ ॥

जघनावरणं कृत्वा दास्या वसनपल्लवम् ।
सा स्तनन्यस्तहस्ता तं बभाषे विनतानना ॥ २६ ॥

प्रयत्नेनापि महता नायातस्त्वं मयार्थितः ।
अधुना मन्दभाग्यायास्तव सन्दर्शनेन किम् ॥ २७ ॥

यदा ममाभवत्कोऽपि भाग्यसौभाग्यविध्रमः ।
न दर्शनस्य कालोऽयमित्युक्तं भवता तदा ॥ २८ ॥

कृत्ताङ्गी रुधिरादिग्धा च्युताहं क्लेशसागरे ।
कालः क्लेशसागरश्च किमयं दर्शनस्य मे ॥ २९ ॥

इति ब्रुवाणां वाष्पाम्बुलाव्यमानांशुकांचलाम् ।
शनकैरुपगुप्तां सानुतापमभाषत ॥ ३० ॥

མཛེས་སྤྱུག་རྒྱ་བའི་གྲོགས་དང་ལུས་ནི་གསེར་གྱི་ཚུ་ཤིང་མཛེས་པའི་རྒྱན་པོ་དང་།
 བཞིན་རས་པརྒྱ་ཆུམ་བྱེད་མིག་ནི་ལྷ་དྲ་ལ་དག་ལ་དམན་པ་ཕྱིར་བྱེད་པ།
 ལིན་དུ་ཡིད་འཕྲོག་དེ་དག་རྣམས་ལ་བདག་ནི་མི་དགའ་འོན་ཀྱང་འབད་པས་
 བདག།

རྣམ་པར་སྤྱན་ནོ་དང་བུལ་བ་འདོད་པ་རྣམས་ཀྱི་རང་བཞིན་ལྟ་བུ་འོངས། 31

གྲུན་དང་གོས་ཀྱིས་རབ་བསྐྱབས་ཤིང་། གྲི་བཟང་མཆོག་གིས་རབ་བསྐྱོས་པ།
 ཁྲིད་ཀྱི་ལུས་ནི་མཛེས་པ་དག། སྤྱར་ཡང་རང་བཞིན་འདི་འདྲར་གྱུར། 32

སྤྱར་དང་ཅུས་པས་གང་བའི་དབྱིབས་ཅན་དག་དུ་མེ་ཡིས་ནི།
 ཡན་ལག་མ་ལུས་རབ་འཛེད་རྣལ་ཁྲག་དང་ལྷན་སྤྱད་པའི་གནས།
 ལུས་ཀྱི་མིང་ཅན་དུར་ཁྲིད་སྤྱུག་བསྐྱལ་ཆོགས་ཀྱི་གཏོར་དགའ།
 གང་གི་དགའ་བ་དེ་དག་ཀྱི་རྒྱད་ཀྱི་རྒྱད་བརྒྱུག་པར་འགྱུར། 33

ཀྱི་མ་མོངས་ལས་མི་རྣམས་ནི། རྣམ་པར་ཟག་ཅིང་གྲིང་ཅན།
 རྣམ་འགྱུར་བྲག་པས་གང་གྱུར་བའི། ལུས་པོ་ལ་ཡང་དགའ་བ་བསྐྱོས། 34

བདེ་གཤེགས་ཉེ་བར་བཞུག་པ་ལས། ལུས་ཀྱི་རྣམ་གྲངས་གཞོད་པ་ཅན།
 མི་བཟན་སྐྱུ་མ་དག་གི་གནས། སྤྱུག་བསྐྱལ་ཕུང་པོ་འདི་ཟད་འགྱུར། 35

མོངས་པའི་ལུན་པ་དག་གི་ཉིན་བྱེད་ཉིན་མོངས་གནས་སྐབས་མཐའ་དག་གཞོད་
 བྱེད་པ།

སྤྱོད་པའི་བསྐྱན་པའི་གནས་ལ་གང་དག་གིས་ནི་དགའ་བའི་གྲོགས་ཀྱི་སྒྲོན་ལས་
 བདག།

कान्तिश्चन्द्र सखी सुवर्णकदलीलावण्यचौरं वपु-
र्वक्त्रं पद्मनिमीलनं कुवलयल्लैव्यप्रदे लोचने ।
नैतन्मे दयितं मनोहरतरं किन्तु प्रयत्नादहं
कामानां प्रकृतिं विचारविरसां द्रष्टुं समभ्यागतः ॥ ३१ ॥

विभूषणांशुकच्छन्ने वरसौरभवासिते ।
शोभा तवाभवत् काये स्वभावः पुनरीदृशः ॥ ३२ ॥

वत वत निहतास्ते कौर्णकेशास्थिसंस्थे
सततमनलतापोत्पच्यमानाखिलाङ्गे ।
कुणपवति रमन्ते ये जुगुप्सानिधाने
व्यसनगणनिधाने कायनाम्नि श्मशाने ॥ ३३ ॥

विस्यन्दिनि दुरामोदे विवृतच्छिद्रसङ्कुले ।
अहो मोहान्मनुष्याणां कायेऽपि प्रियभावना ॥ ३४ ॥

सापायः कायपर्यायमायाविषयसंश्रयः ।
दुःखस्कन्धः क्षयं याति सुगतोपासनादयम् ॥ ३५ ॥

मोहध्वान्तदिवाकरस्य सकलक्लेशावकाशच्छिदः
शास्तुः शासनसंश्रये प्रणिहितं कल्याणमिचस्य यैः ।

དེ་དག་ལུས་ཞེས་བཟོད་པའི་དབྱལ་བ་དམན་པའི་ཀང་ཅུས་བྱ་བས་གང་གྱུར་ཅིང་།
 གྱུ་མའི་འཕྱིང་བ་གྱུས་པས་དགྲིགས་པའི་ནམ་འགྱུར་སྟོད་དུ་སྐྱར་ཡང་སྤྱང་མི་
 འགྱུར། 36

དེ་དག་ཐོས་ནས་སྐད་འཛོང་མ། སྤྱག་བསྐྱལ་གྱིས་ཉན་ཆགས་བྲལ་ཅན།
 ཞི་སྐྱད་བསོད་ནམས་དཀོན་ཚོག་གསུམ། སྐབས་འོས་དག་ལ་སྐབས་སུ་སོང་། 37

དེ་ནས་དེ་ཡིས་ཉར་སྐྱས་ཀྱི། གཏམ་གྱིས་རྒྱན་ཞུགས་འབྲས་བུ་ཐོབ།
 ཚོས་ཀྱི་ལས་ལ་གྱུས་པ་ཡིས། བདེན་པ་མཐོང་ནས་ཤི་བར་གྱུར། 38

དེ་ནས་དེ་ནི་སྒྲ་ཡི་ཚོགས། འདོད་དང་ཐུན་པར་སྐྱེས་པ་དག།
 བཅོམ་བཞུག་དག་ན་འཁྱོད་ནམས་ཀྱིས། ཐོས་ནས་དེ་ལུས་སྤྱང་བ་བྱས། 39

སྐབས་དེར་ལྷ་ནའི་གོས་ཅན་ནི། རབ་དང་སྒྲོ་ཡི་མཛོད་ཕྱོགས་ཏེ།
 ཉར་སྐྱས་རབ་དུ་འབྱུང་བ་ཡིས། དུས་ལ་བབ་པར་ཡང་དག་བསམས། 40

དེ་ནས་དེ་ཡིས་རབ་བྱུང་དེས། སྒྲ་མཛོད་དག་བཅོམ་གནས་ཐོབ་ནས།
 བྱང་ཁྱིར་དག་ན་གནས་ནམས་ལ། དམ་ཚོས་སྟོན་པའི་ཚོམ་པ་མཛོད། 41

འཁོར་དེར་ཚོས་ནི་བདུད་རྩི་དང་། བཅས་པ་རབ་དུ་སྟོན་དེ་ལ།
 བག་གས་ཚོགས་ནམ་འགྱུར་རབ་མང་བ། དེ་དང་དེ་ནི་བདུད་ཀྱིས་བྱས། 42

ཉན་པ་སེམས་ནི་གཡེང་བ་ནམས། གང་གིས་ནམ་པར་འབྱལ་གྱུར་བ།
 མཛོམ་པ་གསེར་དང་བཅས་པ་ཡི། དེར་ནི་སྤྱ་དྲིག་ཆར་པ་པབ། 43

नैव क्लिन्नकलङ्कपङ्ककलिते कीर्णान्वमालाकुले
ते मज्जन्ति विकारभाजि नरके कायाभिधाने पुनः ॥ ३६ ॥

एतदाकर्ण्य गणिका दुःखोद्वेगविरागिणी ।
पुण्यं रत्नचयं शान्त्यै शरण्यं शरणं ययौ ॥ ३७ ॥

उपगुप्तकथावाप्तश्रोतःप्राप्तफलाथ सा ।
धर्ममार्गप्रणयिनी दृष्टसत्या व्यपद्यत ॥ ३८ ॥

तस्यां देवनिकायेऽथ संभूतायां प्रभामये ।
मथुरावासिनः श्रुत्वा चक्रुस्तद्देहसत्क्रियाम् ॥ ३९ ॥

अचान्तरे शाणवासी समभ्येत्य प्रसन्नधीः ।
प्रव्रज्यामुपगुप्तस्य प्राप्तकालाममन्यत ॥ ४० ॥

सोऽथ प्रव्रजितस्तेन प्राप्यार्हत्पदमुत्तमम् ।
सङ्घर्मदेशनारम्भं विदधे पुरवासिनाम् ॥ ४१ ॥

धर्मं प्रदिशतस्तस्य तस्यां पर्षदि सामृतम् ।
चकार मारः प्रचुरां तां तां विघ्नौघविक्रियाम् ॥ ४२ ॥

ववर्ष मौक्तिकं तत्र रुचिरं च सकाञ्चनम् ।
येन व्याश्लिप्तचित्तानां श्रोतृणामभवद्भ्रमः ॥ ४३ ॥

དེ་ཡི་མི་འབྲེག་གར་མཁན་མ། མཛེས་སྤྱུག་འཛོ་སྤྱིག་གཟུགས་བྱས་ནས།
 རི་ཟུང་མོ་འཛོགས་ནམས་དང་། ལྷན་ཅིག་དེར་ནི་གར་དག་བྱས། 44

མཛེས་པའི་གར་དང་རོལ་ཅེད་ཀྱིས། བདེ་སྤྱུག་དུ་ནི་སེམས་སྤྱོགས་པ།
 བདུལ་བྱ་ནམས་ཀྱི་ཡིད་ནི་དེར། དེས་པར་འདོད་པའི་རང་བཞིན་གྱུར། 45

དེ་ནས་ནམ་པར་མ་དུལ་བའི། བདུད་ནི་འདུལ་བ་ལ་བཙོན་པ།
 ཉེར་སྤྱོད་ཀྱིས་ནི་ནམ་འགྱུར་ལ། འོས་པའི་ཕྱིར་བཅོས་རབ་དུ་བསམས། 46

བདུད་ལ་སྤྱོགས་ཏེ་དེས་སྤྱོད་པ། ཁྱོད་ནི་མཁས་པས་བདག་ཚེས་སྟེ།
 ཀྱི་མ་གར་དང་གྱེ་མ་ལྟ། མཚོག་ཉིད་ཁོན་ཅི་ཞིག་བཟོད། 47

ཅས་བཟོད་འཕྲང་བའི་ཟོལ་གྱིས་ནི། རོ་ནི་གསུམ་དག་དེ་ལ་བདགས།
 མགོ་ལ་སྤྱུལ་གྱི་རོ་དང་ནི། མགྱིན་པར་མི་དང་བྱི་ཡི་འོ། 48

བདུད་དེས་རོ་ནི་གསུམ་པོ་དེ། རང་གིས་དགྲོལ་བར་མ་རྩས་ནས།
 དབང་པོ་ཉིད་བང་གདོང་བཞི་དང་། བཅས་པའི་རྩ་ལ་སྤྱུབས་སུ་སོང་། 49

དེས་གྲོལ་བར་མ་རྩས་ཚེ། བདུ་སྤྱོད་ཀྱིས་རབ་བསྐྱུལ་ཏེ།
 དེ་ནས་དེགས་པ་ཉམས་པའི་བདུད། དེ་ཉིད་ལ་ནི་སྤྱུབས་སུ་སོང་། 50

ཤིན་རུ་དུལ་བས་ཉིར་སྤྱོད་ཀྱིས། ཀླང་པ་དག་ལ་དེས་གདུགས་ཏེ།
 སྤྱུགས་པ་བདང་ནས་རབ་དང་བས། ཐལ་སྤྱུར་དེ་ལ་རབ་སྤྱོད་པ། 51

Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each	Rs. 9	0
*Mārkaṇḍeya Purāṇa, Fasc. 5-7 @ /10/ each	1	14
*Mīmāṃsā Darśana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Nyāyavārtika, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
*Nirukta, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each	5	0
*Nīṭisāra, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Nīṭyācārapaddhati, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Nīṭyācārapradīpa, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-2, @ /10/ each	6	4
Nyāyabinduṭīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol. I, Fasc. 2-6; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	5	0
Padumāvatī, Fasc. 1-5 @ 2/-	10	0
*Pariśiṣṭa Parvan, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Prākṛita-Pāṇgalam, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Parikṣā Mukhasūtra	1	0
Prithvirāj Rāsa, Part II, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Part II, Fasc. 1 @ 1/- each	1	0
Prākṛita Lakṣaṇam, Fasc. 1 @ /1/8 each	1	8
Parācāra Smṛti, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	12	8
Parācāra, Institutes of (English) @ 1/- each	1	0
Parikṣamukha Sūtram	1	0
Prabandhacintāmaṇi (English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	3	12
Rasarnavam, Fasc. 1-2	2	8
Saddarśana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
*Sāma Vēda Saṁhitā, Vols. I, Fasc. 7-10; II, 1-6; III, 1-7; IV, 1-6; V, 1-8 @ /10/ each	19	6
Samaraṇica Kaha, Fasc. 1-2, @ /10/	1	4
Sāṅkhya Sūtra Vṛtti, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
*Sāṅkhya Vijaya, Fasc. 2-3 @ /10/ each	1	4
Śrāddha Kriyā Kaṁmudī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Sragdharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	2	0
*Srānta Sūtra Latyayan, Fasc. 4-9 @ /10/ each	3	12
Ditto Asbūlayana, Fasc. 4-11 @ /10/ each	5	0
Sūcṛta Saṁhitā, (Eng.) Fasc. 1 @ 1/- each	1	0
Suddhi Kaṁmudī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Suryya Siddhanta, Fasc. 1	1	4
*Taittīreya Brahmana, Fasc., 11-25 @ /10/ each	9	6
Ditto Pratīśukhya, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
*Taittīriya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	11	14
*Tāṇḍya Brāhmaṇa, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-6 @ 1/4	7	8
*Tattva Cintāmaṇi, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 2-10; Vol. III, Fasc. 1-2; Vol. IV, Fasc. 1; Vol. V, Fasc. 1-5; Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	23	12
Tattvārthādhigama Sūtram, Fasc. 1-3 @ /10/	1	14
Trikāṇḍa-Māṇḍanam, Fasc. 1-3 @ /10/	1	14
Tul'si Satsai, Fasc. 1-5 @ /10/	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1, 5-14 @ /10/ each	6	14
Uvāsagadāsō, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/-	3	0
Vallāla Carita, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Varṣa Kriyā Kaṁmudī, Fasc. 1-6 @ /10/	3	12
*Vāyu Purāṇa, Vol. I, Fasc. 3-6; Vol. II, Fasc. 1-7; @ /10/ each	6	14
Vidhāna Pārijāta, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1 @ /10/	5	10
Ditto Vol. II, Fasc. 2-3, @ 1/4	2	4
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Vṛhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/	3	12
*Yoga Aphorisms of Patañjali, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Yogaśāstra, Fasc. 1-2	2	8

Tibetan Series.

Bauddhastotrasaṅgraha, Vol. I	2	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4, @ 1/- each	4	0
Nyayabindu of Dharmakīrti, Fasc. 1	1	0
Pag-Sam Shi Tin, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Rtogs brjod dpag khkri S'iñ (Tib. & Sans. Avadāna Kalpalatā) Vol. I, Fasc. 1-7 Vol. II, Fasc. 1-5 @ 1/- each	12	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	14	0

Arabic and Persian Series.

*Alamgīrnāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-13 @ /10/ each	8	2
Al-Maqaddasi (English), Vol. I, Fasc. 1-3 @ 1/-	3	0
Am-i-Akbarī, Fasc. 1-22 @ 1/8/ each	33	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5; @ 2/- each	34	0

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

Akbar-nāmah, with Index, Fasc. 1-37 @ 1/8/ each	Rs. 56	8
Ditto English Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	17	8
Arabic Bibliography, by Dr. A. Sprenger @ 10/	10	10
*Bādsāh-nāmah, with Index, Fasc. 1-19 @ 10/ each	12	14
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ 10/ each	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts 1-2 @ 1/- each	2	0
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	31	8
Farnang-i-Rashidī, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each	21	0
Fihrist-i-Tusi, or Tūsy's list of Shy'ah Books, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Futūn-nsh-Shām of Wāqidi, Fasc. 1-9 @ 10/ each	5	10
Ditto of Azādi, Fasc. 1-4 @ 10/ each	2	8
History of Gujarat	1	0
Haft Asmān, History of the Persian Masnawi, Fasc. 1 @ 1/2/ each	0	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	7	8
Iqbal-nāmah-i-Jahāngiri, Fasc. 1-3 @ 10/ each	1	14
Isābah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each	51	0
Ma'āsir-i-'Alamgiri, Fasc. 1-6 @ 10/ each	3	12
Ma'āsir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. III, 1-10; Index to Vol. I, Fasc. 10-11; Index to Vol. II, Fasc. 10-12; Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ 1/ each	35	0
Maghzi of Wāqidi, Fasc. 1-5 @ 10/ each	3	2
Muntakhabu-t-Tawarikh, Fasc. 1-15 @ 10/ each	9	6
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc. 1-19 @ 10/ each	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1	1	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1 @ 10/	0	10
Nizāmī's Khirad-nāmah-i-Iskandari, Fasc. 1-2 @ 1/2 each	1	8
Qawānīn 'a-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott	5	0
Riyāzu-s-Salātin, Fasc. 1-5 @ 10/ each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	5	0
Tabaqat-i-Nasiri (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tārīkh-i-Firūz Shāhi of Ziyān-d-dīn Barni, Fasc. 1-7 @ 10/ each	4	6
Tārīkh-i-Firūzshāhi, of Shams-i-Sirāj Aif, Fasc. 1-6 @ 10/ each	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each	3	0
Tuzuk-i-Jahāngiri (Eng.) Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Wis o Rāmīn, Fasc. 1-5 @ 10/ each	3	2
Zafar-nāmah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ 10/ each	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES. Vols. XIX and XX @ 10/- each ... 20 0
  2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ 8/ per No.
  3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.
- N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.
4. Journal and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.
  5. Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number. Discount of 25% to Members.
  6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 3 0
  7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, Part I, A to E; Part 2, F to M ... 4 0
  8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 8/- each ... 18 0
  9. Kaqmīraqabddmīrt, Parts I and II @ 1/8/ ... 3 0
  10. Persian Translation of Haji Baba of Ispahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Kirmasi, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0

Notice of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-24 @ 1/- each ... 34 0
 Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 5 0

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.

15-5-10.

Books are supplied by V.P.F.

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.
NEW SERIES, No. 1257.

AVADĀNA KALPALATĀ
WITH ITS TIBETAN VERSION.

NOW FIRST EDITED BY
RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E
AND
MAHĀMAHOPĀDEHYĀYA SĀTIS CHĀNDRA VIDYĀBHŪSANA, M.A., PH.D.
VOL. II. FASCICULUS VII.

CALCUTTA:
PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.
1910.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, Grafton Street, New Bond Street, London, W.,
AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, Leipzig, Germany.

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the Fasciculi being out of stock.

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

*Advaita Brahma Siddhi, Fasc. 1-4 @ 10/ each	...	1	14
Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1-3 @ 10/ each	...	5	0
*Agni Parāṇa, Fasc. 8-14 @ 10/ each	...	...	...
Aitarāya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ 10/ each	...	14	6
Āitareyaśraucana	...	2	0
*Ānd Bhāṣya, Fasc. 2-5 @ 10/ each	...	2	8
Aphorisms of Śāṅḍilya (English), Fasc. 1 @ 1/-	...	1	0
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ 10/ each	...	3	12
*Ātharvāna Upaniṣad, Fasc. 4-5 @ 10/ each	...	1	4
Ātmatattvariveka, Fasc. I	...	0	10
Aṣṭavaidyaka, Fasc. 1-5 @ 10/ each	...	3	2
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-7. Vol. II, Fasc. 1-6 @ 1/ each	...	12	0
Bālam Bhaṭṭi, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ 10/ each	...	1	14
Bauddhāyana Śrauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol. II, Fasc. 1-3 @ 10/ each	...	3	12
*Bhāmati, Fasc. 4-8 @ 10/ each	...	3	2
Bhāṭṭa Dipikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @ 10/ each	...	4	6
Bauddhastotrāṅgraha	...	2	0
Brahma Sūtra, Fasc. 1 @ 10/ each	...	0	10
Brhaddevatā, Fasc. 1-4 @ 10/ each	...	2	8
Brhadharma Parāṇa, Fasc. 1-6 @ 10/ each	...	3	12
Bodhicaryāvatāra of Cāntideva, Fasc. 1-5 @ 10/ each	...	3	2
Āri Cantinatha Charita, Fasc. 1-2	...	1	4
Ātadūṣaṇi, Fasc. 1-2 @ 10/ each	...	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each	...	8	0
Ātapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1-7; Vol. IV, Fasc. 1-4 @ 10/ each	...	14	6
Ditto Vol. VI, Fasc. 1-3; Vol VII, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	...	3	2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-3 @ 10/	...	1	14
Ātasāhasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-13 @ 10/ each	...	8	2
*Ātarvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10; Vol. IV, Fasc. 1-6 @ 10/ each	...	36	14
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each	...	1	4
Ditto Vol. IV, Fasc. 8-9 @ 10/	...	1	4
Ālokavartika, (English), Fasc. 1-7 @ 1/4/ each	...	8	12
*Āraṇta Sūtra of Āpastamba, Fasc. 12-17 @ 10/ each	...	3	12
Ditto Āraṇkhyāna, Vol I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc. 1-4; Vol 4, Fasc 1 @ 10/ each	...	10	0
Āri Bhāṣyam, Fasc. 1-3 @ 10/ each	...	1	14
Dāna Kriyā Kaumndī, Fasc. 1-2 @ 10/ each	...	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc. 1-7 @ 10/ each	...	4	6
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1-4	...	3	2
Gobhiliya Gṛhya Sūtra, Vol. I, @ 10/ each	...	3	2
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1/4/ each	...	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	...	2	0
Ditto Gṛhya Sangraha	...	0	10
Haralata	...	1	14
Karmapradīph, Fasc. 1	...	1	4
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ 10/ each	...	4	6
Kātantra, Fasc. 1-6 @ 12/ each	...	4	8
Kāthā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4/ each	...	17	8
*Kūrma Parāṇa, Fasc. 3-9 @ 10/ each	...	4	6
Lalitā-Vistara, (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	...	3	0
Mādana Pārijāta, Fasc. 1-11 @ 10/ each	...	6	14
Mahā-bhāṣya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12; Vol. III, Fasc. 1-10 @ 10/ each	...	19	6
Manuṭīkā Sangraha, Fasc. 1-3 @ 10/ each	...	1	14

स कृत्वा हार्यसौन्दर्यं ललितं नर्तकीवपुः ।
ननर्त सहितस्तत्र गन्धर्वाप्सरसाङ्गणैः ॥ ४४ ॥

कान्तानृत्यविलासेन हेलापहृतचेतसाम् ।
अभूत्तत्र विनेयानां कामं काममयं मनः ॥ ४५ ॥

अविनीततरस्याथ मारस्य विनयोद्यतः ।
अचिन्तयद्विकारार्हा मुपगुप्तः प्रतिक्रियाम् ॥ ४६ ॥

सोऽभ्येत्य मारमवदत्तुष्टोऽहं तव कौशलात् ॥
अहो नृत्यमहो गीतं दिव्यमेव किमुच्यते ॥ ४७ ॥

उक्तेति मालाव्याजेन बबन्धास्य शवचयम् ।
मस्तके सर्पकुणपं कर्णे च श्वमनुष्ययोः ॥ ४८ ॥

स्वयं मोक्तुमशक्तोऽसौ मारस्तत्कुणपचयम् ।
प्रययौ शरणं देवान् सेन्द्रोपेन्द्रुचतुर्मुखान् ॥ ४९ ॥

तेषु मोक्तुमशक्तेषु प्रेरितः पद्मजन्मना ।
भग्नदर्पोऽथ कन्दर्प स्तमेव शरणं ययौ ॥ ५० ॥

स निपत्यातिविनयादुपगुप्तस्य पादयोः ।
प्रसाद्य मदमुत्सृज्य तमुवाच कृताञ्जलिः ॥ ५१ ॥

གནོད་པ་བྱས་པ་བདག་ལ་ནི། ཡང་དག་འོས་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་བྱས།
དེ་ནི་ཁྱོད་ལ་བདག་བརྟེན་པས། ཁྱོ་བ་ཐོང་ལ་བཀའ་དྲིན་མཛོད། 52

བདག་གིས་གནོད་པ་བྱས་མེད་ཀྱང་། བདེ་གཤེགས་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་ཡིས།
བྱ་ནི་ནས་པར་ས་དུལ་བ། ས་ཡིས་བཞིན་དུ་རབ་དུ་བསྐྱངས། 53

བྱང་ཆུབ་སྒྲིང་པོར་དོ་ཆེའི་གདན། བཞེན་པ་དེ་ལས་བདག་གིས་སྒྲོན།
གནོད་པ་ཡིས་ནི་ཚོགས་དག་བྱས། དེ་ཡིས་བདག་ལ་བཟོད་པ་ཉིད། 54

བྱང་ཆུབ་ཉིང་འཛོན་གྱུབ་པའི་གནས་དེར་སྒྲིལ་ཀྱང་དག་ནི་བཅས་ནས་གནས་
པའི་ཚོ།
ནས་འགྱུར་ནས་པ་སྒྲ་ཚོགས་བྱེད་པ་བདག་ལ་ར་བ་ཉིད་ནི་འཛོན་བྱེད་ཅིང་།
ཁྱོ་བ་བཟོད་པས་བཀུས་པའི་སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྷན་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་བདག་
ཉིད་ཅན།

བསམ་གཏན་མཚོག་དུ་སྐྱོང་བར་བྱེད་པ་དེ་ཡི་སྒྲུན་ཡང་ཅུང་ཟད་ཕྱི་ས་ཡིན། 55

ཁྱོད་ཀྱིས་སྒྲིང་ཆེ་བཏང་ནས་དེང་། བདག་ནི་རབ་དུ་སྒྲུབ་པར་བྱས།
གནོད་བྱེད་ལ་ཡང་ཆེན་པོ་ཡིས། ཡིད་ནི་ཁྱོ་བའི་དྲི་ལྷན་མིན། 56

བདག་ལ་རོ་དག་བཏགས་པ་ཐོང་། ཁྱོད་ཀྱི་བཀའ་ལ་བདག་གནས་སོ།
དུལ་བས་དེ་སྒྲུབ་སྒྲུབ་བྱེད་པ། དེ་ལ་ཉེར་སྤྲས་ཀྱིས་སྒྲུབ་པ། 57

གལ་ཏེ་སྒྲུབ་ཡང་ཉེར་འཛོམས་ཁྱོད། དག་སྒྲོང་ནས་ས་ལ་མི་བྱེད་ན།
ཁྱོད་ལ་བདུན་པར་བཅིངས་པ་ཡི། རོ་འདི་དག་ནི་བདག་གིས་དགོལ། 58

कृतं कृतापकारस्य त्वया यदुचितं मम ।
प्रसीद त्यज्यतां मन्युरधुनाहं त्वदाश्रयः ॥ ५२ ॥

अहं कृतापराधोऽपि सुगतेन महात्मना ।
अविनीततरः स्तुनुर्जनकेनेव रक्षितः ॥ ५३ ॥

बोधिमूले मया तस्य वज्रासनयुषः पुरा ।
कृता निकारनिकराः क्षान्तमेव च तेन मे ॥ ५४ ॥

नानाकारनिकारकारिणि मयि प्राकारतां बिभ्रता
तस्मिन् बोधिसमाधिसिद्धिभवने पर्यङ्कबन्धस्थितौ ।
क्षान्तिक्षालितमन्युना भगवता बुद्धेन शुद्धात्मना
तेन ध्यानपरायणेन न मनागुन्मीलितं लोचनम् ॥ ५५ ॥

भवता त्वद्य करुणामुत्सृज्याहं खलीकृतः ।
सापराधोऽपि महतां न मन्युमलिनं मनः ॥ ५६ ॥

मुञ्च मे कुणपाबन्धं स्थितोऽहं तव शासने ।
इति ब्रुवाणं प्रणयादुपगुप्तस्तमभ्यधात् ॥ ५७ ॥

न करिष्यसि चेदेवं भिक्षूणां विश्वं पुनः ।
तदेतत्तव मुञ्चामि दृढं कुणपबन्धनम् ॥ ५८ ॥

གྲུས་ལྷན་བདག་ལ་དགའ་བ་ནི། འདི་ཡང་ཁྱོད་ཀྱིས་རབ་དུ་བྱ།
འདས་པའི་བདེ་གཤེགས་རྣམ་པ་ནི། ཁྱོད་ཀྱིས་ཡང་དག་བསྟན་པར་འོས། 59

ཀུན་གྱི་ཐེས་མཐུན་ཁྱོད་ཀྱིས་ནི། རྫོས་གར་ཤུས་པ་བདག་གིས་མཐོང་།
བཅོས་ལྷན་འདས་ནི་མཐོང་བ་དག། བདག་ནི་མཆོག་དུ་འདོད་པར་གྱུར། 60

བདེ་གཤེགས་ཀྱི་ནི་ཚོས་ཀྱི་སྐྱ། ཐོས་པའི་བདག་ཉིད་བདག་གིས་མཐོང་།
ངེས་པར་མིག་གི་བདུད་ཅིང་ཐུན། གཞུགས་ཀྱི་སྐྱ་དེ་མ་ཡིན་ནོ། 61

ཞེས་བཞེད་དེ་ཡི་རོ་དག་ནི། བཞོལ་བ་མེ་དོག་མཚན་ཅན་གྱིས།
དེ་ལ་སྦྱས་པ་བདེ་གཤེགས་ཀྱི། གཞུགས་དང་མཚུངས་པར་བྱེད་མི་ལྷས། 62

དེ་ལྟ་ན་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་བཀའ། འདུལ་བ་ལ་གནས་བདག་གིས་བསྟན།
ཁྱོད་ཀྱིས་བདག་ནི་བདེ་གཤེགས་དབྱིབས། ཕྱག་འོས་ལ་ཡང་ཕྱག་མི་བྱ། 63

ཞེས་བཞེད་བདེ་གཤེགས་རྣམ་པ་ནི། རྣམ་པ་ཀུན་དུ་བདེ་སྟེར་ཞིང་།
གསེར་གྱི་སྒྲིང་བ་རབ་དུ་སྟོ། མཛེས་པ་དག་ནི་དེ་ཡིས་བསྟན། 64

སྟན་ནི་ཟུང་དག་རིང་ཞིང་བསམ་བཏན་ལ་ཆགས་སྟོན་མའི་བྲི་ཤིང་རྣམ་
འགྱུར་བྲལ།
ཤངས་ཀྱི་གྱུད་ནི་མཛེས་པར་ཆགས་ཤིང་གསེར་གྱི་གདུགས་དང་མཚུངས་
པའི་མཚན་མ་ཅན།

གྱུན་མེད་སྟན་གྱི་ཞགས་པ་རིང་ཞིང་མཛེས་ལ་ཕྱག་གྱི་སྟོན་པ་ཀུན་དུ་འཕྱང་།
སངས་རྒྱས་ཀྱི་ནི་གཞུགས་དག་མཐོང་ན་བསམ་པ་མེད་པ་རྣམས་ཀྱང་དགའ་
བར་གྱུར། 65

इदं च भवता कार्यं प्रियं प्रणयिनो मम ।
अतीतसुगताकारं सन्दर्शयितुमर्हसि ॥ ५६ ॥

दृष्ट्वा तव मया शक्तिर्नाद्ये सर्वानुकारिणः ।
सन्दर्शने भगवतः परमुत्कण्ठितो ह्यहम् ॥ ६० ॥

धर्मकायो मया दृष्टः सुगतस्य श्रुतात्मना ।
रूपकायस्तु नैवासौ नयनामृतनिर्भरः ॥ ६१ ॥

इति निमुक्तकुणपस्तेनोक्तः कुसुमायुधः ।
तमूचे सौगतं रूपं तुल्यं कर्तुं न शक्यते ॥ ६२ ॥

तथापि दर्शयाम्येष त्वदाज्ञाविनये स्थितः ।
प्रणम्येन प्रणम्योऽहं न त्वया सुगताकृतिः ॥ ६३ ॥

इत्युक्त्वा सुगताकारमविकारसुखप्रदम् ।
स सत्सृष्टकनकालोककान्तमदर्शयत् ॥ ६४ ॥

दीर्घध्याननिमीललोचनयुगं निःसम्भ्रमधूलतम्
नासावंशनिषक्तकान्तकनकच्छोपमानालिकम् ।
निर्भूषायतकर्णपाशललितं व्यालम्बिबाहुद्रुमम्
बौद्धं रूपमवेक्ष्य निर्वृतिरभून्निश्चेतनानामपि ॥ ६५ ॥

བཅོས་ལྷན་སྐྱེ་ནི་མཛོས་པ་དེ། མཐོང་ནས་ཉེ་སྐྱས་མཆི་མ་དང་།
བཅས་ཤིང་སྐྱ་ཡོང་གྱིས་པ་ཡིས། དེ་ཡི་ཞབས་ལ་ཕྱག་དག་བྱས། 66

ངས་པར་བདག་གི་ཕྱག་འོས་མིན། ཞེས་པ་ཡིད་སྐྱབས་སྐྱ་བྱེད་ཆོ།
དེ་ལ་ཉེ་སྐྱས་ཀྱིས་སྐྱས་པ། རྒྱལ་བའི་ནས་པ་ཁྱོད་ཕྱག་འོས། 67

བཅོས་ལྷན་སྐྱེ་ནི་བཅོས་མ་ཡི། གཞུགས་ནས་ལ་ཡང་ཕྱག་བྱར་འོས།
མཁས་པ་ནས་མི་ས་ཤིང་དང་། །ཁམས་ལ་ཕྱག་དེ་བྱེད་པ་མིན། 68

ཉེ་སྐྱས་ཀྱིས་ནི་འདི་བཞེད་པ། རབ་དང་སློབ་ལྷན་བདུན་ཀྱིས་ཐོས།
བདེ་ག་ཤེགས་གཞུགས་ནི་ཡོངས་བདང་སྟེ། རང་གི་གཞུགས་སུ་རབ་དུ་བསྟན། 69

དེ་ནས་དུལ་ཞིང་ཕན་པ་འཛོལ། དེ་ཡིས་ཡང་དག་བོས་པ་ཡི།
གྲོང་ཁྱིམ་པ་ནས་པ་ལའི་ཆོས། ཉན་དུ་ཉེ་སྐྱས་དུང་དུ་འོངས། 70

དེ་ཡི་མན་ངག་གཏམ་གྱིས་ནི། བདེན་པ་མཐོང་ཞིང་དགའ་བ་ཡིས།
གྲོང་ཁྱིམ་ན་གནས་འབྱམས་སྐྱུ་ནི། བཅོ་བརྒྱད་དག་བཅོས་ཐོབ་པར་འགྱུར། 71

དེ་ལྟར་འཇིག་རྟེན་མཐའ་དག་དག་བ་དག་གིས་སྒྲུང་བྱེད་ཅིང་།
རབ་རིབ་འཕྲོག་པར་བྱེད་པས་ཆོས་ཀྱི་ལས་གྱི་མན་ངག་བསྐྱབས།
རྒྱ་ཆེ་དག་བའི་ཅ་བས་བསོད་ནས་རྒྱས་པ་ཐོབ་ནས་ཀྱིས།
རྒྱ་འབྱུང་ཆེན་པོ་གང་དེ་གཞན་ལ་ཕན་པའི་དོན་དུ་གྱུར། 72

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་བོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བཞེད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་ཉེ་སྐྱས་ཀྱི་དོགས་པ་བཞེད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་ཙ་མཉིས་པའོ།

उपगुप्तस्तदालोक्य कान्तं भगवतो वपुः ।
सवाघ्यपुलकाकीर्णश्चक्रे तत्पादवन्दनम् ॥ ६६ ॥

नच नाम प्रणम्योऽहमिति वादिनि मन्मथे ।
उपगुप्तस्तमवदत् प्रणम्यत्वं जिनाकृतिः ॥ ६७ ॥

कचिमेष्टपि विम्बेषु वन्द्या भगवत्तनुः ।
न स मृत्काष्ठधातूनां प्रणामः क्रियते बुधैः ॥ ६८ ॥

इत्युक्तमुपगुप्तेन श्रुत्वा मारः प्रसन्नधीः ।
विहाय सौगतं रूपं स्वं वपुः प्रत्यपद्यत ॥ ६९ ॥

तेनैवाथ समाहूता विनीतेन हितैषिणा ।
उपगुप्तः पौराः सङ्घर्षं श्रोतुमाययुः ॥ ७० ॥

तस्योपदेशकथया सत्यदर्शननिर्घृताः ।
लक्षाण्यष्टादश प्रापुरर्हत्त्वं पुरवासिनाम् ॥ ७१ ॥

इति सकललोकालोक कल्याणकारी
व्यथिततिमिरहारी धर्ममार्गोपदेशः ।
विपुलकुशलमूलप्राप्तपुण्योदयानां
भवति किल महर्द्धिर्या परेषां हिताय ॥ ७२ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलताया
मुपगुप्तावदानं नाम द्वासप्ततितमः पञ्चमः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་ཙམ་སྐུ་པ།

ཉམས་པ་མེད་པའི་བཀའ་དང་ཡངས་པའི་དཔལ།
གྲགས་པ་བསིལ་ཟེར་བྱེད་པ་བརྒྱ་ལྟར་དཀར།
ངོ་མཚར་སྤྱོད་པས་མཛེས་པའི་སྐྱུ་དག་ནི།
བདེ་གཤེགས་མཚོན་པའི་འབྲས་བུ་ཆ་ཤས་ཡིན།།

1

གྲོང་ཁྱིམ་པ་ཏ་ལི་བྱ་དར། རྒྱལ་པོ་དཔལ་ལྷན་མུ་དན་མེད།
བྱང་ཕྱི་གང་གིས་སྤྱིན་པ་དོན། བྲངས་ཀྱི་སྒྲ་ཡི་དབུལ་བར་བྱུར།

2

ནམ་ཞིག་མདུན་སར་འཁོད་དེ་ལ། ཚོང་པ་སྤྱིང་དུ་འབྲོ་བ་པོ།
བདོག་ཀྱན་ཉམས་པའི་བྱ་དན་གྱིས། གཟེར་ཅིང་བྲགས་རིང་ལྷན་པས་ཞུས།། 3

དབྱང་པའི་གྲིབ་མ་རིང་པོ་ལ། སྲད་པ་ངལ་གསོ་ལྟ་བྱོད་གྱིས།
རྒྱལ་སྤྱི་དག་ན་འགའ་ཞིག་ཀྱང་། དེ་བ་བསམ་པས་གཟེར་བ་མཐོང་།། 4

སྐལ་བ་ཉམ་ཚུང་འབའ་ཞིག་ལས། རྒྱ་མཚོར་གནས་པའི་ཁྲ་རྣམས་གྱིས།
བདག་ཅག་རྣམས་ཀྱི་གཟིངས་བཅག་ནས། རིན་ཅན་ནོར་རྣམས་སྤོགས་པར་བྱུར།། 5

བདག་ཅག་རྣམས་ནི་གཞན་དུ་འཛོ། བྱེད་བདག་དེ་ལ་བཏང་སྟོམས་ན།
རྒྱ་མཚོར་འབྲོ་བ་ཆད་པ་ལས། ཁྱོད་ཀྱི་མཛོད་ཉིད་སྐམ་པར་སྒྲུབ།། 6

अथ विसप्ततितमः पञ्चवः ।

अखण्डितं शाशन मायता श्रीः
यशस्तुषारांशुशतावदातम् ।
आश्चर्य्यचर्य्यारुचिरः प्रभावः
फलांशलेशः सुगतार्चनस्य ॥ १ ॥

राजा श्रीमानशोकोऽभूत्पुरे पाटलिपुत्रके ।
दृष्ट्वा त्वं यद्यद् यस्य संयाशब्ददारेद्रता ॥ २ ॥

तं त्वं सभासीनं वणिजो द्वीपगामिनः ।
सर्वस्वनाशशोकार्ताः सनिश्वासा व्यजिघ्रसुः ॥ ३ ॥

देव दीर्घभुजच्छायाविश्रान्तभुवनस्य ते ।
राज्ये न दृश्यते कश्चिच्चिन्तासन्तापिताशयः ॥ ४ ॥

अस्माकं तु प्रवहणं भङ्गा रत्नधनं हृतम् ।
केवलं भाग्यदौर्वल्यान्नागैः सागरवासिभिः ॥ ५ ॥

वयमन्यच्च जीवामस्तदुपेक्षा तु ते विभो ।
समुद्रयात्राविच्छेदात् कोशशेषविधायिनी ॥ ६ ॥

ཅེས་པ་དེད་གཞིག་ཐོས་ནས། དེད་གཞིག་གཏུང་བ་འཕོས་པ་ཡིས།
 རྒྱལ་པོས་རྒྱ་མཚོར་སོང་བའི་ཀླ། རྣམ་པར་བསམས་ནས་གཡོ་མེད་གྱུར། 7

ཡིད་ནི་ཁྲོ་བས་འབྲུགས་གྱུར་ཅིང་། བཅོས་ཐབས་མེད་པ་དེ་མཐོང་ནས།
 ཏུང་གནས་མངོན་ཤེས་དྲུག་པ་ཡི། དག་སྒྲོང་དབང་པོ་ཞེས་པས་སྦྱས། 8

རིན་ཅེན་རྒྱན་པོ་ཀླ་རྣམས་ལ། ཁྱོད་མཐུ་མ་ནི་གོ་བྱེད་པ།
 ཟངས་ཀྱི་སྒྲེགས་བྱ་ལ་བཀོད་པའི། སྤྱིང་ཡིག་ས་བདག་སྤྱིང་བར་མཛོད། 9

ཅས་པ་དག་སྒྲོང་ཚིག་ཐོས་ནས། རྒྱལ་པོ་ཡིས་ནི་སྤྱིང་ཡིག་སྤྱིངས།
 ཅུ་གཏིར་དག་ཏུ་འཕངས་པ་དེ། ཀླ་རྣམས་ཀྱིས་ནི་དོགས་སྤྱུ་འཕངས། 10

མ་བཀྱར་པ་དེས་མི་བདག་ནི། བཞིན་གྱི་ཅུ་སྦྱེས་མཛོས་བྲལ་ཞིང་།
 བསམ་བས་སྒྲོ་ཉལ་དབྱགས་འབྱིན་ཅིང་། སྤྲ་པ་སོར་མོ་བཀོད་དེ་གནས། 11

མ་ནིང་ལ་ནི་བྱུང་མེད་བཞིན། དེ་ལ་གཉིད་ནི་ཕྱིར་སྤྱོགས་གྱུར།
 བཀྲས་ཆགས་ཅན་གྱི་སྤྱིད་པ་ནི། རིང་བཞིན་མཚན་མོ་ཟད་མ་གྱུར། 12

གཞན་དོན་སྒྲོར་ཐུན་དེ་ལ་ནི། བས་མཁའི་རྩ་མོས་མངོན་སྤྱོགས་སྦྱས།
 ས་སྒྲོང་ཐབས་ནི་ཡོད་པ་ལ། བསམ་པ་བྱ་བར་མི་འོས་སོ། 13

གང་ཞིག་ཐུག་འཚལ་ཡོངས་སྤྱུ་བསྐྱ་བས་ཆེར་འོས་བསོད་ནམས་ཅན།
 སྤྱི་པོ་ཐལ་མོ་སྤྱུར་བས་མཚན་པས་རྒྱལ་བ་མཚོད་བྱེད་པ།

इति तेषां वचः श्रुत्वा राजा संक्रान्ततद्यथः ।
समुद्रान्तर्गतान् नागान् विचिन्त्य स्तिमितोऽभवत् ॥ ७ ॥

तं दृष्ट्वा निघ्नतीकारकोपव्याकुलमानसम् ।
इन्द्रो नामाब्रवीद् भिक्षुः षडभिन्नः स्थितोऽन्तिके ॥ ८ ॥

नागानां रत्नचौराणां त्वत्प्रतापाग्निहूचकः ।
ताम्रपट्टार्पितो लेखः प्रेक्ष्यतां पृथिवीपते ॥ ९ ॥

इति भिक्षुवचः श्रुत्वा लेखं राजा विस्मृष्टवान् ।
क्षिप्तमेव तमम्भोधौ नागास्तीरे प्रचिक्षिपुः ॥ १० ॥

नृपस्तेनावमानेन विच्छायवदनाम्बुजः ।
चिन्तासुप्तमतिस्तस्थौ श्वसन्नासार्पिताङ्गुलिः ॥ ११ ॥

निद्रा पराङ्मुखी तस्य क्लीवस्येवाङ्गनाभवत् ।
दीर्घा तृष्णोव लुब्धस्य न च रात्रिः क्षयं ययौ ॥ १२ ॥

तं व्योमदेवताभ्येत्य परार्थोद्यतमभ्यधात् ।
उपाये सति भूपाल न चिन्तां कर्तुमर्हसि ॥ १३ ॥

ये पूजयन्ति जिनमञ्जलिरञ्जितेन
मूर्द्ध्ना प्रणामपरिणाममहार्हपुण्याः ।

ནས་པར་རྒྱལ་ལྷན་དེ་དག་བཀའ་ཡི་འཕྲེང་བ་ནས་བཀྲའིང་།
དངོས་པོ་མཆོག་གི་མཛོས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་སྤྱོད་པར་འཛིན།

14

དེ་ཐོས་ནང་པར་མི་བདག་ནི། བྱས་བྱ་བདུལ་ཞུགས་གཙང་ལྷན་པས།
དག་པའི་ཡིད་ཀྱིས་སངས་རྒྱས་ནི། བསམས་ནས་བྱུང་སྤྱོད་རབ་སྦྱས་པ།

15

སྤྱིང་སྤྱོདས་ཀྱིས་འཇུག་རོ་ལྷན་སྤྱིང་ཇེ་སྤྱོད་འོད་ཀྱི་རེ་བ་སྤྱོད་།
མཛོས་བའི་མཐའ་དག་ལྷན་པ་ཞི་སྤྱོད་དཀར་པོ་འི་ཕྱོགས་ལ་ནས་པར་གནས།
དཀར་ཀྱང་ཀྱན་དགའ་ནས་འབྱུར་མེད་ཅིང་མཆོག་གི་བདུན་ཅི་ནས་པར་སྤྱོད།
གཏུང་བ་རབ་ཞིའི་ཕྱོགས་པོ་སངས་རྒྱས་རྒྱ་ཉའི་གཞུགས་ལ་ཕྱག་འཇུག་ལོ།

16

གང་ཞིག་དཀར་ཀྱང་ཡུལ་གྱི་སྤྱོད་ལས་ཕྱི་རོལ་ཕྱོགས་གཏུར་ཅིང་།
རབ་མང་པ་རོལ་ཕྱིན་པ་བདེན་པའི་སེམས་ནི་དབང་གཏུར་པ།
གཞན་པན་དག་ལ་མཆོག་ཏུ་མངོན་ལྷན་དེ་ཅིང་ཀྱན་རྟོག་གི།
དཔག་བསམ་ལྷོན་པ་དག་བདག་ལ་དགོ་བར་སྤྱོད་གཏུར་ཅིག།

17

ཅས་པ་ས་ཡི་བདག་པོ་ཡི། སྤྱོད་ལས་གསུལ་སྤྱོད་ཕྱོད་ཀྱིས།
དག་བཅོས་སྤྱོད་སྤྱོད་ཀྱང་ཅུ་ནི། ཕྱོགས་རྣམས་དག་ལ་སྤྱོད་བར་ཕྱོད།

18

དེ་ནས་དགོ་སྤྱོད་དབང་པོ་ཡིས། གཅིག་ནི་མི་བདག་མཚུངས་པ་དང་།
གཞན་པ་ཁྱེད་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཡི། རྣམ་པ་གསེར་གྱི་རང་བཞིན་ཕྱས།

19

तेषां सुरा अपि इवर्णविचित्रशोभा
माज्ञास्रजं विजयिनं शिरसा वहन्ति ॥ १४ ॥

एतदाकर्ण्य नृपतिः प्रातः स्नातः शुचिव्रतः ।
सिद्धौ शुद्धेन मनसा ध्यात्वा बुद्धं समभ्यधात् ॥ १५ ॥

सत्त्वस्मेरं सरसकरुणाकौमुदीपूरिताशम्
शान्त्यै कान्तं सकलतमसं शुक्लपक्षे निविष्टम् ।
नित्यानन्दं परमममृतं निर्विकारं मृजन्तम्
वन्दे तापप्रशमसुहृदं बुद्धपूर्णेन्दुविम्बम् ॥ १६ ॥

चित्तं सदा विषयदोषपराङ्मुखानाम्
येषां वशे परः पराङ्मुखः ताश्रया गाम् ।
ते मे परं परहिताभिनिवेशभाजः
सङ्कल्पकल्पतरवः कुशलं दिशन्तु ॥ १७ ॥

इति भक्तिविधानेन प्रणिधानेन भूपतेः ।
सहस्राण्यर्हतां षष्टिस्तूर्णं दिग्भ्यः समाययुः ॥ १८ ॥

अथेन्द्रो भिक्षुराकारं हैमं रम्यमकारयत् ।
सदृशं नृपतेरेकं नागराज्यं चापरम् ॥ १९ ॥

དེ་ནས་དལ་བྱ་དལ་བྱ་ཡིས། ས་བདག་གཟུགས་ནི་དམའ་བ་དང་།
 ལྷ་ཡི་དབང་པོ་འི་གཟུགས་དག་ནི། ཡ་མཚན་བྱེད་པ་མཐོ་བར་གྱུར། 20

ཇི་ལྟ་ཇི་ལྟར་མི་བདག་གིས། ཏུ་ཏུ་དཀོན་ཚོག་གསུམ་མཆོད་བྱས།
 དེ་ལྟ་དེ་ལྟར་ལྷ་ཡི་གཟུགས། དམའ་ཞིང་གཞན་པ་མཐོ་བར་གྱུར། 21

དེ་ནས་རྒྱལ་པོས་སྤྱིང་ཡིག་སྤྲར། སྤྱིངས་ཆོ་ལྷ་ཡི་གང་ཟག་ནམས།
 མ་ལུས་ཆོང་པའི་རིན་ཅེན་ཁར། སྤྲག་ལ་བཀོད་ནས་འོངས་པར་གྱུར། 22

མ་ལུས་ནོར་དེ་མི་བདག་གིས། ཆོང་དཔོན་ནམས་ལ་རབ་དུ་བྱིན།
 ལྷ་ནམས་བདང་ནས་རྒྱལ་བ་ཡི། བཟུན་ལ་གྱུས་དང་བཅས་པར་གྱུར། 23

མི་བདག་ལ་འོས་ཉར་སྤྲད་ཀྱིས། དག་བཅོས་ནམས་ལ་མཆོད་པ་བསྐྱབས།
 ཀུན་དུ་དོག་པ་མི་རྒྱང་བས། སངས་རྒྱས་བལྟ་བར་འདོད་པར་གྱུར། 24

ཡོངས་སུ་བྱ་ངན་འདས་གྱུར་པས། རྒྱལ་བ་མཐོང་བ་རྟེན་དཀའི་ཆོ།
 ཡོན་ཏན་གྱིས་ནི་ཉར་སྤྲས་དང་། བདེ་གཤེགས་མཚུངས་པར་དེ་ཡིས་ཐོས། 25

གྱུས་དང་ལྷན་པའི་དབང་གྱུར་ཅིང་། མཛེལ་ལ་མཉེས་གཤིན་འགྲོ་ཆོ་ན།
 གནས་པ་དེ་ནི་མི་བདག་གིས། གྱུས་པས་ཕོ་ཉ་དག་གིས་ཐོས། 26

དམ་ཆོས་དག་བ་རྒྱས་པ་ནི། ཡོངས་ཇོགས་དེ་ཡི་མཆོད་པས་ཐོབ།
 ཏུ་ཏུ་དཀོན་ཚོག་གསུམ་པོ་ནི། རྒྱལ་པོ་འི་དབྱང་གཉིན་དག་དུ་གྱུར། 27

ततः क्षितिपते मूर्तिर्विननाम शनैः शनैः ।
उन्ननाम च नागेन्द्रमूर्तिर्विस्मयकारिणी ॥ २० ॥

यथा यथा नृपश्चक्रे सदा रत्नत्रयार्चनम् ।
तथा तथा नागमूर्तिर्विननामोद्ययौ पुरा ॥ २१ ॥

अथ राज्ञा पुनर्लेखे प्रहिते नागपुङ्गवाः ।
स्कन्धार्पिताखिलवणिग्रत्नभाराः समाययुः ॥ २२ ॥

तदशेषं नरपतिर्वितीर्थ्य वणिजां धनम् ।
विस्तृज्य नागानभवज्जिनशासनसादरः ॥ २३ ॥

स विधायार्हतां पूजामुपचारैर्नृपोचितैः ।
बभूवानल्पसङ्कल्पैर्बुद्धसंदर्शनोत्सुकः ॥ २४ ॥

दुर्लभे परिनिर्वाणनिलीनजिनदर्शने ।
उपगुप्तं स शुश्राव रगतप्राप्तं गुणैः ॥ २५ ॥

विधेयं भक्तियुक्तानां नृपः प्रणयिवत्सलः ।
उरुमुण्डस्थितं दूतै रानिनाय तमादरात् ॥ २६ ॥

तत्सपर्याप्तपर्यन्तसङ्घर्मकुशलोदयः ।
बभूव सततं राजा रत्नत्रयपरायणः ॥ २७ ॥

དེ་ལྟར་རྒྱལ་བ་བླན་པས་ས་ཡི་བདག་པོ་དག།
 རབ་རྒྱས་བསོད་ནམས་ཆེ་བར་དར་བ་ཕྱན་ཆོགས་ཀྱིས།
 བཀའ་ནི་མེ་དོག་འཕྲེང་བར་གྱུར་པའི་ཅེ་དགའ་དག།
 ཉལ་འཛོན་ནམས་ཀྱི་མགོ་བོ་ལ་ཡང་ཐོབ་པར་གྱུར།།

28

ཅེས་པ་དག་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྗོད་
 པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཁྲ་ལ་སྤྲིངས་པའི་དོགས་པ་
 བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་ཕྱེ་བརྟན་ཅུ་ཙ་གསུམ་པའོ།

इति जिनस्मरणे महीपतिः
 प्रसभपुण्यमहोदयसम्पदा ।
 विषमृतामपि मौलिषु शासनम्
 कुसुमदामविलासमवाप्तवान् ॥ २८ ॥

इति जेजेन्द्रविजयितायां बोधिसत्त्वावदानकल्प-
 लतायां नागदूतप्रेषणावदानं नाम
 चिसप्ततितमः पञ्चवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་བཞི་པ།

གང་ཞིག་སྤྱིན་ལ་བཙོན་པས་འཕྲལ་ལ་དགའ་བ་སྤང་ཆེན་བཞིན།
ཡན་ལག་ཇོགས་ཤིང་མཛོས་སྤྲུག་གྱུས་ལ་གྱུ་ཆེ་དབུས་ཀྱི་ཕྱོགས།
ས་ནི་རང་གི་མཉེས་ཀྱི་ཤིན་དང་བཅས་རབ་དུ་ཕྱིར་བྱེད་པ།
དེ་དག་བསོད་ནམས་རབ་སྤྱིན་ལས་དུ་ཇི་ལྟར་འགྲོ་མ་ཡིན། 1

དེ་ནས་ས་བདག་ཕྱ་ངན་མེད། སྤྱིན་ལ་ཤིན་དུ་ཆེར་གོས་ས་པས།
སྤོང་བ་ཕྱོགས་ནས་འོངས་ནམས་ཀྱི། དཔག་བསམ་ཤིང་ཉིད་དག་དུ་གྱུར། 2

དྲག་དུ་གྱལ་པོ་ལ་འོས་པའི། ཟས་དང་གོས་དང་གྱུན་ནམས་ཀྱིས།
བྱིས་དུ་དགོས་སྤོང་འབྲུམ་ཕྲག་གསུམ། བྱས་ཤིང་གཙང་བ་དག་གིས་མཛོད། 3

གསེར་ནི་བྱེ་བ་བརྒྱ་ཕྱིར་བ། གང་གི་ལྷགས་ལ་ངས་པར་གྱུར།
དགོ་བ་ཐུན་པའི་སྤྱིང་སྤྱོད་ས་ཉིད། ཤིན་དུ་ཟད་པ་མེད་པའི་མཛོད། 4

གྱལ་ཕྱིན་ཆེ་ལ་འབྱོར་མ་དེས། སྤྱིང་སྤྱོད་ས་སྤོང་ཡིས་དགོ་འདུན་ལ།
ལོ་ནི་སྤྲུམ་ཅུ་དུག་གི་གསེར། བྱེ་བ་དབྱ་བཅུ་ཅུ་གྱུ་ཕུལ། 5

དེ་ནས་དུས་ཀྱི་མི་བདག་ནི། ཉན་གྱིས་ཐེགས་པ་ཉིད་དུ་གྱུར།
ལུས་ཅན་ནམས་ཀྱི་ལོགས་བྱས་ཉིད། བདན་པ་ཡིན་གྱི་ལུས་ནི་མིན། 6

ལུས་ནི་མཐའ་ལ་ཉེ་བ་ཉིད། ངས་ནས་ས་ཡི་དག་པོ་ཡིས།
བྱ་གཤམ་ཀྱན་རར་དགོས་སྤོང་ལ། ཉོར་ནི་འབྲུལ་བར་ཆོས་པར་གྱུར། 7

चतुःसप्ततितमः पञ्चमः ।

पुण्यं प्रणामपथमेति कथं न तेषाम्
दानोद्यताः सपदि गामिव स्त्रीलयैव ।
पूर्णाङ्गपुण्यरुचिरां पृथुमध्यदेशां
ये गां स्ववत्ससहितां प्रतिपादयन्ति ॥ १ ॥

अथाशोकः क्षितिपतिर्दानाभ्यासेन भूयसा ।
अभ्यागतप्रणयिनां प्रययौ कल्पदृक्षताम् ॥ २ ॥

राजोचितैः स सततं भोजनाभरणाम्बरैः ।
भिक्षुलक्षचयं गेहे भक्तिपूजैरपूजयत् ॥ ३ ॥

हेमकोटिशतं दातुं स्थिरोऽभूद्यस्य निश्चयः ।
सत्त्वमेव स्थिरतरः कोशः कुशलशालिनाम् ॥ ४ ॥

साम्राज्ये भूरिविभवः षड्विंशद्भिः स वत्सरैः ।
हेमः पुण्यार्द्रं कोटिं ददौ सङ्घाय सत्त्वधीः ॥ ५ ॥

ततः कालेन नृपतिर्व्याधिना ग्लानिमाययौ ।
स्थिराणि सुकृतान्येव न शरीराणि देहिनाम् ॥ ६ ॥

तनुमासन्नपर्यन्तां निश्चित्य पृथिवीपतिः ।
भिक्षुभ्यः कुकुटारामे द्रविणं दातुमुद्ययौ ॥ ७ ॥

དེ་ཡི་ཚ་བོ་ཕུན་ཚོགས་ཅན། ཞེས་པས་ཆགས་སྒྲན་མཛོད་སྤང་ལ།
བསྐོས་པས་སྤྱན་པའི་བསོད་ནམས་ལ། ཉུགས་པ་དེ་ཡི་བཀའ་དག་བསྒྲོག། 8

ཚ་བོས་སྤྱན་པ་བཀག་པའི་ཚོ། དག་བདུན་ལ་ནི་ས་བདག་གིས།
རང་སྐལ་ཉིད་དུ་གྱུར་པའི་སྒྲན། གླུ་རུ་ར་ཡི་བྱེད་གསུལ། 9

དེ་ནས་སྒྲོན་པོ་སྒྲོ་ལྷན་ནི། མགྱ་བྱེད་སྤྲས་པའི་གྲོས་དག་གིས།
དག་འདུན་ལ་ནི་ས་གཞི་དག། མ་ལུས་ས་ཡི་བདག་བོས་སུལ། 10

གང་གྱའི་ཚ་ཡི་དོ་གཤམ་མཛོས་ལྷན་གྱ་མཚོ་བཞི་ཡི་ནི།
བ་སྒྲབས་སྐེ་རགས་ཡངས་ཤིང་མ་ལ་ཡ་ཡི་ན་གྱ་ཙན།
ནོར་འཛོན་མ་ཉིད་མ་ལུས་བྱིན་ནས་ཕན་པའི་སྒྲན་དུ་ནི།
བསོད་ནམས་ཚད་ཀྱིས་དཔག་དང་བུལ་བ་དེ་ཡིས་ཡང་དག་ཐོབ། 11

དེ་ནས་གསེར་ནི་བྱེ་བ་དགྱ་བཅུ་དུག་བྱིན་རབ་གྲགས་པ།
མི་ཡི་བདག་པོ་མཐོ་རིས་སོང་ཆོད་ཡི་ཚ་བོ་ཡིས།
ས་དེ་གསེར་གྱི་ལྷག་མ་བྱེ་བ་སྤྲག་ནི་བཞི་ནས་གྱིས།
སྒྲོན་པའི་ཚོག་གིས་གསལ་བར་རབ་དུ་ཉོས་ཏེ་སྤངས་པར་གྱུར། 12

ཅེས་པ་དག་བའི་དབང་བོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བཛོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ས་གཞི་སུལ་བའི་དོགས་པ་
བཛོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་ཙུ་བཞི་པའོ།

तत्पौत्रः सम्पदौ नाम लोभान्धस्तस्य शासनम् ।
दानपुण्यप्रवृत्तस्य कोशाध्यक्षैरवारयत् ॥ ८ ॥

दाने निषिद्धे पौत्रेण सङ्घाय पृथिवीपतिः ।
भैषज्यामलकस्यार्द्धं ददौ सर्वस्वतां गतम् ॥ ९ ॥

धीमतः संमतेनाथ राधगुप्तस्य मन्त्रिणः ।
ददौ सङ्घाय निखिलां पृथिवीं पृथिवीपतिः ॥ १० ॥

गङ्गाम्बुभाररुचिरां च रम्बुराशि-
वेलाविलासवसनां मलयावतंसाम् ।
दत्त्वाखिलां वसुमतीं स समाससाद
पुण्यं प्रमाणकलनारहितं हिताय ॥ ११ ॥

प्रस्थातपञ्चवतिकोटिसुवर्णदाने
याते दिवं नरपतावथ तस्य पौत्रः ।
शेषेण मन्त्रिवचसा विनिर्माणा
स्पष्टं क्रयौ कनककोटिचतुष्टयेन ॥ १२ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
पृथिवीप्रदानं चतुःसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་མྱོ་བདུན་ཅུ་ཙ་ལ་པའོ།

མ་རིག་པ་ཡི་ཙ་བ་ཙན། འཁོར་བའི་ཐྱོན་པ་ནམ་བཟ་ཀྱན།
ཤེས་དང་བརྟེན་དང་གཞིམ་པར་ནི། ཀྱན་མཁུན་མ་གཏོགས་སུ་ཡིས་རྒྱས། 1

མཉན་ཡོད་རྒྱལ་བྱད་ཚལ་ན་ཐུན། བཞུགས་པའི་རྒྱལ་བ་དག་ལེགས་ཙན།
མ་ལུས་གཟིགས་པ་བཙོམ་ལྷན་གྱིས། དག་སྟོང་ཚོགས་ལ་བཀའ་སྤྱལ་བ། 2

ཡེ་ཤེས་སྒྲུང་བ་དྲི་མེད་ཀྱི། ཡིད་ཙན་དག་ལེགས་སྦྲད་དུ་ཉིན།
རྟན་ཅིང་འབྲེལ་འབྲུང་བདག་གིས་ནི། བྱིད་ལ་རིམ་བཞིན་བཤད་པར་བྱ། 3

མ་རིག་པ་ཡི་བག་ཆགས་འདི། འཁོར་བ་དུག་གི་ཐྱོན་པ་ནི།
སྤྲུག་བསྐྲུལ་ཐུང་པོ་ཆེན་པོ་ཡིས། ཙ་བ་འཁྱིང་བ་སྦྱབ་པར་བྱེད། 4

དེ་ཡི་རྟེན་གྱི་འདུ་བྱེད་དེ། ལུས་ངག་ཡིད་གྱི་བདག་ཉིད་ཙན།
འདུ་བྱེད་གྱིས་བསྐྱུན་ནམ་ཤེས་ཡིད། དབང་པོ་དུག་པོ་འདི་བདག་ཉིད་ཙན། 5

དེ་ཡི་རྟེན་གྱིས་མིང་དང་གཟུགས། མིང་དང་མཐོང་བ་ཞེས་བརྟེན་པའོ།
འདི་ལས་དུག་པ་ཡིད་དག་ཀྱང་། དབང་པོ་ལ་གནས་སྟེ་མཆེད་དུག། 6

སྟེ་མཆེད་དུག་གིས་ཡང་དག་སྟོང་། དེག་པ་ཞེས་ནི་མཛོན་པར་བརྟེན།
དེག་པ་དུག་གི་ཉམས་སྟོང་གང་། དེ་ནི་ཚོར་བ་དག་དུ་གྲགས། 7

पञ्चसप्ततितमः पञ्चवः ।

सर्व्वमविद्यामूलं संसारतरुप्रकारवैचित्र्यम् ।

ज्ञातुं वक्तुं हन्तुं कः शक्नोत्यन्यत्र सर्व्वज्ञात् ॥ १ ॥

आवस्थ्यां स्वस्तिमान् पूर्व्वं जिनो जेतवने स्थितः ।

अशेषदर्शी भगवान् भिक्षुसङ्घमभाषत ॥ २ ॥

शृणुत श्रेयसे प्रज्ञालोकनिर्मलमानसाः ।

प्रतीत्य समुत्पादं वः कथयामि यथाक्रमम् ॥ ३ ॥

अविद्या वासनैवेयं दुःखस्कन्धस्य भूयसः ।

संसारारवेषद्वयस्य मूलबन्ध विधायिनी ॥ ४ ॥

तत्प्रत्ययास्तु संस्काराः कायवाङ्मानसात्मकाः ।

संस्कारोत्पन्तु विज्ञानं मनः षष्ठेन्द्रियात्मकम् ॥ ५ ॥

तत्प्रत्ययं नामरूपं संज्ञासन्दर्शनाभिधम् ।

मनः षष्ठेन्द्रियस्थानं षडायतनमप्यतः ॥ ६ ॥

षडायतनसंश्लेषः स्पर्शइत्यभिधीयते ।

षट् स्पर्शानुभवो यश्च वेदना सा प्रकीर्तिता ॥ ७ ॥

ཡལ་གྱི་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་ལས། དེ་ཡིས་ཆགས་སྟེང་རབ་དུ་སྦྱིང་།

དེ་ལས་བྱུང་བའི་ཡོན་པ་ནི། འདོད་པ་སོགས་ལ་འཇུག་པར་འགྱུར་།

8

ཡོན་པ་ལས་བྱུང་སྟོང་པ་འདོད། གཟུགས་དང་གཟུགས་མེད་རང་བཞིན་ནོ།

སྟོང་པ་ལས་བྱུང་སྒྲ་ཚོགས་ཀྱིས། སྦྱོང་གནས་སུ་འཇུག་སྦྱོང་བ་འོ།

9

གླ་གི་སྒྲ་ངན་ལ་སོགས་བརྒྱད། སྦྱོང་བ་ལ་ནི་བརྟན་པ་ཡིན།

མ་རིག་ལ་སོགས་འགོག་པ་ཡིས། དེ་དག་རིམ་བཞིན་ཞི་བར་འགྱུར་།

10

མ་རིག་པས་བྱུངས་ལུས་མང་རྟོན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བའི་གནས་འདི་ན།

དབན་པའི་ནགས་སུ་གནས་ཤིང་ཞི་བ་བྱིད་ནམས་དག་གིས་བསམ་པར་བྱ།

ཡང་དག་ཡོངས་སུ་ཤེས་ན་དུས་ཀྱི་ངེས་པར་སྤྲ་བ་ཉིད་དུ་འགྱུར།

སྤྲ་བ་ཉིད་ནི་ཡང་དག་ཐོབ་ནས་བདེ་ཐྲག་ཉིད་དུ་སྦྱོག་པར་འགྱུར་།

11

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྟོད་

པ་དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་རྟོན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བའི་

དོགས་བརྟོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྦྱོང་བརྟན་ཅུ་ཙུ་ལཱ་པའོ།

तथा विषयसंश्लेषरागात् तृष्णा प्रजायते ।
कामादिषु तदुद्भूतमुपादानं प्रवर्तते ॥ ८ ॥

उपादानोद्भवः कामरूपारूप्यमयो भवः ।
नानाद्योऽप्येवमिच्छा जातिर्भवसमुद्भवा ॥ ९ ॥

जरामरणशोकादिसंस्ततिर्जातिसंश्रया ।
अविद्यादिनिरोधेन तेषां व्युपरमक्रमः ॥ १० ॥

प्रतीत्योत्पादोऽयं बहुगतिरविद्याकृतपदः
स चिन्त्यो युष्माभिर्विजनवनविश्रमशमिभिः ।
परिज्ञातः सम्यग्ब्रजति किल कालेन तनुतां
तनुत्वं सम्प्राप्तः सुखतरनिवार्यश्च भवति ॥ ११ ॥

इति श्लेनेन्द्रापरचित्तायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
प्रतीत्यसमुत्पादावदानं पञ्चसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་ཅྱུག་པའོ།

འདོད་ལྷན་རབ་གདུངས་ཡིད་ཅན་ནམས་ལ་ཐུག་དེག་དབང་

གི་ཁྲོ་བ་ཉེ་བར་གནས།

ཁྲོ་བས་ཡོང་བཞིན་སྒྲོ་གྲོས་ཉམས་ནམས་མི་བཟད་རབ་རིབ་

གཡང་སར་ནམ་བར་སྤྱང་།

དེར་ནི་རབ་དྲག་ནམ་མང་དབྱལ་བའི་ཉོན་མོངས་ཚ་བས་

སྒྲོངས་པ་ཕྱིན་བྱེད་ཅིང་།

བསྐྱལ་བའི་བར་དུ་སྤྱ་གྱི་མལ་སྤན་དུ་བདགས་ལུལ་གྱིས་

གཞིས་བཅོམ་ནམས་བཟླག། 1

བཅོམ་ལྷན་གྱལ་བས་མཉན་ཡོད་ཀྱི། ཅུ་ཁྱང་བྱམས་ལྷན་ཞེས་བར་ནི།

བྱོན་བས་སེམས་ཅན་ནམ་འགྱུར་ཅན། སྤྱོ་བོས་ཀྱན་དུ་བསྐྱོར་བ་གཟིགས། 2

ས་ལས་བྱུང་བ་སླིན་བྱ་ཡི། ཚོགས་ཀྱིས་ལུས་ཆེན་རྩ་བྱེད་ཅིང་།

གཡུང་བའི་ཚོངས་དབྱལ་བ་ན། གནས་བའི་སྤྱ་གཡུང་བསྐྱལ་གནས་བྱེད་པ། 3

དེ་མཐོང་ཐུགས་རྗེ་སྦྱེས་པ་ཡི། ཀྱན་མཁུན་ཅུ་ཁྱང་ངོགས་སུ་ནི།

གྲོང་བྱེད་པ་ཡི་སྤྱོ་བོ་ཡིས། ཡོངས་སུ་བཤམས་པའི་གདན་ལ་བཞུགས། 4

དེ་ཡི་རང་བཞིན་དྲིང་འཛིན་གྱིས། འཕྲལ་ལ་སྤྱོ་བ་དྲན་མཛད་ནས།

དཔུས་ཡོང་ནམ་འགྱུར་ནམ་པ་ཅན། མ་དེ་སུངས་ལ་དེས་གསུངས་པ། 5

अथ षट्सप्ततितमः पञ्चवः ।

क्रोधः सन्निहितः प्रतप्तम-सा भीर्ष्यावशात् कामिनाम्
क्रोधान्धा निपतन्ति तीव्रतिमिरश्वभ्रे मतिध्वंसिनः ।
तत्र क्रूरतरप्रकारनर-क्रेशात् प्रमूर्च्छाजुषा-
माकल्पक्षुरतल्पकल्पविषमक्षोणीक्षतानां क्षयः ॥ १ ॥

नदी मजिरवत्याख्यां आवस्थ्यां भगवान् जिनः ।
सम्प्राप्तः सत्त्वमद्राक्षीदाद्यतं विद्यतं जनैः ॥ २ ॥

महाकार्यं कृमिकुलैर्भक्ष्यमाणं व्रणोद्भवैः ।
सूचयन्तं व्यथारावैर्नरकस्थितिवैशसम् ॥ ३ ॥

तं दृष्ट्वा जातकरुणः सर्व्वज्ञस्तटिनीतटे ।
उपाविशत् पौरजनैरासने परिकल्पिते ॥ ४ ॥

सोऽवदद्विद्यताकारं जात्यन्धं महिषोपमम् ।
कृत्वा जातिस्मरं सद्यस्तद्रूपेण समाधिना ॥ ५ ॥

མི་རྩུ་ར་ཁྱོད་མི་བཟད་པའི། ལས་ཀྱི་འབྲས་བྱ་ཡོངས་སྒྲིད་དམ།

ཅུལ་ངན་སྒྲིད་པར་བྱེད་པ་ཡི། རྫོང་དེ་ཁྱོད་ཀྱིས་དྲན་ནམ་ཅི༥

6

བདེ་གཤེགས་ཀྱིས་གསུངས་དེ་ཐོས་ནས། མི་ཡི་ཚོག་གི་དེས་སྒྲུས་པ།

བཅོམ་ལྷན་མི་བཟད་སྒྲིག་པ་ཡི། འབྲས་བྱ་རྒྱ་ཆེ་ཡོངས་སྒྲིད་དོ༥

7

ཞེས་པ་སྒྲུ་བ་དེ་ཡིས་ནི། མཆོག་རྩ་སྒྲུ་བ་དྲན་པ་ལས།

སྒྲུ་བོ་མང་པོས་འདི་ཅི་ཞེས། དག་སྒྲོང་དག་འདུན་དག་ལ་བྲིས༥

8

དེ་ནས་དག་སྒྲོང་ཀྱན་དག་འབོས། དེ་ཡི་ལས་ཀྱི་དག་མཚན་ལས།

ངོ་མཚར་སྒྲོན་བྱུང་བྲིས་དེ་ལ། བཅོམ་ལྷན་ཀྱན་མཁྱེན་གྱིས་གསུངས་པ༥ 9

ས་བདག་མི་རྩུ་ར་ཞེས་པ་བྱ་ངན་མེད་བཞིན་མིག་གཤོ་མས།

ཀྱང་པས་བསྐྱུན་པའི་དག་མཚན་ཅན། འཕགས་ཀྱལ་དག་རྩ་སྒྲོན་བྱུང་བྱུང་༥ 10

ནམ་ཞིག་སྒྲུང་ཅི་འབྲངས་པའི་གཉན། དབྱིད་རྩུམ་རྒྱུང་གི་གཤོ་བ་ཡིས།

འབྲི་གིང་ཡིད་འོང་ནགས་ཚལ་རྩ། དེ་ནི་བྱུད་མེད་ཚོགས་དང་ཅི༥

11

ས་སྒྲོང་བྱུད་མེད་དེ་དག་དེར། མེད་ཀྱི་འབྲུ་བས་བྲེལ་བྱུང་པ།

ཀྱང་གཏུབ་སྒྲུ་ཡི་འདབ་ཆགས་ནི། ནམ་པར་བསྒྲིད་ཅིང་རབ་རྩུ་འབྱུང་༥ 12

དེར་ནི་ཞི་བ་ལ་བཞིན་བཞིན། དཔེན་པར་ནམ་པར་གནས་པ་ཡི།

རང་སངས་རྒྱས་ནི་དག་བཅོམ་གྱིས། ཡོངས་བསྒྲོར་མཛོམས་ནམས་ཀྱིས་

མཐོང་༥ 13

अपि को विदुर क्रूरकर्मणो भुज्यते फलम् ।
अपि दौर्जन्यजननी सा मतिः स्मर्यते त्वया ॥ ६ ॥

श्रुत्वैतत् सुगतेनोक्तं स मनुष्यगिराब्रवीत् ।
तीव्रपापस्य भगवन् भुज्यते विपुलं फलम् ॥ ७ ॥

इति तस्य ब्रुवाणस्य जातिसंस्मरणात् परम् ।
किमेतदिति पप्रच्छ भिक्षुसङ्घं महाजनः ॥ ८ ॥

आश्चर्य्यवृत्तं भगवानानन्देनाथ भिक्षुणा ।
तत्कर्म कौतुकात् पृष्टः सर्व्वज्ञस्तमभाषत ॥ ९ ॥

उज्जयिन्यामभूत् पूर्व्वं विदुरो नाम भूपतिः ।
अशोक इव लोलाक्षीचरणादतिकौतुकी ॥ १० ॥

स कदाचिद्भूयैर्दृष्टौ मधुपवान्धवे ।
लललसानिलालोलललतालललितकानने ॥ ११ ॥

ता भूमिपाललललनास्तत्र पुष्पोच्चयाकुलाः ।
विचेरु नूपुरारावतरङ्गितविहङ्गमाः ॥ १२ ॥

एकान्ते तत्र विश्रान्तं कान्ताः शान्तेरिवाश्रयम् ।
प्रत्येकबुद्धमर्द्धद्विर्दृष्टुः परिवारितम् ॥ १३ ॥

ཕྱིལ་ཁྱུང་བཅས་ནས་གནས་གྱུར་ཅིང་། བསམ་གཏན་སྤྲོད་ནི་གཡོ་མེད་པ།
དེ་མཐོང་འཕྲལ་ལ་དེ་དག་ནམས། ཡིད་ནི་རབ་དུ་དང་བར་གྱུར། 14

བསམ་གཏན་མཐར་ནི་དག་པའི་ཚེས། བདུད་ཅི་བཞིན་དུ་སྤྲོད་དེ་ལ།
ཀླང་པར་ཕྱག་བྱས་དེ་དག་གིས། ཡོངས་སུ་བསྐྱོར་ནས་ཉི་པར་གནས། 15

མི་བདག་ཡུལ་དེར་སོང་བ་ཡི། ལུང་མེད་ནམས་དེར་མངོན་ཕྱོགས་མཐོང་།
ཚུལ་ཁྲིམས་དག་ལྟ་དེ་དག་གི། ལུས་ནི་བཅད་ལ་རབ་དུ་བསྐྱོས། 16

སྤྲིག་པ་དེ་ཡིས་ཡངས་པ་ཡི། དུས་སུ་དབྱལ་བ་ཉམ་ང་བར།
ནམ་འགྱུར་སེམས་ཅན་གྱིས་ཟེའིང་། འན་པའི་དབྱིབས་ཅན་འདི་དག་སྤྲོད། 17

མགོ་ནས་ཀླང་པར་དུ་མ་ཡི། ནམ་འགྱུར་མ་ལས་བྱུང་གྱུར་པའི།
སྤྲོད་ཕྱི་རིགས་གྱིས་ཁྲིངས་གྱུར་བ། འདི་ཡི་ལུས་ནི་སྤྲོད་པ་ལྟོས། 18

བསྐལ་པའི་མཐར་ནི་དབྱལ་བ་དག། སྤྲོད་ནས་གདུག་པོ་ཉིད་གྱུར་དེ།
ངོན་པའི་ངང་ཚུལ་ལྟ་བུ་འདིས། རང་སངས་གྱུས་ནི་གསལ་དཔར་འགྱུར། 19

སྤྲོད་ཡང་དབྱལ་བའི་སྤྲོད་པ་སྤྲུལ་གྱིས། ལུས་ཅན་ནམ་པར་ཉམས་གྱེད་ཅིང་།
གངས་ལས་འདས་པའི་དུས་གྱིས་ནི། མི་ཉིད་རབ་དུ་ཐོབ་པར་འགྱུར། 20

དེ་ནས་སྤྲིག་པ་ཟད་གྱུར་དེ། ཉོན་མོངས་མེ་ཆེན་དག་གི་ནི།
ཡིད་བྱུང་སྤྲོད་པ་ལྟུང་དར། ཞེས་པའི་བསྐྱེད་པ་རབ་འགྱུར་འགྱུར། 21

स्थितं पर्यङ्कबन्धेन ध्यानस्तिमितलोचनम् ।
तं दृष्ट्वा सहसैवासां प्रसन्न मभवन्मनः ॥ १४ ॥

ध्यानान्ते ता दिशन्तं तं धर्मं शुद्धमिवामृतम् ।
परिवार्योपविविशुः कृतपादाभिवन्दनाः ॥ १५ ॥

नृपस्तं देशमभ्येत्य स्त्रैणं दृष्ट्वा तदुन्मुखम् ।
शारीरं शुद्धशीलानां तासां निग्रहमादिशत् ॥ १६ ॥

तेन पापेन विपुलं कालं नरकसङ्करे ।
यश्चाऽयं विवृतैः सत्त्वैर्भक्ष्यमाणो दुराकृतिः ॥ १७ ॥

आपादमस्तकानेकविकारिव्रणसम्भवैः ।
कीर्णं क्षमिकुलैः कायं पश्यतास्य जुगुप्सितम् ॥ १८ ॥

कल्पान्ते नरकं भुक्त्वा चण्डालत्वरूपागतः ।
प्रत्येकबुद्धं मृगयाशीलोऽयं निहनिष्यति ॥ १९ ॥

पुनर्नरकसंक्लेशशीर्यमाणायताकृतिः ।
संख्यातीतेन कालेन प्रयास्यति मनुष्यताम् ॥ २० ॥

शास्त्ररुत्तरसंज्ञस्य ततः क्षपितकिल्बिषः ।
दीर्घक्लेशानलोद्धिग्नः शासने प्रव्रजिष्यति ॥ २१ ॥

དེ་ནས་ཀ་ཤིང་རྒྱལ་པོ་ཡི། སྤྱོད་མོས་ཚལ་དུ་མཛེས་མས་མཚོད།
 སྤྱལ་དོག་ཁྲོ་བས་ལུས་དག་ནི། ཆད་པ་བྱུག་པོས་གཙོད་པར་འགྱུར། 22

དེ་ཆེས་འདི་ཡི་སྤྱུག་བསྐལ་མེ། མི་བཟད་རབ་དུ་ཉམས་པར་འགྱུར།
 ཞེས་པ་ཕྱོག་པའི་གསུང་བོས་ནས། ཐམས་ཅད་ཆགས་བྲལ་ལྡན་པར་གྱུར། 23

དེ་ནས་དེར་ནི་ཕྱོག་པའི་གསུང་གི་རང་བཞིན་བརྟན་ཅིང་རྒྱན་རྫོགས་པས།
 ཆགས་བྲལ་སྤྱོད་པའི་འཛིགས་པའི་ཉོན་མོངས་བསམ་པས་གཟིར་བ་དེ་དག་
 ཉམས།

དགའ་བ་དང་ལྡན་དག་པའི་ཅུ་ཡིས་བསམ་པ་རབ་དུ་རྫོགས་གྱུར་ཅིང་།
 རབ་ཞི་མེ་ཏོག་དག་འཚལ་ལྡན་པ་ནམས་གྱི་གདུང་བ་ག་ཤིང་སོང་། 24

ཞེས་པ་དག་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཅུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་བརྫོད་པ་
 དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་བི་དུ་རའི་རྟོགས་པ་བརྫོད་པའི་
 ཡལ་འདབ་ཕྱི་བརྟན་ཅུ་ཙ་བྱུག་པའོ།

उद्याने काशिराजस्य कान्ताभिः पूजितस्ततः ।
ईर्ष्याकोपेन शरीरं मवाप्स्यत्युग्रनिग्रहम् ॥ २२ ॥

ततोऽस्य तीव्रदुःखान्ने रवसानं भविष्यति ।
इति शास्तुर्वचः श्रुत्वा सर्वे वैराग्यमाययुः ॥ २३ ॥

उद्दिमानामथ भवभयक्लेशचिन्ताहराणाम्
शास्तुः पूर्णैर्मृतविसरैर्वाङ्मयैस्तत्र तेषाम् ।
सक्ताह्लादैः कुशलसलिलैः स्नायमानाशयानाम्
तापः कापि प्रशमकुसुमारामभाजां जगाम ॥ २४ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
विदुःसत्त्वदानं षट्सप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་ཙ་བདུན་པ།

མི་བསྐྱུན་རབ་དུ་གྲུས་པ་ཡིས། ཀྱན་གྱི་ཡོན་ཏན་ཉམས་པར་བྱེད།
བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་འི་མཐུ་ཡིས་ནི། མངོན་པར་དར་བ་ཉིད་དུ་འགྱུར། 1

ཨ་དུ་མ་ཡའི་ནགས་ཀྱི་མཐར། འབྱུང་བོའི་ཁང་པའི་ཕུག་ནང་ན།
བཅོམ་ལྷན་བདེ་བར་གཤེགས་པ་སྟོན། བསམ་གཏན་རབ་དུ་སྦྱོང་ཞིང་གནས། 2

དེར་ནི་མི་བཟད་ལྷེ་འབབ་པ། དལ་པོས་ཁྱུ་མཆོག་ཞིང་པ་བཅོམ།
དེ་ནི་བསམ་གཏན་ལ་ཆགས་པས། སྤྲིན་གྱི་སྒྲ་ཡང་གསན་མ་གྱུར། 3

དེ་ནས་དལ་འབབ་ངོགས་སུ་ནི། བསམ་གཏན་མཐའ་ཅུ་སྟོན་པའི་གསུང་།
ཉན་དུ་གྲུལ་པོ་ཆེན་པོ་ནི། བཞི་ཞེས་བརྗོད་པ་སྟོན་དུ་འོངས། 4

ཡལ་འཁོར་སྤང་དང་འཕགས་སྦྱེས་པོ། མིག་མི་བཟང་དང་ནོར་བདག་གོ།
དེ་ཡི་ཞབས་ལ་དེ་དག་གིས། ཕྱག་འཆལ་རིན་ཅེན་མེ་དོག་གཏོར། 5

དེ་དག་ལས་ནི་འཕགས་པའི་རིགས། ཡལ་འཁོར་སྤང་དང་འཕགས་སྦྱེས་པོ།
གཞན་གཉིས་གདུག་པའི་རིགས་ཅན་དེ། དེ་དག་ལ་ནི་དམ་ཆོས་དག། 6

བཅོམ་ལྷན་འབྱུང་བོ་དགོངས་པ་ཡིས། རང་ལ་འོས་པའི་སྐད་ཀྱིས་བཞུན།
གང་གིས་དེ་དག་བཞུན་པ་ཡི། ཆོས་ལ་རབ་དུ་མཁས་པར་གྱུར། 7

དགོན་ཅོག་གསུམ་ལ་རབ་བཏེན་ཅིང་། བསྐྱུར་པའི་གནས་བརྒྱུད་དེ་དག་ནམས།
བཅོམ་ལྷན་ཞབས་ལ་བདུད་ནས་ནི། གཞལ་མེད་ཁང་ནས་མཐོ་རིས་སོང་། 8

सप्तसप्ततितमः पञ्चवः ।

खलोत्कर्षेण सर्वस्य गुणग्लानिः प्रजायते ।
भवत्यभ्युदयायैव प्रभावस्तु महात्मनाम् ॥ १ ॥

आह मायावनोपान्ते भगवान् सुगतः पुरा ।
सूतागारगुहागर्भे तस्थौ ध्यानपरायणः ॥ २ ॥

तच्च तीव्राग्निस्फोटनिष्पिष्टवृषकर्षकः ।
तेन ध्यानविलीनेन घनशब्दोऽपि न श्रुतः ॥ ३ ॥

ध्यानान्तेऽथ प्रवचनं शास्तु मन्दाकिनीतटे ।
चत्वारः श्रोतुमाजग्मुर्महाराजाभिधाः सुराः ॥ ४ ॥

धृतराष्ट्र-विरूढाख्य-विरूपाक्ष-धनाधिपाः ।
ते कीर्णरत्नकुसुमास्तस्य पादौ ववन्दिरे ॥ ५ ॥

तेषां त्वाचार्यजातीयौ धृतराष्ट्रविरूढकौ ।
द्वावन्यौ क्रूरजातीयौ तेषां स्वोचितभाषया ॥ ६ ॥

सङ्घर्म्मदेशनां चक्रे भगवान् भूतभावनः ।
येन शासनधर्मेषु बभूवुस्ते विशारदाः ॥ ७ ॥

शिक्षापदप्रणयिनस्ते रत्नत्रयमाश्रिताः ।
नत्वा भगवतः पादौ विमानैस्त्रिदिवं ययुः ॥ ८ ॥

དེ་དག་སོང་ཆོ་བ་ཅོས་ལྡན་ལ། དེག་སྒོང་ཡ་མཚན་སྒྲིན་མས་གྱིས།
 དེ་དག་སྒོན་ཆོ་བ་སོད་ནམས་ཆོགས། གྲིས་པ་ཐམས་ཅད་རིག་པས་གསུངས། 9

ཁྱ་ནི་དབྱགས་རྒྱང་དབྱགས་ཆེན་དག། སྒོན་བྱང་དེ་དག་དག་པོ་ནི།
 འདབ་བཟང་གཙུག་ལྷན་དེ་བཞིན་དུ། མི་རིའི་དབྱངས་ཞེས་བྱ་བའོ། 10

ཁྱ་ཡིས་སྒོན་པ་འོད་སྤྲངས་གྱི། བཀའ་ནི་ཡང་དག་ཐོབ་གྱུར་ནས།
 སྒོ་བས་ལྷན་འདབ་བཟང་དག་གིས་ནི། བཟླ་བར་རྣམས་པ་མིན་པར་གྱུར། 11

ཞེས་ང་འགྲན་ཞིང་མཛོན་ཁྲིངས་པ། འདབ་བཟང་གིས་ཀྱང་འོད་སྤྲངས་ལ།
 བསྟན་པ་རིན་ཅེན་བརྒྱུད་ནས་ནི། དཀོན་ཅོག་གསུམ་ལ་སྒྲུབས་སུ་སོང་། 12

ཁྱ་དེ་དག་ནི་འཕགས་པའི་རིགས། ཡལ་འཁོར་སྤྱང་དང་འཕགས་སྒྲིས་པོ།
 གཏུག་པའི་འདབ་བཟང་དེ་དག་ནི། མིག་མི་བཟང་ཞོར་བདག་འདི། 13

ཞེས་པ་གསུང་བ་རྒྱལ་བ་ཡི། བསོད་ནམས་གསུང་རབ་བདུན་ཅི་ནི།
 བགས་ཆལ་དེ་ན་གནས་པ་ཡི། ཐུབ་པ་ཀེ་ནེ་ཡ་ཀས་ཐོས། 14

དེ་ཡི་མཐུ་ཡི་ཡ་མཚན་དེ། དེ་ཉིད་ལ་ནི་སྒྲུབས་སུ་སོང་།
 ཕྱིར་མི་འོང་ནི་ཐོབ་གྱུར་ནས། བདེན་པ་མཐོང་ཞིང་དགའ་བར་གྱུར། 15

དེ་ཡི་ཆ་པོ་ཤི་ལ་ཡང་། དེ་བཞིན་འདུལ་བ་ལ་བདེན་ནས།
 བདེན་པ་མཐོང་ཞིང་གྱུ་ཆེ་བ། ཕྱིར་མི་འོང་གིས་འབྲས་ཐོབ་གྱུར། 16

तेषु यातेषु भगवान् भिक्षुभिर्जातविस्मयैः ।
प्राक् पुण्यसञ्चयं तेषां पृष्टः प्रोवाच सर्ववित् ॥ ८ ॥

अल्पाश्वासमहाश्वासौ पुरा नागौ बभूवतुः ।
तद्द्वेषिणौ सुपर्णौ च चूडिर्मिटिस्वरस्तथा ॥ १० ॥

नागौ काश्यपसंज्ञस्य शास्तुः संप्राप्य शासनम् ।
सुपर्णयोरप्रधृष्टावभूतां बलशालिनौ ॥ ११ ॥

त्रेहस्रभिमानेन सुपर्णावपि काश्यपात् ।
गृहीत्वा शासनं रत्नचयं शरणं मापतुः ॥ १२ ॥

तौ नागाचार्यजातीयौ धृतराष्ट्रावेरूढनैः ।
क्रूरौ सुपर्णौ तावेतौ विरूपाक्षधनाधिपौ ॥ १३ ॥

जिनस्येति ब्रुवाणस्य पुण्यं सुवचनानृतम् ।
तदनोपान्तनिलयः श्रुत्वा कैनेयको मुनिः ॥ १४ ॥

विस्मितस्तत्रभावेण तमेव शरणं गतः ।
अनागामिफलाप्याभूत् सत्यदर्शननिवृत्तः ॥ १५ ॥

तद्भागिनेयः शैलोऽपि तथैव विनयाश्रितः ।
अनागामिफलोदारं सत्यदर्शनं माप्सवान् ॥ १६ ॥

དེ་དག་འཁོར་བཅས་བཅོས་ལྡན་གྱི། བསྟན་པའི་ཚོས་ལ་རབ་དགའ་ཞིང་།
རབ་དུ་བྱང་བ་སྒྲངས་ནས་ནི། བསྒྲགས་པར་འོས་པའི་དགྲ་བཅོས་ཐོབ། 17

དེ་ནས་དེ་ཡིས་སྒྲག་ནས་ལ། བདེ་བ་ཤེགས་བཀའ་ཡིས་ཀ་པི་ན།
ཤེ་རིའི་བྱ་དང་མོ་གཤམ་གྱི། བྱ་ཡིས་ཀྱང་ནི་བསྟན་པ་མཛོད། 18

ཀི་ནེ་ཡ་ཀ་ཤི་ལ་ནི། ཡིད་རབ་དང་མཐོང་དེ་དག་གིས།
སྒོན་གྱི་བསོད་ནམས་དག་སྒྲོང་གིས། དྲིས་ཤིང་བཅོས་ལྡན་འདས་ཀྱིས་གསུངས། 19

སྒོན་གྱི་སྒྲིབ་པར་འདི་དག་ནི། བ་རྩ་ཁ་སིར་བྱིས་བདག་གཉིས།
ཨང་ག་ཨ་ག་ནུ་ཞེས་པ། སྒྲིགས་པོ་ཚོས་ལ་དགའ་བར་གྱུར། 20

ལྷ་མའོད་སྒྲུངས་བྱང་དུ་ནི། ཚངས་བར་སྒྲོད་པ་སྒྲུད་དེ་དག།
མཐར་ཐུག་སྒྲོན་ལམ་དག་གིས་ནི། ད་ལྟ་རབ་དུ་ཞི་ཉིད་ཐོབ། 21

དེ་ལྟར་ཐུབ་མཚོག་བསོད་ནམས་སྒྲོན་ལམ་ལས་སྐྱེས་པ།
དེ་ལ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་བཤད་པ་དག་ནི་ཐོས་གྱུར་ནས།
རབ་དུ་ཞི་བའི་རིགས་པས་སྲིད་པའི་ལག་འགྲོ་ནི།
ཟིལ་གྱིས་མཚན་སྒྲུད་དག་སྒྲོང་དག་འདུན་ཅེ་གཅིག་གྱུར། 22

ཅེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྟེན་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་ཀི་ན་ཡ་ཀའི་རྟོགས་པ་བརྟེན་
པའི་ཡལ་འདབ་ལྟེ་བདུན་ཅུ་ཙུ་བདུན་པའོ།

तौ सानुगौ भगवतः प्रसन्नौ धर्मशासने ।
प्रव्रज्यां समुपादाय श्लाघ्य मर्हन्त्व मापतुः ॥ १७ ॥

ततस्तदवशिष्टानां चक्रुः सुगतशासनात् ।
कफिणः शारिपुत्रश्च मौज्जल्यश्चापि देशनाम् ॥ १८ ॥

मनःप्रसादमालोक्य परं कैनेयशैलयोः ।
तत्पूवंपुण्यं भगवान् पृष्टो भिक्षुभिरभ्यधात् ॥ १९ ॥

एतौ गृहपती पूर्वजन्मन्यङ्गाङ्गनाभिधौ ।
सुहृदौ धर्म्मनिरतौ वाराणस्यां बभूवतुः ॥ २० ॥

चरितब्रह्मचर्यौ तौ काश्यपस्यान्तिके गुरोः ।
पर्यन्तप्रणिधानेन प्राप्तावद्य प्रशान्तताम् ॥ २१ ॥

कथितमिति तथागतेन पुण्यं
मुनिवरयोः प्रणिधानजं निशम्य ।
अभवदवहितः प्रशान्तियुक्त्या
भवभुजगाभिभवाय भिक्षुसङ्घः ॥ २२ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
कैनेयकावदानं सप्तसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་བརྒྱད་པ།

གང་གི་སྐབས་གསུམ་དབང་ཕུག་ལ་ཡང་བརྩེ་བ་དང་ལྷན་པའི།
མིག་ནི་ཞི་བ་མིན་པ་ཞི་བྱེད་ལ་དཔའ་ལྟུང་བྱེད་པ།
ཆེན་པོ་དེ་དག་ནམས་ཀྱི་མཐུ་ནི་ཆེར་འོས་ཆེན་པོ་ཉིད།
དགེ་མཚན་གྱིས་ནི་ཅེ་མོ་ཤིན་དུ་མཐོ་བ་དག་དུ་འཛེགས།

1

བརྒྱ་བྱིན་མདུན་སར་འཁོད་པ་སྟོན། མཐོ་རི་ནས་ལྷུང་མཚན་ཉིད་ཀྱིས།
རིག་ཅིང་སིང་གའི་གདན་ཐྱིང་དུ། དགའ་བ་རབ་དུ་ཐོབ་མ་གུར།

2

དེ་ཡི་མགོ་ལ་མན་ད་རའི། འཕྲེང་བ་གསེར་ལྷན་མཛེས་པ་ནི།
བསོད་ནམས་མ་ཡིན་བསྐྱབས་པ་ཡིས། ལང་ཚོ་དེ་དཔལ་བཞིན་ཉམས་པར་གུར།

3

དེ་ཡི་ཐོག་ལ་གྲགས་པ་ལྟར། དཀར་ལ་ཉམས་པར་བྱ་བའི་སྟེན།
རྒྱལ་གྱི་ཆུ་ཐོགས་གསར་པ་ཡིས། ངན་སྐྱུས་བཞིན་དུ་གནས་དག་བྱས།

4

དེ་ནི་སེམས་ནི་བསམས་པ་ལ། ཆགས་ཤིང་ལྟུང་ལ་ཉེ་གྱུར་པ།
དེ་ཡི་བཏུན་པ་ཐུག་དོག་གིས། ཁྲིས་བཞིན་རབ་དུ་རིང་པོར་སོང་།

5

སྤངས་ཡོངས་འདྲིས་དེ་མཐོང་ནས། འཛིགས་པའི་སྡེ་སོགས་ཀྱིས་སྐྱས་པ།
ལྟུང་བ་དག་ལ་ཉེ་བ་འདྲིར། ཉེན་ནི་རབ་དུ་བསམ་པར་མཛོད།

6

འཛིག་དེན་ནམས་ལ་རྒྱད་པ་ཡིས། བསྐྱོས་བྱ་མིན་པ་ཅེས་དེ་ངེས།
གང་ཞིག་གཉོན་མོངས་ཐོགས་པ་འདི། འགྲོ་བའི་བདག་པོ་ཁྱོད་ལ་ཡང་།

7

अष्टसप्ततितमः पक्षवः ।

उत्तुङ्गशृङ्गमधिरोहति कौतुकस्य
तेषां प्रभावमहिमा महतां महार्हः ।
ये पातयन्त्यशिरसं शमनप्रगल्भां
दृष्टिं दयाप्रणयिनीं चिदश्वरेऽपि ॥ १ ॥

सभासीनः पुरा शक्रः चिदिवच्यतिलक्ष्णैः ।
सृष्टः सिंहासनोत्सङ्गे न रतिं प्रत्यपद्यत ॥ २ ॥

सुवर्णरुचिरा तस्य मौलौ मन्दारमालिका ।
अपुण्योत्सन्नतारुण्या श्रीरिव म्लानतां ययौ ॥ ३ ॥

यशःशुभ्रे विलीपाय तिलके तस्य चक्रिरे ।
अपवादा इव नवाः पदं स्वेदोदविन्दवः ॥ ४ ॥

आसन्नपतनस्याथ चिन्तासंसक्तचेतसः ।
ईष्यारुष्टेव प्रययौ तस्य दूरतरं धृतिः ॥ ५ ॥

शुचः परिचितं दृष्ट्वा तमूचे चकिता शची ।
आसन्नेऽस्मिन्निपतने चिन्त्यतामवलम्बनम् ॥ ६ ॥

अलङ्घ्यं नास्ति लोकेषु विपदामिति निश्चयः ।
तवापि जगतां पत्यु र्यदिमाः क्लेशबिभुषः ॥ ७ ॥

ངེས་པར་ནས་ཀྱང་ཕྱིར་ཕྱོགས་པས། འབད་པ་ཡིས་ནི་བཅའ་བཅའ་ནས།
ལྷང་བ་ཡོན་དན་ལ་སྤེད་ཅིང་། ཆེན་པོ་ནམས་དང་འགྲོགས་པར་འདོད། 8

བྱབ་བདག་རང་ཉིད་འཇོམས་གླིང་དུ། རེ་ཞིག་བོ་བས་ལ་ཁྱོད་ཀྱིས་ནི།
གྲུང་པ་བསྐྱང་པར་བཟོད་པ་ཡི། དགོ་སྤྱོད་འགའ་ཞིག་བསྐྱེད་པར་མཛོད། 9

གང་དག་དགོ་བས་བགོད་བྱེད་ཅིང་། དགོ་བ་ཉིད་ཀྱིས་སྤྱོད་བྱེད་པ།
དགོ་སྤྱོད་མཐུ་ནི་བྱ་ཆེ་ཞིང་། བྱང་པར་འཕགས་པ་གྲགས་པ་ཤོས། 10

ཞེས་པ་དགའ་མའི་ཚོག་ཤོས་ནས། དེ་བཞིན་ཞེས་སྒྲ་ལྟ་ཡི་བདག་།
ས་ལ་མངོན་སྤྱོད་ཉོན་མོངས་ནི། འཇིལ་བ་དགོ་སྤྱོད་ནམས་ལ་དྲིས། 11

བརྒྱ་བྱིན་གྱིས་ནི་དྲིས་ཅས་གྱིས། མཐུ་ཡིས་མངོན་ཁངས་དེ་དག་གིས།
ཐལ་མོ་སྤྱོད་བྱས་དེ་ཉིད་ལ། ཕྱག་འཚལ་བཞིན་རས་བདུད་པར་གྱུར། 12

གང་ཞིག་བདག་ཉིད་ལ་འདུད་པ། དེ་ཡི་ཇི་ལྟར་སྤྱང་བྱེད་འགྱུར།
ཞེས་བསམས་སྒྲ་ལྟ་བུ་དག་པོ་ནི། རེ་བ་ཉམས་པས་རང་གནས་སོང་། 13

དེ་ནས་དེ་ཡི་བདེ་གཤེགས་ནི། མཚོག་གི་བདུད་ཅི་ཐོབ་ཤེས་ནས།
ལྷང་པ་རབ་དུ་ཉི་བཞི། ཡོངས་སུ་སྤྱོདས་པ་དག་དུ་བསམ། 14

དེ་ནས་དེ་ནི་རྗེས་འབྲང་བཅས། དབང་པོའི་འཕྲིང་བའི་ཕྱག་ནང་ན།
དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་སྐུ་ཐམས་ལ། སྒྲོམས་ཀྱངས་གནས་པ་ལྟ་བུ་སོང་། 15

सर्वथा खलवैमुखादन्विष्यान्विष्य यत्नतः ।
महद्भिः सङ्गमिच्छन्ति गुणलुब्धा इवापदः ॥ ८ ॥

अवतीर्थं स्वयं तावज्जम्बुद्वीपं त्वया विभो ।
मृग्यतां अमणः कश्चिद् व्यसने रक्षणक्षमः ॥ ९ ॥

प्रभावविपुलोत्कर्षाः श्रूयन्ते अमणाः किल ।
युज्यन्ते कुशलैरेव येषां कुशलगामिनः ॥ १० ॥

इति प्रियावचः श्रुत्वा तथेत्युक्ता मरुत्पतिः ।
क्षितिमभ्येत्य पप्रच्छ अमणान् क्लेशसंशयम् ॥ ११ ॥

शक्रप्रणयमात्रेण ते प्रभावाभिमानिनः ।
बभूवुरञ्जलिव्यग्रास्तत्प्रणामनताननाः ॥ १२ ॥

ते कुर्वन्ति कथं रक्षां मामेव प्रणमन्ति ये ।
पतिर्ध्यात्वेति मरुतां भग्नाशः स्वपदं ययौ ॥ १३ ॥

ततः स सुगतं ज्ञात्वा संप्राप्तपरमामृतम् ।
प्रत्यासन्ने निपतिते परिचाणममन्यत ॥ १४ ॥

इन्द्रमालगुहागर्भस्थितं सोऽथ तथागतम् ।
तेजोधातुसमापन्नं ययौ द्रष्टुं सहानुगैः ॥ १५ ॥

དེ་ནས་བདེ་སོགས་བདག་པོ་དེས། འཕམ་ལ་ཐུག་དང་ཉི་བར་ཕྱིན།

རྒྱར་སྤྲ་ལྷ་པ་ཞེས་པ་ཡི། དྲི་ཟེའི་བྱ་ལ་གྲས་པས་སྤྲ།

16

དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་བཅོམ་ལྷན་འདས། མེ་ཡི་ཁམས་ལ་སྒྲོམས་ཁྱུགས་པ།

ཁོད་ནི་རང་གི་སྤྱུ་ཙམ་ལ། མཁས་པས་དོགས་པ་བྱ་བར་འོས།

17

གང་ཞིག་དུས་མིན་ཉར་བཟོད་དང་། མ་བཟོད་པར་ནི་ནང་འཇུག་དང་།

བསམ་པ་ཤེས་པ་མིན་པ་དེ། དམ་པ་ནམས་ཀྱིས་སྤྲད་པའི་གནས།

18

ཞེས་བཟོད་ལྷ་ཡི་རྒྱལ་པོ་ཡིས། རྫོགས་ལྷན་པ་དྲི་ཟེའི་བྱ།

བོ་རྒྱ་རྒྱ་ཡི་དབྱུག་པ་ཅན། བྱུང་མང་སྤྱུ་སྤྱུ་ལེན་དུ་བཅུག།

19

རང་བཞིན་གྱིས་སྤྱུ་ལེན་དུ་འོང་། བཟོད་དབྱངས་དགའ་བ་དང་བཅས་པས།

དེ་ཡིས་རྒྱལ་བ་སངས་ལྷན་དེ། འཕྲོག་བྱེད་ལྷ་བའི་གོ་སྐབས་ཕྱེ།

20

དེ་ནས་སྤྲ་དང་བཅས་པ་ཡི། མཚོད་སྤྱིན་བརྒྱ་པ་རབ་ཁྱུགས་དེ།

རབ་ཞིའི་བདུད་རྩིའི་ཆར་འབེབས་པ། དགའ་བ་སྤྱིད་བྱེད་བདེ་གཤེགས་བལྟས།

21

ཐུག་འཚལ་རབ་དུ་བདུད་པ་དེས། མགོ་ཡི་མན་ད་ར་བའི་གོས།

སྤྱིན་པའི་ཞབས་ཀྱི་སེན་མོ་ཡི། མེ་ཡོང་དག་ནི་རབ་དུ་ཕྱིས།

22

དེ་ནས་རབ་ཁྱུགས་དེ་ལ་ནི། གང་གིས་བདེན་པ་མཐོང་བ་ལ།

ཚོས་ཀྱི་མིག་ནི་འབྱུང་བྱུང་པའི། བཀའ་དྲིན་རྒྱལ་བ་དེ་ཡིས་མཛོད།

23

गुहान्तिकमथासाद्य ससहायः शचीपतिः ।
ऊचे पञ्चशिखं नाम गन्धर्वसुतमादरात् ॥ १६ ॥

तेजोधातुसमापन्नं भगवन्तं तथागतम् ।
स्वकलाकौशलेन त्वं प्रबोधयितुमर्हसि ॥ १७ ॥

उपसर्पत्यकाले यः प्रविश्यनिवेदितः ।
अनाशयज्ञः स सतामवमानस्य भाजनम् ॥ १८ ॥

इत्युक्तः सुरराजेन धीमान् गन्धर्वद्वारकः ।
वैदूर्यदण्डामकरोद्वीणां सुस्वरसारणाम् ॥ १९ ॥

स्वभावमधुरोदाररम्याभिः स्तुतिगौतिभिः ।
स विबोध्य जिनं चक्रे दर्शनावसरं हरेः ॥ २० ॥

ततः प्रविश्य सुगतं देवैः सह शतक्रतुः ।
ददर्श हर्षजननं वर्षन्तं प्रशमामृतम् ॥ २१ ॥

स प्रणामानतः शास्तुर्नखदर्पणमार्जनम् ।
चकार मौलिमन्दारमकरन्देन पादयोः ॥ २२ ॥

ततस्तस्य प्रविष्टस्य प्रसादं विदधे जिनः ।
सत्यसन्दर्शनाद्येन धर्मचक्षुर्बभूव सः ॥ २३ ॥

ཡོངས་ལྷུང་དེ་ཡི་འཕུལ་ལ་ནི། རང་གི་སྤྲན་ཉིད་ཐོབ་པར་གྱུར།
བསོད་ནམས་མཐུན་ནི་དེ་དག་གིས། ལྷུང་བའི་མཚན་ཉིད་རབ་དུ་ཞི༥ 24

ཇི་སྤྲད་འཛོལ་བར་བདེ་བར་གཤེགས། སྐབས་འོས་དེ་ལ་སྐབས་སུ་སོང་།
བདག་ནི་རབ་ཐར་ཅས་བརྗོད་ནས། དེ་ལ་ཞུས་ནས་མཐོ་རིས་སོང་༥ 25

དུམ་བྱ་ར་ཡི་བྱ་མོ་མཛེས། ཟུར་སྤྲད་ལྷ་པ་ལ་དེས་བྱིན།
དམ་པ་ནམས་ནི་པན་པའི་ཆ། བྱ་ལོན་བཞིན་དུ་སེམས་པར་བྱེད༥ 26

དགོ་བ་ཐོབ་པས་བརྒྱ་བྱིན་ནི། གསར་དུ་འབྱུངས་པས་ཡ་མཚན་པ།
དགོ་སྤོང་གིས་དྲིས་བཅོས་ལྷན་འདས། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་དེར་གསྐྱུངས་པ༥ 27

གོང་ཁྱར་མཛེས་ལྷན་དག་དུ་སྤྲོན། ས་ཡི་བདག་པོ་སྐལ་བཟང་གིས།
སྤོན་པ་ལོག་པར་དང་སེལ་གྱི། སྐྱ་ཡི་མཚོད་དེན་རབ་དུ་བྱས༥ 28

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་སྤོན་ལམ་ཛོགས་ལྷན་པས།
རྒྱལ་པོ་དེས་ནི་སྐྱ་ཡི་དབང་ཉིད་ཐོབ།
འབྱོར་པས་ཚོས་ཀྱི་བཅོངས་ཞེས་གསྐྱུངས་ནས་ནི།
བཅོས་ལྷན་གསྐྱུང་ནི་རབ་དུ་ཞི་བར་གྱུར༥ 29

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་ཁྲི་ཤིང་ལས་བརྒྱ་བེན་ལྷུང་བའི་རྟོགས་བ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་ལྷེ་བདུན་ཅུ་ཙ་བརྒྱད་པའོ༥

परिच्युतः स सहसा स्वमेवासन माप्तवाम् ।
तेन पुण्यप्रभावेण प्रशान्तश्च्युतिलक्षणः ॥ २४ ॥

यावज्जीवं स सुगतं शरण्यं शरणं गतः ।
अतिक्रान्तोऽहमित्युक्ता तमामन्त्य ययौ दिवम् ॥ २५ ॥

ललितां तुम्बुरुसुतां ददौ पञ्चशिखाय सः ।
ऋणवत् कुरुते चिन्तामुपकारकणः सताम् ॥ २६ ॥

शक्रस्य कुशलावाध्या प्रत्ययोद्भूतविस्मयैः ।
भिक्षुभिर्भगवान् पृष्टः सर्वज्ञस्तानभाषत ॥ २७ ॥

शोभावत्यां पुरि पुरा शोभास्थः पृथिवीपतिः ।
ककुत्सन्दस्य शरीरं स्तूपं शास्त्रकारयत् ॥ २८ ॥

तत्पूर्णपुण्यप्रणिधानयोगात्
प्राप्तः स राजा चिदशेश्वरत्वम् ।
धर्मानुबद्धां भगवान् विभूति
मुक्तेति वाणीमनयत् प्रशान्तिम् ॥ २९ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
शक्रच्यवनावदानमष्टसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་དབྱེ་བ།

བྱད་མེད་སྒོ་ཡི་སྒྲིན་མོ་ནམས་ཀྱིས་སྒོ་གྲོས་མོངས་བྱས་ཤིང་།
བདེ་བ་འདོད་པ་ཉིད་ཀྱིས་ཡིད་ནི་ལོར་ལ་ཞུགས་གྱུར་པ།
སྒྲིམ་བྱ་གང་ཞིག་རབ་ཞི་དང་བྲལ་ཞི་བར་མི་བགོད་པ།
དེ་དེ་ངེས་པར་འཕྲལ་ལ་ཉོན་མོངས་དག་ཏུ་ལྷུང་བར་འགྱུར་༥

1

གང་གིས་ན་ཆོད་ཕྱིད་དག་ནི། ཐོས་པ་བརྗོད་ཅིང་ཆངས་སྒྲོད་སྦྱད།
བྲས་ཟེ་འཇོ་བ་བདེ་ཞེས་པ། མཉན་ཡོད་ཏུ་ནི་སྒྲོན་བྱང་གྱུར་༥

2

མཛེའ་བས་གཉིན་གྱིས་གསོལ་བདབ་པའི། གན་པོ་སྤྲ་ར་ཁྲ་བོ་དེ།
ཆོས་ཀྱི་ལས་གྱིང་དག་ཏུ། བྱད་མེད་རབ་ཏུ་བརྒྱང་བར་བྱས་༥

3

ལོངས་སྒྲོད་གསར་པ་ལ་ཆགས་དེའི། རྒྱང་མ་གཡོ་ལྷན་མ་ཞེས་པ།
དར་ལ་བབ་ཅིང་མིག་གཡོ་མ། ཤིན་ཏུ་ཡིད་འོང་ཉིད་ཏུ་གྱུར་༥

4

དེ་ནི་དེ་ལ་རིམ་བཞིན་ཏུ། ཤིན་ཏུ་སྤྲིད་པ་མིན་པར་གྱུར།
བྱད་མེད་སི་གྲུས་ལ་ཆགས་ཤིང་། ཡང་དག་ཆགས་ལ་ཆགས་བྲལ་ཉིད་༥

5

དེས་བསམ་ཀྱན་ཏུ་མི་འགྲོགས་པའི། ག་བས་སྤྲ་དཀར་ལྷན་པའི་ཁྱོད།
བདག་གི་ལང་ཆོའི་བྲེགས་འདི་ལ། བསོད་ནམས་མིན་པས་ཉེ་བར་གནས་༥

6

जनाशीतितमः पल्लवः ।

स्त्रीभिर्विमोहितमतेर्गृहराक्षसीभि-
र्वित्तप्रवृत्तमनसः सुखवाञ्छयैव ।
क्लेशाः पतन्ति परुषाः पुरुषस्य देहे
गच्छन्ति नाम न विना प्रशमं शमं ये ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां ब्राह्मणः पूर्व्वं जीवशर्माभिधोऽभवत् ।
वयसोऽर्द्धं श्रुताध्यायी ब्रह्मचर्य्यं चचार सः ॥ २ ॥

स जराशवलश्मश्रुः स्नेहादन्धुभिरर्थितः ।
धर्ममार्गानुरोधेन विदधे दारसंग्रहम् ॥ ३ ॥

पत्नी तरलिका नाम तरुणी तरलेक्षणा ।
नैव सम्भोगलुब्धस्य तस्यातिदयिताभवत् ॥ ४ ॥

तस्या ज्वरोऽयमेतस्मिन्नरुचिः सुतरामभूत् ।
अभक्तरक्ताः संसक्ताविरक्ता एव योषितः ॥ ५ ॥

साचिन्तयदनर्होऽयं जरासारशिरोरुहः ।
मम यौवनदर्पोऽस्मिन्नपुण्योपनतः पतिः ॥ ६ ॥

གན་མོས་གཞོན་ལྷ་མ་སྤྱོད་པ། ལུས་ནི་ཉམས་པ་གོ་བྱེད་དག།
ག་བས་སྒྲ་ནས་བརྒྱུད་བྱས་དེ། མཉེན་གཤིན་གྱིས་ནི་སྒྲོག་པ་བཞིན། 7

གན་པོ་དལ་གྱིས་ཅུང་ཟད་ནི། འཁམས་ཤིང་སྐྱ་པོར་རབ་གྱུར་པ།
ས་ལ་ལང་ཚོ་འཛོལ་བྱ་ནི། སྒྱོར་བ་འཚོལ་བར་བྱེད་པ་བཞིན། 8

གན་པོ་སྒོ་ལྷན་ས་ཡིན་པ། འཛིག་དྲིན་པ་རོལ་དོན་གཤམ་པས།
གཞན་གྱི་ཡོངས་སྤྱོད་ལ་སྦྱར་གང་། དེ་ཉིད་བདག་གིས་རབ་དུ་བྱ། 9

འདི་ནི་བྱིས་ན་གནས་པའི་ཚོ། ཀུན་པོའི་འདོད་ལྷན་དང་མཚའ་བས།
བཅེ་མེད་ཡོངས་སྤྱོད་མ་བཟུམས་པ། བདེ་བ་བདག་གིས་སྤྱོད་མི་ལྷས། 10

ཞེས་བསམས་རིགས་བཟང་ཟེས་མཐུན་ཞིང་། རོ་ཚ་ལྷན་བ་བཞིན་དུ་དེས།
དུལ་བ་ཡིས་ནི་མངོན་སྤྱོད་པ་དེ། དལ་གྱིས་བདག་པོ་ལ་སྦྱས་པ། 11

བྱ་མེད་པ་སྤྱོད་འཚོལ་བྱེད་པ། བྱོད་ནི་བྱིས་དུ་ཆགས་པ་ཡིས།
བཟོད་པར་དགའ་བའི་དབྱལ་པོ་ཉིད། བྱོད་ཀྱི་ལག་པས་དྲངས་ནས་སྤྲངས། 12

གང་ཞིག་ཚོས་པ་ལ་སྤང་ཞིང་། དུག་པོའི་སྒྲོམ་ལས་དག་ལ་དགའ།
རབ་མང་འགོད་པའི་བརྒྱུད་ལྷན་པའི། བྱིས་ན་གནས་པ་དེས་ཅི་བྱེད། 13

གང་དུ་བྱིས་བདག་སྒྲོམ་ལས་ལས། བྱིས་གྱི་རྩར་ནི་མིག་གཏོང་བ།
དེར་ནི་བྱུང་མེད་མེངས་པ་ནམས། ཞོར་སྐྱབ་སྤྱད་དུ་འབྱུང་ངམ་ཅི། 14

वृद्धस्य तरुणीभोगः शरीरक्षयस्तृचकः ।
केशग्रहेण जरया वात्सल्येनेव वार्यते ॥ ७ ॥

किञ्चित्सङ्कोचकुटिलः प्रयाति स्थविरः शनैः ।
हारितं यौवनमणिं वीक्षमाण इवावनौ ॥ ८ ॥

वृद्धेन परलोकार्थमानिता यदि धीमता ।
परभोगप्रणयिनी तत्तदेव करोम्यहम् ॥ ९ ॥

अन्तर्गृहगते त्वस्मिन् शक्यं चैरकामिभिः ।
प्रेमनिर्दयसम्भोगनिरर्गलसुखं मया ॥ १० ॥

इति सञ्चिन्त्य साभ्येत्य शनैः पतिमभाषत ।
लज्जमानेव विनयादाभिजात्यानुकारिणी ॥ ११ ॥

गृहसक्तेन भवता निर्व्यापारसुखैषिणा ।
हस्तेनाक्षय्य दारिद्र्यमानितं वत दुःसहम् ॥ १२ ॥

उद्योगद्वेषिणस्तीव्रमालस्यं यस्य वल्लभम् ।
बहुव्ययप्रवाहार्हं विवाहं स करोति किम् ॥ १३ ॥

यस्यालस्याद् गृहपति गृहकोणं न मुञ्चति ।
धनार्जनाय निर्यान्तु मुग्धास्तत्र किमङ्गनाः ॥ १४ ॥

གང་ན་སྤྲོས་པ་སྤྲོ་ལྟན་པས། རྩི་ཡི་ཐ་སྟོན་ལ་དགའ་ཞིང་།
བྱད་མེད་བྲིས་བྲིས་བྱ་བར་ཆགས། དེ་ནི་དོན་ཀྱན་ཐུན་སྤྲོས་མཚོགས། 15

ལས་དང་བྲལ་བ་ནམས་ཀྱི་བྲིས་ནི་དགའ་སྟོན་ལོངས་སྤྱོད་ཉམས་གུར་ཅིང་།
བྱུན་མེད་གོས་མེད་བྱད་མེད་དག་ནི་རྩལ་རྩི་ས་ཅན་ན་ཞེན།
བྲི་དང་མལ་སྟན་ནམ་པར་ཉམས་ཤིང་རྩ་སྟོད་ཆག་པའི་སྤྲོ་དང་ལྟན།
འབངས་མེད་ཡོ་བྱེད་མེད་ཅིང་ཡུན་རིང་ཞོ་སྤྱབ་སྤྲོ་ནི་རྩོགས་པར་འགྱུར། 16

དེ་ཡིས་དེ་བརྗོད་བྲས་ཟེ་དེ། རོར་ལ་མཛོན་དུ་སྤྲོགས་ཏེ་སོང་།
བྱད་མེད་བྲིས་ནི་དབང་བྲས་ནམས། ཡལ་བྱི་གཡང་ས་དག་དུ་སྤྲོང་། 17

དེ་ཡིས་རོར་འཛོན་བྱ་སཚོ་འི་མཐར། འབྲས་ས་ནས་སྤྲོ་བ་ཐོབ་གུར་ཏེ།
གསེར་དང་གོས་ནི་རྩོགས་གུར་པས། དུས་ཀྱི་རང་གི་གོང་བྲིས་སོང་། 18

དེ་ནས་བྲིས་འདོད་ཆགས་ཀྱིས་དེ། སོང་བ་གོང་མཐའི་ནགས་ཚལ་དུ།
ཚོས་ཀྱན་པ་ཡི་བཅོས་གུར་ནས། ལུས་ཅས་སྤྲོ་བ་ཉིད་དུ་འགྱུར། 19

བདེ་བ་དོན་གཉེར་རྒྱས་པ་ཡིས། དོན་མེད་རོར་ནི་ཉིར་བསྐྱབས་ཀྱང་།
བྱངས་རྩ་ཡི་ཐོགས་པ་བཞེན། བྱེད་པོ་བཞེད་པ་མིན་པས་བྱེད། 20

དེས་བསམས་ཀྱིས་འབད་པ་ཡིས། བདག་གི་རོར་ར་ནི་བསྐྱབས་གུར་ཀྱང་།
བདག་ནི་སྐལ་དང་མི་ལྟན་པས། མི་ལས་མཐོང་དང་མཚུངས་པར་གུར། 21

सोत्साहः पुरुषो यच्च व्यवहाररति वैहिः ।

गृहव्यापारसक्ता स्त्री सर्वास्तच्च सुसम्पदः ॥ १५ ॥

अभूषणमनम्बरं मलिनकीर्णलौनाङ्गनम्

विशीर्णशयनासनं स्फुटितवारिधानौघटम् ।

अदासमनुपस्करं चिरनिवृत्तमन्यस्वनम्

गृहं विरतकर्मणां भवति भग्नभोगोत्सवम् ॥ १६ ॥

इत्युक्तः स तथा विप्रः प्रतस्थे द्रविणोन्मुखः ।

पतन्ति विषयशब्दे ह्यपि योषिद्वशोऽकृताः ॥ १७ ॥

स सागरान्तां वसुधां भ्रान्त्वा लब्धप्रतिग्रहः ।

कालेन स्वपुरीं प्राप सम्पूर्णकनकाम्बरः ॥ १८ ॥

गृहोत्कण्ठोत्कराक्रान्तः पुरौपर्यन्तकानने ।

शरीरमाचशेषोऽभूद् दस्युभिर्मुषितोऽथ सः ॥ १९ ॥

अनर्थोपार्जितोऽप्यर्थः सामर्थ्येन सुखार्थिना ।

करोत्यनिच्छया धातु मरुवारिकणायितम् ॥ २० ॥

सोऽचिन्तयद्दहो यत्नादपि वित्तं मयार्जितम् ।

अभाग्ययोगाद् यातं मे स्वप्नदर्शनतुल्यताम् ॥ २१ ॥

ནོར་ནི་དོན་གཉིས་རྩེ་མ་ཡིས། གན་དུ་ལག་སྟོང་བདག་ཕྱིན་ན།
སྤྲུལ་བ་དྲག་པོའི་དུག་ལྷན་པའི། ཚོག་ཅུབ་བརྗོད་བས་བདག་མི་འཚོ། 22

དེ་སྤྲུལ་བདག་ནི་འདི་ཉིད་དུ། འཕྲུལ་ལ་ཞགས་པས་བཅངས་པ་པན།
དབྱུང་བའི་ཉིས་འཚོ་དྲག་པོ་ཡིས། བྱིས་དུ་བྱད་མེད་མཚན་མི་བཟོད། 23

ཅས་བསམས་དེ་ཡིས་འཁྲི་ཤིང་གི། ཞགས་པ་དག་ནི་མགྱིན་པར་བཞོད།
ཉོན་མོངས་དྲག་པོས་ཉིན་ནམས་ཀྱིས། གཉིན་དང་ཕྱད་པ་འཚི་བ་ཡིན། 24

སྐབས་དེར་བཅོམ་ལྷན་བརྩེ་བ་ཡི། བྱ་མཚོ་འབྱུང་བོ་ལ་དགོངས་པ།
ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་དེ་ཡིས་ནི། སྤྲུལ་བསྐྱུལ་ཤེས་ནས་ནགས་སུ་བྱོན། 25

དེ་ནས་དེ་ཡིས་གཉིས་སྟེས་ནི། བརྩེ་བས་དབྱུགས་ཕྱུང་ཞགས་པ་བདང་།
དེ་ཡིས་བྱིན་པའི་གཏིར་སྤངས་ནས། དེ་ལ་ཕྱག་འཚལ་བྱིས་དུ་སོང་། 26

དེ་ཡི་རྩེ་མ་ནོར་གྱིས་ཀྱང་། རྩེས་སུ་མཐུན་པ་ཉིད་མ་གྱུར།
གཞན་གྱི་རིག་པ་ལ་ཆགས་པའི། བྱད་མེད་ནོར་གྱིས་ཚོས་མི་འགྱུར། 27

འོངས་སྟོད་རྩོམ་པ་ཆེ་ལ་ཡང་། དུས་ཀྱིས་ཡིད་ནི་ཆགས་བྲལ་དེས།
བསམ་པ་ཀྱང་མ་འཁོར་བ་ན། དེ་ཉིད་དུ་ན་བདེ་བ་མེད། 28

དབྱུང་དང་མཚུངས་པའི་སྤྲུལ་བསྐྱུལ་ཅི་ཞིག་ཡོད།

དེ་བས་ཀྱང་ནི་ནོར་བསྐྱུབས་རབ་སྤྲུལ་བསྐྱུལ།

शून्यपाणिर्धनार्थिन्याः पत्न्याः प्राप्याहमन्तिकम् ।
न जीवाम्यवमानोग्रविषैः परुषभाषितैः ॥ २२ ॥

तस्मादिहैव मे सद्यः पाशेनोद्धननं हितम् ।
दारिद्र्योपद्रवकूरं स्त्रीशस्त्रं न सहे गृहम् ॥ २३ ॥

इति सञ्चिन्त्य स लतापाशं कण्ठे न्यवेशयत् ।
तीव्रक्लेशविषमनां निधनं बन्धुसङ्गमः ॥ २४ ॥

अचान्तरे कृपासिन्धु भगवान् भूतभावनः ।
दुःखं ज्ञात्वास्य सर्व्वज्ञस्तदर्थं वनमाययौ ॥ २५ ॥

दययाश्वासितस्तेन त्यक्त्वा पाशमथ द्विजः ।
तद्वत्तं निधिमादाय तं प्रणम्य ययौ गृहम् ॥ २६ ॥

तस्य भार्या धनेनापि न जगामानुकूलताम् ।
परसंस्पर्शरागिण्यस्तुष्यन्त्यर्थेन न स्त्रियः ॥ २७ ॥

स कालेन महारम्भभोगेऽप्युद्विग्नमानसः ।
अचिन्तयद्दहो नास्ति संसारे तत्त्वतः सुखम् ॥ २८ ॥

दारिद्र्यतुल्यं किमिहास्ति दुःखं
धनार्जनं दुःखतरं ततोऽपि ।

ནོར་གི་འོངས་སྤྱོད་བདེ་བའི་ཆས་བསྐྱོས་པ།

གནས་དང་གནས་སྤྱུ་སྤྱུ་བ་བསྐྱེད་པ་བྱ་བ་བྱེད་ཀྱི།

29

དེ་ལྟར་ཆགས་བྲལ་རབ་བསམས་དེ། རྒྱལ་བྱེད་ཆལ་དུ་སོང་ནས་དེས།

སྤྱིད་པ་གཅད་སྤྱད་བཅོམ་ཐུན་འདས། ཐུན་པ་ལ་ནི་སྤྱུ་བས་སྤྱུ་སོང་།

30

དེ་ཡི་བསམ་པ་བག་ལ་ཉལ། །ཁས་དང་དེ་བཞིན་འགྲོ་མཁུན་ནས།

ཆོས་ཀྱི་སྤྱན་ནི་བཅོམ་ཐུན་འདས། སྤྱིད་པའི་ནད་ཀྱི་སྤྱན་པས་བྱིན།

31

བདེན་མཐོང་དེ་ཡིས་རབ་བྱུང་ནི། རབ་དུ་དང་བ་ཡང་དག་སྤངས།

ཉོན་སོངས་ཐམས་ཅད་སྤངས་པའི་སྤྱད། དག་བཅོམ་ཉིད་ནི་ཐོབ་པར་གྱུར།

32

དེ་ཡིས་བྱུ་བ་སྤྱད་བྱུང་དེ། མཐོང་ནས་ཡ་མཚན་རྒྱས་པ་ཡི།

དག་སྤོང་གིས་དེས་བཅོམ་ཐུན་བྱས། དེ་ཡི་སྤྱོན་བྱུང་རབ་གསུངས་པ།

33

བ་ར་ན་སིར་མི་ཡི་དབང་། དབང་ཆེན་སྤེ་ནི་སྤྱོན་བྱུང་སྟེ།

སེམས་ཅན་ཀུན་ལ་གང་གི་ནི། བརྟེ་བ་མཚོག་ཉིད་ཡིད་འོང་གྱུར།

34

བདག་པོ་ངན་པས་རབ་གསུངས་པ། ཡལ་གཞན་ནས་འོངས་སྤྱོད་པོ་ཡིས།

ལས་གནས་གང་གི་གྲིབ་བསིལ་གྱི། ཐུན་པ་བཞིན་དུ་མངོན་སྟོབས་བརྟེན།

35

ནམ་ཞིག་པ་རོལ་རྒྱལ་ཐོན་གྱི། བྱོང་བྱོར་དག་ནི་བཀག་གྱུར་གྱང་།

ཁོ་མོད་དེ་ཡིས་གཡུལ་དག་ནི། ཐམས་ཅད་གསོད་ལ་སྤོམ་བསྐྱབས།

36

धनोपभोगः सुखलेशदिग्धः

पदे पदे दुःखशतानि स्रूते ॥ २९ ॥

विरक्तश्चिन्तयित्वेति स गत्वा जेतकाननम् ।

भगवन्तं भवोच्छित्त्यै शास्तारं शरणं ययौ ॥ ३० ॥

तस्याशयं सानुशयं धातुं ज्ञात्वा गतिं तथा ।

भगवान् धर्मभैषज्यं भवरोगभिषग् ददौ ॥ ३१ ॥

स दृष्टसत्यः प्रव्रज्यां समादाय प्रसादिना ।

सर्वक्लेशप्रहाणाहं महत्त्वं समवाप्तवान् ॥ ३२ ॥

तस्य तामद्भुतां सिद्धिं दृष्ट्वा विपुलविस्मयैः ।

भिक्षुभिर्भगवान् पृष्ट स्तद्वृत्तान्तं मभाषत ॥ ३३ ॥

पुरा महैन्द्रसंज्ञोऽभूद्द्वाराणस्यां नरेश्वरः ।

यस्याग्रा सर्वसत्त्वेषु दयेव दयिताभवत् ॥ ३४ ॥

यं जनः परदेशेभ्यस्तौत्रं कुगतितापितः ।

छायावृक्षमिवाभ्येत्य सन्मार्गस्थं मशिश्नियत् ॥ ३५ ॥

कदाचित् प्रतिसामन्तैर्निरुद्धनगरोऽपि सः ।

अक्रोधः सर्वनिधने न युद्धे विदधे धियम् ॥ ३६ ॥

དེ་ནི་སྒྲོ་བ་མེད་ཤེས་ནས། ཆགས་བྲལ་སྒྲོན་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས།
སྟེང་པས་ནོར་ནི་སྒྲུངས་བྱས་དེ། དག་པོ་དག་ལ་བརྟེན་པར་བྱུང་། 37

དེ་ནས་སྒྲོག་ཆགས་གསོད་པ་ལ། ཡིད་བྱུང་བྱུལ་སྟོན་རབ་བཏང་ནས།
ས་ཡི་བདག་པོ་བཟོད་པའི་ཞིང་། གཅིག་ཤུ་མ་ཚོར་ནགས་སྤྲུ་སོང་། 38

རྩེ་ལ་བྱས་དང་སེམས་ཅན་ལ། རོ་ཚ་རབ་བཏང་ངན་པ་ཡི།
སྒྲོན་པོ་ཆགས་པས་སྒྲོང་ནམས་ཀྱིས། པ་རེལ་བྱུལ་ཕྲན་བྱུལ་པོར་བྱས། 39

མི་བདག་གསར་པའི་ངོས་ན་ནི། གསར་པ་ཉིད་དུ་ནས་པར་འཕལ།
རང་གི་རྩེ་པོ་བཏང་ནམས་ལ། འོས་པ་མིན་པ་འབའ་ཞིག་ལྷན། 40

དེ་དག་ས་བདག་གསར་པ་ཡི། སྒྲོ་སྤྱང་ནམས་ཀྱིས་ཡུན་རིང་བཀལ།
སྒྲོ་བས་བདག་ཉིད་ལ་མཚན་དེ། སྤྱགས་བྱུང་རོ་ཚས་སྤྲུ་སྒྲུངས་པ། 41

རྩེ་པོ་མཉེས་གཤིན་ཉིད་སྤྲུ་བ། དབང་ཆེན་སྤེ་ནི་རབ་བཏང་ནས།
སྤྲིག་ཅན་བདབ་ཅག་གཞན་སྒྲོན། དམེད་པའི་གཏུང་བ་བཟོད་པར་བྱེད། 42

དཔལ་ནི་སྒྲིད་བྱེད་ལྟ་དང་ལྟ་མིན་མི་ནམས་རིན་ཅན་ཚོགས་ཀྱི་བྱས་པར་བྱེད།
ཅུ་གཏིར་དེ་མེད་ཤིན་དུ་བྱ་ཆེ་དེ་ནི་ཁོག་པ་སྤྱང་བ་བྱེད་ཀྱིས་བཏང་།
ད་ན་བདག་ངན་སྒྲོ་ལ་བརྟེན་ཅིང་བྱེད་དུ་བྱོགས་ཐོབ་སོངས་པའི་དུང་དག་གྱེ།
ཁ་ལ་བསྐྱང་པོས་སྤྱང་བྱས་ཚོང་དྲག་པོ་ཅི་ཞིག་ལ་སྤྲོགས་མི་སྤྲོར་འདུག། 43

तं विज्ञाय निरुत्साहं विरक्ताः सर्वमन्त्रिणः ।
लुब्धा द्रविणमादाय बभूवुः शत्रुसंश्रयाः ॥ ३७ ॥

अथ प्राणिबधोद्वेगत्यक्तराज्यः स भूपतिः ।
अलक्षितः क्षमाक्षेत्र मेकाकौ काननं ययौ ॥ ३८ ॥

प्रभुभक्तिं समुत्सृज्य सत्त्वं लज्जाञ्च दुर्जनाः ।
अमात्याः प्रतिसामन्तं लोभान्धा श्रकिरे नृपम् ॥ ३९ ॥

नवस्य नृपतेः पार्श्वे नवा एव जजृम्भिरे ।
स्वस्वामित्यागिनां लग्न मनौचित्यन्तु केवलम् ॥ ४० ॥

ते नवस्य क्षितिपते द्वारस्थैर्वारिताश्चिरम् ।
खेदादात्मानमुद्दिश्य जगुर्निश्चस्य लज्जिताः ॥ ४१ ॥

महेन्द्रसेनं सन्तज्य पेशलं सुलभं प्रभुम् ।
परद्वारिवयं पापाः शापतापं सहामहे ॥ ४२ ॥

त्यक्तः श्रीजनकः सुरासुरवरव्याकीर्णरत्नोत्करः
स स्वच्छः पयसां निधिः पृथुतरः शून्याशयेन त्वया ।
हे नौचोन्मुख शङ्खमूर्ख कुपते द्वारेऽधुना लम्बसे
तूष्णीमास्व खले नमत्कृतमुखस्तारं किमाक्रन्दसि ॥ ४३ ॥

དེ་ལྟར་རབ་གདུང་ཐོན་པོ་ནམས། རྒྱལ་སྤྱི་དགས་ར་པའི་ཚ་གདུང་ལ།
དབང་ཆེན་སྡེ་ཡི་སྒྲ་བ་ནི། རབ་དུ་བལྟ་བར་འདོད་པར་གྱུར། 44

སྐབས་དེར་རྒྱལ་པོ་ཞི་བ་ཡི། དགའ་ཚལ་ནགས་ན་གནས་པ་དང་།
ཉེ་བར་བྲམ་ཟེ་སྤོང་བ་ཡི། ཀེ་བུ་ཤི་ཀ་ཞེས་པ་འོངས། 45

འབྲས་བུ་ཙ་ཙ་བས་ས་བདག་གིས། མགོན་བྱས་ངལ་བསོས་དེ་ལ་ནི།
དེ་ཡིས་འོངས་པའི་རྒྱ་མཚན་དག། རྒྱལ་བས་བྲིས་པ་རབ་སྤྲོས་པ། 46

སྤོང་བའི་ཚྲིགས་ཀྱི་ཀུན་དོག་གི། འབྲས་བུ་ཆེ་ལྷན་དཔག་བསམ་གིང་།
མི་བདག་དབང་ཆེན་སྡེ་ལ་བདག། དབུལ་བ་ཡིས་ནི་སྤོང་དུ་འགྲོ། 47

དེ་ཐོས་མི་བདག་སྤྲུག་པ་སྤུལ་དང་། ལྷན་པས་དེ་ལ་རབ་སྤྲོས་པ།
བྲམ་ཟེང་ནི་དབང་ཆེན་སྡེ། དཔལ་དང་བུལ་བས་བདག་སྤྲུག་དོ། 48

སྤོང་བ་ཁྱོད་ནི་ཕྱིར་ཕྱོགས་ལས། གང་ལ་གདུང་བ་སྤེར་དུ་འོངས།
རྒྱལ་བུ་དེ་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ལས་ནི། ཕྱིན་ཅི་ལོག་ཉིད་བདག་གིས་ཐོབ། 49

གང་གི་རེ་བ་ཉམས་པ་ཡི། སྤོང་བའི་བཞིན་ལོག་མཐོང་གྱུར་པ།
གིང་བསྐྱམ་ལྟ་བུ་བདག་གི་ལུས། འབྲས་བུ་མེད་པ་དག་གིས་ཅི། 50

ཞེས་པ་རྒྱལ་པོ་འི་ཚྲིག་ཐོས་ནས། དོ་བ་བརྒྱན་བཞིན་གཉིས་སྤྲོས་ནི།
དེ་ཐག་ཆད་པས་ལུན་རིང་ན། འདུས་ཤེས་ཐོབ་ནས་རབ་སྤྲོས་པ། 51

नवराज्यातपे तौत्रे मन्त्रिणामिति शोचताम् ।
महेन्द्रसेनचन्द्रस्य स्पृहा सन्दर्शनेऽभवत् ॥ ४४ ॥

अस्मिन्नवसरे राज्ञः शमारामवनस्थितेः ।
समीपं कौशिको नाम ब्राह्मणोऽर्थी समाययो ॥ ४५ ॥

स विश्रान्तः कृतातिथ्यः फलमूलैर्महीभुजा ।
पृष्ठः प्रोवाच विनयात् तत्रागमनकारणम् ॥ ४६ ॥

सर्वार्थिसार्थसङ्कल्पकल्पवृक्षमहाफलम् ।
महेन्द्रसेनं गच्छामि दारिद्र्याद् याचितुं नृपम् ॥ ४७ ॥

एतदाकर्ण्य नृपतिस्तमभाषत दुःखितः ।
आशागतार्थिवमुख्यतापोष्णं निःश्वसन्मुहुः ॥ ४८ ॥

ब्रह्मन् महेन्द्रसेनोऽहं धिक्कां विरहितं श्रिया ।
वैमुख्याद् यस्य सन्तापमर्थी त्वं दातुमागतः ॥ ४९ ॥

किं निष्फलेन वपुषा शुष्कवृक्षोपमस्य मे ।
आशाभङ्गपरिम्भानं मुखं पश्यन्ति येऽर्थिनः ॥ ५० ॥

इति राजवचः श्रुत्वा द्विजश्छिन्नमनोरथः ।
चिरेण संज्ञा मासाद्य शिलाहत इवाब्रवीत् ॥ ५१ ॥

བདག་ལ་སྐལ་བ་མེད་པ་ཡིས། ས་སྐྱོང་བྱིས་འབྱོར་བ་སྤངས།

གཏོང་བ་བྱིས་ལྷན་ཉིད་སྤྲོ་བ། འཛིག་དེན་དུ་ནི་གཤམ་ཉིད།

52

ཚོག་ཤེས་རྒྱན་ལྷན་བྱིས་མཛོད་པ། རྒྱལ་སྤོང་དག་ལས་ཤིན་དུ་ལྷག།

གང་ཞིག་མཛོད་པོ་གཞན་མེད་པའི། སྐྱོང་རྣམས་བསོད་ནམས་མེད་པ་ཉིད། 53

དཔལ་མོ་གཡོ་བ་ཉིད་ཀྱིས་འབྲུལ་ལ་ངེས་པ་བདང་གྱུར་པའི།

རིན་ཅེན་འབྲུང་གནས་དག་ནི་བག་ཀྱང་དམན་པར་གྱུར་བ་མེད།

དཔལ་ནི་བྱིད་བཞིན་མི་བསྐྱུན་བཀའ་ཆགས་བྱིས་ན་དམན་ལྷན་ཞིང་།

ད་དུང་སྐྱེས་བྱ་དཔལ་པ་ལ་བཞེད་དགའ་བར་ཡོངས་མ་གྱུར།

54

ཞེས་བཞེད་མི་བདག་ལ་གསོལ་ནས། བསམ་བླལ་དུག་གྱིས་གཟེར་བ་དེ།

འབྲས་བྱ་འཛོཾ་བའི་ཤིང་བཅད་དེ། བྱ་ངན་ལས་ནི་འཆི་བར་བཅོལ།

55

དེ་ཡི་མགྱོན་པར་སོང་བ་ཡིས། ཞགས་པས་བདག་དེ་ཡིས་བསལ།

སྤྱིང་ཐེད་བྱ་མཚོ་སྐྱོང་རྣམས་ཀྱིས། མཛོད་གཙུགས་གཉེན་གྱིས་དེ་ལ་སྤྲོས། 56

བདག་ཆིངས་ས་ཡི་བདག་པོ་ནི། མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་གྲོང་བྱིར་བྱིར།

བྱོད་ལ་བདག་ནི་གསོད་འདོད་དེས། མཛོད་འདོད་ལས་ལྷག་ཞོར་ཕྱིར་གྱུར། 57

དེ་སྐད་ས་ཡི་བདག་པོས་བཞེད། ངོ་མཚར་གྱུར་བཞིན་གཉིས་སྐྱེས་ཀྱིས།

སྐྱོང་བའི་གཉེན་དེ་བཅིངས་ནས་ནི། ཞོར་ལ་སྤོང་བས་རབ་དུ་བྱེར།

58

अभाग्यैर्मम भूपाल भवान् विभववर्जितः ।
सुलभस्त्वद्विधो दाता भुवने लभ्यते कुतः ॥ ५२ ॥

राज्यादभ्यधिका शोभा सन्तोषाभरणस्य ते ।
अपुण्यान्यर्थिनामेव येषामन्योऽस्ति नाश्रयः ॥ ५३ ॥

त्यक्तस्य चञ्चलतया सहसैव लक्ष्म्या
रत्नाकरस्य न मनागपि हीनताभूत् ।
लक्ष्मीस्तु नीचखललब्धगृहावसन्ना
नाद्यापि सत्पुरुषसंश्रयहर्षमेति ॥ ५४ ॥

इत्युक्त्वा नृपमामन्त्र्य स नैराश्यविषातुरः ।
कलचट्टतिविच्छेदविषादान्मर्त्तुमुद्ययौ ॥ ५५ ॥

तस्य कण्ठगतं पाशमपनीय स भूपतिः ।
तमूचे करुणासिन्धुर्वन्धुः स्निग्धतरोऽर्थिनाम् ॥ ५६ ॥

बद्धा मां प्रतिपन्नस्य नय भूमिपतेः पुरीम् ।
मदधी स हि ते वित्तं दास्यत्यभिमताधिकम् ॥ ५७ ॥

इत्युक्तः पार्थिवेन्द्रेण लज्जमान इव द्विजः ।
तमर्थिबान्धवं बद्धा निनाय धनतृष्णया ॥ ५८ ॥

ས་བདག་དེ་ཡིས་ཁྱིད་པ་དེ། བ་རེལ་རྒྱལ་ཕྱན་དག་གིས་མགོང་།
 དེ་ཡི་བྱང་ཚུལ་ཐོས་གྱུར་ནས། ཡ་མཚན་གྱུར་བས་དེ་ལ་བསྐྱབས།

59

བྲམ་ཟེལ་ནི་ནོར་བྱིན་ནས། རང་གི་གནས་སྤྱ་ས་བདག་དེ།
 བྲམ་ས་ལ་ཅོད་པན་གྱིས་གདུགས་དེ། དང་བར་བྲམ་ནས་དེ་ཡིས་བཀོང་།

60

མི་ཡི་བདག་པོ་དབང་ཆེན་སྤེལ་ནི་འཁྱིད་དེ།
 གང་འདིས་སྤོང་བ་ཀོའུ་གི་ཀའི་ནོར་དག་བསྐྱབས།
 སྤྱར་ཡང་དེ་ཉིད་ཁོ་ན་འཚོ་བ་བདེ་བའོ།
 ཞེས་པའི་སྤོང་བ་རྒྱལ་བས་རང་ལ་དབེར་བཞེད་དོ།

61

ཞེས་པ་དག་པའི་དབང་པོས་བྲམ་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བཞེད་
 བ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྱི་ཤིང་ལས་དབང་ཆེན་སྤེལ་རྟོགས་པ་བཞེད་
 པའི་ཡལ་འདབ་མྱེ་བདུན་ཅུ་ཙ་དབྱ་པའོ།

तं दृष्ट्वा प्रतिसामन्त स्तेनानीतं महीपतिम् ।
~~तद्वत्तत्तत्~~ विज्ञाय विस्मितः प्रशशंस तम् ॥ ५६ ॥

स विप्राय धनं दत्त्वा स्वपदे पृथिवीपतिम् ।
 चरणालीनमुकुटस्तं प्रसाद्य न्यवेदयत् ॥ ६० ॥

मनुजपतिरहं महेन्द्रसेनो
 धनविरहितस्तु य एष कौशिकोऽर्थी ।
 पुनरपि च स एव जीवशर्मा
 चरितमिति स्वमुदाहृतं जिनेन ॥ ६१ ॥

इति श्वेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
 महेन्द्रसेनावदानमूनाशीतितमः पक्षवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བགྱད་བཅུ་ཐམས་པ།

གདུངས་པར་གྱུར་ཀྱང་ཡིད་འབྱུང་མི་འགྱུར་ཞིང་།
བསྐྱབ་པ་བརྒྱང་བ་ཡིས་ཀྱང་ཕན་པ་བརྟེན།
གཞན་ལ་ཕན་པ་དགའ་ཆེ་རབ་ཞུགས་པ།
དམ་པས་མཆོག་དུ་བདག་ཉིད་གདུང་བ་བརྟེན།

1

སྒོན་ཆོད་པལ་ལྷན་འབྲིན་འཛིག་ནི། དགའ་བར་འདོད་པས་དགའ་བ་ཡི།
གྲོགས་པོ་དྲི་ཟེའི་གྲུལ་པོ་ནི། རབ་དགའ་དག་གི་ཁང་བར་བྱིན།

2

དེ་ཡིས་དེར་ནི་མཆོད་པ་དག། ཤིན་དུ་ཆེ་ཞིང་མང་བས་མཆོད།
མཛེའ་གཙུགས་མཉེན་གཤེན་ལྷན་པའི་ལྷ། ལྷན་ལ་འཁོད་དེས་དེ་ལ་སྦྱས།

3

རབ་དགའ་རྩྱར་ཤོག་ས་ལ་འདོད། ས་ཡི་བདག་པོ་བསོད་ནམས་ཀྱི།
རྩ་གཏེར་ཆེན་པོ་ཟས་གཙང་ཞེས། བྱ་བའི་སྤྲས་སྤྱ་རབ་འབྱུངས་པ།

4

དེ་ཡིས་རབ་ཞི་བདུད་ཅི་ཐོབ། དག་བའི་སྦྲད་དུ་འགྲོ་ལ་དེས།
དེ་ནི་ཡང་དག་འགོད་བར་མཛེད། ཡུ་ཅག་ལ་ཡང་མཛེད་བར་འགྱུར།

5

ད་ལྟ་བདག་གིས་གྱུར་མང་ལ། སྤྱི་དབྱངས་གྱུན་ནི་རབ་དུ་སྦྱར།
རི་ལྷོ་བདག་འགྲོ་བྱིན་ནས་ནི། བདག་ལ་བྱ་བ་དགའ་བར་འགྱུར།

6

अशीतितमः पल्लवः ।

नोद्वेगमायान्ति कदर्थ्यमानाः
शिखाग्रहेणापि हितं वदन्ति ।
परोपकारेषु हठप्रवृत्ताः
सन्तः सहन्ते मृशमात्मपौडाः ॥ १ ॥

पुरा पुरन्दरः श्रीमान् प्रियस्य प्रियकाम्यया ।
साधुर्गन्धर्व्वराजस्य सुप्रियस्य गृहं ययौ ॥ २ ॥

स तत्र पूजितस्तेन बहुमानेन भूयसा ।
आत्तासनस्तमवदद् देवः प्रणयिवत्सलः ॥ ३ ॥

एहि सुप्रिय गच्छावः पृथिवीं पृथिवीपतिः ।
जातः शुद्धोदनाख्यस्य पुत्रः पुण्यमहोदधिः ॥ ४ ॥

प्राप्तं शमामृतं तेन जगतां कुशलाय सः ।
तत् संविभागं कुरुते करिष्यत्यावयोरपि ॥ ५ ॥

मया सम्प्रति वीणायां योजिता गीतसारणा ।
कथं गच्छामि पश्चान् मे दुष्करैषा भविष्यति ॥ ६ ॥

ཞེས་པ་དེས་བཟོད་བརྒྱ་བྱིན་ནི། ཡིད་བྱུང་རང་གི་གནས་སྤྱོད་མོང་།
སེམས་ནི་ཡལ་ལ་ཆགས་ནམས་ལ། དག་ལ་མངོན་དགའ་ག་ལ་ཡོད། 7

སྐབས་དེར་སྒྲིམ་བཞུག་བརྟུལ་བྱགས་ཅན། རབ་བཟང་མི་ཡི་འཛིག་དེན་གྱི།
ཀྱང་ཤེད་གོང་བྱེད་མཚོ་ཡི་འབྲས། ལྷ་རྟུལ་རའི་ནགས་ན་གནས། 8

དེ་ཡི་ལྷ་རྟུལ་བ་རའི་ཤིང་། མེ་ཏོག་གསར་པས་བྱབ་པ་མཐོང་།
མིག་ནི་ཡ་མཚན་གྱིས་རྒྱས་པས། ཤིན་རྟུ་ཡང་དག་ཡུན་རིང་བསམས། 9

ལྷ་རྟུལ་བ་རའི་ནགས་ཚལ་འདི། རྒྱལ་བ་འབྱུངས་ན་མེ་ཏོག་དཔལ།
འབྱུང་ཞིང་འཁོར་ལོས་སྒྱུར་བ་དག། འབྱུང་ན་ཡང་ངོ་བཞུག་རྟུ་མིན། 10

ཡང་ན་བདག་གི་བསོད་ནམས་ཀྱིས། མེད་བྱུང་འདི་ནི་ཡང་དག་སྦྱིས།
ཞེས་པ་བསམས་ནས་རབ་བཟང་ནི། ཀྱན་དགའ་རབ་རྟུ་རྒྱས་པར་བྱུར། 11

དེ་ནས་སྤྲོད་ཡང་འཆི་མེད་བདག། མོད་ནམས་རབ་དགའ་དག་ལ་སྦྱས།
དམ་པ་རང་གི་བྱ་བ་ལས། གཞན་གྱི་བྱ་བར་བཞུག་པ་ལྷག། 12

ས་གནི་ཁྲ་བ་བདེ་ག་ཤེགས་ཀྱིས། བསྐྱེད་པ་འོད་ཀྱིས་ཐམས་ཅད་ནི།
རབ་རྟུ་གསལ་བའི་ས་གནི་ལ། རབ་དགའ་ཚུར་ཤོག་ཕྱ་ཅག་འདོད། 13

དེ་ལ་རབ་དགས་སྦྱས་པ་ལྷ། རྒྱུད་མང་ལ་ནི་སྤྱུ་དབྱངས་རྒྱུ།
བདག་གིས་རབ་རྟུ་སྤྲོད་པ་འདི། ཕྱི་ནས་བྱ་བ་སྦྱ་མི་འབྱར། 14

इत्युक्तस्तेन मघवा विमनाः स्वपदं ययौ ।
विषयासक्तचित्तानां कुशलाभिरतिः कुतः ॥ ७ ॥

अचान्तरे मर्त्यलोके कुशिपूर्यां सरस्तटे ।
उदुम्बरवने तस्थौ सुभद्राख्यो यतिव्रतः ॥ ८ ॥

व्याप्तान् नवैर्मुकुलितैः स दृष्ट्वोदुम्बरद्रुमान् ।
विस्मयोत्फुल्लनयनः सुचिरं समचिन्तयत् ॥ ९ ॥

जिनजन्मनि जायन्ते चक्रवर्त्युद्भवेऽपि वा ।
अस्मिन्नुदुम्बरवने नान्यथा मुकुलश्रियः ॥ १० ॥

ममैव पुण्यैरथवा संजातमिदमद्भुतम् ।
सुभद्रश्चिन्तयित्वेति बभूवानन्दनिर्भरः ॥ ११ ॥

अथामर्त्यपतिर्गत्वा सुप्रियं पुनरब्रवीत् ।
निजकार्यार्थिकोद्योगाः परकार्येषु साधवः ॥ १२ ॥

एहि सुप्रिय गच्छावः क्षितिं क्षितितलेन्दुना ।
सद्देशनांशुभिर्विश्वं सुगतेन प्रकाशितम् ॥ १३ ॥

तं सुप्रियोऽवदद् देव वीणायां गीतिसारणा ।
योजितेयं मया पश्चात् सुकरा न भविष्यति ॥ १४ ॥

ཞེས་ཐོས་འཆི་མེད་བདག་པོ་ནི། ཡིད་ལ་རེ་བ་ཉམས་པར་གྱུར།
འབད་མེད་བདུད་ཅི་ཉིར་གནས་པ། བསོད་ནམས་དམན་པ་འབྱུང་བ་མིན། 15

དུས་ཀྱི་ལྷ་དུ་མ་བ་རའི་ནགས། མེ་ཏོག་རབ་རྒྱས་དྲི་བཟང་གིས།
སྒྲིགས་མཚམས་ཀྱན་དུ་ཁེངས་གྱུར་པ། རབ་བཟང་གིས་ཀྱང་མཐོང་བར་གྱུར། 16

དེ་ཡིས་བསམས་པ་མེ་ཏོག་གི། ཚལ་ནི་ནམ་པར་རྒྱས་པ་འདི།
སྟོན་པ་དཔ་ཚོས་སྟོན་པ་དང་། འཁོར་ལོས་སྐྱར་བའི་རྒྱལ་ལ་འགྱུར། 17

ཡང་ན་བདག་གི་བསོད་ནམས་མཐུས། མ་ལུས་ཚལ་ནི་མེ་ཏོག་རྒྱས།
ཞེས་བ་སེམས་པ་དེ་ལ་ནི། དྲིགས་དང་དགའ་བ་རབ་དུ་སྦྱེས། 18

དེ་ནས་དགོ་སྤྲོད་དག་བཅོས་ཐོབ། སངས་རྒྱས་ཞེས་བྱ་མངོན་སྟོགས་ཏེ།
དེ་ནི་རྩ་འབྲུལ་གྱིས་བདུལ་ནས། རབ་ཞི་རང་བཞིན་རྒྱས་པར་བྱས། 19

དེ་ནས་དུས་ཀྱི་བཅོམ་ལྷན་འདས། རྒྱལ་བས་འགྲོ་བའི་དོན་མཛད་ནས།
ཡོངས་སྤྱ་སྤྱང་འདས་ལ་དོག་ཅིང་། བ་མའི་གཟིམས་མལ་དག་ལ་གནས། 20

དེ་ཞིག་གདུལ་བྱ་འདུལ་བ་ལ། རྣམ་པར་བཀོད་བྱེད་རབ་དུ་བསམས།
རབ་བཟང་དང་ནི་དྲི་ཟད་གས། རབ་དགའ་དེ་ཡང་བདག་གི་ལྷག། 21

རབ་བཟང་ཚོགས་ནི་རྩྱུང་བྱ་ཡི། འདུལ་བ་རབ་དུ་ཐོབ་པར་འགྱུར།
དྲི་ཟེང་ཚོ་འབྱོར་བ་ཡིས། ཁྱོས་པ་ཚོགས་ཀྱིས་འདུལ་བར་འགྱུར། 22

इत्याकर्ण्यामरपति र्ययौ म्लानमनोरथः ।

प्रयत्नोपनतं हीनपुण्यः पिवति नामृतम् ॥ १५ ॥

उत्फुल्लकुसुमामोदसंपूरितदिगन्तरम् ।

कालेनोदुम्बरवनं सुभद्रोऽपि व्यलोकयत् ॥ १६ ॥

सोऽचिन्तयद् भवत्येतद् विकाशिकुसुमं वनम् ।

धर्मप्रवर्तने शास्तृर्जये वा चक्रवर्त्तिनः ॥ १७ ॥

सत्पुण्यानां प्रभावाद्वा निखिलं पुष्पितं वनम् ।

इति चिन्तयतस्तस्य दर्पप्रौतिरजायत ॥ १८ ॥

अथ चुन्दाभिधोऽभ्येत्य अवणाह्वत्वमागतः ।

चङ्घ्रा चक्रे पराजित्य तं प्रशान्तमदोदयम् ॥ १९ ॥

जगत्कार्यं ततः कृत्वा कालेन भगवान् जिनः ।

कलयन् परिनिर्व्वाणं पश्चिमे शयने स्थितः ॥ २० ॥

प्रदध्यौ विनये तावद्विनयाविनिवेशितः ।

अवशिष्टः सुभद्रो मे गन्धर्व्वः स च सुप्रियः ॥ २१ ॥

अक्लेशेन सुभद्रस्तु विनयं प्रतिपद्यते ।

कच्छानुशास्यो गन्धर्व्वस्तारुण्यविभवोन्मदः ॥ २२ ॥

ཞེས་པ་བསམས་ནས་དེ་བཞིན་གཤེགས། གྱི་ཟའི་གྲོང་ཁྱིམ་དག་དུ་བྱོན།
 གྱི་ཟའི་རྒྱལ་པོ་གཞན་པ་ནི། མཛེས་པ་སྒྲགས་པར་མངོན་པར་སྒྲུལ། 23

བྱི་དུ་རུ་ཡི་དབྱུག་པ་ཅན། རྒྱུད་མང་རྒྱུད་སྟོང་སྟོང་བྱེད་ཅིང་།
 འབྲུན་པས་རབ་དགའི་རྒྱགས་པ་ནི། ཉམས་པར་བྱེད་ལ་བཅོན་པར་གྱུར། 24

རིས་གྱིས་རྒྱུད་ནི་བཅད་གྱུར་ཀྱང་། དེ་དག་སྒྲ་དབྱངས་ཀྱན་རྫོགས་པ།
 རྫོན་པར་བྱེད་ལ་མཐུ་ཡིས་ནི། རྒྱུད་པར་མེད་པ་དག་དུ་འགྱུར། 25

རྒྱུད་ནི་ཐམས་ཅད་བཅད་གྱུར་ཀྱང་། གྱི་ཟའི་འདྲན་པ་དག་གིས་ནི།
 དབྱངས་ཀྱི་རྫོགས་ནི་རབ་དུ་བཞུན། རབ་དགའ་ཡིས་ནི་རྒྱས་མ་གྱུར། 26

དེ་ནས་ཁེངས་ནང་འགྲུལ་བཤང་བ། དེ་ལ་བཅོས་ལྡན་རྒྱལ་བ་ཡི།
 ལུས་ནི་མངོན་བྱུང་དག་པ་ཡི། དམ་པའི་ཆོས་ནི་བཞུན་པ་མཛོད། 27

འཛིག་ཆོགས་ལྟ་བའི་རི་བོ་ནི། ཡེ་ཤེས་དྲེ་རྗེས་ནས་བཅོས་སྟེ།
 དེ་ཡིས་རྒྱན་ཞུགས་འབྲས་བྱ་ནི། རབ་དུ་ཞི་སྒྲུང་མངོན་དུ་བྱས། 28

དུས་ཀྱི་ཁྱུ་དུས་བ་ར་ཡི། ནགས་ཀྱི་རབ་དགའ་མེ་དོག་ཆོགས།
 གོད་པོ་དག་གིས་ལོངས་སྟོན་བཞིན། དལ་བྱས་རབ་དུ་ཉམས་པར་གྱུར། 29

མེ་དོག་ཉམས་པ་དེ་མཐོང་ནས། རབ་བཟང་ཁྱུ་ངན་གྱི་ཡིས་ཐེབས།
 རིས་པ་ཉིད་དུ་བདག་ཉིད་ཀྱིས། བསོད་ནམས་མིན་ལས་སྦྱེས་པར་བསམས། 30

इति संचिन्त्य गन्धर्व्वपुरं गत्वा तथागतः ।
गन्धर्व्वराजमपरं निर्म्ममेऽभ्यधिकद्युतिम् ॥ २३ ॥

सहस्रतन्त्रीं वैदूर्य्यदण्डीं वीणामवादयत् ।
सुप्रियस्य मदोच्छेदं स्पृष्ट्वा कर्त्तुमुद्ययौ ॥ २४ ॥

क्रमेण तन्त्रीच्छेदेऽपि तौ सर्व्वस्वरमूर्च्छनाः ।
दर्शयन्तौ प्रभावेण निर्विशेषौ बभूवतुः ॥ २५ ॥

छेदेन सर्व्वतन्त्रीणामपि गन्धर्व्वनायकः ।
अदर्शयत् पणञ्जोऽपि न शशाक च सुप्रियः ॥ २६ ॥

संत्यक्तमानदर्पस्य तस्याथ भगवान् जिनः ।
प्रत्यक्षविग्रहश्चक्रे शुद्धसङ्गर्म्मदेशनाम् ॥ २७ ॥

ज्ञानवज्रेण सत्कायदृष्टिशैले विदारिते ।
स्रोतःप्राप्तिफलं साक्षात् स चकार प्रशान्तये ॥ २८ ॥

कालेनोदुम्बरवने रम्यः कुसुमसञ्चयः ।
सम्भोग इव वृद्धस्य शनकैर्म्हानिमाययौ ॥ २९ ॥

ज्ञानपुष्पं सदालोक्य सुभद्रः शोकमुद्रितः ।
अचिन्तयदपुण्यानां नूतनोद्भवमात्मनः ॥ ३० ॥

བསམས་པའི་མེ་ཡིས་གདུངས་དེ་ལ། ཟུ་རྩམ་བ་རའི་ནགས་ཀྱི་དཔལ།
རྩ་ནམས་མངོན་སྟོགས་རབ་སྒྲིམ་པ། དོན་མེན་བྱ་ངན་ཡོངས་མ་བྱེད། 31

མཐུ་ཐུན་བྱོད་ཀྱིས་བསོད་ནམས་ཀྱིས། ཚལ་ནི་མེ་དོག་རྒྱས་པ་མིན།
བྱོད་ཀྱི་བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པས། ཉམས་མིན་འདི་ཡི་རྒྱ་དག་ཉིན། 32

བདེ་གཤེགས་ཉིད་ནི་འབྲུངས་པ་ན། མེ་དོག་འདི་དག་འབྲུང་འབྲུར་དེ།
སྒྲ་མེད་ཡེ་ཤེས་བརྟེས་པ་ན། ཀྱན་ནས་རབ་དུ་ནས་པར་རྒྱས། 33

བྱ་ངན་འདས་ལ་ཉེ་བ་ན། ཉམས་པ་དང་ནི་སྒྲུང་བར་འབྲུར།
ཀྱ་ཤའི་བྱོང་ན་དེ་བཞིན་གཤེགས། ཡོངས་སུ་བྱ་ངན་འདས་པར་བཞེད། 34

ནགས་ཀྱི་དཔལ་མེ་འི་ཚོག་འདི་དག། རབ་བཟང་གིས་ནི་ཐོས་བྱུར་ནས།
རིང་ཞིང་བྱོ་བའི་བྱགས་བཏང་མེ། ཤིན་དུ་ཡུན་རིང་ཡང་དག་བསམས། 35

སྟོན་པའི་ཚོས་ནི་འདུལ་བ་ལ། བདག་ནི་སྟོད་དུ་འབྲུར་བར་ཤོག།
ཅེས་པ་འདི་ནི་བདག་སྟོང་ལ། དྲག་དུ་རེ་བ་བཅིངས་པར་བྱུར། 36

གང་གིས་སྟོན་པའི་ཞལ་གྱི་པད། མཐོང་ཞིང་ཚོས་ཀྱི་གསུང་རབ་ལ།
དག་པའི་དགའ་སྟོན་ཡོངས་རྫོགས་པ། ཉོན་མོངས་བྲལ་བ་དེ་དག་བསྐྱབས། 37

དན་ཉི་མ་ངན་རབ་ཞི་བྱོགས་པོ་མི་བཟད་སྟེད་པས་གཟིར་པའི་གཉེན།
སུ་ཡི་བཞིན་རས་རི་བོང་ཅན་ལས་རབ་འབྲུངས་རབ་དུ་རྒྱས་པའི་གསུང་།

ताचन्तं सन्तप्तमुदुम्बरवनश्रिया ।

उवाच देवताभ्येत्य विषादं मा कृथा वृथा ॥ ३१ ॥

नेदं तव प्रभावाद्रैः पुण्यैः कुसुमितं वनम् ।

न च म्लानं तवापुण्यैः श्रूयतां कारणम् ॥ ३२ ॥

पुष्पाण्येतानि जायन्ते सुगतस्यैव जन्मनि ।

अनुत्तरज्ञानलाभे विकसन्ति समन्ततः ॥ ३३ ॥

आसन्ने परिनिर्वाणे म्लायन्ति निपतन्ति च ।

इह ते परिनिर्वाणं कुशिपुर्व्यां तथागतः ॥ ३४ ॥

एतदाकर्ण्य वचनं सुभद्रः काननश्रियः ।

दीर्घमुष्णं विनिश्चस्य सुचिरं समचिन्तयत् ॥ ३५ ॥

यास्यामि धर्मविनये शास्तृर्भाजनतामहम् ।

इत्येष हृदये नित्यमाशाबन्धो ममाभवत् ॥ ३६ ॥

धन्यास्ते विरतक्लेशाः सम्पूर्णकुशलोद्भवाः ।

धर्मप्रवचने शास्तु र्यै र्वृष्टं वदनाम्बुजम् ॥ ३७ ॥

कस्येदानीं वदनशशिनः संप्रवृत्ताः प्रवृद्ध-

ज्ञानालोकप्रसररुचिराः पुण्यपीयूषधाराः ।

ཡེ་ཤེས་སྒྲུང་བས་དགྲིགས་ཤིང་རབ་མཛེས་བསོད་ནམས་བདུད་ཅི་དག་གི་རྒྱན།
སྤྱད་པའི་སྤྱང་མ་གདུང་བར་འཛིག་དེན་ཉན་པའི་སྤོད་ཀྱིས་འཐུང་བར་འབྱུང། 38

གང་ན་བཙོམ་ལྷན་རྒྱལ་བ་བཞུགས། ཀྱུ་ཤའི་གྲོང་དུ་བདག་འགྲོ་འོ།
ཐམས་དེ་མཐོང་བདག་གིས་ནི། གལ་དེ་ཉིད་སྤྲུང་ཐོབ་པར་འབྱུང། 39

ཞེས་བསམས་སྤོ་ལྷན་དེ་ཡིས་ནི། ལུས་མི་སྒྲུང་བར་སྤྲད་ཅིག་ལས།
ཡིད་ལྟར་མགྲོགས་པས་ཀྱང་གྲི་གནས། ཀྱུ་ཤའི་གྲོང་ཁྱེར་དག་དུ་ཕྱིན། 40

མེ་དོག་དགའ་ཚལ་ས་ལ་ཟང་། ཞེས་པའི་ཚལ་ན་རབ་གཟིམས་པ།
རྒྱལ་བའི་སྒྲོ་གནས་དགའ་བོ་ལ། དེ་ཡིས་ནང་དུ་འཇུག་པ་ལྟས། 41

དེ་ནས་དལ་གྱིས་ཀྱན་དགའ་བོས། མོར་མོ་གདངས་ཤིང་གཡོ་བ་ཡིས།
ནང་འཇུག་བསམ་པ་རྫོགས་ཀྱིང་ཅིང་། ཚང་རྒྱུང་སྒྲུ་ཡིས་དེ་ལ་སྤྲས། 42

ཁྱོད་ཀྱི་བྱི་དང་ལུང་རྩོན་ལ། རབ་བཟང་ད་ལྟ་གནས་སྐབས་མེད།
དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཞི་བའི་སྤྱད། སྤྱི་ཡོངས་སུ་བསྟེན་ཞིང་བཞུགས། 43

སྤྱི་བོ་འདི་དག་པ་རོལ་ནི། གདུང་བ་མི་ཤེས་རང་དོན་གཉེར།
ཀྱན་དུ་ཇི་ལྟ་དེ་ལྟ་ཡང་། གནས་སྐབས་དག་ནི་མི་སེམས་སོ། 44

གང་ཞིག་ལྷལ་དུ་ས་མི་ཤེས་པར། འཐུལ་ལ་སྤོང་བ་ཉིད་གྱུར་བ།
དེ་དག་བཞེད་དོན་རབ་བཏང་ནས། རི་ཚ་རྒྱངས་དེ་འགྲོ་བ་ཉིད། 45

लोकः शोकप्रशमसुहृदस्तीव्रतृणार्तबन्धो
वीच स्तप्ते भवमरुतटे पास्यति ओचपात्रैः ॥ ३८ ॥

गच्छाम्यहं कुशिपुरं यचास्ते भगवान् जिनः ।
गण्डशामि सुलभं तस्य पश्चिमं यदि दर्शनम् ॥ ३९ ॥

इति सञ्चिन्त्य सोत्साहः सोऽन्तर्हिततनुः क्षणात् ।
महाप्रयां कुशिपुरी माससाद मनोजवः ॥ ४० ॥

वैनेयमर्कशालाख्ये कुसुमारामशायिनः ।
जिनस्य द्वाःस्थमानन्दं स प्रवेश मयाचत ॥ ४१ ॥

आनन्दस्तं जगादाथ मन्दमन्दस्वनः शनैः ।
निवारयन् प्रवेशाशा मुन्नताङ्गुलिदोलया ॥ ४२ ॥

सुभद्रावसरो नायं प्रश्नव्याकरणे तव ।
विश्राम्यति परिश्रान्तः कायशान्त्यै तथागतः ॥ ४३ ॥

न चिन्तयत्यवसरं सर्व्वथैव यथा तथा ।
परव्यथानभिज्ञोऽयं स्वार्थमर्थयते जनः ॥ ४४ ॥

देशं कालमविज्ञाय याति यः सहसार्थिताम् ।
स समाहित मुत्सृज्य लज्जामादाय गच्छति ॥ ४५ ॥

བྱལ་བའི་སྐུ་ནི་ཞི་བའི་ཚོན་ལྗོན་པ་འདི་དག་ཀྱང་།

ཡལ་འདབ་འཁྲི་ཤིང་རབ་དུ་ཉལ་ཞིང་ངེས་པ་སི་གཡོ་ལ།

ཅུ་ཁྱུང་དག་ནི་ནམ་པར་དུ་དེ་ཅིང་མགྲོགས་པ་བཏང་ནས་བགོད།

ཁྱུང་ཡང་འབྲལ་ལ་རབ་དུ་གཡོ་ཞིང་བགོད་མ་ཡིན།

46

དེ་ལྟར་ཀུན་དགའ་བོ་ཡིས་ནི། འབད་པས་ཡང་དང་ཡང་དུ་བརྒྱུག་།

རི་བ་ཉམས་པས་རབ་འབྲུགས་པ། རབ་བཟང་གིས་ནི་དེ་ལ་སྦྲས།

47

གཟིར་བ་ཡིས་ནི་སྦྲབས་མི་ཤེས། སྦྲོང་ལ་དང་ཞིང་བཅེ་བར་མཛོད།

བྱལ་བ་ཆེད་སྦྲ་རབ་དུ་ཕྱོན། ཅུབ་བོ་འདི་ལྟ་ཡོངས་མ་མཛོད།

48

གྲིབ་བསིལ་དག་ལ་ཉེ་བར་འཁོད་ཅིང་བསིལ་པས་རབ་དགའི་ཕྱོན་ཐོབ་གྱུར་པ།

དག་དུ་གསར་པ་གསར་བའི་ལམ་འགྲོན་འཛོགས་ཤིང་འབྲས་

བྱ་འཛོན་པས་གཟིར་བའི་ཤིང་།

བདེན་པ་དག་ལ་མཉམ་གཤིན་སྦྲོང་བ་ཀུན་གྱི་གཞི་ནི་ཆེད་སྦྲར་གྱུར་པ་ཡི།

ལོ་མ་དག་ནི་བཅོམ་དང་འཁྱུགས་དང་རབ་དུ་བྱངས་པའི་ཉོན་མོངས་

འཕྲིང་བ་སྦྲ་ཡིས་ཤེས།

49

དེ་ལྟར་འབད་པས་རབ་བཟང་དེས། ཡང་དང་ཡང་དུ་ཉལ་གྱུར་ཀྱང་།

དག་ག་པ་བྱ་ཡི་ཀུན་དགའ་བོས། དེ་ནི་ཀུན་དགའ་མེད་པར་བསྦྲུབས།

50

བཅོམ་ལྟན་ཀུན་མཁྱེན་གཟིམས་མལ་དུ། ལྟ་ཡི་གནས་ལས་མངོན་སྤྱོད་ཤིང་།

རབ་བཟང་ནང་དུ་ཐོང་ཞིག་ཅེས། ཀུན་དགའ་བོ་ལ་གསུང་ཆེར་གསུངས།

51

वेगं विहाय विनताः सरितः प्रयान्ति
 वान्ति प्रसह्य चतुरं न तथा समीराः ।
 एतेऽपि नैव तनुसंशमने जिनस्य
 सन्ततपल्लवलतातरव श्रलन्ति ॥ ४६ ॥

आनन्देनेति यत्नेन वार्यमाणः पुनः पुनः ।
 आशाभङ्गसमुद्धान्तः सुभद्र स्त मभाषत ॥ ४७ ॥

जानाम्यवसरं नार्त्तः प्रसीद दययार्थिनः ।
 सुलभं दर्शय जिनं मा मैवं भव निष्ठुरः ॥ ४८ ॥

छायायामुपविश्य शीतलतया लब्धप्रमोदोत्सवै-
 रारुह्यात्तफलैः सदा नवनवैः संपौडितस्याध्वगैः ।
 जानात्याश्रितवत्सलस्य सुलभाधारस्य सर्वार्थिना
 शाखाभञ्जनमोटनप्रसरणक्लेशवलीं कस्तरोः ॥ ४९ ॥

इति यत्नात् सुभद्रेण याचितोऽपि पुनः पुनः ।
 तं निरानन्दमानन्दः प्रतिषेधं गते व्यधात् ॥ ५० ॥

भगवानपि सर्वज्ञः शय्यां प्राप्य सुरालयात् ।
 उच्चैरानन्दमवदत् सुभद्रः प्रविशत्विति ॥ ५१ ॥

འཇུག་པ་ཐོབ་མྱོ་ནོར་མེད་ཀྱིས། གདོང་བཞིན་བདེ་གཤེགས་མཐོང་བྱུང་ནས།
རབ་བཟང་གདོང་ནི་མཆི་མ་དང་། བཅས་པས་ཕྱག་འཆལ་དེར་གསེལ་བ། 52

བཅོས་ལྷན་དེ་རིང་འཛིག་རྟོན་ནི། སྐལ་བས་དབུལ་བ་ཉིད་འདི་ཅི།
དེ་རིང་ཁྱོད་ཀྱིས་བཏང་བྱུང་བ། སྤང་མེད་དག་གི་འགོ་བ་ནི། 53

བཤེས་གཉེན་ཁྱོད་དང་བལ་བ་ན། སྤྲ་ཡི་ཡི་ཤེས་སྤང་བ་ཡིས།
འགོ་བའི་བསྐྱོ་སྤངས་བ་ཡི། གཉིད་ཀྱི་རྒྱ་ལྷན་རྒྱས་བྱེད་འགྱུར། 54

མཐའ་དག་འགོ་ལ་རྒྱུད་མེད་དུ། ཕན་བ་དག་ནི་རབ་མཛོད་ནས།
ཀྱན་མཁུན་རྟེན་པ་སྤྲ་བ་ཁྱོད། བདག་ལ་རྟེན་དཀའ་ཇི་ལྟར་བྱུང་། 55

ཅེས་པ་དེ་ཡིས་གྲུས་པས་གསེལ། དེ་ལ་བཅོས་ལྷན་འཇུག་ལྷན་ཞིང་།
བཞིན་གྱི་རྒྱ་སྤྲུམ་གཟེངས་བསྟོད་དེ། རབ་དངས་མཛོས་པས་བཀའ་སྡུལ་བ། 56

མཉེན་གཤམ་དྲུ་མི་དྲུག་ཉིད། འདི་ཁྱོད་རིག་པ་མིན་ནམ་ཅི།
འདུ་བྱེད་ཐམས་ཅད་སྐད་ཅིག་ལ། ལུས་ཀྱི་གདོན་ནི་སྤྲ་ཞིག་འཛོན། 57

གང་དག་དྲུག་ཉིན་བྱེད་འཁོར་བས་རབ་བརྒྱས་པའི།
མཆན་མོ་བཀྲ་བའི་ཉིན་པར་རིང་དུ་རབ་འགོ་བ།
མི་ཡི་འཆོ་བ་རྣམས་ཀྱི་དག་བ་འདི་དག་ནི།
རྒྱ་ཆེ་དུས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་ལྷུང་བས་གཙོད་པ་ཉིད། 58

लब्धप्रवेशः सुगतं दृष्ट्वा निधिमिवाधनः ।

जगाद् साश्रुवदनः सुभद्रः प्रणिपत्य तम् ॥ ५२ ॥

भगवन् भुवनस्यास्य केयं भाग्यदरिद्रता ।

संत्यक्तस्याद्य भवता निरालोकस्य का गतिः ॥ ५३ ॥

को नाम त्वां विना मित्रं ज्ञानालोकैः करिष्यति ।

मोहनिद्राप्तमुद्रस्य जगत्पद्मस्य बोधनम् ॥ ५४ ॥

कृत्वा समस्तजगतामुपकारमकारणम् ।

प्रयासि सर्व्वसुलभः कथं दुर्लभतां मम ॥ ५५ ॥

इत्युक्तः प्रणयात्तेन समुन्नाम्य मुखाम्बुजम् ।

प्रसन्नकान्तिं भगवान् सस्मितस्त मभाषत ॥ ५६ ॥

इमां वत्स न वेत्सि त्वं किन्तु नित्यामनित्यताम् ।

क्षणिकाः सर्व्वसंस्काराः कोऽयं देहग्रहाग्रहः ॥ ५७ ॥

दूरं प्रयान्ति दिनकृद्भ्रमनिर्गतानि

यानि क्षताशर्वालितानि सदा दिनानि ।

एतानि तानि निपतत्पृथुकालचक्र-

संशान्तितानि शकलानि नृजीवितानाम् ॥ ५८ ॥

རི་འདི་སྟེལ་འགྱུར་ཆུ་གཏོར་འཇིང་ནི་མཚོག་དུ་བསྐྱས།
 རབ་སྐྱེས་འབྱུང་པོ་དང་བཅས་སྟིད་པའི་ལས་རབ་འཛིག།
 རི་དགས་སྐྱས་མིག་ལྟར་གཡོ་སྟིང་པོ་མེད་འཁོར་བར།
 མང་དུ་ཡོངས་འདྲིས་ལུས་ཀྱི་ཚོགས་ནི་བདུན་གནས་མིན།

59

ཞེས་བ་གསུངས་ནས་བཅོམ་ལྡན་གྱིས། རབ་དུ་ཞི་སྐྱེད་རབ་བཟང་ལ།
 བདེན་པའི་ལས་ནི་གསལ་བའི་གཏམ། རབ་དང་ཀྱན་དགའ་ལྡན་པར་མཛོད། 60

དབྱིག་བ་གསུམ་དང་རིལ་བའི་ཚོགས། ལས་འབྱོན་གྱིས་ནི་བྱར་བཞིན་བཏང་།
 སྟོན་པའི་བཀའ་ལས་རབ་བྱུང་ནི། དེ་ནས་རབ་བཟང་དག་གིས་སྐྱངས། 61

དེ་ནས་ཉོན་མོངས་ཀྱན་བཅོམ་པ། དག་བཅོམ་གནས་ནི་ཐོབ་གྱུར་ནས།
 བསམས་པ་ཀྱེ་མ་བདག་གི་ནི། སྟོབ་མ་ཉིད་འདི་འོས་པ་མིན། 62

བདག་གི་མདུན་དུ་བཅོམ་ལྡན་འདས། ལྷ་ངན་འདའ་བའི་ལྟར་བལྟ།
 དེ་ནས་སྟོན་ནས་ལུས་བཏང་ནས། བདག་ནི་རང་གི་གནས་དག་བསྟེན། 63

ཞེས་བསམས་བྱིན་བརྒྱབས་ལྟ་དག་ནི། བསྟེན་པ་དེ་ཡི་དལ་བྱ་ཡིས།
 གཏོངས་ཅན་བྱན་པ་དོར་བ་ལྟར། ཡོངས་སུ་ལྷ་ངན་འདས་པ་ཐོབ། 64

དེ་ནས་དེ་ཡི་ལུས་སྟོང་ལ། དག་སྟོང་ནམས་དང་ལྷ་སྟེགས་དག།
 ལྷ་ཡི་ཚང་སྟོད་དང་ལྡན་ཞེས། རྣམ་པར་རྟོག་པ་ཡང་དག་སྟེས། 65

दलन्त्येते शैला जलधिवलयः शुष्यति परम्
सहोद्भूतैर्भूतैर्भुवनसरणिः भ्रश्यतितराम् ।
असारे संसारे चकितहरिणीलोचनचले
चिरस्थायी नाथं बहुपरिचयः कायनिचयः ॥ ५६ ॥

अभिधायेति भगवान् सुभद्रस्य प्रशान्तये ।
प्रसादानन्दिनीं चक्रे व्यक्तसत्यपथा कथाम् ॥ ६० ॥

चिदण्डकुण्डौ सम्भारं त्यक्त्वा भारमिवाध्वगः ।
प्रब्रज्यां शासने शास्तुः सुभद्रोऽप्याददे ततः ॥ ६१ ॥

अर्हत्पदमयासाद्य स सर्व्वलेशसंक्षयात् ।
अचिन्तयद्देहो नेयमुचिता शिष्यता मम ॥ ६२ ॥

पश्यामि परिनिर्व्वाणमग्रे भगवन्तः कथम् ।
तस्मात् पूर्व्वमहं देहं विहाय स्वपदं भजे ॥ ६३ ॥

इति सञ्चिन्त्य स शनैः पञ्चाधिष्ठानसंश्रयः ।
फणिनिर्मोककलया परिनिर्दृतिमाप्तवान् ॥ ६४ ॥

तस्याथ देहसत्कारे भिक्षूणां सह तीर्थिकैः ।
कस्य सन्नह्यचारीति विवादः समजायत ॥ ६५ ॥

དེ་ནས་སྤྱི་ལོ་བྱེད་ནས་ཀྱིས། དེ་ཡི་སྤྱི་བྱེད་ཆོག་ལ།
 ཁྱོགས་ཁྱོག་མ་ཉུས་སོང་བའི་ཆོ། དག་སྤོང་ཆོགས་ཀྱན་དག་གིས་བསྐྱབས། 66

དེ་ནས་དེ་ཡི་གཏུང་གི་ཆོགས། མཆོད་དེན་བྱས་ནས་དག་སྤོང་གི།
 སྤོན་ལས་སྤྱི་ལོ་འདའ་བ་ཡི། སྤྱི་མཆོད་བདེ་བར་བཤེགས་ལ་དྲིས། 67

དེ་དག་ལ་ནི་དེས་གསུངས་པ། བྱེད་ཀྱིས་སྤོན་བྲམ་ཟེ།
 སྤྱི་ལོ་མཆོད་དེ་སྤོན་བ་ནི། འོད་སྤངས་སྤོན་མཆོངས་གོགས་སྤྱི་གཏུང་། 68

མཐའ་ཡི་མལ་སྤྱན་ལ་གནས་པ། དེ་ལས་དེ་ཡིས་འདུལ་བའི་ཆོས།
 ལྷ་ཡིས་མཐོང་བར་བྱས་ཐོབ་ནས། བསྐྱབས་པར་འོས་པའི་དག་བཅོས་ཐོབ། 69

གྲུས་པའི་ངང་ཚུལ་དེ་ཡི་ལུས། རང་གི་ལྷ་མའི་མཏུང་དུ་བཏང་།
 དེ་ནས་དེར་ནི་ལྷ་ཡིས་དེར། མཐོང་ནས་སྤོན་ལས་རབ་དུ་བཏབ། 70

ཇི་ལྷར་ལོགས་བྱས་ལྷན་བ་འདི། འོད་སྤངས་སྤོན་དུ་ཡོངས་འདས་པ།
 དེ་བཞིན་བདག་ཀྱང་ལྷ་མའི་མཐའ། སྤོན་དུ་འགྲུབ་པོར་གྱུར་ཅིག། 71

ལྷ་དེ་རབ་བཟང་འདི་ཉིད་དེ། ལྷ་པར་དག་པའི་སྤོན་ལས་དང་།
 དད་པ་དེ་ཡིས་ལོགས་བྱས་པ། བདག་གི་མཏུན་དུ་ལུས་དག་བཏང་། 72

སྤོན་བ་ལོག་པར་དད་སེལ་གྱིས། མཐའ་ཡི་གཟིམས་མལ་དག་ལ་སྤོན།
 ལྷ་དེ་རང་གིས་བྱིད་གྱུར་པའི། ཐུབ་པ་བརྒྱ་ཤམས་ལྷ་དག་ནི། 73

तस्याथ शिविकां वोढुमशक्तेषु क्रियाविधौ ।
तीर्थिकेषु प्रयातेषु सर्वभिक्षुगणोभ्यधात् ॥ ६६ ॥

शरीरनिचये स्तूपं कृत्वा तस्याथ भिक्षवः ।
पप्रच्छुः सुगतं पूर्वं परिनिर्वाणकारणम् ॥ ६७ ॥

स तानुवाच विप्रोऽसौ वाराणस्यामभूत् पुरा ।
अशोकः काश्यपाख्यस्य शास्तुः प्राणसमः सुहृत् ॥ ६८ ॥

स तस्माद्धर्मविनयं पर्यन्तशयनस्थितेः ।
देवताप्रापितं प्राग्रं श्लाघ्यमहंत्वमाप्तवान् ॥ ६९ ॥

स भक्तिशीलः स्वगुरोरग्रे विग्रहमत्यजत् ।
तं दृष्ट्वा देवता तच्च प्रणिधानमथाकरोत् ॥ ७० ॥

यथायं काश्यपस्याग्रे सुकृतौ परिनिर्दृतः ।
तथाहमपि भूयासं गुरोरग्रेऽग्रगामिनौ ॥ ७१ ॥

सा देवता सुभद्रोऽयं ममाग्रे त्यक्तविग्रहः ।
तेन अद्वाविशुद्धेन प्रणिधानेन सत्कृतः ॥ ७२ ॥

ककुत्सन्दस्य शास्तुश्च पश्चिमे शयने पुरा ।
प्राप्तार्हत्यदमालोक्य मुनीनां शतपञ्चकम् ॥ ७३ ॥

དག་བཅོས་ནི་ཐོབ་གསུམ་པ་ཡིས། རྩོན་དུ་ལྷན་བཏང་མཐོང་གུར་ནས།

ནས་པ་དེ་ལྟའི་སྒྲིབ་ལས་གྱིས། དེ་ཉིད་རབ་བཟང་ཉིད་དུ་གྱུར།

74

ལྷན་ལ་རང་བཞིན་གྱིས་སྦྱིས་པ། མཐུར་ཐུག་ཉི་པའི་གདུང་བ་འདི།

བཟོད་པར་བྱེད་ཅིང་བདག་གིས་དེ། གདུང་བ་མེད་པའི་གནས་སྤྱབ་ཀོད།

75

དེ་ནི་མི་བདག་ཚངས་བྱིན་དང་། བདག་ཀྱང་དྲུག་གྲེ་ཚོས་ལ།

བདག་ནི་རྒྱ་མ་དཔལ་བས་ཀྱང་། དེ་ནི་དག་ཡིས་བཅོས་པ་བསྒྲུལ།

76

ཀླུ་ཀླུ་བ་ཆའི་ནགས་སྤྱོད། ང་ནི་དེ་དགས་ཀྱི་བདག་གུར།

རབ་བཟང་ཀྱི་ཡི་ནང་ནས་ནི། བདག་གི་རྗེས་འབྲང་དེ་དགས་གུར།

77

ནགས་སྤྱོད་བདག་ཀྱི་ཉི། རྩོན་ལ་འདས་པས་བཀག་གུར་དེ།

ཅུ་མུང་ངོགས་སྤྱོད་དེ་དགས་ནས་སྤྱོད། སྤྱོད་ཅིང་དགའ་བ་མེད་པར་གུར།

78

དེ་ནས་ཅུ་མུང་ནང་དུ་ནི། གཡོ་མེད་བདག་གིས་རབ་དུ་བབས།

བདག་གི་རྒྱབ་དུ་ཀྱང་བཀོད་པས། དེ་དགས་འཇིགས་པ་དེ་དག་བསྒྲུལ།

79

དེ་དག་མིག་པ་བཀོད་པས་བདག་། ཉམས་ཤིང་འཆི་བ་འདོད་གུར་ཚོ།

དེ་དགས་དེ་ཉིད་གཅིག་བྱ་ནི། དེ་ཚོ་རྒྱལ་ཞིང་འོངས་པར་གུར།

80

སྤྱོད་པས་ཉིན་པ་དེ་དག་གིས། གདུང་བ་བཟོད་དཀའ་བ་ནགས་བྱས་དེ།

ཐུར་པར་སྦྱིང་རྗེས་ཡང་དག་བསྒྲུལ། འཇིགས་ངོགས་དེར་ནི་ཤི་བར་གུར།

81

स्वयं देवतयानीतं भक्त्याग्रे त्यक्तविग्रहम् ।
तद्विधप्रणिधानेन सैव याता सुभद्रताम् ॥ ७४ ॥

देहे स्वभावजामेतां पर्यन्तायतनां व्यथाम् ।
मया प्रसहमानेन निर्व्यथः प्रापितः पदम् ॥ ७५ ॥

ब्रह्मदत्तो नृपः सोऽभूदहमश्वश्च संशये ।
स मया शत्रुविचस्तश्छिन्नान्त्रेणापि तारितः ॥ ७६ ॥

कन्यकुञ्जवने पूर्वमभवं मृगयूथपः ।
अभूत् सुभद्रश्च मृगो यूथमध्ये मृगानुगः ॥ ७७ ॥

मृगयाप्तेन संरुद्धे वने कर्णेन भूभुजा ।
चस्तानां तटिनीतीरे मृगाणां नागतिर्भवेत् ॥ ७८ ॥

अवतीर्य सरिन्मध्ये निश्चलेन मया ततः ।
मत्पृष्ठन्यस्तचरणस्ते भीतास्तारिता मृगाः ॥ ७९ ॥

तत्खुराघातदलिते याते मयि मुंमूर्षुताम् ।
एकः स एव हरिणः स्रवन्नेवं तदाप्तवान् ॥ ८० ॥

तमहं चासतरलं व्यथां संस्तभ्य दुःसहाम् ।
तूर्णं सन्तार्य कारुण्यात् पुलिने निधनं गतः ॥ ८१ ॥

དེ་ཉིད་རབ་བཟང་དེ་རིང་ཡང་། གཏུང་བ་དང་བཅས་བདག་གིས་བསྐྱེད།
ཅེས་གསུངས་བཅོས་ལྷན་ཞི་བ་ལ། མངོན་ཕྱོགས་མི་གསུང་ཉིད་ལ་བརྟེན། 82

དག་སྒྲོང་རྣམས་ཀྱི་རབ་དགའ་ཡང་། དག་བ་ཐོབ་པའི་རྒྱ་མཚན་གྱིས།
གྲས་པས་མཉམ་གཤིན་ཀྱན་མཁྱེན་གྱིས། དལ་བྱ་ཡིས་ནི་རབ་དུ་གསུངས། 83

སྟོན་པ་འོད་སྤངས་དག་གི་ནི། དག་བསྐྱེད་སྒྲོ་བཟང་ཞེས་བྱ་བ།
དེ་ཡི་རིན་གྱིས་བསྐྱེད་གནས་ནི། ཡོངས་རྫོགས་ཐོབ་ཅིང་སྒྲོ་གནས་གྱུར། 84

དེ་ཡི་རི་ཟའི་ཚོགས་ཀྱི་མཚོག། སྤྱད་བྱངས་མཁས་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
རི་ཟའི་བདག་པོ་ཉིད་ཀྱི་ནི། ཆེད་དུ་སྟོན་ལས་རབ་དུ་བསྐྱེདས། 85

དེ་ནི་སྟོན་ལས་དེ་ཉིད་ཀྱིས། རབ་དགའ་ཉིད་དུ་ཉེ་བར་གྱུར།
བསྐྱེད་པའི་གནས་ནི་ཡོངས་བཟུང་ནས། འདྲེལ་བའི་ཆོས་ནི་ཡང་དག་ཐོབ། 86

རབ་བཟང་རབ་དགའ་འདི་དག་ནི། བདག་གིས་དག་བ་ལྷན་པར་བྱས།
གཞན་གྱི་མངོན་འདོད་བྱས་པ་ལ། ཀྱན་དུ་བདག་ནི་བདུང་བ་མེད། 87

གྲོང་ཁྱིམ་མཚན་འོས་ཞེས་བྱ་བ། མཐོང་རིས་དག་དང་མཚུངས་པར་ནི།
མི་བདག་དཔལ་ལྷན་བརྒྱ་བྱིན་བཞིན། རྣམ་པར་རྒྱལ་བ་ཞེས་པ་བྱུང་། 88

བསོད་ནམས་ལ་ནི་རབ་བཞུགས་དེ་ནི། ཆོས་ལས་རྗེས་སྤྱེའུང་བ་ཡི།
གྲོང་པ་མཐོང་རིས་བགྲོད་རྣམས་གྱིས། ལྷ་ཡི་ས་གནི་ཁེངས་པར་གྱུར། 89

स एव सव्यथेनाद्य सुभद्रस्तारितो मया ।
इत्युक्त्वा भगवान् मौनं माललम्ब शमोन्मुखः ॥ ८२ ॥

भिक्षुभिः कुशलावाप्तौ सुप्रियस्यापि कारणम् ।
पृष्टः प्रोवाच सर्वज्ञः शनैः प्रणयिवत्सलः ॥ ८३ ॥

काश्यपस्य सुधीर्नाम शास्तुरासौदुपासकः ।
तत्प्रसादात्तपर्याप्तशिक्षापदप्रसन्नधीः ॥ ८४ ॥

स दृष्ट्वा गीतिकुशलं गान्धर्विकगणोत्तमम् ।
प्रणिधानं प्रविदधे गन्धर्व्याधिपतिं प्रति ॥ ८५ ॥

स तेन प्रणिधानेन सुप्रियत्वमुपागतः ।
संप्राप्तधर्मविनयः शिक्षापदपरिग्रहात् ॥ ८६ ॥

सुभद्रसुप्रियावेतौ कृतौ कुशलिनौ मया ।
पराभिमतकृत्येषु निर्व्यथाः सर्व्वथा वयम् ॥ ८७ ॥

अजितोदयसंज्ञेऽभून्नगरे स्वर्गसन्निभे ।
शतक्रतुरिव श्रीमान् विजयन्ताभिधो नृपः ॥ ८८ ॥

तस्य पुण्यप्रवृत्तस्य धर्म्यमार्गानुयायिभिः ।
व्रजङ्गिस्त्रिदिवं पौरैः पूरिताः सुरभूमयः ॥ ८९ ॥

གྲུལ་པོ་དེ་ཡི་བསོད་ནམས་མཐུས། མི་ཡི་མཐོ་ངོས་ཀྱན་གང་བ།
མཐོང་ནས་ལྷ་ཡི་དབང་པོ་ཡིས། སྤྱིང་ཕྱོགས་ཤེས་འདོད་སྦྱོར་བ་བྱས། 90

དེ་ནས་བརྒྱ་བྱིན་གྱིས་སྦྱུལ་བའི། སེམས་ཅན་གདུག་པས་ས་ཡི་བདག།
དེ་ལ་ལུས་ནི་བཅད་བ་ཡི། ཤ་དང་ཁག་དག་རབ་དུ་སྤངས། 91

མི་བདག་སློ་གྲོས་ནས་འབྱུར་མེད། དེ་ཡི་མངོན་འདོད་ཅུས་བའི་རྣམ།
དེ་དག་ནམས་ལ་བྱིན་ནས་ནི། བསམ་བ་ཆེན་པོས་སྦྱོན་ལམ་བདེབ། 92

ལུས་ཀྱི་སྦྱིན་པའི་བསོད་ནམས་འདས། ལུས་ཅན་ནམས་ནི་བསྐྱལ་བའི་སྤྲད།
སྤྲ་མེད་ཡང་དག་ཆོགས་བ་ཡི། བྱང་ཅུབ་ཆེན་པོ་ཐོབ་བ་ཤོག། 93

དེ་ནས་བརྒྱ་བྱིན་དེར་ཕྱོགས་སྦྱས། གྲུལ་པོ་རབ་གདུང་ཁྱེད་ཀྱིས་ནི།
ལུས་ནི་རབ་དུ་བྱིན་བ་ལ། རྣམ་འབྱུར་བྱང་ངས་བདེན་པར་སྦྱོས། 94

ཞེས་བ་ལྷ་ཡི་དབང་པོས་ངོས། སྦྱོང་བ་ཆོགས་པས་རབ་བསྐྱེད་པ།
དགའ་བས་མིག་ནི་རབ་རྒྱས་པས། མི་ཡི་དབང་པོ་དེ་ལ་སྦྱས། 95

གལ་ཏེ་བདག་ནི་གདུང་བ་ན། རྣམ་འབྱུར་མེད་ན་བདན་པ་དེས།
བདག་གི་ལུས་འདི་མ་བསོས་ཤིང་། མཛེས་ལྷན་ནལ་དུ་གནས་གྱུར་ཅིང་། 96

ཅེས་བ་རབ་དུ་བརྗོད་ཅམ་གྱིས། དེ་ལུས་རབ་མཛེས་ནལ་གནས་གྱུར།
སྦྱིན་དང་རྣམ་པར་བྲམ་བ་ཡི། ལྷ་སྐར་བདག་པོའི་གཟུགས་བཞིན་ནོ། 97

राज्ञः पुण्यानुभावेन स्वर्गमापूरितं नरैः ।
दृष्ट्वा युक्तिं चकारास्य सत्त्वं ज्ञातुं सुरेश्वरः ॥ ६० ॥

ततस्तन्निर्मिताः भूतः पृथिवीपतिम् ।
मांसं शरीरनिष्कृतं रुधिरञ्च ययाचिरे ॥ ६१ ॥

निर्विकारमतिस्तेभ्यः स दत्त्वाभिमतं नृपः ।
अस्थिशेषं प्रविदधे प्रणिधानं महायशाः ॥ ६२ ॥

शरीरदानस्थेन तारणाय शरीरिणाम् ।
एतेनानुत्तरां सम्यक्सम्बोधिं मह माप्नुयाम् ॥ ६३ ॥

ऊचे शक्रस्तमेत्याथ राजन् प्रव्यथितस्य ते ।
अपि देहप्रदानेऽभूद्विकारः सत्यमुच्यताम् ॥ ६४ ॥

इति पृष्टः सुरेन्द्रेण नरेन्द्रस्तमभाषत ।
अर्थिसंपूरणोद्भूतप्रहर्षोत्फुल्ललोचनः ॥ ६५ ॥

व्यथायं निर्विकारोऽहं यदि सत्येन तेन ते ।
संरूढव्रणसञ्छायः स्वस्थ एवास्तु विग्रहः ॥ ६६ ॥

इत्युदीरितमात्रेण कान्तं स्वस्थः पृथुः ।
तस्य मेघविनिर्मुक्तं विम्बं तारापतेरिव ॥ ६७ ॥

མི་བདག་ནམ་གྱལ་དེ་ཉིད་ང་། གཞན་གྱི་དོན་ལ་གཏུང་བ་མེད།
 ཅེས་པ་བརྗོད་ནས་བཅོས་ལྷན་འདས། བསམ་གཏན་ལ་ཆགས་སྒྲིན་ལྷན་འགྱུར། ॥

98

འཕྲལ་ལ་རི་བོ་བསྐྱོད་པས་བསྐྱངས་པའི་ཉོན་མོངས་གཟེར་མ་དེ་དང་དེ།
 ལྷ་ཚོགས་ཆེད་དུ་བདུད་ཅིའི་རྩ་གཏིར་བསམ་པ་ཆེན་པོས་བཟོད་པར་བྱེད།
 རི་མེད་ཡིད་ལྷན་ལྷས་ནི་གནོད་བ་དང་བཅས་ཚོ་ཡང་ནམ་འགྱུར་མེད།
 གཞན་པན་བསྐྱབ་པར་ཞེས་པ་ནམས་ལ་གཏུང་བ་དག་ཀྱང་བདེ་བར་སྒྲིད། ॥ 99

ཅེས་པ་དགོ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་རྩལ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
 པ་དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་རབ་བཟང་གི་རྟོགས་པ་
 བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་པའོ།།

विजयन्तो नृपः सोऽहं परकायेषु निर्व्यथः ।

इत्युक्त्वा भगवान् ध्याननिलीननयनोऽभवत् ॥ ६८ ॥

अचलचलनैर्मन्यक्लेशच्छटा ममृताम्बुधिः

सुरगणकृते तां तां सेहे प्रसह्य महाशयः ।

विमलमनसां कायापायक्षणेऽप्यविकारिणाम्

परहितविधौ सन्नद्धानां व्यथापि सुखायते ॥ ६९ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां

सुभद्रावदानमशीतितमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་ཙུག་གཅིག་།

ལེགས་མོས་ཞིང་ལ་རབ་ཉུང་གང་བདབ་དང་།

བྱས་ཤིས་དག་ལ་ཕན་པ་གང་བྱས་དང་།

ཡོན་ཏན་དག་གིས་མཐོ་ལ་གང་བྱིན་པ།

དེ་ནི་ལོ་མ་སྟོང་ལྷག་འཕེལ་བར་འགྱུར་།

1

ལེགས་ལྷན་གཉན་ཡོད་ཀྱལ་བྱེད་ཀྱི། ཚལ་དུ་བཅོམ་ལྷན་ཀྱལ་བས་སྟོན།

གཏམ་གྱི་ཞར་ལ་ཉེར་འདུས་པའི། དག་སྟོང་ཚོགས་ལ་བཀའ་སྩལ་བ།

2

གང་ཞིག་རང་གིས་སྦྱད་འོས་པ། དེ་དག་ཐམས་ཅད་འབྲས་བྱ་བལ།

འཛིག་དེན་དུ་ནི་དག་བཅོམ་ལ། གང་སྩལ་དེ་ཉིད་འབྲས་བྱར་ལྷན་།

3

དམ་པའི་སྟོད་ལ་ཡོན་ཉིད་ཀྱིས། ཡོན་ནི་རབ་དུ་སྩལ་བ་དག།

དང་པའི་བོགས་བཞིན་མི་ཟད་པས། ཡོན་ཏན་གངས་མེད་ལྷན་པར་གྱུར་།

4

སྟོང་བྱིར་པ་ཇ་ལི་བྱ་དེ། ཚོང་བ་ཙ་རྒྱན་དོན་གཉེར་སྟོན།

གཞིངས་ཆེན་དག་ལ་ཞོན་ནས་ནི། ཙ་རྒྱན་སྟོང་དུ་སྦྱིན་པར་གྱུར་།

5

དེ་ནས་ཙ་རྒྱན་ས་མཚོག་སོགས། སྒྲངས་ནས་དགའ་བས་དེ་དག་ནམས།

དེ་ལས་སྦྱར་ནི་ལོག་གྱུར་དེ། ཅུ་གཏོར་ཆེན་པོའི་དབུས་སུ་སྦྱིན་།

6

पञ्चाधौतितमः पञ्चवः ।

क्षेत्रे सुकृष्टेऽल्पतरं यदुत्तं
कृतं कृतज्ञस्य हिताय यच्च ।
समर्पितं यच्च गुणोन्नताय
शाखासहस्रैस्तदुपैति वृद्धिम् ॥ १ ॥

आवस्थ्यां भगवान् भव्ये पुरा जेतवने जिनः ।
कथाप्रबन्धोपगतं भिक्षुसङ्घं मभाषत ॥ २ ॥

विफलं सर्व्वमेवैतत् स्वभोगाय यदर्ज्यते ।
तदेव सफलं लोके यत्समर्पितमर्हते ॥ ३ ॥

दक्षिणा दक्षिणतया सत्पात्रप्रतिपादिता ।
असङ्ख्यगुणतामेति सत्सङ्गतिरिवाक्षया ॥ ४ ॥

पुरा पाटलिपुत्रीया वणिजश्चन्दनार्थिनः ।
महाप्रवहणारूढाश्चन्दनद्वीपमाययुः ॥ ५ ॥

गोशीर्षचन्दनचयं समादाय ततस्ततः ।
हृष्टाः प्रतिनिवृत्तास्ते प्राप्नुमर्ह्यमहोदधेः ॥ ६ ॥

Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each	Rs. 9	0
*Mārkaṇḍeya Purāṇa, Fasc. 5-7 @ /10/ each	1	14
*Mīmāṃsā Darśana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Nyāyavārtika, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
*Nirukta, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each	5	0
*Nīṭisāra, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Nīṭyācārapaddhati, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Nīṭyācārapradīpa, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-2, @ /10/ each	6	4
Nyāyabinduṭīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol. I, Fasc. 2-6; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	5	0
Padumāvatī, Fasc. 1 5 @ 2/-	10	0
*Pariṣiṣṭa Parvan, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Prākṛita-Paṅgalam, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Parīkṣā Mukhasūtra	1	0
Prithvirāj Rāsa, Part II, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Part II, Fasc. 1 @ 1/- each	1	0
Prākṛita Lakṣaṇam, Fasc. 1 @ /1/8 each	1	8
Parācāra Smṛti, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	12	8
Parācāra. Institutes of (English) @ 1/- each	1	0
Parīkṣāmukha Sūtram	1	0
Prabandhacintāmaṇi (English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	3	12
Rasarnavam, Fasc. 1-2	2	8
Saddarśana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
*Sāma Vēda Samhitā, Vols. I, Fasc. 7-10; II, 1-6; III, 1-7; IV, 1-6; V, 1-8 @ /10/ each	19	6
Samarsaoca Kaba Fasc. 1-2, @ /10/	1	4
Sāṅkhyā Sūtra Vṛtti, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
*Sāṅkhya Vijaya, Fasc. 2-3 @ /10/ each	1	4
Srāddha Kriyā Kaṇmudī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Sragdharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	2	0
*Śrānta Sūtra Latyayan, Fasc. 4-9 @ /10/ each	3	12
*Ditto Aśvālayana, Fasc. 4-11 @ /10/ each	5	0
Suṣṛṇṭa Samhitā, (Eng.) Fasc. 1 @ 1/- each	1	0
Suddhi Kaṇmudī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Sūryya Siddhanta, Fasc. 1	1	4
*Taittreyā Brahmana, Fasc., 11-25 @ /10/ each	9	6
Ditto Pratisaṅkhyā, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
*Taittirīya Samhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	11	14
*Tāndya Brāhmaṇa, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-6 @ 1/4	7	8
*Tattva Cintāmaṇi, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 2-10; Vol. III, Fasc. 1-2; Vol. IV, Fasc. 1; Vol. V, Fasc. 1-5; Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	23	12
Tattvārthādhigama Sūtram, Fasc. 1-3 @ /10/	1	14
Trikāṇḍa-Muṇḍanam, Fasc. 1-3 @ /10/	1	14
Tul'si Satsai, Fasc. 1-5 @ /10/	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1, 5-14 @ /10/ each	6	14
Uvāsagadaśo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/-	6	0
Vallāla Carita, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Varṣa Kriyā Kaṇmudī, Fasc. 1-6 @ /10/	3	12
*Vāyu Purāṇa, Vol. I, Fasc. 3-6; Vol. II, Fasc. 1-7; @ /10/ each	6	14
Vidhāna Pārijāta, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1 @ /10/	5	10
Ditto Vol. II, Fasc. 2-3, @ 1/4	2	8
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Vṛhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/	3	12
*Yoga Aphorisms of Patanjali, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Yogasāstra, Fasc. 1-2	2	8

Tibetan Series.

Bauddhastotrasaṅgraha, Vol. I	2	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4, @ 1/- each	4	0
Nyayabindu of Dharmakīrti, Fasc. 1	1	0
Pag-Sam S'hi Tin, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Rtozs brjoḍ dpag lkhri S'iñ (Tib. & Sans. Avadāna Kalpalatā) Vol. I, Fasc. 1-7 Vol. II, Fasc. 1-5 @ 1/- each	12	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	14	0

Arabic and Persian Series.

'Alamgīrnāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-13 @ /10/ each	8	2
Al-Muqaddasi (English) Vol. I, Fasc. 1-3 @ 1/-	3	0
Āin-i-Akbari, Fasc. 1-22 @ 1/8/ each	33	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, @ 2/- each	34	0

* The other fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

Akbarnāmah, with Index, Fasc. 1-37 @ 1/8/ each	Rs. 55	8
Ditto English Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	17	8
Arabic Bibliography, by Dr. A Sprenger @ /10/	0	10
*Bādaishnāmah, with Index, Fasc. 1-19 @ /10/ each	11	14
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts 1-2 @ 1/- each	2	0
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	81	8
Farnang-i-Rashidi, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each	21	0
Fihrist-i-Tusi, or Tusi's list of Shy'ah Books, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Futūn-ush-Shām of Wāqidi, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Ditto of Āzādi, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
History of Gujarat	1	0
Haft Asmān, History of the Persian Masnawi, Fasc. 1 @ /12/ each	0	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	7	8
Iqānāmah-i-Jahāngiri, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Isābah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each	51	0
Ma'āfir-i-'Ālamgiri, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Ma'āfir-i-Rahimi, Part I, Fasc. 1	2	0
Ma'āfir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. III, 1-10; Index to Vol. I, Fasc. 10-11; Index to Vol. II, Fasc. 10-12; Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ 1/ each	35	0
Maghāzi of Wāqidi, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Muntakhabu-t-Tawarikh, Fasc. 1-15 @ 10/ each	9	6
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 8 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc. 1-19 @ /10/ each	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1	1	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Nizāmi's Khiradnāmah-i-Iskandari, Fasc. 1-2 @ /12/ each	1	8
Qawānu'n 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott	5	0
Ri'āzu-s-Salātin, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	5	0
Tadhkira-i-Khushnavisān	1	0
Tubḡat-i-Nasiri (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tarikh-i-Firūz Shāhi of Ziyāu-d-dīn Barni, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Tārīkh-i-Firūzshāhi, of Shams-i-Sirāj Aif, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each	3	0
Tuzuk-i-Jahāngiri (Eng.) Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Wis o Rāmin, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Zafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ /10/ each	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES. Vols. XIX and XX @ 10/- each ... 20 0
  2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ /8/ per No.
  3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.
N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.
  4. Journal and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.
  5. Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number. Discount of 25% to Members.
  6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1888 8 0
  7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, Part I, A to E; Part 2, F to M ... 4 0
  8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 6/- each ... 18 0
  9. Samudraabdhimṛta, Parts I and II @ 1/8/ ... 3 0
  10. Persian Translation of Haji Baba of Ispahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Kirmasi, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0
- Notice of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-34 @ 1/- each ... 34 0
- Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. B. L. Mitra ... 5 0
- N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.

15-5-10.

Books are supplied by V.P.P.

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 1262.

AVADĀNA KALPALATĀ
WITH ITS TIBETAN VERSION.

NOW FIRST EDITED BY
RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E.
AND
MAHĀMAHĀDEHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYĀBHUṢAṆA, M.A., Ph.D.
VOL. II. FASCICULUS VIII.

CALCUTTA :
PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.
1911.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, Grafton Street, New Bond Street, London, W.
AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, Leipzig, Germany.

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the Fasciculi being out of stock.

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

*Advaita Brahma Siddhi, Fasc. 2, 4 @/10/ each	...	Rs. 1	4
Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1-3 @/10/ each	...	1	14
*Agni Purāṇa, Fasc. 6-14 @/10/ each	...	5	10
Aitarīya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-8 @/10/ each	...	14	6
Aitareyalocana	...	2	0
*Anu Bhāṣya, Fasc. 2-5 @/10/ each	...	2	8
Aphorisms of Sāṅkhya (English), Fasc. 1 @ 1/-	...	1	0
Aṣṭasāhasikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @/10/ each	...	3	12
*Ātharvāna Upaniṣad, Fasc. 4-5 @/10/ each	...	1	4
Ātmatattvaviveka, Fasc. I	...	0	10
Āgnyavāidyaka, Fasc. 1-5 @/10/ each	...	3	2
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-8. Vol. II, Fasc. 1-7 @ 1/ each	...	15	0
Bālam Bhaṭṭi, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @/10/ each	...	1	14
Bauddhāyana Śrauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol. II, Fasc. 1-3 @/10/ each	...	3	12
*Bhāmati, Fasc. 4-8 @/10/ each	...	3	2
Bhāṭṭa Dīpikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @/10/ each	...	4	6
Bauddhastotrāṅgraha	...	2	0
Brhaddevatā, Fasc. 1-4 @/10/ each	...	2	8
Brhadhārma Purāṇa, Fasc. 1-6 @/10/ each	...	3	12
Bodhicaryāvatāra of Cāntideva, Fasc. 1-5 @/10/ each	...	3	2
Āri Cāntinātha Cārita, Fasc. 1-3	...	1	14
Qatadūṣaṇi, Fasc. 1-2 @/10/ each	...	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each	...	8	0
Qatapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1-7; Vol. V, Fasc. 1-4 @/10/ each	...	14	6
Ditto Vol. VI, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	...	3	2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-5 @/10/	...	3	2
Qatasāhasikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-14 @/10/ each	...	8	12
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10; Vol. IV, Fasc. 1-6 @/10/ each	...	86	14
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each	...	2	8
Ditto Vol. IV, Fasc. 8-9 @/10/	...	1	4
Qlokavartika, (English), Fasc. 1-7 @ 1/4/ each	...	8	12
*Qranta Sūtra of Āpastamba, Fasc. 12-17 @/10/ each	...	3	12
Ditto Qāṅkhāyana, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc. 1-4; Vol. 4, Fasc. 1 @/10/ each	...	10	0
Qri Bhāṣyam, Fasc. 1-3 @/10/ each	...	1	14
Dāna Kriyā Kaṇṇḍi, Fasc. 1-2 @/10/ each	...	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc. 1-7 @/10/ each	...	4	6
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1-4	...	3	2
Gobhiliya Gṛhya Sūtra, Vol. I, @/10/ each	...	3	2
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1/4/ each	...	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	...	2	0
Ditto Gṛhya Sangraha	...	0	10
Haralata	...	1	14
Karmapradīpī, Fasc. 1	...	1	4
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @/10/ each	...	4	6
Kātantra, Fasc. 1-6 @/12/ each	...	4	8
Kāthā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4/ each	...	17	8
*Kūrma Purāṇa, Fasc. 3-9 @/10/ each	...	4	6
Lalita-Vistara, (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	...	3	0
Madana Pārijāta, Fasc. 1-11 @/10/ each	...	6	14
Mahā-bhāṣya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12; Vol. III, Fasc. 1-10 @/10/ each	...	19	6
Ditto Vol. IV, Fasc. 1 @ 1/4	...	1	4
Manṇikā Sangraha, Fasc. 1-3 @/10/ each	...	1	14
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each	...	9	0
*Mārkaṇḍeya Purāṇa, Fasc. 5-7 @/10/ each	...	1	14

विपुलाकालवातालीवलितोर्मिबलैरभूत् ।
तच्च प्रवहणं कालदोलाकेलिविशृङ्खलम् ॥ ७ ॥

चाणार्थिनि वणिकृचक्रे त्रिदशस्तोत्रकारिणि ।
अभज्यत प्रवहणं सहसार्थमनोरथम् ॥ ८ ॥

पुण्यसेनाभिधस्तच्च विषमे प्राणसंशये ।
अचिन्तयत् परिचाणं साकम्पः सार्थनायकः ॥ ९ ॥

अस्ति मद्देश्मनिकटे घर्म्मबोधिरूपासकः ।
हेतूत्तमं क्लेशकाले स्तौति शास्तारमेव सः ॥ १० ॥

इति सञ्चिन्त्य मनसा तमेव शरणं गतः ।
ऊचे सार्थपतिः सास्त्रः साध्वसायासगद्गदः ॥ ११ ॥

हेतूत्तमाय महते संबुद्धायार्हते नमः ।
कल्याणकल्पवृक्षाय सकलक्लेशशर्म्मणे ॥ १२ ॥

इत्युक्ते तेन सहसा समभ्येत्याग्निदेवता ।
सार्थं प्रत्यागतप्राणं चिक्षेप जलधेस्तटे ॥ १३ ॥

तस्मान् महाभयान्मुक्ता स्ते स्वदेशमुपागताः ।
हेतूत्तमनमस्कारनिरताः सर्व्वदाभवन् ॥ १४ ॥

གནས་སྐབས་དེར་ནི་སྟོན་པ་དག། གྱུ་ཡི་མཆོག་གི་སྐྱུ་ལ་ནི།
ལས་ཀྱི་རྣམས་ལ་འགའ་ཡི་རིམས། རྒྱལ་པོ་དེ་གཏུང་བ་གནས་པར་གྱུར། 15

གང་དག་གཟིགས་པ་སྲིད་པའི་འཇིགས་པ་ཆེན་པོ་འི་སྐྱེན་གྱིས་ནི།
འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་ལེགས་པར་བསོམ་པ་ཉིད་ནི་བསྐྱབས་མཛད་པ།
དེ་དག་གིས་ཀྱང་རང་ལས་འཁྲི་ཤིང་བྱད་པར་ཆགས་པའི།
རྣམས་ལ་རྣམས་པར་གནས་ཤིང་ཆགས་པ་དག་ནི་བདོང་མི་འགྱུར། 16

དེ་ཡི་རྒྱལ་པོར་གཏུང་བ་ནི། ཞི་སྐད་ཅན་ས་མཆོག་དག།
གྱུ་ཡི་པོ་རྒྱ་བ་སྒྲང་ཞེས་པས། ཐམས་ཅད་ཏུ་ནི་བཅའ་བར་བཅུམས། 17

ས་བདག་གིས་ནི་འབྲུམ་སྤྲུལ་བཞིས། དེད་དཔོན་དེ་ལ་དོན་ཏུ་གཉེར།
ཅན་ས་མཆོག་ས་ལ་ནི། རྟེན་དཀར་སྲིད་གཅིག་བྱིན་མ་གྱུར། 18

དེད་དཔོན་རང་ཉིད་སངོན་སྟོབས་དེ། རྟན་པ་ཙམ་གྱིས་ཕན་མཛད་པ།
སྟོན་པའི་སྐྱུ་ལ་ཅན་སྤྲུལ་གྱིས། གྲུས་པ་ཡིས་ནི་བྱུགས་པ་བྱས། 19

དོ་ཤལ་དང་ནི་ཁ་པའི་ཆོགས། རྒྱ་བ་བསེལ་བ་དམན་བྱེད་པ།
གྲགས་པ་ལྟར་དཀར་ཅན་དེས། གྱུ་ཡི་ནལ་ཏུ་གནས་པར་གྱུར། 20

དེ་ཡིས་བསོད་ནམས་མཐུ་ཡིས་ནི། དཔལ་དང་རྣམས་པ་བསོད་ནམས་སྟེ།
རྒྱ་བའི་འོད་དང་ཡན་ལག་ཀྱན། མད་བྱུང་དེ་བཟང་རྣམས་པར་གྱུར། 21

तस्मिन्नवसरे शास्तुः कर्मशेषेण केनचित् ।
गात्रे हेतूत्तमस्याभूत् तीव्रतापस्थितिज्वरः ॥ १५ ॥

ये स्वस्थतां भवमहाभयभेषजेन
कुर्वन्ति सर्वजगतामवलोकनेन ।
तेऽपि प्रसक्तनिजकर्मलताविशेषे
शेषाधिवासकलनां न परित्यजन्ति ॥ १६ ॥

गोशौर्षचन्दनं तस्य तीव्रसन्तापशान्तये ।
राजा चन्द्रावलोकाख्यः सर्वचान्द्रेष्टुमाययौ ॥ १७ ॥

लक्ष्मैश्चतुर्भिर्भूपेन स सार्थपतिरर्थितः ।
गोशौर्षचन्दनमलं न ददौ भुवि दुर्लभम् ॥ १८ ॥

भक्त्या स्वयं समभ्येत्य स्मृतिमाचोपकारिणः ।
शास्तुः सार्थपतिश्चक्रे वपुश्चन्दनचर्चितम् ॥ १९ ॥

तेन हारतुषारौघशशिशैत्योपहासिना ।
स्वस्थः स्वकौर्त्तिशुभ्रेण चन्दनेनाभवज्जिनः ॥ २० ॥

तेन पुण्यानुभावेन पुण्यसेनः शशिप्रभः ।
श्रीमान् बभूव सर्वाङ्गप्रोद्भूताद्भुतसौरभः ॥ २१ ॥

དེ་ཡི་ཙན་རིན་ཅེན་སོགས། རྒྱ་མཚོ་ཆུ་ལ་གང་ལྷུང་བ།

དེ་དག་ཐམས་ཅད་རང་བྱིས་དང་། ཉེ་བར་ཁྲོན་པའི་ནང་ནས་བྱུང་། 22

ཚོང་པ་ནམས་ལ་ཙན་སོགས། རང་རང་དག་ལ་དེས་བྱིན་ནས།

ཟས་དང་རིན་ཅེན་གསེས་ནམས་ཀྱིས། བྱིས་ཏུ་དག་སྒྲོང་དག་འདུན་མཚོད་། 23

དེ་ནས་དེད་དཔོན་དག་གིས་ནི། མཚོག་གི་མཐུ་ཡིས་བརྒྱན་པའི་དཔལ།

མཐོང་ནས་མངོན་ཏུ་ཉིར་གནས་ཀྱིས། དེ་ཡིས་ལེགས་བྱས་རྒྱལ་ལ་རིས། 24

དེ་ནས་བཅོས་ལྡན་རྒྱ་ཡི་མཚོག། འཛུམ་དང་བཅས་པས་དེ་ལ་གསུངས།

དེད་དཔོན་གྱིས་ནི་ཙན་གྱིས། ལྷས་ལ་བྱགས་པས་དཔལ་འབྱོར་ཐོབ། 25

བསོད་ནམས་སྤེལ་ལེགས་བྱས་ཀྱི། རང་ཆུལ་དག་གིས་ལས་དེ་བྱས།

བདུད་ཅི་ཉིད་ནི་རབ་ཐོབ་པ། གང་གི་འདི་དག་ཆ་ཡི་ཐིགས། 26

དག་པའི་ཙ་བ་སྤོན་པ་ན། སྤེལ་ཐམས་དག་ལ་འདི།

རབ་བྱུང་སྤྲ་མེད་ཡང་དག་པར། རྩོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་པར་འགྱུག། 27

བསོད་ནམས་དག་གི་ཙན་ཤིང་། ཡངས་པ་ཡི་ནི་ཙ་བར་འདི།

ཙན་དཔལ་ཞེས་བྲགས་པ་ཡི། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཉིད་ཏུ་གྱུར། 28

དེ་སྐད་བཅོས་ལྡན་རྒྱ་ཡི་མཚོག། ཡེ་ཤེས་སྤྱན་དང་ལྡན་པས་གསུངས།

ཞེས་པ་ཤུ་ཀྱུ་ཐུབ་པ་ཡིས། གསུངས་ཚེ་དག་སྒྲོང་ཡ་མཚན་གྱུར། 29

तस्य चन्दनरक्तादि च्युतं यत्सागराम्भसि ।
तत्सर्व्वं स्वगृहोपान्तकूपमध्यात् समुज्जतम् ॥ २२ ॥

निजं निजं स मत्त्वा च वणिजां चन्दनादिकम् ।
भोज्यरत्नाम्बरैर्गेहे भिक्षुसङ्घमपूजयत् ॥ २३ ॥

अथ सार्थपतेर्दिव्यप्रभावाभरणां श्रियम् ।
दृष्टोपस्थापकेनाग्रे पृष्टस्तत्सुकृतं जिनः ॥ २४ ॥

हेतूत्तमोऽथ भगवान् सस्मित स्तमभाषत ।
प्राप्ता श्रीः सार्थवाहेन लिम्पता चन्दनेन माम् ॥ २५ ॥

कृतं सुकृतशीलेन पुण्यसेनेन कर्म तत् ।
अमृतत्वमवाप्तस्य यस्यैता लेशविलुषः ॥ २६ ॥

पाके कुशलमूलानामेष जन्मनि पश्चिमे ।
प्रव्रज्यानुत्तरां सम्यक्सम्बोधिं समवाप्स्यति ॥ २७ ॥

चन्दनश्रीरिति ख्यातः पुण्यचन्दनशाखिनः ।
एवं मूले विशालस्य भविष्यति तथागतः ॥ २८ ॥

इति हेतूत्तमः प्राह भगवान् ज्ञानलोचनः ।
इत्युक्ते शाक्यमुनिना भिक्षवो विस्मयं ययुः ॥ २९ ॥

ལེགས་བྱས་ཅན་གྱི་དད་པའི་སྤྱན་པའི་ཆ་ཡི་བྱ་

གྱུ་ལོ་འདབ་བརྒྱ་ཡིས་འཕེལ།

དབྱ་བཅོམ་ཞིང་ལ་ཡང་དག་བདབ་པ་ཡོངས་སུ་

སྤྱན་ཆོ་ཆགས་བྲལ་སྤྱན་ཆོགས་འབྲས།

གང་ལ་སྐབས་གསུམ་བདག་པོ་རྒྱུ་མེད་གཏུགས་ཅན་

དར་ཞིང་བསོད་ནམས་རྒྱུ་ཡིས་རྒྱགས།

རབ་དགའི་གོགས་པོ་སྤྱན་ཆོགས་འདི་དག་མེ་དོག་

གསར་པ་ཉིད་ཀྱང་རབ་ཏུ་གྱུས། 30

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བཞེད་

པ་དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་རྒྱུའི་མཆོག་གི་དོགས་པ་བཞེད་

པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་གཅིག་པའོ།

अर्हत्क्षेत्रसमर्पणात् परिणतौ वैराग्यलक्ष्मीफलः
 अद्वादानकणाङ्कुरः सुकृतिनां शाखाशतैर्वर्द्धते ।
 यस्यैता स्त्रिदशाधिपत्यविशदच्छत्रोदयाः सम्पदः
 पुण्यामोदमदप्रमोदसुहृदः प्रत्यग्रपुष्पोद्भवाः ॥ ३० ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
 हेतूत्तमावदानमेकाशीतितमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་ཙུ་གཉིས་པ།

འཛིག་རྟེན་པ་པོལ་སྟོང་ལྷན་དོན་མེད་བྱ་ལ་ཆགས་པ་ཅི་སྤྲད་སྤྲུབ།
བསོད་ནམས་གང་རིགས་དེ་ནི་རང་གིས་བྱས་ཏེ་གཞན་གྱིས་བྱས་པ་སྟོང་མ་ཡིན།
གང་གིས་སྤྲིག་པའི་ལས་ནམས་མ་ལུས་རིགས་ནི་ནམ་པར་སྤྱང་ཞིང་བཞིན་
དམན་ཉམས་བྱེད་པ།

དེ་དག་མཚུངས་མེད་གདུག་པའི་བྱ་བ་ལ་མཁས་བྱ་ནི་འགའ་ཡི་ནམ་པ་
བརྒྱབས། 1

མཉན་ཡོད་དུ་སྟོན་ཁྱིམ་གྱི་བདག། ཐོས་པའི་གོ་ཆ་དག་གིས་ནི།
རྒྱང་མ་བྱུལ་བའི་སྤེལ་བ། སྤྲོད་པའི་གོ་ཆ་ཞེས་པ་བྱུང་། 2

དལ་བྱ་དལ་བྱས་བྱིས་པ་དེ། ཁྱོད་ཤུག་དེ་དག་གིས་བསྐྱེད་དེ།
རིགས་བརྒྱད་ཁྱད་འཕགས་ཁྱད་པར་གྱིས། རེ་བ་ནམ་པར་འགོད་པ་བྱས། 3

དུས་ཀྱི་པ་ནི་དུས་དབང་དུ། སོང་ཆེ་སྤྲོད་པའི་གོ་ཆ་ནི།
མཇེའ་ཤིང་སྟོངས་པས་གཞིར་བ་ཡི། མ་ཡིས་བསྐྱེད་བསྐྱིངས་བསྐྱངས་
པར་གྱུར། 4

ཁྱིམ་མཚོས་གྲོགས་པོ་དག་དང་ནི། ལྷན་ཅིག་ཅེ་ཞིང་མ་བཟམས་པ།
ལས་ཆོ་དག་ལ་གནས་པ་དེ། གཉིས་འཕྱང་ལྷགས་ཀྱི་མེད་བཞིན་འབྱུང་། 5

ལག་འགྲོ་རྒྱ་ལམ་ནས་བགྲོད་དེ། དཔའ་བ་ཡི་ནི་བྱད་མེད་དག།
མཛེས་པ་ཞེས་པ་ཁང་བཟང་གི། ཅེ་མོ་དག་ན་གནས་པ་མཐོང་། 6

दृशीतितमः पल्लवः ।

लोकः किं परलोकधीः प्रकुरुते पुत्राय मिथ्यास्पृहाम्
तत्पुण्यं क्रियते स्वयं यदुचितं नान्यैः कृतं भुज्यते ।
पुत्रस्तद्विदधाति कश्चिदसमक्रूरक्रियाकोविदः
पापाद् येन निपातभग्नवदनः सौदत्यशेषान्वयः ॥ १ ॥

पुराभवद् गृहपतेः श्रावस्त्यां श्रुतवर्म्माणः ।
जायायां जयसेनायां भववर्म्माभिधः सुतः ॥ २ ॥

तौ दम्पती शिशौ तस्मिन् वर्द्धमाने शनैः शनैः ।
वंशोत्कर्षविशेषाशाविनिवेशं प्रचक्रतुः ॥ ३ ॥

कालेन कालवशगे जनके भववर्म्माणः ।
जननी स्नेहमोहार्त्ता संवर्द्धनपराभवत् ॥ ४ ॥

प्रातिवेश्यवयस्येन सह लीलाविशृङ्खलः ।
यौवनस्थः स बन्धाम निरङ्कुश इव द्विपः ॥ ५ ॥

व्रजन्तं राजमार्गेण भुजङ्गसुभटाङ्गना ।
ददर्श सुन्दरी नाम तं हर्म्यशिखरस्थिता ॥ ६ ॥

མཛོན་པར་སྲིད་དང་ལྷན་པ་དེས། འཛོལ་ལྷན་ལ་ནམ་པར་བལྟས།
བཞིན་འཛུམ་མ་དེས་དེ་ཡིས་ནི། སྤྱི་བོར་མེ་དྲག་འབྱེང་བ་འཕངས། 7

བྱམ་མཆོས་དེ་ཡིས་དེ་དག་གིས། བསམ་པ་ནམ་འཕྲུལ་དང་བཅས་པ།
མཐོང་ནས་ཡོངས་སྤྱོད་གོ་བྱེད་པའི། བད་ནམས་ཐམས་ཅད་རིག་པར་གྱུར། 8

གྲོགས་ལ་མཛོལ་བས་ཆགས་གྱུར་ཅིང་། གཞོད་པ་འབྱུང་བར་དོགས་པ་ཡིས།
འཛིགས་པ་དེ་ནི་སོང་གྱུར་ནས། སྲིད་པའི་གོ་ཆའི་མ་ལ་སྦྱས། 9

བྱོད་ཀྱིས་བྱ་དང་དབའ་བོ་ཡི། བྱད་མེད་གསལ་བའི་བད་དག་བྱས།
མཚན་མོ་ནམ་པར་མ་དྲུལ་བ། དམན་མིན་གྱུ་ཞིང་འགོ་བར་འབྱུར། 10

མི་ཡི་རི་དགས་འཁོར་བ་སྤྲུག་བསྐྱལ་ནགས་ཚལ་འདྲིར་ནི་གྱུ་བྱེད་ཅིང་།
མཚོག་དུ་ཡོངས་སྤྱོད་ཀྱིས་འབྲུགས་མ་ལུས་བདེ་བའི་ཅ་ལ་ཆགས་གྱུར་ནམས།
འཛིག་པའི་བྱ་བ་དང་ལྷན་ཅོན་པ་ཞགས་པ་དག་དུ་ལྗུང་འབྱུར་དེ།
མཆུག་དུ་དུག་ལྷན་ནོ་བའི་མཚོན་ནམས་དག་གིས་བཟླག་པ་ཐོབ་པར་འབྱུར། 11

གཡོ་བའི་བསམ་པ་དང་ལྷན་ཞིང་། དེ་ཞིག་ཉིན་པར་བདག་གིས་བསྐྱུང་།
མཚན་མོ་བྱོད་ཀྱིས་བསྐྱུང་བར་བྱ། ཞེས་པ་བཟོད་ནས་གྲོགས་པོ་སོང་། 12

དེ་ནས་བྱིས་ནང་དུ་ཉལ་བ། སྒོ་ཅུ་ཉལ་བའི་མ་ཡིས་ནི།
མཚན་མོར་བ་དུ་མད་བཞིན་དུ། ཀུན་དུ་བསྐྱུང་བ་ལ་ཆགས་གྱུར། 13

सा तेन साभिलाषेण सविलासं विलोकिता ।
उत्ससर्ज स्मरसखीं तन्मूर्ध्नि कुसुमस्रजम् ॥ ७ ॥

तयोः सविभ्रमाकृतं स दृष्ट्वा प्रातिवेशिकः ।
सम्भोगसूचकं सर्व्वं स सङ्केत ममन्यत ॥ ८ ॥

स गत्वा चकितः प्राह जननीं भवशर्मणः ।
सुहृदः स्नेहसंसक्तः शङ्कमानः पराभवम् ॥ ९ ॥

पुत्रस्ते कृतसङ्केतः स्पष्टं सुभटयोषिता ।
रजन्यामविनीतोऽद्य स्वैरचारौ गमिष्यति ॥ १० ॥

चरन्तः संसारव्यसनगहनेऽस्मिन्नरमृगा
मृशं भोगव्यग्रा निखिलसुखशस्यप्रणयिनः ।
विनाशव्यापारस्मरशवरपाशे निपतिता
लभन्ते पर्य्यन्ते विषयशितशस्त्रैर्विशसनम् ॥ ११ ॥

वासरे रक्षितस्तावन्मयायं चपलाशयः ।
रक्षणीयस्त्वया राजा वित्युक्ता प्रययौ सुहृत् ॥ १२ ॥

अथान्तर्गृहसुप्तस्य पुत्रस्य द्वारशायिनी ।
माता निशि प्रबुद्धैव संरक्षणपराभवत् ॥ १३ ॥

ཅུ་ཡི་དག་བྱེད་ཟོལ་གྱིས་ནི། སྤྱིར་འབྱུང་ཞུ་བར་བྱེད་པ་ལ།
མཛེལ་བས་སྒོངས་པའི་མ་ཡིས་ནི། སྤྱིར་ལ་འཕོན་པ་བྱིན་མ་གྱུར་༥ 14

དེ་བས་མས་ཀྱི་མ་དག་འ་བ་ཡི། བྱད་མེད་རིན་ཅེན་དང་འགྲོགས་ལ།
གོགས་ནི་སྦྱིད་པར་བྱེད་པ་ཡི། བདག་གི་མ་འདི་ཅི་ཡི་སྦྱུལ་༥ 15

དེ་ཞིག་སྐལ་བས་མ་ནི་བདག། ལང་ཚོ་ལྷན་ཞིང་འཚོ་བར་གྱུར།
བསོད་ནམས་མིན་པས་སྦྱུལ་ནག་ནི། འཛིགས་བྱང་མ་ནི་བྱིས་ན་གནས་༥ 16

གཉིད་དང་བུལ་མ་འདི་ལ་ནི། གལ་ཏེ་བདག་གིས་འགོམས་བྱིན་ན།
འདི་ལ་འཕམ་མོ་འི་སྦྱུ་བརྒྱེད་ཀྱིས། སྦྱོ་བོ་ནམས་ཀྱང་རབ་སད་གྱུར་༥ 17

མཚན་མོ་པལ་ཆེ་ཡོངས་ཟད་ཅིང་། མཛོས་མ་རིང་ལ་བདག་ཅི་བྱེད།
སྐལ་བ་དམན་པ་བདག་ལ་ནི། སྐལ་བ་ཟང་མ་དེ་རྩི་ལྟར་མོད་༥ 18

ཁང་བ་ཟང་ནང་དུ་སོན་ཞིང་ནམ་པར་བལྟ་བའི་རོ་ལས་བཞིན་གྱི་ཅུ་སྦྱེས་དུད།
ན་བའི་ཟུ་དུ་ལ་སྦྱང་བར་གྱུར་བས་མིག་གི་མཛོས་པ་ན་བ་དག་ལ་ཕྱེར།
ན་གྱུན་འོད་ཟེར་དག་གིས་འབྲུམ་པ་བྱང་ལ་བ་དུའི་འཕྲེང་བ་ནམ་པར་འཛོན།
མཛོས་མ་དེ་ནི་འགས་ལྷན་དག་གིས་སྐལ་བ་ནམས་ཀྱིས་སྦྱུད་བྱ་འོས་ཅུ་འབྱུར་༥ 19

དེ་ལྟར་བས་མས་པས་གཟིར་ཞིང་སྒོ། ཡང་དང་ཡང་དུ་སྦྱོང་བྱེད་པ།
དེ་ལ་མ་ཡིས་འདི་ཉིད་དུ། གཙང་པ་མཛོད་ཅེས་རབ་དུ་སྦྱས་༥ 20

वारिशौचापदेशेन याचमानस्य निर्गमम् ।
न निर्गन्तुं ददौ तस्य जननी स्नेहमोहिता ॥ १४ ॥

सोऽचिन्तयदहो रम्यरामारत्नसमागमे ।
केनेयं विघ्नजननी जननी मम निर्मिता ॥ १५ ॥

भाग्यैर्मे जनकस्तावद् यौवने निधनं गतः ।
इयन्वपुण्यैः कङ्काली कालव्याली गृहे स्थिता ॥ १६ ॥

गच्छाम्येनां समुल्लङ्घ्य निद्राविरहितां यदि ।
तदस्याः कलहालापै र्जनोऽपि प्रतिबुध्यते ॥ १७ ॥

प्रायः क्षपा परिश्रीणा दूरे कान्ता करोमि किम् ।
सुलभा भाग्यहीनस्य कथं सा सुभगा मम ॥ १८ ॥

हर्म्योत्सङ्गगता विलोकनरसान्निधाननाम्भोरुहा
सस्तस्य श्रवणोत्पलस्य नयनच्छायां दिशन्ती पदे ।
ताडङ्कद्युतिभिः कपोलयुगले पञ्चावलीं बिभ्रती
भाग्यै र्भोगभुवं प्रयाति सुभगा भव्यस्य सा सुन्दरी ॥ १९ ॥

इति चिन्तातुरं द्वारं याचमानं पुनः पुनः ।
अथैव क्रियतां शौचमिति माता तमब्रवीत् ॥ २० ॥

དེ་ནས་རལ་གྱིས་མ་ཡི་མགོ། བཅད་ནས་དེ་ནི་མགྲོགས་པར་སོང་།
ཆགས་པ་ཉིང་བསྟན་མྱིག་བདག་ཉིད། ངན་པ་ནམས་ལ་བྱ་མིན་ཅི། 21

མཚན་སོང་ལ་དུབ་མ་རྩིས་པར། མཛོས་མའི་ཁང་པར་དེ་སོང་ནས།
སྐལ་ཤིང་ལོངས་སྟོན་ལ་ཆས་མ། དེ་ནི་དཔེན་པར་ཡང་དག་ཐོབ། 22

དེ་ལ་རང་གིས་བྱས་པའི་མྱིག། བྱས་པའི་སྒྲུང་དུ་དེ་ཡིས་བཤད།
གང་གིས་སྒྲུང་པ་ཉིད་འགྱུར་བ། དེ་ཉིད་ལ་ནི་སོངས་པ་བསྐྱལ་ས། 23

མ་བསད་མྱིག་པ་དྲག་པོ་ནི། ཐོས་ནས་འདར་བར་གྱུར་བ་དེ།
གདུམ་པོ་ལ་བཞིན་དེ་ལ་ནི། དག་ལ་ཤིན་དུ་ཕྱིར་ཕྱོགས་གྱུར། 24

དེ་ཡི་གནས་ནས་ཁང་བཟང་ལ། འཛོག་པའི་ཆོལ་གྱིས་དེ་སོང་སྟེ།
མྱིག་པ་ནམས་ཀྱིས་གྱུས་པ་ཡིས། སྟེང་ལྷན་དག་ཀྱང་ཆགས་བལ་གྱུར། 25

མྱིག་པ་ལས་ནི་ཕྱིར་ཕྱོགས་ས། དེ་ཡིས་བཤགས་མཐོན་པོར་འཛོགས།
འདི་ནི་ཆོས་ཀྱན་ཆོས་ཀྱན་ཞེས། འཛོགས་པ་བཞིན་དུ་སྒྲུང་ཆེར་བསྐྱལ་ས། 26

འཁོར་གྱི་སྒྲེ་བོས་རྒྱགས་པའི་ཆོ། འཛོགས་པས་ཉན་པ་དེ་རབ་བྱོས།
ཇི་སྟེང་རང་གི་བྱིས་དུ་སོང་། བྱི་ནམས་ཀྱིས་ནི་ཅ་ཅོ་བྱས། 27

བདག་གི་མ་ནི་ཆོས་ཀྱན་གྱིས། བསད་ཅེས་སྒྲུང་ཆེར་རབ་སྐྱལ་ཞིང་།
སྒྲུ་དོ་དེ་ཡིས་མ་ཡི་ནི། ལུས་ལ་སོགས་པ་སྤང་བ་བྱས། 28

अथ मातुः शिरश्छित्त्वा खड्गेन स ययौ जवात् ।
रागोपदिष्टपापानां किमकार्यं दुरात्मनाम् ॥ २१ ॥

राचावगणितायासः स गत्वा सुन्दरीगृहम् ।
रहः सम्भोगसन्नद्धां विदग्धा माससाद ताम् ॥ २२ ॥

स तस्यै स्वकृतं पाप मादराय न्यवेदयत् ।
तेनैव मूर्खाः श्लाघन्ते येनैवायान्ति निन्द्यताम् ॥ २३ ॥

तस्य मातृबधकूरपापश्रवणकम्पिता ।
श्रुपाकस्येव संस्पर्शं विमुखौ साभवत् परम् ॥ २४ ॥

हर्म्याधिरोहणव्याजात् सा अगाम तदन्तिकात् ।
साभिलाषोऽपि पापानामाचारेण विरज्यति ॥ २५ ॥

उच्चहर्म्यसमारूढा प्रौढपापपराङ्मुखी ।
चौरश्चौरोऽयमित्युच्चैश्चक्रोश चकितेव सा ॥ २६ ॥

प्रधाविते परिजने भयदिग्धः स विद्रुतः ।
ययौ जवान्निजगृहं कृतकोलाहलः श्रुभिः ॥ २७ ॥

हता मे जननी चौरैरिति तारप्रलापवान् ।
प्रभाते विदधे मातुः स शरीरादिसत्क्रियाम् ॥ २८ ॥

རབ་བསྐྱེབས་སྒྲིག་པའི་གདུང་བ་ཡིས། སྒྲིག་ཅིང་ཤིན་དུ་མི་བཟད་པའི།
དཔལ་བར་ལྷུང་བ་དེ་བསམས་ནི། འབྱུང་པོ་བཞིན་དུ་ས་ལ་འབྱམས། 29

སྒྲིག་པ་སྦྲུང་དེ་ཡིས་ནི། ཕྱིར་བཅོས་དྲིས་ལ་གཉིས་སྦྱེས་ཀྱིས།
སྦྱས་པ་མ་བསད་དུག་པོ་ཡི། སྒྲིག་པ་དག་ལ་བཅོས་ཐབས་མེད། 30

དེ་ནས་རྒྱལ་བྱད་ཆལ་སོང་བས། དེར་ནི་དག་སྦྱོང་ཚོགས་བརྗོད་པའི།
སྒྲིག་པ་ཐམས་ཅད་ཉམས་བྱེད་པའི། ཚོས་ཀྱི་ཁ་དོན་རབ་དུ་ཐོས། 31

དེར་ནི་སྦྱོང་ལ་རབ་བྱུང་མྱེ། ཁ་དོན་དག་ལ་མཚོག་དུ་ཆགས།
དེ་ནས་དེ་ནི་སྦྱོང་བ་སྦྱུམ། བརྗོད་ཅིང་ཚོས་ཀྱི་གདམ་ཅན་གྱུར། 32

དེ་ནས་ཀྱན་མཁུན་བཅོམ་ལྡན་འདས། མངོན་སྟོགས་དག་སྦྱོང་ཚོགས་གསུངས།
སྒྲིག་ཅན་འདི་ལ་རབ་བྱུང་ནི། ཁྱོད་ཀྱིས་ཅི་སྦྱད་ཡང་དག་བྱིན། 33

མ་བསད་དུག་པོར་གྱུར་པ་ཡི། སྒྲིག་པ་དེ་ཡིས་བག་མེད་འདི།
མཆུག་དུ་མནར་མེད་ཆ་བར་ནི། དུན་རིང་གནས་ལ་རབ་དུ་ཉེ། 34

དེ་བཞིན་གཤམས་པས་དེ་གསུངས་ཚེ། དེ་ཡང་མཁན་པོ་ཉིད་དུ་གྱུར།
དུས་ཀྱིས་དུས་ཀྱི་མཆུག་དུ་ནི། འཛིགས་སྤྱུ་ཅུང་བའི་དཔལ་བ་ཐོབ། 35

དེར་ནི་མནར་མེད་ཚོགས་འབྱུངས་པ། མི་བཟད་མེ་ལྷེ་བརྒྱ་ཐུག་གིས།
དུན་རིང་འཚོད་པར་བྱེད་ཅིང་དེས། དཔལ་བའི་གནས་ནི་སྦྱོ་བར་བྱས། 36

प्रच्छन्नपापसन्तापदह्यमानः स चिन्तयन् ।
सुतीव्रनरकापातं बभ्राम भुवि भूतवत् ॥ २८ ॥

प्रायश्चित्तं द्विजास्तेन पृष्टाः पातकवादिना ।
ऊचुर्मातृवधक्रूरपातके नास्ति निष्कृतिः ॥ ३० ॥

अथ जेतवनं गत्वा तत्र भिक्षुगणोदितम् ।
शुश्राव धर्माध्ययनं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ३१ ॥

धीमान् प्रव्रजितस्तत्र स्वाध्यायनिरतः परम् ।
ततस्त्रिपिटकाध्यायी स धर्मकथिकोऽभवत् ॥ ३२ ॥

सर्वज्ञोऽभ्येत्य भगवान् भिक्षुसङ्घं मयाव्रवीत् ।
किं भवद्भिः सपापाय प्रव्रज्यास्मै समर्पिता ॥ ३३ ॥

तेन मातृवधक्रूरकिल्बिषेण प्रमादिनः ।
प्रत्यासन्नास्य पर्यन्ते तप्तावीचौ चिरस्थितिः ॥ ३४ ॥

उक्ते तथागतेनेति सोऽप्युपाध्यायतां गतः ।
कालेन कालपर्यन्ते घोरं नरकमाप्तवान् ॥ ३५ ॥

तत्रावीचिचयोदञ्चत्तीव्रवह्निशिखाशतैः ।
पच्यमानश्चिरं चक्रे स खेदं नरकौकसाम् ॥ ३६ ॥

དཔྱལ་སྤང་རབ་དུ་བློས་པ་ཡིས། བོ་བས་བདུངས་ཤིང་སྤྱོ་མར་བདགས།
དེ་ཡིས་རིང་ནས་སྤྲིག་པ་ཡི། མེ་ཡིས་ཡོངས་སྤྲིན་ལྷས་རྟེན་བོལ། 37

དེ་ནས་དེ་ནི་རབ་བྱུང་གི། བཟུ་ཡིས་གྲུལ་པོ་ཆེན་པོ་དག།
བཞི་པ་ཡི་ནི་ལྷ་ནས་སྤྲི་སྤྲི། ལྷ་ཡི་གྲུན་གྲིས་བརྒྱན་པར་སྤྲིས། 38

དེ་ནས་དྲི་མེད་འཕྲིང་བ་ཅད་པན་དཔུང་གྲུན་དོ་གལ་ལས།
རབ་འཕྲོས་ནོར་བུའི་འོད་ཀྱིས་མེད་བྱུང་དཔལ་ནི་འདྲི་བྱེད་ཅིང་།
ལྷ་ཡིས་བཞུན་བྱ་རྩེས་འབྲང་འོད་ཀྱིས་རབ་མཛོས་ལྷ་བ་ལྷར།
མཛོས་པ་དེ་ནི་བདེ་བར་གཤེགས་ལ་ཕྱག་འཚལ་སྤྲད་དུ་སོང་། 39

དེ་ཡི་ཞབས་ཀྱི་པར་མོ་རྒྱང་ལ་གྲུས་པས་ཕྱག་བཅའ་ཏེ།
ཀྱན་དགའ་འཕེལ་ཞིང་མཛོས་པའི་བཞིན་གྱི་བརྒྱ་ནམ་པར་གྲུས།
ཕྱོན་པའི་ཆོས་ཀྱི་ཡང་དག་གཏམ་གྱི་དེ་ནི་བྱུར་ཉིད་དུ།
བདེན་པ་མཐོང་ཞིང་ཡིད་ནི་རབ་དུ་ཕྱིས་པ་བཞིན་དུ་གྱུར། 40

སྤྲིག་པ་མཚན་མེད་རབ་རིབ་ཞི་བའི་དུས་སྤྲི་ནི།
ཡུན་རིང་ཉི་ཤར་སྤྲད་པས་སྤྲུག་བསྐྱེལ་ཉམས་པའི་སྤྲི་བོ་ལ།
ལེགས་བྱས་སྤྲོ་འདྲི་དུས་ནི་དྲི་མ་མེད་ཅིང་ཡངས་པ་ཡི།
དག་བ་སྤྲུལ་བྱུང་སྤང་བ་དེ་ལྷར་ཀྱན་དུ་གྲུས་པར་གྱུར། 41

ཅས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བཞེད་
བ་དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་དཔྱལ་བ་སྤྲོན་ཐུན་གྱི་དོགས་པ་
བཞེད་པའི་ཡལ་འདབ་ལྟེ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་གཉིས་པའོ།

कोपान्नरकपालेन मुञ्जराघातचूर्णितः ।

स चिरात् प्राप पाकाग्निपरिपक्वतनुः क्षयम् ॥ ३७ ॥

चातुर्महाराजिकेषु सोऽथ देवेष्वजायत ।

प्रव्रज्यायाः प्रभावेण दिव्याभरणभूषितः ॥ ३८ ॥

अथ स विमलमालामौलिकेयूरहार-

प्रसूतमणिमयूखोल्लिख्यमानाद्भुतश्रीः ।

अगमदमरवन्द्यो वन्दनायेन्दुकान्तिः

सुगत मनुगताभिर्भजमानः प्रभाभिः ॥ ३९ ॥

तत्पादपद्मयुगमादरवन्दनोद्य-

दानन्दसुन्दरविवुड्मुखारविन्दः ।

धर्म्मोपदेशकथयैव बभूव शास्तु-

रुन्मृष्टमानस इवाश्रुतदृष्टसत्यः ॥ ४० ॥

दौर्घोपभोगचलितव्यसनस्य काले

पापप्रदोषतिमिरोपरमे जनस्य ।

इत्यातनोति विमला सुकृतप्रभाव-

वेलाविशालकुशलातिशयप्रकाशम् ॥ ४१ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां

भारकपूर्विकावदानं द्वाशीतितमः पञ्चमः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་ཙུམ་པ།

མངལ་དུ་གནས་དང་སྦྱེ་དང་དེ་ནས་བྱིས་པ་དག་དང་ནི།
དར་བབ་དེ་ནས་དལ་གྱི་གན་པོ་ཉིད་ལ་བརྟེན་གྱུར་པ།
སྦྱོ་བོ་མཚུངས་མེད་དུས་ཀྱི་སྤང་བོས་སྤུང་བ་དག་གི་ནི།
ལས་སྦྱད་འདི་ནི་པད་སྦྱད་ཚུལ་གྱིས་ངེས་པར་གཡོ་མི་འགྱུར་ ॥ 1

ཟས་གཙང་གི་ནི་གྲུས་པས་སྦྱོན། བཙོམ་ལྷན་འདས་ནི་མགོན་དུ་གཉེར།
དག་སྦྱོང་ནམས་དང་བཙས་པ་ཡིས། དེ་ཡི་ཟས་ནི་རབ་བཞེས་མཛད་ ॥ 2

དེ་ནས་གསོལ་རྗེས་རབ་དང་དེས། བཞུགས་དེས་ཡི་བདག་པོ་ལ།
རྗེས་སྦྱ་བརྒྱང་བས་དག་པ་ཡི། ཚོས་ནི་རབ་དུ་བསྟན་པ་མཛད་ ॥ 3

དེར་ནི་དེ་དུས་མཐོང་བ་ལ། བྱིས་པ་སྦྱ་གཙན་འཛིན་གྱིས་དེ།
དག་སྦྱོང་དབུས་སྦྱ་ཡོངས་ཤེས་ནས། ཡབ་ནི་ལ་དུ་དག་གིས་མཛོད་ ॥ 4

དེ་ཡི་དུས་ན་བཙོམ་ལྷན་ལ། བྱིས་པ་གྲུས་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
རབ་དུད་དག་སྦྱོང་ཐམས་ཅད་ནི། དག་མཚན་དག་དང་ལྷན་པས་རྗེས་ ॥ 5

ལས་ཀྱི་ནས་སྦྱིན་ཅི་ཞིག་པ། ཁྱོད་ཀྱི་གཟུགས་ཅན་ལུས་ལྷན་པ་ནི།
བྱིས་པ་འདི་ནི་ལོ་དུག་དག། དཀྱ་ཅ་ངེས་པར་བསྟན་པ་ཉེ་སྦྱེས་ ॥ 6

अशौचितमः पल्लवः ।

गर्भस्थितस्य निस्तृतस्य ततः शिशोश्च
यूनः शनैः स्थविरता मथ संश्रितस्य ।
नासौ चलत्यतुलकालगजोद्धृतस्य
जन्तो मृणालकलया किल कर्मतन्तुः ॥ १ ॥

शुद्धोदनेन भगवान् भक्त्या भोक्तुं निमन्त्रितः ।
भिक्षुभिः सहितश्चक्रे तस्य भोज्यप्रतिग्रहम् ॥ २ ॥

भुक्तोत्तरमथासीनः प्रसन्नः पृथिवीपतेः ।
अनुग्रहेण विदधे स शुद्धां धर्मदेशनाम् ॥ ३ ॥

तत्र तत्क्षणदृष्टोऽपि शिशुना राहुलेन सः ।
भिक्षुमध्ये परिज्ञाय मोदकेनार्चितः पिता ॥ ४ ॥

भगवन्तं क्षणे तस्मिन् प्रणताः सर्वभिक्षवः ।
बालप्रणयमालोक्य पप्रच्छुः सकुतूहलाः ॥ ५ ॥

षड्भिर्वर्षै रयं जातः शिशुः कुक्षिनिषीडितः ।
केन कर्मविपाकेन प्रतिविम्बवपुस्तव ॥ ६ ॥

ཅི་སྤྲད་ལྷ་མོ་གྲགས་འཛིན་མ། ཉིན་དང་མཚན་མོ་མངལ་གྱི་ཁྲར།
ཤིན་དུ་ཆེ་བས་ཡོངས་མནན་ཅིང་། ཤིན་དུ་ཡུན་རིང་གཏུང་བས་བཞེན། 7

དགོ་སྤོང་ནམས་ཀྱི་གྲུས་པས་ནི། བཙམ་ལྷན་ཐམས་ཅད་མཁུན་ལ་དྲིས།
སྐད་ཅིག་བསམས་ནས་དེ་དག་ལ། གསུངས་པ་འདིར་ནི་རྒྱ་དག་ཉིན། 8

ལུས་འཕགས་ཀྱི་ནི་མི་ཐིལ་ར། ས་བདག་མེ་དོག་ལྷ་ལ་ནི།
ཉི་མ་རྒྱ་བ་ཞེས་པ་ཡི། བསོད་ནམས་ངང་ཚྭ་བ་བྱ་གཉིས་བྱང་། 9

ཡབ་ནི་མཐོ་རིས་སོང་བའི་ཆེ། དེ་དག་དཀའ་ཐུབ་ནགས་འདོད་ལྷན།
རྒྱལ་སྤྲོད་ཆེན་པོ་འཁྲར་འཛིན་ལ། བན་ཚུན་ཞུ་བ་རབ་དུ་བྱས། 10

ནམ་པ་ཀུན་དུ་ཆགས་བྲལ་བས། ཉི་མས་བཏང་བའི་རྒྱལ་སྤྲོད་ནི།
སྤྱོད་པའི་བཀའ་ཡིས་བསྐྱམས་པ་ཡིས། རྒྱ་བས་ཇི་ཞིག་ལྷན་ཐེས་བརྒྱང་། 11

རྒྱལ་པོའི་དྲང་སྤོང་ཉི་མ་དེ། ཞི་དགོ་དཀའ་ཐུབ་ཚྭ་བ་སོང་ནས།
ཆོག་ཤེས་རྒྱལ་སྤྲོད་བདེ་བ་ཡིས། ཤིན་དུ་ཡུན་རིང་དཀའ་ཐུབ་བྱས། 12

ནམ་ཞིག་ཡོངས་སུ་ངལ་གུར་ཅིང་། རྫོམ་པ་དྲག་པོས་གཏུངས་པ་དེ།
ཐུབ་པ་ཡི་ནི་བྱས་པའི་ཆུ། མོངས་ལས་མ་བཟོད་ཉིད་དུ་འབྱངས། 13

དྲན་པ་སྤྱིས་ནས་མཁས་པ་དེས། མི་བྱིན་ལེན་ནི་སྤྲིག་པ་ལ།
དོག་ཅིང་བཞིན་ནི་ལོག་གྲུང་བས། འགྲོད་པ་ལས་ནི་རབ་དུ་བསམས། 4

भूयसा गर्भभारेण परिभूता दिवानिशम् ।
पौङ्गां चिरतरं सेहे कस्मादेवौ यशोधरा ॥ ७ ॥

सर्वज्ञो भगवान् पृष्ठः प्रणयार्दितं भिक्षुभिः ।
तानुवाच क्षणं ध्यात्वा श्रूयतामत्र कारणम् ॥ ८ ॥

मिथिलायां विदेहेषु पुण्यदेवस्य भूपतेः ।
सूर्य्यचन्द्राभिधौ पुत्रौ पुण्यशौलौ बभूवतुः ॥ ९ ॥

पितरि त्रिदिवं याते तौ तपोवनसस्पृहौ ।
साम्राज्यभारग्रहणे मिथ शक्रतु रर्थनाम् ॥ १० ॥

राज्यं सूर्य्येण वैराग्यात् सर्वथैव समुज्झितम् ।
चन्द्रः कथञ्चित्तचाह ज्येष्ठशासनयन्त्रितः ॥ ११ ॥

सूर्य्यस्तु गत्वा राजर्षिः शमश्चाथं तपोवनम् ।
सन्तोषराज्यसुखितश्चक्रे चिरतरं तपः ॥ १२ ॥

स कदाचित् परिश्रान्तः सन्तप्तस्तीव्रतृष्णाया ।
कमण्डलुजलं मोहादनुक्लैव पपौ मुनेः ॥ १३ ॥

स सज्जातमति विद्वानदत्तादानपातकम् ।
कलयन् स्नानवदनः पश्चात्तापादचिन्तयत् ॥ १४ ॥

ལས་ཀྱི་ཞལ་ས་ཡང་དག་བྱངས། དབང་མེད་ལུས་ཅན་ནམས་ཀྱིས་ནི།
 མི་འདོད་བཞིན་དུ་ལེགས་བྱས་སམ། ཉེས་བྱས་དག་ནི་ཐོབ་པར་འགྱུར། 15

སྐྱེ་བོ་ལེགས་བྱས་སྐྱོད་ཅིང་དཀར་བ་འདིར་ཡང་ཉེས་བྱས་དག་གི་ཆ།
 འཛིན་འདི་གང་གི་བཞིན་རས་ཀྱི་མ་ཅན་འདི་མཆོག་དུ་གཏུང་བར་བྱེད།
 རྒྱུ་ཅིག་སྤྱི་པའི་བདེ་བརྒྱུག་བསྐྱེད་ཆོགས་ལ་ཆགས་པས་འཕང་བ་ནམས་ལ།
 ལོ་འདབ་བརྒྱ་ལྷན་སྒྲ་བྱས་ནང་དུ་ལྷགས་ཏེ་གཏུང་བ་སྤྱིར་བར་བྱེད། 16

མི་བདག་སྤོན་དུ་བདག་སྤོན་ལ། སྤོག་པ་བདག་གིས་བརྗོད་པར་བྱ།
 རྒྱལ་པོ་དེ་བཀའ་ཡིས་དག་པ་ནམས། བྱ་ལོན་མེད་པའི་ཆོས་ཀྱི་ཆོགས། 17

ནད་ཀྱིས་གཟིང་ནམས་སྤྱན་པས་གསོ། ཆོས་ལ་ལྷགས་ནམས་བརྟན་བཅོས་
 ཀྱིས།
 སྤོག་ལས་ཅན་ནམས་མི་བདག་ནི། རིགས་གནས་ལྷགས་ལྷན་སྒྲ་མ་ཡི། 18

ཞེས་བསམས་ཡོངས་སུ་གཏུང་བ་ཡིས། ས་བདག་སྤྱན་རྒྱུ་དེ་དུང་དུ་ནི།
 ཕྱིན་ནས་དེ་ཡིས་སྤྱུང་བར་ནི། མ་བྱིན་བྱངས་པའི་སྤོག་པ་སྤྱུས། 19

སྤྱན་རྒྱ་ཐུ་བོ་མངོན་མཆོད་དེ། དེ་ལ་ས་བདག་གིས་སྤྱུས་པ།
 སྤྱེས་ནས་དག་པའི་དངོས་གྱུར་པ། བྱོད་ལ་སྤོག་པ་ཡོད་མ་ཡིན། 20

རིགས་མིན་གྱིན་དུ་སྒྲ་བ་ཡང་། རི་ཞིག་ལྟར་སྤྱིས་གང་བྱས་པ།
 ནང་དུ་རྗེས་སུ་གཏུང་བ་འཛིན། དེ་ཉིད་དེ་ཡི་ནམ་དག་ཉིད། 21

कर्मपाशसमाकर्षविवशैः समवाप्यते ।

अनिच्छैव सुकृतं दुष्कृतं वा शरीरिभिः ॥ १५ ॥

जनः शुभ्रेऽप्यस्मिन् सुकृतचरिते दुष्कृतकणा
निधत्ते येनासौ मलिनवदनः शोचतितराम् ।

स्पृहानिहितानां क्षणभवसुखे दुःखनिचये
प्रविश्यान्तः शोषं दिशति शतशाखो ह्यनुशयः ॥ १६ ॥

गच्छामि नृपतेरग्रे पापमावेदयाम्यहम् ।

राजशासनशुद्धानामन्दणो धर्मसच्चयः ॥ १७ ॥

शास्त्रं धर्मप्रवृत्तानां रोगार्त्तानां चिकित्सकः ।

वर्णाश्रमगुरुर्नेता नृपतिः पापकर्मणाम् ॥ १८ ॥

स विचिन्त्येति सन्तापाद्भूपते भ्रातुरन्तिकम् ।

गत्वा न्यवेदयत्तूर्णं मदत्तादानपातकम् ॥ १९ ॥

ज्येष्ठभ्रातर मभ्यर्च्य तं भूमिपति रब्रवीत् ।

आजन्मशुद्धभावस्य न पापं विद्यते तव ॥ २० ॥

सुहृद्वत्समपि यः कृत्वा दैवात् किञ्चिदसाम्प्रतम् ।

पश्चात्तापं वहन्त्यन्तस्तस्य सैव विशुद्धता ॥ २१ ॥

ཅེས་པས་བདག་ཚིག་གྲོམ་ནས། ཉི་མས་དེ་ལ་རབ་སྒྲུལ་པ།
དམ་པའི་ཚོས་ནི་དཀར་བ་ཡི། གོས་ལ་དྲི་མའི་ཆ་མི་བཟོད། 22

རྒྱལ་པོ་ཆད་པ་བདག་འཛམ་པོ། ཤིན་དུ་དབྱེད་ནས་བསྒྲུབ་པར་མཛོད།
དག་ཕྱིད་ཀྱིས་བཞིན་རྒྱལ་པོ་ཡི། ཆད་པས་སྒྲིག་ཅན་གཙང་བར་འགྱུར། 23

ཞེས་དེ་འབད་པས་ལན་མང་དུ། རང་གི་ཆད་པ་དོན་གཉེར་བ།
དེ་ལ་རྒྱ་བོ་རྒྱལ་པོས་སྒྲུལ། བང་པར་བདག་གིས་གང་བཟོད་བྱ། 24

དེ་ཞིག་ཁྱོད་ནི་སྤྱིད་ཚལ་གྱི། བཀས་འདི་ཉིད་དུ་གནས་པར་མཛོད།
ཅེས་བཟོད་གྲོང་པའི་བྱ་བ་ལ། ས་ཡི་བདག་པོ་སྤྱི་རོལ་སོང་། 25

དེ་ནས་དེར་ནི་ཐུབ་པ་དག། དེས་པར་གཡོ་མེད་གནས་པའི་ཚོ།
རྒྱལ་པོ་དེ་ཡི་བྱ་བ་བཟོད། ཉི་མ་དུག་ནས་མཛོན་པར་འོངས། 26

དེ་ནས་རྒྱལ་པོ་སྤྱ་བོ་ནི། ཟས་མེད་རིད་པའི་ནམ་པ་མཐོང་།
ཀྱན་མོངས་རང་གི་སྤོ་སྤོད་ཅིང་། དེ་ལ་རབ་དུ་དང་བར་བྱ། 27

དེ་ནི་བྲམ་ཟེ་དང་བཅས་པས། དེ་ཡི་སྒྲིག་པ་དག་བྱས་ནས།
ཉིན་དུག་ཉིན་མོངས་བྱིན་པ་ཡིས། དེ་སོང་ཚོན་རབ་དུ་གཤུངས། 28

ང་ཉིད་རྒྱལ་པོ་འདི་བྱང་སྤོང་ཉི། བྱིས་པ་འདི་ཡང་རྒྱལ་པོ་ཟླ།
ཉིན་དུག་ཐུབ་པ་ཉིན་མོངས་པར། བྲས་པས་ཡོ་དུག་དག་ནས་སྤྱིས། 29

इति क्षितिपतेर्वाक्यं श्रुत्वा सूर्यस्तमभ्यधात् ।
कलङ्कशेषं न सहे सर्व्वर्म्मधवलांशुके ॥ २२ ॥

दण्डमेवार्थये राजन् सुविचार्य्य विधीयताम् ।
पूयते पावकेनेव राजदण्डेन क्षिप्त्वा ॥ २३ ॥

इत्याग्रहेण बहुशो याचमानं स्वशासनम् ।
तमुवाचानुजो राजा प्रातः कर्त्तास्मि यत् क्षमम् ॥ २४ ॥

अस्मिन् प्रतीक्ष्यतां तावद्भवानुद्यानकानने ।
इत्युक्त्वा पौरकार्याय निर्य्यौ पृथिवीपतिः ॥ २५ ॥

तत्र प्रतीक्षमाणेऽथ मुनौ नियमनिश्चले ।
राजा विस्मृततत्कृत्यः षड्भिरभ्याययौ दिनैः ॥ २६ ॥

कृशाकारं निराहारमथ दृष्ट्वाग्रजं नृपः ।
निन्दन् स्वबुद्धिसंमोहं चक्रे तस्य प्रसादनम् ॥ २७ ॥

ब्राह्मणैः सहितः कृत्वा स तत्पाषण्डमार्जनम् ।
षड्दिनक्लेशदानेन याते तस्मिन्नतप्यत ॥ २८ ॥

अहं स सूर्य्यो राजर्षिश्चन्द्रो राजाप्ययं शिशुः ।
जातः संवत्सरैः षड्भिः षड्दिनक्लेशकृन् मुनेः ॥ २९ ॥

བཟང་མོ་ཞེས་བྱ་བ་ཇི་མོ། རྒྱལ་མོ་གོང་ཁྱེད་ལ་ཕྱོགས་ཏེ།

བྱ་མོ་རི་དགས་མོ་དག་དང་། འགྲོགས་ནས་དར་བ་འཛོང་དུ་སོང་། 30

དེ་ཡི་བྱ་མོ་དར་བ་བ་མས། རང་གི་བྱས་པ་རབ་ལྷི་བ།

མ་གན་དག་ལ་བྱིན་ནས་ནི། དེ་ཡི་བྱས་པ་ཡང་བ་བརྒྱང་། 31

མ་ནི་གན་ཞིང་ཉམ་ཆུང་དེ། བྱ་མོས་དཔག་ཚང་ཕྱེད་དང་གཉིས།

བཏང་བས་གོང་ཁྱེད་ཉི་བཞི། ཤིན་དུ་ཡོངས་སུ་ངལ་བར་གྱུར། 32

གྲགས་འཛིན་མ་ནི་བ་ཇི་ཡི། བྱ་མོ་མ་ཡི་ཉེན་མོངས་ལས།

གྲུང་གྲགས་དུག་མཚུངས་ལོ་དག་ནི། མངལ་གྱི་ཁྱར་གྱིས་གཟིར་བར་གྱུར། 33

མཐོ་རིས་ས་དང་གཤེངས་ཅན་འཛིག་ཉེན་གྱིས་དང་ལང་ཚོ་དང་།

རྒྱལ་དང་འཛི་དུས་མངལ་གྱི་མལ་སྟན་ལ་བཞེན་དག་ལ་ཡང་།

ལུས་དང་ལྷན་པ་ནམས་ཀྱི་སྟོན་གྱི་ལས་ནི་ལྟན་ཅིག་དུ།

འགྲོ་བ་འདོད་པ་ནས་པ་ཀྱན་དུ་བརྒྱག་པར་འོང་མི་འགྱུར། 34

དེ་ལྟར་སྐྱ་གཅན་འཛིན་ནི་སྟོན་གྱི་ལས་ལྷན་པ།

ངོ་མཚར་གཏམ་ནི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་གསུངས་པ་དག།

ངས་པར་བརྒྱང་ནས་དག་སྟོང་ཚོགས་དང་ས་སྟོང་དང་།

སྐྱ་བོ་དང་བཅས་ཡ་མཚན་རབ་དུ་གྱུས་པར་གྱུར། 35

ཅས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྟེན་པ་

དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་སྐྱ་གཅན་འཛིན་གྱི་དོགས་པ་བརྟེན་

པའི་ཡལ་འདབ་སྟེས་བརྒྱད་ཅུ་ཙུམ་པའོ།

आभीरभार्या भद्रास्था हरिण्या सुतया सह ।
नगराभिमुखी भद्रा तक्रं विक्रेतु माययौ ॥ ३० ॥

तत्सुता तरुणी भारं निजं गुरुतरं घटम् ।
दत्त्वा जनन्यै वृद्धायै लघुं जग्राह तद्वटम् ॥ ३१ ॥

बाहिता योजनं सार्द्धं जननी जरती कृशा ।
सा दुहित्रा पुरोपान्ते परिश्रान्ततराभवत् ॥ ३२ ॥

आभीरतरुणी सेयं मातुः क्लेशाद् यशोधरा ।
षट्क्रोशतुल्यवर्षेण गर्भभारेण पौडिता ॥ ३३ ॥

दिवि भुवि फणिलोके शैशवे यौवने वा
जरसि निधनकाले गर्भशय्याश्रये वा ।
सहगमनसहिष्णोः सर्व्वथा देहभाजां
नहि भवति विनाशः कर्मणः प्राक्तनस्य ॥ ३४ ॥

इति राहुलपूर्व्वकर्मयुक्तां
कथितां चिचकथां तथागतेन ।
अवधार्य्य बभूव भिक्षुसङ्घः
क्षितिपालः सजनश्च विस्मयाढ्यः ॥ ३५ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
राहुलकर्मसुत्यवदानं अशीतितमः पञ्चवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་ཚ་བཞི་པ།

གང་གིས་ལེགས་པའི་ཡིད་ཅན་ནམས་ཀྱིས་ཡིད་ནི་ཀྱན་དགའ་
མཉེན་ལྷན་རིག་པར་བྱེད།

གང་གི་མཐུ་ཡིས་གདུག་ནམས་ཀྱི་ཡང་ཡོངས་སུ་འདྲིས་པའི་
ལྷན་པ་ཞི་བར་བྱེད།

གང་གི་བསོད་ནམས་གུངས་མེད་གུངས་ཀྱི་ཚོག་གི་ཚད་ཀྱི་ཡུལ་དུ་ས་འབྱུར་བ།
འགྲོ་བ་ཐུལ་བའི་མགོན་པོ་རབ་བྱས་མཐུ་ལྷན་དེ་ཉིད་གཅིག་པུ་འབྱུང་བ་ཡིན།

1

མཉེན་ཡོད་དུ་སློན་བྱིས་ན་གནས། དཔལ་ལྷན་ཞིན་དུ་བདན་པ་ཡི།
ཆུང་ས་མིག་བཟང་ས་དག་ས། འདོད་པའི་བྱ་ནི་བཅས་པར་གྱུར།

2

སྤྱིས་པ་ཅམ་ན་རབ་འབྱུངས་པ། ལྷ་ཡི་རིན་ཅེན་གྱིས་བརྒྱན་པའི།
ཁྱིམ་རང་གི་བསོད་ནམས་ཀྱིས། མཚན་ལ་གང་ཞིག་ཉིང་འཁོད་མཛེས།

3

དེ་སྤྱིས་ཚོན་ཆུ་འཛིན་ནི། ལྷན་ཞིང་འཇས་པའི་སྤྱོད་བྱུངས་ཅན།
སྤྱང་ཅི་འབེབས་པས་མེད་ཤོག་དང་། བཅས་པའི་རིན་ཅེན་ཆར་པ་པལ།

4

རྫོགས་པའི་གཞོན་ཏུ་ལུས་ངན་གྱིས། གདོང་ནི་བརྒྱ་ཡིས་བསྐྱོར་བ་དེ།
སྤྱང་ཅི་འཛིན་ཆར་པ་པལ་པ་ལས། སྤྱང་ཅི་འཛིན་བྱུངས་ཞེས་བྱ་བར་གྱུར།

5

རིན་ཅེན་ཆར་འབེབས་དེ་ཡིས་ནི། ས་ལ་དབྱུག་པ་མེད་ཉིད་བསྐྱབས།
གང་དུ་འང་བྱ་རྒྱུ་དག་པོ་བཞིན། སྤྱོད་པ་པོ་ནི་མཐོང་ས་གྱུར།

6

चतुरश्रौतितमः पल्लवः ।

त्रैचित्येन करोति यः सुमनसा मानन्दसान्द्रं मनः
क्रूराणामपि शौर्यते परिचितं यस्यानुभावोत्तमः ।
एकः कोऽपि स जायते जितजगन्नाथप्रभावोद्भवः
पुण्यं यस्य न याति मानकलनां निःसंख्यसंख्यापदैः ॥ १ ॥

श्रीमान् पुरा सुधीरस्य आवस्थां गृहमेधिनः ।
जायाया मौक्षितः हनुः सुनेचाया मजायत ॥ २ ॥

जातमात्रः समुद्भूते दिव्यरत्नविभूषिते ।
उपविष्टः स्वपुण्याङ्गे यः पर्यङ्गे व्यरोचत ॥ ३ ॥

तस्य जन्मनि रत्नानि पुष्पैः सह पयोधराः ।
मधुरस्निग्धनिर्घोषा वटुं मधुवर्षिणः ॥ ४ ॥

पूर्णः कुमारः कौवेरैः स निधानशतैर्दृतः ।
मधुवृष्टिप्रपतनान्मधुरस्वर इत्यभूत् ॥ ५ ॥

तेनादरिद्रतां नीते भुवने रत्नवर्षिणा ।
श्वेतकाक इव कापि नैवादृश्यत याचकः ॥ ६ ॥

ནམ་ཞིག་དག་སྤོང་ཀྱན་དགའ་བོ། རབ་ཞི་འཕགས་པའི་ལམ་གནས་པ།
བྱིས་དུ་བྱོན་པ་དེ་མཐོང་ནས། མདུན་དུ་པ་ལ་རབ་དྲིས་པ། 7

ཡབ་གཅིག་དེ་མེད་དག་བ་ཅན། འདི་ཡི་བདུལ་ཞུགས་འདི་ནི་ཅི།
གང་ཞིག་ཡང་དག་མཐོང་ཉིད་ན། འཕྲམ་ལ་ཡིད་ནི་དང་བར་བྱེད། 8

ཅེས་པ་བྱ་ཡི་ཚོག་ཐོས་ནས། ཤིན་དུ་བདུན་པས་དེ་ལ་སྦྲས།
བྱ་གཅིག་སྤྱིང་སྟོབས་རབ་གསལ་འདི། ཞི་བའི་བདུལ་ཞུགས་ཡོངས་སུ་འཛོན། 9

གང་ཞིག་འཁོར་བའི་མཚོ་ལ་མཐའ་དག་འགོ་བའི་ཟམ་ཕྱགས་དྲང་པོ་དང་།
ཁོ་བའི་ནད་ཀྱིས་གསོ་བྱེད་དག་དང་ཞི་བའི་བདུན་ཅིའི་སྤྱིང་པོས་སྟེན་
འཕྲོག་དང་།

སྟོན་གྱི་ཚོགས་ཀྱི་ཐུན་པ་ཞི་བྱེད་ཉི་མ་སངས་རྒྱས་འོད་ཟེར་རབ་རྒྱས་པ།
དེ་ཡི་ཉན་ཐོས་ཞི་བའི་ཡིད་ཅན་ནམས་ཀྱི་མཚོག་གྱུར་འདི་ནི་ཀྱན་དགའ་བོ། 10

བཅོས་ལྡན་འདས་ཀྱི་མངོན་བཟོད་དག། ཐོས་པ་ཉིད་ནི་སྤྱང་ཅིའི་རབྱངས།
སྤར་སྟེ་དག་བ་རྒྱས་པ་ལས། བ་སྦྱ་རབ་དུ་ལངས་པར་གྱུར། 11

དེ་ནས་ཀྱན་དགའ་དང་བཅས་དེས། བྱས་པས་མངོན་ཕྱོགས་ཕྱག་འཆལ་དེ།
དག་སྤོང་ཚོགས་བཅས་ཀྱན་དགའ་བོ། འོངས་སྟོན་ཀྱན་གྱིས་རབ་དུ་མཚོད། 12

དེ་ནས་འདུན་པས་དེ་ཉིད་དང་། ལྷན་ཅིག་རྒྱལ་བྱེད་ཆལ་སོང་ནས།
འོད་ཟེར་སྤང་པོ་བཅོས་ལྡན་འདས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་མཐོང་གྱུར་དེ། 13

स कदाचिद् गृहायातं प्रशान्तेर्षापथस्थितम् ।
आनन्दं भिक्षुमालोक्य पप्रच्छ पितरं पुरः ॥ ७ ॥

तात व्रतविशेषोऽस्य कोऽयं वैमल्यशालिनः ।
यस्य सन्दर्शनेनैव मनः सद्यः प्रसीदति ॥ ८ ॥

पुत्रस्येति वचः श्रुत्वा सुधीर स्त मभाषत ।
पुत्र सत्त्वप्रकाशोऽयं शान्तिव्रतपरिग्रहः ॥ ९ ॥

यः सेतुः सरलः समस्तजगतां संसारघोरार्णवे
क्रोधव्याधिचिकित्सकः शमसुधासारेण तृष्णापहः ।
दोषोत्सिक्ततमोविरामतरणिर्बुद्धः प्रवृद्धद्युतिः
तस्य श्रावक एष शान्तमनसा मानन्दनामाग्रणीः ॥ १० ॥

अभिधानं भगवतः श्रुत्वैव मधुरस्वरः ।
बभूवोद्भूतरोमाञ्चः प्राग्जन्मकुशलोदयात् ॥ ११ ॥

आनन्द मथ सानन्दः प्रणम्य प्रणयोन्मुखः ।
स भिक्षुसङ्घैः सहितं सर्वभोगै रपूजयत् ॥ १२ ॥

औत्सुक्यात् सह तेनैव गत्वा जेतवनं ततः ।
ददर्श स त्विषां राशिं भगवन्तं तथागतम् ॥ १३ ॥

པདྨ་འདབ་མ་རྒྱས་པའི་སྤྲོན། མཚོག་གི་མཚན་ཉིད་དག་གིས་མཚན།
མཛེས་ཤིང་ཡིད་ཞིང་ནས་པ་ཅན། གསེར་གྱི་དུལ་བཞིན་དུ་མཐོ། 14

བདུད་ཅིས་བྱུགས་པ་ལྟ་བུ། མཐོང་ནས་དགའ་བ་རབ་རྒྱས་པ།
དེ་ཡི་སྤྱི་པོར་འཕྲང་བ་བཞིན། དེ་ཡི་ཞབས་སེན་འོད་ཟེར་གླངས། 15

འབད་པས་གསོལ་བ་བདབ་པ་ཡིས། གྲུས་ལ་མཉམ་གཤིན་བཅོས་ལྷན་འདས།
དེ་སྤྲད་དེ་ཡི་ཁང་པར་བྱོན། མཚོད་སྟོན་རབ་དུ་བཞེས་པ་མཛོད། 16

བཅོས་ལྷན་འདས་ནི་མཛོད་མཚོད་ནས། གྲུལ་བྱེད་ཚལ་དུ་གཤེགས་པའི་ཚོ།
སྤྱི་པོའི་ཚོགས་ནི་རིན་ཅེན་གྱིས། སྤྲང་ཅིའི་དབྱངས་ཀྱིས་ཡོངས་ཆོགས་བྱས། 17

དབྱལ་པོ་ནམས་ཀྱི་བྲིམ་བྲིམ་དུ། རང་གི་བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པས།
རིན་ཅེན་ཕྱང་པོ་དེས་བྲིན་བ། སྤྲད་ཅིག་ཉིད་ཀྱིས་སོལ་ཕྱང་གྱུར། 18

དེ་ནས་བྱུང་ཚུལ་དེ་ཐོས་ནས། སྤྲང་ཅིའི་དབྱངས་ནི་སྤྲུག་བསྐལ་ཞི།
དེ་དག་ལ་སྤྲས་བྲོད་ཀྱིས་སྤྲོན། ལེགས་བྱས་དག་ནི་ཡོངས་མ་བྱས། 19

བཅེ་བས་སྤྲིན་པ་མ་བྲིན་ཅིང་། དགོ་འདུན་མཚོད་པ་མ་བྱས་ལ།
བཅོས་ལྷན་མཛོད་པར་མ་མཚོད་པས། འབྱོར་བ་འདི་དག་ཐོབ་མ་ཡིན། 20

དེ་སྤྲད་བྲོད་ཀྱིས་བདེ་གཤེགས་ལ། སོགས་པའི་དགོ་འདུན་མཛོད་པར་མཚོད།
བྲོད་ལ་ཡོངས་སྤྲོད་དག་གི་ཚོགས། ཐམས་ཅད་བདག་གིས་ཕུན་ཚོགས་བགྱི། 21

फुल्लपद्मपलाशाक्षं दिव्यलक्षणलक्षितम् ।
लावण्यललिताकारं हेमतालमिवोन्नतम् ॥ १४ ॥

लिम्पन्त ममृतेनेव तं दृष्ट्वा हर्षनिर्भरः ।
मालामिवाददे मूर्ध्नि स तत्पादनखद्युतिम् ॥ १५ ॥

प्रणयार्थनया तस्य प्रीत्यै प्रणयिवत्सलः ।
गत्वा चकार भगवान् गृहे भोगपरिग्रहम् ॥ १६ ॥

अभ्यर्चिते भगवति प्रयाते जेतकाननम् ।
जनतां रत्नसम्पूर्णां चकार मधुरस्वरः ॥ १७ ॥

निजैरपुण्यैर्निस्वानां रत्नराशिं गृहे गृहे ।
तद्वितीर्णः क्षणेनैव जगामाङ्गारराशिताम् ॥ १८ ॥

तद्वृत्तान्तं मथाकर्ण्य दुःखितो मधुरस्वरः ।
तामुवाच पुरा नैव भवद्भिः सुकृतं कृतम् ॥ १९ ॥

अदत्त्वा दयया दानं मकृत्वा सङ्घभोजनम् ।
भगवन्तं मनभ्यर्च्य न लभ्यन्ते विभूतयः ॥ २० ॥

सुगतप्रमुखः सङ्घं स्तस्माद् युष्माभि रर्च्यताम् ।
सर्वोपभोगसामग्रीं महं सम्पादयामि वः ॥ २१ ॥

ཞེས་པ་དེས་བསྐྱལ་དེ་དག་གིས། དེ་ཡི་ཉིང་བསྐྱབས་ཚོགས་ནས་སྤྱིས།
བཅོས་ལྷན་དག་འདུན་དང་བཅས་པ། སྤྱིག་པ་ཞི་བའི་སྤྱད་དུ་མཆོད་༥ 22

དེ་ནས་དེ་ཚོ་དག་བ་བྱས། སྤྱིག་པ་ཟད་པ་དེ་དག་གིས།
རང་བྱིས་རབ་འབར་རིན་ཅེན་གྱི། སྤང་པོས་ཀྱན་དུ་གང་བ་མཐོང་༥ 23

དེ་ནས་ཆགས་བྲལ་སད་པ་ཡི། རྫོང་ལྷན་པ་སྤང་ཅི་འོ་དབྱངས།
བཅོས་ལྷན་འདས་ཀྱི་བྱང་སོང་ནས། རབ་དུ་ཞི་སྤྱད་རབ་བྱང་བྱངས༥ 24

སྤྱོན་པའི་བཀའ་ཡིས་དུལ་བ་ཡི། བདུལ་ཞུགས་ཅན་གྱིས་མཉམ་ཡོད་བཏང་།
སྤྱོ་པོ་འི་མཐའ་ཡི་གཙུག་ལག་ཁང་། རི་བྲག་དག་ལ་བདེན་པར་སོང་༥ 25

དེར་དེས་བསྐྱབས་པའི་གནས་བྱིན་པ། རི་བྲག་པ་ཡི་སྤྱོ་བོ་ནམས།
ཉོན་མོངས་དུག་ནི་རབ་ཞིའི་སྤྱད། དཀོན་ཅོག་གསུམ་ལ་སྤྱབས་སུ་སོང་༥ 26

གནས་སྐབས་དེར་ནི་ཚམ་ཀླན་པ། བགས་ཀྱི་མཐའ་ན་གནས་པ་ནམས།
དུར་གའི་ཡ་སྤྱགས་ཁས་བྱངས་པའི། མི་ནི་ཚོལ་བ་དག་ལ་ཞུགས༥ 27

སྤྱ་མ་ཅན་གྱིས་རབ་བསྐྱན་པའི། གཙུག་ལག་ཁང་དེར་དེ་དག་འོངས།
གཞུང་འི་སྤྱ་ལ་འདུས་པ་ཡི། དག་སྤོང་དག་འདུན་ཚོགས་ནས་ས་བཅིངས༥ 28

ཡ་སྤྱགས་སྤྱད་དུ་དག་སྤོང་ནི། གཅིག་ཉིད་ཁོ་ན་བདག་ཅག་འདོད།
ཚོས་ཀླན་ཚོགས་ཀྱིས་འདི་བཟོད་ཚོ། དག་སྤོང་ནམས་ཀྱིས་རིས་པས་སྤྱས༥ 29

इति ते प्रेषितास्तेन सम्भारै स्तदुपाहृतैः ।
ससङ्घं मंहसः शान्त्यै भगवन्तं मपूजयत् ॥ २२ ॥

ततस्ते कृतकल्याणा स्तत्क्षणक्षौणकल्मषाः ।
ददृशुः स्वगृहं दौप्तैः सम्पूर्णं रत्नराशिभिः ॥ २३ ॥

ततः प्रवृद्धवैराग्यः प्रशान्त्यै मधुरस्वरः ।
प्रव्रज्या माददे धौमान् गत्वा भगवतोऽन्तिकम् ॥ २४ ॥

स शास्तुः शासनाच्यक्षा श्रावस्तौ नित्यतव्रतः ।
जगाम जनपर्यन्तं विहारं कर्वटाश्रयम् ॥ २५ ॥

दत्तशिक्षापदस्तेन तच्च कावैटिको जनः ।
रत्नत्रयं क्लेशविषप्रशान्त्यै शरणं ययौ ॥ २६ ॥

अस्मिन्नवसरे चौराः काननान्तनिवासिनः ।
उक्तं दुर्गोपहाराय नर मन्वेष्टु माययुः ॥ २७ ॥

ते तं विहारमासाद्य पिशुनेन प्रदर्शितम् ।
बबन्धु भिक्षुसङ्घातं गण्डौशब्दसमागतम् ॥ २८ ॥

एक एवोपहाराय भिक्षुरस्माकं मौष्णितः ।
इत्युक्ते चोरचक्रेण जगदु भिक्षवः क्रमात् ॥ २९ ॥

ཡ་ལྷགས་དོན་དུ་བདག་རྒྱུད་ལ། དག་སྒྲོང་ཐམས་ཅད་བཏང་བར་མཛོད།
ཅེས་པ་གན་རིམ་གྱིས་བཛོད་ཅིང་། སྤང་ཅིའི་དབྱངས་ཀྱིས་རབ་སྒྲུས་པ། 30

ང་ཉིད་ཁོན་ཡ་ལྷགས་དོན། དག་འདུན་ཐམས་ཅད་ནམ་པར་ཐོང་།
ཞེས་པ་ཐོས་ནས་དེ་དག་གིས། རྣམ་པ་མཆོག་ལྷན་དེ་བརྒྱུད་སོང་། 31

གསོད་པར་ཆས་པ་དེ་དག་གིས། བཅིངས་ཁྲིར་རྣམ་འགྲུར་སྒོ་མེད་དེས།
དུ་གའི་གནས་ནི་གསུམ་ནང་དུ། ཤིན་དུ་འཛིགས་སྲུ་བྱུང་བ་མཐོང་། 32

དེ་ཡང་དུས་མཐའི་སྒྲིན་གྱིས་བཞིན། གཏོར་མ་ལ་ནི་བསྟར་བྱས་པའི།
མ་དེ་སྒེ་པོ་རགས་པ་ཡི། དག་དུ་ཡ་ལྷགས་དག་གིས་གང་། 33

དཔའ་པོས་བན་དུ་ཅི་བ་ཡི། རང་བཞིན་མེ་ཏོག་འཕྲང་སྒྲོས་བཞིན།
ཅ་ཅའི་ཁྲག་གི་ཟེར་མ་བརྒྱ། ཞབས་ཀྱི་དོ་ལ་ཆགས་པས་བྱབ། 34

གཤིན་ཇེས་མེ་ཏོག་རྒྱས་པ་ཡི། སྒོ་ལ་མཆོད་པ་བྱས་པ་བཞིན།
དེ་ཡང་བྱའི་སྒྲིན་དུ་འཕྱུང་བ་ཡི། དཔའ་བོའི་མགོ་ཡིས་ཡོངས་སྲུ་བསྒྲོར། 35

རི་ཁྲོད་མ་ཡི་རྒྱང་བཞེད་པས། སེན་ཅི་རབ་དུ་ཆགས་པ་བཞིན།
མི་ཁྲག་གསར་པས་བསྒྲོས་པ་ཡི། བགས་དག་གིས་ནི་དམར་པའི་འོད། 36

ཡ་ལྷགས་མ་ཐོབ་ཅོན་པ་ཡི། བྱད་མེད་རྣམས་ཀྱིས་གྲུས་པ་ཡིས།
རང་གི་བྱ་བ་ཅན་སྤྱིང་གི་ནི། བསྒྲུས་བྱམས་ཀྱི་ཁ་ཁྲིར་བཀང་། 37

मा मादायोपहारार्थं मुच्यन्तां सर्व्वभिक्षवः ।
उक्ते वृद्धैः क्रमेणेति प्रोवाच मधुरस्वरः ॥ ३० ॥

अह मेवोपहाराहः सङ्घः सर्व्वो विमुच्यताम् ।
इत्याकर्ण्य वराकारं ते समादाय तं ययुः ॥ ३१ ॥

बद्धः स बधसन्नद्धैर्नौत स्तैर्निर्विकारधौः ।
दुर्गायतन मत्युग्रं ददर्श गहनोदरे ॥ ३२ ॥

बलिसज्जीकृतैः स्थूलशकलैर्माहिषैश्च तत् ।
कल्पान्तमेघैः स्वसुतोपहारैरिव पूजितम् ॥ ३३ ॥

व्याप्तं पादशिलासक्तरुरक्तच्छटाशतैः ।
स्रग्दामभिर्भटोत्सृष्टैर्बन्धुजीवमयैरिव ॥ ३४ ॥

घण्टाग्रालम्बिभिर्वीरशिरोभिः परिवारितम् ।
कृतद्वारार्चनं फल्लकमलैरिव मृत्युना ॥ ३५ ॥

प्रत्यग्रनररक्ताक्तैः सोपानै ररुणप्रभम् ।
शवरीचरणन्याससंसक्तालक्तकैरिव ॥ ३६ ॥

सम्प्राप्तोपहाराभिः किरातस्त्रीभिरादरात् ।
स्वशिश्रूत्कृतहृत्पद्मकीर्णप्राङ्गनवेदिकम् ॥ ३७ ॥

དེ་མཐོང་སྒྲིག་ཆགས་ནམས་ཀྱི་ཚྭ་སྤྲོད། སྤྲོད་བཟུངས་པ་དུ་བ་བཟོད་
དཀའ་བཞིན།

འཁོར་བ་ཆགས་བྲལ་སྤྱིང་པོ་ཅན། སྤྱིང་ཅི་དབྱངས་ཀྱིས་རབ་དུ་བསམས། ॥ 38

དེ་ནས་ཉོན་མོངས་ཐམས་ཅད་ནི། ཡོངས་ཟད་དབྱ་བཅོམ་མཛོད་དུ་བྱས།
ཁས་སྤྲོད་པ་ལས་ཆགས་བྲལ་དེ། དཀའ་དང་མི་དགའ་མཚུངས་པར་གྱུར། ॥

39

དེ་བསམས་གང་གི་བྱིན་གྱིས་ནི། འཁོར་བ་མེད་པ་བདེ་བའི་ས།
ཀྱེ་ས་བདག་གིས་ཐོབ་པ་འདི། ཉོན་པ་སྤྱིད་པ་གཅོད་པའི་མཐུ། ॥

40

མོངས་པའི་ལྷགས་སྒྲིག་བདེན་པ་གཅོད་ཅིང་ལྷ་བའི་རི་མོ་ཉམས་པར་བྱེད།
མི་བཟད་མེད་པའི་ཆུ་པོ་སྒྲོལ་ཞིང་སྤྱི་བའི་ལྷོན་པ་རབ་དུ་བྱིན།
གང་དུ་བྱ་ངན་མིག་ལ་སྤྲོད་ཡང་མཆི་ས་དག་ནི་མི་འཛོན་པ།
ཉོན་པའི་བྱིན་གྱིས་གཏུང་བ་ཞི་བར་གྱུར་པའི་གནས་དེར་རབ་དུ་ཐོབ། ॥

41

ཅས་པསམས་སྤྱིང་སྤྱོད་སྤྱིང་མཚོ་དེ། རི་བཞིན་གཡོ་བ་མེད་པར་གནས།
ཁྱོད་པས་མཚོན་སྤངས་ཚོས་ཀྱན་གྱིས། གསོད་དྲགས་མེ་དྲོག་འཕྲེང་བ་བཅིངས། ॥

42

དེ་ལྟས་གསེར་གྱི་གཟི་ལྡན་ལས། དེ་དག་ནམས་ཀྱི་གོས་དག་ཤས།
གོས་ནི་གཞན་དང་གཞན་བྱུང་བ། དེ་དག་མདུན་དུ་བྱུང་པོར་གྱུར། ॥

43

སྐབས་དེར་ལྷ་མོ་དེ་ཡིས་ནི། རབ་བསྐྱེད་འབྱུང་པོ་ལྷ་བརྒྱ་ཡིས།
ཚོས་ཀྱན་དག་ནི་ལྷ་བརྒྱ་པོ། རབ་དུ་གཡོ་བ་མེད་པར་བྱས། ॥

44

स दृष्ट्वा प्राणिसङ्घातं वैशसायासदुःसहम् ।
उद्वेगसारं संसारं प्रदध्यौ मधुरस्वरः ॥ ३८ ॥

ततः साक्षात्कृतार्हस्वः सर्वक्लेशपरिक्षयात् ।
त्रैधातुको वीतरागः सोऽभूत् तुल्यप्रियाप्रियः ॥ ३९ ॥

सोऽचिन्तयदहो शास्तुः प्रभावोऽयं भवच्छिदः ।
प्राप्तोऽयं यत्प्रसादेन निःसंसारसुखां भुवम् ॥ ४० ॥

मोहश्छिन्नो निविडनिगडः खण्डिता दृष्टिशैलाः
तीर्णा तृष्णा विषयतटिनौ प्रोद्धृता जन्मदृक्षाः ।
प्राप्तं धाम व्यसनशमनं तत्प्रसादेन शास्तुः
यस्मिन् वाष्पं दधति न पुनः शोचनालोचनानि ॥ ४१ ॥

इति ध्यात्वा स सत्त्वाब्धिस्तस्थौ शैल इवाचलः ।
निबद्धबध्यमालाङ्गश्चौरैः क्रोधोद्यतायुधैः ॥ ४२ ॥

तैस्तस्यापहृते वस्त्रे गात्रात् काञ्चनरोचिषः ।
अन्यदन्यदभूदास स्तैश्च राशिः पुरोऽभवत् ॥ ४३ ॥

अचान्तरे समुद्भूतैर्भूतानां पञ्चभिः शतैः ।
सा देवौ निश्चलं चक्रे तच्चौरशतपञ्चकम् ॥ ४४ ॥

དེ་དག་མཚན་གྱི་ཚོགས་སྤྱང་ཚོ། སྤྱང་ཅི་དབྱངས་ཀྱི་སྤྱི་པོར་ནི།
མཁའ་ལས་མེད་ཤོད་དག་གི་ཆར། རིན་ཅན་རབ་དུ་མཛོས་པ་བབ། 45

དེ་ནས་མཁའ་ལ་འགྲོ་བ་དེ། ཚོས་ཀླན་ནས་ས་ཀྱིས་མཐོང་གུར་ནས།
དེ་ཡི་མཐུ་ཡི་རིག་པ་ཡིས། དེ་ཉིད་ལ་ནི་སྦྱབས་སུ་སོང་། 46

དེ་ནས་བབ་སྤེ་བཟོད་པའི་སྤྱད། ཀང་པར་མགོ་བཀོད་དེ་དག་ལ།
ཉིས་བྱས་ཐོང་ལ་ཚོས་ཀྱི་ནི། དགའ་བར་མཛོད་ཅིག་དེ་ཡིས་སྤྱས། 47

དེ་ནས་དེ་དག་ཆགས་བྲལ་སྦྱིས། སྤྱིག་པ་བདང་ནས་འཁོར་བ་ཡི།
འཆིང་བ་ཞི་སྤྱད་རབ་བྱང་ནི། སྤྱངས་ནས་དབྱ་བཅོམ་གནས་ཐོབ་གུར། 48

དེ་ནས་དབྱ་བཅོམ་དེ་དག་དང་། དེ་བྲག་ན་གནས་དེ་དག་བཅས།
སྤྱང་ཅི་དེ་དབྱངས་ནི་རྒྱལ་བྱེད་ཀྱི། ཚལ་དུ་སྒོན་པ་བཟ་བྱ་སོང་། 49

ལྟ་ཡི་སྦྱིས་པོས་འོངས་པ་ཡི། འོངས་སྤྱོད་སྒྲུབས་གསུམ་པས་བསྦྱབས་པ།
བདུད་ཅི་དེ་རོ་ལྟན་འདུ་བྱེད་ཀྱི། དེར་ནི་དེ་ཡིས་བཅོམ་ལྟན་མཛོད། 50

བཅོམ་ལྟན་འདས་ཀྱིས་དེ་དག་ལ། བར་པའི་ལས་མཚོག་གསལ་བྱེད་ཅིང་།
དག་པའི་དང་བ་བསྦྱང་བ་ཡི། ཚོས་ནི་པན་སྤྱད་བསྟན་པར་མཛོད། 51

བྱ་ནི་བདུད་ཅི་དེ་སྤོད་ཉིད་ཐོབ། ཤེས་ནས་ཤིན་དུ་བདན་པས་ཀྱང་།
ལེགས་བྱས་ལས་འབྱུངས་གསེར་གྱི་པར། བརྒྱང་ནས་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་དུ་སོང་། 52

च्युते तदायुधचये पुष्पवृष्टिर्नभस्तलात् ।
पपात रत्नरुचिरा मधुरस्वरमूर्धनि ॥ ४५ ॥

गाहमानमथ व्योम तं विलोक्य च दस्यवः ।
स्पृष्टा स्तस्यानुभावेन तमेव शरणं ययुः ॥ ४६ ॥

सोऽवतीर्य ततः शान्त्यै चरणन्यस्तमस्तकान् ।
धर्मे रमध्वं संत्यज्य दुष्कृतानीत्युवाच तान् ॥ ४७ ॥

अत्र ते जातवैराग्याः प्रव्रज्यां वृजिनोज्झिताः ।
आदायाहृत्यदं प्रापुः संसाराश्रवशान्तये ॥ ४८ ॥

ततस्तैः सहितोऽर्हद्भिस्तैश्च कर्वटवासिभिः ।
ययौ जेतवनं द्रष्टुं शास्तरं मधुरस्वरः ॥ ४९ ॥

तत्र दिव्यजनानीतैर्भोगैस्त्रिदशसाधितैः ।
स सुधारससंस्कारैर्भगवन्तमपूजयत् ॥ ५० ॥

शुद्धप्रसादजननीं भगवान् धर्मदेशनाम् ।
हिताय विदधे तेषां मोक्षमार्गाग्रदूतिकाम् ॥ ५१ ॥

सुधीरोऽप्यमृतप्राप्त्यै ज्ञात्वा पुत्रस्य पाचताम् ।
हेमाङ्गं सुकृतोत्पन्नं प्राप्य जेतवनं ययौ ॥ ५२ ॥

དེ་ཡིས་བདེ་གཤེགས་མངོན་མཆོད་ཅིང་། ཞབས་ལ་ཚོད་པན་གྱིས་གདུགས་དེ།
 དེ་ཡི་སྒྲུན་ནི་རབ་དང་བས། རབ་དུ་ཕྱིས་པ་བཞིན་དུ་གྱུར།། 53

དེ་ནས་ཉི་ཤར་དགེ་བ་དར། དེ་ལ་བཅོམ་ལྷན་གྱིས་གསུངས་པ།
 ཀླང་པ་བཀོད་པས་གསེར་གྱི་ནི། བརྒྱུ་འབྱུངས་པར་ཁྱོད་འབྱུར་རོ།། 54

པརྒྱུ་འབྱུངས་མཆོག་ཅེས་གྲགས་པ་ཡི། ཡང་དག་ཇོགས་སངས་རྒྱས་འབྱུར་དེ།
 སེམས་ཅན་ཡང་དག་བསྐྱེད་བྱས་ནས། ཡོངས་སྒྲུབ་པར་འདུལ་བར་འབྱུར།། 55

ཀུན་མཁྱེན་བདེན་པ་གཞིགས་པ་ཡིས། དེ་སྐད་བརྗོད་ཆོ་གིན་དུ་བཟླ།
 འགྲོ་བའི་དགེ་ལེགས་བདེགས་པ་ཡི། ཡིད་ལ་རེ་བ་བརྒྱུང་བར་གྱུར།། 56

གྲུས་པས་བསོད་ནམས་ཕྱག་འཚལ་དུ་སྒྲུབ་པ་འཕྲིགས་ཕྱིད་
 བཅོམ་ལྷན་ཉིན་པ་ཡི།

ཞབས་ནི་ལེགས་བྱས་ལྷན་པ་གང་གི་མགོ་ལ་བདེ་ལེགས་བྱས་པར་
 བརྒྱུང་བྱས་པ།

དེ་དག་ཕྱི་ནས་སྒྲེ་བོ་མ་ཡི་པང་དུ་ཆོམ་སྒྲོར་རྒྱ་མཐིམ་འོ་མ་ལ།
 གན་ཀྱལ་དུ་ཉམས་སོ་ཡི་སྒྲོང་པའི་བཞིན་ནི་ལྷན་པའི་འཛུལ་དུ་ཕྱིད་མི་འབྱུར།། 57

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྗོད་
 པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་སྒྲུང་ཅི་དབྱངས་ཀྱི་དོགས་པ་
 བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་ལྟེ་བརྒྱད་ཅུ་ཙུ་བཞི་པའོ།།

स तेनाभ्यर्च्य सुगतं चरणालीनशेखरः ।

दृशा तस्य प्रसादिन्या स संमृष्ट इवाभवत् ॥ ५३ ॥

तत स्तमूचे भगवानासन्नकुशलोदयम् ।

पादन्यासोदितस्वर्णकमलस्त्वं भविष्यसि ॥ ५४ ॥

पद्मोत्तर इति ख्यातः सम्यक्सम्बद्धतां गतः ।

सत्त्वसन्तारणं कृत्वा परिनिर्व्वाण मेष्यसि ॥ ५५ ॥

सर्वज्ञेनेत्यभिहितः सुधीरः सत्यदर्शिना ।

जगत्कल्याणकलनामनोरथ मञ्चाददे ॥ ५६ ॥

भक्त्या यैर्भवभेदिनो भगवतः पुण्यप्रणामक्षणे

शास्तुः स्वस्ति कृतं कृतं सुकृतिभिः पादोपधानं शिरः ।

अङ्गे ते जननीजनस्य न पुनस्तृप्तिप्रयुक्ताः स्तन-

स्तन्योत्तानितदन्तशून्यवदनाः कुर्वन्ति मूढस्मितम् ॥ ५७ ॥

इति श्रीशेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां

मधुरस्वरावदानं चतुरशीतितमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་ལྔ་པ།

གང་གིས་མིག་ལ་རྩེས་འབྲེལ་ཆགས་པའི་ནད།

སྤང་བའི་རྒྱལ་རྒྱ་སྤྱིང་ལ་རབ་ཆགས་དང་།

ཡན་ལག་ཀུན་ལ་བྱབ་པ་སྤྲིག་པའི་མཛོ།

འཕྲོག་བྱེད་སྤྲན་པ་དེ་ལ་བྱུག་འཛལ་ལོ།

1

དེ་ནས་གཏམ་མཐར་དེ་བཞིན་གཤེགས། དཀའ་བྱབ་ནགས་མཐར་

བཞུགས་པ་ཡི།

དེ་མེད་བྱུགས་ལ་དགོ་སྤོང་ནམས། དགོ་མཚན་དག་གིས་བསྐྱེལ་བས་དེས། 2

བཅོས་ལྷན་ཅི་སྤྲད་འཛིག་དེན་ནི། ཀུན་གྱི་བྱ་ངན་སེལ་བྱེད་པ།

སྤྲོད་པའི་ནད་ཀྱི་སྤྲན་པ་བྱོད། ནད་པ་ནམས་ལ་ལྷག་པར་བྱམས། 3

དེ་དག་ལ་དེས་གསུངས་པ་བདེན། ལྷག་པར་ནད་པ་ལ་བདག་མཛོད།

སྤྲོས་བྱ་ནམས་ལ་ལྷས་གཟིར་དང་། མཚུངས་པའི་བྱ་ངན་ཚོགས་གཞན་མེད། 4

སྤྲོ་བ་གཞན་ནམས་དག་ལ་ཡང་། རང་བཞིན་གྱིས་ནི་སྤྲན་པའི་ས།

ནད་པ་ནམས་ལ་དྲག་དྲུ་བདག། ཤིན་དུ་སྤོགས་སུ་སྤྲང་བར་བྱུར། 5

གྲོང་བྱེད་ཤི་བའི་དབྱངས་དག་དུ། སྤོང་བ་ནམས་ཀྱི་གཉིན་མཚོག་བཞིན།

བསམ་པ་ཀུན་ལ་རབ་བཞུགས་པ། མི་བདག་ཤི་བའི་ཞེས་པ་བྱང་། 6

पञ्चाशीतितमः पल्लवः ।

ये रागरोगं नयनानुबन्धं
विद्वेषशूलं हृदयप्रसक्तम् ।
सर्वार्द्रसंसर्पितपापकुष्ठं
हरन्ति तेभ्योऽस्तु नमो भिषग्भ्यः ॥ १ ॥

तपोवनान्तविश्रान्तं कथान्तेऽथ तथागतम् ।
भिष्ववः कैतुकाक्षिताः पप्रच्छुः स्वच्छमानसम् ॥ २ ॥

भगवन् भवतः सर्व्वलोकशोकापहारिणः ।
भवान्तिभिषजः कस्माद्रोगिणोऽप्यधिकं प्रियाः ॥ ३ ॥

स तानुवाच सत्यं मे रोगिणोऽधिकवस्त्रभाः ।
कायपौडासमः पुंसां नास्त्यन्यः शोकसञ्चयः ॥ ४ ॥

जन्मान्तरेष्वपि परं प्रकृत्या दैन्यभूमिषु ।
आतुरेष्वेव सततं पल्लपातो समाभवत् ॥ ५ ॥

नगर्यां शिखिघोषायां शिविर्नामा भवन्नृपः ।
प्रविष्टः सत्त्वचिन्तासु सद्बान्धव इवार्थिनाम् ॥ ६ ॥

ཀུན་དུ་ནད་པ་ཐམས་ཅད་ནི། ཀུན་ནས་བདག་གིས་གསོ་བར་བྱ།
 ཞེས་པ་བདེན་པའི་སྙིང་ཕྱོད་པས་ཅན། དེ་ཡི་ངེས་པ་དག་དུ་འགྱུར།

7

ནམ་ཞིག་གོང་པ་ནད་པ་ནི། ཡུན་རིང་ནད་ཀྱི་གཟིང་གྱུར་པ།
 སྤྲོད་ལ་མཉེས་གཤིན་དེ་ལ་ནི། མངོན་དུ་ཕྱོགས་དེ་གསོ་བར་བྱས།

8

དེ་ནས་གསོ་སྤྲད་ས་བདག་གིས། དྲིས་ཆོ་སྤྲོད་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས།
 རབ་རྒྱས་ནད་ཀྱིས་གཟིང་པ་ལ། ཡུན་རིང་དབྱུང་ནས་རབ་སྤྲོས་པ།

9

ཤིན་དུ་སྤྱི་བའི་ནད་འདི་ཡིས། རྒྱལ་པོ་སྤྲོད་ནི་རྟོག་པར་དགའ།
 རྒྱུས་ནས་བཟོད་ལྷན་རྒྱུས་བྱ་ཡི། ཁྲག་གི་དེ་ནི་ཞི་བར་འགྱུར།

10

དེ་དག་ཐོས་ནས་མི་ཡི་བདག། ཡིད་ནི་སྙིང་ཆེ་རྒྱས་པ་ཡིས།
 ཡུན་རིང་ནད་པ་གསོ་བའི་སྤྲད། དེ་ཡིས་བཟུན་པ་ཡང་དག་བསམས།

11

བྱིས་པའི་ཆོ་ཡང་བདག་ལ་ནི། ནམ་ཡང་གང་ཡང་ཁྲོ་མ་བྱུང་།
 བདག་ནི་མངལ་ན་གནས་ཆོ་ཡང་། མ་ནི་ཁྲོ་བ་སྤངས་པར་གྱུར།

12

དེ་སྤྲད་ཁྲོ་མེད་འཇིག་རྟེན་ན། བདག་ལ་བྱ་ཡང་ཡོད་མ་ཡིན།
 བདག་གི་ཁྲག་གི་རྒྱན་ཉིད་ཀྱིས། འདི་ཡི་ནད་ནི་ཞི་བར་འགྱུར།

13

དེ་ལྟར་སྤྱོད་པའི་རྩོ་གྲོས་ཀྱིས། རྩེས་འབྲང་ཀུན་གྱིས་བརྒྱུག་གྱུར་ཀྱང་།
 རྒྱལ་པོས་མགོ་ལས་བྱུང་བ་ཡི། རང་ཁྲག་དག་དུ་དེ་ལ་བྱིན།

14

सर्व्वे सर्व्वेच रोगार्त्ताश्चिकित्स्याः सर्व्वथा मया ।
इत्यभूत् सततं तस्य सत्यसत्त्वस्य निश्चयः ॥ ७ ॥

कदाचिदातुरः पौरैश्चिररोगनिपौडितः ।
तं यथाचे समभ्येत्य चिकित्सा मार्त्तवत्सलम् ॥ ८ ॥

स्वास्थ्याय तस्य भिषजः पृष्टाः सर्व्वे महीभुजा ।
प्रवृद्धव्याधिवैधुर्य्यं विचार्य्यं चिरमूचिरे ॥ ९ ॥

दुर्लभं भेषजं राजन् रोगस्यास्य गरीयसः ।
आजन्मक्षमिणः पुंसः शोणितेनैष शाम्यति ॥ १० ॥

एतदाकर्ण्य नृपतिः करुणाकीर्णमानसः ।
अचिन्तयत्तदादिष्टं स्वास्थ्याय चिररोगिणः ॥ ११ ॥

बालस्यापि न मे कोपः कदाचिदभवत् क्वचित् ।
मयि गर्भस्थितेऽप्यासौज्जननौ क्रोधवर्जिता ॥ १२ ॥

तस्मादक्रोधनः कश्चिन्नोकेऽस्मिन्नास्ति मद्विधः ।
ममैव रक्तपूरेण व्याधिरस्य प्रशाम्यति ॥ १३ ॥

इत्युद्यतमतिः सर्व्वे वार्य्यमाणोऽनुजौविभिः ।
सदा शिरोद्ववं तस्मै ददौ राजा स्वशोणितम् ॥ १४ ॥

དེ་ནས་སྒྲ་བ་དུག་གི་ནི། བྲག་གིས་ནད་པ་བསོས་པར་གྱུར།
ས་བདག་རིད་པ་ལ་བྱས་ནས། བསམ་པ་ཡོངས་སུ་རྒྱུགས་ཏེ་སོང་། 15

དེ་ནས་ནས་ཞིག་ས་སྤྱོད་བྱ། བན་པ་ཚོལ་ལ་ངམ་དུབ་ནི།
བསྟན་ལས་ཉམས་པ་གསལ་བྱེད་པ། གཞིགས་སྐྱམ་ནད་ནི་བྱུང་བར་གྱུར། 16

སྟོན་གྱི་ལས་ཀྱི་ནས་སྟོན་ལས། ནས་པར་བརྒྱུག་པའི་རང་བཞིན་འདི།
ནད་མེད་ནས་ས་ལ་ཁ་ཟས་མེད། དཔལ་ལྷན་ནས་ས་ནི་ནད་དང་འབྲེག། 17

དེ་ནས་སྐྱུ་པ་མཚོག་ནས་ས་ཀྱིས། སྐྱུ་པ་སྤོང་གིས་ལེགས་བསྐྱབས་པ།
ཀྱན་གྱི་སྟིང་པོ་ཞེས་པའི་མར། དེ་ནི་བསོས་སྤྱད་ཉེ་བར་བསྟེན། 18

རྒྱས་ཀྱན་གྱི་ནི་སྟིང་པོ་སྤངས། འདབ་ཆགས་ཤང་ཤང་དག་གི་ནི།
བྲག་གྱི་ཚུ་ཡི་ཤང་དང་ལྷན། འབད་པ་ཆེན་པོས་བྱུག་མར་ནི། 19

བཅུ་གཉིས་ལོ་ཡིས་ལེགས་པར་གྱུབ། གཞོན་ཀྱང་ཤུང་བར་བཙོན་པ་ན།
ནད་ཀྱིས་གཟིང་བའི་རང་སངས་བྱས། ཅི་ལྟ་དེ་ལ་སྤོང་དུ་འོངས། 20

ཀྱན་གྱིས་བརྒྱུག་པར་གྱུར་མེད་ཀྱང་། གཞོན་ཀྱང་སྟོང་བས་བྱ་མཚོ་ཡིས།
ཀྱན་གྱི་སྟིང་པོ་ཕན་པའི་མར། ཐམས་ཅད་དེ་ལ་གྲུས་པས་བྱིན། 21

དེ་ནས་རང་སངས་བྱས་བསོས་ཏེ། རབ་དང་སྟོན་ལས་ལྷན་པ་ཡིས།
གཞོན་ཀྱང་དག་ནི་བསོས་པར་བསྐྱབས། དམ་པ་བསྟེན་པ་བདུད་ཅི་ཡིན། 22

रक्तेन स्वास्थ्यमायातः षड्भिर्मासै रथातुरः ।
जगाम परिपूर्णाशः क्लेशमामन्त्र्य भूपतिम् ॥ १५ ॥

ततः कदाचिद् भूपालसूनुो व्यायामशौलनात् ।
पार्श्वशोकक्षयाशंसी प्रादुरासीद्वितैषिणः ॥ १६ ॥

विपरीतस्वभावोऽयं विपाकः पुण्यकर्मणाम् ।
स्वस्थानामशनं नास्ति श्रीमतां रोगसङ्गतिः ॥ १७ ॥

उपदिष्टं ततस्तस्य स्वास्थ्याय भिषजां वरैः ।
सहस्रपाकसंसिद्धं सर्व्वसाराभिधं दृतम् ॥ १८ ॥

सर्व्वद्रव्यात्तसारेण जीवञ्जीवस्य पक्षिणः ।
स्नानाम्बुकाथयोगेन दृतं यत्नेन भूयसा ॥ १९ ॥

सिद्धं द्वादशभिर्वर्षैः कुमारं पातुमुद्यते ।
प्रत्येकबुद्धः शोकात्तस्तद् याचितु मथाययौ ॥ २० ॥

सर्व्वे निर्वार्यमाणोऽपि कुमारः सत्त्वसागरः ।
भङ्क्ता सर्व्वं ददौ तस्मै सर्व्वसारदृतं हितम् ॥ २१ ॥

स्वस्थः प्रत्येकबुद्धोऽथ प्रसन्नः प्रणिधानवान् ।
कुमारं विदधे स्वस्थममृतं साधुसेवनम् ॥ २२ ॥

ཕན་པ་ཚོལ་བ་རྒྱལ་པོ་འདི་ལྟ། དེར་ནི་ཚོ་རིང་ང་ཉིད་གྱུར།
རང་བཞིན་གྱིས་བདག་ནད་པ་ཡི། གཏུང་བ་ཞི་བར་བྱེད་ལ་དགའ། 23

ཞེས་པ་ཐོས་ནས་རྒྱལ་བ་ལ། དག་སྟོང་ཀུན་གྱིས་སྦྲར་དྲིས་པ།
དེ་དག་ལས་ནི་ཅི་ཞིག་གིས། མཚུངས་པར་ནད་ཀྱང་བསེས་པར་གྱུར། 24

ཅས་དེས་བཅོམ་ལྷན་འདས་ལ་དྲིས། ཐམས་ཅད་མཁུན་པས་དེར་གསུངས་པ།
བྱེད་པ་ན་སྤྱི་དག་དུ་སྟོན། ས་ཡི་བདག་པོ་ཚངས་བྱིན་བྱུང་། 25

དེ་ཡི་བྱ་གཉིས་དགའ་པོ་དང་། ཉེ་དགའ་ཞེས་པ་དག་དྲ་གྱུར།
ཐུ་བོ་གྲགས་པ་འདི་ཁྱད་པར་གཉིར། དེ་གཞིན་གཞན་ནི་རྒྱལ་སྤྱི་འདོད་ 26

དེ་ནས་ཉེ་དགས་དབེན་པར་ནི། ཐོགས་པོ་ཁ་གསལ་ཅན་ཞེས་པ།
ཡུ་ཐབ་ཡི་མཚོད་སྟོན་མཁས། མདུན་ན་འདོན་གྱི་བྱ་ལ་སྦྲས། 27

བདག་གི་སྦྱར་ཆུ་ཐུ་བོ་འདི། སྦྱོ་བོ་དགའ་བ་དེ་དག་སྟོང་།
གྲགས་པ་བརྟེན་པས་སྦྱོ་བོ་ལས། རྒྱལ་སྤྱི་དག་ནི་ཐོབ་པར་གྱུར། 28

བདག་ནི་སྦྱོ་བོ་ཀུན་གྱི་སྦྲངས། ཉམས་ཤིང་སྒྲལ་བ་མེད་པར་གྱུར།
དབེན་པར་གྱི་བ་བསྐྱལ་པར་འོས། སྦྱད་པར་གྱུར་པས་འཚོ་བ་མིན། 29

ཁྱོད་ཀྱི་སྦྱར་ཆུ་ཐུ་བོ་ཉིད། མདུན་ན་འདོན་དུ་རིས་པར་འགྱུར།
ཡུ་ཐབ་མཚུངས་པ་འདི་སྦྱག་བསྐྱལ་ཅན། དགོན་པ་དག་དུ་འགྲོ་བར་འོས། 30

द्वितैषी राजपुत्रोऽसावहमेव तदाभवम् ।
रोगिणामार्त्तिशमनं स्वभावेनैव मे प्रियम् ॥ २३ ॥

इति श्रुत्वा जिनं सर्व्वं पप्रच्छ भिक्षवः पुनः ।
कर्मणा केन तौ तुल्यरोगौ स्वास्थ्यमुपागतौ ॥ २४ ॥

इति तैर्भगवान् पृष्टः सर्व्वज्ञ स्तानभाषत ।
ब्रह्मदत्तः क्षितिपति वरारणस्यामभूत् पुरा ॥ २५ ॥

नन्दोपनन्दनामानौ तस्य पुत्रौ बभूवतुः ।
ज्येष्ठः कौर्त्तिविशेषार्थी राज्यकामस्तथापरः ॥ २६ ॥

उपनन्दस्ततः ग्राह्य पुरोहितसुतं रहः ।
आथर्व्वयोगकुशलं वयस्यं कुहनाभिधम् ॥ २७ ॥

एष ज्येष्ठो मम भ्राता जनरञ्जनतत्परः ।
जनात् कौर्त्तिप्रवादेन राज्यमासादयिष्यति ॥ २८ ॥

निरंशोऽहं भविष्यामि ध्वस्तः सर्व्वजनोज्झितः ।
विजने निधने श्लाघ्यं नावधूतस्य जीवितम् ॥ २९ ॥

ज्येष्ठस्यैव तव भ्रातुः पौरोहित्यं क्रमागतम् ।
अरण्यगमनं युक्तमावयोः समदुःखयोः ॥ ३० ॥

ཞེས་པ་བྱ་ངན་སྒྲ་བ་པོ། རྒྱལ་པོའི་བྱ་ཡི་ཚོག་གོས་ནས།
 ཁྱེད་ལ་པན་པར་བྱའོ་ཞེས། མདུན་ན་འདོན་གྱི་བྱ་ཡིས་སྒྲས། 31

གང་གིས་པ་ཡི་མཆུག་དུ་ནི། ལྷ་བོ་དེ་ཡིས་རྒྱལ་སྤྱི་འཕྱོང་།
 དེ་ཡི་རྩམ་སྒྲུང་དག་གིས་དེའི། ལྷ་བོ་ཡན་ལག་མ་ཚང་བསྐྱབས། 32

དུས་ཀྱི་དེ་ཡིས་རྒྱལ་སྤྱི་འཕྱོང་། ཡན་ལག་མ་ཚང་སྐྱབ་ཆེ་ནི།
 ལྷ་བོ་ཡག་འཁར་ལ་བརྟེན་པ། མཐོང་ནས་རྩམ་སྒྲུང་འགྱུར་པར་གྱུར། 33

དེ་ནས་མདུན་ན་འདོན་གྱི་བྱ། མདུན་ན་འདོན་དུ་བཀོད་པ་ལ།
 སྒྲས་པའི་སྤྱིག་པས་འཛིགས་པ་དེས། འུགས་ཅིངས་ཚ་བ་ལུང་ནས་སྒྲས། 34

ཀྱེ་མ་རྒྱལ་སྤྱི་ལ་བཀམ་ཞིང་། ཚོས་མི་ཤེས་པ་དག་གིས་ནི།
 པ་མཚུངས་སྐྱབ་ཆེ་བྱ་བོ་ནི། གནས་སྐབས་ངན་པ་འདི་ལ་བཀོད། 35

སྐད་ཅིག་འཛིག་པའི་བདེ་བ་དྲངས། ཀྱེ་མ་ས་བདགས་བྱེད་ནམས་ཀྱིས།
 སྤྱིག་པ་བྱས་ནས་བདག་ཉིད་ནི། མི་བཟང་སྤྱུག་བསྐྱལ་ནམས་སྒྲུང་འཕེན། 36

ཞེས་པ་དེ་ཡི་ཚོག་གོས་ནས། མདུན་ན་འདོན་ནི་འགྱུར་སྒྲས་པས།
 དེ་ལ་སྒྲས་པ་བདག་ཀྱང་འདིར། རྒྱལ་པོ་འགྱུར་པའི་རིམས་དང་ལྷན། 37

སྐད་ཡང་དེ་ཡི་རྩམ་སྒྲུང་གྱིས། མི་བདག་ཅུ་དེ་བསོས་པར་བྱས།
 བསོས་པ་དེ་ལ་རང་གི་ནི། རྒྱལ་སྤྱི་ལྷ་བོ་དེས་ཀྱང་བྱིན། 38

श्रुत्वेति राजपुत्रस्य वचः शोकप्रलापिनः ।
हितं तव करोमीति पुरोहितसुतोऽब्रवीत् ॥ ३१ ॥

सोऽथ द्रव्यप्रयोगेन व्यङ्गं तस्याग्रजं व्यधात् ।
येनासौ जनकस्यान्ते कनीयान् राज्यमाप्तवान् ॥ ३२ ॥

प्राप्तराज्यः स कालेन दृष्ट्वा भ्रातरमग्रजम् ।
व्यङ्गं यष्टीकरालम्बं पश्चात्तापं समाययौ ॥ ३३ ॥

पुरोहितसुतं सोऽथ पौरोहित्यनिवेशितम् ।
उवाचोष्णं विनिश्चस्य गूढं पातकशङ्कितम् ॥ ३४ ॥

अहो नु राज्यलोभेन मया धर्ममजानता ।
ज्येष्ठो भ्राता पितृसमः प्रापितः कुदशमिमाम् ॥ ३५ ॥

क्षणक्षयि सुखाक्षिप्ताः पापं कृत्वा क्षयेष्वहो ।
क्षिपन्ति दुःखेष्वात्मान मसमीक्षितकारिणः ॥ ३६ ॥

इति तस्य वचः श्रुत्वा जाततापः पुरोहितः ।
तमुवाच ममाप्येष राजन्ननुशयज्वरः ॥ ३७ ॥

तं पुनर्द्रव्ययोगेन स्वस्थं चक्रे नृपात्मजम् ।
स्वस्थाय प्रददौ तस्मै निजराज्यं स चानुजः ॥ ३८ ॥

དེ་ནས་དུས་གྱིས་ཉི་དགའ་དང་། མདུན་ན་འདོན་གྱི་བྱ་དེས་ཀྱང་།
རང་སངས་རྒྱས་ལ་མཆོད་བྱས་ནས། ལུས་ཀྱི་མཐའ་ནི་རབ་དུ་ཐོབ། 39

རྒྱལ་པོའི་བྱ་དེས་བདག་ནི། ཤི་མེའི་བྱ་ཉིད་ཐོབ་གྱུར་དེ།
མདུན་ན་འདོན་གྱི་བྱ་དེ་ཡང་། རང་སངས་རྒྱས་ཉིད་རབ་དུ་ཐོབ། 40

དེ་དག་སྤྲུལ་པའི་སྤྲིག་པ་དེས། མཚུངས་པར་ནད་གྱིས་ཐེབས་གྱུར་ཅིང་།
ཡན་ལག་ཉམས་པ་གསོ་བྱེད་པས། དེ་དག་བསོས་པ་ཉིད་དུ་གྱུར། 41

རྒྱལ་བ་པོངས་པས་གཟིང་བ་སྟོབ་གཉིན་གྱིས།
དྲག་དུ་སེམས་ཅན་ལ་ཆགས་སྟིང་ཇི་འེ་སྟོ།
འདས་པའི་སྟེ་བོ་དང་འབྲེལ་དེ་ཐོས་ནས།
མཁུ་བའི་དགོ་སྟོང་དེ་དག་བདེ་བ་ཐོབ། 42

ཅེས་པ་དགོ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་པན་པ་འཛོལ་བའི་དོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་ལྗེ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་ལྔ་པའོ།

पञ्चाशीतितमः पक्षवः ।

उपनन्दोऽथ कालेन पुरोहितसुतश्च सः ।

कारां प्रत्येकबुद्धाय कृत्वा देहान्तमापतुः ॥ ३८ ॥

शिवेर्भूमिपतेः प्राप राजपुत्रः स पुत्रताम् ।

प्रत्येकबुद्धतां लेभे पुरोहितसुतश्च सः ॥ ४० ॥

तेन तौ गूढपापेन तुल्यरोगौ बभूवतुः ।

व्यङ्गस्य स्वास्थ्यकरणाद् युगपत् स्वास्थ्यमागतौ ॥ ४१ ॥

इत्याकर्ण्यतीतजन्मानुबद्ध-

मापन्नार्त्तिचाणबन्धो र्जिनस्य ।

नित्यासक्तं सत्त्वकारुण्यवृत्तं

हृष्टाः प्रापु निर्दृतिं भिक्षवस्ते ॥ ४२ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां

हितैष्यवदानं पञ्चाशीतितमः पक्षवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་པ་།

ཚོས་ཀྱི་བསྐྱབ་པའི་རིག་པ་གང་གིས་མཆོད་པ་ནམས་ལ་
དུལ་བར་གན་རིམ་གྱིས།
མཆོད་བྱའི་ཚོགས་ལ་རབ་འདྲུད་དུལ་བས་ཕྱག་བྱེད་དེ་དག་
མཐོ་བཐོ་བར་འགྱུར།
དེགས་པས་འཕྱར་ལས་སློ་གྲོས་ནམ་པར་མ་བཟུམས་
སྒྲིངས་ལས་འོག་ཏུ་འགྲོ་བྱེད་ཅིང་།

གན་འདས་ནམས་ལ་འཛིག་དེན་འདི་དང་པ་འོལ་དེ་ཡང་
དག་ཏུ་བྱ་ངན་བཅས། 1

གན་པོ་མཆོད་པའི་ཞར་ལ་སྤྱར། དག་སློང་ནམས་ཀྱིས་རྒྱུ་པ་དག།
གན་པོ་ཆོ་ག་ཅི་བཞིན་སྤྱར། བཅོམ་ལྷན་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་གསུངས། 2

བ་ར་ཅ་སོར་དེ་དག་སྤོན། མི་བདག་ཚངས་བྱེན་ཞེས་པ་བྱུང་།
འགྲོ་བ་གང་གི་བསོད་ནམས་མཐུས། ཚོས་ཀྱི་ཀྱན་དགའ་ར་བར་བྱུར། 3

དེ་དུས་གྲོང་མཐའི་ནགས་ཚལ་ཏུ། སྤོན་གྱི་བསོད་ནམས་མཆོད་ཉིད་ལས།
མི་ཡི་སྤྱ་བཟོད་ལ་ཞུགས་པ། སློག་ཆགས་བཞིན་བྱུང་བར་བྱུར། 4

བ་མན་དང་ནི་རི་ཐོང་དང་། སྤུ་དེ་བཞིན་སྤྱང་པའི་མཆོག།
དེ་དག་དམ་པའི་སྤོད་ཚུལ་ཅན། བན་ཚུན་མཛའ་བས་བཅིངས་པར་བྱུར། 5

ནམ་ཞིག་བདེ་ཐོབ་དེ་དག་གིས། གཏམ་གྱི་མཚུག་ཏུ་བན་ཚུན་སྤྱོད།
ཕ་སློལ་གན་རིམ་མེད་པ་ལ། མཆོད་པ་དག་ནི་ཅི་ལྟར་སྤྱོད། 6

षडंशैतितमः पल्लवः ।

वन्दन्ते स्थविरक्रमेण नियतं ये धर्मशिक्षाविदः
पूज्यान् पूज्यगुणाः प्रणामविनयैस्ते प्राप्नुवन्त्युन्नतिम् ।
दर्पानुद्धतया विष्टुङ्खलधिया मोहादधःपातिनां
ज्येष्ठातिक्रमिणामयं स च परो लोकः सशोकः सदा ॥ १ ॥

ज्येष्ठपूजाप्रसङ्गेन भिक्षुभिर्भगवान् पुनः ।
यथावृद्धविधिं पृष्टः सर्वज्ञः पुनरब्रवीत् ॥ २ ॥

ब्रह्मदत्ताभिधः पूर्वं वाराणस्यामभून्नृपः ।
यस्य पुण्यानुभावेन धर्मारण्य मभूज्जगत् ॥ ३ ॥

तस्य काले पुरोपान्तवने प्राक्पुण्यलक्षणात् ।
प्रवृत्तमानुषालापा श्रुत्वारः प्राणिनोऽभवन् ॥ ४ ॥

कपिञ्जलोऽयं शशकः कपिर्गजवरस्तथा ।
ते बभूवुः सदाचाराः स्नेहबद्धाः परस्परम् ॥ ५ ॥

कदाचित् सुखसक्तास्ते कथान्ते जगदुर्मिथः ।
ज्येष्ठक्रमं विनास्माकं कथं पूजा प्रवर्त्तताम् ॥ ६ ॥

དམ་པས་རི་ལྷ་ར་གན་རིམ་གྱིས། བཀྱར་ཕྱི་དག་ནི་རབ་པ་ལྷུ་བ་པ།
 རིམ་པར་དག་ལེགས་སྒྱུད་བྱེད་ཅིང་། དག་པ་ཉིད་དང་ལྷན་པར་བྱུང་།

7

གན་པོ་འི་ཞེས་ས་མཚོད་བྱ་གང་། ལུ་ལས་རེ་ཞིག་གན་པ་ལ།
 ཞེས་པ་སྒྲ་བ་དེ་དག་ལས། ལྷང་ཆེན་ཁྱུ་མཚོག་གིས་སྒྲས་པ།

8

འདབ་མ་ཆེ་བྱལ་བྱ་གྱོ་རྒྱ། གང་འདི་ཉིད་པར་མཐོང་བྱུང་པ།
 འདི་ཡི་ཡམ་འདབ་གསར་པ་དང་། རང་གི་ལུས་ནི་མཚུངས་པ་དྲན་།

9

སྒྱུ་ཡིས་ཀྱང་དེར་སྒྲས་པ། བདག་ནི་ནགས་ན་བྱ་བ་ཡིས།
 ཉུ་གྱོ་རྒྱ་འདི་རང་ལུས་དང་། མཚུངས་པ་གིན་དུ་ཆུང་པ་མཐོང་།

10

རི་བོང་གིས་ཀྱང་སྒྲས་པ་ཕྱོག་། ཉུ་གྱོ་རྒྱ་འདི་མོང་ལྷ་པ།
 འདབ་མ་བཞིས་ཀྱིས་མཚན་པ་ལ། ཟིམ་གྱིགས་ཀྱིས་བསྒྲན་བདག་གིས་བྱང་།

11

དེ་དག་རིམ་པས་དེ་བཞི་དུ་ཆོ། ཕྱིན་ས་པ་མེན་གྱིས་སྒྲས་པ།
 བདག་གི་ཁྱི་བའི་ས་བོན་ལས། ཤིང་ཆེན་བྱ་གྱོ་རྒྱ་འདི་སྒྱེས།

12

དེ་ནས་གན་རིམ་གྱིས་བྱུང་ནས། དེ་དག་པན་ཆོན་མཚོའ་བ་ཡིས།
 ཟིམ་ཞུགས་དགའ་བས་མཚོད་པ་ནི། དྲག་དུ་ཞེས་ལ་འོས་བྱས།

13

དེ་ནས་སྒྲིག་གཅོད་ཀྱི་བ་དང་། དེ་བཞིན་བཟོད་མིན་འགྲོ་བ་དང་།
 མི་བདེན་ཆ་མཚུངས་འབྲས་བྱ་ནི། ལྷུང་པོ་ཐ་བ་དག་ལས་ཀྱང་།

14

यथाष्टद्विकया सद्भिः सत्कारोऽथ प्रवर्तितः ।
कलयन् किल कल्याणं कुशलायैव कल्पते ॥ ७ ॥

ज्येष्ठः कस्तावदस्माकं योऽर्च्यः स्यविरगौरवात् ।
इति तेषां ब्रुवाणानां जगाद गजयूथपः ॥ ८ ॥

योऽयं जीर्णमहाशाखः पुराणो दृश्यते वटः ।
तुल्यमेनं स्वकायस्य स्मरामि नवपल्लवम् ॥ ९ ॥

मर्कटोऽप्यथ तानूचे वने विचरता मया ।
स्वकायतुल्य एवायं दृष्टः स्वल्पतरो वटः ॥ १० ॥

शशकोऽप्यवदत् पूर्वं मया पचद्वयाङ्कितः ।
अवश्यायलवार्द्रोऽयं लौढः पञ्चाङ्गुलो वटः ॥ ११ ॥

तैः क्रमेणेति कथिते पश्चात्प्राह कपिञ्जलः ।
ममैवायं शकृद्बीजाज्जातः प्राज्यतरो वटः ॥ १२ ॥

अथ ज्येष्ठक्रमं ज्ञात्वा ते सदा गौरवोचिताम् ।
स्नेहानुवृत्तिनिरताः पूजां चक्रुः परस्परम् ॥ १३ ॥

प्राणापहरणाच्चौर्यादगम्यागमनात्तथा ।
असत्यान्मद्यतुल्यान्मफलसंभक्षणाच्च ते ॥ १४ ॥

ཆགས་བལ་རང་གནས་ཀྱན་སྒྲོན་གྱི། བསྐྱབ་པས་ལེགས་བྱས་ལ་ཆགས་པའི།
བསོད་ནམས་མཐུ་ཡིས་ནགས་ཚལ་ན། གནས་ནམས་སྒྲོན་ཚལ་མཚུངས་
བར་བྱས། 15

དེ་ནས་དེ་དག་ནམས་ཀྱི་མཐུས། དྲག་དུ་མེ་དོག་འབྲས་ལྷན་ཞིང་།
སྒྲིན་ནི་དུས་སྤྱི་ཆར་འབེབས་ཤིང་། ས་ལ་འབྱུ་ནམས་བྱས་པར་གྱུར། 16

ས་ཡི་ལེགས་བྱས་མཚན་ཉིད་ནི། རོ་མཚར་ཆེ་བ་དེ་མཐོང་ནས།
ཐམས་ཅད་ས་བདག་ཚངས་བྱིན་གྱིས། རང་གི་བསོད་ནམས་ལས་སྦྱིས་
བསམས། 17

ལོག་པར་ཁེངས་པས་ཚིམ་དེ་ལ། ཐུབ་པ་མངོན་ཤིས་ལྟ་བུས་སྦྱས།
མེ་དོག་འབྲས་བྱ་བྱས་པ་འདི། མི་བདག་ཁྱོད་ཀྱི་རིན་གྱིས་མིན། 18

ནགས་ན་སྒྲེའུ་རི་བོང་དང་། གཉིས་འཐུང་བ་མེན་ལྷན་ཅིག་གནས།
ཡོན་དན་བྱས་འདི་དམ་ཚོས་ཀྱི། རང་ཚལ་དེ་དག་ནམས་ཀྱི་ཡིན། 19

དེ་དག་བདུལ་ཞུགས་ལྟ་ཡིས་དག། ཇི་ལྟར་གན་པ་མཚོད་བྱད་ཅིང་།
བ་མེན་ཚིག་གིས་ཐམས་ཅད་ནི། དམ་ཚོས་དམ་ཚིག་དག་ལ་བརྟེན། 20

ཞེས་པ་ཐུབ་པའི་ཚིག་ཐོས་ནས། མཚོག་དུ་བྱས་སྦྱིས་བྱལ་པོ་ནི།
གྲོང་པ་བཅུན་མེ་སྒྲོན་བཅས་པས། བདུལ་ཞུགས་ལྟ་པོ་དེ་དག་བརྟེན། 21

བ་མེན་ང་ཉིད་རི་བོང་ནི། ལྷ་རིའི་བྱ་འདི་ཉིད་དུ་གྱུར།
སྒྲེའུ་མོ་གལ་གྱི་བ། གླང་ཆེན་བྱ་བདག་ཀྱན་དགའ་བོ། 22

विरताः सुकृतासक्ताः स्वपदाचारशिष्या ।

चक्रुः पुण्यानुभावेन तुल्यवृत्तान् वनौकसः ॥ १५ ॥

अथ तेषां प्रभावेण नित्यपुष्पफलद्रुमाः ।

स्फूर्तिशस्याभवद् भूमिः कालवर्षौ च वारिदः ॥ १६ ॥

तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं भुवः सकृत्तलक्षणम् ।

मेने स्वपुण्यजं सर्व्वं ब्रह्मदत्तो महीपतिः ॥ १७ ॥

तं मिथ्यामानसं तुष्टं पञ्चाभिज्ञो मुनि र्वपम् ।

उवाच त्वत्प्रभावेण नायं पुष्पफलोदयः ॥ १८ ॥

कानने कपिना साङ्गं शशद्विपकपिञ्जलाः ।

स्थिताः सङ्घर्म्मशैलानां तेषामेष गुणोदयः ॥ १९ ॥

ते व्रतैः पञ्चभिः शुद्धा यथास्थविरपूजकाः ।

कपिञ्जलगिरा सर्व्वे सङ्घर्म्मसमयं श्रिताः ॥ २० ॥

इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं राजा जातादरः परम् ।

सपौरान्तःपुरामात्य स्तङ्गेजे व्रतपञ्चकम् ॥ २१ ॥

कपिञ्जलोऽहमेवासौ शालिपुत्रः शशोऽभवत् ।

कपिश्च मुज्जरापत्य आनन्दो गजयूथपः ॥ २२ ॥

དེ་དག་ཇི་ལྟར་གན་པའི་རིམ། མཚོད་ལས་ཚུལ་ནི་དེ་མེད་ཐོག།

དེ་སྤྱད་བྱུག་དང་མཚོད་པ་ལ། གན་པའི་རིམ་པ་རབ་བརྟག་བྱ།

23

སྟོན་པའི་འདུལ་པ་ཉེར་བཟུག་དེ་ཐོས་ན།

གན་པོ་མཚོད་པའི་དཀའ་ཐུབ་བྱད་པར་ཐོབ།

ཇི་ལྟར་གན་བཞིན་དག་སྤྱོད་དེ་དག་གིས།

ཞེས་ར་བཅས་པའི་མཚོད་པ་མདུན་སར་བྱས།

24

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྟེན་

པ་དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་བ་མེན་གྱི་རྟོགས་པ་བརྟེན་

པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་བྱུག་པའོ།

ते प्रापुर्धर्मवैमल्यं यथाज्येष्ठकमार्चनात् ।

तस्मात् प्रणाम पूजासु द्रष्टव्यः स्थविरक्रमः ॥ २३ ॥

श्रुत्वेति शास्तुर्विनयोपदेशं

ज्येष्ठार्चनं प्राप्य तपोविशेषम् ।

सगौरवां पर्यदि भिक्षवस्ते

पूजां यथावृद्धिकथैव चक्रुः ॥ २४ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां

कपिञ्जलावदानं शङ्खशैतितमः पञ्चवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་བརྒྱུད་པ།

གང་ཞིག་གཡོ་དང་ཡོངས་ཁྱབ་རྒྱལ་ས་པ་མི་བཟད་གང་

ཡང་གདུག་པ་ནས་པར་བཅས།

གང་ཡང་ཤིན་ཏུ་རབ་བྲག་ནག་པོ་བཅེགས་པ་ཚོས་པ་ཚོར་ནས་བདན་པ་དང་།

གང་དག་གཞན་ཡང་བཟོད་དགའི་དུག་ནས་གསལ་བར་

གཅིག་དུ་བྱས་པ་དེ་དག་གིས།

ཚོག་ཅུབ་དུག་གི་ནོ་བ་ཉིད་ལ་ཆ་དང་དཔེར་ཡང་མཚུངས་པར་མི་འགྱུར་རོ། 1

བྱིས་བདག་ཡིད་ཅེས་བྱ་བའི་བྱ། ཡོན་ཏན་ལྡན་པ་མཉམ་ཡོད་དུ།

བད་མའི་སྒྲིང་པོའི་འོད་མཚུངས་པ། བརྒྱ་ཅན་ཞེས་བྱ་བ་བྱུང་། 2

རྩལ་ཁྲིམས་ཅན་གྱི་དུལ་བ་དང་། རྩོམ་ལྡན་ནས་ཀྱི་དཔེན་པ་དང་།

དམ་པའི་ཡོན་ཏན་ལ་གྱས་བཞིན། དེ་ཡི་མདུན་དུ་དེ་རབ་བསྐྱེད། 3

གཟུགས་ནི་འདོད་པ་གྱས་ལྡན་ཞིང་། ལང་ཚོ་གསར་པ་ཚོས་ཚོ་དེ།

ཡོངས་སྤྱོད་ཚོས་ལ་ཆགས་བྲལ་བས། ཆགས་བྲལ་ཉིད་ལ་མཛོད་སྤྱོགས་གྱུར། 4

དག་སྤོང་བཟོད་པའི་སེམས་ལྡན་པ། ཉེ་སྤེལ་ཞེས་ནི་བྱ་བ་ཡི།

བསྟན་ལ་རབ་ཞི་བསྐྱེད་འོས་པ། རབ་བྱུང་དེ་ཡིས་ཡང་དག་ཁུངས། 5

འཁོར་བའི་སྤྱོགས་ལ་ཆགས་བྲལ་བས། ཆགས་པ་དང་བྲལ་རྒྱ་བ་བཞིན།

འགན་ལྷུང་བཟོད་ཚོས་གོས་དང་། ཡང་དག་ལྡན་དེ་མཚོག་དུ་མཛོས། 6

सप्ताशीतितमः पञ्चवः ।

यत्सार्षं परिसर्पिं दर्पविषमं क्रूरञ्च यन्मारकं
यच्चात्युत्कटकालकूटविकटाटोपस्थिरस्थावरम् ।
यान्यन्यानि चितानि दुःसहविषाण्येकीकृतानि स्फुटं
वाक्पारुष्यविषस्य तैश्चाप्यनुलया नायान्ति लेशोपमाम् ॥ १ ॥

आवस्थां मानसाख्यस्य पद्मगर्भनिभप्रभः ।
अभूद्गृहपतेः स्तुतुर्गुणवान् पद्मकाभिधः ॥ २ ॥

सुशीलस्येव नियमः साधोरिव गुणादरः ।
सोऽबर्द्धत गृहे तस्य विवेक इव धीमतः ॥ ३ ॥

स नवे यौवनारम्भे रूपकन्दर्पहासिनि ।
भोगोद्योगविरागेण वैराग्याभिमुखोऽभवत् ॥ ४ ॥

उपसेनाभिधानस्य स भिक्षोः क्षान्तिचेतसः ।
शासने प्रशमश्चाध्यां प्रव्रज्यां समुपाददे ॥ ५ ॥

स पात्रपाणिः संसक्तचौवरः शुशुभे परम् ।
संसारे क्षणवैराग्याद्विरक्त इव चन्द्रमाः ॥ ६ ॥

དེ་ནས་ནས་ཞིག་གཅིག་ལྟེན། རྒྱུ་ཞིང་འགྲོ་བ་དེ།
གཙུག་ལག་ཁང་དང་དགའ་ཚལ་གྱིས། མཛེས་པའི་བཙེམ་བརྒྱལ་དག་ཏུ་ཕྱིན།

7

དེར་ནི་བསོད་སྟོམས་དོན་གཉིས་དེས། གསར་བུ་ཉིད་ཕྱིར་མ་ཤེས་ནས།
སྒྲོན་འཛོང་རྒྱ་པའི་རི་མོ་ཡིས། ཁང་པའི་བྱམས་ཀྱི་ནང་ཏུ་ཞུགས།

8

ཟུངས་མིག་ཅན་དེ་ཡིས་ནི། དེ་ལ་སྟན་དང་བཀྲར་སྟེ་བྱས།
གཙུག་པོ་ནི་མཐོང་བས་ཡ་མཚན་ཞིང་། བྱས་དང་ཐུན་པས་དེ་ལ་སྒྲུས།

9

ལང་ཚོ་གསར་པ་དང་ཐུན་པ། བྱོད་ཀྱི་གཙུག་པོ་ནི་ཡིད་འོང་ཐུན།
སྟེ་ཡི་མིག་ལ་བདུན་ཅི་ཡི། རོངས་སྟོད་སྟོན་པར་བྱེད་མ་ཡིན།

10

ན་ཚོ་འདི་དང་གཙུག་པོ་འདི། འདོད་པ་འགལ་རྒྱ་སྟེ་ཞིག་གིས།
གན་པོ་ལ་འོས་ཆགས་བྲལ་གྱིས། སྒྲུག་བསྐྱལ་ཡང་དག་ཉི་བར་བསྟན།

11

ཆགས་ཐུན་བྱད་མེད་ཏུ་མ་ནི། རབ་རྒྱས་རག་པས་བདེར་འོས་པ།
ལོངས་སྟོད་སྟོད་བྱར་བྱོད་གྱི་ནི། ལག་ན་ལྷུང་བཟེད་མཛེས་མ་ཡིན།

12

ང་ནི་ཏུ་མའི་བྱར་གྱིས་ནོན། བྱོད་ནི་ལང་ཚོས་ནས་པར་གཡོ།
ཡུ་ཅག་གཉིས་ནི་མཛོལ་བར་འོས། ད་ནི་བདུལ་ཞུགས་བཟོད་པར་མཛོད།

13

གཡོ་སྒྲུས་ནི་དང་ཏུལ་བ་གོསས་པས་ལོངས་སྟོད་བདུན་ཅི་
དག་ལ་ཆགས་མེད་ཅིང་།

མིག་ཡངས་མཆུ་ཡི་ཡལ་འདབ་རབ་བྱང་རབ་དགའི་དགའ་
ཉིན་རབ་ཏུ་སྒྲངས་པ་བཞིན།

ततः कदाचिद्काकी जनचारिकया व्रजन् ।
विहारारामरुचिरां मथुरा माससाद सः ॥ ७ ॥

स तच्च पिण्डपातार्थी नवत्वादनभिज्ञया ।
वेश्यायाः शशिलेखायाः प्रविवेश गृहाङ्गनम् ॥ ८ ॥

सा तस्यासनसत्कारं कृत्वा कुवलयेक्षणा ।
तं जगादादरवती रूपालोकनविस्मिता ॥ ९ ॥

इयन्ते ललिता मूर्तिं नवयौवनशालिनी ।
करोत्यमृतसम्भोगदौक्षां कस्य न चक्षुषोः ॥ १० ॥

अस्मिन् वयसि रूपेऽस्मिन् केन कामविरोधिना ।
कष्टं समुपदिष्टं ते वैराग्यं स्थविरोचितम् ॥ ११ ॥

ललनावसनोत्कर्षकुचस्पर्शमुखोचिते ।
पाणौ सम्भोगपात्रस्य पात्रं तव न शोभते ॥ १२ ॥

अहं कुचभराक्रान्ता त्वं तारुण्यतरङ्गितः ।
उचितेवावयोः प्रीतिः सम्प्रति क्षमतां व्रतम् ॥ १३ ॥

उत्सृज्यायतलोचनाधरदलस्वादप्रमोदोत्सवं
सम्भोगामृतनिस्पृहः शमदमाभ्यासेन शापादिव ।

མཛེས་མའི་ཉུ་མ་གྱུར་གྱུས་གྱིས་མཚན་མཛེས་པས་སྦྱིང་ལ་

ཆགས་པ་མི་འཛིན་གང་།

སྦྱེ་བོ་འི་ནགས་སུ་ཉོན་མོངས་དམན་པའི་འབྲས་བུ་ཟ་བའི་

དུལ་བ་དེ་ལ་འདུད། 14

གལ་ཏེ་མཛེས་ལ་བཀས་ཆགས་ཅན། བདག་གི་ཚོག་འདི་མི་བྱེད་ན།

ཁྱོད་ཀྱི་བཞིན་རས་པ་སྒྲུ་འདི། ལྟོབས་གྱིས་མནན་ཏེ་བདག་གིས་བདུད། 15

དེ་ཐོས་ཀྱན་དུ་སྦྱག་པ་བཞིན། ན་བ་བསྐྱབས་ནས་དེ་ལ་དེས།

སྦྱས་པ་ས་གཅིག་བདག་གིས་ནི། བསྟན་པ་སུན་འབྱིན་འོས་པ་མིན། 16

བདག་ཉིད་ཀྱན་གྱིས་ལམས་སྦྱང་གྱུན་ལྡན་སྦྱིས་བུ་ལ།

བདེ་གཤམས་བདུལ་ཞུགས་ཚད་པན་ཉིད་དུ་རབ་བྱུར་ཅིང་།

སྦྱིང་ལྟོབས་དཔལ་ནི་གཙང་བས་ཐོག་ལ་ཉིད་བྱུར་པ།

ཅུལ་ཁྲིམས་མཚུངས་པའི་གྱུན་ནི་ཅུང་ཟད་ཡོད་མ་ཡིན། 17

ཞེས་པ་བཛྲོད་ནས་དུལ་ལྡན་དེ། གཞོད་པའི་ཆུག་རྩ་མི་བཟད་ཅན།

མཚོད་པ་རབ་བཟང་སྦྱར་བ་དང་། བཅས་པ་སྦྱོད་སྦྱང་ཉིད་དུ་སོང་། 18

དེ་ནས་སྦྱགས་སྦྱོབས་ཞེས་པ་ཡི། སྤང་འཛོང་གཏུམ་མོ་འདོད་ལྡན་མ།

དབང་དབྱག་སོགས་ལ་འབྲུལ་འཁོར་དང་། སྦྱགས་དང་གྱུད་སོགས་དེ་སྦྱོར་མ།

བོས་ནས་དེ་ལ་རང་ཉིད་ནི། ཆགས་པའི་ཟེལ་གྱིས་མནན་པ་བཤད། 19

ནོར་གྱིས་ཆིས་བྱས་ཆགས་པ་ཡིས། གཟིང་མས་དགའ་དང་འགྲོགས་པ་ཞུས། 20

यः कान्ताकुचकुङ्कुमाङ्कितरुचि धत्ते न रागं हृदि
क्लेशक्लिन्नतृणाशिने जनवने दान्ताय तस्मै नमः ॥ १४ ॥

यदि मे प्रीतिलुब्धाया वचनं न करिष्यसि ।
तदेतत्ते बलात् कान्तं पास्यामि वदनाम्बुजम् ॥ १५ ॥

एतदाकर्ण्य सन्त्रस्त इव कर्णौ पिधाय सः ।
तामूचे नोचितं मात मम शासनदूषणम् ॥ १६ ॥

उत्तंसता मुपगतं सुगतव्रतस्य
सत्त्वश्रियः शुचितया तिलकायमानम् ।
सर्वात्मना सुचरिताभरणस्य पुंसः
शीलोपमं नहि विभूषण मस्ति किञ्चित् ॥ १७ ॥

इत्युक्त्वा संयतः शूल्यपाङ्क एव जगाम सः ।
अपायशल्यविषमां पूजामुत्सृज्य सत्वरम् ॥ १८ ॥

अथ मन्त्रबलां नाम चण्डालीं वेशकामिनीम् ।
वश्याकर्षादिनिर्यन्त्र मन्त्रतन्त्रादितत्पराम् ॥ १९ ॥

आहूय विनिवेद्यास्यै निजं स्मरपराभवम् ।
ययाचे धनसन्तुष्टां रागार्त्ता प्रियसङ्गमम् ॥ २० ॥

དེ་ནས་དེ་ཡིས་འཕམ་ལ་ནི། སྤགས་སྟོབས་ཀྱིས་བྲངས་པ་རྩ་ཅན།
དབང་མེད་དེ་ལ་མངོན་སྟོབས་དེ། བདག་གི་ཅི་ཞིག་བྱ་ཞེས་སྒྲུབ། 21

དེ་ལ་དེས་སྒྲུབ་བསོད་ནམས་ཀྱིས། ཉིང་གནས་མཛེས་མ་རྒྱ་བཞིན་མ།
མཛེས་མོ་འདི་ནི་རབ་དུ་བཟུན། ཡང་ན་འབར་བའི་མེ་ལ་ཞུགས། 22

པ་རྩོ་ཅན་གྱི་མདུན་དུ་ནི། མེད་འབར་མཐོང་ནས་གོས་བཞག་ཕྱེ།
སྟོང་སྟོབས་དཀར་བའི་གོས་ཅན་གྱིས། མཛོད་པར་ཆས་ནས་རབ་སྒྲུབ་པ། 23

གཙང་བྱེད་འབར་བར་བདག་འཇུག་གི། མི་གཙང་ཆགས་པའི་མེད་མ་ཡིན།
ཆགས་པས་བསྐྱབས་པའི་སྦྱེས་བྱ་ནམས། སྦྱེ་བ་བརྒྱ་ཡི་རྩེས་འབྲང་སྟེག། 24

ཅས་པ་དེ་ཡི་ཚོག་ཐོས་ནས། གཏུམ་མོ་རེ་བ་ཉམས་བྱས་ཅིང་།
བྱ་མིན་བྱས་པས་ཡིད་བྱུང་ཕྱེ། རྩེས་སྤྱ་གཏུང་བ་དག་དུ་འབྱུར། 25

དེ་ཡི་བཟོད་པའི་གནས་དེ་ལ། བྱས་པ་ཡིས་ནི་དང་བར་བྱས།
ཆགས་བྲལ་ཞི་ཞིང་བསིལ་བ་ཡིས། རྫོང་ལྷན་སྤྱད་འཛོང་མ་དག་ཀྱང་། 26

ཚོས་ཀྱིས་ཀུན་དུ་དག་པའི་སྤྱད། དེ་དག་ལ་ནི་ཚོས་བསྟན་མཛེད།
གང་གིས་ཉོན་མངས་ཀུན་ཞིནས། དེ་དག་གིས་ནི་དབྱ་བཅོམ་ཐོབ། 27

དག་ལེགས་ལྷན་པ་པ་རྩོ་ཅན། རང་ཉིད་དབྱ་བཅོམ་ཉིད་ཐོབ་ནས།
མཉན་ཡོད་གྲོང་དུ་བཅོམ་ལྷན་འདས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྩ་ཙུམ་པ། 28

अथ मन्त्रबलाकृष्टस्तथा सपदि पद्मकः ।

विवशस्तां समभ्येत्य किं करोमीत्यभाषत ॥ २१ ॥

सा तमूचे शशिमुखीं भज प्रणयिनी मिमाम् ।

पुण्यैरुपनतां कान्तां दीप्तं वा वह्नि माविश ॥ २२ ॥

तां पद्मकोऽवदद् दृष्ट्वा ज्वलितं पावकं पुरः ।

जातसज्जः समुत्सृज्य वस्त्रं सत्त्वसितांशुकः ॥ २३ ॥

विशामि पावकं दीप्तं रागाग्निं नत्वपावकम् ।

पुंसां मदनदग्धानां दाहो जन्मशतानुगः ॥ २४ ॥

इति तस्य वचः श्रुत्वा चण्डाली खण्डिताशया ।

अकार्य्यकरणोद्दिग्ना पश्चात्तापं समाययौ ॥ २५ ॥

स तथा क्षान्तिनिलयः प्रणयेन प्रसादितः ।

वेश्यया च सवैराग्यशमशीतलया धिया ॥ २६ ॥

विदधे जन्मसंशुद्धौ तयोः सङ्घर्षदेशनाम् ।

ते सर्वक्लेशशमनाद् यथाहं च मवापतुः ॥ २७ ॥

स्वयञ्चाहं च मासाद्य भगवन्तं तथागतम् ।

पद्मकः प्रययौ द्रष्टुं आवर्त्तोः स्वस्तिमान् पुरीम् ॥ २८ ॥

དེར་ནི་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་བཞུགས་པའི། རྒྱལ་བ་དེས་མཐོང་ཕྱག་འཚལ་ནས།
བྱ་བ་བྱས་པར་རང་ཉིད་ཀྱི། སྤྱོད་མཐའ་དག་སྤོང་མཁུན་དུ་བཤད། 29

བཅོམ་ལྷན་འདས་ལ་དག་སྤོང་གིས། དེ་ཡི་བསོད་ནམས་ཡ་མཚན་རྒྱུས།
སྤྱད་འཛོང་མ་དང་བསྐྱེད་ཅན། གཏུམ་མོའི་སྤྱོད་བྱང་རྒྱལ་བས་གསུངས། 30

སྤྱོད་ཆོ་སྤྱོད་པ་བཅོམ་ལྷན་འདས། འོད་སྤུངས་ཞེས་པའི་བརྟན་པ་ལ།
བྱིས་བདག་བཤེས་གཉེན་ཞེས་པ་ནི། རབ་དུ་བྱུང་བ་ཉིད་དུ་གྱུར། 31

དེ་ཡི་རྒྱང་མ་དགའ་མོ་དང་། རབ་དགའ་མོ་ཡང་རབ་བྱུང་སྟེ།
མཐུ་ནི་བདག་པོ་དང་མཚུངས་པ། གཙུག་ལག་ཁང་དུ་གནས་པར་བྱ། 32

དེར་ནི་དེ་དག་ཚོར་པ་ཡི། ཚོག་རྩལ་ཆེན་པོས་དག་སྤོང་མའི།
ཚོགས་ནི་ཡིད་དག་བྱུང་བར་བྱས། རང་བཞིན་ངེས་པར་གཏང་བར་དགའ། 33

གཅིག་གིས་གཏུམ་མོའི་ཚོག་དང་ནི། གཞན་གྱི་སྤྱད་འཛོང་མར་བརྟེན་པས།
དག་སྤོང་མ་ནམས་སྤྱད་པ་དག། བྱས་པའི་སྤྱིག་པ་ཐོབ་པར་གྱུར། 34

དེ་ཉིད་གཏུམ་མོང་ག་སྤྱོད་ལས། དེ་བཞིན་གཞན་སྤྱད་འཛོང་མར་སྟེས།
རབ་དུ་བྱུང་བའི་མཐུ་ཡིས་ནི། སྤྱར་ཡང་དག་བ་དག་ལ་བརྟེན། 35

བྱིས་བདག་བཤེས་གཉེན་དེ་ཡང་ནི། བརྟལ་བྱགས་ཀྱིས་བསྐྱམས་པར་ལྷན་འདི།
ཚུལ་བྱིས་གཙང་བས་ནམ་བརྟན་ཅིང་། དག་བཅོམ་གནས་ནི་ཐོབ་པས་མཛོས།

जिनं जेतवनासीनं तच्च दृष्ट्वा प्रणम्य सः ।
कृतकृत्यः स्ववृत्तान्तं भिक्षूणामब्रवीत् पुरः ॥ २९ ॥

भिक्षुभिर्भगवान् पृष्टस्तत्पुण्योदयविस्मयात् ।
वेश्या-पद्मक-चण्डालीप्राग्वृत्तं मवदज्जिनः ॥ ३० ॥

पुरा भगवतः शान्तुः काश्यपाख्यस्य शासने ।
मिचचनामा गृहपतिः प्रव्रज्यां समुपाददे ॥ ३१ ॥

तस्य नन्दा सुनन्दा च भार्य्ये प्रव्रजिते पुनः ।
भर्तृतुल्यानुभावेन विहारे चक्रतुः स्थितिम् ॥ ३२ ॥

वाक्पारुष्येण महता कलहे भिक्षुणीगणः ।
ताभ्यामुद्वेजितस्तच्च स्वभावः किल दुस्त्यजः ॥ ३३ ॥

चण्डालीवचनेनैका वेश्यावादेन चापरा ।
भिक्षुणीनामधिष्ठेयं कृत्वा पापं मवापतुः ॥ ३४ ॥

वाग्दोषात् सैव चण्डाली जाता वेश्या तथापरा ।
प्रव्रज्यायाः प्रभावेण पुनः कुशलं माश्रिते ॥ ३५ ॥

स तु मित्रो गृहपतिः पद्मकोऽयं दृढव्रतः ।
विभात्यर्हत्पदावाप्त्या शुचिशैलविभूषणः ॥ ३६ ॥

པད་ཅན་སྒྲིབ་གཞན་ལ་ཡང་། མེ་ཏོག་སྒྲིམ་ཞེས་མེ་ཏོག་པ།
 མེ་ཏོག་ཚོགས་ཀྱི་སྒྲོང་བ་ཡི། སྒྲིབ་པོ་དག་དུ་ཁེངས་བྱེད་གྱུར། 37

དེ་ཡི་རང་ཀྱལ་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས། མཚོད་ནས་གོས་ཀྱིས་གཡོགས་བྱས་དེ།
 པདྨ་ལྷ་ལྷ་ལ་ཀ་ད་ར། མེ་ཏོག་ནས་ཀྱིས་ཡང་དག་མཚོད། 38

བསོད་ནམས་སྒྲིམ་ཡིས་པདྨ་ཅན། པདྨ་འི་སྒྲིང་པོ་འཛིན་མཚུངས་འདི།
 ལེགས་བྱས་བྱ་ཆེའི་དེ་བཟང་ཅན། བདག་གི་བསྟན་པ་ལ་འོས་གྱུར། 39

གཟུགས་ནི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱིས་བརྒྱན་བྲགས་པ་གཙང་ཞིང་
 རྒྱ་བ་ལྷ་བྱར་དཀར་བའི་རིགས།
 སེམས་དབེན་པ་ནི་ཡོངས་སྒྲིན་ཤིན་དུ་དེ་མེད་འཁོར་བའི་
 གཡོན་ཕྱོགས་ཞི་གྱུར་པ།

འདི་དག་མཁས་པ་ནས་ཀྱི་བསོད་ནམས་ཆེར་དར་མཚན་
 ཉིད་བལྟ་བར་བཟོད་པ་ཡིན།

ཤིན་དུ་སྤྲོད་འོས་རིགས་དང་ཡིད་ནི་དེ་མ་ཅན་ཡང་མི་ནས་ས་
 ལས་ངན་དགས། 40

ཞེས་པ་ཀུན་མཁྱེན་གྱིས་བཤེད་པའི། མེད་བྱང་ལས་སྒྲིན་གཏམ་དག་གིས།
 དག་སྒྲོང་ནས་ཀྱི་དགའ་བ་ཡིས། རིག་ཅིང་ཡ་མཚན་རྒྱས་པར་གྱུར། 41

ཅེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྗོད་
 པ་དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་པདྨ་ཅན་གྱི་དོགས་པ་བརྗོད་
 པའི་ཡལ་འདབ་སྒྲིབ་རྒྱད་ཅུ་ཙ་བརྟན་པའོ།

पौष्पिकः पुष्पसेनाख्यः पद्मकोऽप्यन्यजन्मनि ।
बभूव पुष्पनिचयैः पूरितार्थिजनः सदा ॥ ३७ ॥

प्रत्येकबुद्धं सोऽभ्यर्च्य भोगेनाच्छाद्य वाससा ।
कमलोत्पलकल्लारकुसुमैः समवाकिरत् ॥ ३८ ॥

तेन पुण्येन जातोऽयं पद्मगर्भनिभप्रभः ।
पद्मकः शासनार्हो मे सुकृतोदारसौरभः ॥ ३९ ॥

रूपं शैलविभूषणं शुचि यशश्चन्द्रावदातं कुलं
चेतः पक्वविवेकनिर्मलतरं संसारवामः शमः ।
एतत् पुण्यमहोदयस्य कृतिनां दृष्टिक्षमं लक्षणं
जातिर्निन्द्यतमा मनश्च मलिनं दुष्कर्मचिह्नं नृणाम् ॥ ४० ॥

इति सर्वज्ञकथितैः कर्मपाककथाङ्गतैः ।
बभूव हर्षसंस्पर्शौ भिक्षूणां विस्मयोदयः ॥ ४१ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
पद्मकावदानं सप्ताशीतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་བརྒྱད་པ།

ཤིན་དུ་བྲག་པོའི་འདུལ་བ་མཐོང་ནས་འཕྲོག་ཅིང་ཞི་བ་
ངེས་པར་བཟོད་མི་བྱེད།

ལྷུང་བར་ཡིད་དགའ་ཁབ་དང་མཚུངས་མཆུག་དུ་སླེག་
པར་བཟོད་པའི་ལས་དག་བྱེད།

བྱ་མིན་དག་ལ་འཛིགས་བདང་སློ་གྲོས་རབ་འཇུག་འཁོར་
བའི་གྲོགས་མོ་བྱད་མེད་ཀྱི།

མི་ལས་དག་དང་མཚུངས་པའི་ནམ་འཕྱུལ་མཚན་ཉིད་འདི་
དག་ཐམས་ཅད་ངེས་པར་འཛོལ། 1

མི་བདག་གཞུགས་ཅན་སྤྱིང་པོ་ཡི། བྱོང་བྱེད་རྒྱལ་པོའི་ཁབ་དུ་སློན།
ནག་པ་ཞེས་པ་སྤང་སྤེའི་བདག། སྤང་ཆེན་ཕྱག་གྱི་བྱ་ཅ་གྱུར། 2

རྒྱལ་པོའི་འབྱོར་པ་དང་མཚུངས་ཁྲིམ། ཡོ་བྱད་བཅས་པ་རབ་བདང་ནས།
ཆགས་བྲལ་ལ་ནི་མངོན་སྟོགས་དེ། གཞོན་ཏུ་ཉིད་ལ་རབ་བྱུང་བརྒྱུང་། 3

དེ་ཡི་ཆུང་མ་གཞུགས་མཛེས་མ། འབྱོར་བ་རྒྱས་པའི་ཁྲིམ་དུ་ནི།
བདག་པོའི་ལོངས་སྟོན་དང་བྲལ་བས། ཡུན་རིང་བསམ་པ་འཇུགས་པར་གྱུར། 4

དེ་ནས་དུས་ཀྱིས་ཡོངས་འདྲིས་ལ། བྱས་པས་མཐའ་ནི་རྒྱ་བྱེད་པ།
ནག་པ་སྤང་ཆེན་ཕྱག་གྱི་བྱ། དེ་ནི་རང་གི་ཁྲིམ་དུ་སོང་། 5

དེ་ནས་མངོན་དུ་འོངས་དེ་ལ། ཆུང་མ་མཛེན་གཞུགས་ལྡན་མ་དེས།
རྗེས་སླ་འབྲངས་ནས་མཆོད་པ་ནི། སློན་དུ་འགྲོ་བས་མགྲོན་གཉིས་བྱས། 6

अष्टाशौतितमः पञ्चवः ।

दृष्ट्वा तौव्रतरं हरन्ति नियमं नैव क्षमन्ते शमं
कर्म क्षिप्रमनोरमं हिमसमं पर्यन्तदाहक्षमम् ।
एता विभ्रति सर्वमेव विषमं स्वप्नोपमं विभ्रमं
त्यक्त्वा कार्यभियः प्रवर्त्तनधियः संसारसखः स्त्रियः ॥ १ ॥

विम्बिसारस्य नृपतेः पुरे राजगृहे पुरा ।
चिचाख्यो हस्तिशय्यातिपुत्रोऽभूद् गजसैन्यपः ॥ २ ॥

स राजतुल्यं विभवं गृहञ्च सपरिच्छदम् ।
त्यक्त्वा युवैव प्रव्रज्यां वैराग्याभिमुखोऽग्रहीत् ॥ ३ ॥

पत्नी तस्य सुरूपाख्या प्रभूतविभवे गृहे ।
भर्त्तृसम्भोगरहिता चिरं चिन्तातुराभवत् ॥ ४ ॥

अथ कालेन पर्यन्तचारौ परिचितादरात् ।
स चित्रो हस्तिशय्यातिपुत्रः स्वपुरमाययौ ॥ ५ ॥

अभ्यागतस्य तस्याथ सानुगस्य निमन्त्रणम् ।
पूजापुरःसरं चक्रे पत्नी प्रणयशालिनी ॥ ६ ॥

ལས་རིང་གིས་དུབ་བདེ་མེད་དེས། མཐོང་ནས་དེ་ཡིས་རབ་བསམས་པ།
 ཀྱི་མ་འདི་ཡི་མཛེས་སྤྱལ་ནི། ལང་ཚོ་ཉིད་ཀྱིས་ངེས་པར་བརྩུང་། 7

ན་ཚོད་ཡོངས་སྤྱོད་འོས་འདི་ལ། ཁྱིམ་གྱི་དཔལ་ནི་ཡོངས་བདང་ནས།
 རྣམ་པ་མ་དབྱེད་འདི་ཡིས་ནི། རྒྱལ་གྱིས་བདག་ཉིད་ཅི་ལ་གཏུང་། 8

གང་ཞིག་ཕྱོགས་སྤྱང་བཅས་པ་ཡི། མིག་གིས་ཁྱིམ་ལ་ལྟ་བྱེད་པ།
 དགའ་ཐུབ་ཅན་ནི་མཛེའ་བའི་སྤྱལ། དུང་ཞི་བ་མིན་པར་ངེས། 9

ཡང་ན་དང་པོར་བདན་པ་ཉིད། ཡོངས་བདགས་བདན་པའི་རྒྱ་མཚན་གྱིས།
 འདི་ཡི་ཆགས་བྲལ་གཡོ་བའམ། བདན་པ་བདག་གིས་ཤེས་པར་བྱ། 10

ཁྱིམ་དུ་ཡོངས་སྤྱོད་ཚོགས་ཀྱིས་ཚོས། བསམས་ཅན་ནགས་ཚལ་མངོན་པར་འདོད།
 དབེན་པར་བདེ་བ་ཉམས་པའི་ཚོ། བདག་ཉིད་ཟེས་སྤྱུ་གཏུང་བ་བྱེད། 11

ཅས་པ་བསམས་དེ་དེ་ཡི་ནི། མདུན་དུ་ཟས་ཀྱི་གནས་སྐབས་སུ།
 སྒྲ་དང་བཅས་པར་ཟངས་ཀྱིས་སྒོད། བ་གས་ཅེ་ལས་རང་གིས་དོར། 12

སྒྲ་དེས་ཀྱན་དུ་སྒྲག་པ་བཞིན། སྒྲ་ཅིག་ཕྱོགས་སུ་རྣམ་པ་བརྟམ།
 འདི་ཅི་ཞེས་པ་ནག་པ་ནི། འབྲུལ་པས་མངོན་ཕྱོགས་དེ་ལ་རིས། 13

དེ་ནས་དར་བབ་བཞིན་འཛུམ་ལྷན། དེ་ཡིས་ཟངས་སྒོད་ཅུང་ཟད་ནི།
 སྤྱང་བར་དེ་ལ་བཤད་བྱས་ནས། དགའ་བས་སྤྲར་ཡང་རབ་བསམས་པ། 14

साचिन्तयत् तमालोक्य दूराध्वश्रमनिःसुखम् ।
अहो वतास्य लावण्यं यौवनेनैव धार्यते ॥ ७ ॥

अस्मिन् वयसि भोगार्हे परित्यज्य गृहश्रियम् ।
मिथ्यैव किमनेनात्मा निर्विचारेण पौडितः ॥ ८ ॥

स्नेहशेषोऽस्य नाद्यापि जाने शान्त स्तपस्विनः ।
गेहं सपक्षपातेन चक्षुषा यन्निरीक्षते ॥ ९ ॥

अथवा धैर्यमेवादौ परीक्ष्य स्थैर्यकारणम् ।
अस्य जानामि वैराग्यं चलं विश्रान्तमेव वा ॥ १० ॥

गृहे भोगगणैस्तृप्तः सर्व्वः कानन मीहते ।
विजने तु सुखमष्ट मात्मान मनुशोचति ॥ ११ ॥

इति सञ्चिन्त्य सा तस्य भोजनावसरे पुरः ।
स्वयं तत्याज हर्म्याग्रात् सशब्दं ताम्रभाजनम् ॥ १२ ॥

तेन शब्देन संचस्त इवालोकादिशः क्षणम् ।
किमेतदिति पप्रच्छ चिच्च स्तां संभ्रमोन्मुखः ॥ १३ ॥

ततः स्मितमुखी किञ्चित् पतितं ताम्रभाजनम् ।
प्रौढा निवेद्य सा तस्मै हर्षात् पुनरचिन्तयत् ॥ १४ ॥

རེ་ཞིག་ནས་འགྱུར་མེད་པ་ཡི། གནས་ལ་གནས་པ་འདས་མ་གྲོལ།
འདི་ཡི་ཡིད་ནི་ལྟོད་པ་དག། ཅེ་དགས་སྤྱད་དུ་ཁྱེད་པར་འགྱུར་༥ 15

གང་ཞིག་སྟོད་ཀྱི་སྦྲེལ་ཅམ་གྱིས། ཀྱན་དུ་སྦྲག་ཅིང་འབྲུགས་གྱུར་པ།
ནས་དཔྱོད་བྲལ་བ་དེ་ལ་ནི། ཡལ་གྱི་ཅི་དང་ཅི་མི་བྱེད་༥ 16

ངང་པ་ཐམས་ཅད་ཆུ་འཛོལ་དག་གི་སྦྲེལ་ཅམ་ལ།
སྦྲག་ཅིང་བདན་པ་ཉམས་པས་བཅིངས་ནས་འབྲོས་པར་བྱེད།
གང་ཞིག་སྦྲིན་ཚོགས་བཅིངས་པར་སྦྲོགས་ལ་གཡོ་མེད་པ།
བད་སྟན་ངང་པའི་རྒྱལ་པོ་དེ་ནི་ཁ་ཅིག་ཡིན༥ 17

ཞེས་པ་ཡིད་ཀྱིས་ངས་བྱས་ནས། སྦྲིན་མའི་འཁྲི་ཤིང་རོལ་ཅིད་ཅན།
འཇམ་པ་སྦྲེལ་བ་དེ་ཡིས་ནི། དེ་ལ་མངོན་སྟོགས་དལ་གྱི་སྦྲེལ་༥ 18

བདག་ནི་རྩ་བ་ཞིན་རབ་སྦྲངས་ནས། བྱོད་ནི་རིང་དུ་སོང་བའི་ཚོ།
བདག་གི་བྱིས་ནི་ཆུན་མས་བཞིན། སྤྱད་པས་རྩལ་གྱིས་མནན་ལ་རྟོལ་༥ 19

ཚོས་ཆེན་འབྱོར་པ་འདི་ལ་ཡང་། ལོངས་སྟོན་དག་ནི་རབ་སྦྲངས་པ།
བདེ་མེད་བདག་ནི་གྲོགས་ཀྱིས་བཞིན། བྱོད་མཐོང་རེ་བ་ཉིད་ཀྱིས་བརྒྱུང་༥ 20

གང་ཡང་བརྟོད་པར་མི་འོས་པ། འདི་ནི་སྦྲག་བསྐལ་དག་གིས་བརྟོད།
མི་སྦྲེལ་འདོད་ཀྱང་བརྟོད་པ་འདི། ལྷེ་ཡང་རབ་དུ་ངོ་ཚར་ཤེས༥ 21

अयन्तावदसम्प्राप्तनिर्विकारपदस्थितिः ।
शिथिलं लीलैवास्व तूर्णमाकृष्यते मनः ॥ १५ ॥

यः पात्रशब्दमात्रेण संचासाकुलतां गतः ।
किं किं न क्रियते तस्य विषयैरविमर्षिणः ॥ १६ ॥

सर्व्वः प्रणश्यति पयोमुचशब्दमात्र-
संचासलुप्तधृतिबन्धन एव हंसः ।
ते सन्ति केऽपि कमलासनराजहंसा
ये पुष्कराभ्रगुरुगर्जितनिष्प्रकम्पाः ॥ १७ ॥

इति निश्चित्य मनसा सा शनै मृदुवादिनौ ।
तमुवाच समभ्येत्य भूलतालास्यलीलया ॥ १८ ॥

तृणवन् मां परित्यज्य त्वयि दूरतरं गते ।
सपत्नीभि रिवक्रान्तं विपद्भिः पश्य मे गृहम् ॥ १९ ॥

अस्मिन्नपि महारम्भविभवे भोगवर्जिता ।
त्वद्दर्शनाशयैवाहं धृता सख्येव निःसुखा ॥ २० ॥

यदप्यनुचितं वक्तुं दुःखात्तदिदं मुच्यते ।
वदन्ती मौनकामेयं जाने जिह्वापि लज्जते ॥ २१ ॥

བྱིས་བདག་གིས་ནི་རྩེ་མ་ཡི། རྩལ་བྱིས་བསྐྱར་མཐོང་དེ་ལ་ནི།
ཆགས་བུལ་སྦྱིས་པ་མ་ཡིན་ནས། གཞན་དུ་དུས་མིན་ཇི་ལྟར་འབྱུང་། 22

ཞེས་པ་གཞན་གྱི་ཡོན་ཏན་ནི། ཉམས་པ་བབྱང་བ་ལ་མཁས་པ་འི།
བཞིན་འཇུག་སྦྱི་བ་ཐམས་ཅད་ནི། ཡན་ཚུན་ནས་པར་ལྟ་ཞིང་སྦྱ། 23

འབྲལ་བས་གདུངས་པ་བདག་ལ་ནི། འཇིག་རྟེན་སེམས་སེས་ཞེས་པར་འཛིན།
དར་མ་ཉོན་མོངས་དག་ལ་ནི། མ་ཉམས་གཟུགས་དག་ཅི་ཞིག་བྱ། 24

བྱིས་དུ་གཡོག་འཁོར་འདི་དག་ཀྱང་། བདག་ལ་ཤིན་དུ་མ་བསྐྱམས་གུར།
བྱད་མེད་བདག་པོ་མེད་ནམས་ཀྱི། མདུན་དུ་བྱི་ཡང་རབ་དུ་དགོད། 25

བདག་གི་རྩྭ་གམ་ཉིད་ཀྱིས་ནི། རབ་དུ་བསོས་པ་འབངས་སྤྱུག་འདི།
བཀའ་བསྐྱོས་ཁྲོས་པས་བདག་གི་ནི། སྦྲ་ནས་འདྲེན་པར་འདོད་ལ་ཁྱོས། 26

ཞེས་པ་བརྗོད་ནས་བདེ་བྱས་ཏེ། བདག་པོ་འི་སེམས་ནི་ནམ་འབྱུང་སྦྱང།
རང་གི་འབངས་ཀྱིས་ཟེལ་གཞོན་པ། དེ་ཡིས་མངོན་སུམ་ཉིད་དུ་བསྟན། 27

མ་ཉམས་གཟུགས་ཞེས་ཆགས་པ་དང་། བདེ་བ་མེད་ཅེས་འབྲུགས་པ་དང་།
སྦྱང་པར་གྱུར་ཅེས་སྤྱུག་དོག་དང་། འབངས་ཀྱིས་གཟེར་ཞེས་ཁྲོ་བ་ཡང་། 28

ཐོབ་ནས་དེ་ལ་ལྟ་བུར་ཅིང་། བདུལ་བྱུགས་ཀྱིས་བསྐྱམས་བཟང་བ་དེ།
མཚུངས་པར་འཁོར་བའི་སྦྱོན་ནམས་ནི། ཐམས་ཅད་དག་གི་དབང་དུ་འབྱུང་། 29

नूनं गृहाधिपतिना पत्न्याः शीलस्य विश्ववः ।
दृष्टोऽस्य जातं वैराग्यमकाले कथमन्यथा ॥ २२ ॥

इति स्थितमुखः सर्व्वः परस्परविलोकनैः ।
वदत्यन्यगुणग्लानिगणनानिपुणो जनः ॥ २३ ॥

वियोगतप्तां मां लोकः स्वस्थचित्तेति मन्यते ।
क्लेशेऽप्यक्लिष्टरूपाहं तारुण्यस्य करोमि किम् ॥ २४ ॥

गृहे परिजनश्चायं ममोच्छृङ्खलतां गतः ।
अस्वामिकानां नारीणामग्रे श्वापि प्रगल्भते ॥ २५ ॥

दाससूनु मयैवाय मुत्सृष्टेन विवर्द्धितः ।
पश्यान्नादानकोपान्मे केशकर्षण मौहते ॥ २६ ॥

इत्युक्त्वा कृतसङ्केता तदा दासपराभवम् ।
भर्तुश्चित्तविकाराय सा प्रत्यक्षमदर्शयत् ॥ २७ ॥

स्पृहामक्लिष्टरूपेति वैक्लव्यं निःसुखेति च ।
ईर्ष्यां जातापवादेति क्रूरं दासार्द्धितेत्यपि ॥ २८ ॥

स तां विलोकयन् प्राप्य संत्यक्तव्रतयन्त्रणः ।
तुल्यं संसारदोषाणां सर्व्वेषां वशमाययौ ॥ २९ ॥

ཆུང་བཟད་ཆོས་གོས་རབ་བཏང་ཞིང་། འཛིགས་ཅུང་རལ་གྱི་ཕུང་ནས་ནི།
དགའ་མའི་གཞོན་པ་ལ་ཁྲོས་པས། དེ་ཡིས་འབངས་ནི་གསོད་པར་བྱུགས། 30

འབངས་ནི་གསོད་པའི་ཐིག་པ་ལས། ཆུང་མས་འབད་ནས་ཆོག་པ་དེས།
དབང་ལས་ཀྱལ་འདོད་ཁྲིམ་གྱིས་ནི། བདེ་བ་དམན་པ་སྦྱར་ཡང་བཞེན། 31

དེ་ནི་ཡོངས་སྤྱོད་ཡོངས་སུ་བཟང་བས་ཅུད་མེད་ཡོངས་སྤྱོད་
སྐལ་བཟང་ས་གཞིར་གྱུར།

ནས་པ་སྐྱ་ཆོགས་གཞོན་པའི་གཏམ་གྱི་གྲུ་ལས་གཡོག་
འཁོར་ནམས་ལ་ཁོ་བས་འབྱུགས།

འདོད་པས་དུལ་བ་ཉམས་བྱེད་ཁོ་བས་སྐད་ཅིག་ཉིད་ཀྱིས་
བཞེད་པ་ཆག་པ་བྱེད།

རྒྱུ་གྱི་བརྒྱལ་བྱུགས་དག་གིས་གཏུང་བའི་ཡིད་ཀྱིས་
ཆགས་བྲལ་ཉིད་ནི་འཐོབ་པ་ཡིན། 32

དེ་ནས་ཀྱལ་པོས་ཁྲང་ཆེན་གྱི། སྐྱ་ཆེན་གནས་ནི་སྦྱར་ཡང་བྱིན།
འབྱོར་པ་གྲུ་ཆེན་ཐོབ་གྱུར་ནས། དེ་ནས་སྒྲག་པར་རྒྱས་པར་གྱུར། 33

སྐབས་དེར་གྲོང་ཁྱེར་ནང་དག་ལས། དག་སྦྱོང་ནམས་ཀྱིས་བསོད་སྟོམས་
བསྐྱངས།

བཅོས་ལྷན་ཀྱལ་བ་གསུམ་ཚལ་ན། གནས་པ་དག་ལ་མཛོན་སྟོགས་དེ། 34

ཆགས་བྲལ་བཞིན་གྱིས་དེ་ལ་ནི། ཕྱག་འཚལ་ཁྲང་ཆེན་སྟན་གྱི་བྱ།
གསུམ་དག་གི་བརྒྱལ་བྱུགས་ནི། འོས་པ་མིན་པ་ནམ་པར་བཤད། 35

དེ་ནས་བཅོས་ལྷན་ཐམས་ཅད་མཁྱེན། འཛུམ་དང་ལྷན་པས་རབ་གསུངས་པ།
དེ་ཡི་དག་པ་མ་སྒྲིན་པས། བརྒྱལ་བྱུགས་དག་ནི་ཁྲང་པར་བྱས། 36

पाचचीवरसुत्सृज्य खङ्गमाकृष्य भौषणम् ।
प्रियानिकारक्षैर्धैर्यैः स दासं हन्तु मुद्ययौ ॥ ३० ॥

प्रणयाद्वारितः पत्न्या सद्यः स वधवैशसात् ।
लीनं पुनर्गृहसुखं भोजनेन जिगीषया ॥ ३१ ॥

सोऽभूद् भोगपरिग्रहेण ललनासम्भोगसौभाग्यभू-
र्नानाकारनिकारकारणकथान्त्येषु कोपाकुलः ।
कामः कर्षति संयमं क्षपयति क्रोधः क्षणेन क्षमां
नो मिथ्याव्रतशोषितेन मनसा वैराग्यमासाद्यते ॥ ३२ ॥

अथ हस्तिमहामाचपदं राज्ञार्पितं पुनः ।
आसाद्य विभवोदारः सोऽभूद्भ्यधिकोद्भवः ॥ ३३ ॥

अचान्तरे पिण्डपातमादाय नगरान्तरात् ।
भगवन्तं वनासीनं जिनमभ्येत्य भिक्षवः ॥ ३४ ॥

विषण्णोऽस्मै प्रणिपत्य न्यवेदयन् ।
चिचस्य हस्तिशय्यातिपुत्रस्यानुचितं व्रतम् ॥ ३५ ॥

भगवानथ सर्वज्ञः सस्मित स्तानभाषत ।
अपक्वकुशलेनैव कृतस्तेन व्रतग्रहः ॥ ३६ ॥

གང་ཞིག་དཔེན་པ་སྤྲོད་ཞིང་ཚོགས་པའི་བདག་པས་ཡིད་ཀྱི་འཁྲི་ཤིང་

བསྐྱམས་གྱུར་པ།

དེ་དག་ཕྱི་ནས་ཡལ་གྱི་ཉམས་ཕྱོང་སྤྱིང་པ་དྲན་པའི་དབང་དུ་འགྱུར་མ་ཡིན།

གང་ཞིག་དོན་གྱིས་བཀའ་ཅིང་ཁེངས་པས་སྟོད་ལ་རྒྱན་དུ་གྱུས་པ་རབ་བཏང་བ།

དེ་དག་འདོད་དང་ཞི་བའི་བར་མཚམས་དག་ལ་ཡིད་ནི་འཕྲང་མོ་ཡུག་པར་བྱེད།

37

གང་གིས་གཡང་སར་སྤྱང་བའི་མཁས་པ་ནམས་ཀྱང་དལ་བ་དག་

ནི་ཡོངས་གཏོང་ཞིང་།

ཆགས་པའི་དུག་རྒྱས་ནལ་འབྱོར་ཅན་ནམས་མི་བཟད་སྒྲག་ཅས་

ས་ལ་འཇུག་པར་བྱེད།

སྐྱེ་བར་གོམས་པས་ཆགས་ཤིང་ཡལ་གྱི་དུག་པ་མཚོག་དུ་མངོན་

པར་འདོད་གྱུར་པ།

ནས་འགྱུར་མདའ་ཡི་ཆར་དུག་དཀྱིགས་མི་འདོད་པ་འདི་ནི་སྤྲུལ་

བཟོད་པར་བྱེད། 38

ཅས་པ་བཟོད་ནས་བཅོམ་ལྷན་འདས། རྒྱལ་བ་ནག་པའི་བྲིམ་བྱོན་ནས།

སྐྱེ་ཡི་འོད་ཀྱི་ཕྱི་རོལ་གྱི། རབ་རིབ་ནམ་པར་འཛོམས་ཤིང་སྤྲད།

39

ཇིས་སྤྱ་བརྒྱང་བའི་སྤྱང་བ་ཡིས། དེ་ཡི་ཡིད་ནི་དྲི་མེད་མཛད།

ཕྱག་དང་བསྟེན་བཀྱར་བྱས་པ་དེ། རང་ཉིད་ཀྱི་ནི་གནས་སྤྱ་ཁྲིད།

40

དེར་ནི་སྤྲར་ཡང་གྲས་པ་ཡིས། ཟོལ་མེད་རབ་བྱང་དེ་ཡིས་བསྟེན།

གྲུབ་སྤྲད་རྒྱལ་བས་དག་པ་ཡི། དམ་པའི་ཚོས་ནི་རབ་བསྟེན་མཛད།

41

ཉོན་མོངས་ཐམས་ཅད་རབ་ཟད་པས། དེ་ནི་དག་བཅོམ་གནས་ཐོབ་ཚེ།

དེ་ཡིས་སྟོན་བྱང་དག་སྟོང་གིས། དྲིས་ནས་བཅོམ་ལྷན་གྱིས་གསུངས་པ། 42

ये निष्पन्नविवेकपापकलनानिःशेषिताशालता-
स्ते नायान्ति पुनः पुराणविषयास्वादस्मृते र्वश्यताम् ।
ये त्वर्थप्रतिषिद्धगर्वशियिलंत्यक्तप्रसक्तादरा-
स्तेषामन्तरसौमि कामसमयो दोलायमानं मनः ॥ ३७ ॥

जन्माभ्यासनिषक्त एष विषयस्पर्शाभिलाषः परं
विद्वांसोऽपि परित्यजन्ति नियमं येनावटे पातिताः ।
रागोदग्रविषा विशन्ति विषमध्वान्तां भुवं भोगिनः
कामः कस्य करोति कौर्णविशिखासारे विकारे क्षमाम् ॥ ३८ ॥

इत्युक्त्वा भगवान् गत्वा चिचस्य भवनं जिनः ।
देहप्रभाभि स्तिमिरं बाह्य मुन्मूलयन् पुरः ॥ ३९ ॥

अनुग्रहप्रकाशेन कृत्वास्य विमलं मनः ।
कृतप्रणामसत्कारं तं निनाय निजाश्रमम् ॥ ४० ॥

पुनस्तत्रास्य निर्व्याज-प्रव्रज्या-वर्जनाजुषः ।
जिनः प्रविदधे सिद्धौ शुद्धसङ्गर्भदेशनाम् ॥ ४१ ॥

स प्राप्ताहृतपदे तस्मिन् सकलक्लेशसंक्षयात् ।
तत्पूर्ववृत्तं भगवान् पृष्टो भिक्षुभिरभ्यधात् ॥ ४२ ॥

སྒོན་གྱི་སྒྲིབ་པ་གཞན་ལ་དེས། རང་སངས་རྒྱས་ནི་གྲུས་པ་ཡིས།

དག་དུ་མཆོད་ཅིང་དེ་ཡིས་ནི། མཇུག་དུ་མཆོད་ཅིན་ཆེན་པོ་བསྐྱབས། 43

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་སྒོན་ལས་གྱིས། སྐལ་ལྷན་ནག་པ་འདི་ཡིས་ནི།

བདག་གི་བསྐྱན་ལ་རབ་བྱུང་དག། རྒྱངས་ནས་དག་བཅོས་གནས་ལ་བརྟེན། 44

འདི་ནི་སྐར་ཡང་འདོད་པ་ལ། རབ་དུ་འཇུག་པའི་རྒྱ་དག་ཉིན།

སྒོན་གྱི་སྒྲིབ་དག་ལ་ཡང་། འདི་ནི་རྒྱང་སས་རབ་དུ་བསྐྱས། 45

བ་ར་ཁ་སི་དག་དུ་ནི། ས་ཡི་བདག་པོ་ཆངས་བྱིན་གྱི།

ཡོན་ཏན་ཡོངས་རྫོགས་མདུན་ན་འདོན། རབ་ལ་ལྷན་འཕྲོག་བྱེད་གྱིས་བྱིན་བྱུང་། 46

དེ་ལ་རིག་དང་འདུལ་བ་དག། རྫོགས་པའི་བྱ་གཉིས་བྱུང་བྱུར་ཏི།

གཅིག་ནི་འཕྲོག་བྱེད་བྱ་ཞེས་དང་། དེ་བཞིན་གཞན་པ་འཕྲོག་བྱེད་ཅེ། 47

དེ་དག་ཆགས་བྲལ་དབེན་པ་ཐོབ། སྤྲིད་པའི་ཡོངས་སྤྱོད་ལས་བྱིར་བྱོགས།

དཀའ་བྱུང་ནགས་ཆལ་ཡོངས་རྒྱ་ཞིང་། མངོན་ཤེས་ལྷ་ནི་ཐོབ་པར་གྱུར། 48

རྒྱལ་དང་སྒྲིབ་ས་མཆོད་བྱེད་ཅིང་། རབ་ཞི་བསྐྱགས་པར་འོས་པ་ཡིས།

མཁའ་ལ་རྒྱ་བ་དེ་དག་ནི། བྱུང་པ་ནམས་ཀྱི་འང་མཆོད་བྱུར་གྱུར། 49

ནས་ཞིག་ས་བདག་ཁང་པ་ན། འཕྲོག་བྱེད་ཅེ་གནས་མི་བདག་ནི།

བྱོགས་ལས་རྒྱལ་བ་མངོན་བྱོགས་པས། བྱ་མོ་མཛོས་ལྷན་ཞེས་ལ་སྐྱས། 50

जन्मान्तरे पुरा तेन भक्त्या सतत मर्चितः ।
प्रत्येकबुद्ध श्रैत्यञ्च तस्यान्ते विहितं महत् ॥ ४३ ॥

तत्पुण्यप्रणिधानेन धन्योऽयं मम शासने ।
प्रव्रज्यां समुपादाय चित्रोऽर्हत्पदमाश्रितः ॥ ४४ ॥

कारणं श्रूयतामस्य पुनः कामप्रवर्त्तने ।
एष प्रसारितः पत्न्या पूर्वस्मिन्नपि जन्मनि ॥ ४५ ॥

बभूव ब्रह्मदत्तस्य वाराणस्यां महीपतेः ।
परिपूर्णगुणः श्रीमान् हरिदत्तः पुरोहितः ॥ ४६ ॥

निष्पन्नविद्याविनयौ पुत्रौ तस्य बभूवतुः ।
हरिद्रायण इत्येक स्तथा हरिशिखोऽपरः ॥ ४७ ॥

तौ विवेकाप्तवैराग्यौ भवभोगपराङ्मुखौ ।
तपोवने परिव्रज्य पञ्चाभिज्ञत्व मापतुः ॥ ४८ ॥

तौ व्योमचारिणौ राज्ञा पूज्यमानौ जनेन च ।
प्रापतुः प्रशमश्चाथौ मुनीनामपि मान्यताम् ॥ ४९ ॥

कदाचिद्भूपभवनं स्थिते हरिशिखे नृपः ।
कन्यां लावण्यवत्याख्यामूचे दिग्वेजयोन्मुवः ॥ ५० ॥

མཉམ་གཤིན་ཁྱོད་ཀྱིས་གྲུས་པ་ནི། ཤིན་དུ་ཆེ་བས་ཐུབ་པ་དག།
མཆོད་བྱ་འདི་ལ་མཆོད་པ་བྱ། འདི་ནི་བདག་གིས་བཀུར་སྟེ་འོས། 51

ཞེས་པ་བྱ་མོ་ལ་བསྟན་ནས། ས་ཡི་བདག་པོ་རབ་སང་ཚོ།
རྒྱལ་པོ་འི་བྱ་མོ་གྲུས་ལྡན་མས། ཐུབ་པ་དག་དུ་མཆོད་པར་གྱུར། 52

གསེར་བཅད་འོད་ལྗང་ཡོངས་སུ་ཤེས་པའི་མཛོས་པ་ལྷས་ལ་འཛིན་བྱེད་ཅིང་།
པདྨའི་སྒྲིན་དང་ལྡན་པ་དེ་མཐོང་དེ་ནི་མངོན་པར་སྟེན་ལྡན་གྱུར།
ལྷན་ཅིག་འཁོད་པས་ངེས་པར་མཛོས་པའི་ཡུལ་ལ་དམིགས་པའི་འདོད་པ་ཡིས།
འགྲོགས་པའི་བསམ་པ་སྟིང་ལ་རྩ་བ་རྩལ་པ་ཅི་ཡང་བྱེད་པར་འགྱུར། 53

ཆུང་གཞིན་དག་གིས་བསྐྱོད་པའི་འཁྲི་ཤིང་བཞིན།
འདོད་པའི་རྣམ་འབྱུང་ཤུགས་འབྱེན་ལྷས་དག་ནི།
དུད་པས་དེ་ཡི་ལྷས་ཀྱི་ཀྱན་དགའ་དང་།
བཅས་པས་གྲོགས་མེད་ཐུབ་ལ་འཁྱེད་པ་བྱས། 54

དེ་ཡི་རྒྱལ་གསར་པའི་ཅེར་ཆགས་ལྷས་ཀྱི་ཚོན་གྱིས་ནི།
འདོད་པ་རྒྱལ་པོ་འི་བཀའ་ཡིག་རྒྱ་ལྡན་སྟིང་ལ་འཛིན་བྱེད་ཅིང་།
དེ་དུས་ཉིད་ན་སྟོན་བྱ་དུ་ནི་དུལ་བའི་གདགས་ཐམས་ཅད།
ཐུབ་པ་འདོད་པའི་ཅེ་དགའ་གསར་པ་དག་ལ་འབྱོར་པར་གྱུར། 55

ཁྱུ་མཆོག་གཉམས་ལས་འབྲིག་པའི་བྱ་བ་ལ།
རབ་དུ་སྟོར་ཞིང་ཐོག་པས་བརྒྱང་བ་བཞིན།

वत्से त्वया मुनेरस्य गौरवेण गरीयसा ।
पूज्यस्य पूजनं कार्यं सत्कारार्हो ह्ययं मम ॥ ५१ ॥

सुतामिति समादिश्य प्रयाते पृथिवीपतौ ।
राजपुत्री सदैवाभूत् पूजाप्रणयिनी मुनेः ॥ ५२ ॥

हेमच्छेदच्छविपरिचितां कान्तिमङ्गे दधानं
तं पश्यन्ती कमलनयनं साभिलाषाभवत् सा ।
कामः कामं रुचिरविषयालम्बनः सङ्गमाशं
प्रत्यासत्त्या किमपि हृदये बद्धमूलां करोति ॥ ५३ ॥

सा निःश्वसन्ती स्मरसंभ्रमेण
बालानिलेनाकुलिता लतेव ।
अङ्गैरनङ्गस्य मुनेश्चकार
सानन्दमालिङ्गन मानताङ्गी ॥ ५४ ॥

नवकुचमुखलग्नेनाङ्गरागेण तस्या
हृदि मदनवृषाक्षलेखमुद्रां दधानः ।
मुनिरभवदकाण्डे संयमालानभङ्गा-
दभिमतनवलीलोच्छृङ्खलस्तत्क्षणेन ॥ ५५ ॥

दृषव्यपायान् मिथुनक्रियायां
समुद्यतः कर्कटदुर्ग्रहेण ।

ཀྱལ་པོ་སང་གའི་ཁིས་དུ་ཉི་མཚུངས་དེ།

གདུང་སྤྲད་བྱ་མོ་ལ་ནི་འགྲོ་འདོད་གུར།

56

འཁྱུང་པའི་སྐྱབ་བྱེད་དག་ལ་ལག་འགྲོ་མ་རྣམས་དུག་ནི་མི་བཟད་པ།

ཡང་ཡང་ཀྱལ་མོངས་འཛིག་བྱེད་རང་བཞིན་ལུས་ངེས་པར་ཞུགས་པ་དག།

སྐྱམས་ཀྱིས་ཞི་བ་མ་ཡིན་འོད་ཀྱི་རང་བཞིན་བསྟན་བཅོས་ནོར་བུས་མིན།

སྦྱོར་མིན་བསམ་གཏན་གྱིས་མིན་ཞི་བའི་བྱེད་པར་སྤྲན་གྱི་རོ་ཡིས་མིན།

57

མཛེའ་བའི་རང་བཞིན་ཀྱན་པོ་འི་ལོངས་སྦྱོད་ཅུར།

རི་དགས་མིག་ཅན་གྱིས་འཕངས་དེ་རྒྱུང་སྟེ།

དབེན་པ་མེད་ལས་སྐྱེས་པའི་ཡིད་སྐྱབས་ཚོགས།

མཁས་རྣམས་ཀྱི་ཡབ་བདན་པ་མཐར་བྱེད་ཡིན།

58

འགྲོགས་ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས་སྤྱིང་ལ་ཆགས་དང་བརྒྱས་པའི་

གཞི་མ་མཚུ་ལ་འོ་དང་ནི།

བསམ་གཏན་དག་ལ་དམིགས་པའི་སྤྲན་ལ་མཛེའ་གཙུགས་

མཛེས་སྤྱུག་བདུང་བའི་དགའ་སྟོན་དང་།

རྒྱུང་བཟེད་ཀྱིས་གཙང་ལག་པར་ཉུ་མ་བརྒྱང་སྟེ་མི་དོག་

མཚན་ལྡན་མཉེས་པ་ལས།

དུལ་མིན་བསྐྱབ་པ་དག་གིས་དེ་ཡིས་བདུལ་ཞུགས་ཐམས་

ཅད་གསར་པ་ཉིད་དུ་གུར།

59

ས་བདག་བྱ་མོ་འི་ལག་པ་ཡིས། རྩ་བར་གནས་པ་དེ་ལ་ནི།

དགའ་ཐུབ་ཐུབ་འབར་འཕལ་ཉིད་ལ། ཐུག་དོག་ཅན་བཞིན་ཕྱིར་ཕྱོགས་འགྱུར།

60

स राजसिंहस्य गृहेऽर्कतुल्य-

स्तापाय कन्यागमनोत्सुकोऽभूत् ॥ ५६ ॥

न मन्त्रैरुत्सार्यं नच रुचिमयैः शास्त्रमणिभि-

र्न योगैर्न ध्यानैर्नच शमविशेषौषधिरसैः।

मुहुर्मूर्च्छामोहप्रणयमयमालिङ्गनविधौ

भुजङ्गीनां नूनं विषमविषमङ्गे निवसति ॥ ५७ ॥

निपातितः प्रीतिमये मृगाश्या

स चैर्यसम्भोगरसे ममज्ज ।

मनीषिणा मध्यविवेकजन्मा

धैर्यान्तद्वन्मन्मथसन्निपातः ॥ ५८ ॥

रागः सङ्गपराङ्मुखे हृदि जपाधारेऽधरे चुम्बनं

ध्यानालम्बिविलोचने प्रणयिनौलावण्यपानोत्सवः ।

पाणौ पाचपविचिते कुचयुगं पुष्पायुधाराधने

तस्याः संयमदौर्लभ्यैव नवतां सर्व्वं जगाम व्रतम् ॥ ५९ ॥

तस्याभूद् भूपतिसुता भुजपञ्जरवर्त्तिनी ।

दौता सेर्य्यैव सहसा तपःसिद्धिपराङ्मुखी ॥ ६० ॥

དེན་མ་ཐུལ་ཆེ་བའི་ཙོ། མོ་བྱང་འཁོར་གྱི་སྒྲེ་བོ་ཡིས།

སྒྲོད་ཚུལ་ཤེས་ཀྱང་འཛིགས་གྱུར་ནས། སུམ་ཀྱང་ཅི་ཡང་དེར་མ་སྦྱས། 61

དེ་ནས་ས་བདག་ཡུན་རིང་ན། ཕྱིར་ལོག་གྲུལ་བའི་དགའ་སྟོན་ཅན།

འབྱོར་བ་མདུ་བྱུང་བའི་ཚོགས། རབ་དུ་མང་བ་རྒྱས་པར་གྱུར། 62

སྒོན་བྱང་ཐུབ་པ་འབྲེག་བྱེད་ཅེ། ས་བདག་གུས་ཤིང་དུལ་ལྷན་དེ།

རང་གི་ས་སྒྲོང་འོས་པའི། ཡོངས་སྒྲོད་ཀྱན་གྱིས་རབ་དུ་མ་ཆོད། 63

ཐུབ་པ་གསོལ་པའི་མདུན་དུ་ནི། ས་བདག་གུས་པས་འཁོར་བའི་ཙོ།

མཛེས་ལྷན་མ་ཡིས་སྒྲོན་དུ་ནི། རིས་གོ་དག་ནི་ལེགས་པར་བྱས། 64

དེ་ནས་གསེར་གྱི་ཆ་སྒྲོད་གྱིས། ལག་གཉིས་བྲེལ་བ་དེ་ལ་ནི།

ཐུབ་པ་བདེན་པ་བཟློད་པ་ཡིས། ལག་བརྒྱངས་ཚུར་ཤོག་ཅེས་པ་སྦྱས། 65

དེ་ཡི་འདོད་པའི་ནམ་འགྱུར་དེ། མཐོང་ནས་མི་བདག་རབ་བློས་དེ།

སྒྲིག་པའི་ཕྱིར་བཅོས་སྒྲོར་བ་ལ། ཆད་པས་བཅད་པའི་སྒྲོ་གྲོས་བསྐྱབས། 66

དུག་པོ་བློས་པ་པ་ཡི་བཞིན། མཐོང་ནས་མཛེས་ལྷན་མ་ཡིས་ཀྱང་།

ཐུབ་པའི་མ་ཁྱིན་པར་ཟས་ཆགས་ཞེས། བཟློད་ནས་དེ་ལ་ཆད་པ་བྱིན། 67

ཕུ་མེད་ཐུར་ཕུན་སྒྲོ་གྲོས་ཅན། སྐབས་ལྷ་ཉེར་མཁོ་དེ་ཚོགས་དག་ནི།

ཕྱིར་སྒྲོག་སྒྲུ་མའི་རང་བཞིན་གྱིས། སྒྲིག་པའི་སྒྲིབ་བྱེད་ནམ་པར་བཀྲ། 68

*Mīmāṃsā Darśana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	...	Rs. 6	4
Nyāyavārtika, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	8	12
*Nirukta, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each	...	5	0
*Nīṭisāra, Fasc. 3-5 @ /10/ each	...	1	14
Nīṭyācārapaddhati, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Nīṭyācārapaddhī, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	6	14
Nyāyabinduṭīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	...	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	1	14
Nyāyasāra	...	2	0
Padumāvatī, Fasc. 1-5 @ 2/-	...	10	0
*Pariṣiṭa Parvan, Fasc. 3-5 @ /10/ each	...	1	14
Prākṛita-Paṅgalam, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Prithivīrāj Rāsa, Part II, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	3	2
Ditto (English) Part II, Fasc. 1 @ 1/- each	...	1	0
Prākṛita Lakṣaṇam, Fasc. 1 @ /1/8 each	...	1	6
Parācāra Smṛti, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	12	8
Parācāra, Institutes of (English) @ 1/- each	...	1	0
Parikṣasamukha Sūtram	...	1	0
Prabandhacintāmaṇi (English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	...	3	12
Rasarnavam, Fasc. 1-3	...	3	12
Saddarśana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	1	4
Samaraṇa Kāha, Fasc. 1-3, @ /10/	...	1	14
Sāṅkhya Sūtra Vṛtti, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	2	6
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	...	3	0
*Sāṅkhya Vijaya, Fasc. 2-3 @ /10/ each	...	1	4
Six Buddhist Nyaya Tracts	...	0	10
Śrāddha Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	8	12
Śrāddhārā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	...	2	0
Śuṅguta Saṁhitā, (Eng.) Fasc. 1 @ 1/- each	...	1	0
Suddhi Kaumudī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	2	8
Sundaranandam Kavyam	...	1	0
Suryya Siddhanta, Fasc. 1	...	1	4
Syainika Sastra	...	1	0
*Taittīya Brahmana, Fasc., 11-25 @ /10/ each	...	9	6
Ditto Pratisakhya, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	1	14
*Taittīriya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	...	11	14
*Tāṇḍya Brāhmaṇa, Fasc. 10-19 @ /10/ each	...	6	4
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-8 @ 1/4	...	10	0
Tattva Cintāmaṇi, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-10; Vol. III, Fasc. 1-2; Vol. IV, Fasc. 1; Vol. V, Fasc. 1-5; Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	...	24	6
Tattva Cintāmaṇi Dīdhiti Vivṛiti, Fasc. 1, @ /10/ each	...	0	10
Ditto Prakas, Fasc. 1-2, @ /10/ each	...	1	4
Tattvārthadhigama Sūtram, Fasc. 1-3 @ /10/	...	1	14
Tīrthacintāmaṇi, Fasc. 1, @ /10/ each	...	0	10
Trikāṇḍa-Maṇḍanam, Fasc. 1-3 @ /10/	...	1	14
Tul'si Satsai, Fasc. 1-5 @ /10/	...	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1-2, 5-13 @ /10/ each	...	6	14
Uvāsagadaśo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/-	...	6	0
Vallāla Carita, Fasc. 1 @ /10/	...	0	10
Vārṇa Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/	...	3	12
*Vāyu Purāṇa, Vol. I, Fasc. 3-6; Vol. II, Fasc. 1-7; @ /10/ each	...	6	14
Vidhāna Pārijāta, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1 @ /10/	...	5	10
Ditto Vol. II, Fasc. 2-4, @ 1/4	...	3	12
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Vṛhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/	...	3	12
*Yoga Aphorisms of Patanjali, Fasc. 3-5 @ /10/ each	...	1	14
Yogaśāstra, Fasc. 1-3	...	3	12

Tibetan Series.

Buddhastotrasaṅgraha, Vol. I	...	2	6
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4, @ 1/- each	...	4	0
Nyayabinda of Dharmakīrti, Fasc. 1	...	1	0
Pag-Sam S'hi Tin, Fasc. 1-4 @ 1/- each	...	4	0
Rtogs brjod dpag hkhri S'iā (Tib. & Sans. Avadāna Kalpalatā) Vol. I, Fasc. 1-8 Vol. II, Fasc. 1-7 @ 1/- each	...	15	
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	...	14	0

Arabic and Persian Series.

*Alamgīrnāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-13 @ /10/ each	...	8	
Al-Muqaddasi (English) Vol. I, Fasc. 1-4 @ 1/-	...	4	0
Āin-i-Akbarī, Fasc. 1-22 @ 1/8/ each	...	38	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, Index to Vol. II, @ 2/- each	...	36	0
Akbarnāmah, with Index, Fasc. 1-37 @ 1/8/ each	...	55	8

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

Al-Bihar-i-Hind, English, Vol. I, Fasc. 1-3 @ 1/10 each	Rs. 20	0
Arabic Bibliography, by Dr. A. Sprenger @ 1/10	0	10
Bāḥsh-nimāh, with Index, Fasc. 1-19 @ 1/10 each	11	14
Conquest of Syria, Fasc. 1-2 @ 1/10 each	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts @ 1/- each	2	0
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix, Fasc. 1-21 @ 1/8 each	81	8
Fārnāg-i-Rashidi, Fasc. 1-14 @ 1/8 each	21	0
Fihrist-i-Thāt, or Tusi's list of Shy'ah Books, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Fahm-nishān of Waqidi, Fasc. 1-9 @ 1/10 each	5	10
Ditto of Azādi, Fasc. 1-4 @ 1/10 each	2	8
History of Gujarat	1	0
Hafṭ Asmān, History of the Persian Manuscripts, Fasc. 1 @ 1/12 each	6	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-3 @ 1/12 each	2	8
Iqbal-nāmah-i-Jahāngiri, Fasc. 1-3 @ 1/10 each	1	14
Isbah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each	51	0
Ma'āz-i-'Alam, Fasc. 1-3 @ 1/10 each	3	12
Ma'āz-i-'Alam, Fasc. 1-3 @ 1/10 each	3	0
Ma'āz-i-'Alam, Vol. I, Fasc. 1-3 @ 1/10 each	3	0
Index to Vol. I, Fasc. 1-3 @ 1/10 each	3	0
to Vol. III, Fasc. 1-3 @ 1/10 each	3	0
Maghāz-i-Waqidi, Fasc. 1-5 @ 1/10 each	5	0
Marhamu 'L-Hāh L-Ma'Dīa	1	0
Muntakhab-i-Tawārikh, Fasc. 1-15 @ 1/10 each	9	6
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	16	0
Muntakhab-i-Lubāb, Fasc. 1-19 @ 1/10 each	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1	1	0
Nukhbat-i-Fikr, Fasc. 1 @ 1/10	0	10
Nizām-i-Khirad-nāmah-i-Iskandari, Fasc. 1-2 @ 1/12 each	1	8
Qawānīn 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott	5	0
Riyāz-i-Salātin, Fasc. 1-5 @ 1/10 each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	5	0
Tadhkirah-i-Khusraw-nawīsān	1	0
Tabaqat-i-Nasiri (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tārikh-i-Firūz Shāh of Ziyā-d-dīn Barni, Fasc. 1-7 @ 1/10 each	4	6
Tārikh-i-Firūz Shāh, of Shams-i-Sirāj Aif, Fasc. 1-6 @ 1/10 each	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8 each	3	0
The Mabani 'L Lughat: A Grammar of the Turki Language in Persian	1	8
The Persian and Turki Divans of Bayran Khan, Khan Khanan	1	0
Tuzuk-i-Jahāngiri (Eng.) Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Wis o Rāmin, Fasc. 1-5 @ 1/10 each	3	2
Zafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ 1/10 each	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES. Vols. XIX and XX @ 10/- each ... 20 0
2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ 8/- per No.
3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.

N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.

4. Journal and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.
5. Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number. Discount of 25% to Members.
6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 8 0
7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, 1910 ... 8 0
8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 6/- each ... 18 0
9. Kaqmiraqabdimra, Parts I and II @ 1/8 ... 3 0
10. Persian Translation of Haji Baba of Ispahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Kirmasi, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0

Notice of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-34 @ 1/- each ... 34 0

Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 5 0

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society" only.

Books are supplied by V.P.F.

15-2-11.

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 1295.

AVADANA KALPALATĀ
WITH TIBETAN VERSION.

EDITED BY
RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E.
AND
MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYĀBHUṢANA, M.A. PH.D.
VOL. II. FAS. IX.

CALCUTTA:
PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.
1911.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, Grafton Street, New Bond Street, London, W.,
AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, Leipzig, Germany.

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some
of the Fasciculi being out of stock.

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	Rs. 1	14
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	...	14 6
Aitareyalocana	...	...	2 0
*Ann Bhāshya, Fasc. 2-5 @ /10/ each	...	...	2 8
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	...	3 12
Ātmatattvaviveka, Fasc. I	...	...	0 10
Āqvavaidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	...	3 2
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-3. Vol. II, Fasc. 1-3 @ /1/ each	...	...	16 0
Bālam Bhaṭṭi, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. I, @ /10/ each	...	...	1 14
Bauddhāyana Śrauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	...	3 12
Bhāṭṭa Dipikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. I, @ /10/ each	...	...	4 6
Bauddhastotrasaṅgraha	...	...	2 0
Brhaddevatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	...	2 8
Brhadharma Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	...	3 12
Bodhicaryāvatāra of Śāntideva, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	...	3 2
Cri Cantinatha Charita, Fasc. 1-3	...	...	1 14
Qatadūṣaṇi, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	...	1 4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each	...	...	6 0
Qatapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1-7; Vol. V, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	...	14 6
Ditto Vol. VI, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	...	...	3 2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-5 @ /10/	...	...	3 2
Qatasāhasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-14 @ /10/ each	...	...	8 12
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10; Vol. IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	...	86 14
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each	...	...	2 8
Ditto Vol. IV, Fasc. 8-9 @ /10/	...	...	1 4
Qlokavartika, (English), Fasc. 1-7 @ 1/4/ each	...	...	8 12
*Qrauta Sūtra of Qankhāyana, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc. 1-4; Vol. 4, Fasc. 1 @ /10/ each	...	...	10 0
Qri Bhāshyam, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	...	1 14
Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	...	1 4
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	...	4 6
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1-4	...	...	3 2
Gobhiliya Grhya Sūtra, Vol. I, @ /10/ each	...	...	3 2
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1/4/ each	...	...	2 8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	...	...	2 0
Ditto Grhya Sangraha	...	...	0 10
Haralata	...	...	1 14
Karmapradip, Fasc. 1	...	...	1 4
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	...	4 6
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each	...	...	4 8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4/ each	...	...	17 8
Madana Parijāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each	...	...	6 14
Mahā-bhāṣya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12; Vol. III, Fasc. 1-10 @ /10/ each	...	...	19 6
Ditto Vol. IV, Fasc. 1 @ 1/4	...	...	1 4
Manuṭika Saṅgraha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	...	1 14
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each	...	...	9 0
*Mīmāṃsā Darśana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	...	...	6 4
Prayavartika, Fasc. 2-6 @ /10/ each	...	...	8 2
Pratimādhātī, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	...	4 6

न तं विज्ञातवृत्तोऽपि भीत्यान्तःपुरिको जनः ।
महत्यविनये तस्मिन् कश्चिन्नोवाच किञ्चन ॥ ६१ ॥

चिरप्रत्यागतस्याथ भूपतेर्विजयोत्सवः ।
बभूवामुत्सवसम्भारप्रभूतविभवोद्भवः ॥ ६२ ॥

स पूर्वं भक्तिविनतः स्वयं हरिशिखं मुनिः ।
भूपतिं भूमिपालार्हैः सर्वभोगैरपूजयत् ॥ ६३ ॥

इञ्जानस्य क्षितिपतौ प्रणयात् पुरतः स्थिते ।
मुने लावण्यवत्यग्रे परिचर्यापराभवत् ॥ ६४ ॥

ततस्तां हेमभृङ्गारव्यग्रपाणियुगां मुनिः ।
एहोति विस्मृतधृतिः प्रसार्य भुज मव्रवीत् ॥ ६५ ॥

तस्य स्मरविकारं तं दृष्ट्वैव कुपितो नृपः ।
पापप्रतिक्रियायोगे विग्रहे विदधे मतिम् ॥ ६६ ॥

क्रूरकोपं पितुर्वक्त्रं दृष्ट्वा लावण्यवत्यपि ।
काण्डलग्नं मुनेर्भक्ष्य मित्युक्ताः ददौ पयः ॥ ६७ ॥

पापापहववैचित्र्यप्रत्युत्पन्नगिरः परम् ।
मायामये विनिमये वृहस्पतिधियः स्त्रियः ॥ ६८ ॥

བྱ་མོ་ཡི་ནི་ཚོག་དེ་ཡིས། འཕྲལ་ལ་ཉིད་ཀྱི་མི་ཡི་བདག།

ཀ་ད་ཀ་ཡི་ཕྱེ་མ་ཡིས། རྩ་ཡི་གནས་བཞིན་དང་བར་གྱུར།

69

སྐབས་དེར་ཐུབ་པ་རྩུ་འཕྲལ་བྱི། དེ་ཡིས་མཁའ་ལ་འགྲོ་ཉམས་པ།

སྤྱན་རྒྱ་ཐུ་བོ་གསལ་ན་གནས། རྩ་ཡི་སྤྱན་རྒྱ་གྱིས་ཤེས་ནས།

70

སྤྱབ་བསྐལ་རང་ཉིད་མངོན་ཕྱོགས་དེ། དེ་ནི་རང་གི་གནས་ཁྲིད་ནས།

སྤར་ཡང་བསམ་གཏན་བཞི་བསྐྱེད་དེ། མངོན་ཤེས་ལྷ་དང་ལྷན་པར་གྱུར། 71

ཐུབ་པ་ཆགས་པའི་རྩུ་གཏོར་ཀྱི་རྩུང་མི་བཟད་ལྷལ་གྱིས་ནི།

ཉོན་མོངས་འཁོར་ལོ་དག་ལས་ཕྱིར་ཐུང་རབ་མང་དཀའ་ཐུབ་གྱི།

གཟི་ཡི་འདོད་པ་དྲན་པའི་སྤྱི་ག་བཀྲགས་ཤེས་ནས་སྤྱོད་པའི་ཚོགས།

བདང་ནས་མི་བདག་སྤྱོད་ལྷན་དག་ཀྱང་རབ་ཀྱི་དང་བར་གྱུར།

72

དེ་ཡི་ཚོན་དང་ཉིད་ནི། འཕྲོག་བྱེད་བྱ་ཡི་མིང་ཅན་དེ།

ནག་པ་དག་ཀྱང་འཕྲོག་བྱེད་ཅེ། རྩང་མ་རྒྱལ་པོ་འི་བྱ་མོར་གྱུར།

73

དེ་སྐད་དེར་ནི་མི་བདེན་མ་ཡིན་རབ་གྲགས་པའི།

རང་གི་གཏན་འདི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་བཤད་གྱུར་དེ།

གང་གི་སྤྱད་པ་མཐའ་དག་སྤྱོད་གྱི་རང་བཞིན་ལས།

དག་སྤོང་ཚོགས་གྱིས་སྤོང་གྱོས་ཅི་ཡང་ཞུགས་མ་གྱུར།

74

ཅེས་པ་དག་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་རྩལ་སེམས་དཔའི་དྲོགས་པ་བརྗོད་

པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ནག་པ་སྤྲང་པོ་འི་སྤྱན་གྱི་དྲོགས་

པ་བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་ཙུ་བརྒྱད་པའོ།

दुहितु वचसा तेन सहसैव प्रसन्नताम् ।

नृपः कतकचूर्णेन जलाशय इवाययौ ॥ ६६ ॥

अचान्तरे मुनेस्तस्य ज्येष्ठो भ्राता वनस्थितिः ।

विनष्टा दिव्यधौर्ज्ञात्वा लुप्तर्द्धिर्गगने गतिम् ॥ ७० ॥

दुःखितः स्वयमभ्येत्य तं नौत्वा निजमाश्रमम् ।

पञ्चाभिज्ञं पुनश्चक्रे चतुर्थानपरायणम् ॥ ७१ ॥

नरगन्धिं ज्ञात्वा रागोदधौ पतितं मुनिं

विषमविषयक्लेशवर्त्तात् पुनश्च विनिर्गतम् ।

बहुतरतपस्तेजोदग्धस्मरस्मृतिपातकं

रुष मुपचितां त्यक्त्वा धीमान् प्रसादमुपाययौ ॥ ७२ ॥

हरिहायनसंज्ञोऽसावहमेव तदाभवम् ।

चित्रो हरिशिखश्चाभूत् तत्पत्नी च नृपात्मजा ॥ ७३ ॥

अवितथां प्रथितां स्वकथा मिमां

कथितवानिति तत्र तथागतः ।

प्रसभमेव भवाभिभवे मतिः

किमपि भिक्षुगणस्य यथाभवत् ॥ ७४ ॥

इति श्रीक्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां

चित्रहस्तिशय्यातिपुत्रावदानमष्टाशीतितमः पञ्चवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་ཙུམ་པ།

འཇིགས་ཅུང་ལྷག་པོའི་རྒྱུད་གིས་རབ་བསྐྱེད་ས་བ་རྒྱབས་ནས་སྦྱུལ་བས།
མ་ལུས་སྦྱོགས་ཀྱན་ཡོངས་འགོངས་དྲག་པོའི་སྒྲ་དང་རབ་དུ་ལྷན།
ཅུ་སྟོན་འབྱུང་གནས་བརྒྱུག་དཀར་ཅུ་ཡི་ནས་འབྱུར་ཅན་དེ་ཡང་།
བདེ་ག་ཤེགས་དུན་པའི་མི་ནམས་དག་ལ་མཐའ་ཅུ་གྱུར་པ་ཉིད། 1

སྒྲལ་བ་འགྲོ་ཀྱན་བདེ་ལེགས་ལ། ཉག་དུ་སྦྱོར་ཞིང་མཉེན་ཡོད་ཀྱི།
སྒྲལ་བྱེད་ཚལ་གྱི་ཀྱན་དགའ་ཅུ། གཙུག་ལག་ཁང་ན་སྟོན་ཞུགས་ཆོ། 2

ཡངས་པའི་སྒྲིང་དུ་འགྲོ་བ་ལ། སྦྱོ་བ་ཡིན་ཏེ་སྦྱས་བས།
རིན་ཅེན་དོན་གཉིས་ཆོང་བ་ཡི། དོན་མཐུན་ཅུ་གཏོར་ཆ་འབྲས་སྟིན། 3

དེ་ནས་གཟིངས་ལ་དོན་མཐུན་ནི། རབ་དུ་ཞོན་ཆོ་སྦྱི་བའི་ཁྱར།
དཔུང་ནས་བྱིང་དུ་དོགས་བ་ཡི། ན་བ་འཛིན་པས་དེ་ལ་སྦྱས། 4

ཁྱིད་ནམས་རབ་དུ་སྟིང་བ་ཡིས། བརྒྱད་མར་ཞོན་པ་འདི་ནི་ཅི།
ཅུ་གཏོར་བ་རྒྱབས་ཅེ་མོ་འདི། ཁྱིམ་གྱི་ཁྱམས་ནི་ཡོངས་མ་ཡིན། 5

རེ་ཞིག་ཁྱིད་ཀྱིས་གཟིངས་ལ་ནི། འཚམས་པའི་ཁྱར་དག་རབ་དུ་མཛོད།
རིན་ཅེན་སྤང་བོ་སྦྱ་མི་འདོད། འོན་ཀྱང་ཅུ་གཏོར་འཆོ་བ་མང་། 6

जननवतितमः पल्लवः ।

उद्धूतभैरवघनानिलनिर्मितोर्मि-
संपूरिताखिलदिगन्तरघोरघोषः ।
दुर्वारवारिविकृति मंकराकरोऽपि
सौम्यत्वमेति सुगतस्मरणेन पुंसाम् ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां स्वस्तये सर्व्वजगतां सततोद्यते ।
जिने जेतवनारामविहारनिरते पुरा ॥ २ ॥

विपुलद्वौपयाचाया मुत्साहेन कृतक्षणः ।
रत्नार्थौ वणिजां सार्थस्तीरं प्राप महोदधेः ॥ ३ ॥

ततः प्रवहणारूढे सार्थे गुरुतरं भरम् ।
विचिन्त्य कर्णधारस्तानूचे मज्जनशङ्कितः ॥ ४ ॥

केयं युष्माकमौत्सुक्यादारोहणपरम्परा ।
तुङ्गतरङ्गशृङ्गोऽयं न गृहाङ्गनमम्बुधिः ॥ ५ ॥

सद्यस्तावत् प्रवहणे भवद्भिः क्रियतां भरः ।
रत्नराशिर्न कस्येष्टः किन्त्वब्धिर्वहुविश्रवः ॥ ६ ॥

ཅུ་གཏེར་ན་ནི་གཞན་ན་བ་རྒྱབས་རབ་འབྲུག་དྲག་པོ་འི་ཅུ་སྟོན་ཚོགས་
དཀྱིགས་ལྷགས།

གཞན་ན་རང་གི་རི་བོ་བརྟན་པའི་ཅུ་མོ་ཚོགས་ཀྱི་རྒྱན་བཀག་འཕྱོར།

གཞན་ན་རྒྱུང་ནི་མཐར་བྱེད་དག་གི་དབྱགས་ལྟར་དྲག་པོ་ལང་པས་
ཀྱན་ཏུ་བསྐྱུན་ཅིང་འཁོར།

གཞན་ན་གློ་བྱར་ཉམས་བྱེད་ཏུ་གཏོང་མེ་ནི་རབ་བརྟན་མེ་ལྗེའི་
དཀྱིལ་འཁོར་གདུམ་པ་ཡོད། 7

ཅས་པ་ན་བའི་འཛོན་པ་ཡིས། ཅུ་གཏེར་རང་བཞིན་བཤད་ཐོས་ནས།
འགའ་ཞིག་བབས་ནས་སོང་བར་གྱུར། བསམ་པ་ཆེ་བ་འགའ་ཞིག་འཁོར། 8

དེ་ནས་རིན་ཅེན་གྱིང་ཕྱིན་དེ། དོན་མཐུན་དོན་བྱས་ཉིད་གྱུར་ཅིང་།
དལ་བྱས་དལ་བྱས་རྗེས་མཐུན་གྱི། རྒྱུང་གི་རྗེས་སྤྱོད་ལའི་ཆོ། 9

རི་བོ་མནའ་ར་བསྐྱང་བཞིན། བས་མཁའ་ཀྱན་ཏུ་གང་གྱུར་ཅིང་།
ཁ་གདངས་སྤྱབ་ལྟར་གྱུར་པ་ནི། ཆོང་པ་ཀྱན་གྱི་མཐུན་ཏུ་མཐོང་། 10

ཅས་སྐལ་ཉ་དང་ཅུ་སྟོན་བཅས། རྒྱ་མཚོའི་ཅུ་ནི་མ་ལུས་པ།
གཡང་སར་རྒྱུང་བཞིན་དེ་ལ་ནི། མངོན་སྟོགས་མགྲོགས་པར་སོང་གྱུར་ཅིང་། 11

དེ་ནས་གཟིངས་ནི་མཐར་བྱེད་གྱི། ཁ་ཡི་སྤྱག་དང་ཉེ་བའི་ཆོ།
ཆོང་པ་བསྐྱད་པས་འབྲུགས་ནམས་ཀྱིས། ན་བ་འཛོན་པ་དག་ལ་དྲིས། 12

རྒྱེ་མ་བྱུང་བ་བྱུང་གྱུར་པ། མད་བྱུང་འབྱུང་པོ་འདི་ནི་ཅི།
གང་གི་སྤྱི་བོར་ཆ་ཟེར་ཅན། རྒྱུང་ཞིག་ཤར་པ་ལྟ་བུར་མཐོང་། 13

न्यचोर्मिप्रबन्धः खरमकरकुलव्याकुलोऽन्यत्र वेगः
 कौर्णोऽन्यत्रान्तराद्रिस्थिरशिखरघनोद्घातसम्पाकतोयः ।
 न्यचोद्यत्कृतान्तश्चसिततरमरुत्सन्निपातभ्रमोऽब्धे-
 श्चण्डोऽन्यत्रास्यकाण्डक्षयनिविडशिखामण्डलो बाङ्गवाग्निः ॥
 ७ ॥

श्रुत्वेति कर्णधारेण कथितं रूपमम्बुधेः ।
 वरुह्य ययुः केचित् तस्युः केचिन्महाशयाः ॥ ८ ॥

रत्नद्वीपमथासाद्य याते सार्थं कृतार्थताम् ।
 अनुकूलानिले काले प्रत्यावृत्ते शनैः शनैः ॥ ९ ॥

ददृशुर्वर्णिजः सर्व्वे पुरः संपूरिताम्बरम् ।
 विसारितास्यकुहरं मन्दराद्रिमिवोज्जतम् ॥ १० ॥

सक्कर्ममौनमकरः सलीलः सकलोऽम्बुधिः ।
 तस्यैवाभिसुखं वेगात् प्रस्थितः श्वभ्रपातवत् ॥ ११ ॥

कृतान्तवक्त्राहरासन्ने प्रवहणे ततः ।
 पप्रच्छुर्वर्णिजः कर्णधारं विस्रवविह्वलाः ॥ १२ ॥

अभूतपूर्वं मुद्गतं भूतं किमिदमद्भुतम् ।
 उदितं मूर्ध्नि चण्डांशुयुगलं यत्र दृश्यते ॥ १३ ॥

འདི་ནི་མངོན་སྟོགས་ཅུ་འདི་དག། ཅི་སྒྲོན་ཡོངས་སུ་རྒྱག་པར་བྱེད།
གང་གི་འབྲས་ཀྱིས་གཟིངས་འདི་ནི། འདྲིན་པར་བྱེད་ཅིང་ནམ་པར་གཡོ། 14

དེ་ལྟ་སྟོབས་བརྒྱགས་ཅོམ་པའི། འཛིགས་པའི་ནམ་འཕྲུལ་གྱིས་སྒྲག་པ།
ཚོང་པ་ནམས་ཀྱིས་ཐེ་ཚོམ་དྲིས། ན་བ་འཛིན་པས་རབ་སྒྲུབ་པ། 15

ཉི་མེད་མིད་པར་བྱེད་པའི་ཉ། སེམས་ཅན་འཛིམས་བྱེད་ཆེན་པོ་འདི།
བྱ་མཚོ་དག་ན་ནམ་པར་གནས། འཁོར་བ་ན་ནི་ཀྱན་སྟོངས་བཞིན། 16

ཉི་མ་བཅུ་གཉིས་འཆར་ཅོམ་ཚེ། ཉི་མ་རྒྱང་ནི་ཤར་བ་བཞིན།
དུས་མཐའ་འཛིགས་རྒྱང་འདི་ཡི་ནི། མིག་ནི་རྒྱང་དག་རབ་དུ་མཐོང་། 17

འདི་ཡི་ཁ་ཡི་གཡང་སའི་མཐར། སྒྲིན་དཀར་དག་གིས་ཡོངས་བསྐོར་བའི།
དེ་ཅེ་ཆེན་པོ་འདི་འབྲང་བ་བཞིན། སོ་ཡི་འབྲང་བ་རབ་དུ་མཚོན། 18

འདི་ཡི་ཁར་རྒྱང་བ་ཡི། རྒྱན་གྱིས་གཟིངས་ནི་དྲངས་པ་དག།
ཡལ་ལ་མངོན་པར་སྟོགས་པ་ཡི། སེམས་བཞིན་གཟུང་བར་རྒྱས་མ་ཡིན། 19

འཆི་བ་ལས་ཀྱིས་སྒྲུལ་གྱུར་པ། འདི་ལ་ཕྱིར་བཅོས་ཡོད་མ་ཡིན།
སྒྲེ་བ་གཞན་ལ་དགོ་ཕྱིར་བའི། ལྷ་ནི་རྒྱང་ཟད་དྲན་པར་མཛོད། 20

ཅས་པ་ན་བ་འཛིན་གྱིས་བཟོད་པ། ཚོང་པའི་ཚོགས་ཀྱན་གྱིས་ཐོས་ནས།
སངས་རྒྱས་སངས་རྒྱས་ཕྱག་འཆམ་ཞེས། ཚོང་འོ་སྒྲོ་དང་ཐུན་པས་སྒྲུབ། 21

अस्याभिमुखमेतत् किं सलिलं परिसर्पति ।
कृष्यमाणं प्रवहणं यस्य वेगेन घूर्णते ॥ १४ ॥

इत्यकाण्डक्षयारम्भभयसम्भ्रमकातरैः ।
वणिग्भिः संशये पृष्टः कर्णधारः समभ्यधात् ॥ १५ ॥

तिमिङ्गिलगिलि मृत्युः सत्त्वसंहारकृन्महान् ।
संमोह इव संसारे निवसत्येष सागरे ॥ १६ ॥

अस्य कल्पान्तघोरस्य नेत्रयुग्मं प्रदृश्यते ।
द्वादशार्कोदयारम्भे सूर्यद्वयमिवोदितम् ॥ १७ ॥

अस्यास्यश्वभ्रपर्यन्ते शुभ्राभपरिवारिता ।
महाद्रिमृङ्गमालेव लक्ष्यते दशनावलौ ॥ १८ ॥

प्रवाहेण प्रवहणं कृष्टमस्यास्यपातिना ।
विषयाभिमुखं चित्तमिव धर्तुं न शक्यते ॥ १९ ॥

स्मर्यतां दैवतं किञ्चिज्जन्मान्तरशुभप्रदम् ।
प्रतिक्रियास्मिन्नास्थेव निधने कर्मनिर्मिते ॥ २० ॥

इत्युक्तं कर्णधारेण श्रुत्वा सर्व्वे वणिङ्गराः ।
नमो बुद्धाय बुद्धायेत्यूचुः साक्रन्दनादिनः ॥ २१ ॥

འཛིགས་པས་གཟིང་བ་དེ་དག་སྒྲ། བཅོམ་ཐུན་གྲུལ་བ་གྲུལ་བྱེད་ཀྱི།
 ཚལ་བཞུགས་འབྱུང་པོ་ལ་དགོས་པས། ལྷ་ཡི་ན་བ་དག་གིས་ཐོས། 22

ཐུག་པ་ཞི་བྱེད་སངས་རྒྱས་ཀྱི། མཚན་ཐོས་ཉིད་ན་སེམས་ཅན་གྱི།
 ཉིད་འཚོ་ཞི་སྒྲུང་ཉ་མིད་ཁ། དལ་བྱ་ཡིས་ནི་ཟུམ་པར་གྱུར། 23

དལ་གྱིས་དེ་ནི་ཁ་བསྐྱབས་ཚེ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་འགྲོ་གྲུན་ཉམས་པས།
 དུས་ཀྱི་ཁ་ལས་གོལ་བ་ཡི། གཟིངས་ནི་རང་གི་ངོས་སུ་ཕྱིན། 24

དེ་ནས་མི་བཟད་འཛིགས་ལས་ཐར། གྲགས་པའི་དཔལ་ཐུན་རིན་ཅེན་གྱིས།
 ཁངས་ཤིང་དག་བ་ཐུན་བ་ཀུན། མཉན་ཡོད་དུ་ནི་ནམ་པར་ཞུགས། 25

གྲས་ཐུན་དེ་དག་སོང་གྱུར་ནས། གདུང་བ་སྐྱོབ་པར་མཛད་པ་པོ།
 གྲུལ་བ་བཅོམ་ཐུན་གྲུལ་བྱེད་ཀྱི། ཚལ་ན་བཞུགས་ལ་ཕྱག་དག་འཚལ། 26

དེ་དག་དེ་མཐོང་ཉིད་ན་ནི། འཁོར་བའི་འཆིང་བ་ཆད་གྱུར་ཅིང་།
 འསལ་ལ་རབ་དུ་དང་བ་ཐོབ། རབ་དུ་བྱུང་ནས་དག་བཅོམ་གྱུར། 27

འདི་དག་སྒྲིན་གྱི་སྒྲིབ་པ་ལ། སྒྲིན་པ་འོད་སྤངས་ཞེས་པ་ཡི།
 བཙན་ལ་ཞུགས་པར་གྱུར་ཏེ་ཞེས། བཅོམ་ཐུན་འདས་ཀྱིས་རབ་དུ་གསུངས། 28

གྱུ་མཚོར་ཉ་མིད་མིད་པ་ཡང་། སེམས་ཅན་འཛོམས་ལས་ཆགས་བྲལ་ཏེ།
 བཞེས་པའི་མེ་ནོན་གྱིས་ཉིན་ཅིང་། སྐད་ཅིག་གིས་ནི་སྒྲིག་ཟད་ཐོབ། 29

नादं तेषां भयात्तानां भगवान् भूतभावनः ।
दिव्यश्रोत्रेण शुश्राव जिनो जेतवने स्थितः ॥ २२ ॥

बुद्धाभिधानं श्रुत्वैव तमःप्रशमनं तिमिः ।
शनैर्निर्मौलयन् वक्त्रं सत्त्वोपप्लवशान्तये ॥ २३ ॥

संवृतास्ये शनैस्तस्मिन् प्रतिवेगौघविश्रवात् ।
कालवक्त्रात् प्रवहणं मुक्तं सतत माययौ ॥ २४ ॥

ततः कुशलिनः सर्व्वे तौर्णाः तौव्रतराद् भयात् ।
श्रावस्तौ रत्नसम्पूर्णा विविशु विश्रुतश्रियः ॥ २५ ॥

ते गत्वा भक्तिसंयुक्ता व्यसनचाणकारिणम् ।
जिनं जेतवनासीनं भगवन्तं बवन्दिरे ॥ २६ ॥

ते तस्य दर्शनेनैव छिन्नसंसारबन्धनाः ।
सद्यः प्रसादमासाद्य प्रब्रज्यार्हत्त्वमाययुः ॥ २७ ॥

अभवन् काश्यपाख्यस्य शास्तुः शासनवर्त्तिनः ।
एते जन्मनि पूर्व्वस्मिन् प्रोवाच भगवानिति ॥ २८ ॥

तिमिङ्गिलगिलि त्वब्धौ विरतः सत्त्वसंहृतेः ।
प्राप क्षणेन तीक्ष्णामिदुत्क्षतः प्राणसंश्रयः ॥ २९ ॥

དེ་དང་མི་བཟོད་ཡིན་འབྱུང་དང་། བཅས་པའི་རྒྱ་ནི་སྟོབས་ལྷན་གྱིས།
དེ་ཡི་རོ་ནི་མི་གཙང་བ། རྒྱ་གཉིར་དག་གི་ངོགས་སུ་འཕངས།

30

དུས་ཀྱིས་ཅུས་པ་སྐམ་པོ་ཡི། རང་བཞིན་ལུས་དེ་རྒྱས་བཀྱས་པ།
དེ་པོ་བཅེགས་པ་ཁ་བ་ཡི། སྤང་པོས་བསྐྱབས་པ་བཞིན་དུ་མཛོས།

31

དེ་ནས་མཉན་ཡོད་བུམ་ཟེན། སྤམན་དུ་ཡི་བྱ་ཉིད་གྱུར།
མ་ལ་བཀྱས་པའི་སྤྲུག་བསྐྱེལ་ཚོར། མི་བཟད་མངལ་གནས་དེ་ཡིས་བྱས།

32

སྤྱིས་ཆོ་བཀྱས་པ་བྱད་མེད་ནི། བརྒྱ་ཡི་འོ་མས་ཆོས་མ་གྱུར།
དལ་གྱིས་སྤྱིད་བསྐྱེལ་ཆོ་ན་ནི། ཟས་ཆོགས་ཤིན་དུ་མང་བས་ཀྱང་།

33

མ་ཆོས་མཆོག་དུ་ཡིན་བྱུང་བ། དེ་ནི་དག་སྟོང་ཆོགས་སོང་ནས།
རབ་དུ་བྱུང་བ་ཉི་བར་ལྷངས། བསོད་སྟོམས་དག་གིས་ཆོས་མ་གྱུར།

34

དེ་ནས་ཆེར་བཀྱས་བྲགས་པ་དེ། དད་བས་མགོན་གཉིར་དག་འདུན་གྱི།
གྱུ་ཆེ་མཆོད་སྟོན་དེ་དང་དེས། གང་དུ་ཡང་ནི་ཆོས་མ་གྱུར།

35

སྐབས་དེར་བྱིས་བདག་དཔལ་དང་ལྷན། སྤྱིན་པའི་བདུལ་བྱགས་ཞེས་བཟོད་པས།
དད་པ་ཡི་ནི་དག་སྟོང་ནམས། མགོན་དུ་གཉིར་སྤྲུག་ཉི་བར་འོངས།

36

དག་འདུན་གཞན་དུ་གསོལ་བ་ལ། གཤེགས་ཆོ་མང་ཟ་དེ་ཉིད་ནི།
གཅིག་སྤྱེད་དེ་ཡིས་ཡང་དག་ཤོབ། དེ་ལ་ཟས་ནི་རབ་དུ་སྤྲུལ།

37

क्लिन्नं कलेवरं तस्य दुरामोदासहिष्णुभिः ।
सोद्वेगैर्बलिभिर्नागैः क्षिप्तं जलनिधेस्तटे ॥ ३० ॥

स शुष्कास्थिमयः कायः कालेन क्षालितोऽम्बुभिः ।
तुषारराशिसंच्छन्नः शैलकूट इवावभौ ॥ ३१ ॥

आवस्थां ब्राह्मणस्याथ सुमतेः पुत्रतां गतः ।
मातुः स चक्रे गर्भस्थ स्तौत्रां क्षुद्रुःखवेदनाम् ॥ ३२ ॥

स जातः स्त्रीशतस्तन्यै स्तृप्तिं न क्षुधितो ययौ ।
स शनैर्वर्द्धमानश्च संमृतैर्भूरिभोजनैः ॥ ३३ ॥

अतृप्या परमुद्विग्नः स गत्वा भिक्षुसङ्गमम् ।
प्रव्रज्यां समुपादाय तृप्तिं न प्राप पिण्डकैः ॥ ३४ ॥

बहुभुग्विश्रुतः सोऽथ विपुलैः सङ्घभोजनैः ।
अद्वानिमन्त्रणैस्तैस्तैर्न क्वचित् तृप्तिमाययौ ॥ ३५ ॥

अचान्तरे गृहपतिः श्रीमान् दानव्रताभिधः ।
निमन्त्रणाय भिक्षूणां अद्वया समुपाययौ ॥ ३६ ॥

सङ्घेऽन्यत्र गते भोक्तुं तमेव बहुभोजनम् ।
एकमेव स संप्राप्य भोज्यं तस्मै न्यवेदयत् ॥ ३७ ॥

སྤྱིས་བྱ་རབ་དུ་མང་བའི་ཟས། རྒྱད་གཅིག་གྱིས་ནི་དེ་ཟོས་ཙོ།
མཐའ་དག་དགོ་འདུན་མཆོད་སྟོན་ནི། ཁྱིམ་གྱི་བདག་པོས་དེ་ལ་བྱིན། 38

ཡ་མཚན་བྱེད་པོ་དེ་ཡིས་ནི། གཟན་གྱི་སྤང་པོ་ཟོས་པའི་ཙོ།
ཁྱིམ་གྱི་བདག་པོ་འཛིགས་པ་ཡི། འབྱུང་པོར་བདགས་དེ་ཡང་དག་བསམས། 39

ཀྱུ་མ་རབ་གཞོན་ཆུང་དུ་ཡི། ཟས་ཅན་འདི་ནི་བདག་གིས་ཐོབ།
གང་ཞིག་གཅིག་སྤྲུམ་དགོ་འདུན་གྱི། མཆོད་སྟོན་དག་ནི་མ་ལུས་ཟོས། 40

ཟི་སྤྱིད་གཞོད་སྤྱིན་འདི་ཡིས་ནི། ཞར་ལ་བདག་ཀྱང་མ་ཟོས་པས།
དེ་སྤྱིད་འདི་ལ་ཡོན་བྱིན་ནས། བདག་ནི་མགྲོགས་པར་འགོ་བར་བྱ། 41

ཞེས་བསམས་དོགས་དང་བཅས་པ་དེ། དེ་ལ་ཡོན་ནི་རབ་སྤྲུལ་ནས།
བྱིན་པ་འོང་བ་ལ་སྦྲག་པས། བྱིར་མིག་ནས་པར་བཟུ་ཞིང་སོང་། 42

བྱིན་ནས་དེ་ཡི་སྤྱོད་ཚུལ་ཀྱན། དེ་ཡིས་བཅོས་ལྷན་ལ་བཤད་དེ།
འདི་ནི་གཞོད་སྤྱིན་སྤྱིན་པོ་འམ། ཅི་ཞེས་བདེ་གཤེགས་སྤྱོད་དུ་དྲིས། 43

བཅོས་ལྷན་གྱིས་ཀྱང་དེར་གསུངས་པ། གཞོད་སྤྱིན་འདི་མིན་སྤྱིན་པོ་མིན།
དགོ་སྤྱོད་ཆོས་སྤྱིད་ཅེས་བྱ་བ། འདི་ནི་དགྲ་བཅོས་ཉིད་དུ་འབྱུང་། 44

དེ་ནས་སྤྱོད་པ་རང་ཉིད་གྱིས། ཆོས་སྤྱིད་མཁའ་ལ་བྲིད་ནས་ནི།
དེ་ལ་འཛིགས་སྤྱུ་རུང་བ་ཡི། རང་གི་ལུས་དག་རབ་དུ་བསྟན། 45

तस्मिन् क्षणेन भुञ्जाने प्रभूतपुरुषाशनम् ।
ददौ गृहपतिस्तस्मै समस्तं सङ्ख्यभोजनम् ॥ ३८ ॥

अन्यसां शकटे तेन भुक्ते विस्मयकारिणा ।
भीत्या गृहपति भूतशङ्कार्तः समचिन्तयत् ॥ ३९ ॥

अहो मयायं संप्राप्तः सुकुमारोऽल्पकाशनः ।
निःशेषं भुक्तमेकेन येन सङ्ख्यस्य भोजनम् ॥ ४० ॥

प्रसङ्गेन न यक्षोऽयं यावन्मामपि खादति ।
दत्त्वास्मै दक्षिणां तावज्जवादपसराम्यहम् ॥ ४१ ॥

इति सञ्चिन्त्य साशङ्क स्तस्मै दत्त्वा स दक्षिणाम् ।
पश्चादागमनवासाद् ययौ विवलिताननः ॥ ४२ ॥

गत्वा भगवते सर्व्वं तद्वृत्तान्तं निवेद्य सः ।
कोऽसौ यक्षो नु रक्षो वेत्यपृच्छत् सुगतं पुरः ॥ ४३ ॥

भगवानपि तं प्राह नासौ यक्षो न राक्षसः ।
एष धर्मरुचिर्नाम भिक्षु रहन्त्व मेष्यति ॥ ४४ ॥

अथ धर्मरुचिं शास्ता स्वयं नौत्वा विहायसा ।
अदर्शयन्निजं तस्य विकरालं कलेवरम् ॥ ४५ ॥

འཁོར་བ་བཞིན་དུ་འཛིགས་རུང་བ། དེ་ཡི་མཐའ་ནི་མཐོང་གུར་ནས།

ཆོས་སྟེན་སྟོན་སྒྲུལ་བ་ལ། འདི་ཅི་ཞེས་པ་རབ་དུ་རྟེས།

46

ཅུང་ཟད་འཇུག་དཀར་བཞིན་རས་ཅན། ཐམས་ཅད་མཁུན་པས་དེར་གསུངས་པ།

འཛིགས་སུ་རུང་བའི་ལུས་འདི་ནི། བསྐྱམས་ཤིང་རགས་པ་རུས་པའི་གཟེབ། 47

ཆོས་སྟེན་རབ་དུ་ཞི་བ་བཟུན། དངོས་པོ་ཡོངས་སུ་འཛོན་པ་མཐོང་།

རྒྱབ་ཀྱི་ཚོགས་རུས་ལུགས་སྟོགས་ཅན། རགས་པ་འདི་ནི་བྱོད་ཀྱི་འོ། 48

བདེ་གཤེགས་ཀྱིས་གསུངས་དེ་ཐོས་ནས། རང་གི་ལུས་ལ་དོགས་ཕྱིད་ཅིང་།

ཆོས་སྟེན་སྟེན་པ་འབྱུལ་བ་ལ། མཚོག་དུ་སྟོབ་ཉིད་དུ་གྱུར། 49

དེ་བས་མས་ཀྱི་མ་སྟོངས་པ་ཡིས། ལས་ལ་རབ་དུ་འགྲོད་པའི་འགྲོན།

མི་ནམས་སྐད་ཅིག་བཟློན་པ་ཡི། ལུས་ལ་རང་གི་ཉིད་དུ་ཆགས། 50

ལུས་ནི་རབ་ཉམས་སྟོན་ཕྱི་ཚོགས་ཀྱིས་ཀྱང་ནི་བྱུག་པར་བྱས་གུར་ཅིང་།

དབྱིབས་བྲལ་རུས་པའི་ཀ་བ་རབ་གསལ་སོ་ཡི་འབྲང་བ་འཛིགས་རུང་འདི།

འཛིག་པའི་རང་བཞིན་སྐྱུ་མ་ལ་ཆགས་མི་ནམས་དག་གི་སྟེན་འཕེལ་ཞིང་།

ཆགས་བཅས་ལུལ་གྱི་ཉམས་སྟོང་ས་གནི་གཞོད་པ་དང་བཅས་དེ་དག་གོ། 51

དེ་ལྟར་རང་གི་ལུས་མཐོང་བས། ཆགས་བྲལ་ཡང་དག་སྦྱེས་པ་དེ།

རྒྱལ་བས་བྱངས་ནས་ནས་སྐུ་ལ། སྤར་ཡང་རྒྱལ་བྱེད་ཆོས་དུ་སོང་། 52

तदर्पयन्तमालोक्य संसारमिव भीषणम् ।
किमेतदिति पप्रच्छ खेदाङ्गर्मरुचिर्जिनम् ॥ ४६ ॥

तमवोचत् स सर्वज्ञः किञ्चित्स्मितसिताननः ।
अयं भयङ्करः कायः शुष्कः स्थूलास्थिपञ्जरः ॥ ४७ ॥

भज धर्मरुचे शान्तिं त्यज भावपरिग्रहम् ।
स्थवीयसी तवैवेयं पृष्ठस्थूणास्थिशृङ्खला ॥ ४८ ॥

श्रुत्वैतत् सुगतेनोक्तं कलयन् स्वकलेवरम् ।
भवभ्रमे धर्मरुचिः परं निर्व्वेदमाययौ ॥ ४९ ॥

सोऽचिन्तयदहो मोहमार्गे संसरतां नृणाम् ।
क्षणप्रतिश्रये काये पान्थानां निजवासना ॥ ५० ॥

विसंस्थास्थिस्थूणः प्रकटदशनश्रेणिविकटः
प्रणष्टः कायोऽयं ह्रमिकुलचित्श्छिद्रनलकः ।
इमास्ताः सापायाः प्रलय — मायाप्रणयिणां
नृणां रोहत्स्नेहाः सरसविषयास्वादनभुवः ॥ ५१ ॥

इति संजातवैराग्यं स्वकलेवरदर्शनात् ।
द्योम्ना जिन स्तमादाय ययौ जेतवनं पुनः ॥ ५२ ॥

དེར་ནི་དེ་ལ་བཅོམ་ལྷན་གྱི། བཅེ་བས་བསྟན་མཛད་གང་གིས་ནི།
གྱུན་དང་ལན་གཅིག་ཕྱིར་མི་འོང་། རིས་པས་དག་བཅོམ་ཉིད་ཐོབ་གྱུར། 53

ཉོན་མོངས་ཀྱན་ལས་ནམ་གྲོལ་དེས། དེ་བཞིན་གཤེགས་ལ་ཕྱག་འཚལ་དེ།
སྟོན་གྱི་སྟེ་བའི་ཚོགས་དྲན་ནས། བཞིན་ནི་འཇུག་པ་དང་བཅས་སོང་། 54

དེ་ནས་ནས་ཞིག་བཅོམ་ལྷན་འདས། ཀྱན་མཁུན་དགུས་པས་དག་སྟོང་གི།
ཚོགས་དང་ཉེ་བར་འོངས་པ་ཡི། འཚིང་བ་བཅད་པ་དེ་ལ་གསུངས། 55

ཆོས་སྲིད་ཉོན་མོངས་ལས་དག་ནི། ཡངས་པའི་དུས་ལ་ཡུན་རིང་གི།
ཤིན་དུ་ཆེས་ཀྱང་ཡུན་རིང་བ། ཡུན་རིང་ལས་ཀྱང་ཡུན་རིང་བར། 56

ཡུན་རིང་གྱུ་བས་བསགས་པ་ཡི། ས་རོལ་མེད་པའི་ཀྱན་ཉོན་མོངས།
བར་མེད་དེ་ཡིས་ཆོས་སྲིད་བྱོད། མི་ངལ་ལམ་ཅི་ཅུང་ཞིག་སྟོས། 57

ཐམས་ཅད་མཁུན་པས་དམ་པ་ཡི། མདུན་དུ་ཆོས་སྲིད་ལ་འདི་དེས།
སྟོན་སྟེ་དྲན་པ་སྟེར་བ་ཡི། བཅོམ་ལྷན་འདས་ལ་དེས་གསོལ་བ། 58

བཅོམ་ལྷན་རེ་ཞིག་ཉོན་མོངས་ལས། ཡངས་པའི་དུས་ལ་ཡུན་རིང་གི།
ཤིན་དུ་ཆེ་ཀྱང་ཡུན་རིང་བར། ཡུན་རིང་ལས་ཀྱང་ཡུན་རིང་བ། 59

ནམ་པ་སྣ་ཚོགས་རབ་སྒྲིའི་བྱར་བྱ་མངལ་གྱི་མལ་སྟན་དེ་མས་མཚན།
ལུས་ཀྱི་སྦྱར་མའི་ཚོགས་ནི་ཤིན་དུ་ཡུན་རིང་བཟུང་ནས་ངལ་ཞིང་འབྱུང་།

तत्रास्य चक्रे भगवान् दयया देशनां यथा ।
स्रोतःसकृदनागामि स यदर्हत्त्वमाप्तवान् ॥ ५३ ॥

सर्व्वक्लेशविनिर्मुक्तः स प्रणम्य तथागतम् ।
प्राग्जन्मनिचयस्मृत्या प्रययौ सस्मिताननः ॥ ५४ ॥

ततः कदाचिदायातं तं भिक्षुगणसन्निधौ ।
जगाद भगवान् प्रीत्या सर्व्वज्ञं शिखन्बन्धनम् ॥ ५५ ॥

चिरस्य किं धर्मरुचे महता सुचिरेण च ।
क्लेशाध्वविपुले काले चिराच्चिरतरेण च ॥ ५६ ॥

वद धर्मरुचे कच्चिच्चिरसञ्चारसञ्चितैः ।
तैरपारपरिक्लेशैर्न श्रान्तोऽसि निरन्तरैः ॥ ५७ ॥

इति धर्मरुचिः पृष्टः सर्व्वज्ञेन सतां पुरः ।
प्राग्जन्मस्मृतिदातारं भगवन्तं मभाषत ॥ ५८ ॥

चिरस्य तावद् भगवन् महता सुचिरेण च ।
क्लेशाध्वविपुले काले चिराच्चिरतरेण च ॥ ५९ ॥

नानाकारैर्गुरुतरभरैर्गर्भशय्यामलाङ्कैः
श्रान्तः श्रान्तश्चिरतरधृतेः कायकन्यासमूहैः ।

སྤྱུག་བསྐལ་ཅན་ནམས་གདུང་ལ་སྤྱིང་ཟེའི་གཉིན་ཁྱོད་རབ་དུ་ཐོབ་གྱུར་ནས།
 སྤྱིབ་པ་ཀུན་དང་བྲལ་བའི་ངལ་གསོས་འདི་ནི་ཀྱི་ས་བདག་གིས་ཐོབ། 60

དེ་ལྟར་དེར་ནི་ཚས་སྟེན་དང་། གྱལ་བའི་གཏམ་གྱི་མཇུག་དུ་ནི།
 མཚར་ནས་ཚུལ་དེ་དག་སྟོང་གིས། དྲིས་ཤིང་དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་གསུངས། 61

སྟོན་གྱི་བསྐལ་པར་གྱོང་བྱིར་ནི། དག་བ་ཅན་དུ་ས་ཡི་བདག།
 དག་བ་ཞེས་ལ་བཅོས་ལྷན་འདས། བདེ་གཤེགས་དག་མཛད་ཅེས་པ་བྱུང་། 62

དེ་ཡི་དུས་ན་ཁྱིམ་བདག་ནི། ཚས་ཀྱི་ངང་ཚུལ་ཞེས་པ་བྱུང་།
 གྱུ་མཚོར་བགྱོད་པའི་རིན་ཅན་གྱིས། ནམ་ཐོས་སྤྲས་དང་མཚུངས་པ་ཐོབ། 63

དེ་ནས་དུས་ཀྱིས་དེ་བཞིན་གཤེགས། གཟི་བཟླ་དཔག་དུ་མེད་པ་དེ།
 འགོ་བ་ཀུན་གྱི་དོན་མཛད་ནས། བྱང་འདས་དབྱིངས་སུ་ཁྱུགས་པ་ན། 64

དེ་དང་བྲལ་བའི་མེས་གདུངས་པའི། ཁྱིམ་བདག་ཚས་ཀྱི་ངང་ཚུལ་ནི།
 གྱས་པས་བཅོས་ལྷན་འདས་དེ་ཡི། མཚོད་དེན་བྱེད་པ་ལ་བཙོན་གྱུར། 65

བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་དེ་ཡིས་ནི། རོར་བུ་གསེར་ཚོགས་མཚོད་དེན་ཅོས།
 གྱལ་བའི་བསྟན་པ་ལ་སྤང་པའི། བྲམ་ཟེ་ཡིས་ནི་ནམ་པར་བསྟོག། 66

བྲམ་ཟེ་ཚས་ཀྱི་གོགས་ནམས་ཀྱི། སྟོན་ཚུལ་དེ་ཡིས་གྱལ་ལ་བཤད།
 དེ་ཡིས་བྱིན་པའི་དཔའ་བོ་ནི། འགོག་བྱེད་སྟོག་པར་བྱེད་པ་ཐོབ། 67

त्वां लब्ध्वाहं व्यसनकरुणावान्धवं दुःखितानां
प्राप्तः सर्वावरणरहितां हन्त विश्रान्तिमेताम् ॥ ६० ॥

इति धर्मरुचे स्तत्र जिनस्य च कथान्तरे ।
कौतुकाद् भिक्षुभिः पृष्ट स्तद्वृत्तं सुगतोऽभ्यधात् ॥ ६१ ॥

पूर्वस्मिन् भगवान् कल्पे श्लेमनाम्नि महीपतौ ।
श्लेमङ्कराख्यः सुगतः श्लेमवत्या मभूत्पुरि ॥ ६२ ॥

तस्य काले गृहपति धर्मशीलाभिधोऽभवत् ।
समुद्रयाचासंरब्धरत्नैर्वश्रवणोपमः ॥ ६३ ॥

कृत्वा सर्वं जगत्कार्यं तस्मिन्नथ तथागते ।
निर्वाणधातुसंलीने कालेनामिततेजसि ॥ ६४ ॥

धर्मशीलो गृहपति स्तद्वियोगाग्नितापितः ।
भक्त्या भगवत स्तस्य स्तूपं कर्तुं समुद्ययौ ॥ ६५ ॥

मणिकाञ्चनसम्भारस्तूपारम्भे महात्मनः ।
जिनशासनविद्वेषाद्विप्रा स्तस्य न्यवारयन् ॥ ६६ ॥

विप्राणां धर्मविघ्नानां राज्ञो वृत्तं निवेद्य सः ।
तद्वृत्तं सुभटं प्राप्य प्रतिषेधकवारणम् ॥ ६७ ॥

མིང་གི་སྟོང་ཐུབ་ཅེས་བྱ་བ། རྒྱལ་པོ་འི་དཔའ་བོ་མཁའ་པ་དེས།
བཅ་ཟེ་ནམས་ལ་རབ་བསྐྱེགས་ནས། ཆད་པས་སྐྱབ་པས་ཕྱིར་ཕྱོགས་བྱས། 68

དེ་ནས་གོགས་བྲལ་བྱིས་བདག་གིས། གསེར་གྱི་མཆོད་དེན་ཞོར་བྱ་དང་།
ལྷ་ཉིག་དག་གིས་སྐྱས་བདག། སྟོན་ལས་དག་ནི་རབ་བསྐྱེགས་བ། 69

བདག་ནི་དགོ་བ་འདི་དག་གིས། སེམས་ཅན་ཡང་དག་སྟོལ་ལ་ཆགས།
སྐྱ་མེད་ཡང་དག་ཇོགས་བྱང་ཆུབ། བུད་ཅི་བཅ་པ་ཐོབ་གྱུར་ཅིག། 70

དེ་བཞེད་དེ་དག་ཐོས་གྱུར་ནས། སྟོང་ཐུབ་གྲུས་དང་བཅས་པས་བདག།
བྱིད་ཀྱི་ཉན་ཐོས་ཉིད་གྱུར་ཅིག། ཅས་པ་སྐྱས་ཏེ་སྟོན་ལས་བདབ། 71

ཆོས་ཀྱི་ངང་ཚུལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི། སྐྱན་ནི་ཐོབ་པས་དེ་ལ་སྐྱས།
སྐྱེག་པ་རབ་དུ་མང་བ་བྱོད། ཆོགས་ཆེན་དག་གིས་ཉན་ཐོས་གྱུར། 72

བསྐལ་པ་མང་པོ་སོང་བའི་ཆོ། ཡངས་བའི་དུས་ལ་སྐྱེག་ཟད་ནས།
སངས་རྒྱས་མཆན་ནི་ཐོས་པ་ན། བྱིད་ཀྱིས་དགོ་བ་ཐོབ་པར་འགྱུར། 73

བྱིས་བདག་ཆོས་ཀྱི་ངང་ཚུལ་དེར། དེ་ཡི་ཆོན་པ་ཉིད་གྱུར།
གང་ཞིག་སྟོང་ཐུབ་དུ་གྱུར་དེ། ལྷན་རིང་ལོན་ནས་ཆོས་སྟོན་འདི། 74

གཉིས་པའི་བསྐལ་པར་གྲོང་བྱིར་ནི། མར་མེ་ཅན་དུ་ས་ཡི་བདག།
མར་མེ་ཞེས་ལ་བཅོམ་ལྷན་འདས། སྟོན་པ་མར་མེ་མཆོད་ཅེས་གྱུར། 75

नाम्ना सहस्रयोधीति स राजसुभटः कृतौ ।

निर्भक्त्य विद्रुधे विप्रान् दण्डचासपराङ्मुखान् ॥ ६८ ॥

हेमस्तूपं गृहपतिं निश्चितं मणिमौक्तिकैः ।

वीतविघ्नं ततः कृत्वा प्रणिधानं समादधे ॥ ६९ ॥

सत्त्वसन्तारणासक्तां सुधासिक्तामनुत्तराम् ।

अनेन कुशलेनाहं सम्यक्सम्बोधिं माप्नुयाम् ॥ ७० ॥

सहस्रयोधी तेनोक्तं मेतदाकर्ण्य सादरः ।

आवकोऽहं तवैव स्यामित्यूचे प्रणिधानवान् ॥ ७१ ॥

धर्मशीलस्तमवदत् स प्राप्य ज्ञानलोचनम् ।

प्रभूतपापः कच्छ्रेण आवकस्त्वं भविष्यसि ॥ ७२ ॥

बहुवर्षे गते काले विशालकुक्षतक्षयात् ।

बुद्धाभिधानमाकर्ण्य कुशलं समवाप्स्यसि ॥ ७३ ॥

धर्मशीलो गृहपतिः सोऽहमेव तदाभवम् ।

सहस्रयोधी यश्चाभूत् सोऽयं धर्मरुचिश्चिरात् ॥ ७४ ॥

द्वितीयकल्पे भगवान् द्वीपाख्ये पृथिवीपतौ ।

द्वीपङ्गराभिधः शास्ता दीपवत्यामभूत् पुरि ॥ ७५ ॥

ནས་ཞིག་དཀའ་ཐུབ་ནགས་དགེས་དེ། རང་གི་གྲོང་ཁྱིམ་འཇུག་པའི་སྒྲུང་།
ས་བདག་དེ་ཡི་གྲུས་པ་ཡིས། ཕྱིན་ནས་རང་གིས་རབ་དུ་ལྷུས། 76

མི་བདག་གྲུས་པས་དེ་ལ་ནི། མཉམ་གཤིན་རབ་དུ་དང་བ་ཡི།
པད་བར་གཤེགས་པས་ཁས་སྒྲུངས་ཆོ། དཀོན་པའི་ཚོགས་ནི་རབ་དུ་བཤམས། 77

ཀ་ཤིང་གྲོང་ཁྱིམ་དག་དུ་ནི། ས་བདག་ནོར་ལྷ་དེ་བྱ་ཞེས་པའི།
གྲོགས་ལ་བཅོས་ཐུན་ཐྱོས་ཤིག་ཅེས། རྒྱལ་པོ་དེ་ཡི་པོ་ཉ་སྤྱིངས། 78

སྐབས་དེར་རྒྱལ་པོ་ནོར་ལྷ་དེ་བྱ། མཚོད་སྤྱིན་ལོ་ནི་བཅུ་གཉིས་པ།
ཆོ་ག་བཞིན་དུ་རྫོགས་པ་ན། ཡོན་ལྔ་དག་གིས་བདག་པ་བྱས། 79

ས་བདག་དེ་ལ་ལྷས་སྦྱས་པ། ཁྱོད་ཅན་བྲམ་ཟེ་གཉིས་འོང་འགྱུར།
ལྷོ་གྲོས་བཟང་དང་ལྷོ་གྲོས་སོ། དེ་ལས་དང་པོ་ལ་སྤྱིན་འོས། 80

དེ་ནས་ཁ་དོན་མཐར་ཕྱིན་དེ། ལྷ་མའི་ཡོན་ནི་དོན་གཉེར་བའི།
བྲམ་ཟེ་དེ་དག་ས་བདག་གི། མཚོད་སྤྱིན་ཞིང་དུ་ཡང་དག་འོངས། 81

ས་སྤོང་ནོར་ལྷ་དེ་བྱ་ཡིས་ཀྱང་། དེ་ཡི་མིང་གོས་གྲུས་པ་ཡིས།
ལྷོ་གྲོས་བཟང་ལ་མཚོད་སྤྱིན་ནི། མཇུག་དུ་ཡོན་ལྔ་དག་འབས་ཕུལ། 82

བྱི་སྟན་རིན་ཅེན་བཞི་རང་བཞིན། གསེར་གྱི་དབྱིག་པ་རིལ་བ་དང་།
རིན་ཅེན་གསེར་གྱི་སྟོད་དང་ནི། གསེར་ནི་བརྒྱ་སྟག་ལྔ་དག་གོ། 83

तपोवनरुचि भक्त्या कदाचित्तेन भूभुजा
जिनः पुरप्रवेशाय स गत्वा स्वयं मर्थितः ॥ ७६ ॥

प्रणये नृपते स्तस्मिन् वात्सल्येन प्रसादिना ।
सुगतेनाभ्युपगते सम्भारः समवर्त्तत ॥ ७७ ॥

स राजा काशीनगरीं वासवाख्यस्य भूपतेः ।
सुहृदः प्राहिणोद्धूतं भगवान् दृश्यतामिति ॥ ७८ ॥

अचान्तरे वासवेन राज्ञा द्वादशवार्षिके ।
यज्ञे समाप्ते विधिवत् कल्पिताः पञ्चदक्षिणाः ॥ ७९ ॥

तं देवतावद् भूपं विप्रौ त्वा मागमिष्यतः ।
सुमतिश्च मतिश्चेति दानार्हः प्रथमस्तयोः ॥ ८० ॥

अथाध्ययनपर्यन्ते गुरवे दक्षिणार्थिने ।
यज्ञक्षेत्रं क्षितिपते स्तौ समाजग्मतु र्दिजौ ॥ ८१ ॥

वासवोऽपि महीपालस्तन्नामश्रवणादरात् ।
ददौ हृष्टः सुमतये यज्ञान्ते पञ्चदक्षिणाः ॥ ८२ ॥

चतूरत्नमयीं शय्यां हैमौ दण्डकमण्डलौ ।
सुवर्णरत्नपात्रीञ्च हिरण्यशतपञ्चकम् ॥ ८३ ॥

རང་གི་བྱ་མོ་བྱན་གྱིས་བརྒྱན། མི་བདག་ཉིད་བར་བཅོན་པ་ན།
 རྫོ་གྲོས་བཟང་གི་ཚངས་སྤྱོད་ནི། བརྗོད་ཅིང་བྱ་མོ་ཡོངས་མ་སྤངས།॥

མཆོས་མ་ཞེས་པ་བྱ་མོ་དེ། གསེར་གྱི་འོད་ཅན་དེ་མཐོང་ནས།
 མཛོན་འདོད་ལྡན་པ་སངས་ཅོ་ཆ་ནི། རབ་དུ་བཏང་ནས་ཁྱ་བ་བྱས།॥

དེ་ནས་དེ་ཡིས་ཕྱིར་བརྗོད་ཀྱི། བྱ་མོ་ཚངས་སྤྱོད་ལྡན་མ་དེ།
 ཅགས་པལ་གཉིན་ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས་དེ། མར་མེ་ཅན་གྱི་གྲང་ཁྱིའི་སྐོང་॥

དེར་ནི་བྱན་གྱི་རིན་ཅེན་ནམས། རིས་པ་ཡིས་ནི་འཛོང་བྱེད་ཅིང་།
 རིན་གྱིས་ཉིས་པའི་མེ་དྲོག་གིས། དེ་ཡིས་དྲག་དུ་རྩ་མཆོད་བྱས།॥

རྫོ་གྲོས་བཟང་གིས་ཡོན་ཐོབ་པ། བཞད་པ་སྤྲུལ་པ་སྤྲུལ་ནས།
 དེ་ཡི་རྒྱང་མས་བསྟན་པ་ཡི། གསེར་གྱི་རྩྭ་ག་མ་རང་གིས་བརྒྱང་॥

དེ་ཉིད་ཀྱི་ནི་མཆོན་མོ་ལ། དེ་ཡི་རྩི་ལས་བཅུ་མཐོང་མེ།
 བདུད་ཅིན་གྱི་མཆོ་འཕུང་བ་དང་། བས་མཁའ་ལ་ནི་འགྲོ་བ་དང་॥

ཉི་ཟླ་མཐོང་དང་རྒྱལ་པོ་དང་། ཐུབ་པའི་ཚོགས་དང་ཤིང་དྲ་དང་།
 སྤང་དྲག་དང་དང་བ་དང་། དེ་བཞིན་སེང་གའི་རི་ལ་འཛོག་॥

དེ་ནས་དེ་ན་རབ་སད་དེ། ཐུབ་ཆེན་མངོན་ཤེས་ལྷ་ལྷན་པ།
 ལོ་མ་གསོལ་བའི་ཆལ་དུ་ནི། མི་ལས་འབྲས་བྱ་ཉན་དུ་སྐོང་॥

अलङ्कृताञ्च स्वसुतां नृपे दातुं समुद्यते ।
सुमतिर्नाग्रहीत् कन्यां ब्रह्मचर्यं मुदाहरन् ॥ ८४ ॥

कन्यापि सुन्दरौ नाम तं दृष्ट्वा कनकद्युतिम् ।
साभिलाषा समुत्सृज्य लज्जां चक्रे तदर्थनाम् ॥ ८५ ॥

प्रत्यास्थाता ततस्तेन सा कन्या ब्रह्मचारिणा ।
वैराग्यादभ्युविमुखी ययौ द्वीपवतीं पुरीम् ॥ ८६ ॥

तत्रालङ्काररत्नानां कुर्वाणा विक्रयं शनैः ।
सा मूल्यक्रीतकुसुमैः सदा चक्रे सुरार्चनाम् ॥ ८७ ॥

सुमतिर्गुरवे दत्त्वा दक्षिणाप्तं समीहितम् ।
हिरण्यश्रेष्ठं तत्पत्न्या निर्दिष्टं स्वयं मग्रहीत् ॥ ८८ ॥

तस्यामेव विभावर्यां स्वप्नान् दश ददर्श सः ।
पानं सुधासमुद्रस्य गमनं गगनेन च ॥ ८९ ॥

चन्द्रार्कस्पर्शनं राज्ञां मुनीनां मथ याजनम् ।
श्वेतेभ-हंस-सिंहाद्रिशिखरारोहणं तथा ॥ ९० ॥

सोऽथ प्रबुद्धः स्वप्नानां फलं श्रोतुं महामुनेः ।
जगाम पञ्चाभिज्ञस्य पर्णादस्य तपोवनम् ॥ ९१ ॥

དེ་ཡིས་རྒྱུ་ལ་དེས་སྒྲུ་པ། ཁྱོད་ཀྱི་མི་ལས་འབྲས་བྱ་བ།
མར་མེ་ཅན་གྱི་གྲོང་གནས་པ། བཅོམ་ཐུན་གྲུ་ལ་བ་ཉིད་ཀྱིས་མཁུན། 92

དེ་ཐོས་ཐུང་བར་ཐོ་བྱོས་བཟང་། མི་ལས་ལུང་བཟུན་འདོད་པ་ཡིས།
མཆོད་ནི་ཐོ་བྱོས་དང་འབྲོགས་དེ། གྲོང་ཁྱེར་མར་མེ་ཅན་དུ་སོང་། 93

སྐབས་དེར་གྲུ་ལ་པོ་མར་མེ་ཡིས། བཅོམ་ཐུན་ནང་དུ་བྱོན་པ་ཡི།
དགའ་ཉོན་ཆེ་ལ་གྲོང་ཁྱེར་དེ། དེས་ཅན་དང་ནི་གོས་ཀྱིས་སྒྲུ་པ། 94

དེ་ཡི་མཆོད་པ་དེ་མེ་རྟོག་ཆོགས། དེར་ནི་ས་བདག་གིས་བསྐྱབས་ཆོ།
ཉོ་རྩོང་དུག་གི་གནས་སུ་ནི། ངས་པར་མེ་རྟོག་མཐོང་མ་གྱུར། 95

དེ་ནས་བྱ་མོ་མཆོས་མ་དེ། མེ་རྟོག་ཉིད་དཀའ་གྱུར་པ་དེ་ཆོ།
མཆོད་པ་འཆད་པ་དེ་སྒྲུག་བསྐྱལ་གྱིས། གཟིང་བ་འཕྲེང་བ་མཁན་ལ་བྱས། 96

དེ་ནས་ཐོ་བཟང་བསོད་ནམས་མཐུས། འདས་སྐྱེས་མེད་པ་དེ་རྒྱུ་ནི།
འགའ་ཞིག་དུ་ཡང་དེ་དུས་ནས། བསྐྱོད་པ་ནི་འབྲུངས་པར་གྱུར། 97

དེ་དག་གྲུ་ལ་པོ་དེ་འཛིགས་པ་ཡིས། སྒྲས་ནས་སྲིད་པས་འཕྲེང་མཁུན་གྱིས།
དེ་ལ་བྱིན་ཅིང་དེ་ཡིས་ཀྱང་། ཐུས་ཆུའི་ནང་བཅུག་མཁྱོགས་པར་སོང་། 98

ཐོ་བྱོས་བཟང་པོ་རང་མཆོད་སྒྲུ། མེ་རྟོག་དོན་གཉེར་ཡོངས་འབྲུམས་པས།
བསྐྱོད་གྲུས་པ་དེ་བཞིན་རས་ཅན། མཆོས་མ་དག་ནི་ལས་དུ་མཐོང་། 99

स तेन पृष्टः प्रोवाच त्वत्स्वप्नानां फलोदयम् ।
जिनो जानाति भगवान् द्वीपवत्यां पुरि स्थितः ॥ ६२ ॥

तच्छ्रुत्वा सुमति स्तूर्णं स्वप्नव्याकरणोत्सुकः ।
सहैव मतिना आवा ययौ द्वीपवतीं पुरीम् ॥ ६३ ॥

तस्मिन्नवसरे राज्ञा द्वीपेन विपुलोत्सवे ।
सा प्रवेशे भगवतः पुरी रत्नाम्बरै र्वृता ॥ ६४ ॥

यत्पूजापुष्पसम्भारे सम्भृते तत्र भूभुजा ।
क्रयविक्रयवीथीषु नैवादृश्यत पुष्पकम् ॥ ६५ ॥

ततः सा सुन्दरी कन्या पुष्पं दुर्लभतां गतम् ।
पूजाविच्छेददुःखार्ता मालाकार मवोचत ॥ ६६ ॥

ततः सुमतिपुण्यानां प्रभावादप्यपङ्कजे ।
हृदे बभूव कस्मिंश्चित् तत्कालकमलोद्भवः ॥ ६७ ॥

तानि राजभयात्तस्यै लुब्धः प्रच्छाद्य मालिकः ।
ददौ साप्यम्बुकुम्भान्त निक्षिप्य त्वरितं ययौ ॥ ६८ ॥

सुमति र्जिनपूजायै कुसुमार्थी परिभ्रमन् ।
तां फुल्लपद्मवहुलां ददर्श पथि सुन्दरीम् ॥ ६९ ॥

དེ་ནས་དེ་ཡི་བསོད་ནམས་མཐུས། མོག་དང་བཅས་པ་དག་གིས་བཞིན།
བྱས་པའི་ནང་ན་རབ་བསྐྱེདས་པའི། བརྒྱ་ནམས་ཀྱིས་བཞིན་དག་བརྟན། 100

མེ་ཏོག་དོན་ཏུ་གཉེར་བ་དེས། གསེར་གྱིས་དེ་ལ་བསྐྱངས་པ་ན།
སྤོང་ལྷན་མ་ཡིས་ཡོངས་ཤེས་ནས། འཛུམ་བཅས་དེ་ལ་རབ་སྐྱེས་པ། 101

ཁྱོད་ཀྱིས་བདག་ནི་སྟོན་བཤང་ནས། ད་ལྟ་མེ་ཏོག་སྟོང་བར་བྱེད།
དམ་པ་ཚངས་སྟོན་བྱ་མོལ། ཤེབས་པར་སྐྱ་བའི་རིགས་མ་ཡིན། 102

ཁྱོད་ལ་མེ་ཏོག་རབ་བྱིན་པས། རྩེ་བ་གཞན་ཏུ་ཚུང་མར་བདག།
ཟུར་ཅིག་ཅེས་པའི་སྟོན་ལ་གྱིས། འདི་དག་སྟེར་གྱི་གཞན་ཏུ་མིན། 103

དེ་ལྟར་ཟུར་ཅེས་དེ་བཞེད་ཚོ། བརྒྱ་ལྷན་ནི་དེ་ལ་བྱིན།
རང་ཡང་མཚན་སྟེར་དེ་ཡིས་ནི། བརྒྱ་གཉིས་དག་རབ་ཏུ་བརྒྱང་། 104

དེ་ནས་ས་བདག་མར་མེ་དང་། ས་བདག་ནོར་ལྷན་བྱ་དག་ཀྱང་།
བཅོམ་ལྷན་ལེགས་པར་བྱོན་པ་ཅན། རྒྱས་པས་མངོན་ཏུ་འོངས་པར་ཟུར། 105

དེ་ནས་མར་མེས་དེ་ཡི་གདུགས། རིན་ཅན་ཟུར་མས་མཚན་པ་བརྒྱང་།
ནོར་འཛིན་བདག་པོ་ནོར་ལྷན་བྱས། ལྷ་བ་ལྟར་དཀར་ང་ཡལ་བོ། 106

ལྟ་དང་ཟུབ་པ་བྱང་སྟོང་དང་། རི་མ་མཚན་དང་གོང་ཁྱོད་ཏུ།
རབ་ཏུ་བཞུགས་ཚེ་སེམས་ཅན་ཀྱང་། ཀྱན་ཏུ་བདེ་བའི་དགའ་སྟོན་གྱིས། 107

पुण्यानुभावात्तस्यैव कुम्भाभ्यन्तरसंवृतैः ।
सजीवितैरिव मुखं दर्शितं कमलै स्ततः ॥ १०० ॥

अर्थ्यमाना हिरण्येन सा तेन कमलार्थिना ।
साभिलाषा परिज्ञाय सस्मिता त मभाषत ॥ १०१ ॥

त्यक्ताहं भवता पूर्वं कुसुमान्यद्य याचसे ।
कन्यासम्भाषणं साधो न युक्तं ब्रह्मचारिणः ॥ १०२ ॥

तव पुष्पप्रदानेन भार्या स्या मन्यजन्मसु ।
इत्येवं प्रणिधानेन ददाम्येतानि नान्यथा ॥ १०३ ॥

एवमस्त्विति तेनोक्ते पञ्च पर्व्वाणि सा ददौ ।
तस्मै स्वयञ्च पूजायै जग्राह कमलद्वयम् ॥ १०४ ॥

अथ द्वीपक्षितिपति र्वासवश्च महीपतिः ।
भगवन्तं समायान्तं भक्त्या प्रत्यभिजग्मतुः ॥ १०५ ॥

तस्य रत्नशलाकाङ्कं दौप्तं ह्यत्र मथाग्रहीत् ।
चामरं चन्द्रधवलं वासवो वसुधाधिपः ॥ १०६ ॥

सुरसिद्धर्षिगन्धर्वैः पूज्यमानस्य सर्व्वतः ।
पुरप्रवेशे तस्यासीत् सर्व्वसत्त्वसुखोत्सवः ॥ १०७ ॥

མཐོ་ཤིང་མཆོག་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཡ། སྤུའ་བ་ལྷ་སར་བདོན་པ་ཕྱིས།
མཐོ་ཤིང་མཆོག་གི་དེ་མཁུ་ཡས། རི་ཞིག་ཉར་ལྷས་པས་ཐོབ་ལྟར༥

108

མཛོལ་པའི་ཞལ་སྐུ་ལྟོ་དག། རབ་ཏུ་འཕངས་ནས་ཐུལ་སྦྱར་ཏེ།
ཀུན་དགའ་ཅན་དེས་རབ་པའི་བྱར། སྐུ་ལྟོ་ལྟར་ཐུག་འཇུག། 109

དེ་ཡི་མཉུན་ན་ཡང་ས་པ་ཡི། ལེགས་བྱས་བཞིན་དུ་བརྒྱུ་ནམས།
དེ་མཉུན་ཞལ་གྱི་ཆུ་བའི་མཐར། མཚོ་དེ་པ་ཡང་དག་ཏུ་བཞེས།

པམོམ་ཐུན་མཉུན་དུ་དང་པ་ཡི། བཞོས་མས་གྲུས་པས་དབ་གཏོར་བའི།
པམོམ་གྲུས་པ་ཐུང་དཔའི། ཐུན་གྱི་གྲུན་ཉིད་དཔལ་དུ་གྱུར།

111

མོ་བཟང་རབ་ཏུ་བཏུད་པ་ཡི། རལ་པའི་ཚོགས་ནི་བདེ་གཤེགས་ཀྱི།
ཞུས་ཀྱིས་མཐོན་པས་སྦྱང་ཡུར་ཅིང་། དེ་བཞིན་གཞན་ནི་རབ་ཏུ་བསྐྱུངས། 112

དེའི་བྱ་བ་བྱས་ཀྱང་ཅོང་། མཁའ་ལ་འགྲོ་བ་ཐོབ་པ་ནི།
འཇིག་རྟེན་ཐམས་ཅད་ཉན་པ་ལ། བཅོམ་ཐུན་གྱིས་པས་བཀའ་སྒྲུབ་པ་॥ 113

ཐུགས་ཀྱི་ཡང་དག་རྒྱུ་ཡི། བྱང་ཆུབ་སྤོངས་སྒྲོ་བ་རྩེ་ཁྱོད།
འཛིན་ཏེ་ཕྱི་མེད་ཞིན་པ་ཤེས། ལྷ་ཀྱུ་ཐུབ་ཅེས་བྱ་བར་འགྱུར། ॥

གྲིལ་གྱིས་བཅངས་དཔེ་བཞུངས་ཤིང་། མཁའ་ལ་མེར་བོ་ཆུང་ཆུང་མོ།
 བཙན་ཏེ་ཕྱི་དཔེ་བཞུངས་ཤིང་། རྩོམ་པོ་བཞུངས་དཔེ་བཞུངས་॥

निविडे जनसंपाते जिनसन्दर्शनोत्सुकः ।

सुमति स्तत्प्रभावेण कथञ्चिन्मार्गं माप्तवान् ॥ १०८ ॥

क्षिप्त्वा शास्तु श्रवणयोः कमलानि कृताञ्जलिः ।

स तं ववन्दे सानन्दः क्षितौ कौर्णजटाभरः ॥ १०९ ॥

तस्य पद्मानि वैपुल्यं सुकृतानीव तत्क्षणात् ।

अवाप्य चक्रुश्चक्राभां सर्वां सञ्जारिणीं पुरः ॥ ११० ॥

सुन्दर्या सादरोत्सृष्टं भक्त्या भगवतोऽग्रतः ।

फुल्लारधेऽप्युपलं ययौ कर्णावतंसताम् ॥ १११ ॥

जटाकटप्रः सुमतेः सुगतेन प्रणम्यमानः ।

व्यशीर्यत पदाक्रान्तः प्रादुरासीत्तथा परः ॥ ११२ ॥

सम्बन्धोत्पत्तो तस्मिन् प्रयाते कृतकृत्यताम् ।

शृण्वतः सर्व्वलोकस्य बभाषे भगवान् जिनः ॥ ११३ ॥

सम्यक्सम्बोधि मासाद्य सुमते त्व मनुत्तराम् ।

लोके शाक्यमुनि नाम भविष्यसि तथागतः ॥ ११४ ॥

उदीरिते जिनेनेति पुष्यवर्षे दिवश्च्युते ।

जटां स्तूपप्रतिष्ठायै जगृहुः सर्व्वमन्त्रिणः ॥ ११५ ॥

ས་ལ་མཆེད་ཀྱི་རལ་པ་ནི། བཅོམ་ལྷན་ཞབས་ཀྱིས་མནན་མཐོང་ནས།
 ཉན་པ་ཉིད་ཀྱི་མཛོན་ཁེངས་པས། རྒྱ་གྲོས་ཁོ་བས་འབྲུགས་པར་གྱུར། 116

དེ་ཡི་ནས་འགྱུར་རྒྱུངས་པ་ལས། རྒྱུས་པ་རྒྱུ་གྲོས་བཟང་པོས་བརྒྱུག།
 དེ་ཉིད་དང་ནི་རྩན་ཅིག་དུ། རྩོན་པའི་མདུན་དུ་རབ་བྱུང་ལྷངས། 117

དེ་ནས་དུས་ཀྱི་ལུས་ཀྱི་མཐར། རྒྱུ་གྲོས་བཟང་གིས་རྩ་ཡི་གནས།
 དགའ་ལྷན་ཞེས་པ་ཐོབ་གྱུར་དེ། རྒྱུ་གྲོས་དག་ནི་ལྷལ་བར་སོང་། 118

ད་ཅ་རྒྱུ་བཟང་དེ་ཉིད་ང་། རྒྱུ་གྲོས་རྒྱུ་གྲོས་ནམ་བསྐྱད་པས།
 ཉམས་པར་གྱུར་པ་ཆོས་སྤྱད་འདི། མཛེས་མ་དེ་ནི་གྲགས་འཛོན་མའོ། 119

གཟུམ་པའི་བསྐྱལ་པར་བཅོམ་ལྷན་འདས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་འཁོར་བ་
 འཛིག།
 རྒྱ་ན་མེད་པའི་ཡི་ཤེས་གཏོར། འཛེས་བྱའི་སྒྲིང་དུ་སྤྱོན་བྱུང་གྱུར། 120

དེ་ཡི་དུས་ན་འཕགས་གྲུལ་དུ། ཆོང་པ་ཙན་ཉིན་ཞེས་པ།
 ཁོར་ཆེན་ཉོ་ཆོང་དག་གིས་ནི། རབ་དུ་གྲགས་པ་བྱུང་བར་གྱུར། 121

དེ་ཡི་ཆུང་མ་འདོད་པའི་སྟོབས། ཞེས་པ་བྱོས་བྱེད་ལྟར་མཛེས་བྱ།
 དུས་བྱིན་ཞེས་ནི་བྱ་བ་དག། ལུས་བཞིན་དུ་ནི་དགའ་བ་བྱུང་། 122

ཁྱིམ་ལྷགས་ཆུང་མ་ལ་བཀོད་ནས། ཁོར་དོན་གཉིས་དེ་རྒྱ་མཆོར་སོང་།
 འཕན་རྩ་ཡིས་བཞིན་ཁོར་ཙན་ནམས། ཁོར་དག་གིས་ནི་སྤྱོད་པ་འཕེལ། 123

भगवच्चरणाक्रान्ता आतु ईष्टा जटाः क्षितौ ।
ओचियत्वाभिमानेन मतिः कोपाकुलोऽभवत् ॥ ११६ ॥

निवार्य सुमति स्तस्य विकारं मोहसम्भवम् ।
तेनैव सहितः शास्तुः प्रव्रज्या मग्रहीत् पुरः ॥ ११७ ॥

ततः कालेन सुमति र्देहान्ते तुषिताभिधम् ।
अवाप देवनिलयं मतिश्च नरकं ययौ ॥ ११८ ॥

सोऽहं सुमतिरेवाद्य मतिश्च मतिविक्रवात् ।
अयं धर्मरुचिः क्लिष्टः सुन्दरी सा यशोधरा ॥ ११९ ॥

तृतीये भगवान् कल्पे ककुच्छन्द स्तथागतः ।
अनुत्तरज्ञाननिधि र्जम्बुद्वीपे पुराभवत् ॥ १२० ॥

बभूव समये तस्मिन्नुज्जयिन्यां महाधनः ।
वर्णिकु चन्दनदत्ताख्यः प्रस्थातक्रयविक्रयः ॥ १२१ ॥

तस्य कामबलाख्यायां जायायां मदनद्युतिः ।
नन्दनरामिधानोऽभूत् पुत्रः काय इव प्रियः ॥ १२२ ॥

अर्थार्थौ स जगामाब्धिं पत्नीन्यस्तृहस्थितिः ।
धनेन धनिनां तृष्णा लवणेनेव वर्द्धते ॥ १२३ ॥

དེ་ཡི་རྩང་མ་བྱོ་སོང་ཆོ། ལང་ཆོས་སྤྱོད་ཤིང་སོངས་པ་ཡིས།
 ཁྱིམ་གྱི་བསམ་པ་ཡོངས་བཏང་ནས། འདོད་པའི་བསམ་པ་ཏན་ལ་ཆགས་གྱུར། 124

དེ་ཡིས་ནོར་གྱི་ལས་ལ་ནི། གཞིན་རྒྱ་ནས་བྱིན་ནས་བཀོད་ནས།
 དག་དུ་ཁང་བཟང་བ་གམ་དུ། གནས་དེ་རྒྱལ་པོའི་ལས་ལ་བལྟས། 125

གཡོག་འཁོར་མང་པོའི་ཁྱིམ་དུ་ནི། རང་དབང་གནས་སྐབས་བྲལ་བ་དེས།
 འུགས་རིངས་ཕུང་ནས་མ་མ་ནི། གན་མོ་དག་ལ་མངོན་སྟོགས་སྤྲུས། 126

ཁྱིམ་ནི་འཕྱོར་ཞིང་ཡོངས་སྤྱོད་མང་། སྤྱོད་བཀའ་ལས་ཉན་པ་འདིར།
 རང་དབང་སྤྱོད་པས་དམན་པ་ཡི། མ་མ་བདག་ལ་དགའ་བ་མེད། 127

སྤྱོད་པའི་ཡོངས་སྤྱོད་མེད་པ་ན། བྱད་མེད་དགའ་བ་བསྟེན་པ་ནི།
 དབང་གིས་མ་ཡིན་བཀྱར་སྟེ་མིན། རྒྱན་གྱིས་མ་ཡིན་ཟས་ཀྱིས་མིན། 128

དེ་སྤྱད་ཁྱིམ་ནི་ཡོངས་བཏང་ནས། བདག་ནི་འདུན་པས་རྒྱ་ཞིང་འགྲོ།
 གཞིན་སྤྱོད་བྱ་ནི་འདི་ལ་ཡང་། བདག་ནི་ཆགས་པའི་དབང་མ་གྱུར། 129

རིགས་ཀྱི་འཕྱུག་ངོགས་ཀྱིས་བཅིངས་ཤིང་། གཉེན་གྱི་འཛིང་པས་
 བསྐྱམས་པ་དག།
 བྱད་མེད་དགའ་བའི་ངང་རྩལ་ཅན། གཡོ་ལྷན་དག་གིས་བཟོད་མ་ཡིན། 130

ཞིས་སྤྱོད་ལ་མ་མ་ནི། ཤིན་དུ་མཛའ་བས་འཁྱུགས་པས་སྤྲུས།
 མཉེས་པ་ཤིན་ཤིན་དུ་ཡངས་པའི་དཔལ། བཏང་ནས་འགྲོ་བ་རིགས་མ་ཡིན། 131

तत्पत्नी प्रोषिते पत्यौ योवनेऽऽदमोहिता ।
गृहचिन्ताः परित्यज्य कामध्यानपराभवत् ॥ १२४ ॥

कुमार मश्वदत्तं सा निधाय धनकर्मणि ।
सदा प्रासादशृङ्गस्था राजमार्गं व्यलोकयत् ॥ १२५ ॥

स्वैरावकाशरहिता बहुमृत्यजने गृहे ।
दृढधात्रीः समभ्येत्य दीर्घोच्छ्वासाज्जगाद सा ॥ १२६ ॥

विभवे बहुभोगेऽस्मिन्नाधाधीनजने गृहे ।
स्वैरसञ्चारवेद्याय मातः सत्यं न मे रतिः ॥ १२७ ॥

नाधिकारैर्न सत्कारैर्नालङ्कारैर्न भोजनैः ।
विना पुरुषसम्भोगं भजन्ते ललनाः सुखम् ॥ १२८ ॥

तस्माद् गृहं परित्यज्य गच्छामि च्छन्दसां गी ।
बाल्ये जातः सुतोऽप्येष न स्नेहायतनं मम ॥ १२९ ॥

कुलकूलदयाबद्धा बन्धुबन्धनयन्त्रणाम् ।
न सहन्ते तरङ्गिण्यो रतिशीलाहि योषितः ॥ १३० ॥

इति ब्रुवाणां तामूचे धात्रीः ॥ १३१ ॥
वत्से न गमनं युक्तं त्यक्त्वा सुविपुलां श्रियम् ॥ १३२ ॥

བྱ་བ་མང་པོས་བྱིས་འདིར་ནི། སྤྲུལ་བས་སྤྱོད་པ་མི་སྤྲུར་དེ།
གསལ་བའི་སྤྱོད་པ་སྐད་ཅིག་གིས། རྒྱལ་པོ་ཡི་ནི་ལས་དུ་གྱུ། 132

ལང་ཚོ་ཚ་བས་རབ་གདུངས་པ། ཁྱོད་ཀྱིས་སྤྱོད་པ་ཇི་ལྟར་བསྐྱུང་།
བྱིས་བྱི་གཏིར་ཡང་ཀླང་བ་ཡིས། རབ་སྤངས་ཁྱོད་ཀྱིས་ཇི་ལྟར་འབྱོ། 133

འདི་ནས་འདོད་པའི་དུག་འབབས་ཤིང་། འདི་ནས་སྐད་ཅིག་ག་ཡང་ལ་སྐྱུང་།
གཉིས་ཀ་གེ་ཚེས་འདི་ལ་ནི། ཁྱོད་ཀྱིས་ཅི་བྱ་ཡོངས་མི་གས། 134

ག་ཡོ་ཞིང་དག་མཚན་ལྡན་པ་རྣམས། ཇི་སྲིད་གོས་ནི་མ་དོར་བར།
དེ་སྲིད་སྒྲིག་གི་རྩོད་གིས་ཀྱང་། གཞན་གྱི་བྱད་མེད་དོན་དུ་གཉེར། 135

འོག་པག་གོས་ནས་བྱངས་པ་ན། མ་མ་མ་ཞེས་འདར་བྱད་ཅིང་།
བདག་འབྱོ་བྱོངས་ཤིག་བྱོངས་ཤིག་ཅེས། སྒྲ་སྒྲིག་ས་དེ་ནི་སྤྱ་ཞིག་འདོད། 136

ནས་པ་ཀུན་དུ་བྱ་བ་བྱས། སྒྲེ་བོས་གོས་མེད་མཐོང་ནས་ནི།
ལག་པའི་གཞེས་ཀྱིས་བསྐྱུལ་པ་ཡིས། ཉེ་ཅོ་ཚུལ་བཞིན་འབྲས་པར་བྱེད། 137

ལྷན་པར་དགའ་བའི་ཚོས་ཀུན་དང་། སྐད་ཅིག་ཕྱིར་ནི་བདེ་བར་འབྱོགས།
ཕྱིན་ནས་སྤང་བ་རབ་སྤངས་པའི། འཛིག་དེན་པ་རོལ་དག་དུ་འབྱོགས། 138

བཞིན་སྤྱོད་ངོ་ཚད་སྤྱུག་བསྐྱུལ་ཅན། འབྲས་མེད་ཉམས་ཤིང་དམན་པ་དེ།
ཚུལ་ཁྲིམས་རིན་ཅན་ལས་ངན་དུ། སྤྱོད་བར་གྱུར་པ་འཚོལ་བ་བཞིན། 139

बहुकृत्ये गृहे त्वस्मिन् गुप्तचर्या नियुज्यते ।
क्षणेन स्वैरचरितं राजमार्गेषु धावति ॥ १३२ ॥

कथं रक्षसि चारित्र्यं सन्तप्ता यौवनोष्मणा ।
कथं गृहनिधानञ्च पादेनोत्सार्य गच्छसि ॥ १३३ ॥

इतः कामविषावेशः श्वभ्रपातः क्षणादितः ।
अस्मिन्नुभयसन्देहे न जाने किं करिष्यसि ॥ १३४ ॥

तावत् प्राणपणेनापि चपलाः सकुतूहलाः ।
परस्त्रियं प्रार्थयन्ति न यावदस्त्र मुञ्चति ॥ १३५ ॥

न न नेति समुत्कम्पिरसनां ककर्षणे ।
गच्छामि मुञ्च मुञ्चेति कणन्ती कस्य नेप्सिता ॥ १३६ ॥

दृष्ट्वा विवसनां तत्कर्तव्यः सर्व्वथा जनः ।
भुजपञ्जरनिर्मुक्तः शुकवृत्त्या पलायते ॥ १३७ ॥

तिमिरे रतिचौरेण क्षणाद्द्विखसङ्गमः ।
पुनः गदोत्तालोके परलोकसमागमः ॥ १३८ ॥

सा नष्टा निष्फलाकृष्टा लज्जाकृष्टादधोमुखी ।
कुमार्गे हारितं यान्ती शीलरत्नमिवेक्ष्यते ॥ १३९ ॥

རི་མེད་ཚུལ་ཁྲིམས་དོ་ཡལ་འདོད་བའི་ངལ་དུ་བ་གྲིས་ཆད་ཅིང་།
 ལྷ་དྲིལ་འབྲས་བུ་ས་གཞི་ཡོངས་སྤྲ་ཁེངས་བར་བྱིད་བ་བཞིན།
 མི་དམན་ཆགས་བུལ་དུ་བདགས་མཆི་མའི་ཐོགས་པ་རགས་པ་ཡིས།
 ཉིས་སྦྱོད་སྦྱང་བ་རབ་དུ་སྦྱོས་པ་དེ་ནི་ཅུ་བར་བྱིད། ॥

140

བྱིས་པའི་འཛུམ་བུ་བསིལ་ཟེར་ཅན་ལྟར་མཛོས་པ་ལ་ཡང་རབ་
 ཏུ་སེམས་བྱིད་ཅིང་།
 བདུ་ཕྱན་ལྟར་ལྷས་ནི་མཆོག་དུ་རྒྱུམ་ཞིང་འཕལ་ལ་རབ་དུ་ཉམས་གྱུར་དེ།
 བྱིས་བྱི་ནང་དུ་ཕན་ཚུན་གཏམ་ནམས་ཕྱིར་ནི་རང་གི་གཏམ་དུ་ཐོས་གྱུར་བ།
 འཕྱོན་མ་ནམས་ཀྱི་ཡིད་ནི་ཅུ་ཡི་འདབ་མ་བསྦྱོད་པ་ལས་དོགས་པར་གྱུར། ॥ 141

གཟུགས་ཀྱི་དྲིགས་པས་གཞོན་ཏུ་མས། ཁྱོ་ཡི་བྱིས་ལས་ཕྱི་རོལ་འཕྱོན།
 ཡོངས་དོག་ནམས་ཀྱི་བསོད་ནམས་ཀྱིས། གནས་ལ་ཡོངས་བདགས་ཕྱི་
 བས་དོར། ॥ 142

དེ་སྤྲད་བྱིས་ན་གནས་པ་ཁྱོད། ཇི་ལྟར་སྦྱིས་བྱ་དང་འགྲོགས་ཤིང་།
 འཛིག་དེན་དག་གིས་མི་ཤེས་པ། དེ་ལྟར་རིགས་པ་བདག་གིས་བཟོད། ॥ 143

ཁྱོད་ཀྱི་གཞོན་ཏུ་དམ་བྱིན་འདི། ཅུང་ཟད་ལང་ཚོ་རྒྱལ་ལ་ཉ།
 སྦྱོ་བས་དོགས་བུ་མིན་པའི་སྤྲད། མཆོག་དུ་བདེ་བ་ཡོངས་སྦྱོད་འོས། ॥ 144

བས་པ་འདི་ལྟའི་བཞིན་བཟང་མ། མཛོས་སྤྲལ་ཅན་ནི་ག་ལ་རྟེན།
 གལ་ཏེ་རི་ཞིག་རབ་བསྐྱབས་ན། འདི་ནི་གཞོད་མེད་ནམ་པ་མིན། ॥ 145

सा रोदिति प्रसृतदुश्चरितापवादा
स्थूलास्रविन्दुभि रमन्दविषादकन्दैः ।
क मश्रमचुटितनिर्मलशौलहार-
मुक्ताफलैरिव धरां परिपूरयन्ती ॥ १४० ॥

बालस्यापि तुषाररश्मिरुचिरं संचिन्तयन्त्याः स्मितं
म्लायन्त्याः सहसा निमौलिततनोः पद्माननायाः परम् ।
गेहान्तः स्वकथां मिथः कथयता माकर्णयन्त्या वहिः
स्वैरिण्या स्तृणपल्लवेऽपि ललिते साशङ्कशङ्कां मनः ॥ १४१ ॥

रूपदर्पेण निर्यान्ति तरुण्यः पतिवेश्मनः ।
पश्चात् परीक्ष्य त्यज्यन्ते पुण्यस्थाने परीक्षकैः ॥ १४२ ॥

तस्माद् गृहस्थिताया स्ते यथा पुरुषसङ्गमः ।
लोके भवत्यविदित स्तथा युक्तिं वदाम्यहम् ॥ १४३ ॥

अश्वदत्तः कुमारोऽसौ किञ्चिदासन्नयौवनः ।
जनस्य शङ्क्योऽपि सुखभोग्यः परन्तव ॥ १४४ ॥

एवं विदग्धः सुमुखः कान्तिमान् प्राप्यते कुतः ।
निरपायः प्रकारोऽयं यदि तावत् प्रवर्तते ॥ १४५ ॥

ཞེས་པ་མ་མའི་ཚོག་ཐོས་ནས། དེ་ཡིས་ཀྱང་ནི་རིགས་པར་བསམས།
 ཆགས་པ་དྲག་པོའི་ནམ་པ་ཡིས། མོང་བས་སྒྲིག་ལྷུང་མཐོང་མ་ཡིན། 146

དེ་ནས་མ་མས་དཔ་བྱ་ཡིས། བྱད་མེད་མོངས་སྒྲིད་བདེ་བསྐྱབས་པ།
 བསྐྱབས་ཤིང་བསྐྱབས་ནས་གཞིན་ལྷན་ཡིད། ཡལ་ལ་མངོན་པར་སྒྲོགས་
 པར་བྱས། 147

དྲག་དྲུ་འདོད་པ་རབ་སྒྲིམ་ནས། དེ་ལ་དེ་ཡིས་རབ་སྐྱས་པ།
 བྱུངོད་ལ་འོས་འགའ་ཞིག་ནི། བདག་པོ་ཡལ་གཞན་སོང་བ་ཡོད། 148

ཁང་སྡོང་སྒྲིམ་མ་མེད་པར་ནི། མཚན་མོ་མི་སྒྲུ་ལ་བདེན་དེ།
 ཤིན་དུ་ངོ་མཚར་ལྡན་མ་དེ། བྱོད་དང་ཡང་དག་འགྲོགས་པར་འདོད། 149

ཅས་པ་དེ་ཡི་ཚོག་ཐོས་ནས། མངོན་པར་འདོད་ལྡན་ཆོང་པའི་བྱས།
 དྲག་དྲུ་སྐྱས་པའི་བྱིས་དུ་ནི། མ་དང་དགའ་མགུར་འགྲོགས་པ་བཏེན། 150

དྲག་དྲུ་རབ་བསྐྱབས་བྱིས་དུ་ནི། དགའ་མགུར་སྒྲིད་པ་སྒྲིན་བྱེད་པ།
 དེ་ལ་ཆགས་པའི་མེ་དག་ནི། རབ་དྲུ་འཕེལ་ཞིང་ཞི་མ་གྱུར། 151

དེ་ཡི་བསམས་པ་དྲག་དུ་ནི། རབ་དྲུ་བསྐྱབས་པའི་སྒྲུག་བསྐྱལ་འདི།
 མི་བཟོད་གཟུགས་ཀྱི་མོངས་སྒྲིད་ལ། སྤང་བ་ཉིད་ནི་འཛོ་བ་ལོ། 152

པན་ཚུན་བཞིན་གྱི་ཅུ་སྐྱེས་ལ། ནམ་པར་ལྟ་བའི་རོ་བྲལ་བའི།
 འོ་ཡི་དགའ་མགུར་སྒྲིད་པ་ལ། བདེ་བའི་དགའ་སྒྲིན་འགའ་ཡོད་མིན། 153

इति धात्रीवचः श्रुत्वा सापि युक्त ममन्यत ।
तौव्ररागप्रकारान्यः पापपातं न पश्यति ॥ १४६ ॥

धात्री ततः कुमारस्य सम्भोगसुखवर्णनाम् ।
स्वरं विधाय विदधे विषयाभिमुखं मनः ॥ १४७ ॥

त मवोचत साशङ्कं कृत्वा कामप्रतारणम् ।
अस्ति वत्स त्वदुचिता काचित् प्रोषितभर्तृका ॥ १४८ ॥

शून्ये वेश्मनि निर्दोषे रात्रौ मौनावलम्बिनौ ।
लज्जावती सा सुतरां त्वया सङ्गम मिच्छति ॥ १४९ ॥

इति तस्या वचः श्रुत्वा साभिलाषो वणिक्सुतः ।
सदा गुप्तगृहे भेजे जनन्या रतिसङ्गमम् ॥ १५० ॥

सततं सेवमानायाः प्रच्छन्नभवने रतिम् ।
वर्द्धमानः परं तस्या रागाग्निर्न शमं ययौ ॥ १५१ ॥

साचिन्तयदिमां नित्यं प्रच्छादनकदर्थनाम् ।
न सहे रूपभोगस्य प्रकाशः किल जीवितम् ॥ १५२ ॥

अन्योन्यवदनाभोजविलोकनरसं विना ।
न चुम्बने न सुरते कश्चिदस्ति सुखोत्सवः ॥ १५३ ॥

དེ་བསྐྱབས་པ་ཡི་ཉོན་མོངས་ནི། རབ་དྲུ་འབད་པས་བཅོམ་བྱས་ཏེ།
འབྲེལ་ལ་མོངས་སྤྱོད་གཞིན་ཏུ་མ། གསལ་བར་བདག་གིས་བསྟན་པར་བྱ། 154

ཞེས་པ་མཚན་མོ་རབ་བསམས་ཏེ། རབ་གསལ་ལུས་དེར་གོས་དག་ནི།
ཡོངས་སུ་ཐེ་བའི་རིག་བ་ཡི། ཉང་པར་དེ་ལ་རབ་གསལ་གྱུར། 155

དེ་ཡིས་རང་གིས་མ་མཐོང་ནས། ཙ་བ་བཅད་པའི་ཐོན་པ་བཞིན།
སྤྲིག་པའི་དུག་ནི་འབེབས་པ་ཡི། རབ་དང་བྲལ་བར་བྱས་ཏེ་སྤྱང་། 156

དེ་ཡིས་བསེལ་བའི་ཆུས་བྲན་ཏེ། དལ་གྱིས་འདྲུ་ཤེས་ཐོབ་པ་དེས།
གྱུ་ཆེ་གཡང་སར་འབྱམ་པ་ལ། སྤྲུག་བསྐྱལ་གྱུར་བཞིན་སྤྲི་སྤྲུགས་ཕུང་། 157

དབྱལ་བར་སྤྱང་བའི་པོ་ཉ་མོ། འདོད་པས་མོངས་མ་དེ་ཡིས་ནི།
སྤྲིན་མའི་འབྲི་ཤིང་གཟེངས་བསྟེན་ཅིང་། ལག་པས་ཡོངས་འབྱུད་དེ་ལ་སྤྲུས། 158

ཁྱོད་ཀྱི་བྱ་ངན་བཟོད་དག་འའདི། གནས་མིན་རྒྱན་པ་དག་ལ་ཅི།
བྱད་མེད་ཆོས་ཀྱིས་བསྐྱམས་པ་ནམས། མི་བདེན་ཁྱོད་ཀྱིས་མི་ཤེས་སམ། 159

ཁྱོད་ཀྱི་སྤྲུག་བསྐྱལ་ཡོངས་མ་སྤྱོད། སུ་ཡི་ཡང་ནི་མོར་མ་སྤྱོགས།
བྱན་མོངས་བདེ་བའི་ཡོངས་སྤྱོད་འདིས། ཁྱོད་པ་སྤྲིག་པའི་བག་ཆགས་ཅི། 160

གཡོ་ལྷན་བསྐྱམས་པ་མེད་པ་ཡི། ཅ་སྤྱང་བྱད་མེད་བྱན་མོང་ཉིད།
གང་ལ་པ་ཡིས་བྱས་བྱས་ཏེ། བུ་ནི་བྱས་བྱད་མིན་ནམ་ཅི། 161

तस्मात् प्रच्छादनायासं कुमारस्य प्रयत्नतः ।
भङ्क्ता प्रसभसंभोगे प्रदिशामि प्रगल्भताम् ॥ १५४ ॥

इति सञ्चिन्त्य सा रात्रौ प्रभाते व्यक्तविग्रहा ।
ययौ वस्त्रपरावृत्तियुक्त्या तस्य प्रकाशताम् ॥ १५५ ॥

स निजां जननीं दृष्ट्वा च्छिन्नमूल इव द्रुमः ।
पपात पातकविषावेशेन विवशीकृतः ॥ १५६ ॥

तथा शीताम्बुना सिक्तः शनैः संज्ञा मवाप्य सः ।
विललाप पृथुश्वम्ने विभ्रष्ट इव दुःखितः ॥ १५७ ॥

त मुवाच परिष्वज्य भुजाभ्यां कण्ठगोलेन ।
भूलतां सा समुन्नाम्य नरकापातदूतिकाम् ॥ १५८ ॥

मिथ्या किमय मस्थाने विषाद स्तव दुःसहः ।
किं न जानासि नारीणा मसत्यधर्मयन्त्रणाम् ॥ १५९ ॥

न त्वयोत्पादितं दुःखं हृतं वा कस्यचिद्धनम् ।
साधारसुखभोगेऽस्मिन् केयं ते पापवासना ॥ १६० ॥

सरित्साधारणा नार्थ्य स्तरङ्गिण्यां निरर्गलम् ।
यस्यामेव पिता स्नाति तस्यां न स्नाति किं सुतः ॥ १६१ ॥

ལམ་གང་ནས་ནི་བ་སོང་བ། དེ་ཉིད་ནས་ནི་བྱ་ཡང་འགོ།

བྱད་མེད་བརྒྱ་ལམ་དག་དང་མཚུངས། བྱན་སོང་བ་ཡིས་བགོད་བྱ་ཉིད། 162

བྱད་མེད་གཅིག་གིས་སྤྱད་བྱ་ཉིད། གཞན་དང་གཞན་གྱིས་འོས་མིན་པ།

འདི་ནི་འགའ་ཞིག་སྤྲུག་དོག་དང་། རྒྱན་པས་དམ་ཚིག་བྱས་པ་ཙམ། 163

དམ་པའི་དོན་ཏུ་དགའ་མགུའི་སྤྱད། བགོད་པར་མི་བྱ་འགའ་ཡང་མེད།

པ་དང་བྱ་ཡི་སྒོར་གཅིག་བཞིན། བྱད་མེད་ཉི་ཤར་ཡོངས་སྤྱོད་བྱ། 164

ཞེས་དེ་དེ་ཡི་འབད་པ་ཡིས། ཡོངས་སྤྱོད་ལ་དེ་མངོན་སྤྱོད་ཀྱིས་བྱས།

འདོད་ཆགས་སྦྱེས་པས་དྲག་པར་ཡང་། བྱུགས་བཞིན་ཏུ་ནི་མ་ཉིད་བསྟེན། 165

དེ་ནས་དུས་གྱི་པ་དག་ནི། ཅུ་གཏིར་ཆེ་མས་སྤར་འོངས་པ།

མ་ཡིས་བསྐྱལ་བ་དེས་གསང་ནས། དུག་གིས་སྒོག་དང་བྲལ་བར་བྱས། 166

དེ་ནས་ཆགས་པ་འཕེལ་བ་ཡི། མ་བསྐྱམས་བདེ་བ་འཆོལ་བ་དེས།

མཛེའ་བས་སོངས་པའི་གཞིན་རྒྱལ། མཛེའ་བས་དལ་གྱིས་རབ་སྤྲོས་པ། 167

མ་བསྐྱམས་བདེ་བ་ཐོབ་པའི་སྤྱད། མྱིང་པོ་འེ་ནོར་དག་ཐྱངས་བྱས་ལ།

ཚོར་མ་སྤངས་པའི་ཡུལ་གཞན་ཏུ། བྱ་ཅག་རེ་ཞིག་འགོ་བར་བྱ། 168

ཞེས་པ་དེ་ཚོག་ཡུན་རིང་གི། དུས་སྤུ་འདོད་པ་ཐོབ་བྱར་ནས།

ནོར་གྱི་མྱིང་པོ་སྤངས་བྱས་དེ། དེ་ནི་དེ་དང་འགྲོགས་ནས་སོང་། 169

पथा येन पिता यात स्तेन पुत्रोऽपि गच्छति ।
सामान्यगमना एव वर्तनीसन्निभाः स्त्रियः ॥ १६२ ॥

एकभोग्यैव ललना न परस्पर मर्हति ।
ईर्षालुभिः कृतं कैश्चिदेतत् समयमात्रकम् ॥ १६३ ॥

नैव काचिदगम्यास्ति रत्यर्थं परमार्थतः ।
एकपात्रोपभोग्या हि पितुः पुत्रस्य च स्त्रियः ॥ १६४ ॥

इति यत्नेन स तथा सम्भोगाभिमुखः कृतः ।
स जातरागः सततं सिषेवे जननीं पशुः ॥ १६५ ॥

ततः कालेन पितरं प्रत्यायातं महोदधेः ।
स गूढे प्रेरितो मात्रा विषेण विदधे व्यसुम् ॥ १६६ ॥

ततः सा रागद्वयैव निरर्गलमुखैषिणी ।
स्वैरं कुमारं प्रणयादुवाच स्नेहमोहितम् ॥ १६७ ॥

सारद्रविणमादाय निर्यन्त्रणसुखामये ।
एहि देशान्तरं तावद् गच्छावः कण्टकोज्झितम् ॥ १६८ ॥

इति तद्वचनं श्रुत्वा चिरकालसमीहितम् ।
सारद्रविण मादाय स ययौ सहित स्तया ॥ १६९ ॥

ཡལ་གཞན་དག་དྲ་གནས་བྱས་ཏེ། སྤྲིག་པས་རབ་བསྐྱེབས་དེ་དག་ནི།

རྩང་མ་བྱོ་བོ་ཉིད་དུ་གྲགས། མཚོག་དུ་བདེ་བ་ཐོབ་པར་གྱུར། 170

དེ་ནས་ནམ་ཞིག་བྱིས་དེར་ནི། རང་གི་ཡལ་ཡང་མངོན་ཤེས་པས།

ཡོངས་འདྲིས་དག་སྤོང་མངོན་སྤྱོད་པས་ཏེ། མཉེས་གཤེན་ལས་ནི་དེ་ལ་སྦྱས། 171

བྱོད་ཀྱི་མ་ནི་དག་བའམ་ཅི། སྤྱོད་བ་བཏང་ལས་ཡང་ཡང་དུ།

བསམ་པའི་དབང་དུ་གྱུར་པའི་སེམས། འགྱོད་གཏུང་མེད་པར་གྱུར་ཏམ་ཅི། 172

ཞེས་པ་དག་སྤོང་ཚོག་ཐོས་ནས། རོ་བ་ཡིས་ནི་བསྐྱུན་པ་བཞིན།

འདྲི་ཤེས་བདག་གིས་འཛིགས་པ་དེས། དིགས་པ་དེ་དེ་རབ་བསམས་པ། 173

གྲོས་བྱེད་འཛིགས་པས་འཁྲུངས་པ་དེས། མ་དང་ལྷན་ཅིག་བགྲོས་བྱས་ནས།

དག་སྤོང་དེ་ནི་མགྲོན་གཉིད་ཏེ། མ་བཟུམས་མཚོན་གྱིས་བྱིས་དུ་བསད། 174

དག་སྤོང་དགྲ་བཅོམ་བསད་ལ་ཡང་། དེ་ཡི་བདག་ཀྱང་འདར་མ་ཡིན།

གདུལ་བོ་ནམས་ནི་སྤྲིག་པ་ཡིས། རོ་ཇེ་ལས་ལྷག་སྤྲ་བར་འགྱུར། 175

ངོས་མེད་གཤམ་སར་ཚོས་ཀྱི་རི་ཅེ་ཡི། སྤྱིང་ནས་ཁ་ནི་ཐུར་ལྷས་ལྷུང་གྱུར་ཅིང་།

འཁྲུལ་མང་བྱ་སྐྱེབས་བྱ་ཡིས་བསྐྱུན་པ་ནམས། དེས་པར་བྱུན་མ་དག་དུ་

ལྷུང་བར་འགྱུར། 176

བྱ་དང་རོལ་བར་བྱེད་མེད་ཀྱང་། ཡོངས་སྤྱོད་དག་ལ་ཆགས་པ་དེས།

མཛེས་པ་ཞེས་བྱ་ཚོང་པའི་བྱ། མཐོང་ནས་དེ་ལ་ཆགས་ལྷན་གྱུར། 177

देशान्तरे कृतपदौ परं प्रच्छन्नपातकौ ।

जायापतित्वं विख्याप्य तौ निर्दति मवापतुः ॥ १७० ॥

ततः कदाचित्तद्देहं स्वदेशप्रत्यभिज्ञया ।

भिक्षुः परिचितोऽभ्येत्य वात्सल्यात्तमभाषत ॥ १७१ ॥

कच्चित्ते कुशलं मातुः कच्चिज्जन्ममर्जौ मुहुः ।

त्यक्तां चिन्तयतश्चित्तं नायात्यश्नयव्यथाम् ॥ १७२ ॥

इति भिक्षोर्वचः श्रुत्वा शिलयेव स ताडितः ।

प्रत्यभिज्ञानचकितस्तां तां युक्तिमचिन्तयत् ॥ १७३ ॥

स माचा सह संमन्य मन्त्रभेदभयाकुलः ।

भिक्षुं निमन्य निर्यन्त्रस्तं शस्त्रेण गृहेऽवधीत् ॥ १७४ ॥

अर्द्धद्विष्टुवधेऽप्यस्य नाकम्पत मनाङ्मनः ।

नृशंसाः पातकैर्यान्ति वज्रादपि कठोरताम् ॥ १७५ ॥

धर्माद्रिशृङ्गाग्रपरिच्युताना मधोमुखाना मतटावटेषु ।

बहुध्रुमश्चभ्रशताहतानां भवत्यलं पातपरम्परैः ॥ १७६ ॥

सुतेन रममाणापि सा सम्भोगपरायणा ।

सुन्दराख्यं वणिक्पुत्रं दृष्ट्वाभूत्तच्च सस्पृहा ॥ १७७ ॥

དགའ་མགུར་སྤྱད་པ་ཡོངས་འདྲིས་གོམས་པས་ཡོངས་སྤྱོད་དག་ནི་
མཚོག་དུ་འཕེལ།

ནོར་ནི་རབ་འཕེལ་དར་བས་ཆགས་པ་སྤྱག་པོ་ཅི་ཡང་མྱོན་པར་བྱེད།

ལན་ཚུའི་ཅུ་དག་འཕྱངས་པས་ཤིན་དུ་མ་ཟད་སྤྲིག་པར་འགྱུར།

ཅུ་ནི་གྲུ་ཆེ་མེ་ལྷེས་བྱངས་པས་དྲ་གཏོང་མེ་ནི་རབ་དུ་འབར།

178

འདོད་ལྷན་གསར་པ་དེ་དང་ནི། ཆགས་ལྷན་མ་དེ་གསང་འགྲོགས་པ།

དས་བྱིན་གྱིས་མཐོང་ཁྲོས་པ་ཡིས། རལ་གྱི་དག་གིས་མ་ཉིད་བསད།

179

མཚམས་མེད་གསུམ་གྱི་སྤྲིག་ཁྱར་གྱིས། དེ་ནི་ལྷི་བ་ཉིད་དུ་གྱུར།

སྤྱོ་བོ་ལྷ་ཡིས་བསྐྱལ་ནས་སྤྲིག་གྱིས། སྤྱར་དུ་གྲོང་ཁྱེར་དག་ལས་ཕྱུང་།

180

འགྲོད་པ་དྲག་པོ་སྤྲིས་པ་དེ། མོང་ནས་དག་སྤྱོང་ཚོགས་མང་ལ།

སྤྱག་བསྐྱལ་ལས་ནི་རབ་བྱུང་ལྷས། གང་ཚེ་སྤྲིག་ཅན་ལ་མ་བྱིན།

181

དེ་ཚེ་དེ་ཡི་ཞེས་སྤང་གིས། དག་སྤྱོང་ཚོགས་ཉལ་མཚན་མོ་བསྤྲེགས།

དེ་ལ་བརྟེ་བས་བསྐྱེན་པའི་ཁྲོ། དག་སྤྱོང་བྱང་ཅུབ་སེམས་དབང་ཅེ།

182

གཅིག་གིས་དེ་ཚེ་བསྐྱལ་པའི་གནས། སྤངས་པའི་རབ་དུ་བྱུང་བ་བྱིན།

རབ་དུ་འབད་ཅིང་ནན་དན་གྱིས། བསྐྱལ་པའི་གནས་ནི་ཉུ་བྱེད་པ།

183

དེ་ལ་དག་སྤྱོང་གིས་སྤྲིས་ཁྱོད། བསྐྱལ་གནས་འདོན་པ་ཡོངས་མི་འོས།

སངས་རྒྱས་སངས་རྒྱས་བྱུག་འཚལ་ལོ། ཞེས་པ་འདི་ཉིད་དག་དུ་བསྐྱོས།

184

इति परिचितैर्भोगाभ्यासैः स्मरः परिवर्द्धते
 किमपि भजते लोभः प्रौढिं प्रवृद्धं प्रोद्वेष्टे ।
 लवणसलिलापानैस्तृष्णा प्रयात्यतितौव्रतां
 ज्वलति विपुलज्वालोऽगाधैर्जलैर्वडवानलः ॥ १७८ ॥

तां गूढसङ्गतां तेन रागिणा नवतापिता ।
 हृत्स्वदन्तः खड्गेन जघान जननीं क्रुधा ॥ १७९ ॥

आनन्तर्यैस्त्रिभिः पापभारैः स गुरुतां गतः ।
 निष्काशितः पुरात्तूर्णं देवतापेरितैर्जनैः ॥ १८० ॥

स जतानुशयस्तीव्रं गत्वा भिक्षुगणान् वह्मन् ।
 दुःखाद् ययाचे प्रव्रज्यां निवेद्य निजदुष्कृतम् ॥ १८१ ॥

तस्मै न कश्चित्प्रव्रज्यां पतिताय ददौ यदा ।
 तदा ददाह स द्वेषात् सुप्तं भिक्षुगणं निशि ॥ १८२ ॥

एकस्तु बोधिसत्त्वांशो भिक्षुस्तस्य दयार्द्रधीः ।
 तदा दिदेश प्रव्रज्यां शिक्षापदविवर्जिताम् ॥ १८३ ॥

शिक्षापदानि निर्वन्धाद् याचमानं प्रयत्नतः ।
 भिक्षुस्तमूचे नार्होऽसि शिक्षापदपरिग्रहे ॥ १८४ ॥

གྲུལ་བའི་མཚན་ནི་ཐོས་ཉིད་ཀྱིས། ཏུས་ཀྱི་མཐར་ནི་ཁྱོད་གྲོལ་འགྱུར།
དེ་ནས་ཏུས་བྱིན་ལུས་ཀྱི་མཐར། འཛིགས་སྤྱ་བྱང་བའི་དབྱེལ་བར་བྱུགས། 185

གང་མཐུན་རབ་དུ་ཉམ་ང་བའི། བྱང་བ་འཛིག་པའི་མེ་ལྷན་པ།
དེ་ཉིད་ཚོས་སྲིད་ཡུན་རིང་གི། ཡུན་རིང་ལས་ཞེས་བདག་གིས་རིས། 186

ཞེས་པ་བརྗོད་ནས་བཅོམ་ལྷན་འདས། དེ་བཞིན་གཤམས་པ་ནམ་པར་བྱུགས།
༥ 187

བ་རྒྱལ་སྤྱར་གཡོ་མ་ཡི་རྒྱང་འཛུབ་དག་ལ་དོགས་པ་མེད་པ་རབ་དུ་འབྱུང།
དར་བ་ཐོབ་ནས་པ་ནི་གཟི་བྱིན་གཏོར་དེ་སྤྲང་བ་མིན་པ་དག་དུ་གཏོད།
དགྲ་བཅོམ་སེམས་ཅན་གནས་ནི་རབ་དུ་གསལ་བར་འབྱོར་པ་མ་ཟད་
རིམ་པས་བཅོམ།

དུ་བ་ཤིན་དུ་རི་མ་ཅན་གྱིས་མཚོག་དུ་ཉེས་བྱས་ཅི་དང་ཅི་མ་བྱས། 188

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་ཚོས་སྲིད་ཀྱི་དོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་མྱེ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་དགྲ་པའོ།

नमो बुद्धाय बुद्धायेत्येतदेव सदा वद ।
जिनाभिधानं श्रुत्वैव कल्पान्ते मुक्ति मेष्यसि ॥ १८५ ॥

अथाश्वदत्ते देहान्ते घोरं नरक माविशत् ।
यस्याग्रे प्रबलोत्तालः शीतलः प्रलयानलः ॥ १८६ ॥

सोऽयं धर्मरुचिः पृष्ट श्रिरस्येति चिरान् मया ।
अभिधायेति भगवान् विरराम तथागतः ॥ १८७ ॥

वाताली जननी तरङ्गतरला निःशङ्क मालिङ्गिता
प्राप्य प्रौढि मदर्शनं स जनक स्तेजोनिधिः प्रापितः ।
अर्हत्सत्त्वपदप्रकाशविभव स्तोत्रक्रमेणाहतो
धूमेनातिमलीमसेन न परं किं किं कृतं दुष्कृतम् ॥ १८८ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
धर्मरुच्यवदानमेकोननवतितमः पञ्चवः ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་ཅུ་ཐམས་པ།

ཡིད་ནི་དག་པའི་སྒྲུབ་བྱེད་ཅན། སྒྲིན་པ་ཤིན་དུ་རྩེད་ཅུ་ཡིས།
སྒྲིང་སྒྲོབས་ཅན་ལ་སྤྱན་ཚལ་ནི། བདག་པས་བགོམ་པར་བྱ་མི་འགྱུར། 1

བློ་འདི་ཡངས་པ་ཅན་དུ་སྒྲུན། སྒྲུབ་པའི་སྒྲིན་ཅིང་ཞེས་བའི་འགྲམ།
ཁང་པ་བརྟེགས་པའི་བྲིས་གནས་ན། བཅོམ་ལྷན་རྒྱལ་བ་བཞུགས་པའི་ཚོ། 2

ཡོན་ཏན་མཐའ་དག་ལྷན་པ་ལས། སྒྲིས་བྱ་མཚོག་ཉིད་དུ་གྱུར་པ།
བྲིས་བདག་དཔལ་གྱིས་བསྐྱོར་བ་ནི། རོར་ཅན་ཞེས་པ་བྱུང་བར་གྱུར། 3

དེ་ཡི་རྩེད་མ་ཚོས་ཀྱི་གོགས། ངང་རྩལ་ཅན་ཞེས་བྱ་བར་གྱུར།
བྱ་ནི་གཏོང་པོད་ཅན་ཞེས་དང་། དེ་བཞིན་མནའ་མ་བདེན་ལྷན་མའོ། 4

ཡངས་པ་ཅན་པའི་བྲམ་ཟེ་ནམས། འཚོགས་ནས་དེར་ནི་ངེས་པར་བྱས།
ཐམས་ཅད་བཅོགས་ནས་བཅོམ་ལྷན་འདས། མགོན་དུ་གཉིད་བྱ་གཞན་དུ་མིན། 5

རོར་གྱིས་རྒྱགས་པས་གཅིག་གིས་ནི། གཤམ་ཏེ་རྒྱལ་བ་མགོན་གཉིད་བྱེད།
གཞན་གྱིས་ཆོས་ཀྱི་བགོགས་བྱེད་པ། དེ་ནི་ཀུན་གྱིས་འབྱུང་བར་བྱ། 6

དེ་དག་ངེས་པ་མ་ཤེས་ན། རོར་ཅན་མཚོག་གི་སྤྱན་ཚལ་ལྷན།
བསོད་ནམས་ལྷན་པ་རང་ཉིད་ཀྱིས། སོང་ནས་རྒྱལ་བ་མགོན་གཉིད་བྱས། 7

नवतितमः पञ्चवः ।

मनःशुद्धिविधानेन दानेनातिलघीयसा ।
भवन्त्यलङ्घ्याः संकल्पैः सम्पदः सत्त्वशालिनम् ॥ १ ॥

पुरा वृजिषु वैशाल्यां मर्कटाख्यहृदान्तिके ।
कूटागारगुहावासे जिने भगवति स्थिते ॥ २ ॥

बभूव धनिको नाम श्रिया गृहपति र्वृतः ।
समग्रपुण्यसंयोगात् पुरुषोत्तमतां गतः ॥ ३ ॥

पत्नी धर्मसखी तस्य शीलवत्यभिधाभवत् ।
वदान्याख्यश्च तनयः सुषा सत्यवती तथा ॥ ४ ॥

संहताः समयं चक्रुः तत्र वैशालिकां द्विजाः ।
निमन्त्रणीयो भगवान् सर्वैः संभूय नान्यथा ॥ ५ ॥

एकश्चेत् कुरुते वित्तमदाज्जिनमिन्त्रणम् ।
सर्वैर्निर्वासनीयोऽसौ परेषां धर्मविघ्नकृत् ॥ ६ ॥

तेषां समय मज्जात्वा पुण्यवान् धनिकः स्वयम् ।
दिव्यसम्पद्युतश्चक्रे गत्वा जिननिमन्त्रणम् ॥ ७ ॥

བཅོམ་ལྷན་རང་ཉིད་དགེ་འདུན་དང་། ལྷན་ཅིག་བྱིས་དུ་གཤེགས་པར་ནི།
ཞལ་གྱིས་བཞེས་ཆོ་གས་ལྷན་དེ། དགའ་བས་རང་གི་བྱིས་དུ་སོང་། 8

དེར་ནི་དེ་ཡིས་རྩ་ལ་འོས། མཆོག་གི་འབྱོར་པའི་ཆོགས་ནམས་གྱིས།
རིན་ཅན་ལྷན་དང་ཡོ་བྱད་དང་། ཟས་གྱིས་གཞི་བཟུང་བ་བྱས། 9

སྐབས་དེར་གཉིས་སྦྱེས་ཐམས་ཅད་ནི། འདུས་ནས་ཡོ་བྱད་ཆོགས་བསྐྱབས་པས།
བཅོམ་ལྷན་འདས་ཀྱི་རྒྱང་སོང་ནས། བྱས་པས་མགོན་དུ་གཉེར་བ་བྱས། 10

དེ་ནས་དེ་ལ་བཅོམ་ལྷན་འདས། རབ་དང་རི་མེད་བསམ་པས་གསུངས།
སྦྱོན་དུ་དགེ་འདུན་དང་བཅས་པ། ཞོར་ཅན་གྱིས་ནི་མགོན་དུ་གཉེར། 11

དེ་དག་ཐོས་ནས་བཅོམ་ལྷན་འདས། མཆོད་པ་སྦྱོན་གྱི་ཉིན་བར་ལ།
རབ་དུ་ཉོག་ཅིང་དེ་དག་ནམས། རང་གི་བྱིས་དུ་སོང་བའི་ཆོ། 12

ཞོར་ཅན་ཁང་པར་བཅོམ་ལྷན་འདས། དགེ་སྦྱོང་ནམས་དང་བཅས་བྱོན་ནས།
རྩ་ལ་མཇུག་བྱུང་ཐུན་སུམ་ཆོགས། མཆོད་སྦྱོན་རབ་དུ་བཞེས་པ་མཛད། 13

དེ་ཡི་རྒྱང་མས་ཉིན་གཞན་ཡང་། དེ་མཚུངས་ཡངས་པའི་དཔལ་གྱིས་ནི།
མཆོག་གི་ཁོངས་སྦྱོང་ཆོགས་ནམས་གྱིས། བཅོམ་ལྷན་འདས་ལ་མཆོད་པ་བྱས། 14

གསུམ་པའི་ཉིན་ལ་དེ་ཡི་བྱས། བཞི་པར་མནའ་མས་སྒྲུལ་བ་ནི།
ངོ་མཚར་འབྱོར་པའི་ཁོངས་སྦྱོང་གི། ཉིན་སྦྱང་ནམས་ཀྱི་མགོན་དུ་གཉེར། 15

स भक्तिमान् भगवता गृहाभिगमने स्वयम् ।
ससङ्गेनाभ्युपगते हृष्टः स्वभवनं ययौ ॥ ८ ॥

स तत्र दिव्यविभवः सम्भारैः स्त्रिदिवोचितैः ।
रत्नासनोपकरणां सज्जां भोज्यभुवं व्यधात् ॥ ९ ॥

अचान्तरे द्विजाः सर्व्वे गत्वा भगवतोऽन्तिके ।
संभूय द्रुतसंभारा श्चक्रुर्भक्त्या निमन्त्रणम् ॥ १० ॥

तानुवाचाथ भगवान् प्रसादविशदाशयः ।
पूर्व्वमेव ससङ्गोऽहं धनिकेन निमन्त्रितः ॥ ११ ॥

एतदाकर्ण्य यातेषु तेषु स्वभवनं शनैः ।
परं प्रतीक्षमाणेषु दिनं भगवतोऽर्चने ॥ १२ ॥

धनिकस्य गृहं गत्वा भगवान् सह भिक्षुभिः ।
दिव्याद्भुतर्द्धिसंभारं चक्रे भोज्यप्रतिग्रहम् ॥ १३ ॥

अन्येद्युरपि तत्पत्नी तत्तुल्यं विपुलश्रिया ।
दिव्योपभोगसंभारैर्भगवन्तमपूजयत् ॥ १४ ॥

तत्पुत्रेण तृतीयेऽह्नि चतुर्थे सुषया जिनः ।
आश्चर्य्यविभवाभोगैरुपभोगैर्निमन्त्रितः ॥ १५ ॥

ཡངས་པ་ཅན་པའི་ཚྭས་ནམས་ཀྱིས། ལྷན་པ་མཆོད་པའི་སྐབས་མ་བློབ།
ནོར་ཅན་ལ་ནི་རབ་བློས་དེ། གནས་ནས་དབྱང་པའི་ཙྰམ་པ་བྱས། 16

དེ་ནས་བདེ་བར་གཤེགས་པའི་བཀམས། གཉིས་སྐྱེས་དེ་དག་ནམས་ལ་ནི།
བདག་གིས་མ་ཤེས་ཞེས་བརྗོད་ནས། ནོར་ཅན་གྱིས་ནི་དང་བར་བྱས། 17

དེ་ནས་ནོར་ཅན་རྒྱང་མར་བཅས། བྱ་དང་བཅས་ཤིང་མནའ་མར་བཅས།
ལྷན་པས་ཆོས་ནི་བསྟན་པ་ཡིས། བདེན་པ་མཐོང་བ་བློབ་པར་གྱུར། 18

དེ་དག་ལྷན་བྱང་བསོད་ནམས་ནི། འཁྱོར་པ་ཆེན་པོ་གྱུ་ཆེ་བ།
དགོ་སྤོང་གིས་དྲིས་བཅོམ་ལྷན་འདས། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་དེར་གསུངས་པ། 19

བར་ཁ་སིར་ལྷན་བྱང་བ། སྒྲ་ཞེས་པ་འཕྲེང་གྱུར་གཤམ།
སྒྲ་གིས་ཉན་པའི་དྲུས་སྒྲ་ནི། མཆོག་དུ་དབུལ་བ་ཉིད་དུ་གྱུར། 20

རྒྱང་མ་ཡལ་འདབ་ཅན་ཞེས་དང་། བྱ་ནི་སྒྲ་དྲུ་ལ་ཞེས་པ་དང་།
མནའ་མ་པ་འལ་ཞེས་པ། འདི་དག་དེ་ཡི་ཚྭས་པར་གྱུར། 21

ནས་ཞིག་དེ་དག་ཁྱིམ་དང་ཉེ། མེ་དོག་དགའ་ཚལ་རབ་མཛོས་ཤིང་།
ཆེས་པ་དག་དུ་ཉིན་མོའི་མཐར། རང་སངས་རྒྱས་ནི་བཞུགས་པར་གྱུར། 22

དེ་དག་ཀུན་གྱི་མི་བདག་གི། གནས་སྒྲ་གོས་གཉིས་རེ་མོས་ཀྱིས།
མེ་དོག་སྤུལ་ནས་འོངས་པ་ཡིས། འོད་ཀྱི་རང་བཞིན་དེ་མཐོང་གྱུར། 23

अलब्धपूजावसरः शास्तु वैशालिको गणः ।
धनिकाय परं क्रुद्धा श्वक्रुर्निष्कासनोऽयम् ॥ १६ ॥

शासनात् सुगतस्याथ धनिकेन द्विजातयः ।
न मया ज्ञात इत्युक्ता तेन सर्व्वे प्रसादिताः ॥ १७ ॥

सपत्नीकोऽथ धनिकः सपुत्रश्च सुषान्वितः ।
धर्मदेशनया शास्तुः सत्यदर्शनमाप्तवान् ॥ १८ ॥

तत्पूर्व्वपुण्यवृत्तान्तं महाविभवाऽनन्दः ।
भिक्षुभिर्भगवान् पृष्टः सर्व्वज्ञस्तानवोचत ॥ १९ ॥

वाराणस्यामभूत् पूर्व्वं मालिकः कमलाभिधः ।
दुर्भिक्षक्षपिते काले परां दुर्गतिमापितः ॥ २० ॥

पत्नी पञ्चविका नाम पुत्रः कुवल्याभिधः ।
पाटलाख्या सुषा चेति बभूवुस्तस्य संमिता ॥ २१ ॥

कदाचित् कुसुमारामे दिनान्ते तद्गृहान्तिके ।
प्रत्येकबुद्धः सन्तोषकान्ते विश्रान्तिमाप्तवान् ॥ २२ ॥

ते त्वेकवसनाः सर्व्वे गच्छामहे नृपालये ।
पुष्पाणि दत्त्वा संप्राप्ता ददृशुस्तं प्रभामयम् ॥ २३ ॥

- གཟི་བུ་ཤིང་གཏོར་དེ་མཐོང་གུར་ནས། སྤྱོད་པ་མཚོན་འདོད་པས།
གཤོགས་པ་བཅད་པའི་བྱ་བཞིན་དུ། དེ་དག་ཞོར་མེད་གཏུང་བ་ཐོབ། 24
- བདག་ཅག་བཞི་ལ་བདོག་པ་ཀུན། གོས་ནི་གཅིག་ཉིད་ཁོ་ན་ཡོད།
མཚོན་འོས་འདི་ཡི་ལུས་ཀྱི་མཚོག། དེ་ཉིད་ཀྱིས་ནི་གཤོགས་པར་བྱས། 25
- དེ་རིང་གཅེར་བྱར་གྱལ་པོ་ཡི། འཁོར་དུ་མི་འགྲོ་ཅི་འབྱུང་འབྱུར།
ཞེས་པའི་དཔེ་ཚོག་དེ་དག་གིས། བྱས་ནས་གོས་ཀྱིས་དེ་ལ་མཚོན། 26
- དེ་ཡི་བསོད་ནམས་སྒྲོན་ལམ་གྱིས། འཕྲེང་གྲུད་མཐའ་འདི་ནོར་ཅན་འདི།
ཅུང་ས་བྱ་དང་མནའ་མར་ལྷན། ལྷ་མཐུ་ལྷན་སུམ་ཚོགས་པར་བྱར། 27
- ཅས་པ་ཚོགས་སུ་ཀུན་མཐུན་གྱིས། བཤད་པ་ཐོས་ནས་དགའ་སྤྲོད་ནམས།
སེམས་ནི་དེ་མེད་ཅ་བ་དག། སྦྱོན་པའི་འབྲས་བུའི་དཔལ་དུ་སེམས། 28
- དེ་ནས་བྲམ་ཟེ་དེ་དག་ནམས། ཀུན་འཚོགས་གཅང་པའི་ཟས་དག་གིས།
བཅོམ་ལྷན་འདས་ནི་ཡང་དག་མཚོན། དག་བ་རབ་དུ་འབར་བར་གྱུར། 29
- དམན་བྱིན་རིན་ཅེན་ཞོར་ནི་རྩ་ཡི་ཅེ།
དད་པས་བྱིན་པའི་རྩ་ཡང་རིན་པོ་མེད།
མཛེས་པ་དུ་མའི་ཉམས་སྤོང་ཞོར་ཡིན་དེ།
དག་བར་བྱུང་བའི་སྒྲིལ་སེམས་ཉིད་དོ། 30
- ཞེས་པ་དག་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཞོར་ཅན་གྱི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་ཉེ་དབྱ་ཅུ་པའོ།

तेजोनिधिं त मालोक्य प्रात स्तत्पूजनोत्सुकाः ।
निर्झना स्ते व्यथां प्रापु स्छिन्नपक्षाः खगा इव ॥ २४ ॥

चतुर्णां विद्यतेऽस्माक मेकं सर्व्वस्व मम्बरम् ।
आच्छादयाम स्तेनैव पूज्यस्यास्य वरं वपुः ॥ २५ ॥

नाद्य राजकुलं नम्रा गच्छामः किं भविष्यति ।
इति ते समयं कृत्वा वस्त्रेण त मपूजयन् ॥ २६ ॥

तत्पुण्यप्रणिधानेन धनिकोऽयं स मालिकः ।
जातो दिव्यप्रभावर्द्धिः पत्नीपुचसुषान्वितः ॥ २७ ॥

सर्व्वज्ञेनेति कथितं श्रुत्वा सपदि भिक्षवः ।
मेनिरे चित्तवैमल्यमूलां दानफलश्रियम् ॥ २८ ॥

तत स्ते ब्राह्मणाः सर्व्वे संभूय शुचिभोजनैः ।
भगवन्तं समभ्यर्च्य बभूवुः कुशलोज्वलाः ॥ २९ ॥

हेलार्पितं रत्नवनं तृणाग्रम्
अद्वावितीर्णं तृणमप्यनर्थम् ।
अनेकशोभानुभवं न वित्तम्
चित्तं निमित्तं शुभसम्भवानाम् ॥ ३० ॥

इतिश्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
धनिकावदानं नवतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དག་ཅུ་ཙུ་བཅུ་པ།

སྒྲུང་བ་མེད་པའི་གནས་ནམས་དག་ཏུ་སྒྲོན་མེ་བཞིན།
ལེགས་པར་བཤད་པ་བདེན་པའི་ལམ་ནི་གསལ་བར་བྱེད།
དེ་ཉིད་ཕྱིར་ནི་དགས་ཏུ་ཉི་བར་མཁོ་བ་ལས།
བདག་ཉིད་ཆེ་ནམས་དཔེན་པ་སྒྲོད་ལ་ཡིད་ཏུ་འོང་།

1

གང་ཆེ་གུད་ཀྱི་སྒྲེ་བའི་གནས། ཀྱུ་ཤའི་གྲོང་ཏུ་བཅོས་ཐུན་འདས།
དགོ་བ་འཛོལ་བས་དགོ་སྒྲོང་ཆོགས། དག་བཅོས་གནས་ལ་བཞེད་གུར་བ།

2

དེ་ཆོ་པན་ཚུན་སྟན་པར་ཆོས། སྒྲུ་བྱེད་དགོ་སྒྲོང་ནམས་དག་གིས།
ལེགས་པ་ཤད་བདེ་བར་གཤེགས་པ་ནི། དགུས་པ་དང་ཐུན་རང་གིས་གསན།

3

དེ་ཡི་ལེགས་པ་ཤད་ལ་གཙགས་པ། དེ་མཐོང་དགོ་སྒྲོང་ནམས་ཀྱིས་ནི།
དེ་ལ་གསོལ་བ་ཀུན་མཁྱེན་ཉིད། རེད་ཀྱི་ཆོག་ལ་ཇི་ལྟར་དགུས།

4

དགོ་སྒྲོང་ཆོགས་ཀྱིས་དེ་བཞིན་ཆོ། བཅོས་ཐུན་ཀྱལ་བས་བཀའ་སྒྲུལ་པ།
བདག་ནི་སྒྲེ་བ་གཞན་ཏུ་ཡང་། ལེགས་པ་ཤད་དག་ལ་མཆོག་ཏུ་དགའ།

5

གྲོང་ཁྱིམ་ནི་ཐུན་དག་ཏུ་སྒྲོན། མི་བདག་ཤི་ཞེས་བྱ་བ།
འབྲུང་བོ་ཀུན་ལ་བཅེ་བ་ཡི། ཡིད་འོང་གཉིན་ཏུ་གུར་བ་བྱུང་།

6

एक नवतितसः पल्लवः ।

सुभाषितं सत्यपथप्रकाशनं
करोत्यनालोकपदे सुदीपवत् ।
सदोपकारादत एव वल्लभं
विवेकचर्यासु महात्मनामपि ॥ १ ॥

कुशिपुर्ग्यां भगवता यदा मल्लजनास्पदे ।
अर्हत्पदं भिक्षुगणः प्रापितः कुशलैषिणा ॥ २ ॥

तदा कथयतां धर्मं भिक्षूणां सधुरं मिथः ।
स्वयं शुश्राव सुगतः प्रीतियुक्तः सुभाषितम् ॥ ३ ॥

सुभाषितव्यसनितां तां दृष्ट्वा तस्य भिक्षवः ।
त मूचु स्तव सर्वज्ञ कथ मसमद्वचः प्रियम् ॥ ४ ॥

इत्युक्ते भिक्षुसङ्घेन भगवानभ्यधाज्जिनः ।
जन्मान्तरेष्वपि परं वल्लभं मे सुभाषितम् ॥ ५ ॥

शिववत्यां पुरा पुर्ग्यां शिवि नास नरेश्वरः ।
बभूव सर्वभूतानां दयादयितबान्धवः ॥ ६ ॥

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་བཀར་གནས་པའི། མི་ཡི་མཐོ་རིས་ཀྱན་གང་བ།
མཐོང་ནས་དེ་ཡི་སྤྱིང་སྤྱོད་སུ་ནི། དྲག་དུ་མཆོད་སྤྱིན་བསྐྱ་བ་འོངས། 7

དེ་ནི་རིན་ཅེག་ཁང་བཟང་ཅེར། འཛེགས་པའི་མི་བདག་ཅན་སོང་ནས།
འཛེགས་ཅུང་སྤྱིན་པོ་འི་གཟུགས་བསྐྱབས་དེ། དེ་ཡི་མདུན་དུ་མངོན་
ཕྱོགས་སྤྱོད། 8

འདྲ་བྱེད་མི་དྲག་གིན་དུ་གཡོ་བའི་གྲོག་རབ་མཛེས་པ་དག་དང་མཚུངས།
རབ་དུ་སྤྱོད་གིང་སྤྱོད་གིང་འཛེགས་པའི་ཡོངས་སུ་འགྱུར་བ་དག་ལ་ཆགས། 9

ཞེས་པའི་ལེགས་པ་ཤད་བྱེད་བཞེད་ནས། སྤྱིན་པོ་དེ་ནི་མི་སྤྱོད་གྱུར།
ས་ཡི་བདག་པོས་ཐལ་སྤྱར་ནས། དུག་འཚམ་དེ་ལ་རབ་སྤྱོད་པ། 10

དག་པ་ལེགས་པར་བཤད་པའི་བྱེད། ཡིད་བདེ་སྤྱོད་མ་གསུང་བར་མཛོད།
བྱང་ཅུབ་ཡན་ལག་གྱུར་སྤྱོད་དེ། སྤྱོད་མར་གྱུར་ནས་བདག་ཉན་ནོ། 11

དུལ་བས་དེ་སྤྱོད་མི་བདག་ལ། སྤྱིན་པོ་ཡིས་ནི་རབ་སྤྱོད་པ།
གྱུལ་དབང་སྤྱོད་མ་འབས་བྱ་མེད། ཁྱོད་ཀྱིས་བདག་ལ་ཅི་ཞིག་བྱ། 12

སྤྱོད་པས་བདག་ནི་ཡོངས་ཉན་ཅིང་། བཀྲེས་པས་སྤྱོད་ནི་ཡོངས་སུ་ཉན་ས།
གྱུལ་པོ་བདག་ནི་སྤྱོད་མ་ཡི། ཞེས་པ་འབའ་ཞིག་འདི་མི་འདོད། 13

བཀྲེས་སྤྱོད་དག་གིས་གཟིར་གྱུར་པས། གང་ཞིག་ཅུང་ཟད་བདག་སྤྱོད་འོ།
སྤྱོད་མ་མཛོད་པར་ཡོངས་མི་ཉན། བདག་ལ་སྤྱོད་པ་བསྐྱལ་མ་མཛོད་ཅིག། 14

तत्पुण्यशासनासीनैः स्वर्गमापूरेतं नरैः ।
दृष्ट्वा शतक्रतुं ज्ञातुं सत्त्वं तस्य समाययौ ॥ ७ ॥

रत्नप्रासादशिखराक्रान्तं नृपति मेत्य सः ।
रक्षोरूपं विधायोग्रं तदग्राभिमुखोऽब्रवीत् ॥ ८ ॥

अनित्याः संसारा स्तरस्तरविद्युद्युतिनिभाः ।
समुत्पन्नोत्पन्नप्रलयपरिणामप्रत्ययनः ॥ ९ ॥

सुभाषिताईमित्युक्त्वा तुष्णीमासीत् स राक्षसः ।
तं प्रणम्य क्षितिपतिः कृताञ्जलिरभाषत ॥ १० ॥

साधो सुभाषितस्याईं शेषं शंस मनःसुखम् ।
वाणीं बोध्यङ्गभूतां ते शिष्यो भूत्वा शृणोम्यहम् ॥ ११ ॥

इति ब्रुवाणं विनयान्नृपं प्रोवाच राक्षसः ।
त्वया शिष्येण राजेन्द्र निष्फलेन करोमि किम् ॥ १२ ॥

पिपासापरिभूतोऽहं क्षुण्णकुक्षिर्बुभुक्षया ।
नैतन्ममेप्सितं राजन् केवलं गुरुगौरवम् ॥ १३ ॥

क्षुत्तृष्णाव्याकुलतया यत्किञ्चित् प्रलपाम्यहम् ।
शेषं वक्तुं न शक्नोमि मा कृथा मे कदर्थनाम् ॥ १४ ॥

སྟན་པའི་གདངས་ལྷན་རོ་ནི་འོས་པ་ཅན།

ལེགས་པར་བཤད་པ་རབ་དུ་གྱུས་གྱུར་པ།

ཆོས་ལ་བདེ་བ་སྤྱོད་བྱེད་འདི་དག་ནི།

ངེས་པར་བཀྲེས་དང་སྒྲིམ་པར་བྱེད་པ་མིན།

15

ཐོས་དང་བྲུ་དང་སྟན་དང་གས་ངལ་བས་ཡོངས་འདི་དག་མཚན་སྒྲུབ་བྱེད་དང་།

ནོར་བུ་ཤེས་དང་འབྲུང་བོ་གཏོན་ནད་དུག་དང་སྒྲོ་བ་ཞི་བྱེད་དང་།

ས་འཛིན་བཟློན་དང་ཆུ་གཏོར་སྒྲོལ་བར་བྱེད་དང་གསེར་འབྲུར་དག་དང་རྩིས།

འདི་དག་མ་ལུས་མཐར་ཐུག་འབྲས་བུ་མི་ནམས་དག་གི་བཟའ་བ་ཡིན།

16

འབྲས་ལ་བཅད་བའི་ག་དད་ནི། བྲག་དག་བདག་ལ་ཆོས་བྱེད་པ།

འཚོ་མེད་སྒྲོམ་པས་བཅིངས་གྱུར་པ། ཁྱོད་ལས་ཤིན་དུ་སྤྱོད་པར་དགའ།

17

ཁྱོད་དང་ཉེ་བར་བདག་ཅི་བྱེད། འགའ་ཞིག་ལ་ནི་སྒྲོང་དུ་འགྲོ།

ཟས་དང་གནས་ནི་མཚུངས་པ་ཡི། ཅེད་མོ་དང་ནི་གཏམ་དག་མཛོས།

18

ཞེས་དེས་བཞེད་ཆོ་མི་བདག་ནི། གྲུས་དང་བཅས་པས་དེ་ལ་སྦྱས།

རང་གི་ལུས་ནི་རབ་བཅད་བའི། བྲག་དང་ག་ནི་ཁྱོད་ལ་བྱིན།

19

གྱུ་ཆེ་ཆོ་གྲོས་ལྷན་པ་ཁྱོད། ཉེན་ཅིང་འབྲེལ་འབྲུང་དང་པོ་འཛིན།

ཁྱོད་གྱི་ལེགས་བཤད་བྱང་འདས་གྱི། བྱོང་ཁྱོར་གྱི་ནི་ལས་གྱི་མཚོག།

20

གྲུ་པོ་ཆུ་བས་འདི་བཞེད་ཆོ། མཚན་མོ་གྲུ་བས་དེ་ལ་སྦྱས།

སྒྲོ་གྲོས་བཟའ་བོ་སྒྱུར་དུ་ཉོན། དམ་བཅས་པ་དག་སྤྱིན་པར་མཛོད།

21

माधुर्य्यधुर्य्याणि रसोचितानि
सञ्चार्य्यमाणानि सुभाषितानि ।
नैव क्षुधं न क्षपयन्ति तृष्णा
मेतानि तृप्तस्य सुखप्रदानि ॥ १५ ॥

श्रुतं गीतं काव्यं श्रमपरिचयः कौतुकविधिः
मणिज्ञानं भूतग्रहगदावेष्टा दशमनम् ।
नृणां भूभृत्सेवा जलधितरणं हेमकरणम्
तदेतत् पर्य्यन्ते गणितं मखिलं भोजनफलम् ॥ १६ ॥

सद्यःकृत्तस्य रुधिरं मांसश्च मम तर्पणम् ।
अहिंसाबद्धनियमात् त्वत्त स्तदतिदुर्लभम् ॥ १७ ॥

गच्छामि याचितुं कञ्चित् त्वत्समीपे करोमि किम् ।
क्रौडाकथाश्च शोभन्ते तुल्याहारविहारयोः ॥ १८ ॥

इत्युक्तं स्तेन नृपति स्त मभाषत सादरः ।
निजदेहसमुत्कृत्तं सासृङ्मांसं ददामि ते ॥ १९ ॥

त्वं प्रतीत्यसमुत्पादपूर्व्वार्द्धं समुदाहर ।
निर्व्वीणनगरस्थः पन्था तव सुभाषितम् ॥ २० ॥

इत्युक्ते राजचन्द्रेण त मुवाच क्षपाचरः ।
श्रूयतां सुमते तूष्णीं दीयताञ्च प्रतिश्रुतम् ॥ २१ ॥

འདྲ་བྱེད་མི་དགས་ཤིན་དུ་གཡོ་བའི་སྒོག་རབ་མཛེས་པ་དག་དང་མཚུངས།
 རབ་དུ་སྒྲེས་ཤིང་སྒྲེས་ཤི་འཛིག་པའི་ཡོངས་སུ་འགྱུར་པ་དག་ལ་ཆགས།
 དེས་བསྐྱེད་འཁོར་ཞིང་ཡོངས་སུ་སྒྱུར་བས་སྒོག་ཆགས་དག་ནི་དབང་བུལ་ཞིང་།
 དཔ་དུ་བ་ཐུན་པ་ནམས་ལ་ཉིར་ཞི་འགོག་བས་ངལ་སོ་སྟེར་བར་བྱེད། 22

དེ་དག་ཐོས་ནས་མི་བདག་ནི། དགའ་མགྱུ་མིག་དག་རབ་བྱས་པས།
 རང་གི་ལུས་ནི་བཅད་པའི་ཤ། བྲག་དང་བཅས་པ་དེ་ལ་བྱིན། 23

རང་ཤ་བཅད་ཅིང་བཅད་ཅིང་ནི། ལྟེར་བར་བྱེད་པ་ས་བདག་གི།
 སྒྲིང་སྒྲོལ་ནས་འགྱུར་མེད་པ་ཡིས། མཚན་མོ་རྒྱ་བ་ཡ་མཚན་གྱུར། 24

དེ་ཡིས་ལུས་ནི་ཐམས་ཅད་ལས། ཤ་ཟ་དག་ལ་ཤ་བྱིན་ནས།
 མཐས་ཅན་ཐམས་ཅད་སྒྲོལ་བ་ལ། སྒྲོན་ལས་མི་ཡི་བདག་པོས་བྱས། 25

དེ་ནས་དེ་ལ་གཞུགས་པ་ལས། འབྱོར་འཛིག་སྲིན་པོ་འི་གཞུགས་ཀྱིས་སྦྱས།
 ཁྱོད་ཀྱི་གནད་ནི་བཅད་པ་ལ། གཏུང་བས་མི་དགའ་བསྐྱེད་དམ་ཅི། 26

སྐབས་གསུམ་རྒྱལ་པོས་དྲིས་པ་ན། རྒྱལ་པོ་འི་རྒྱལ་པོས་དེར་སྦྱས་པ།
 ལུས་ཀྱི་གཞན་ལ་ཕན་པ་དག། བྱས་ལ་བདག་ནི་མི་དགའ་མེད། 27

གཤམ་ཏི་གཏུང་བ་དག་ལ་བདག། རྣམ་འགྱུར་མེད་ན་བདེན་པ་དེས།
 བདག་གི་ལུས་འདི་སྒྲོན་གཞུགས་བཞིན། མ་མེད་བསེས་བ་ཉིད་གྱུར་ཅིག། 28

अनित्याः संसारा स्तरलतरविद्युद्युतिनिभाः
समुत्पन्नोत्पन्नप्रलयपरिणामप्रणयिनः ।
तदुत्थैर्जन्तूनां धमणपरिवर्तैः अमवतां
निरोधाद्विश्रान्तिं दिशति विवशाना मुपशमः ॥ २२ ॥

एतदाकर्ण्य नृपतिः प्रहर्षोत्फुल्ललोचनः ।
ददौ स्वदेहं मुत्कृत्य तस्मै मांसं सशोणितम् ॥ २३ ॥

उत्कृत्योत्कृत्य ददतः स्वमांसानि महीपतेः ।
निर्विकारेण सत्त्वेन विस्मितोऽभून्निशाचरः ॥ २४ ॥

स दत्त्वा सर्वगात्रेभ्यः पिशितं शिथिलमग्निने ।
प्रणिधानं व्यधात् सर्वसत्त्वसन्त रणे नृपः ॥ २५ ॥

ततस्तं प्रणयादूचे रक्षोरूपः पुरन्दरः ।
अपि ते मर्मविच्छेदे विषादजननी व्यथा ॥ २६ ॥

पृष्ट स्त्रिदशराजेन राजराजस्तमब्रवीत् ।
न विषादोऽस्ति मे देहे परोपकरणैकते ॥ २७ ॥

व्यथायां निर्विकारोऽहं यदि सत्येन तेन मे ।
निर्व्रणस्वस्थमेवास्तु पूर्वरूपमिदं वपुः ॥ २८ ॥

ཅེས་སྤྲུམ་ས་ཡི་བདག་པོ་ཡི། བདེན་པའི་ཚིག་ནི་བཟོད་པ་ལས།
འཕྲལ་ཉིད་ལྷན་ནི་སྤྲོད་གྱི་གཟུགས། མ་དང་བལ་བ་ཉིད་དུ་གྱུར། 29

མཁའ་ལ་རྒྱ་བས་མེ་དོག་ཆར། ཡངས་པས་དེ་ནི་གཡོགས་བྱས་ཤིང་།
རྩ་ཡི་དབང་པོས་སྤྲོད་པོ་འི་གཟུགས། ཡོངས་སུ་བདང་ནས་རབ་དུ་བསྐྱབས། 30

བརྒྱ་བྱིན་སྤྲིང་སྟོབས་ལྷན་པ་ཡིས། མི་བདག་ལ་ནི་དང་བྱས་སོ།
དེ་ཡི་ལེགས་བཤད་བདུད་ཅི་ཡི། ཉམས་སྤོང་ས་ཡི་བདག་པོས་བསམས། 31

ང་ཉིད་སྤྲོད་གྱི་སྤྲེ་བ་ལ། མི་དབང་གི་བེ་དེར་གྱུར་ནས།
དེ་ལྟར་སྟོག་གི་སྤོང་གིས་བདག། ལེགས་བཤད་ལ་ནི་དགའ་བར་གྱུར། 32

རང་གི་སྤྲེ་བ་གཞན་གྱི་གཏམ། དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་གསུངས་པ་དག།
ཐོས་ནས་ལ་མཚན་ལྷན་པ་ཡི། དག་སྤོང་ཀུན་གྱིས་རབ་དུ་བསྐྱབས། 33

མཐོང་དང་མ་མཐོང་བདེ་ལ་ལས་ནི་ལེགས་བཤད་གྱིས་
གསལ་སྤྲོད་མ་ལྟ་བུར་སྤྲོད།

ལེགས་བཤད་བདུད་ཅི་འཛིན་ཉམས་སྤོང་ལྷན་པས་
མཚོག་དུ་དགའ་བའི་ཆར་དགའ་བེབས།

ལེགས་བཤད་དོན་གཉིས་ཡུལ་ལ་གཉིས་བྱ་ཀུན་མཁུན་
དག་ཀྱང་དོན་གཉིས་ཉིད་དུ་འགྱུར།

དེ་སྤྲོད་དམ་པ་ནམས་ལ་ལེགས་བཤད་དང་མཚུངས་
དགའ་བ་ཅི་ཡང་ཡོད་མ་ཡིན། 34

ཞེས་པ་དག་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བཟོད་པ་
དབག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་གི་བེདེ་ལེགས་བཤད་གྱི་དོགས་པ་
བཟོད་པའི་ཡལ་འདབ་མེ་དགུ་ཅུ་མ་གཅིག་པའོ།

इति ब्रुवाणस्य भुवः पत्युः सत्योपयाचनात् ।
सहसैव वपुः पूर्वरूपं निर्व्रणतां ययौ ॥ २६ ॥

तं पुष्पवर्षे विपुलैः श्लाघमानं नभश्चरैः ।
रक्षोरूपं परित्यज्य प्रशशंस सुरेश्वरः ॥ ३० ॥

प्रसाद्य नृपतिं याते दृष्टसत्ये प्रकृतौ ।
अचिन्तयत् सुधास्वादं भूपति स्तत् सुभाषितम् ॥ ३१ ॥

शिवि नरेश्वरः सोऽहं मभवं पूर्वजन्मनि ।
इति प्राणपणेनाभूद्वक्त्रं मे सुभाषितम् ॥ ३२ ॥

तथागतेन कथितां जन्मान्तरकथं निजाम् ।
आकर्ण्य भिक्षवः सर्वे प्रशशंसुः सविस्मयाः ॥ ३३ ॥

दृष्टादृष्टसुखे सुभाषितरुचि मार्गे प्रदीपायते ।
संवादेन सुभाषितामृतरसः प्रीतिं परां विन्दति ।
सर्वज्ञोऽपि सुभाषितार्थविषये यात्यर्थनीयोऽर्थितां
तस्मान्नास्ति सुभाषितेन सदृशं किञ्चित् सतां वक्त्रभम् ॥ ३४ ॥

इति श्वेमेन्द्रविरचितायं बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
शिविसुभाषितावदान मेकनवतितमः पक्षवः ॥

ཡལ་འདབ་དག་ཅ་ཙ་གཉིས་པའོ།

ཐུ་མ་ནམས་ཀྱི་མདུན་དག་ཏུ་ཡང་གིན་དུ་ཐུ་མའི་གནས་སུ་ཆེ།
འབྱུང་པོ་ནམས་ནི་འཛིན་བྱེད་མཐའ་དག་རོ་ཡི་སྒྲིང་པོ་རབ་དུ་བསྐྱུན།
ལུས་ནི་མཛོད་གཞུགས་བཞིན་དུ་རྒྱས་བྱེད་སྐབས་གསུམ་ཅུ་བོ་གཙང་བའི་ལུས།
མ་དེ་ཉིད་ནི་དག་དུ་སྐམས་བས་མཆོད་བྱ་ཡིན་གྱི་ནོར་འཛིན་མིན། 1

མཉམ་ཡོད་དག་གི་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ། དགའ་བར་རྒྱལ་བས་རྒྱ་ཆེའི་ཆོས།
རབ་དུ་བསྐྱུན་ནས་མདོར་བསྐྱུས་བ། སྒྲར་ཡང་དག་སྒྲོང་ཆོགས་ལ་གསུངས། 2

པ་མ་མཆོག་དུ་ཆངས་པ་ལྟེ། གཡོ་བའི་བསོད་ནམས་དག་གི་གྲོགས།
གང་ཞིག་དེ་མཆོད་ཆོས་ལྟར་བའི། དེགས་དེ་བསྐྱུགས་པར་འོས་པ་ཡིན། 3

འཛིག་དེན་གསུམ་ན་བདེན་མཚུངས་དཀའ་ཕུབ་མེད།
འཚོ་མེད་མཚུངས་པའི་ཆོས་ནི་གང་ནའང་མེད།
ཐུ་མ་ལྟེ་བ་པ་ལས་གཞན་ཡོད་མིན།
ཐུ་ཡི་མཆོག་མི་མ་ལས་གཞན་པ་མིན། 4

གང་ཞིག་རྣམས་པར་རྒྱས་པ་རབ་རྒྱས་བས།
ཐུ་མའི་ཞལ་གྱི་བརྒྱ་རྩེད་མི་བསྐྱེན།
དེ་དག་མཆོག་དུ་རྒྱུར་སྟེད་འབའ་ཞིག་གིས།
འབྱུག་ངོགས་ཀྱི་དུ་སྒོང་ཡང་འབས་བྱ་མེད། 5

दिनवतितमः पञ्चवः ।

गुरूणामप्यग्रे गुरुतरपदे सैव महती
सदा सद्भिः पूज्या चिदशतटिनीपावनतनुः ।
धरित्री भूतानां सकलरससारप्रसविनी
शरीरं पुष्पाति प्रणयमिव माता न वसुधा ॥ १ ॥

आवस्थां विस्तरतरं धर्मं जेतवने जिनः ।
प्रतिपाद्य पुन भिक्षुसंघं संक्षिप्त मब्रवीत् ॥ २ ॥

पितरौ परमं ब्रह्म जङ्गमः पुण्यसङ्गमः ।
कुलानि तानि धन्यानि येषां धर्मं स्तदर्चनम् ॥ ३ ॥

सत्योपमं नास्ति तप स्त्रिलोके
न काप्यहिंसासदृशोऽस्ति धर्मः ।
गुरु गर्गीयान् न पितुः परोऽस्ति
मातुः परं दैवत मस्ति नान्यत् ॥ ४ ॥

सेवितं प्रसभभक्तिनिर्भरैः
पादपुष्करयुगं गुरो न यैः ।
ते परं जलरुचैव केवलं
सर्व्वतीर्थगमनेऽपि निष्फलाः ॥ ५ ॥

བདེ་བས་བཞུན་བྱ་བྱེ་རོལ་མི་བྱོགས་དྲག་དུ་བཟོད་པ་འཛོན།
 དྲག་པོ་འདི་བདུལ་ཞུགས་ལ་སོགས་ངེས་པས་གདུང་བ་ལྟེན་མི་བྱེད།
 གྲུས་པའི་རིམ་གྱི་རྩང་རྩ་ལ་ཡང་མི་རྩང་འབས་བྱ་སྟེན།
 པ་དང་མ་དང་མཉམ་པའི་ཁྲ་མ་གསུམ་པ་ཡོད་མ་ཡིན།

6

ལེགས་བྱས་ནོན་སྟོན་བྱེད་པས་སྟོབ་དཔོན་དྲག་དུ་སྤྱ་ཡིས་མངོན་པར་
 དགའ་མི་བྱ།

སྟོག་ནམས་སྟེད་བྱེད་ཁྲ་མ་ནམས་ཀྱི་ཁྲ་མ་པ་ནི་ཇི་ལྟར་མཆོད་མི་བྱ།
 དེ་བས་ཀྱང་ནི་མཆོག་དུ་སྐད་ཅིག་མངལ་གྱི་ཁྱར་བརྒྱུང་མ་ཡི་ངལ་དུ་བ་ལ།
 བྱ་ལོན་དག་པར་སྐྱབ་བྱེད་བསོད་ནམས་ཆོགས་ནི་ཅི་ཡིས་དག་པ་ཐོབ་
 བར་འགྱུར།

7

དཔེན་པ་མ་སྟོན་སྟོག་པའི་ཆོགས་ནི་ཡང་དག་ཐོབ་གྱུར་པ།
 གང་གི་མ་ལ་སྐད་པའི་ཆ་ཡང་ངེས་པར་སྐྱབ་བྱེད་པ།
 སྟོག་པའི་བདུལ་ཞུགས་དེ་ཡི་སྤྱི་བོར་རལ་པའི་ཆོགས་དག་ནི།
 རབ་འབར་མེ་ཡི་དྲ་བའི་ཅི་མོའི་ཆོགས་པ་དག་དུ་འགྱུར།

8

སྐྱེ་བ་གཞན་དུ་མ་ལ་ནི། སྟོད་པར་བྱེད་པ་བདག་གིས་ཀྱང་།
 སྟོག་དཔོན་རང་བཞིན་མི་འདོད་པ། ཡོངས་སུ་རྟོགས་པའི་གདུང་བ་ཐོབ།

9

པ་རྩ་ཁ་སི་དག་དུ་སྟོན། བིས་བདག་མཛའ་བོ་ཞེས་པ་བྱུང་།
 དེ་ཡི་རྩང་མ་ནོར་འཛོན་མ། ཞེས་པ་ཤིན་དུ་ཡིད་འོང་གྱུར།

10

सेव्यः सुखैरविमुखः सततं क्षमाभूः
तीव्रव्रतादिनियमै रवितीर्णशेषः ।
अल्पेऽप्यनल्पफलदः प्रणयोपचारे
मातुः पितुश्च न समोऽस्ति गुरुस्तृतीयः ॥ ६ ॥

आचार्यः सुकृतार्थदेशिकतया कैर्नाभिवन्द्यः सदा
प्राणानां जनकः कथं न जनकः पूज्यो गुरूणां गुरुः ।
तच्चापि क्षणगर्भधारणभरक्लेशस्य मातुः परं
केनान्दण्यविधानपुण्यनिचयेनासाद्यते निर्द्विजः ॥ ७ ॥

मातुर्निकारकणमप्यविवेकपाक
सम्प्राप्तपातकुशलः किल यः करोति ।
तस्य ज्वलज्वलनजालशिखाकलापः
पापव्रते भवति मूर्ध्नि जटाकटप्रः ॥ ८ ॥

विकारकारिणा मातुर्मयाऽपरजन्मनि ।
पापशापमयस्तापः प्राप्तः पर्यायवैशसः ॥ ९ ॥

वाराणस्यां गृहपतिर्मैत्रो नाम पुराभवत् ।
पत्नी वसुन्धरा नाम तस्याभूदतिवल्लभा ॥ १० ॥

དེ་ཡི་བྱ་ནས་སྦྱིས་ཅས་ན། ལུ་པ་ཉིད་ནི་ཐོབ་པའི་ཚོ།
ན་ཚོད་མཐའ་ཅུ་བྱ་དག་ནི། དཔལ་དང་ལྷན་པ་གཅིག་བཅས་གྱུར། 11

དེ་ཡང་འཆི་བས་འཇིགས་པ་ཡི། པ་ཡི་བྱ་མོ་ཞེས་པར་དྲགས།
དེ་ཡི་མཚའ་པོའི་བྱ་མོ་ཞེས། བྱིས་པ་དེ་ནི་གྲགས་པར་གྱུར། 12

དེ་ཡི་པ་ནི་བྱ་མཚོ་ཅུ། མོང་ཞིང་གི་བར་གྱུར་པའི་ཚོ།
བྱ་གཅིག་པ་ཉིད་མ་ཡིས་ནི། གཏེར་དང་མཚུངས་པ་དག་དུ་བསྐྱེདས། 13

རིགས་ཀྱི་རིས་པས་འོངས་པ་ཡིས། སྒྲིང་དུ་འགྲོ་བ་བརྒྱུག་ནས་དེས།
དེ་ལ་མཚོ་ཐབས་རང་ཡུལ་དུ། འོས་པས་རྒྱང་ཅུ་འཚོང་པ་བསྟན། 14

དང་པོར་ཚོང་ལས་སྦྱིས་པ་ནི། ཀླུ་པ་ཁ་བཞི་དག་དང་།
དེ་ནས་ཉིས་གཞན་ལ་ནི། དེ་ལས་གཉིས་འགྱུར་བཞི་འགྱུར་དང་། 15

དེ་ནས་བརྒྱད་འགྱུར་དག་ཀྱང་རྟེན། ཐམས་ཅད་དེ་ཡིས་མ་ལ་ཡུལ།
དེ་ནས་སྒྲིང་བཟོད་རིགས་ལ་ནི། འོས་པ་ཐོས་ནས་འདོད་ལྷན་གྱུར། 16

བྱ་མཚོར་འགྲོ་བ་ཙོམ་པ་ཡི། ཚོགས་ལ་ཆགས་ཤིང་གྲས་ལྷན་དེ།
མ་ཡིས་བརྒྱུག་པར་གྱུར་མེད་ཀྱང་། བརྒྱུག་པ་ཉིད་དུ་ཁས་མ་ལྷངས། 17

དེ་ནས་མ་ནི་ཐུང་ན་གྱིས། འབྲུགས་ཤིང་ཀླང་པ་ལ་འབྱེལ་བས།
གདུག་པ་དེ་ཡི་དཔལ་བཞིན་དུ། ཀླང་པས་རབ་དུ་སྐྱེདས་ནས་སོང་། 18

जातमात्रेषु पुत्रेषु तस्याः प्राप्तेषु पञ्चताम् ।
पश्चिमे वयसि श्रीमानेकः स्तनु रजायत ॥ ११ ॥

विपत्तिभीत्या तस्यापि कन्यानामाकरोत् पिता ।
मैत्रकन्यकनामासौ तेनाभूद्विश्रुतः शिशुः ॥ १२ ॥

समुद्रगमने तस्य जनके निधनं गते ।
एकपुत्रैव जननी निधितुल्यं ररक्ष तम् ॥ १३ ॥

कुलक्रमागतां तस्य द्वीपयात्रां निवार्य सा ।
आदिदेश स्वदेशार्हां स्वल्पविक्रयजीविकाम् ॥ १४ ॥

स पूर्वविक्रयोत्पन्नं कार्षापणचतुष्टयम् ।
ततो द्विगुणं मन्यस्मिन् दिनेऽप्यथ चतुर्गुणम् ॥ १५ ॥

ततश्चाष्टगुणं लाभं सर्व्वं मात्रे न्यवेदयत् ।
कुलोचितां द्वीपयात्रां श्रुत्वाभूदथ सोत्सुकः ॥ १६ ॥

समुद्रगमनारम्भसम्भाररससादरः ।
स मात्रा वार्य्यमाणोऽपि नामन्यत निवर्त्तनम् ॥ १७ ॥

ततः स पादपतितां जननीं शोकविह्वलाम् ।
दृष्टः श्रद्धमिवोत्सार्य्य चरणेन विनिर्य्ययौ ॥ १८ ॥

དང་པོར་བྱིས་པ་འཁྲལ་ཞིང་ཡི་གེ་ཕྱིན་བཞིན་ཡིད་འོང་བདུན་ཅིའི་

ཆར་དག་འབབས།

དེ་ནས་དུལ་བའི་ཡིད་ལ་རེ་བའི་དགའ་སྟོན་རྒྱས་པ་བརྒྱ་ཡིས་དགའ་བ་འཛིན།

ཕྱི་ནས་མི་བཟད་ལང་ཚོ་འི་ཚ་བ་དྲག་པོས་བསྐྱང་བ་དག་དུ་སྟོན་མཁས།

གསལ་བར་ནག་པོ་བཅེགས་པ་ལྟར་རྩལ་ངན་པའི་བྱ་ཡིས་སྟུག་

བསྐྱལ་གདུང་བར་བྱེད། 19

རིན་ཅན་བསྐྱབ་པར་འདོད་པ་དེ། མ་ཡི་བྱ་ངན་ཡངས་པར་བཞིན།

བྱ་མཚོ་འི་བྱང་དུ་ཕྱིན་ནས་ནི། གཟིངས་ལ་རབ་དུ་ཞོན་ཏེ་སོང་། 20

དེ་ནས་དེ་ཡི་གཟིངས་ཆེན་ནི། རབ་ནོ་ཅུ་སྟོན་སེམས་མོ་ཡིས།

སོག་ལེ་དྲག་པོས་དུལ་བར་བྱས། འཇུག་ངོགས་དག་དུ་ཞིག་པར་གྱུར། 21

ཆོ་བོས་རབ་འཕྱར་དེ་ཡིས་ནི། མ་ཡི་བསམ་བཅོམ་ཁྱར་སྟེ་བས།

གཟིངས་ནི་ཞིག་པར་གྱུར་བ་དེས། དམེད་པ་བཞིན་དུ་མོངས་པ་ཐོབ། 22

དེ་ནས་ཤིང་གི་ཚལ་བ་ཐོབ། དལ་བྱིས་འདྲ་ཤེས་ཐོབ་པ་དེས།

ཅུ་གཏེར་བྱ་ནི་ངོགས་བྱིན་ནས། ཉགས་ཚལ་ཆེན་པོ་འི་ནང་དུ་ཞུགས། 23

གཅིག་བྱ་བཏན་ཉམས་འགྲོ་བ་དེས། རྒྱུ་པོ་མེད་པར་ཡུན་རིང་ན།

གྲོང་ཁྱིམ་ཅེ་དགའ་ཅན་ཞེས་པ། དགའ་བ་མཚོག་ནི་ཐོབ་པར་གྱུར། 24

བཞིན་རས་རྩ་ཟེར་ཚོགས་ནམས་བྱིས། རྩ་བའི་འོད་ནི་སྟོན་བྱེད་པ།

རྩ་ཡི་བྱ་མོ་བཞི་དག་གིས། བྱས་བཅས་མགོན་ནི་བྱས་པ་དེ། 25

पीयूषं खलिताङ्गवर्णललितालापैः शिशुर्वर्षति
 प्रीतिं स्फूर्ततरां मनोरथशतैर्दत्ते विनेयस्ततः ।
 पश्चादुत्कटयौवनोष्णविकटाहङ्कारवादी पटुः
 दुष्पुत्रः स्फुटकालकूटकटुकः कष्टां करोति व्यथाम् ॥ १९ ॥

विपुलं जननीशोकमिव प्राप्य स सागरम् ।
 समारुह्य प्रवहणं ययौ रत्नार्जनोत्सुकः ॥ २० ॥

मकरस्फारनखरक्रूरककचदारितम् ।
 ततस्तस्य प्रवहणं कूले प्राज्यमभज्यत ॥ २१ ॥

तस्योत्सिक्तमते मातु राशभङ्गगुरोर्भरात् ।
 भग्ने प्रवहणे तस्मिन् मोहः शप इवाभवत् ॥ २२ ॥

ततः फलहकावात्याशनैः संज्ञा मवाप्य सः ।
 तीरमासाद्य जलधेर्जगाद्देहगहनं महत् ॥ २३ ॥

एकाकी हारितधृतिः स व्रजन् विजने चिरात् ।
 रम्यं रमणकं नाम नगरं दिव्यमाप्तवान् ॥ २४ ॥

अप्सरोभिश्चतसृभिर्वदनेन्दुत्विषां चयैः ।
 ज्योत्स्नापूरं सृजन्तीभिः कृतातिथ्यः स सादरम् ॥ २५ ॥

གསེར་གྱི་རྩེར་བྱ་དག་གིས་འབྲམ། རིན་ཅན་འཁྲི་ཤིང་དགའ་བའི་ཚལ།
 རོར་བུའི་ཁང་པ་ཁྲི་ལྷན་ཅན། དེར་ནི་འོངས་སྤྱོད་ལྷན་པར་གྱུར། 26

གྱུད་པ་དག་ནི་བདེ་བའི་མཐའ། ལྷན་ཚོགས་ཉོན་མོངས་དག་ལ་མཛེལ།
 ལྷས་ཅན་རྣམས་ལ་རེ་མོས་ཀྱིས། རེས་པ་ཉིད་དུ་འཁོར་བ་ཡིན། 27

དགའ་མགུར་སྤྱོད་པ་ལ་ཆགས་པའི། རི་དགས་མིག་ཅན་དེ་དག་རྣམས།
 དེ་དང་རོལ་པས་ལྷན་རིང་དུ། སྐལ་བཟང་དོན་བྱས་ཉིད་དག་ཐོབ། 28

ཁྱོད་ཀྱིས་གོང་ཁྱེར་ལྷ་ཡི་ལམ། བདག་ཉིད་ཀྱན་གྱིས་སྤང་བྱ་ཞེས།
 དེ་དག་གིས་བརྗོད་ཆོ་ན་དེ། ལྷག་པར་དེ་ནི་འགྲོ་འདོད་གྱུར། 29

རང་དབང་མངོན་པར་མི་འདོད་ཅིང་། རེས་པར་བསྐྱམས་པའི་མི་སྐྱུན་སྤྱོགས།
 སྤྱོག་ཆགས་རྣམས་ནི་བཀག་པ་ལ། སལ་ཆེར་གྲུས་པ་ལྷག་པར་འཕེལ། 30

དེ་ནས་དགོ་མཚན་གྱིས་བྲངས་དེ། ལྷོ་ཡི་སྤྱོགས་ཀྱི་ལམ་དེ་ནས།
 མོང་བས་དག་དུ་སྤྱོས་ཞེས་པར། ལྷ་ཡི་གོང་ཁྱེར་གཞན་པ་ཐོབ། 31

དེར་ནི་དེ་བཞིན་ལྷ་མོ་བརྒྱད། སྤྱད་བྱ་ཉིད་དུ་གྱུར་རྣམས་ཀྱིས།
 དེ་ལ་རིམ་གྱི་དེ་བཞེད་པ་དག། དེ་ལས་ལྷག་པ་ལྷན་རིང་བྱས། 32

དེ་དག་རྣམས་ཀྱིས་རིམ་པ་དེས། ལྷོ་ཡི་ལམ་ནི་བཀག་པ་ན།
 དེ་ནི་དགོ་མཚན་ལས་མོང་བས། གོང་ཁྱེར་གསུམ་པ་དགའ་བྱེད་ཐོབ། 33

हेमपुष्करिणीतीरे रम्ये रत्नलतावने ।
मणिमन्दिरशय्यासु तत्र सम्भोगवानभूत् ॥ २६ ॥

विपदः सुखपर्यन्ताः क्लेशप्राप्ताश्च सम्पदः ।
अवर्त्तिन्यो भवन्त्येव पर्यायेण शरीरिणाम् ॥ २७ ॥

रतिभोगप्रणयिना तास्तेन हरिणेष्वणाः ।
रममाणा श्विरं प्रापुः सौभाग्यस्य कृतार्थताम् ॥ २८ ॥

नगरे दक्षिणः पन्था वर्ज्यः सर्वात्मना त्वया ।
इत्युक्त स्ताभिरधिकं सोऽप्यभूद् गमनोत्सुकः ॥ २९ ॥

कामं नियमवामस्य स्वाधीनानभिलाषिणः ।
प्रायेण बर्द्धते जन्तो निषेधेनाधिकादरः ॥ ३० ॥

ततः स कौतुकाकृष्ट स्तेन दक्षिणवर्त्मना ।
ब्रजन् प्राप सदामत्तं नाम दिव्यं पुरं परम् ॥ ३१ ॥

अष्टावप्सरस स्तत्र तद्वद्भोग्यत्व मागताः ।
तस्योपचाररचनां चिरं चक्रु स्ततोऽधिकाम् ॥ ३२ ॥

ताभिः क्रमेण तेनैव निषिद्धे दक्षिणेऽध्वनि ।
स कौतुकाज्जतः प्राप तृतीयं नन्दनं पुरम् ॥ ३३ ॥

དེར་ནི་རིས་པ་དེ་ཉིད་ཀྱིས། ཅེ་དགས་ནས་པར་རོལ་དེ་ལ།
ལྷ་མོ་བཅུ་དྲུག་དགའ་སྤྱོད་ཡིས། ཡོངས་སྤྱོད་སྤྱད་བྱ་ཉིད་དུ་གྱུར། 34

དེ་དག་གིས་ཀྱང་བཀའ་པ་ཡི། ལྷ་མོ་ལས་ནས་སོང་གྱུར་པ།
གྲུས་བཅས་དེ་ཡིས་ཁང་བཟང་ནི། ཚངས་པའི་མཆོག་ཅེས་བྱ་བར་ཕྱིན། 35

དེ་ནས་དེར་ཡང་ལྷ་མོ་གཞན། སུམ་ཅུ་ཙ་གཉིས་ཡོངས་སྤྱོད་ཀྱིས།
རྣམ་བཟང་གིས་ནི་ཡང་དག་ཐོབ། དེ་བཞིན་ལྷ་མོ་ལས་ནས་སོང་། 36

དེ་ནི་སོང་བས་མི་བསྐྱུན་པའི། གོགས་བཞིན་ཉོན་མོངས་ཆོགས་ཀྱི་གནས།
ལྷགས་ཀྱི་རང་བཞིན་ཅུབ་པོ་ཡིས། གོང་ཁྱེད་ངན་འགོ་སང་པོ་ཐོབ། 37

དེར་དེ་ནང་དུ་ལྷགས་པ་ན། རིས་པས་ས་ལ་སྒོ་ནམས་ནི།
སྤྱོད་ཀྱིས་དག་གིས་བསྐྱབས་པ་བཞིན། མཚམས་མེད་བསྐྱམས་པ་ཉིད་དུ་གྱུར། 38

དེ་ཡི་ནང་ན་སྤྱོད་བྱ་ནི། ལུས་ཆེན་གནས་པ་དེ་ཡིས་མཐོང་།
མཐོང་དག་ཉོན་མོངས་སྤྱོད་ནམས་ཀྱིས། སྤྱོད་ནི་ཡིན་དུ་ཆེ་བ་བཞིན། 39

བཅིངས་ཡིང་རྒྱན་དུ་བྲག་རྒྱན་འབབ། དེ་ཡི་སྤྱོད་པོར་འཁོར་ལོ་ནི།
ནོན་པོ་འབར་བས་དཀྱིགས་པ་དག། ཡོངས་སྤྱོད་འཁོར་བ་མཐོང་བར་གྱུར། 40

རང་གི་མགོ་ལས་ཟགས་པ་ཡི། རྣམ་ཁྲག་གིས་ནི་ཟས་བསྐྱབས་པ།
དེ་མཐོང་དག་པོ་འི་ཡིད་བྱུང་ནས། མཚོན་པོ་འི་བྱ་མོས་རབ་སྐྱུས་པ། 41

षोडशाप्सरसस्तस्य रतिभोगोपभोग्यताम् ।
तच्च क्रमेण तेनैव ययुर्लौला विलासिनः ॥ ३४ ॥

ताभिर्निषिद्धेन पुनर्दक्षिणेन पथा ब्रजन् ।
ब्रह्मोत्तराख्यं प्रासादमाससादससादरः ॥ ३५ ॥

द्वात्रिंशदेव संप्राप्य तत्राप्यप्सरसः पराः ।
सभोगसुभगस्तद्वद्ययौ दक्षिणवर्त्मना ॥ ३६ ॥

स ब्रजन् नगरं प्राप दुर्गप्रायमयोमयम् ।
परुषं खलसौहार्दमिवायासचयाशयम् ॥ ३७ ॥

तस्य तच्च प्रवेष्टव्यक्रमाद्वाराणि भूमिषु ।
केनापि पिहितान्येव ययुर्निःसन्धिवन्धताम् ॥ ३८ ॥

तदन्तरे महाकायं सोऽपश्यत् पुरुषं स्थितम् ।
सकलक्लेशदोषाणां विस्तौर्णमिव भाजनम् ॥ ३९ ॥

ज्वालावलयितं चक्रं तस्य मूर्ध्नि परिभ्रमत् ।
तीक्ष्णं ददर्श चक्रस्य सक्तं रक्तप्रवाहिणः ॥ ४० ॥

स्वशिरःप्रसृतैः पूयशोणितैर्विहिताशनम् ।
तं दृष्ट्वा तीव्रनिर्वेदादवदन्मैत्रकन्यकः ॥ ४१ ॥

གཤུང་བ་དྲག་པོས་མོན་ཁྱོད་མུ། འདི་ནི་ལས་དག་ཅི་ཡི་འབྲས།

ཞེས་དེས་སྒྲིང་རྩིས་དེས་པ་ན། སྒྲིས་བྱས་དེ་ལ་རབ་སྒྲས་པ།

42

བདག་ནི་མ་ལ་གཞོན་བྱེད་དོ། འདི་ནི་ལས་དེ་ཉིད་ཀྱི་འབྲས།

དེ་དག་ཐོས་ནས་དེ་ཡིས་ནི། སྒྲིག་པ་དྲན་ནས་དོགས་པར་གྱུར།

43

དེ་ཡིས་བསམས་པ་བདག་ལ་ཡང་། མ་ལ་གཞོན་བྱས་སྒྲིག་པ་ཡོད།

སྒྲིག་པ་རབ་དུ་བརྗོད་པའི་གྲོགས། དྲན་པར་བྱེད་འདི་བདག་གིས་མཐོང་།

44

ཁྱི་ར་བ་ཡི་སྒྲུ་སྒྲོན་གྱི། བགས་ནས་དེ་དགས་ཀྱུ་བ་བཞིན།

སྒྲིག་དེས་བདེ་བའི་དཀྱིལ་འཁོར་ནས། ང་ཉིད་བླངས་པ་མ་ཡིན་ནས།

45

ཞེས་པའི་བསམ་པས་དེ་འབྲུགས་ཤིང་། སྒྲོ་བ་སྒྲུ་སྒྲོན་ན་གནས་པའི་ཙོ།

སྒྲིང་ནི་ཀྱན་དུ་འདར་བྱེད་པའི། སྐད་ནི་མཁའ་ལ་རབ་བྲགས་པ།

46

ཡུན་རིང་བཅིངས་པ་ངེས་པར་གྲོལ། གསར་དུ་འོངས་པ་དཔེ་དུ་ཆིངས།

གསར་པ་ཆིངས་ལ་བཅིངས་པ་གྲོལ། འདི་ནི་མཚམས་ཀྱི་དུས་ལ་བབ།

47

ཅེས་སྒྲུ་མཁའ་ལས་བྲགས་པའི་ཙོ། སྒྲིས་བྱ་དེ་གྲོལ་སྐད་ཅིག་ལས།

མཚའ་བོའི་བྱ་མོའི་མགོ་ལ་ནི། འཁོར་ལོ་རབ་དུ་འབར་བ་སྒྲུང་།

48

དེ་དུས་གནད་གཞོན་གཤུང་བས་གཞིར། གསར་བཅིངས་མཚའ་བོའི་བྱ་མོ་དེས།

བཅིངས་པ་གྲོལ་པར་གྱུར་པ་ཡི། སྒྲིས་བྱ་དེ་ལ་རབ་སྒྲས་པ།

49

कस्त्वं क्रूरव्यथाक्रान्तः कस्येदं कर्मणः फलम् ।
पृष्ट स्तेनेति कारुण्यात् पुरुष स्त मभाषत ॥ ४२ ॥

मातुः कृतापकारोऽहं तस्येदं कर्मणः फलम् ।
एतदाकर्ण्य सोऽप्यासीत् पापसंवादशङ्कितः ॥ ४३ ॥

सोऽचिन्तयन्ममाप्यस्ति पापं मातुः कृतागसः ।
अयं पापसहाध्यायी दृष्टः स्मरणकृन्मया ॥ ४४ ॥

नूनं तेनैव कृष्टोऽहं पापेन सुखमण्डलात् ।
शौनिकेन चरन् कामं मृगः शष्पवनादिव ॥ ४५ ॥

इति चिन्ताकुले तस्मिन् बद्धद्वारपुरस्थिते ।
उच्चचाराम्बराद्वाणी हृदयाकम्पकारिणी ॥ ४६ ॥

चिरबद्धाः प्रमुञ्च्यन्तां निबध्यन्तां नवागताः ।
बद्धमुक्तिनवाबन्धेष्वयं प्राप्तोऽवधिक्षणः ॥ ४७ ॥

इत्युदीर्णं दिवः शब्दे मुक्तः स पुरुषः क्षणात् ।
दीप्तं तच्चक्र मपतन्मैत्रकन्यस्य मस्तके ॥ ४८ ॥

नवबद्धः स तत्काशं मर्मच्छेदव्यथातुरः ।
तं मुक्तबन्ध मवदत् पुरुषं मैत्रकन्यकः ॥ ४९ ॥

ལྷ་མོ་ཆེས་སྤྱ་ཆགས་ལྷན་ཡོངས་སྤྱོད་ཡིད་ནི་འཕྱོག་པ་ཅན།
 གོང་ཁྱེར་ནོར་བུའི་ཁང་ཁྱིམ་མཆོས་པ་དེ་དག་ཡོངས་བཏང་ནས།
 སྤྲིག་པའི་ལས་ཀྱིས་ཐག་པ་བཞིན་དུ་རབ་དུ་གྱུར་པས་བྲངས།
 དེ་ཡིས་བཀྲལ་ནས་ཀྱང་ནི་དབང་མེད་མི་རྣམས་འཇུག་པར་བྱེད།

50

ཁྱི་རྣམས་ལ་བཞིན་ས་འདི་ཉིད་དུ་སྤྲུགས་དག་ཡོངས་པར་གྱུར།
 གང་ན་འདི་ཡི་ལས་ཀྱི་འབྲི་ཤིང་ཆ་ཡིས་ཡོངས་བསྐྱབས་པ།
 དུས་ཀྱིས་ཡོངས་སྤྲོད་སྤྱོད་ཀྱི་དུ་གྱུར་པ་མཉམ་ན་གནས།
 དེས་པར་སྤྱད་བྱ་ཕྱོདས་ལྷན་འདི་ཡིས་མཆོག་དུ་འབྲལ་ན་པར་བྱེད།

51

མ་ལ་གནོད་པ་བྱས་རྣམས་ཀྱིས། ཉན་མོངས་སྤྱོད་མཆོམས་ཅི་སྟེད་དུས།
 རྩེ་བོ་ཁ་ཅིག་བདག་ལྟ་བུ། གསར་དུ་འོང་བ་འགྱུར་རམ་ཅི།

52

ཞེས་པ་ལྟས་ཅན་འཁོར་ལོ་ནི། རབ་དུ་འབར་བའི་རྩེས་བཅོམ་ཞིང་།
 བཟེར་བ་དེ་ཡིས་ཆོག་ཐོས་ནས། སྤྲིས་བྱས་དེ་ལ་རབ་སྤྲུས་པ།

53

ལོ་ནི་སྤྱོད་སྤྲུག་དུག་ཅ་དང་། ལོ་ནི་བརྒྱ་སྤྲུག་ཅ་དག།
 ཉན་མོངས་ཉི་བར་ཡོངས་སྤྱོད་འདི། སྤྲིག་པའི་ལས་ཅན་རྣམས་ལ་ངེས།

54

མ་ལ་གནོད་པ་བྱས་པ་ཡི། སྤྲིག་ཅན་རྣམས་ལ་འདི་ན་གནས།
 འཇིགས་སྤྱ་རུང་བ་གཞན་དག་ཡོད། གཞན་ཡང་དེ་ལྟར་འོང་བར་འགྱུར།

55

त्यक्ता पुराणि मणिमन्दिरसुन्दराणि
तान्यप्सरःसरसभोगमनोहराणि ।
कष्टः प्रकष्टतरपातकभोग्यकाले
कालेन कल्पितफला किल कर्मवल्ली ॥ ५० ॥

श्रूनामिव क्षिति मिमां पशुरागतोऽस्मि
कर्षत्यलं बलवती भवितव्यतैव ।
कष्ट स्तयैव च विशत्यवशो मनुष्यः
यचास्य तिष्ठति पुरः परिपाकभोग्या ॥ ५१ ॥

क्लेशभोगावधौ कालः कियान् मातुः कृतागसाम् ।
अप्यागमिष्यति नवः कश्चिदस्मद्विधो जनः ॥ ५२ ॥

इति ज्वलितचक्राग्रदीर्यमाणस्य दाहिनः ।
तस्यार्त्तस्य वचः श्रुत्वा पुरुष स्त मभाषत ॥ ५३ ॥

षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च ।
अस्य क्लेशोपभोग्यस्य नियतिः पापकर्मणाम् ॥ ५४ ॥

इहापराणि घोराणि सन्ति स्थानानि पापिनाम् ।
मातुः कृतागसामन्ये ये समेप्यन्ति तद्विधाः ॥ ५५ ॥

དེས་བཟོད་ཤིན་ཏུ་བཟོད་དགའ་དེ། མཛེལ་པོའི་བྱ་མོས་ཐོས་གྱུར་ནས།
རབ་གདུང་སྤྱུག་བསྐྱེད་ཕྱོད་བ་ལས། གཞན་དག་གཟིང་ལ་བཙུང་བས་སྦྱས། 56

དེ་ནི་ཐིག་པ་བྱེད་པའི་མི། གང་ཞིག་རབ་ཏུ་འོང་འགྱུར་བ།
དེ་དག་དོན་ཏུ་འཁོར་ལོ་འདི། བདག་གི་མགོ་ལ་གནས་གྱུར་ཅིག། 57

འདི་ལྟའི་གདུང་བ་བྲག་ཅིང་རིང་། དེ་དག་ནམས་ཀྱིས་ཟི་ལྟར་བཟོད།
བདག་ཉིད་གཅིག་སྤྱུ་གདུང་གྱུར་ལ། ཐམས་ཅད་གདུང་མེད་གནས་གྱུར་ཅིང་། 58

འཁོར་ལོ་རང་གི་འབྲས་བཅད་ནས། གཞན་གྱི་དོན་ཏུ་བདག་གིས་བརྒྱང་།
སྦྱེ་བོ་རང་ཉིད་གདུང་མེད་པས། གཞན་གྱི་གདུང་བ་ཡོངས་མི་ཤེས། 59

སེམས་ཅན་པན་ཚོལ་སྟིང་ཟླེ་ཡིས། གཟིང་བ་དེ་ཡིས་འདི་བཟོད་ཆོ།
དམ་པའི་ཀླན་རྟོག་མཐུ་ཡིས་ནི། དེ་ཡི་འཁོར་ལོ་གཤམ་ལ་སོང་། 60

ཡལ་འདབ་དག་ནི་གདུང་བ་འཕྲོག་ཅིང་མེ་རྟོག་གྲགས་སྟེན་དགར་པོ་གྲུས་
བར་བྱེད།

འཕྲལ་ལ་དེ་བཟང་ལེགས་ལྡན་ཡོངས་སྟོད་སྐལ་བཟང་སྤྱན་སྤྲུམ་ཚོགས་པ་
སྤྲུང་ཡང་འཛོལ།

དམ་པའི་ཀླན་རྟོག་འཁྲི་ཤིང་སྟིང་ཟླེའི་བརྒན་ལྡན་དམ་པ་ནམས་ཀྱི་སྟིང་ལ་ནི།
གང་ཚོ་ཡང་དག་བདེ་བ་དེ་ཚོ་རོ་ལྡན་འབྲས་བྱ་ཅི་དང་ཅི་མི་སྦྱེད། 61

སྟིང་ཟླེའི་བསོད་ནམས་བདག་ཉིད་ཀྱིས། སྤྲད་ཅིག་དེ་ལ་ཐིག་ཟད་དེ།
འཕྲས་ནི་ཡོངས་སྤྱུ་བདེ་དམ་དེ། ལྟ་ཡི་གནས་སྤྱུ་རྩྱར་གྱུར་རྟོ། 62

श्रुत्वेति दुःसहतरं तेनोक्तं मेघदूतः ।
स्वव्यथादुःखसंवादात् परार्त्तिदययावदत् ॥ ५६ ॥

अधुना ये समेष्यन्ति नराः पातककारिणः ।
तेषामर्थे ममैवेदं चक्रं तिष्ठतु मस्तके ॥ ५७ ॥

कथं सहन्ते ते तीव्रां दीर्घां मेवंविधां व्यथाम् ।
एकस्यैव व्यथा मेऽस्तु सर्वे तिष्ठन्तु निर्व्यथाः ॥ ५८ ॥

परार्थे धारयिष्यामि चक्रं भुक्त्वा निजं फलम् ।
परव्यथां विजानाति न जनः स्वव्यथां विना ॥ ५९ ॥

इत्युक्ते करुणार्त्तेन तेन सत्त्वहितैषिणा ।
सत्संकल्पप्रभावेन तच्चक्रं मगमन्नभः ॥ ६० ॥

तापं पञ्चविता निहन्ति तनुते शुभ्रं यशः पुष्पिता
सद्यः सौरभभव्यभोगसुभगा लक्ष्मीं विधत्ते पुनः ।
कारुण्यार्द्रतया यदेव हृदये सद्भिः समारोपिता
सत्संकल्पलता सदैव सरसं किं किं न स्रूते फलम् ॥ ६१ ॥

कारुण्यात् पुण्यमाहात्म्यात् तत्क्षणात् क्षतकिल्बिषः ।
स बभूव परित्यज्य देहं देवः सुरालये ॥ ६२ ॥

ང་ཉིད་སྒྲིན་ཚོ་བྱམས་པ་དག་ཉིད། མཛེའ་བོ་འི་བྱ་མོ་ཉིད་གྱུར་ཏེ།
མ་ནི་ཀྱང་པས་རབ་འཕངས་པའི། སྤྱག་བསྐྱེད་གནས་སྐབས་དེ་དག་ཐོབ། 63

ཀར་ཤ་པ་ཤས་མ་ལ་ནི། མཚོད་པས་སྒྲ་མོ་འི་གནས་ཀྱང་ཐོབ།
དེ་སྐད་མ་ཡི་སྤྲིད་ལྷན་ནི། ཚོས་ཀྱི་མཚོག་དུ་བཅོམ་ལྷན་གསུངས། 64

མ་ནི་བཀྲ་ཤིས་འབྲེང་བ་ཡོན་ཏན་དང་ལྷན་པ་ནི་མཉམ་གཤིན་ཚོད་པན་ཏེ།
དེ་དག་དབྱེས་སྒྲིད་གང་གི་སྤྱི་བོར་ཞབས་ཀྱི་པརྟོ་རབ་དུ་འགོད་བྱེད་པ།
ཕྱོགས་ཀྱན་ཡོངས་སུ་འགོངས་པར་བཅོན་པའི་གྲགས་པ་ཕུན་ཚོགས་རབ་
དུ་གསལ་བ་རྒྱས།
དག་དུ་དགའ་སྤྱོད་བསོད་ནམས་རྒྱན་ལྷན་དེ་དག་འགྲོ་བའི་མཚོད་བྱ་ཉིད་དུ་གྱུར། 65

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་བོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་མཛེའ་བོ་འི་བྱ་མོ་འི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དག་ཅུ་ཙ་གཉིས་པའོ།

सोऽहमेवाभवं पूर्वं मैत्रात्म मैत्रकन्यकः ।

पादेनोत्सारणान्म तुः प्राप्त स्तां दुःखवर्त्तिनीम् ॥ ६३ ॥

कार्षापणार्पणान्मातुः प्राप्त आप्सरसां पदम् ।

इत्यूचे भगवान् मातुः शुश्रूषाधर्म्मं मुत्तमम् ॥ ६४ ॥

माता मङ्गलमालिका गुणमयी वात्सल्यमौलिः पिता

तौ येषां शिरसि प्रियाय कुरुतः पादाम्बुजारोपणम् ।

सर्वाशापरिपूरणेऽस्त्यधःसम्पत्प्रकाशोदया-

स्ते पुण्याभरणाः प्रयान्ति जगतां नित्योत्सवाः पूज्यताम् ॥

६५ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां

मैत्रकन्यकावदानं दानवतितमः पक्षवः ॥

ཡལ་འདག་དག་ཅ་ཅ་གསུམ་པ།

གང་གིས་མཆོད་འོས་མཆོད་པར་བསྐྱབ་ལ་མེ་རྟོག་ལ་སོགས་ཏེ།
སེམས་མེད་ནམས་ཀྱང་འོས་པའི་སེམས་དང་ལྷན་པ་ཉིད་ཏུ་འགྱུར།
གྲུལ་ལ་གྲུས་པའི་ཁྱད་པར་བཞེན་པ་ནམས་ལ་བསྐྱབས་འོས་ཤིང་།
དད་པར་བ་གྲུས་བདུད་ཅིའི་རྒྱན་གྱིས་དེ་དག་གྲུལ་གྱར་ཅིག་༥

མཉན་ཡོད་གྲུལ་བྱེད་ཆལ་ཏུ་སྒྲོན། དཔེན་པར་བཞུགས་པའི་བཅོམ་ལྷན་འདས།
གྲུལ་བ་དེ་ལ་མཛོན་སྟོགས་ཏེ། མགོན་མེད་ཟས་སྤྱོན་གྱིས་གསོལ་བ༥

བཅོམ་ལྷན་ཁྱོད་ཀྱི་གྲུས་པར་བཞིན། ཀྱན་ཏུ་ཆེར་འོས་ཡོན་ཏན་གྲགས།
བདག་གི་བྱ་སོམ་གསུ། བཟང་མོ་དར་པ་བབ་པར་གྱུར༥

གོང་ཁྱེད་བྱ་རམ་ཤིང་འཕེལ་གྱི། དཔལ་ལྷན་དོན་མཐུན་མགོན་པོའི་བྱ།
བྱ་མཆོག་བྱིན་ཞེས་བྱ་བནི། དེ་ཡི་ལག་པ་འཛིན་པར་འདོད༥

བཅོམ་ལྷན་གལ་ཏེ་བཟོད་ན་བདག། བྱ་མོ་དེན་ཏེ་ལ་སྤྱེར།
ནོར་སྟོག་ཁྱོད་ཀྱི་དབང་གྱུར་བདག། ཁྱོད་ཀྱི་བཀའ་ཡི་རྗེས་སུ་འབྱང་༥

དེ་འདི་གསོལ་ཆེ་བཅོམ་ལྷན་འདས། རི་མེད་མཉེས་གཤིན་བསམ་ལྷན་བས།
ཅི་སྟོན་བྱ་མོ་དེ་ལ་ནི། སྤྱོན་པར་མཆོད་ཅེས་བཀའ་སྤུལ་བ༥

चिनवतितमः पल्लवः ।

स्नाय्या जयन्ति जिनभक्तिविशेषभाजां
अङ्गासुधाप्रसरनिर्झरशीकरा स्ते ।
निश्चेतनोऽप्याचेतचेतनतमिवैति
यः पूज्यपूजनविधौ कुसुमादिवर्गः ॥ १ ॥

आवस्थां विजनासैनं जिनं जेतवने पुरा ।
अनाथपिण्डदोऽभ्येत्य भगवन्तमभाषत ॥ २ ॥

त्वद्भक्तिरिव सर्व्वं महार्हगुणविश्रुता ।
भगवन् प्रौढिमायाता कन्याममसुमागधा ॥ ३ ॥

श्रीमतः सार्थनाथस्य नगरे पुण्डववर्द्धने ।
सूनुर्वृषभदत्ताख्यस्तत्पाणिग्रहमिच्छते ॥ ४ ॥

कन्यां ददामि तां तस्मै भगवन् यदि मन्यसे ।
त्वदधीनधनप्राणं त्वत्प्राणमप्यहम् ॥ ५ ॥

इत्युक्ते तेन भगवान् वात्सल्यविमलाशयः ।
को दोषस्तनया तस्मै दीयतामित्यभाषत ॥ ६ ॥

སྟོན་པའི་བཀའ་ནི་རབ་བརྒྱུད་ནས། དེ་ལ་གྲུས་པར་ཕྱག་འཛུལ་དེ།
དཔལ་ལྷན་མགོན་མེད་ཟས་སྦྱིན་ནི། རང་གི་ཁང་པར་རབ་དུ་སྟོང་ ॥ 7

དེ་ནས་འབྱོར་བ་ཆེ་དང་བཅས། བྱ་མོ་མ་ག་དུ་བཟང་མོ།
རིན་ཅན་གོས་མང་རབ་སྦྱར་དེས། འོས་པ་དེ་ལ་རབ་དུ་བྱིན་ ॥ 8

དེ་ནས་བྱིན་པའི་མ་ག་དུ། བཟང་མོ་ཐག་རིང་ཡལ་བ་གོད་ཅིང་།
བཅོས་ལྷན་འདས་ཀྱི་ཞབས་དྲན་ནས། མིག་ནི་མཆི་མ་དང་བཅས་གུར་ ॥ 9

གྲོང་ཁྱིམ་བྱ་རམ་གྱིང་འཕེལ་དུ། ཡུན་རིང་ཞིག་ན་དེས་སྦྱིབ་ནས།
དག་དུ་ཁྱེལ་བྱིས་དུ་ནི། བདག་པོའི་བཀྲར་སྟེ་ལ་ཆགས་གུར་ ॥ 10

དེ་ནས་ནས་ཞིག་སྒྲུབ་མོ་ནི། བྲངས་ལས་འདས་པ་འགོད་བཅོམ་ཞིང་།
ཟས་ཀྱི་ཚྭས་ནམས་སྦྱར་བྱེད་པ། ཞོར་ཅན་ཞེས་པས་དེ་ལ་སྦྱས་ ॥ 11

མ་ག་དུ་བཟང་མཆོད་པ་ཡིས། ཡོ་བྱད་ཐམས་ཅད་ཆས་དག་མཛོད།
འགྲོ་བས་འཆོད་བྱ་ཡོན་ཏན་ཅན། སྦྱོ་བོ་ནང་པར་བདག་བྱིས་འོང་ ॥ 12

ལྷ་མ་སྦྱོ་བོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། ཞེས་འི་གནས་སྒྲུ་མཆོད་བྱ་བ།
ཀྱན་མོངས་ཟད་སྦྱོར་ཟད་བྱེད་པ། དེ་དག་ནམས་ནི་འོང་པར་འགྱུར་ ॥ 13

ཞེས་དེས་བཛོད་པ་དེར་ནི་དེས། དག་སྦྱོང་ཚྭས་ལ་མཆོད་པ་དེ།
ཡོངས་སྒྲུ་བདག་པར་གཤེས་གུར་ནས། ཚུམ་པ་དེ་ལ་ཆགས་པར་གུར་ ॥ 14

शास्तुः शासन मादाय सादरं प्रणिपत्य तम् ।
अन्त्यपि हृदः श्रीमान् प्रययौ निजमन्दिरम् ॥ ७ ॥

ततः सुमागधां कन्यां विभवेन महीयसा ।
अह्वार्य स ददौ तस्मै भूरिरत्नाम्बरप्रदः ॥ ८ ॥

दत्ता दूरतरं देश मथ यान्ती सुमागधा ।
भगवच्चरणस्मृत्या सवाध्यनयनाभवत् ॥ ९ ॥

चिरेण सा समासाद्य नगरं पुण्डवर्द्धनम् ।
शुश्रूषाभिरता पत्युः सदा भर्तृगृहेऽवसत् ॥ १० ॥

कदाचिदथ तां श्वश्रूः भोज्यसम्भारकारिणी ।
उवाच धनवत्याख्या संख्यातीतव्ययोद्यता ॥ ११ ॥

पूज्योपकरणं सज्जं कुरु सर्व्वं सुमागधे ।
गृहान्नः प्रातरागन्ता जगत्पूज्यगुणो जिनः ॥ १२ ॥

गुरवो गौरवपदं पूज्याः सर्व्वजनस्य ते ।
समेष्यन्ति क्षणकाः संमोहक्षणीद्यताः ॥ १३ ॥

इत्युक्ता सा तथा तच्च बभूवारम्भतत्परा ।
ज्ञात्वा भिक्षुगणायेव तां पूजां परिकल्पिताम् ॥ १४ ॥

དེ་ནས་ཉིན་གཞན་ཁྱིམ་དུ་ནི། སྐད་དང་སྐྱེ་ར་རབ་འབལ་ཞིང་།

དག་འཇུག་བྲག་པོས་ཀྱན་ཉོན་མེངས། གཅེར་བྱ་ཟད་བྱེད་པ་ནམས་ལྷགས། 15

མ་ནི་སྐྱན་མ་རྩ་ཡི་ཟས། གོམས་པས་རགས་པར་གྱུར་པ་བཞིན།

གོས་མེད་ངོ་ཚ་མེད་དེ་དག། མ་ག་རྩ་བ་ཟང་གྱིས་མཐོང་ནས། 16

ཟླ་མའི་བྱང་དུ་ངོ་ཚ་སྟེ། བཞིན་ནི་གོས་ཀྱིས་རབ་བསྐྱབས་ནས།

སྐྱོད་ཆགས་བྲལ་གྱིས་དུད་པས། སྐྱག་མོ་དེ་སྐྱེ་བོལ་སྐྱས་པ། 17

གང་འདིར་ཕྱོགས་གོས་ནམས་ཀྱི་ཡང་། མདུན་དུ་བྱང་མེད་སྐྱེ་བོ་འཁོད།

ཀྱེ་མ་ཀྱན་དུ་སྐྱོད་པ་འདི། ཤིན་དུ་ཡུན་རིང་ལོན་ནས་མཐོང་། 18

མི་མིན་དུ་དང་བྲལ་གྱུར་པ། དུལ་བ་འདི་དག་ཁྱོད་ཀྱི་ནི།

ཁྱིམ་ན་གསོལ་བྱེད་འདི་དག་ལ། བྱང་མེད་ངོ་ཚ་མེད་དམ་ཅི། 19

གང་གིས་ཁ་ཟས་མ་བཏང་བ། དེ་ཡིས་གོས་ནི་ཇི་ལྟར་བཏོང་།

མ་བརྒྱམས་རིམ་བ་འདི་ནི་ཅི། ཁྱོད་ནི་གནས་མིན་དག་ལ་གྱས། 20

སྐྱ་ནི་རབ་དུ་འབལ་བའི་ལས་དག་ཉིད་ཀྱིས་བཅེ་བ་མེད་པ་བྲག་པོ་བཏུན།

སྐྱེ་བོར་བཅས་ལ་འདོམས་དགྱིས་གོས་དག་སྤངས་པས་རྩལ་ཁྲིམས་

ཀྱིས་ནི་གདམ་ཉིད་ཅི།

རྩལ་འཚོས་རྩོམ་པ་དང་ལྷན་འཇུགས་བྱེད་བཞིན་ལ་ཁྲོ་བ་རང་ཉིད་

ནས་པར་བཏུན།

དུལ་བ་དང་ལྷན་གཅེར་བྱ་འདི་དག་ཕྱགས་ནམས་བཞིན་དུ་ཟས་

དག་འཚོལ་བར་བྱད། 21

Nityācārapradīpa, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	Rs. 6	14
Nyāyabinduṭīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	...	0
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	14
Nyāyasarāṇ	...	2
Padmāwati, Fasc. 1 5 @ 2/-	...	10
Prākṛita-Paṅgalam, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	6
Prākṛita Lakṣaṇam, Fasc. 1 @ /1/8 each	...	8
Parācāra Smṛti, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	12
Parācāra, Institutes of (English) @ 1/- each	...	0
Pariksamukha Sūtram	...	0
Prabandhacintāmaṇi (English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	...	12
Rasarnavam, Fasc. 1-3	...	12
Saddarśana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	4
Samaraicca Kāha, Fasc. 1-3, @ /10/	...	14
Sāṅkhya Sūtra Vṛtti, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	8
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	...	0
Six Buddhist Nyaya Tracts	...	10
Śrāddha Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	12
Sragdharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	...	0
Sūcṛta Saṁhitā, (Eng.) Fasc. 1 @ 1/- each	...	0
Suddhi Kaumudī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	8
Sundaranandam Kavyam	...	0
Suryya Siddhanta, Fasc. 1	...	4
Syamika Sastra	...	0
*Taittreya Brahmana, Fasc. 11-25 @ /10/ each	...	6
*Taittiriya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	...	14
*Tāndya Brāhmaṇa, Fasc. 10-19 @ /10/ each	...	4
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-8 @ 1/4	...	0
Tattva Cintāmaṇi, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-10; Vol. III, Fasc. 1-2; Vol. IV, Fasc. 1; Vol. V, Fasc. 1-5; Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	...	24
Tattva Cintāmaṇi Dīdhiti Vivṛiti, Fasc. 1, @ /10/ each	...	10
Ditto Prakas, Fasc. 1-3, @ /10/ each	...	14
Tattvārthadhigama Sūtram, Fasc. 1-3 @ /10/	...	14
Tīrthacintāmaṇi, Fasc. 1, @ /10/ each	...	10
Trikāṇḍa-Māṇḍanam, Fasc. 1-3 @ /10/	...	14
Tul'si Satsai, Fasc. 1-5 @ /10/	...	2
*Upamitā-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1-2, 5-13 @ /10/ each	...	14
Uvāsagadasāo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/-	...	0
Vallala Carita, Fasc. 1 @ /10/	...	10
Vārja Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/	...	12
*Vāyu Purāṇa, Vol. I, Fasc. 3-6; Vol. II, Fasc. 1-7; @ /10/ each	...	14
Vidhāna Pārijāta, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1 @ /10/	...	10
Ditto Vol. II, Fasc. 2-4, @ 1/4	...	12
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	6
Vṛhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/	...	12
Yogaśāstra, Fasc. 1-3	...	12

Tibetan Series.

Bauddhastotrasaṅgraha, Vol. I	...	2	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4, @ 1/- each	...	4	0
Nyayabindu of Dharmakīrti, Fasc. 1	...	1	0
Pag-Sam S'hi Tin, Fasc. 1-4 @ 1/- each	...	4	0
Rtogs brjod dpag hkhri S'iā (Tib. & Sans. Avadāna Kalpalatā) Vol. I, Fasc. 1-8 Vol. II, Fasc. 1-8 @ 1/- each	...	16	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	...	14	0

Arabic and Persian Series.

Al-Muqaddasi (English) Vol. I, Fasc. 1-4 @ 1/-	...	4	0
Āin-i Akbarī, Fasc. 1-22 @ 1/8/- each	...	33	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, Index to Vol. II, @ 2/- each	...	36	0
Akbarnāmah, with Index, Fasc. 1-37 @ 1/8/ each	...	55	8
Akbarnāmah, English Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-7; Vol. III, Fasc. 1, @ 1/4/ each	...	20	0
Arabic Bibliography, by Dr. A Sprenger @ /10/	...	0	10
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ each	...	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts 1-2 @ 1/- each	...	2	0

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc. 1-3 @ 1/- each	Rs. 3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	81	8
Fars Nama	1	0
Farnang-i-Rashidi, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each	21	0
Fihrist-i-Tusi, or Tusi's list of Shy'ah Books, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
History of Gujarat	1	0
Haft Asmān, History of the Persian Masnawi, Fasc. 1 @ 1/2/ each	0	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	7	8
Iqālnamah-i-Jahāngiri, Fasc. 1-3 @ 1/0/ each	1	14
Isbah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each	51	0
Ma'sir-i-Rahimi, Part I, Fasc. 1	2	0
Ma'sir-ul-Umara, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. III, 1-10; Index to Vol. I, Fasc. 10-11; Index to Vol. II, Fasc. 10-12; Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ 1/ each	35	0
Marhamu 'L-Hali 'L-Mu'Dila	1	0
Muntakhabu-t-Tawarikh, Fasc. 1-15 @ 1/0/ each	9	8
Ditto (English), Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 8 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc. 1-19 @ 1/0/ each	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1	1	0
Nukhatu-l-Fikr, Fasc. 1 @ 1/0/	0	10
Nasimi's Khiradnamah-i-Ikandari, Fasc. 1-2 @ 1/2/ each	1	8
Qawānu 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott	5	0
Riyāzu-s-Salātin, Fasc. 1-5 @ 1/0/ each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	5	0
Tadhkira-i-Khushnavisān	1	0
Tubaquat-i-Nasiri (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tarikh-i-Firūz Shāhi of Ziyān-d-din Barni, Fasc. 1-7 @ 1/0/ each	4	6
Tarikh-i-Firūzshāhi, of Shams-i-Sirāj Aif, Fasc. 1-6 @ 1/0/ each	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each	3	0
The Mabani 'L Lughat: A Grammar of the Turki Language in Persian	1	8
The Persian and Turki Divans of Bayran Khan, Khan Khanan	1	0
Tuzuk-i-Jahāngiri (Eng.) Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Wis o Rāmin, Fasc. 1-5 @ 1/0/ each	3	2
Zafarnamah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ 1/0/ each	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES. Vols. XIX and XX @ 10/- each ... 20 0
  2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ 8/ per No.
  3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (8), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.
- N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.
4. Journal and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.
  5. Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number. Discount of 25% to Members.
  6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1888 3 0
  7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, 1910 ... 8 0
  8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 6/- each ... 18 0
  9. Kāmirāghadkirta, Parts I and II @ 1/8/ ... 3 0
  10. Persian Translation of Heji Baba of Isfahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Kirmasi, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0

Notice of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-35 @ 1/- each ... 35 0
 Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. B. L. Mitra ... 5 0

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.

Books are supplied by V.P.P.

31-5-11.

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

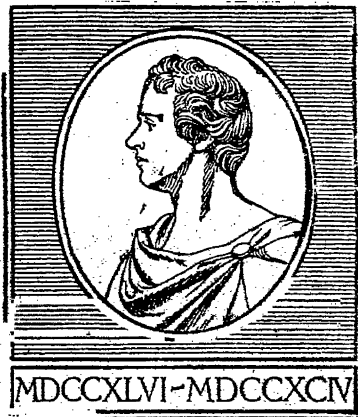
PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 1310.

AVADANĀ KALPALATĀ

WITH ITS TIBETAN VERSION

SIR WILLIAM JONES

MDCCXLVI-MDCCXCV

NOW FIRST EDITED BY
RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E.

AND
MAHĀMAHOPĀDHYĀYA ŚATIS CHANDRA VIDYABHUSANA, M.A., Ph.D.

VOL. II. FASCICULUS X.

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.

1911.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

NO. 1, PARK STREET, CALCUTTA.

AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, Grafton Street, New Bond Street, London, W.
AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, Leipzig, Germany.

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some
of the Fasciculi being out of stock.

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

Aadvaitachintā Kaustubha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	Rs. 1	14
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	14	6
Aitareyalocana	...	2	0
Amarakosha, Fasc. I	...	2	0
*Anu Bhāṣhya, Fasc. 2-5 @ /10/ each	...	2	8
Anumana Dīdhiti Prasārini, Fasc. I, @ /10/	...	0	10
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	8	12
Ātmatattvavivēka, Fasc. I	...	0	10
Āgavavāidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	8	2
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-9. Vol. II, Fasc. 1-9 @ 1/ each	...	18	0
Bālam Bhaṭṭi, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	...	1	14
Bauddhāyana Śrauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol. II, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	4	6
Bhāṭṭa Dīpikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	...	4	6
Bauddhastotrasaṅgraha	...	2	0
Brhaddevatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	2	8
Brhadharma Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	3	12
Bodhicaryāvatāra of Śāntideva, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	3	2
Śri Cāntinātha Charitā, Fasc. 1-3	...	1	14
Qatadūṣaṇi, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each	...	8	0
*Qatapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1-7; Vol. V, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	14	6
Ditto Vol. VI, Fasc. 1-3 @ 1/4 each	...	3	2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-5 @ /10/	...	3	2
Qatasāhasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-16 @ /10/ each	...	10	0
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10; Vol. IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	36	14
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4 each	...	2	8
Ditto Vol. IV, Fasc. 9-10 @ /10/	...	1	4
Qokavartika, (English), Fasc. 1-7 @ 1/4 each	...	8	12
*Qranta Sūtra of Qāṅkhāyana, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc. 1-4; Vol. 4, Fasc. 1 @ /10/ each	...	10	0
Qri Bhāṣhyam, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	1	14
Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1-4	...	3	2
Gobhiliya Gṛhya Sūtra, Vol. I, @ /10/ each	...	8	2
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1/4 each	...	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	...	2	0
Ditto Gṛhya Saṅgraha	...	0	10
Haralata	...	1	14
Karmapradīph, Fasc. 1	...	1	4
Kāla Vivēka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each	...	4	8
Kāthā Śarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4 each	...	17	8
Karma Purāṇa, Fasc. 1-9 @ /10/ each	...	5	10
Kiraṇavali, Fasc. I, @ /10/	...	0	10
Madana Parīkṣā, Fasc. 1-11 @ /10/ each	...	6	14
Mahā-bhāṣya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12; Vol. III, Fasc. 1-10 @ /10/ each	...	19	6
Ditto Vol. IV, Fasc. 1-3 @ 1/4 each	...	2	8
Manupikā Saṅgraha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	1	14
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each	...	9	0
*Mīmāṃsā Darśana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	...	6	4
Mugdhahodha Vyākaraṇa, Fasc. 1-2, @ /10/ each	...	1	4
Nirukta, (2nd edition) Vol. I, Fasc. I @ Rs. 1-4	...	1	4

अथापरेऽहि विविशु नग्नाः क्षयणका गृहम् ।
उल्लुञ्चितकचश्मश्रुसंक्लेशनिशितव्रताः ॥ १५ ॥

तानलज्जानवसनानवलोक्य सुमागधा ।
माषशष्पाशनाभ्यासपीवरान् महिषानिव ॥ १६ ॥

लज्जिता वाससाच्छाद्य वदनं गुहसन्निधौ ।
खेदनिर्व्वेदविनता श्वश्रूजन मभाषत ॥ १७ ॥

अहो वताय माचारः सुचिरादवलोकितः ।
दिगम्बराणामप्यग्रे यदिहास्ते बधूजनः ॥ १८ ॥

एते भवद्गृहेऽदान्ता भुञ्जन्ते शृङ्गवर्जिताः ।
अमानुषत्वान्नैतेषां लज्जन्ते नून मङ्गनाः ॥ १९ ॥

अस्थाने भवतां भक्तिः कोऽय मुच्छृङ्खलः क्रमः ।
न त्यक्त मशनं येन स कथं वस्त्र मुञ्चति ॥ २० ॥

केशोन्मूलनकर्मणैव निशितं नैर्घृण्य मावेदितम्
कौपीनांशुकवर्जनेन सुजने शीलस्य वार्त्तैव का ।
दम्भारम्भभयङ्करे च वदने क्रोधः स्वयं लक्ष्यते
नग्नाना मशनैषिणां नियमिना मेघां पशूनामिव ॥ २१ ॥

གང་ན་ཕུགས་འདི་མཆོད་བྱེད་པ། དེ་ན་སྤང་པར་བྱ་བ་སྟུ།
ཡང་ན་འདི་ནི་ཕུལ་གྱི་སྟེན། སོང་པའི་ཆེས་སྤུ་འགྲོ་བའི་ལྷགས་༥

22

ཞེས་སྤྲེལ་གསུམ་པལ་དང་ལྷན་པ། དེ་ལ་སྤྱད་གཞིས་ལན་སྤྲེལ་པ།
མཐར་མོ་བྱེད་ཀྱི་ཡལ་གྱི་ནི། ཁང་པར་ཅི་འདྲ་མཆོད་པ་སྟེས་༥

23

དེས་སྤྲེལ་པ་དག་གི་པ་བྱིས་ཏུ། ལྷིང་ཆེས་འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་ནི།
བྱེད་པ་ལགས་དག་པ་ལ་སྟེར་བའི། བཅོམ་ལྷན་གྱུ་པ་པ་མཆོད་པར་བྱེད་༥ 24

བསམ་པ་གཏན་ལ་ཆགས་པ་ཡོ་མེད་སྤྱན་རྒྱན་མཆོས་སྤྱད་ཆོགས་པའི་གྲུ་མཆོ་ཏེ།
གངས་ཀྱི་རྒྱུད་ནི་ཡངས་གིང་དང་པོ་ཆས་ཏེ་གསུམ་དག་ཏུ་གྱུར་པ་ཡིན།
རབ་པ་རྒྱུད་མཆོས་རྒྱན་གྱིས་བྱིས་ཏེ་པའི་སྤྱན་གྱི་ཞགས་པ་མངོན་དག་ཏེ།
མཆོས་པ་ཉིད་ཀྱིས་མཐས་ནས་ས་ནང་ཏུ་ཞི་བ་ཅི་ཡང་རྒྱས་པར་བྱེད་༥ 25

རྒྱ་ཆེར་ལྷོད་མཆོས་དེ་ནི་ལག་གཉིས་གྲང་ཆེན་པག་པའི་ནམ་པ་དང་།
སྤང་པ་རབ་རྒྱས་དབྱེ་ལ་སྤྱན་སྤྱེས་རབ་པ་རྒྱས་རང་པ་ཞིན་ཞོར་བྱ་དང་།
ལག་མཐིམ་ཏུ་སོན་ནི་མོ་དྲུང་དང་རྒྱལ་མཆོན་ཅུ་སྟེས་འཕྲིང་པ་དང་།
ཞི་པའི་རང་པ་ཞིན་གྱུ་པ་སྤྱིད་ཆེན་པོ་ལ་འོས་མཆོན་ཉིད་ནམ་པར་འཛོན་༥ 26

ལྷུ་ཆེན་ནམས་ཀྱིས་མངོན་པར་འདོད་པ་སྟེན་བྱེད་དེ་ཡིན།
རབ་པ་ཞིན་མངོན་པར་འདོད་པའི་དག་པ་ཀྱན་དང་ལམ་པ་ཉིད།

यच्चैते पशवः पूज्या स्तत्रोत्सार्या भवन्ति के ।
अथवा देशदोषोऽयं गतानुगतिका स्थितिः ॥ २२ ॥

इति ब्रुवाणां तां श्वश्रू विषसा प्रत्यभाषत ।
पितु स्ते भवने भद्रे पूज्यते वद कौटशः ॥ २३ ॥

सावदन्मत्पितु र्गहे पूज्यते भगवान् जिनः ।
कारुण्यात् सर्व्वजगतां कुशलातिशयोद्यतः ॥ २४ ॥

ध्यानाधीनः स्तिमितनयनः धूर्णलावण्यसिन्धुः
नासावंशं विपुलसरलं सेतुभूतं दधानः ।
भूषाश्चन्यप्रस्ततरुचिमत्कर्णपाशाभिरामः
कान्त्यैवासौ किमपि विदुषां शान्ति मन्त स्तनोति ॥ २५ ॥

शिरसि सहजप्राज्यालोकप्रसेकमयं मणिं
करिपतिकराकारौ बाहू कवत्कनकद्युतिः ।
करतलगतां लेखां शङ्खध्वजाम्बुजमालिकां
शमयममहासाम्राज्यार्हं विभक्तिं स लक्षणम् ॥ २६ ॥

तस्याभिलाषजनकस्य महामुनीनां
सर्व्वभिलाषकलनारहितः स्वभावः ।

དན་པའི་ས་གནི་བག་མེད་གནས་ནི་ལྷག་མ་མེད་པར་བྱས།

ཆགས་པ་རབ་དུ་བཏང་བའི་སྒྲུ་ནི་ཡིན་དུ་དཔར་དང་བཅས།

27

གྲིལ་བ་ལྷག་པར་འགྲོགས་པའི་མཛའ་གཙམས་དང་ལྷན་བྱས་ས་

པ་དག་ནི་ཡིད་ལ་ཉལ།

པའོ་བ་དེ་ཡི་རང་བཞིན་བྱེད་ཅིང་བཅེ་བ་སྟོང་ལ་དཔར་དུ་མཉམ་པར་སྒྱུར།

ཡིད་འོང་མང་པོ་ལ་ཆགས་ཀྱན་གྱི་བསམ་པ་བྱས་བྱེད་སྟོན་མེད་ཐུབ་པ་ནི།

དེ་ཡི་ནི་བ་སྟོན་མེད་པདག་ཉིད་ཆགས་བྲལ་སྟོང་པོ་ཅན་ནི་ལེགས་པར་མཛོད། 28

ཅུམ་ཁྱིམ་ས་དུ་ཀྱལ་དང་ལྷན། དམ་པ་ནས་ས་ཡིད་སྦྱིབ་བྲལ་ཉིད།

གང་གི་རབ་དུ་བྱུང་བར་འཛིན། དེ་དོག་བདག་ཅག་ཁྱིམ་དུ་མཛོད།

29

ཐལ་ས་ཅན་བསྐྱངས་པའི་ཞོར་ཐུག་ང་། དན་པ་ཡིས་ཀྱང་སྟོན་པའི་སྒྲུལ།

ཆགས་སྤང་བྱག་པོའི་མཆི་ལྷན་བས། སྤང་ཡང་སྒྲུ་བོ་ལ་གནོད་མེད།

30

ཅས་པ་དེ་ཙོག་ན་བ་ཡི། བཅུད་མེན་ཐོས་ནས་སྒྲུག་མོ་ནི།

འབྲལ་ལ་རབ་དང་བྲི་མ་མེད། དགའ་སྐྱུ་ལྷན་པས་དེ་ལ་སྒྲུས།

31

དེ་ནི་པར་པའི་ཐལ་ས་འགའ་ནིག། མཛོག་གི་པལྱན་ལྷན་ཡོད་དཔ་ཅི།

ཁྱོད་གྱི་བཤོད་ནས་ས་འབྲེལ་བ་ལས། འདྲ་ཀྱང་བདུད་ཅི་དེ་གནས་ཐོབ་བས། 32

ཞིས་པ་སྒྲུག་མོས་གསུམ་ལྷན་ཟློ། ཅུམ་དང་མཐུན་པར་དེ་ལ་ཁྱུས།

བདག་གིས་ཁྱོད་ལ་དེ་བཅུན་ཞིས། བྱས་དང་བཀྱར་བ་ལྷན་མས་སྒྲུས།

33

निःशेषितस्मृतिभुवः प्रमदाश्रयस्य
रागोज्झितस्य सुतरा मधरः सरागः ॥ २७ ॥

मूर्तिर्निर्भरसङ्गमप्रणयिनी मैत्री मनःशायिनी
क्षान्तिस्तन्मयकारिणी हृदि दया गाढं समाश्लेषिणी ।
सर्वाशाभरणस्य भूरिदयितासक्तस्य संलक्ष्यते
तस्यापूर्वमणे रनन्यमहिमा वैराग्यगर्भः शमः ॥ २८ ॥

पूज्यः स भवनेऽस्माकं यस्य प्रव्रज्यया सताम् ।
धत्ते शीलदुकूलानां निरावरणतां मनः ॥ २९ ॥

विश्वरक्षामणे र्यस्य स्मृत्यापि भवभोगिना ।
रागद्वेषोदंष्ट्रेण बाध्यते न पुनर्जनः ॥ ३० ॥

इति तस्या वचः श्रुतः श्रुत्वा ओचरसायनम् ।
सद्यः प्रसादविशदा तां जगाद प्रमोदिनी ॥ ३१ ॥

अपि तद्दर्शनोपायः कश्चिदस्ति वरानने ।
अपि त्वत्पुण्यसम्बन्धादयमप्यमृतास्पदम् ॥ ३२ ॥

इति सानुनयं श्वश्रा सा सादरधियार्थिता ।
तं वः सन्दर्शयामीति बभाषे भक्तिमानिनी ॥ ३३ ॥

ནས་བཅའ་ཆེན་པོའི་ཆོག་ས་གྱིས་ནི། ཁུར་དག་ཁྱེར་བ་འདོད་པ་ཡི།
 སྟོན་ལ་སལ་སྟན་སྟངས་ལ་འཛོགས། རྟོན་ཅིག་བསམས་གཏན་བསྐྱེད་ས་པར་གྱུར། ॥

34

དེ་ནས་ཁར་བཟང་ལ་འཛོགས་དེ། བཅོམ་ལྷན་བསྟན་པའི་སྟོགས་སྟུན་ནི།
 ཕྱག་འཚལ་མཆོད་བྱ་མཆོད་འོས་པའི། མེ་ཏོག་སྟེན་པ་རབ་དུ་གཏོར། ॥ 35

དེ་ཡི་གནས་སུ་མཛོན་ཕྱོགས་དེས། མེ་ཏོག་གཏུག་པ་ཆུས་མཆོད་ནས།
 ཡངས་པའི་མིག་ནི་ཀྱན་དགའ་ཡི། མཆི་མས་འགགས་པས་རབ་སྐྱས་པ། ॥ 36

བཅོམ་ལྷན་གྱུགས་ཆེ་འོས་པ་བདག། དཀོན་ཅིག་བསམས་པོ་ནས་སྐྱེད་དེ།
 ཁྱོད་ཀྱི་གནས་ཀྱི་རི་དགས་བཞིན། ཤིན་དུ་ཐག་རིང་ཕྱུལ་འདིར་ཕྱིན། ॥ 37

ཁྱོད་ཀྱི་ཉལ་ས་ཀྱི་པར་རྒྱུ་རྒྱུ་ལྷན་གྱི་ཐོབ་པ་བདག།
 རིང་དུ་གནས་པར་གྱུར་ཀྱང་སྟུན་ཀྱི་རིག་མཛོད་བཅེ་བ་ཅན།
 མཉེན་གཤིན་མཉེན་པའི་ཆོ་ལྷན་ཆེན་པོ་ནས་ཀྱི་གྱུགས་ཆེ་ནི།
 ཕྱལ་གཞན་རིང་པོར་ཕྱིན་པ་ནས་ལ་ཆུང་བ་ཉིད་མི་འགྱུར། ॥ 38

འབངས་ཀྱི་བྱ་མོ་དག་གིས་དིང་། བཅོམ་ལྷན་ཁྱོད་ནི་མཁྱོན་དུ་གཉེར།
 ལང་པར་བྱོན་པས་བདག་ལ་ནི། ཁུབ་བདག་ཁེངས་པ་གནང་བར་མཛོད། ॥ 39

ཅེས་པ་བཅོད་ནས་དེས་འཕངས་པ། ལྷས་པར་བཀྱ་བའི་མེ་ཏོག་འཕྲེང་།
 གྲུས་པའི་པོ་ཉ་སྟོག་བཅས་བཞིན། ལྷས་སྐུ་འཕངས་ནི་རབ་དུ་སྟེང་། ॥ 40

महाप्रतिज्ञासंभारभरनिर्वहणैषिणी ।
सा संशयतुलारूढा क्षणं ध्यानपराभवत् ॥ ३४ ॥

ततः प्रासादमारुह्य भगवत्सेवितां दिशम् ।
प्रणिपत्यासृजत् पूज्यपूजार्हकुसुमाञ्जलिम् ॥ ३५ ॥

पुष्पधूपोदकैरर्चं सा कृत्वा तत्पदोन्मुखी ।
आनन्दवाष्पसंरुद्धविस्तीर्णनयनावदत् ॥ ३६ ॥

अनुकम्प्यैव भगवन् रत्नत्रयविवर्जिता ।
तवाश्रममृगौवाहं दूरं देशमिमं गता ॥ ३७ ॥

त्वत्पादपद्मयुगलं शरणं प्रपन्नां
दूरस्थितामपि दृशा स्मृश मां दयालो ।
वात्सल्यपेशलधियां महतां प्रवास-
दूरीकृतेषु करुणा न तनुत्वमेति ॥ ३८ ॥

भगवन् दाससुतया त्वं मयाद्य निमन्त्रितः ।
प्रातरागमनेनैव मानं वितर मे विभो ॥ ३९ ॥

इत्युदीर्य तयोत्सृष्टा विचित्रकुसुमावली ।
सजौवितेव प्रययौ नभसा भक्तिदूतिका ॥ ४० ॥

དཀར་དང་དམར་དང་སེར་དང་སྒྲོན་པོ་དག་གི་མེ་ཏོག་འཕྲེང་།
 གཏུག་པའི་རྩ་བས་བཀྲ་བ་དཔ་གྱིས་མཁའ་ལ་འགྲོ་བ་དེ།
 བདེ་སྐྱབས་བདག་པོ་འི་གཞུ་ཡི་ཁྲི་ཤིང་ཡང་དག་གྱུ་བ་ནི།
 ཅུ་འཛིན་གཞོན་གྱུ་དག་ལ་རབ་དུ་ཆགས་ཤིང་ཡུན་རིང་མཆོས། 41

དེ་ནས་གྱལ་བྱེད་ཚལ་སེང་ནས། ལྷན་ཅིག་གིས་ནི་མེ་ཏོག་འཕྲེང་།
 གྱུས་པ་དག་དང་ལྷན་པ་དེ། སྒྲོན་པའི་ཞབས་བད་དག་ལ་ལྷུང་། 42

བཙམ་ལྷན་ཐམས་ཅད་མཁའ་ན་པས་ཀྱང་། མ་ག་རྩ་ནི་བཟང་མོ་ཡིས།
 འདོད་པ་ཀྱན་མཁའ་ན་ཐམས་ཅེ་ཡིས། ཀྱན་དག་འ་བོ་ལ་སྒྲོན་དུ་གསུངས། 43

གྲོང་ཁྲིར་བྱ་རམ་ཤིང་འཕེལ་དུ། ཉང་པར་བདག་ཅག་འགྲོ་བར་བྱ།
 མ་ག་རྩ་བཟང་དག་འདུན་དང་། བཙས་པའི་བདག་མཆོད་དོན་དུ་གཉེར། 44

འདི་ནས་གྲོང་དེ་དཔག་ཚད་ནི། རྩག་ཅུ་ལྷག་པའི་བརྒྱ་ལྷག་དེ།
 ཉི་མ་གཅིག་གིས་འགྲོ་བར་བྱ། འདི་ལ་ཐོགས་འཁོར་རིགས་པ་མིན། 45

གང་གང་རྩུ་འཕུལ་ཆེན་པོ་ཡིས། མཁའ་ལ་འགྲོ་རྩས་མཐུ་ལྷན་པ།
 དེ་དང་དེ་ལ་ཁྲིད་ཀྱིས་ནི། མགྲོན་དུ་གཉེར་བའི་ཅུལ་ཤིང་བྱིན། 46

ཞེས་པ་བདེ་གཤེགས་ཀྱི་བསྐྱལ་དེ། ཉིན་གཅིག་བགྲོད་པས་བྱིན་པ་དང་།
 ཅུལ་ཤིང་གིས་ནི་མགྲོད་གཉེར་བ། དག་སྒྲོང་ན་པས་ལ་རབ་དུ་བཤད། 47

सा श्वेतरक्तहरितासितपुष्पपाली
खे धूपधूमशवला शनकैः प्रयान्ती ।
बालाम्बुदप्रणयिनी सुचिरं चकाशे
सञ्चारिचापलतिकेव शचीधवस्य ॥ ४१ ॥

अथ जेतवनं प्राप्य क्षणेन कुसुमावली ।
सा भक्तिशालिनी शास्तुः पपात चरणाब्जयोः ॥ ४२ ॥

भगवानपि सर्व्वज्ञः सर्व्वं ज्ञात्वा समीहितम् ।
सुमागधायाः कारुण्यादानन्द मवदत् पुरः ॥ ४३ ॥

प्रातर्गन्तव्य मस्माभिर्नगरं पुण्डवर्द्धनम् ।
सुमागधा प्रार्थयते ससङ्घस्य ममार्चनम् ॥ ४४ ॥

शतषष्ठ्यधिकं तच्च योजनानामितः परम् ।
एकेनाह्ना च गन्तव्यं न विलम्बोऽत्र युज्यते ॥ ४५ ॥

व्योम्ना महर्द्ध्या शक्नोति गन्तुं यो यः प्रभाववान् ।
निमन्त्रणशलाकां त्वं तस्मै तस्मै समर्पय ॥ ४६ ॥

प्रेरितः सुगतेनेति स भिक्षुभ्यो न्यवेदयत् ।
एकाहगमनप्राप्यं शलाकाभिर्निमन्त्रणम् ॥ ४७ ॥

རྩ་འཕུལ་ཆེ་ལྷན་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། དེར་ནི་ཚུལ་གྱིང་གྲངས་པའི་ཆོ།
གང་པོ་བྱུང་པར་ལྷན་བྱས་པ། གན་པོ་ཡིས་ཀྱང་རིམ་པས་གྲངས་༥ 48

མཐུན་གྱི་ཐོབ་པ་མིན་པ་དེས། ཚུལ་གྱིང་དག་ལ་ལག་བརྒྱངས་ཆོ།
ཅུང་ཟད་འཛུམ་དཀར་བཞིན་རས་ཅན། ཀྱན་དགའ་པོ་ཡིས་དེ་ལ་སྦྱས་༥ 49

མགོན་མེད་ཟས་སྦྱིན་ཁྲིས་དུ་ནི་ཀང་པ་གཉིས་ཀྱི་འགྲོ་བྱ་མིན།
དཔག་ཚད་དུག་ཅུང་དང་བཅས་བརྒྱ། ཉིན་ཕྱེད་ཀྱིས་ནི་འདའ་བར་བྱ༥ 50

ཞེས་པ་དེ་བཞེད་གན་པོ་ནི། སྦྱངས་པས་བཞིན་རས་ནམ་པར་དུད།
བསམས་ཏེ་རང་གི་སྒེམ་དུན་དུ། དམན་བའི་དངོས་པོ་བཞེད་པར་དཀའ་༥ 51

ཐོག་མེད་དུས་སུ་བསགས་པ་ཡི། ཉོན་མོངས་སྦྱེས་དང་ག་བ་སོགས།
འདད་པ་ཅན་གྱི་གཞིམ་བྱས་ན། རྩ་འཕུལ་གནས་ནི་ཐོབ་ལ་ཅི༥ 52

ཆགས་བལ་བྲག་པོ་འི་སྒོ་བྲོས་ཀྱིས། དེ་ལྟར་སེམས་གྱིང་དག་པ་ཡིས།
སེམས་ལྷན་དེ་ལ་སྒྲན་ཅིག་གིས། རྩ་འཕུལ་ཆེན་པོ་རབ་དུ་སྦྱེས་༥ 53

དེ་ནས་མཚན་མོ་འདས་གྱུར་ཏེ། སྤྱོད་དག་སྦྱོང་ཐམས་ཅད་ནི།
སྤྱོད་ཆོགས་ལྟ་ཡི་ཆས་ལྷན་པའི། གཞལ་ཡས་ཁང་ནས་མཁའ་ལ་གཤེགས་༥ 54

སྐབས་དེར་ཙོམ་པ་ཆེན་པོ་ལ། ཆོགས་ཀྱིས་ཡོངས་སུ་གང་གྱུར་པ།
བདག་པོ་འི་ཁྲིས་དུ་བཅོས་ལྷན་འདས། ལྟ་འདོད་མ་གཞུ་བཟང་མོ༥ 55

शलाकासु गृहीतासु तत्र सर्व्वे मंहर्द्धिभिः ।
पूर्णः कुम्भोपधानी यः स्थविरोऽप्यग्रहीत् क्रमात् ॥ ४८ ॥

तेन प्राप्तप्रभावेन शलाकायां प्रसारिते ।
पाणौ ग्राह्ये त मानन्दः किञ्चित् स्मितसिताननः ॥ ४९ ॥

अनाथपिण्डदगृहं न गन्तव्यं पदद्वयम् ।
सषष्टियोजनशतं दिनार्धेनैव लङ्घ्यते ॥ ५० ॥

इत्युक्तः स्थविर स्तेन वैलक्ष्यविनताननः ।
अचिन्तयत् स्ववर्गाग्रि न्यूनभावो हि दुःसहः ॥ ५१ ॥

एतां देवालोपचिताः क्लेशजन्मजरादयः ।
हन्तुं सयत्नैः शक्यन्ते प्राप्तु मृद्विपदं कियत् ॥ ५२ ॥

इति चिन्तयत स्तस्य तीव्रसंवेगया धिया ।
प्रादुरासीत् क्षणेनैव मंहर्द्धिः शुद्धचेतसः ॥ ५३ ॥

अथ रात्र्यां व्यतीतायां प्रभाते सर्व्वभिक्षवः ।
नानाचिदश्वेशेन विमानैर्नभसा ययुः ॥ ५४ ॥

अचान्तरे महारम्भसम्भारपरिपूरिते ।
सुमागधा भर्तृगृहे भगवद्दर्शनोत्सुका ॥ ५५ ॥

མེད་ལ་གཏུག་པའི་མཚན་པ་ཡི། བཞེད་པ་འཛིན་ལ་མངོན་ཕྱོགས་ཤིང་།
 སྐྱུག་མོ་བྱོས་པོ་བྱིན་མས་དང་། ལྷན་ཅིག་ཁང་བཟང་ལ་འཛིག་འཁོད་ 56

དེ་ནས་ཏྲ་ཡི་ཤིང་ཏྲ་གནས། དག་སྒྲོང་ཀྱན་ཤེས་ཀྱི་རྩུ།
 ལྷན་མང་ངོ་མཚར་རྩུ་འཕྲུལ་ནི། མཚན་ལྷན་དང་པོ་རབ་དུ་མཐོང་ 57

ཉི་མ་དང་མཚུངས་དེ་མཐོང་ནས། ཡ་མཚན་བྱོས་སོགས་དགའ་བ་ཡིས།
 མ་ག་རྩུ་བཟང་ལ་སྦྱས་པ། བཅོམ་ལྷན་ཞེས་པ་འདི་འཇམ་ཅི 58

དེས་སྦྱས་འདི་ནི་བཅོམ་ལྷན་མིན། དག་སྒྲོང་ཀྱན་ཤེས་ཀྱི་རྩུ།
 འདྲ་ཟེར་དམན་པ་མིན་པ་འདི། ཉི་མ་དག་དང་མཚུངས་པར་མཐོང་ 59

དེ་ནས་དེས་བྱིས་ཤིང་ཏྲ་ཡིས། ཕྱོན་པའི་ཚོན་བྱོས་སོགས་ཀྱིས།
 བཟང་མ་བཅོམ་ལྷན་འདི་འཇམ་ཅི། འདི་འཇམ་ཅི་ཞེས་རབ་དུ་སྦྱས་ 60

དེས་སྦྱས་འདི་ནི་སྟོན་པ་མིན། འདི་དག་དེ་ཡི་བཀའ་ལ་འོས།
 དག་སྒྲོང་རབ་ཞི་བསྐྱབས་པར་འོས། དཀར་ཕུབ་རབ་འབར་འོད་ཟེར་ཅན་ 61

གསེར་རྩྱུ་མཚོས་པས་དགའ་བ་དེ་ཡི་ནི།
 ཅེ་མ་ལ་ཞེན་སྟོན་ལ་བྱོན་པ་གང་།
 ངོ་མཚར་བྱེད་པ་མཐུ་ནི་གཞུགས་ཅན་བཞིན།
 དཔལ་ལྷན་དག་སྒྲོང་འདི་ནི་འོད་སྦྲུངས་ཅེ 62

सह प्रासाद मारुह्य श्वश्रूश्वशुरभर्तृभिः ।
तस्यौ कुसुमधूपार्थरचनासंग्रहोन्मुखौ ॥ ५६ ॥

भिक्षुराज्ञातकौण्डिन्य स्ततोऽश्वरथ मास्थितः ।
दिव्यर्द्धिविविधाश्चर्य्यः प्रथमं प्रत्यदृश्यत ॥ ५७ ॥

तं दृष्ट्वा सूर्य्यसङ्काशं विस्मिताः श्वशुरादयः ।
जचुः सुमागधां प्रीत्या किमेष भगवानिति ॥ ५८ ॥

सावदङ्गवान्नायं दृश्यते तरणिप्रभः ।
अथ माज्ञातकौण्डिन्यो भिक्षुरक्षुस्सदीधितिः ॥ ५९ ॥

आपतत्सु क्रमेणाथ रथेषु श्वशुरादयः ।
किमयं किमयं भद्रे भगवानिति तां जगुः ॥ ६० ॥

साब्रवीन्नैव शास्ताय मेते तच्छासनोचिताः ।
भिक्षवः प्रशमस्त्राध्या स्तपोदीप्ततरत्विषः ॥ ६१ ॥

यः कान्तहेमद्रुमरम्यशैल—
शृङ्गाधिरूढः परतोऽभ्युपैति ।
आश्चर्य्यकृन्मूर्त्त इव प्रभावः
श्रीमान् महाकाश्यप एष भिक्षुः ॥ ६२ ॥

ཡལ་འདབ་ཉེ་དག་ཅུ་ཙ་གཟུམ་པ།

ཅུ་ལྷན་ཅན་སྒྲིན་ཟབ་མོའི་འབྲུག་སྒྲུ་ལྷན།

གདོང་ལྷ་ཤིང་དྲ་དག་ལ་གནས་པ་གང་།

མཁའ་ལ་ལྷན་དུ་བྱོན་པའི་དག་སྒྲོང་འདི།

ས་ལ་ཡོན་ཏན་གྱིས་བསྐྱབས་པ་ལྷ་རི་བ་བྱུ།

གཉིས་འབྲུང་སོ་བཞི་ཀེ་ལ་ལ་བཞིན་དུ།

རབ་དཀར་ལ་ཞོན་མཐའ་ཡས་མཛེས་པ་གང་།

བྱོན་པའི་དག་སྒྲོང་དེ་ནི་འགྲོ་ནམས་ན།

བསོད་ནམས་ལྷན་མཚོག་མོ་གལ་བུ་ཞེས་བྱུ།

གསེར་པད་བྱི་རྒྱ་རྒྱ་ཡི་ཡུ་བ་ཅན།

རིན་ཅེན་བྱུ་བྱ་གོ་སར་གྱིས་མཚན་ཞོན།

ཕྱོགས་ནི་རྒྱ་བཟང་གིས་འགྲུངས་བྱོན་པ་གང་།

དག་སྒྲོང་དེ་ཉིད་ས་འགགས་པ་ཞེས་བྱ་གས།

གང་ཞེག་མཁའ་ལྷིང་ལ་ཞོན་གཤོག་རྒྱུང་གིས།

ཅུ་འཛོན་རབ་དུ་གདོར་བའི་འཆི་མེད་ལས།

མགྲོགས་པ་གྲུས་པ་ནམ་པར་གཅོད་བྱེད་པ།

དག་སྒྲོང་འདི་ཉེ་བུ་མས་མའི་བྱ་གང་པོ།

སྒྲིང་སྒྲོབས་ཅུ་གདོར་ཆེ་གང་མཚོག་གི་ལས།

ཤིན་དུ་ཞི་བ་མཐའ་མེད་དག་ལ་གནས།

पञ्चाननस्यन्दन मास्थितो यः
सतोयजौमूतगभीरघोषम् ।
व्योम्ना समभ्येति गुणैः प्रगीतः
स एष भिक्षु भुवि शारिपुत्रः ॥ ६३ ॥

आरुह्य कैलास मिवातिशुभ्रं
द्विपं चतुर्दन्त मनन्तकान्तिः ।
आयाति यः पुण्यवतां जगत्सु
मौज्जल्यनामा च स एष भिक्षुः ॥ ६४ ॥

वैदूर्यनालं कनकारविन्द-
मारुह्य रत्नाङ्कुरकेशराज्यम् ।
उपैति यः सौरभपूरिताशः
स एष भिक्षुः प्रथितोऽनिरुद्धः ॥ ६५ ॥

यश्चाम्बराग्रं गरुडाधिरूढः
पक्षानिलोत्सारितवारिवाहः ।
विगाहते स्फूर्तिवनेन भिक्षु-
मैत्रायणीस्तनुरयं सुपूर्णः ॥ ६६ ॥

अनन्त मास्थाय नितान्तशान्त-
मौर्ध्यापथं सत्त्वमहोदधि र्यः ।

འོད་ཀྱི་བུད་ཅིས་སྤྱོད་མ་ཆོས་རབ་དུ་སྤྱོད།
མཐུ་ཐུན་དག་སྤྱོད་འདི་དུ་ཐུལ་ལོ།

67

གསེར་གྱི་དུལ་ཡངས་པའི་འཁྲི་ཤིང་ནི།
ནམ་པར་གཡོ་བས་དཀྱིགས་པ་མངོན་དགའ་ཞོན།
བསོད་ནམས་གསལ་ཆོགས་མངོན་པར་འོངས་པ་གང་།
དག་སྤྱོད་འདི་ནི་སྤྱོད་ཐུན་ཉེ་བར་འཁོར།

68

གསེར་དང་རིན་ཅེན་རབ་འབར་བ་དཔེ་རིས།
བེ་དུ་རུ་ཡི་གཞལ་ཡས་ཁང་ཅེར་ཞོན།
འོད་ཀྱི་བྱགས་བཞིན་བྱོན་པ་གང་འདི་ནི།
དག་སྤྱོད་ཀྱ་དུ་ཡ་ན་ཞེས་པ་ལོ།

69

གང་ཞིག་གཟུགས་དང་ཐུན་པའི་ཆོས་ལ་བཞིན།
བྱ་མཆོག་ལ་ཞོན་མཁའ་ལ་ནམ་པར་མྱིང་།
རབ་གནས་ཡོངས་སུ་གནས་པ་ནམས་ཀྱི་མཆོག།
སྤྱོད་བཞིང་དག་སྤྱོད་འདི་ནི་ཀློང་ལྗོངས་ལ།

70

ཡང་ཡང་དང་བ་གཞལ་ཡས་ཁང་འོད་ཀྱིས།
ཡུན་ཅམ་པར་སྤང་འཛུམ་སྤྲེལ་སྤྱོད་ཐུན་པར།
བྱེད་ཅིང་དཀའ་ཐུབ་གཏོར་གང་བྱོན་འདི།
དག་སྤྱོད་མི་ལེན་ད་བད་སྤྱོད་ཞེས་བཞེད།

71

प्रभामृतैः सर्पति तर्पिताशः
प्रभाववानेध्यजिदेष भिक्षुः ॥ ६७ ॥

विलोलवल्लीवलयाभिरामं
विशाल मारुह्य सुवर्णतालम् ।
यः पुण्यपूर्णद्वयः रभ्यपैति
स एष भिक्षु र्मतिमानुपाली ॥ ६८ ॥

आरुह्य वैदूर्यविमानशृङ्गं
सुवर्णरत्नोज्ज्वलपत्रलेखम् ।
लिम्पन्निवागच्छति यः प्रभाभिः
कात्यायनो नाम स एष भिक्षुः ॥ ६९ ॥

शरीरिणं धर्मं मिवाधिरुह्य
विगाहते खं दृषवाहनो यः ।
प्रेष्ठः प्रतिष्ठागरिष्ठिष्ठितान्
गरिष्ठधीः कौष्ठिल एष भिक्षुः ॥ ७० ॥

विमानहं द्युति भिर्मुहूर्तं
स्मितोर्मिभ्यं मुहु रन्तरीक्षम् ।
कुर्वन् समभ्येति तपोनिधि र्यः
पिलन्दवत्साह्वय एष भिक्षुः ॥ ७१ ॥

མེད་པ་རབ་གྲུས་འཁྲི་ཤིང་གྲུས་པ་ཡིས།
 གསེར་ཚལ་ནང་ན་ར་ཞུགས་ཤིང་བྱོན་པ་གང་།
 མི་དམན་ཁྲིམ་གྱི་དཔལ་ལ་ལྟོས་མེད་པའི།
 དག་སྟོང་འདི་ནི་ན་པ་བྱེ་བར་གྲགས།

72

གསེར་གྱི་འོད་ཀྱིས་ཕྱོགས་ཆ་ནས་པར་བརྒྱན།
 ལྷན་པོའི་གཟུགས་གཞན་བཞིན་དུ་ལེགས་པར་མཚན།
 འཁོར་ལ་སྦྱར་གང་མཁའ་ལ་མཛེས་པ་འདི།
 ལྷན་པའི་སྤྲུལ་པོ་སྦྱ་གཙན་འཛིན་ཞེས་བཞོད།

73

དེ་ནས་དེ་དང་ཕྱོགས་མཚམས་ནམས་དང་ནི།
 ས་ཡི་དཀྱིལ་འཁོར་མཁའ་ངོས་ཁོང་ལས་ཀྱང་།
 ནས་བཀྲ་རིན་ཅན་ཁྲི་དང་བཞོན་པར་གནས།
 བྱངས་མེད་མད་བྱང་དག་སྟོང་ཚགས་འདི་བྱོན།

74

དེ་ལྟར་དེ་ཡིས་རིམ་པས་བཤད་གྱུར་པའི།
 དག་སྟོང་དག་འདུན་ཁྱད་འཕགས་བཞིན་མཐོང་ནས།
 གཞན་དག་མཚན་མིན་དེ་དག་མཚུངས་པར་ནི།
 དགའ་དང་མད་བྱང་གྲུས་པའི་དབང་ཉིད་གྱུར།

75

དེ་ནས་རང་འབར་གསེར་གྱི་ཕྱེ་མའི་གོས།
 ཉི་བརྒྱ་གསལ་བ་འགྲོལ་བྱང་།

योऽयं समुत्फुल्लतावितान-
वनान्तराले विहरन्नुपैति ।
स ओणकोटिः श्रुत एव भिक्षु-
रक्षुलक्ष्मीं र्गन्निर्व्यपेक्षः ॥ ७२ ॥

यश्चक्रवर्त्ती दिवि भाति सोऽयं
शास्तुः सुतो राहुलकाभिधानः ।
हेमप्रभाभूषितदिग्विभागः
संलक्ष्यते मेरुरिवान्ध्रपः ॥ ७३ ॥

एते गिरिभ्योऽथ दिगन्तरेभ्यः
क्षामण्डलाद्योमतटान्तराच्च ।
आयान्त्यसंख्याद्भुतभिक्षुसङ्घा
विचिचरत्नासनवाहनस्थाः ॥ ७४ ॥

तथा क्रमेणेति निवेद्यमानं
ते भिक्षुसङ्घं विमुखं विलोक्य ।
ययुः प्रहर्षाद्भुतसम्भमाणां
विधेयतां तुल्य मनन्यलक्ष्म्या ॥ ७५ ॥

अथ ज्वलत्काञ्चनचूर्णवर्णं
जगद्भूवार्कशतप्रकाशम् ।

གདུང་བའི་བྱུང་པར་མ་ལུས་ནི་བྱེད་པས།
བསིལ་ཟེར་འཕྲིང་བ་བསྐྱུ་ལྟར་བསིལ་བ་ཡང་ ॥

76

དེ་ནས་ནོར་བདག་བསྐྱུ་བྱིན་ཚངས་སོགས་སློན་པོ་ནམས་ཀྱི་ནི།
སྐྱུ་ཆེ་ནས་མཁའ་བགྲོད་པ་བསྐྱེན་ཅིང་རྗེས་སུ་བགྲོད་པ་སྤུལ།
འཆི་མེད་གོང་གི་བྱ་མེས་མེ་ཏོག་ཚོགས་ནི་གཏོར་བ་ལས།
སྐྱུལ་བའི་རྩེ་བ་བསོད་ནམས་ལྷན་པ་ནམས་ཀྱིས་མིག་ལམ་གྱུར་ ॥ 77

གོང་ཁྱེར་སློལ་མ་བཅོམ་སྐྱུད་ལྷན་པ་དེར།
མཚུངས་པའི་སྐྱུ་ནི་བཅོམ་སྐྱུད་དང་བཅས་པས།
རབ་ལྷགས་མ་ག་རྒྱ་ནི་བཟང་མོའི་བྱིས།
རྩེ་ཤེལ་རིན་ཅན་དོ་ཡི་རང་བཞིན་བྱས་ ॥

78

དེར་ནི་ཡོ་བྱད་རྩོགས་པ་ནམ་མང་གིས།
མངོན་པར་མཚོད་ཅིང་ཀུན་གྱིས་སྤྱག་འཆའ་ཏེ།
གོང་པའི་སྐྱུ་པོ་དག་གིས་ཀུན་ནས་མཚོད།
ཅིག་པར་གཟུགས་བརྟན་སྤང་དེ་ཕྱི་ནས་ཀྱང་ ॥

79

བཅོས་ལྷན་བཅེ་ལྷན་དགེ་འདུན་དང་བཅས་པས།
བཅེ་བས་མཚོད་པ་སྤངས་ནས་རྗེས་གཟུང་ནི།
གཟིགས་པའི་ཆ་ཡིས་མ་ག་རྒྱ་བཟང་མོ།
གཉིན་དང་བཅས་པ་ནམས་ལ་བཀའ་རྒྱུ་བསྐྱབས་ ॥

80

अशेषसन्तापविशेषशान्त्या
शीतांशुमालाशतशीतलञ्च ॥ ७६ ॥

अथ धनपतिशक्रब्रह्ममुख्यै रमन्त्यै-
विपुलगगनयाचादत्तसेवानुयाचः ।
अमरपुरपुरस्त्रीकीर्णपुष्पप्रभावा-
न्नयनपथ मयासीत् पुण्यभाजां जिनेन्द्रः ॥ ७७ ॥

अष्टादशद्वारपथा पुरं तत्
स तुल्य मष्टादशमूर्तिरेव ।
प्रविश्य चक्रे शशिकान्तरत्न-
शिखामयं वेश्म सुमागधायाः ॥ ७८ ॥

अभ्यर्चित स्तव बहुप्रकारैः
पूर्णेोपचारैः प्रणिपत्य सर्वैः ।
अपूजयत् पौरजनः समन्तात्
बहिश्च भित्तिप्रतिविम्बितं तम् ॥ ७९ ॥

सुमागधाया दयया दयालुः
पूजां गृहीत्वा भगवान् ससङ्गः ।
अनुग्रहालोकनसंविभागेः
सर्वान्ववाया विदधे ॥ ८० ॥

མ་ག་རྒྱ་བཟང་གྲོས་སོགས་སྟེ་དང་བཅས།
 གྲོང་པའི་སྤྱོད་པོ་ཀུན་དང་བཅས་པ་ཡང་།
 དེ་ཆོ་སྟོན་པའི་བསྟན་པ་དག་གིས་ནི།
 དེ་དུས་བདེན་མཐོང་བསམ་པ་དག་པར་གྱུར། ॥

81

དགེ་བ་རྗེས་འབྲེལ་མ་ག་རྒྱ་བཟང་གི།
 བསོད་ནམས་མཐུ་ནི་ཡངས་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
 དགེ་སྟོང་དེ་དག་གིས་དེར་དགེ་མཚན་ལས།
 དེ་ཡི་སྟོན་ཕྱང་རྒྱུ་པ་བ་དག་ལ་དེས། ॥

82

མ་ག་རྒྱ་བཟང་དགེ་བའི་གྱུ་དག་ནི།
 ཚོགས་སུ་དེ་དག་གིས་དེས་བཅོམ་ལྷན་འདས།
 ཀུན་གཟིགས་དེ་ཡི་ཚོམས་ཀྱི་འོད་ནམས་ཀྱིས།
 ཕྱོགས་སྟོར་སྒྲིང་བ་བྱིན་ཅིང་རབ་གསུངས་པ། ॥

83

པ་ར་ཆ་སི་དག་ཏུ་སྟོན། ས་བདག་མཛེས་པ་གྱི་ཀྱི་ཡིས།
 བུ་མོ་གསེར་འབྲེང་ཅན་ཞེས་པ། གསེར་འབྲེང་སྒྲ་དང་ལྷན་པ་བྱུང་། ॥

84

སྟོན་པ་འོད་སྒྲུངས་ཞེས་པ་ལ། དག་ཏུ་གྲུས་དང་ལྷན་པ་དེས།
 བྲོགས་མོ་བརྒྱ་པ་སྟེ་དང་ནི། ལྷན་ཅིག་དག་ཏུ་རིམ་གྱོ་བསྐྱབས། ॥

85

सुमागधा सञ्चशुरादिवर्गा
सहापरैः पौरजनैश्च सर्वाः ।
शास्तु स्तया देशनया बभूवुः
शुद्धाशया स्तत्क्षणदृष्टसत्याः ॥ ८१ ॥

सुमागधायाः कुशलानुबन्धं
पुण्यं प्रभावं विपुलं विलोक्य ।
ते भिक्षव स्तत्र कुतूहलेन
पप्रच्छू रम्यं जिन मादिवृत्तम् ॥ ८२ ॥

पृष्टः स तैः संसदि सर्व्वदर्शौ
सुमागधायाः कुशलस्य हेतुम् ।
दन्तप्रभाभिः ककुभां मुखेषु
दिशन् प्रकाशं भगवान् बभाषे ॥ ८३ ॥

वाराणस्या मभूत् पूर्व्वं ह्यकेः कान्तस्य भूपतेः ।
सुता काञ्चनमालाख्या कुचकाञ्चनमालिका ॥ ८४ ॥

काश्यपाख्यस्य शास्तुः सा सततं भक्तिशालिनी ।
परिचर्यां व्यधात् सार्द्धं सखीनां पञ्चभिः शतैः ॥ ८५ ॥

ནམ་ཞིག་ས་ཡི་བདག་པོ་དེས། ནམ་འགྲུར་མི་ལམ་མཐོང་བ་ལས།
འཛིག་ས་པའི་ཐེ་ཚོས་ཀྱན་འབྱུང་བས། འབྲས་བུ་མཁས་པ་དག་ལ་དྲིས། 86

ཐུལ་པོའི་བུ་མོ་ལ་སྤང་བས། མཚན་ཤེས་དེ་དག་གིས་དེར་སྦྱས།
ཤིན་རྒྱ་མཛའ་བ་དག་གི་སྦྱིང་། མི་ལ་བསྐྱེད་ས་ན་ཞི་བ་ཐོབ། 87

ཅེས་པ་དེ་དག་ནམས་ཀྱི་ཚོགས། རབ་བརྒྱུག་མ་བཟུང་མི་བདག་ནི།
བུ་མོའི་ཚོགས་གིས་བཅོམ་སྤུང་འདས། འོད་སྤྲངས་དག་ལ་བརྟ་བུ་སོང་། 88

དེ་ལ་བྱེད་ས་དེ་དེས་གསོལ་བ། མི་ལམ་མཚོག་རྒྱ་ནམ་འགྲུར་ཅན།
བདག་གིས་དེར་མཐོང་དེ་འབྲས་ཀྱན། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་གསུང་བར་འོས། 89

སྤང་ཆེན་རྒྱ་སྤང་ནས་འཕྱོན་པ། ར་མ་དག་ལ་ཐོག་ས་པ་དང་།
དེ་བཞིན་སྒྲོམ་པའི་ཕྱིར་རྗེས་ནས། ཁྱོད་པ་རྒྱུག་པ་བདག་གིས་མཐོང་། 90

ཕྱི་ནི་བྲེ་གང་དྲག་ལ་ཡང་། ལྷ་དྲིལ་བྲེ་གང་འཛོང་བ་མཐོང་།
ངན་པའི་ཤིང་དང་ཅན་དན་ནི། མཉམ་པ་དག་རྒྱ་བྱེད་པ་མཐོང་། 91

དེ་བཞིན་གཤམ་རྒྱ་སྤང་སྤྱུག་གིས། སྤང་པོ་ཆེན་པོ་ཡང་དག་འཕོད།
མི་གཙང་བ་ཡིས་ལུས་བྱུག་ས་པའི། སྤྱིའུ་འཕར་ཞིང་གཞན་ལ་འབྱུག། 92

སྤྱིའུ་ངན་པ་གཡོ་བའི་གཏེར། རྒྱལ་སྤྱིད་རྒྱལ་ལ་མཛོན་དབང་བསྐྱར།
རས་ལྷག་སྤྱིས་བུ་བཙོ་བརྒྱད་ཀྱིས། དངས་ཀྱང་ཀྱན་རྒྱ་ཉམས་པ་མེད། 93

स कदाचिन्नरपतिर्विकृतस्वप्नदर्शनात् ।
भयसंशयसंभ्रान्तः पप्रच्छ फलकोविदम् ॥ ८६ ॥

ते तं राजसुताद्वेषान्निमित्तज्ञा बभाषिरे ।
अतिप्रियस्य हृदयं हुत्वाग्नौ लभ्यते शिवम् ॥ ८७ ॥

इति तेषां मनाहत्य वचः क्रूरतरं नृपः ।
भगवन्तं ययौ द्रष्टुं काश्यपं दुहितुर्गिरा ॥ ८८ ॥

स तं मेत्यावदत् स्वप्नः सविकारः परं मया ।
दृष्टोऽद्य सर्व्वं सर्व्वज्ञं तत्फलं वक्तुमर्हसि ॥ ८९ ॥

वातायनेन निर्गच्छन् रुद्धपुच्छो मया गजः ।
तृषितस्य तथा पश्चात् कूपो धावन् विलोकितः ॥ ९० ॥

तृप्तश्च शक्तुप्रस्थेन मौक्तिकप्रस्थविक्रयः ।
समीकृतानि दृष्टानि कुदारूणि च चन्दनैः ॥ ९१ ॥

कलभेन महाहस्ती समाहूतस्तथाहवे ।
परानशुचिलिप्ताङ्गः प्रलिम्पन् विस्तृतः कपिः ॥ ९२ ॥

स्त्रीतराज्याभिषिक्तश्च कुचापलनिधिः कपिः ।
पटोऽष्टादशभिः कृष्टः पुरुषैरप्यसंशयः ॥ ९३ ॥

མེ་དོག་འབྲས་བུའི་དགའ་ཚལ་ནི། དགའ་བ་ཚོས་རྒྱན་དག་གིས་དྲུག་པས།

ཞེས་ང་བཞད་གད་ཚོད་པ་ལ། སྤྱོད་པོ་མང་པོ་ཚོགས་པ་སྟེ།

94

མདུང་བྱང་མི་ལས་འདི་དག་གིས། འབྲས་བུ་ཤིན་དུ་འཇིགས་ཅང་སྟམ།

ཞེས་པ་ས་བདག་གིས་དྲིས་ལ། བཅོམ་ལྷན་འོད་སྤངས་ཀྱིས་གསུངས་པ་༥ 95

སྤྱོད་པོ་དེ་ཚོ་ལོ་བརྒྱ་བའི་ཚོ། ལྷོན་བཞི་བ་ཤ་ཀྱ་ཐུབ།

རྒྱལ་བ་བདུད་ཚིའི་རྒྱ་གཉེར་འབྱུང་། དེ་ནི་ཁྱོད་ཀྱིས་གླང་པོར་མཐོང་༥ 96

དེ་ཡི་ཉན་ཐོས་ཐ་མ་ཡི། དུས་སྟུ་ཚོད་པ་ལ་བརྟེན་ནས།

ཚུལ་ཁྲིམས་ཡོན་ཉན་ཀྱན་སྟོད་བརྟང་། བསྐྱེད་པ་དང་བཅས་འབྱུང་བར་འགྱུར་༥

97

དེ་དག་ཕྱོབས་ཀྱི་ཁྲིམ་ན་གནས། དཔེན་པ་ས་སྤྱིན་ཅང་ནམས་ལ།

རང་གིས་བསྟེན་པ་ལ་བརྟེན་ཅིང་། བསྐྱེད་པ་དག་ནི་བྱེད་པར་འགྱུར་༥ 98

གང་ཕྱིར་ལྷ་བྱ་བྱ་བྱེད་ཀྱིས། དངོས་པོས་བསྟེན་པ་དག་ལ་རྒྱག།

དེ་སྤྱད་སྟོས་བའི་ཕྱི་ནས་ནི། ཁྲོན་པ་འགྲོས་པ་ནས་པར་མཐོང་༥ 99

ཆགས་བས་ལོང་ཞིང་ཀུན་སྒོངས་ཀྱིས། བཅོམ་པ་དེ་དག་བྱང་ཅུབ་ཀྱི།

ཡན་ལག་སྤྱོད་པོ་བྱེད་པ་ནི། སྤྱོད་པོ་གང་ལ་འཛིང་པར་འགྱུར་༥ 100

སྤྱོད་པོ་ཚོགས་ཀྱི་ཤིང་ངན་དང་། སངས་རྒྱས་ཀྱིས་གསུངས་ཚན་དན་དག།

སྒོངས་པ་བྱེད་པར་མི་ཤེས་པ། དེ་དག་གིས་ནི་མཚུངས་བྱེད་འགྱུར་༥ 101

रम्यपुष्पफलाराम श्रौरैरपि स्निग्धैः ।

द्वेषोपहासकलहासक्तश्च विपुलो जनः ॥ ६४ ॥

स्वप्राङ्मुक्तानां मेतेषां मन्ये घोरतरं फलम् ।

इति पृष्टः क्षितिभुजा भगवान् काश्यपोऽब्रवीत् ॥ ६५ ॥

शतायुषि जने शास्ता शान्तः शाक्यमुनिर्जिनः ।

भविष्यत्यमृतमोधिः स दृष्टः कुञ्जरस्त्वया ॥ ६६ ॥

तस्यापि पश्चिमे काले आवकाः कलिसंश्रयात् ।

त्यक्तशैलगुणाचारा भविष्यन्ति सविस्त्रवाः ॥ ६७ ॥

अपक्वाल्पविवेकानां बलात्ते गृहवासिनाम् ।

स्वयं सेवां समालम्ब्य करिष्यन्त्येव देशनाम् ॥ ६८ ॥

अर्थनीयोऽर्थिभावेन यस्मात् सेवासु धावति ।

तृषितस्य व्रजन् पश्चात् क्लृप्तस्तस्माद्विलोकितः ॥ ६९ ॥

ते करिष्यन्ति लोभान्धाः संमोहोपहताः परम् ।

बोध्यङ्गुक्ताग्रस्थस्य शक्तुग्रस्थेन विक्रयम् ॥ १०० ॥

तीर्थवाक्यकुदारूणि बुद्धभाषितचन्दनैः ।

स मयमापादयिष्यन्ति ते मौग्ध्यादविशेषिणः ॥ १०१ ॥

དུལ་བའི་དག་སྒོང་གྲང་པོ་ཆེ། བཟང་པོ་ཐོབ་ནས་འགའ་ཞིག་དུ།
དག་སྒོང་ཁྲིམས་འཆལ་གྲང་སྟག་གིས། འགྲན་ཞིང་སྒོད་པར་བྱེད་པར་འགྱུར།

102

གཡོ་བའི་མི་གཙང་གིས་བྱགས་ལུས། དག་སྒོང་སྒྲིལ་ཁྲིམས་བཟང་ནམས།
རང་གི་སྒྲིན་གྱིས་སྒོ་བྱེད་ཅིང་། བདག་ཉིད་མཚུངས་པ་བྱེད་པར་འགྱུར། 103

སྒྲིལ་བཞིན་དུ་རིགས་འབྲལ་བ། མངོན་པར་དབང་ནི་བསྐྱར་བར་འགྱུར།
རྒྱུགས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་པ་ཡི། རས་ལྷུག་དྲངས་པས་ཉམས་མི་འགྱུར།

104

དག་འདུན་རྒྱས་དང་འབྲས་བྱ་ཡི། དགའ་ཚལ་དག་ཀྱང་རྒྱ་བར་འགྱུར།
པན་ཚུན་སྒྲིན་ནས་རྒྱེད་བྱེད་ཅིང་། འཕམ་མོའི་ངང་ཚུལ་དག་དུ་འགྱུར། 105

བྱིད་ཀྱི་མི་ལས་ནམ་སྒྲིན་མཐར། འབྲས་བྱ་འདི་དག་ས་ལས་བྱང་།
ཞེས་པ་ལྷོན་པའི་ཚོག་ཐོས་ནས། ས་ཡི་བདག་པོ་ཡ་མཚན་གྱུར། 106

དེ་ནས་སྒྲིན་དེས་མི་བདག་ནི། རྒྱས་འབྲང་བཅས་ལ་ཆོས་བསྟན་པ།
མཛད་ནས་གསེར་འབྲིང་ཅན་མ་ལ། དག་བ་འོས་པ་ཉིད་དག་བསྟན། 107

སྒྲིབ་གཞན་དུ་མཛོད་དེན་ལ། ལྷ་རང་ག་ཡི་འབྲིང་བས་མཛོད།
ལེགས་བྱས་དེ་ཡིས་དེ་ཉིད་ནི། གསེར་འབྲིང་དག་གིས་མཚན་པར་སྒྲིས། 108

ས་ག་རྒྱ་ནི་བཟང་མོ་འདི། དེ་ཉིད་བསོད་ནམས་མཐུ་ཚན་གྱིས།
ཡང་དག་དག་བའི་ཟམ་སྒྲིགས་ཉིད། དེ་རིང་སྒྲིབ་པོ་འོགས་ཀྱིས་ཐོབ། 109

क्वचिद् भद्रं समासाद्य विनीतं भिक्षुकुञ्जरम् ।
दुःशीलकलभो भिक्षुः स्पृहया धिक्करिष्यति ॥ १०२ ॥

चापलाशुचिलिप्ताङ्गः सुशीलान् भिक्षुमर्कटः ।
अनुलिम्पन् स्वदोषेण करिष्यत्यात्मसन्निभान् ॥ १०३ ॥

षण्डकस्याभिषेकश्च भविष्यति कपेरिव ।
संबुद्धशासनपटं कृष्यमाणं न नश्यति ॥ १०४ ॥

सङ्घद्रव्यफलारामेष्वपि यास्यन्ति चौरताम् ।
मिथः कलहशीलाश्च भविष्यन्त्यपवादिनः ॥ १०५ ॥

तव स्वप्नविपाकान्ते फलान्येतानि भूतले ।
इति शास्तु वचः श्रुत्वा विस्मितोऽभून्महोपतिः ॥ १०६ ॥

सानुगस्याथ नृपतेः स शास्ता धर्मदेशनाम् ।
कृत्वा काञ्चनमालाया दिदेश कुशलार्हताम् ॥ १०७ ॥

जन्मान्तरे चकारार्चां स्तूपे नारङ्गमालया ।
सा तेन सुकृतेनैव जाता हेमस्रजाङ्किता ॥ १०८ ॥

सेयं सुमागधा पुण्यप्रभावेण महौयसा ।
प्राप्ताद्य जनकायस्य सम्यक् कुशलसेतुताम् ॥ १०९ ॥

ཅེས་གསུངས་བཅོས་ལྡན་གྲུ་པ་ནི། དག་སྒོང་ནམས་དང་བཅས་པ་དག།
 མཛེས་པས་བྱོགས་ནམས་ཡོངས་འགོངས་ཤིང་། མཁའ་ལས་གྲུ་པ་བྱེད་
 ཚལ་དུ་གཤེགས། 110

སྦྱིས་བྱ་ནམས་ཀྱི་རིགས་མཚོག་འཕེལ་སྤྱད་སྟོབས་ལྡན་བྱ་
 ལ་ཆགས་པས་བརྒྱན་པ་ཉིད།
 གཤམ་དེ་བྱ་ལ་ཡོན་ཏན་མེད་ན་དེ་ཚེ་རིགས་ཀྱན་ཉམས་པ་མིན་ནམ་ཅི།
 གང་གི་བསོད་ནམས་མཐུ་ཡིས་འཁོར་བའི་ཚུ་གྲུང་བདག་པོ་ཆེ་ལ་གྱུ་བཞིན་དུ།
 རིགས་རྒྱང་ཡང་དག་སྒོལ་བྱེད་ཡོན་ཏན་ལྡན་པའི་བྱ་མོ་དེ་དག་ངས་པར་འབྱུང་།།
 111

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྗོད་
 པ་དཔག་བསམ་གྱི་འགྲི་ཤིང་ལས་མག་རྒྱ་བཟང་མོའི་དོགས་པ་བརྗོད་
 བའི་ཡལ་འདབ་མྱེད་གྲུ་བཅུ་ཅ་གསུམ་པའོ།།

अभिधायेति भगवान्नभसा भिक्षुभिः सह ।

रुचा संपूरयन्नाशं ययौ जेतवनं जिनः ॥ ११० ॥

पुंसां सत्कुलभूतये बलवती मिथ्यैव पुत्रस्पृहा

सूनु श्वेदगुण स्तदेव विकलं तत् किं न सर्व्वं कुलम् ।

सा कन्या किल जायते गुणवती पुण्यप्रभावाद् यया

संसारोरुसरित्पतौ कुलयुगं नावेव सन्तार्य्यते ॥ १११ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां

सुमागधावदानं चिनवतितमः पञ्चवः ॥

ཡལ་འདབ་དགྲ་བཅུ་ཙ་བཞི་པ།

སྐལ་བ་ཉམས་པ་ཁ་ཅིག་རབ་གཤོ་ན་སྐབས་སྒྲིབ་པ་ཡི།
ཟབ་མོའི་རྩ་ལྷན་འབྲོ་བ་དག་དུ་གཤུང་བ་ཉིད་འཛིན་ཅིང་།
བསོད་ནམས་རྒྱས་པ་ཁ་ཅིག་ཟུང་ན་དྲག་པོས་ཡོངས་གཤུངས།
རྟོན་སྦྱིས་རྩ་ཡི་ཚོགས་ཀྱི་མི་བཟད་མེད་པ་གཏོང་བར་བྱེད།

1

མཉམ་ཡོད་དུ་ནི་ཁྱིམ་གྱི་བདག་། བསོད་ནམས་བཤེས་གཉེན་དག་གི་བྱ།
གྲགས་པའི་བཤེས་གཉེན་ཞེས་བྱ་བ། གྲགས་པ་ཅན་གྱི་ཚད་གྱུར་བྱུང་།

2

བདུད་ཅིའི་ཟེར་གྱི་འོད་ཟེར་ཅན། དེ་སྦྱིས་ཚོན་བསོད་ནམས་ཀྱི།
རྩ་ཡི་ཆར་མེད་ལས་སྦྱིས་པ། མི་བཟད་ཀྱུད་པ་ཞི་བར་བྱུང་།

3

གཞོན་ཏུ་ཉིད་ལ་དབང་གུར་ཅིང་། མིན་པའི་ཡོངས་སྦྱོད་ལས་མྱིར་བྱོགས།
དག་ལ་བརྩོན་པ་དེ་སོང་ནས། རྒྱལ་བ་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་བཞུགས་བཞེན།

4

སྟོན་པས་ཆོས་ནི་བསྟན་པ་ཡིས། རབ་བྱུང་དགྲ་བཅོམ་གནས་ལ་བརྟེན།
དེ་ནི་གསེར་དང་རྫོས་ཚུང་གིང་། དགའ་དང་མི་དགའ་བདང་བར་བྱུང་།

5

དེ་ཡི་མཆེ་བ་དག་ལས་རྩ། རོ་ལྷན་དེ་མེད་ཤེལ་གྱི་ན།
ཁྱ་བ་ཟགས་པ་གང་ཞིག་གིས། དེ་ནི་དག་དུ་མེད་བཤུར་བྱུང་།

6

चतुर्नवतितमः पञ्चवः ।

तरलतरतरङ्गोज्जारगम्भीरतोये
दधति जगति केचित् तप्ततां भग्नभाग्याः ।
खरमरुपरितापे केचिदुत्सक्तपुण्याः
सहजसलिलसारै स्तौवृतृष्णां त्यजन्ति ॥ १ ॥

आवस्थां पुण्यमिचस्य स्तुनु गृहपतेरभूत् ।
यशोमिच इति ख्यातः प्रतिमानं यशस्विनाम् ॥ २ ॥

तस्य जन्मक्षणे पुण्यैः पीयूषकिरणत्विषः ।
अवृष्टिप्रभवा वाग्भिः शशाम विषमा विपत् ॥ ३ ॥

स युवैव वशी गत्वा भवभोगपराङ्मुखः ।
जिनं जेतवनासौनं सिषेवे कुशलोद्यतः ॥ ४ ॥

धर्मदेशनया शास्तुः प्रव्रज्यार्हत्पदं श्रितः ।
तुल्यकाञ्चनपाषाणः सोऽभून्मुक्तप्रियाप्रियः ॥ ५ ॥

दंष्ट्राभ्यां सरसं तस्य द्रुतस्फटिकनिर्मलम् ।
सुखाव वारि येनासौ वीतवृष्णः सदाभवत् ॥ ६ ॥

ནས་ཞིག་དག་སྤོང་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། དག་མཚན་ལས་ནི་བཅོས་ལྡན་ལ།

དེ་ཡི་སྤོང་བ་བྲལ་བ་ཡི། བསྐྱོད་ནམས་སྒྱུ་ནི་རབ་དུ་རྒྱས།

7

དེས་གསུངས་ཀ་ཤིང་གོང་དུ་སྒྲོན། མཛེས་པ་ཞེས་བྱ་ཚེ་དཔོན་བྲ།

སྒྲོན་པ་འོད་སྒྱུངས་ཞེས་པ་ཡི། རབ་དུ་བྱུང་བ་ཉིད་དུ་གྱུར།

8

ནས་ཞིག་སྒྲོས་པས་གཟེར་གྱུར་ཅིང་། བདུང་བས་ཉེན་པས་ལུས་ཅན་དེས།

སོ་ཀའི་ཙཱ་ཀ་བཞིན་དུ། འགར་ཡང་ཆུ་ནི་ཐོབ་མ་གྱུར།

9

དེ་ཡི་བསྐྱོད་ནམས་མ་ཡིན་པས། རྒྱ་སྒྲོད་སྒྲོང་བ་ཉིད་དང་ནི།

ཁྲོན་པ་ཡང་ནི་ཆུ་མེད་དང་། འཇུག་ངོགས་འབྲལ་ལ་བསྐྱམས་པར་གྱུར།

10

དེ་ནས་སྒྲོས་པས་ཚེ་ངེ་སྒྲུས། ལུས་ནི་གཏོང་བར་བཅོན་དེ་ལ།

སྐུ་ཐོས་ཆུ་ནི་བྱིན་པ་དག། མཐོང་བ་མིན་པ་ཉིད་དུ་གྱུར།

11

དེ་ནས་དེ་ཡིས་སྒྲོན་པ་ནི། འོད་སྒྱུངས་བཀའ་ཡིས་ཆུ་ཡི་སྒྲོད།

མི་ཟད་པ་ཉིད་བཞིན་གྱུར་པ། དག་འདུན་དག་ལ་ཡུན་རིང་གིས་ས།

12

དེ་ཡི་ཆུ་ནི་བཅོས་ལྡན་འདས། འོད་སྒྱུངས་དག་ལེགས་དག་གི་གཏེར།

རབ་དུ་དང་བས་བྱགས་ཇེ་ནས། ཕྱག་གི་པརྒྱུས་རབ་བཞེས་མཛད།

13

དེར་ནི་སྒྲེ་བའི་ཚོགས་འོངས་པས། ཆུ་ནི་ཟད་པ་མེད་གྱུར་པ།

མཐོང་ནས་ཡ་མཚན་དག་དང་བཅས། བདེན་པ་མཐོང་བ་ཐོབ་པར་གྱུར།

14

कदाचिद् भिक्षवः सर्व्वे भगवन्तं कुतूहलात् ।
तृष्णाव्युपरमे तस्य पप्रच्छुः पुण्यकारणम् ॥ ७ ॥

सोऽब्रवीत् काश्यपाख्यस्य शास्तुः काशिपुरे पुरा ।
अभूत् प्रव्रजितः श्रेष्ठिसुतः सुन्दरकाभिधः ॥ ८ ॥

स कदाचित् तृषाक्रान्तः सन्तापह्वान्तविग्रहः ।
निदाघे चातक इव न कचिज्जल माप्तवान् ॥ ९ ॥

शून्यतां तोयपात्राणि क्लृप्ता निर्जलतामपि ।
स्रोतांसि सहसा शोषं तस्यापुण्यैः समाययुः ॥ १० ॥

देहत्वाणोऽतस्याथ तस्य तृष्णाप्रलापिनः ।
उपाध्यायेन सलिलं दत्तं प्रायाददृश्यताम् ॥ ११ ॥

शासनात् काश्यपस्याथ स शास्तु र्जलभाजनम् ।
अश्रयत्व मिवायातं सङ्गे चिर मचारयत् ॥ १२ ॥

कारुण्यात् तस्य भगवान् काश्यपः श्रेयसां निधिः ।
प्रसन्नपाणिपद्मेन चक्रे वारिप्रतिग्रहम् ॥ १३ ॥

दृष्ट्वा सविस्मय स्तत्र जनसङ्घः समागतः ।
तोय मश्रयतां यातं सत्यदर्शन माप्तवान् ॥ १४ ॥

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་སྒོན་ལས་གྱིས། གྲགས་པའི་བཤེས་གཉེན་དག་ཙ་ལྷན།
 ཞི་བ་བརྟེན་འདི་མཆེ་བ་ལས། རྩ་ཡི་ཚོགས་ནི་འབྱུངས་པར་གྱུར། 15

དེ་ལྟར་གྲགས་པའི་བཤེས་གཉེན་གྱིས། སྦྱོར་བ་གཞན་ལ་བྱིན་བ་ནི།
 རྒྱལ་བས་གསུང་ཐོས་གྲུས་པ་ཡིས། དག་སྒོར་ནམས་ནི་ཡ་མཚན་གྱུར། 16

བདེ་བ་རྩི་མེད་རྩ་གང་ཞི་བ་ནི།
 ཁ་བའི་རྒྱབས་ལྷན་རྒྱལ་བ་བརྟེན་པ་དག།
 ཐོབ་ནས་འཁོར་བ་བྱ་ངས་ཐང་ལ་ནི།
 ཡོངས་འབྱུང་སྤྱད་པའི་གདུང་བ་གཏོང་བར་བྱེད། 17

ཅེས་པ་དག་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་རྩལ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
 དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་གྲགས་པའི་བཤེས་གཉེན་གྱི་རྟོགས་
 བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་ཉེ་དག་བཅུ་ཙ་བཞི་པའོ།

तत्पुण्यप्रणिधानेन सोऽयं कुशलमूलवान् ।
यशोमिचः श्रितः शान्तिं दंष्ट्रोद्धूतपयोभरः ॥ १५ ॥

इति जन्मान्तरोदन्तं यशोमिचस्य सादराः ।
जिनेन कथितं श्रुत्वा भिक्षवो विस्मयं ययुः ॥ १६ ॥

संसारमरुपरिभ्रम
तृष्णातापं त्यजति जिनसेवा ।
मुखविमलसलिलां
कलितांशमहिम कस्त्रोलिनीं प्राप्य ॥ १७ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
यशोमिचावदानं चतुर्नवतितमः पञ्चवः ॥

ཡལ་འདབ་དག་བཅུ་ཙུ་ལ།

གྱུ་ཆེ་མྱིག་པའི་ཐུན་པར་འབྱུག་པ་དག་ནི་རབ་སྤངས་ནས།
འབྲལ་ལ་སྤྱིང་ཆེད་འོད་ཟེར་སྤང་བ་རབ་དུ་གྱུས་པ་ཡིས།
སྤྱོད་སེལ་ཅི་ཡང་ཡོངས་སུ་གཏུང་བ་དག་ཀྱང་འབྲོག་བྱེད་པ།
སངས་གྱུས་འོད་སྤོང་ལྷན་པས་དམ་པའི་ལམ་ནི་སྤྱོད་པར་བྱེད།

1

གྲོང་ཁྱིམ་གྱལ་པའི་ཁབ་ན་སྤོན། ཀ་ལན་ད་ཀའི་གནས་ཞེས་པ།
འོད་མའི་ཚལ་ན་བཅོས་ལྷན་འདས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ནས་པར་བཞུགས།

2

གྲོང་དེར་དེད་དཔོན་དོན་བྱི་གྱི། ཅུང་མ་རྣོན་མོ་ཞེས་པ་ལ།
བྱ་གཉིས་དག་ནི་དུས་གཅིག་དུ། མཚོ་མ་ཉིད་དུ་བྱུང་བར་གྱུར།

3

པ་ནི་ལྷ་པ་ཉིད་གྱུར་ཅིང་། རོར་དང་འཁོར་ནི་ཟད་པའི་ཚེ།
ཤང་ཀྱ་མཚམས་བྱིན་ཞེས་བྱ་བ། དེ་དག་མ་ཡི་ཚོགས་ཀྱིས་བསྐྱེད།

4

མ་ཡི་ཚོགས་གིས་ཚོམ་ཀྱན་ལ། རབ་ཞུགས་བྱིས་པ་དེ་དག་གིས།
ཁྱིམ་རྒྱ་དག་གི་ཁོར་ཅུང་དང་། སྤོད་ནམས་དལ་བྱིས་བཞུབ་པར་བྱས།

5

མ་དང་པ་ཡི་དུལ་བ་ཡི་ནི་ཅུང་བ་ཉིད་འགྱུར་ཞིང་།
དེ་ཡི་བདང་སྟོམས་ཉིད་ཀྱིས་འདུལ་བ་མིན་པའི་གཡང་ལ་སྤྱུང་།
རང་གི་སྤྱོད་པ་སྤོན་བག་ཆགས་དག་དང་འབྲེལ་བ་ལས།
བྱིས་པ་ནམས་ནི་དེལ་བཞིན་གཞན་གྱི་རང་བཞིན་སྤོན་པར་བྱེད།

6

पञ्चनवतितमः पञ्चवः ।

उत्सार्थं पापविपुलं तिमिरावतारं
सद्यः प्रकीर्णकरुणाकिरणप्रकाशः ।
दोषापहश्च परितापहरश्च कोऽपि
सन्मार्गं मादिशति बुद्धसहस्ररश्मिः ॥ १ ॥

पुरा पुरे राजगृहे भगवान् वेणुकानने ।
कलन्दकनिवापाख्ये विजहार तथागतः ॥ २ ॥

तस्मिन् पुरे सार्थपते रथदत्तस्य दारकौ ।
अभूतां निशिताख्यायां जायायां युगपद्यथा ॥ ३ ॥

तौ सङ्गुसन्धिदत्ताख्यौ याते पितरि पञ्चताम् ।
क्षीणे धने परिजने मात्रा कृच्छ्रेण वर्द्धितौ ॥ ४ ॥

तौ मातुर्वचसा बालौ शनकैः प्रतिवेशिनाम् ।
चौर्यप्रवृत्तौ चत्वार्यभाण्डानां चक्रतुः क्षयम् ॥ ५ ॥

मातुः पितुश्च नियमेन भवन्ति योग्याः
श्वश्रे पतन्त्यविनये तदुपेक्षयैव ।
पूर्वोदितस्वजनवासनयैव विद्धा
बाला स्तिष्ठा इव परप्रकृतिं भजन्ते ॥ ६ ॥

རིས་གྱིས་དེ་དག་ཆེར་སྦྱེས་ཏེ། ཆོས་ཀྱན་དར་བབ་ཉིད་ཏུ་གྱུར།
འཛོལ་དང་མཚམས་འབྱེགས་ལ་སོགས་ཀྱིས། བྱོང་བྱོར་པ་ཡི་ནོར་ནམས་སྤངས།

7

དེ་དག་བྱ་བ་ཉན་ན་ཡིས། ཤེས་ནས་རྒྱལ་པོ་མ་སྦྱེས་དགས།
དེ་དག་མ་དང་བཅས་པ་ནི། སྐད་ཅིག་ཉིད་ཀྱིས་གསོད་པར་སྦྱངས།

8

གཞན་གྱི་ནོར་གྱིས་གང་ཞིག་ཟ་བྱེད་གང་ཞིག་འབྱུང་བར་བྱེད།
བདེ་བའི་བསམ་བསམ་ཡུལ་གྱི་ལས་ནི་གང་ཞིག་ཉམས་བྱོང་བྱེད།
མ་དབྱེད་དགའ་བར་བྱེད་པའི་བདེ་ལ་གྲུས་པ་དེ་ཉིད་ནི།
སྦྱོན་པར་གྱུར་པ་སྟོག་ནི་ཉམས་བྱེད་མི་ཟད་ཆོང་དག་ཡིན།

9

ཡུལ་གྱི་བདུང་བས་རྒྱགས་ཤིང་འབྲུགས་པ་ནམས་ཀྱི་ཆགས་པ་གང་།
ཀྱ་དང་སྟེག་དང་གསོད་པས་ཐོབ་པའི་ནོར་གྱིས་རབ་བསྐྱེད་བ།
དེ་ནི་ཡོངས་སྦྱོན་ཀྱང་ལག་བཅད་དང་གསལ་ཤིང་པ་ཞེན་བས།
ཡོངས་ཟགས་ཐུག་གི་རྒྱན་གྱིས་སྦྱི་རོལ་དག་ཏུ་འབྱུང་བར་འབྱུར།

10

དེ་ནས་གསོད་པའི་འཕྲིང་བས་མཚན། སྦྱོན་དམར་གོས་ཀྱིས་གཡོགས་དེ་དག།
ཉ་ཅ་ཡོངས་པའི་སྦྱི་བོས་བསྐྱེད། གསོད་པའི་གནས་སུ་ཉེ་བར་སོང་།

11

བཅེ་ལྷན་ཀྱན་མཁྱེན་གྱིས་མཁྱེན་ནས། རང་ཉིད་ས་དེར་མཛོན་སྟོགས་ཏེ།
རྗེས་སུ་གཟུང་བའི་བཀའ་རྒྱན་གྱིས། བཅེས་པ་དག་དང་བྲལ་བར་མཛད།

12

ཀྱན་མཁྱེན་བཀའ་ཡིས་དེ་དག་ནི། རྒྱལ་པོས་བདང་ཞིང་སྟེག་པ་གྲོལ།
བཅོས་ལྷན་འདས་ཀྱི་བཟུན་པ་ལ། རབ་ཏུ་བྱུང་ནས་དག་བཅོས་ཐོབ།

13

क्रमेण वर्द्धमानौ तौ प्रौढचौरत्व मागतौ ।
उल्लङ्घसन्धिच्छेदाद्यैः पौराणां जहृतु र्द्धनम् ॥ ७ ॥

अजातशत्रुणा राज्ञा चारैर्विज्ञाय तत्क्रियाम् ।
विस्तृष्टौ वध्यवसुधां तौ मात्रा सहितौ क्षणात् ॥ ८ ॥

यद् भुज्यते परधनेन निपीयते यत्
सौख्याशया विषमवर्त्म विगाह्यते यत् ।
तस्याविचाररमणीयसुखोदरस्य
प्राणावसानपणदारुण एव पाकः ॥ ९ ॥

संजायते विषयपानमदाकुलानां
य श्रौर्यदाहबधलब्धधनेन रागः ।
निर्यात्यसौ परिणतः करपादपात-
श्रुलाधिरोहणपरिसुतरक्तपूरैः ॥ १० ॥

ततस्तौ वध्यमालाङ्कौ नीलरक्ताम्बरावृतौ ।
प्रेक्षागतजनाकीर्णौ वध्यस्थानमुपागतौ ॥ ११ ॥

ज्ञात्वा दयावान् सर्वज्ञः स्वयमभ्येत्य तां भुवम् ।
प्रसादानुग्रहेणैव चक्रे विगतबन्धनौ ॥ १२ ॥

सर्वज्ञस्याज्ञया राज्ञा तौ त्यक्तौ मुक्तपातकौ ।
प्रव्रज्यया भगवतः शासनेऽर्हत्त्वा मापनुः ॥ १३ ॥

ཡེ་ཤེས་འབྱོར་འབར་དེ་དག་ནི། མ་དང་བཅས་པ་མཐོང་གུར་ནས།
དག་སྒོང་གིས་རྒྱུ་དག་མཚན་ལས། དེ་གཏམ་བདེ་བར་ག་ཤེགས་པས་གསུངས།

14

སྒོན་གྱི་སྒྲེ་བ་དག་ལ་ཡང་། འདི་དག་བདག་གིས་རབ་དུ་བསྐྱེདས།
དེ་ཙམ་འདི་དག་ཉིད་ཀྱི་མ། ལྷག་མོ་འཛིགས་ཅུང་གཟུགས་ལྷན་གུར།

15

དེ་དུས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ནི། བཅེ་བས་ལུས་ཅན་ནམས་ཀྱི་གཉེན།
སྒྲིང་ཆེའི་དུལ་ཞེས་བྱ་བ་ཡི། ས་སྒྲོང་བྱར་ནིང་ཉིད་གུར།

16

ནས་ཞིག་བཤེས་པས་ཉན་བ་ཡིས། ལྷག་གྱ་འདི་དག་ཟ་ཙམ་པའི།
ལྷག་མོ་དེ་ནི་རང་གི་ལུས། བྱིན་ནས་བདག་གིས་ནམ་པར་བརྒྱུག།

17

ལས་ཀྱི་ལྷག་མས་ད་ལྟ་ཡང་། འདི་དག་ཙམ་ཀྱན་ཉིད་དུ་གུར།
ལྷག་མོ་དེ་ནི་མ་འདི་སྟེ། འདི་དག་བདག་གིས་རབ་དུ་བསྐྱེདས།

18

ཞེས་གསུངས་བཅོས་ལྷན་བྱགས་ཆེ་ཡི། སྒྲིང་ཙམ་འབྱུང་པོ་ལ་དགོངས་པ།
དག་སྒོང་ཙམ་དང་བཅས་པ་དག། སྒྲིང་བྱང་ཙམ་དུ་རབ་དུ་ག་ཤེགས།

19

བདུད་རྩི་རོ་ཡི་ཆར་བཞིན་མི་འདོད་སེལ།

འདོད་པ་དམ་པའི་གཟིགས་པ་གང་སྒྲུང་བས།

སྒྲུང་བ་ནམས་ཀྱང་བསོད་ནམས་ཀྱིས་མཐོ་བའི།

བསྐྱགས་པར་འོས་པར་མཛད་པ་སྒྲུལ་གུར་ཅིག།

20

ཅས་པ་དག་བའི་དབང་བོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ལྷག་མོ་འི་རྟོགས་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདག་ཕྱི་དག་བཅུ་ཅ་ལྔ་པའོ།

जननीसहितौ दृष्ट्वा तौ ज्ञानविभवोज्ज्वलौ ।
तत्कथाकौतुकात् पृष्टौ भिक्षुभिः सुगतोऽभ्यधात् ॥ १४ ॥
मयैव रक्षितावेतौ पूर्वस्मिन्नपि जन्मनि ।
एतयोर्जननी व्याघ्रौ घोररूपा तदाभवत् ॥ १५ ॥
तस्मिन् काले कृपाबन्धु बोधिसत्त्वः शरीरिणाम् ।
अहं करुणरेखायः क्षितिपालसुतोऽभवम् ॥ १६ ॥
कदाचिदेतौ क्षुत्क्षामा पोतकौ भोक्तु मुद्यता ।
स्वशरीरं मया दत्त्वा व्याघ्रौ सा विनिवारिता ॥ १७ ॥
अद्य तावेव चौरत्वं कर्मशेषादुपागतौ ।
मया संरक्षितौ व्याघ्रौ माता सैवेय मेतयोः ॥ १८ ॥
इत्युक्त्वा करुणासिन्धु भगवान् भूतभावनः ।
भिक्षुसङ्घेन सहितः प्रययौ जेतकाननम् ॥ १९ ॥

अमृतरसदृष्टि रिष्टा दृष्टि
रनिष्टापहा सतां जयति ।
पतितेव पतित मपि या
कुरुते पुण्योन्नतिं श्लाघ्याम् ॥ २० ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
व्याघ्रवदानं पञ्चनवतितमः पक्षवः ॥

ཡལ་འདབ་དག་བཅུ་ཙ་དྲུག་པ།

ཆེ་བའི་ཀུན་དགའ་ཉི་མའི་རབ་གསལ་དང་།

མེ་ཡི་ཚ་བ་རྒྱང་གི་མགོགས་པ་དང་།

སྒྲིང་ཐེལ་དགའ་སྒྲིབ་ཆེ་ནམས་ཀྱིས།

གཞན་ལ་ཕན་པ་ལྷན་སྒྲིམ་རང་བཞིན་ཡིན།།

1

འཕགས་ཀྱི་སྒྲིབ་མོས་ཚལ་དུ་སྒྲོན། ཀྱི་པོ་དཔལ་ལྷན་འཆར་བྱེད་ནི།

ཅེ་དགའི་རོ་དང་ལྷན་པ་དག། བཅོན་མོར་བཅས་པ་ནམ་པར་གནས།།

2

དེ་ཡི་མཛེས་མ་ཟུག་ལ་མིག། མེ་དོག་འཕུལ་ཆགས་པ་ནམས།

ཐུབ་པ་བརྒྱ་ཕྱག་ལྷ་ནམས་ནི། འདོད་དགར་འོང་བ་དག་གིས་མཐོང་།།

3

ཕྱག་དོག་ཁྲོ་བ་སྒྲོང་བ་དེས། དགའ་མར་མིག་བཞེད་དེ་དག་ནམས།

ཀྱང་ལག་བཅད་པའི་ཁྲག་གིས་ནི། འདམ་ལ་ཉལ་བ་དག་དུ་བྱས།།

4

མི་བཟད་གནད་བཅད་ཆོང་ཡིས། གཟིང་ཅིང་ཆོང་ལྷན་དེ་དག།

སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྷན་ཐུགས་ཐེ་ཡིས། ལྷུ་མ་པའི་སྒྲིབ་གྱིས་རབ་དུ་གཟིགས།།

5

དེ་ཡི་གཟིགས་པ་བདུན་ཅི་ཡི། ཆར་ལྷར་རེག་པས་དེ་དག་ནམས།

སྒོག་བརྒྱང་ཀྱང་ལག་ལེགས་པར་འཕྱར། གདུང་བ་དང་ཐུལ་ཡང་དག་ལངས།།

6

षष्ठवतितमः पल्लवः ।

ह्लादः शशाङ्कस्य रवेः प्रकाशः
तापः क्लृप्तानोः पवनस्य वेगः ।
परोपकारः करुणारतानां
महाजनानां सहजः स्वभावः ॥ १ ॥

उद्याने केलिरसिकः श्रीमानुदयनः पुरा ।
अवन्तिविषये राजा विजहार बधूसखः ॥ २ ॥

तस्य पुष्पोच्चयासक्ताः कान्ताः कुवलयेश्वराः ।
यदृच्छयागतैर्दृष्टा मुनीनां पञ्चभिः शतैः ॥ ३ ॥

तान् प्रियान्यस्तनयनानीर्ष्यामन्यपरायणः ।
स चक्रे पाणिचरणच्छेदास्तृक्पङ्कशायिनः ॥ ४ ॥

तानार्त्तनादिन स्तौत्रमर्मच्छेदव्यथातुरान् ।
ददर्श भगवान् बुद्धः करुणास्निग्धलोचनः ॥ ५ ॥

तद्दृष्ट्यामृतदृष्ट्येव स्पृष्टा स्ते धृतजीविताः ।
संस्निष्टपाणिचरणाः समुत्तस्युर्गतव्यथाः ॥ ६ ॥

དེ་ནས་རབ་རྫོགས་དེ་དག་ལ། བཅོམ་ལྷན་འདས་ཀྱིས་ཆོས་བསྟན་མཛད།
གང་གིས་བྱུང་དེ་དག་ནམས། ཕྱིར་མི་འོང་འབྲས་དར་བ་ཐོབ། 7

དེ་མཐོང་དག་སྒོང་མཚར་བཅས་པས། དྲིས་ཤིང་བཅོམ་ལྷན་གྱལ་བ་ཡིས།
གསུངས་པ་སྟོན་ཡང་འདི་དག་ནམས། བདག་གིས་བཅེ་བ་ཉིད་ཀྱིས་བརྒྱང་། 8

པར་ཁ་སི་དག་དུ་སྟོན། གྱལ་པོ་ཚངས་བྱིན་དག་གིས་ནི།
འབྱེད་བྱེད་མིག་པ་བྱས་པ་ཡིས། རྟོན་པོ་ལྔ་བརྒྱ་ངེས་པར་བསྟན། 9

གྱལ་པོའི་འཛིགས་པས་ཡང་དག་གཏུང་། བྱ་ངས་ལས་དུ་འབྱོད་དེ་དག།
སོ་ཀ་གྲིབ་ས་རྩ་མེད་པར། མི་བཟད་སྟོམ་པས་ལྷུང་བར་གྱུར། 10

བྱང་རྒྱལ་སེམས་དཔའ་གཉིས་འབྱང་ཚེ། བཟང་པོ་ཞེས་པས་དེ་དག་མཐོང་།
དེ་དག་ཆེ་ངའི་མདས་ལྷག་ནས། སྟིང་རྗེས་གཏུང་བ་དང་བཅས་གྱུར། 11

རྩ་དང་ཙ་བ་འབྲས་ལྟར་དེས། རིང་པོ་རིང་པོ་དག་ནས་རྩ།
ལག་པ་གིན་དུ་ཆེ་བས་རྒྱངས། དེ་དག་སྟོམ་པ་དང་བྲལ་བྱས། 12

དེ་ཡིས་དགའ་བ་དག་དུ་ནི། སྟོག་གི་རྒྱངས་དག་ངེས་པར་བསྟན།
གྱུ་ཆེ་ངལ་བར་རབ་ཞི་བ། དེ་དག་དེར་ནི་ངལ་བསེས་ཐོབ། 13

དེ་ནས་དུས་ཀྱིས་སོ་ལྷན་པ། ལུས་ནི་བྱང་བ་དེ་ཉིད་ཀྱིས།
ལུས་དག་སྒྱུངས་ནས་དེ་དག་གིས། ལྷ་ལ་འོས་པའི་མཆོད་པ་བྱས། 14

तत स्तेषां प्रपन्नानां भगवान् धर्मदेशनाम् ।
व्यधाद्ययाशु ते प्रापु रनागामिफलोदयम् ॥ ७ ॥

तद्दृष्ट्वा भिक्षुभिः पृष्टः साश्चर्य्यैर्भगवान् जिनः ।
जगाद पूर्वं मप्येते दययैव मयोद्धृताः ॥ ८ ॥

वाराणस्यां पुरा राज्ञा ब्रह्मदत्तेन मन्त्रिणाम् ।
शतानि पञ्च भिन्नानां निरस्तानि कृतागसाम् ॥ ९ ॥

ते राजभौत्या सन्तप्ता मरुमार्गप्रवासिनः ।
ग्रौष्मे निरुदकच्छाये निपेतु स्तौव्रतृष्णया ॥ १० ॥

विलोक्य बोधिसत्त्व स्तान् भद्रो नाम महाद्विपः ।
तत्प्रलापेषु निर्भिन्नः कारुण्यात् सव्यथोऽभवत् ॥ ११ ॥

दूरात् सलिल मादाय स हस्तेन महीयसा ।
तान् वीततृष्णान् विदधे पयोमूलफलप्रदः ॥ १२ ॥

तेनैव सततं पृष्ठान्निर्दिष्टप्राणधारणाः ।
विश्रान्तिं तत्र ते प्रापुः प्रशान्तविपुलश्रमाः ॥ १३ ॥

कालेन त्यक्तदेहस्य तत स्ते तस्य दन्तिनः ।
कृत्या शरीरसत्कारं पूजां चक्रुः सुरोचिताम् ॥ १४ ॥

དགོན་པར་བདག་ནི་གྲང་པོ་ཡིས། རྩུག་བསྐལ་དེ་ལས་སློན་པོ་ནི།
སློན་བསྐལ་དེ་དག་ད་ལྟ་ཡང་། རྩུག་པ་དེ་དག་མི་འདོད་ལས།

15

ཞེས་པ་གསུངས་ནས་བཅོས་ལྷན་འདས།
སེམས་ཅན་ཀུན་སློལ་བདུལ་ཞུགས་ཅན།
རྩུག་པའི་ཚོགས་ཀྱིས་མཆོད་བྱེད་ཅིང་།
རང་གི་དཀའ་རྩུབ་ནགས་སུ་གཤེགས།

16

སློན་པའི་ཐུགས་ཆེ་བདུན་ཅིའི་ཚུ་བོ་ནི།
མ་ལུས་བདེ་དང་དག་བའི་པོ་ཉ་ཕྱེ།
སྲིད་པའི་བྱ་ངམ་གདུང་བསིལ་གྱི་མ་དང་།
མ་བཞིན་སྦྱིད་པར་བྱེད་པ་གྲུལ་གུར་ཅིག།

17

ཅེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་ལྗིད་ཤིང་ལས་གྲང་པོའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་ཕྱི་དག་བཅུ་ཙ་བླ་པའོ།

कुञ्जरेण मयारण्ये तएते मन्त्रिणः पुरा ।
कच्छात् सन्तारिता स्तस्मान्मुनयश्चाद्य वैशंसात् ॥ १५ ॥

इत्युक्त्वा भगवान्
सर्व्वसत्त्वसन्तारणव्रतः ।
पूज्यमानो मुनिगणै
जंगाम स्वं तपोवनम् ॥ १६ ॥

अखिलसुखकुशलदूती
भवमरुसन्तापशैतलच्छाया ।
जयति जननीव जननी
करुणामृतवाहिनी शास्तुः ॥ १७ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
हस्त्यवदानं षष्ठवतितमः पञ्चवः ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་བཅུ་ཙ་བརྟན་པ།

ནས་སྤང་སྦྱོན་གྱི་དུག་གིས་ཡིད་ནི་སྦྱོན་སྦྱང་གྱུར་ནས་སྤྱིས།

དམ་པ་དག་ལ་གཞོད་པ་བསྐྱབ་ལ་འབད་པ་རབ་རྫོགས།

དེ་ཉིད་གལ་དེ་དེ་ཡི་ཡོན་ཏན་རབ་འབར་ཇེས་བྱེད་པར།

གྱུར་ནས་སྤིང་འདིར་སྤྱ་ཞིག་གྱུ་ཆེར་གཞོད་དང་ཐུན་པ་གྱུར།

1

གྱུལ་བ་གྱུལ་པོ་འཁལ་དང་ཉེ། འོད་མའི་ཆལ་ན་གྱུ་བ་ན།

ལྷས་བྱིན་གྱིས་ནི་སྤང་བས་སྦྱོན། རབ་དུ་བསྐྱབ་པ་འདི་དག་འཕུབ་པ།

2

དེ་ཡིས་བྱིན་པའི་མཚོན་ཆ་ཅན། སྦྱོན་འབྲུག་འཇིགས་སྤྱ་བྱང་བ་བཞིན།

ཁྲོ་བས་དུལ་བ་ཉམས་གྱུར་པའི། ཆོས་པ་ཆེན་པོས་མཛོད་པར་གཅོས།

3

བརྒྱ་ཐུག་ལྔ་ཡི་དག་འཕུབ་ཅན། དེ་དག་གིས་འཕངས་མཚོན་གྱི་ཆར།

བཅོས་ཐུན་འདས་གྱི་སྐྱུ་པ་ནི། བསྐྱེད་ཐུན་ཆོགས་ཉིད་གྱུར།

4

དམ་པ་ནས་སྤང་ལ་རྫོན་པོ་ཡི། མཚོན་ཡང་འཇམ་པ་ཕྱེན་བྱེད་དེ།

སྤང་བའི་དུག་གིས་བྱགས་གྱུར་པ། སྤྱིག་པ་ཅན་གྱི་སེམས་ནི་སྦྱོན།

5

ཆོན་པའི་སྐྱུ་ནི་སྦྱོན་བྱེད་པ། ཁོར་བའི་རང་བཞིན་ཁང་པ་བཅེགས།

ནས་མཁའི་འོད་ནི་རབ་འཁྱུངས་དེ། ལྷ་བ་དག་ནི་བསྐྱོག་མ་གྱུར།

6

དེ་ནས་དག་འཕུབ་ཅན་དེ་དག། ངལ་ཞིང་ངོ་ཆ་བཞིན་དུད་པས།

བཟོད་པའི་གྱུ་མཚོ་རབ་དང་བས། སྦྱོན་པ་ཡི་ནི་ཞབས་ལ་གདུགས།

7

सप्तनवतितमः पल्लवः ।

विद्वेषदोषविषदूषितमानसानां
यत् साधुबाधनविधौ निश्चितः प्रयत्नः ।
स्याच्चेत्तदुज्ज्वलगुणानुक्तौ स एव
तत् को भवेत् पृथुपराभववान् भवेऽस्मिन् ॥ १ ॥

जिने राजगृहोपान्ते वेणुविजनचारिणि ।
विद्वेषा द्वेदत्तेन प्रेरिता स्तापसाः पुरा ॥ २ ॥

भ्रूभङ्गभीमवदना स्तद्वत्तविविधायुधाः
अभ्याद्रवन् सुसंरब्धाः क्रोधविध्वस्तसंयमाः ॥ ३ ॥

पञ्चभि स्तापसशतैः क्षिप्ता स्तेऽस्त्रप्रवृष्टयः ।
ययु र्भगवतः काये कमलोत्पलजालताम् ॥ ४ ॥

निश्चितान्यपि शस्त्राणि अयन्ते यत् सुमार्दवम् ।
विद्वेषविषदिग्धानि नतु चित्तानि पापिनाम् ॥ ५ ॥

प्रादुरासौन्मणिमयं कूटागारं नभःप्रभम् ।
शरीरच्छादनं शास्तु न तु दृष्टिनिवारणम् ॥ ६ ॥

ततस्ते तापसाः श्रान्ता लज्जावनमिताननाः ।
निपेतुः पादयोः शास्तुः क्षमासिन्धोः प्रसादिनः ॥ ७ ॥

བཅོམ་ལྷན་གྱིས་ཀྱང་བྱ་ལ་བཞིན། རབ་དུ་དང་ལྷན་དེ་དག་ལ།
གཞོན་བྱེད་ལ་ཡང་ཁོ་མེད་པས། ཚེས་ནི་རབ་དུ་བཅུན་པ་མཛོད་༥

8

ཆེན་པོ་འི་ནི་འབྲུག་ས་པ་འི་ནམ་འབྲུལ་མེད་པ་ཡིས།
བདེ་དང་ཞི་བ་ལ་བཅུན་བསོད་ནམས་བཟོད་པ་དག་གི་ཆ།
དྲི་མེད་བསིལ་བ་དག་དང་ལྷན་པ་པན་མིན་འབྲུག་པ་མིན།
དེ་ཐོབ་ཁོ་བའི་དུལ་གྱིས་ཆོག་པ་དག་དུ་ཡོངས་མི་འབྲུང་༥

9

རྟོན་པས་ཚེས་བཅུན་རབ་བྱུང་གིས། བསམ་པ་རབ་བྱིས་དེ་དག་གིས།
ཟག་པ་ཀུན་ལས་ནམ་གྲོལ་བའི། དབྱ་བཅོམ་ཉིད་ནི་རབ་དུ་ཐོབ༥

10

སྐབས་དེར་འོངས་པ་འི་དགོ་སྤོང་ནི། གཏམ་དེ་ཐོས་ཤིང་འོ་མཚར་དང་།
བཅས་པས་འདི་ཅི་ཞེས་པ་དྲིས། གྲུལ་བས་དེ་དག་ལ་གཟུངས་པ་༥

11

སྤོན་གྱི་སྤྱེ་བ་དག་ལ་ཡང་། ཤིན་དུ་གཞོད་བྱས་འདི་དག་ལ།
ནམ་འབྲུང་མེད་པ་བདག་གིས་ནི། རབ་དུ་དང་བས་ངས་པར་བཅུས༥

12

གྲུ་མཚོ་དག་དུ་འགྲོ་བ་ལ། གཟིངས་ནི་ཆག་པར་བྱུང་ཆེ་སྤོན།
འདི་དག་ཀ་ཤིའི་ཡུལ་སྤྱེས་པ་འི། ཚོང་པས་སྤོག་ལ་ཐེ་ཆོས་ཐོབ༥

13

དེ་ལ་བདག་ནི་ཅུས་སྤེལ་གྱིས། གྲུབ་དུ་བཀོད་ནས་རབ་དུ་བསྐྱལ།
འཚོ་བ་ཐོབ་ཅིང་པ་རོལ་དུ། ཕྱིན་ནས་ངལ་གསོ་ནམ་པར་བཅུན༥

14

རབ་དུ་བསྐྱལ་བས་ཡོངས་ངལ་དེ། བདག་ནི་སྐད་ཅིག་གཉིད་ལོག་ཆོ།
བདག་གི་ཟ་འདོད་དེ་དག་ནམས། ཐས་མ་ཅད་བདག་ནི་གསོད་པར་བཅོལ༥

15

भगवानपि पुत्राणामिव तेषां प्रसादिनाम् ।
निकारेणापि निर्मन्युर्विदधे धर्मदेशनाम् ॥ ८ ॥

अक्षोभविभ्रमसुखं शममाश्रितानि
पुण्यश्चमासलिलनिर्मलशीतलानि ।
नो मानसानि महता महितप्रवृत्त-
दुर्वृत्तिमन्युरजसा कलुषीभवन्ति ॥ ९ ॥

धर्मदेशनया शास्तुः प्रव्रज्योन्मार्जिताशयाः ।
ते सर्वाश्रमनिर्मुक्तमहत्त्वं प्रतिपेदिरे ॥ १० ॥

अचान्तरे समायातैर्भिक्षुभिः श्रुततत्कथैः ।
किमेतदिति साश्चर्यैः पृष्ठस्तानवदज्जिनः ॥ ११ ॥

कृतापकाराः सुतरां पूर्वस्मिन्नपि जन्मनि ।
मयैते निर्व्विकारेण प्रसादादवलोकिताः ॥ १२ ॥

एते समुद्रयात्रायां वणिजः काशिदेशजाः ।
भग्ने प्रवहणे प्रापुः पुरा जीवितसंशयम् ॥ १३ ॥

कच्छपेन मया तच्च पृष्ठमारोप्य तारिताः ।
पारमासाद्य विश्रान्तिं मेजिरे लब्धजीविताः ॥ १४ ॥

तत्तारणपरिश्रान्ते मयि निद्रावृत्ते क्षणम् ।
मन्मांसाहारकामास्ते सर्व्वे मां हन्तुमुद्ययुः ॥ १५ ॥

- རོ་ཡི་ཆར་ཆེན་རབ་སྒྲིམ་ཀྱང་། ཁོག་པ་རབ་དུ་བཅན་ལྷན་ཞིང་།
 གོང་བུའི་དབྱིབས་ཅན་བདག་གིས་ནི། ལུས་ནི་ནས་ཡང་ཉམས་མ་གུར་༥ 16
 དེ་ནས་བཞུས་པས་ཡོངས་ཉེན་དེ། མཐོང་ནས་སྒྲིང་རྗེས་བདག་འབྲུགས་པས།
 རང་གིས་དེ་དག་ནམས་ལ་ལུས། ཕྱིན་ནས་བྱ་བ་བྱས་ཉིད་གུར་༥ 17
 སྒོན་གྱི་ཆོང་པ་དེ་དག་དིང་། དཀའ་ཐུབ་ཅན་ནི་འདི་དག་གུར།
 གཞོད་པ་བྱས་ཀྱང་སྒྲིང་རྗེ་ཡིས། བདག་གིས་དགོ་བ་དག་ལ་བཀོད་༥ 18
 དེ་དག་སྒོན་ཆོ་བདག་ཉིད་ཆེ། སྒོན་པ་འོད་སྤངས་བསྟན་པ་ལ།
 རབ་བྱང་ཐོབ་ནས་དེ་ཡིས་འབྲས། ད་ལྟ་སྐལ་ལྷན་དག་དུ་སྒྲིམ༥ 19
 དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་གསུངས་པ་འདི། ཐོས་ནས་དགོ་སྒྲོང་ནམས་གྱིས་ནི།
 དེ་ཡི་བཟོད་པ་ས་གཞི་བཞིན། ཁྱར་དག་བཟོད་པ་རབ་དུ་བསྐྲུགས༥ 20
 གང་ཞིག་ཚུལ་ཁྲིམས་དེ་མེད་བསིལ་བའི་ཚུ་ལྷན་སེམས་ཅན་
 བསམ་པ་དབྲགས་འཕྱིན་བྱེད།
 ཁོན་གྱི་དྲུལ་ནི་རབ་དུ་དག་བྱེད་བཟོད་པའི་ཚུ་པོ་སེམས་ལ་དག་གནས་པ།
 དེ་དག་སྒྲོག་དཀའ་དག་ཡི་གཞོད་ལ་ཁོ་བའི་མེ་འབར་འབྱེང་
 བས་ནས་བསྐྲུན་པས།
 བསྐྲུག་པར་རབ་བསྐྱེད་གྱི་ཆེར་གཏུང་བས་ཡོངས་འདྲིས་ནས་
 འགྱུར་དག་དུ་འགྱུར་མ་ཡིན༥ 21
 ཞིས་པ་དགོ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
 པ་དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་ཅུས་སྤྲུལ་གྱི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
 པའི་ཡལ་འདབ་ཉེ་དག་བཅ་ཙ་བདུན་པའོ།

तदुत्सृष्टाश्रय्याणि महत्या पिण्डिताकृतेः ।
काये दृढकपाटस्य न मे काचिदभूत् क्षतिः ॥ १६ ॥

तत स्तान् क्षुत्परिक्षामान् दृष्ट्वाहं करुणाकुलः ।
स्वयं तेभ्य स्तनं दत्त्वा प्रयातः कृतकृत्यताम् ॥ १७ ॥

तएते वणिजः पूर्वं मद्य तापसतां गताः ।
कृतागसोऽपि काहण्यात् प्रापिताः कुशलं मया ॥ १८ ॥

ते शास्तुः शासने पूर्वं काश्यपस्य महामुनेः ।
प्रव्रज्यां प्राप्य सञ्जाता स्तत्फलस्याद्य भागिनः ॥ १९ ॥

तथागतेन कथितं श्रुत्वैतद् भिक्षवः क्षमाः ।
प्रशशंसुः परन्तस्य क्षमामिव भरक्षमाम् ॥ २० ॥

येषां निर्मलशीलशीतलजला सत्त्वाशयाश्वासिनी
नित्यं वैररजःप्रमार्जननदी क्षान्तिः स्थिता चेतसि ।
दुर्वारारिनिकारकोपदहनज्वालावलीविश्रव-
लावोद्भूतपृथुव्यथापरिचितां नायान्ति ते विक्रियाम् ॥ २१ ॥

इति श्वेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
कच्छपावदानं सप्तनवतितमः पञ्चवः ॥ ० ॥

1

2

3

4

5

अष्टनवतितमः पल्लवः ।

अत्युन्नतेषु शिखरेषु कुलाचलानां
निम्नेषु चाशुचिचयावकरोत्करेषु ।
आलोक एष निपतत्यविशेषवृत्त्या
तुल्योपकारमहिमा दिननायकस्य ॥ १ ॥

जिनं वेणुवनासीनं पुरे राजगृहे पुरा ।
दुर्भिक्षे क्षुत्परिक्षामा मल्लाः शरणं माययुः ॥ २ ॥

दत्त्वाभिमत माहारं करुणाकल्पपादपः ।
दुर्दशाशान्तये तेषां विदधे धर्मदेशनाम् ॥ ३ ॥

अनुग्रहाद् भगवतः संग्राप्तकुशलोदयाः ।
अर्हत्पदं समासाद्य ते जगत्पूज्यतां ययुः ॥ ४ ॥

नीचानभ्युन्नतिं यातान् दृष्ट्वा तान् पुरवासिनः ।
बभूवुर्भर्तृसरा स्तेषां नित्यजात्यपवादिनः ॥ ५ ॥

अहो भगवता म्लेच्छमल्लानां शुद्धशासनम् ।
अर्हत्पदं मनर्हाणां निर्दिष्टं मिति ते ऽवदन् ॥ ६ ॥

རྒྱུ་ལྟ་འབྱོར་བ་མི་རྒྱུ་ལ། གསར་པའི་སྒྲོ་དགའ་མི་བཟོད་པའི།
སྒྲེ་བོ་ངོ་ཚ་སྒྲེད་བྱེད་པའི། སྒྲེ་བ་མཆོག་དུ་རབ་གསལ་བྱེད།

7

བྱལ་བའི་བཀའ་ཡིས་སྒྲ་མ་སྟན། སྒྲིང་དུ་མཁའ་ལས་འགྲོ་འོང་བས།
མཐུ་ཡིས་བྱད་ནི་དེ་དག་ནམས། མི་བདག་སྒྲེ་བོར་བཅས་པས་མཆོད།

8

དེ་དག་གོང་པས་ཕྱག་བྱས་ཏེ། རབ་དང་བཀའ་བྱས་དེ་དག་ནམས།
རང་ཡོན་ཡོན་ཏན་མཆོད་འོས་པས། དག་སྒྲོང་ནམས་ཀྱི་མཆོག་ཉིད་གྱུར།

9

དེ་ནས་དེ་མཐུས་ཡ་མཚན་པའི། དག་སྒྲོང་ནམས་ཀྱིས་བཅོམ་ལྷན་ལ།
དེ་ཡི་བསོད་ནམས་གྱུ་མཚན་དེས། དེ་ལ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་གསུངས།

10

སྒྲོན་གྱི་སྒྲེ་བར་ཀླ་ཤི་ཡི། ཡལ་མཐའི་དཀའ་ཐུབ་ཚལ་དུ་བདག།
མངོན་ཤེས་ལྟ་ལྟན་དཀའ་ཐུབ་ཅན། དག་བའི་ངང་རྩལ་ཞེས་པར་གྱུར།

11

དེར་ནི་རྫོང་གི་བྱད་འདི་དག། སྒྲོན་ཆོ་ཐུབ་པ་དག་དུ་གྱུར།
བདག་གིས་དག་བཟུན་དེ་དག་ནམས། མངོན་ཤེས་ལྟ་བུ་ཉིད་དུ་གྱུར།

12

སྒྲེ་བ་འདིར་ཡང་བསོད་ནམས་དེའི། བག་ཆགས་གོམས་པའི་དགའ་བ་ཡིས།
བྱད་འདི་ནམས་ནི་འཁོར་བ་ཡི། ཉོན་མོངས་དག་ལས་བདག་གིས་བསྐྱལ།

13

འདི་དག་ནམས་སྒྲོན་སྒྲོན་པ་ནི། འོད་སྤངས་དུང་དུ་རབ་བྱུང་ལྟེ།
བྱལ་བོའི་གནས་སྤྱ་གནས་པར་གྱུར། དེ་ཡི་ད་ལྟ་བུ་ཉིད་གྱུར།

14

अल्पचानल्पविभवं नवोत्साहासहः परम् ।
करोति लज्जाजननं जनो जन्मप्रकाशनम् ॥ ७ ॥

जिनाज्ञया कुरुद्वीपे व्योम्ना कृतगतागतान् ।
प्रभावान्नृपतिर्मल्लान् सजनस्तानपूजयत् ॥ ८ ॥

ततः प्रसादिताः पौरैर्मानिताश्च प्रणम्य ते ।
सुगुणैर्गुणवत्पूज्यैर्भिद्वेषैर्ग्युतां ययुः ॥ ९ ॥

भिद्वेषिस्तत्प्रभावेन विस्मितैर्भगवांस्ततः ।
तत्पुण्यकारणं पृष्टः सर्व्वज्ञस्तानभाषत ॥ १० ॥

अभवं काशिदेशान्ते पञ्चाभिज्ञस्तपोवने ।
अहं कुशलशीलाख्यः पूर्व्वजन्मनि तापसः ॥ ११ ॥

कोटमल्लाश्च तच्चैव बभूवुर्मुनयः पुरा ।
ते मया दिष्टकल्याणाः पञ्चाभिज्ञत्वमागताः ॥ १२ ॥

तत्पुण्यवासनाभ्यासप्रौढ्यास्मिन्नपि जन्मनि ।
त एते संस्तुतिक्लेशान्मल्लाः सन्तारिता मया ॥ १३ ॥

एते प्रव्रजिताः शास्तुः काश्यपस्यान्तिके पुरा ।
बभूवुः कटुकालापायाता स्तेनाद्यमल्लकाः ॥ १४ ॥

ཅེས་པ་གྲང་ནམས་དག་གི་ནི། རྩེ་བ་སྤར་བྱང་བཅོས་ལྷན་འདས།
 བམས་ཅད་གཞིགས་པས་གསུངས་པ་དག། ཐོས་ནས་དག་སྒོང་ཡ་མཚན་གྱུར།

15

གཟའ་ཡི་བདག་པོས་སྒྲང་བས་རྗེས་བརྒྱང་བས།
 ལྷན་པའི་ཚོགས་ཀྱི་ནམ་པར་རྒྱས་གྱུར་པའི།
 འདས་སྒྲིམ་ཚུ་དང་བཅས་པ་ནམས་དག་གྲང་།
 མཁས་པའི་ཅོད་པན་དུ་འོས་ཉིད་ཏུ་འགྱུར།

16

ཞེས་པ་དག་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་རྒྱལ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་བརྗོད་པ་
 དཔལ་བསམ་འབྲི་ཤིང་ལས་དཀའ་ཐུབ་པའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
 པའི་ཡལ་འདབ་དག་བཅ་ཅ་བརྒྱད་པའོ།

इति प्राग्जन्मवृत्तान्तं मल्लानां सर्वदर्शिणा ।
श्रुत्वोदितं भगवता भिक्षवो विस्मयं ययुः ॥ १५ ॥

तिमिरभरनिमीलितानां
सुजमानां विबुधशेखराह्वम् ।
अपि भवति पङ्कजानां
आलोकानुग्रहाद् ग्रहाधिपतेः ॥ १६ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
तापसावदान मष्टानवतितमः पञ्चवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་དབྱ་བཅུ་ཙ་དགྲ་པ།

ལུས་ཅན་ལུས་དང་དེ་བཞིན་ཡིད་ཀྱིས་ནི།

སྤྱིད་པའི་རང་བཞིན་ནད་ཆེན་འཕྲོག་བྱེད་པ།

འཛིག་ཏེན་ཀྱན་གྱི་འཛིག་ཏེན་པ་རིལ་གཉེན།

སངས་རྒྱས་བཅོས་ལྡན་བདུད་ཅིའི་གཏིར་ཉིད་དོ།

1

སཉན་ཡོད་དུ་སྤྱོན་བཅོས་ལྡན་འདས། རྒྱལ་བའི་གཞིགས་པ་བདུད་ཅི་ཡིས།

སྤྱོ་བོ་ནད་ཀྱིས་གཞིར་ནམས་དང་། དག་སྤོང་ཚྭགས་ཀྱང་བསེས་པར་མཛད།

2

སཉན་གཤེན་གྱི་ནི་ཡ་མཚན་པའི། དག་སྤོང་ཚྭགས་ལ་དེས་གསུངས་པ།

སྤྱོན་གྱི་སྤྱོ་བ་དག་ལ་ཡང་། བདག་གིས་བྱིད་ནམས་བསེས་པར་བྱས།

3

བདག་སྤོན་བ་ར་ཏ་སིར་ནི། མི་བདག་པར་ཅན་ཞེས་པ།

གཞིར་བ་ཐམས་ཅད་སེལ་ལ་ཆགས། སྤྱོ་བའི་པ་དང་མཚུངས་པར་གྱུར།

4

ནས་ཞིག་གནས་གྱི་སྤྱོན་གྱིས་ནི། ཡལ་དང་དུས་ནི་མི་བཟད་ལས།

གྲོང་པ་ནམས་ལ་བཟེད་དཀའ་ཡིས། ནད་ནི་རབ་དུ་རྒྱས་པར་གྱུར།

5

སྤྱོན་པ་སྤྱོན་གྱི་ཚྭགས་དང་ནི། ཞི་དང་ཤེས་པའི་སྤོང་བ་ཡིས།

བདག་གིས་སྤྱོན་ཚྭགས་བསྐྱབས་བྱས་པ། དེ་དག་བསེས་པ་ཉིད་མ་གྱུར།

6

དེ་དག་ནད་ནི་སྤོང་པ་ལ། ཉ་ཆེན་རི་ནི་དེ་ཞེས་པ།

མཚན་ཉིད་ཤེས་པའི་སྤྱོན་པས་བསྐྱེན། ཉ་པས་འགའ་ཡང་ཐོབ་མ་གྱུར།

7

नवनवतितमः पल्लवः ।

कायिकं हरति मानसं तथा
देहिनां भवमयं महाभयम् ।
बुद्ध एव भगवान् सुधानिधिः
सर्वलोकप लोकबान्धवः ॥ १ ॥

श्रावस्थां भगवान् पूर्वं रोगाक्रान्तजनं जिनः ।
विदधे भिक्षुसङ्घञ्च स्वस्थ मालोकनामृतैः ॥ २ ॥

वात्सल्यविस्मितं सोऽथ भिक्षुसङ्घं मभाषत ।
मया यूयं कृताः स्वस्थाः पूर्वस्मिन्नपि जन्मनि ॥ ३ ॥

अभवं पद्मकाख्योऽहं वाराणस्यां नृपः पुरा ।
सर्वार्तिहरणासक्तः प्रजानां जनकोपमः ॥ ४ ॥

कदाचिद्दैवदोषेण वैषम्याद्देशकालयोः ।
दुःसहः सर्वपौराणा मभूद्वाधिसमुद्भवः ॥ ५ ॥

भिषग्भैषज्यसंभारै र्मायाविहितसम्पदः ।
शान्तिस्वस्तिकयोगैश्च न ते स्वास्थ्यं समाययुः ॥ ६ ॥

रोहिताख्यो महामत्स्य स्तेषां रोगनिवृत्तये ।
लक्ष्मणवैद्यै रादिष्टः कैश्चित् प्राप्नो न धीवरैः ॥ ७ ॥

- ཉ་དེ་མེད་པས་སྒྲེ་བོ་ནས་ས། སྒོག་ལ་བྲེ་ཚོས་གྱུར་ཚེ་བདག།
 དེ་དག་ཚོ་ངེས་པ་ཟེད་པས། སྒྱག་བསྐྱེད་གྱིས་གཟིང་སྒྲིང་ཐེ་ལས། 8
 བད་པ་ཀུན་ལ་ཕན་ལོས་པ། རོ་ནི་དུ་ཡི་ཉར་ནི་བདག།
 གྱུར་ཅེས་སྒྲོན་ལས་བདུལ་ཞུགས་ཀྱིས། བ་གས་ངོས་ནས་ལུས་དག་འཕངས། 9
 བཟིང་བའི་སྒྲོན་ལས་དེ་ཡིས་ནི། ཅུ་བོ་བྱར་དག་གི་ཅུར།
 སྐད་ཅིག་གིས་བདག་རོ་ནི་དེ། ཉ་ནི་ཤིན་དུ་ཆེན་པོར་གྱུར། 10
 དེ་ཡི་ཤ་ནི་ཉར་སྐྱར་བས། སྒོང་ཁྱེར་ན་གནས་དེ་དག་ཀུན།
 བདུན་ཅི་ཡིས་ནི་བཀང་བ་བཞིན། འཕྲལ་ལ་བསོས་པ་ཉིད་དུ་གྱུར། 11
 དེ་ཉིད་དག་སྒྲོང་ཁྱེར་ནས་སུ། དེ་རིང་བདག་གིས་ནད་ལས་བསྐྱེད།
 སེམས་ཅན་ནས་སུ་ཉིད་བསྐྱེད་པས། དཔལ་དུ་བདག་ནི་ནད་དང་བྲལ། 12
 བདེ་ག་ཤེགས་འཁོར་བའི་ནད་ཀྱིས་ནི། སྐྱེན་པས་དེ་སྐད་གསུང་བ་དག།
 དག་སྒྲོང་བསོས་པ་དེ་དག་གིས། ཐོས་ནས་དགའ་མ་གྱུར་ངས་པ་ཐོབ། 13

ཤིན་དུ་ཅུང་བའི་ཅུ་དང་མཚུངས་པ་ཡིས།

ལུས་དང་སྒྲིན་པ་གང་ལ་ཅེ་དགའ་ཅན།

གཞན་ཕན་ཡིད་དང་བྲལ་བ་མིན་ནས་སུ་གྱིས།

སྒྲིང་སྒྲེབས་བཅས་པ་ཅི་ཡང་ནས་པར་གསལ། 14

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཅུབ་སེམས་དཔའི་དྲོགས་པ་བརྟེན་པ་

དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་བསྐྱེད་ཅན་གྱི་དྲོགས་པ་བརྟེན་པའི་

ཡལ་འདབ་ཉེ་དབྱ་བཅུ་ཅ་དབྱ་བའོ།

अभावे तस्य मत्स्यस्य जनानां प्राणसंशये ।
मया दुःखात्तकारुण्यात् तत्रलापासद्विष्णुना ॥ ८ ॥

रोहितः स्यामहं मत्स्यः पथ्यार्हः सर्वरोगिणाम् ।
प्रणिधानबलेनेति क्षिप्तं हर्म्यात्तदा वपुः ॥ ९ ॥

तेनार्त्तिप्रणिधानेन वारायाः सरितोऽम्भसि ।
क्षणेनैवाह मभवं सुमहान् रोहित स्तिमिः ॥ १० ॥

तन्मांसेनोपयुक्तेन सर्वे ते पुरवासिनः ।
सहसैव ययुः स्वास्थ्य ममृतेनेव पूरिताः ॥ ११ ॥

त एव भिक्षवो यूय मद्य रोगान्मयोद्धृताः ।
रोगत्राणेन सत्त्वानां सदैवाहं निरामयः ॥ १२ ॥

संसारव्याधिवैद्येन सुगतेनेति भाषितम् ।
स्वस्था स्ते भिक्षवः श्रुत्वा हर्षोत्साहं प्रपेदिरे ॥ १३ ॥

आवेत्तारतितमनसां कोऽपि स समत्वविकाशः ।
तनुरपि तनुतृणतुलया दत्तो यच्च— विलासः ॥ १४ ॥

इति श्वेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
पद्मकावदानं नवनवतितमः पक्षवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་ཐམས་པ།

གང་གི་བསམ་པར་སྒྲ་མེད་བྱང་རྩབ་འདོད།

བདུད་ཅིདི་པོ་ཉ་དང་པོ་སྒྲ་ཆོ་བཞིན།

བསོད་ནམས་ཀྱིས་ནི་གསར་དུ་འཇུག་བྱེད་པ།

སྒྲིང་སྟོབས་རྒྱ་མཚོ་སྤྱུ་ཞིག་དེར་ཐུག་འོས།

1

རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་བཞུགས་རྒྱལ་བ་ལ། དཔལ་ལྷན་ཀོ་ས་ལ་ཡི་དབང་།

གསལ་རྒྱལ་དགོ་མཚན་ལ་ཆགས་ཤིང་། རབ་དུ་བདུད་པས་སྟོན་ཞུས་པ།

2

ཁྱོད་ཀྱི་ཡང་དག་ཇོགས་བ་ཡི། བྱང་རྩབ་བག་ཆགས་དང་པོ་ནི།

སྟོན་གྱི་སྒྲིབ་གང་ལས་སྒྲིས། འོད་ཟེར་རྒྱ་ཆོ་བཙོམ་ལྷན་གསུངས།

3

ས་བདག་གིས་འདི་དྲིས་དེ་ལ། ཆེས་ཀྱི་འོད་ཟེར་ཡིད་ཀྱི་རྫིང་།

གཙང་མའི་ངང་པའི་འབྲེང་སྟོན་ཅིང་། བཙོམ་ལྷན་འདས་ཀྱིས་སྤྲོད་གསུངས་པ།

4

གྲོང་ཁྱིམ་འོད་ལྷན་དག་དུ་སྟོན། རབ་གསལ་ས་བདག་གཏིར་དུ་ནི།

གང་ཆོ་བདག་གྱུར་དེ་ཆོ་བདག། ཇོགས་པའི་བྱང་རྩབ་སྟོ་གྲོས་གྱུར།

5

སྤང་པོ་ཆགས་ལྷན་སྤང་མོ་ལ། དགའ་བའི་ཞགས་པས་རབ་དུ་བྲངས།

ནགས་སྤྱུ་འབྲུས་ནས་གང་གི་ཆོ། དེ་ཆོ་ཉེ་བར་འོངས་གྱུར་པ།

6

शततमः पञ्चवः ।

सत्वोदधिः कोऽपि स वन्दनीयः
करोति पुण्यै रमृताग्रदूतौ ।
यस्याशयेऽनुत्तरबोधिवाञ्छा
शैतांशुलेखेव नवावतारम् ॥ १ ॥

जिनं जेतवनासीनं पप्रच्छ प्रणतः पुरा ।
कौतुकप्रणयी श्रीमान् कोशलेन्द्रः प्रसेनजित् ॥ २ ॥

भगवन् कथ्यतां कस्मिन् प्रथमं ते पृथुद्युतेः ।
पूर्वजन्मनि संजाता सम्यक् संबोधिवासना ॥ ३ ॥

भगवानिति भूपेन पृष्ट स्तं प्रत्यभाषत ।
शुचिमानसहंसालीं दर्शयन् दशनद्युतिम् ॥ ४ ॥

पुथ्यां पुरा प्रभावत्यां प्रभासो भूभुजां निधिः ।
यदाह मभवं सम्यक् बोधिधी मे तदाभवत् ॥ ५ ॥

करिणीप्रेमपाशेन समाकृष्टः स कुञ्जरः ।
यदा विगाह्य गहनं रागी पुनरुपागतः ॥ ६ ॥

དེ་ཚེ་གྲང་ཆེན་སྒྲ་ཆེན་པོ། ཀུན་དུ་བགྱོད་ཀྱིས་དེ་ལ་སྦྱས།
ས་བདག་བདག་གི་བསྐྱབ་པ་ཡིས། གྲང་པོ་དག་ནི་རབ་དུ་འོངས། 7

འདོད་ཆགས་ཀྱིས་ནི་ཡང་དག་བྱངས། ཏུལ་བ་བཞེད་པའི་གྲང་པོ་འདི།
ཡོན་ཏན་དཀྱིལ་འཁོར་ཡིན་བཏན་པ། ཇིས་པར་ནས་འགྱུར་དག་དུ་གྱུར། 8

ལུས་འཛིན་འདོད་ཆགས་བྲན་པས་རབ་བསྐྱེད་བྲན་འཕྲོག་བཏན་པ་འཛོམས་པ་ནི།
སེ་དང་ཉི་མ་མིན་པས་གྲུང་ཞིང་དཔོན་པ་མིན་པས་དབྱུལ་བར་བྱེད།
ལོང་དང་མཚན་མོ་མིན་པའི་རབ་རིབ་ལག་འགྲོའི་རྩས་མིན་གྱི་བཟད་དུག།
ཆང་མིན་ཕྱིས་བྱེད་དམའ་མིན་ལྷུང་བྱེད་འབྱུང་པོ་མིན་པའི་སྦྱེ་བྱེད་དོ། 9

ཞེས་པ་ཀུན་བགྱོད་ཀྱིས་སྦྱས་ཚེ། དེ་ལ་སེ་བདག་གིས་སྦྱས་པ།
ཆགས་བྲལ་ཡལ་ལ་ཆགས་མེད་པ། འགའ་ཞིག་འཁོར་བ་ན་ཡོད་དས། 10

ཞེས་པ་ས་ཡི་བདག་པོས་བྱིས། ཀུན་དུ་བགྱོད་ཀྱིས་དེ་ལ་སྦྱས།
འགྲོ་བ་འདི་ན་དེ་བཞིན་གཤེགས། འཁོར་བ་མེད་པ་འདོད་ཆགས་བྲལ། 11

དས་པའི་སྒྲོད་དང་ཡོན་ཏན་ཅན། སེམས་ཅན་ཀུན་ལ་ཕན་མཛད་པ།
གྲུལ་པོ་སངས་གྲུས་སྒྲོན་མ་ཡིས། འོད་ཀྱིས་ཐམས་ཅད་གསལ་བར་མཛད། 12

དེ་དག་ཐོས་ནས་ས་ཡི་བདག། མཚོག་དུ་རབ་དང་སེམས་ལྡན་པའི།
སྙིང་ལ་རྩོགས་པའི་བྱང་རྒྱལ་གྱི། བག་ཆགས་འཕྲལ་ལ་རབ་དུ་འབྱུངས། 13

तदा हस्तिमहामात्रः संयात स्त मभाषत ।
प्रत्यायातः क्षितिपते कुञ्जरः शिक्षया मम ॥ ७ ॥

एष रागसमाकृष्टः कायविस्मृतसंयमः ।
जगाम विक्रियां हस्तौ विश्रम्भगुणमण्डलः ॥ ८ ॥

अदृष्ट्यर्षिः स्तापः क्षतधृति रणापश्च निरयः
तमश्चानुक्तान्धं विषमविष मद्रव्यभुजगम् ।
असह्यं क्षौवत्वं निपतन मनिम्नं तनुभृता-
मभूच्चोन्मादः स स्मरजनितरागः स्मृतिहरः ॥ ९ ॥

संयातेनेति कथिते नृप स्तं प्रत्यभाषत ।
अप्यस्ति रागः संसारे कश्चिद्विषयनिस्पृहः ॥ १० ॥

इति पृष्टः क्षितीशेन संयात स्त मभाषत ।
निःसंसारा जगत्यस्मिन् वीतरागा स्तथागताः ॥ ११ ॥

सत्पात्राणां गुणवतां सर्व्वसत्त्वोपकारिणाम् ।
राजन् बुद्धप्रदीपानां रुचा विश्वं प्रकाशयते ॥ १२ ॥

एतदाकर्ण्य भूभर्तुः परं चित्तप्रसादिनः ।
प्रादुर्बभूव हृदये सद्यः संबोधिवासना ॥ १३ ॥

སྒྲོན་གྱི་བསོད་ནམས་མཐུ་ཡིས་ནི། དག་བ་རྒྱས་པ་ཡང་དག་ཐོབ།
དེ་ཡི་ཡང་དག་རྫོགས་པ་ཡི། བྱང་ཆུབ་ཐོབ་སྒྲོན་སྒྲོན་ལམ་བྱས། 14

དེ་ནི་སྒྲོན་གྱི་སྒྲེ་བ་ལ། ར་མཁན་ཁྲིམ་བདག་ཅེས་པར་གྱུར།
དེ་ཡི་དབུལ་ཚེ་གྲས་པ་ཡིས། བྱ་རམ་གཟན་གྱིས་རྒྱལ་བ་མཚོད། 15

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་སྒྲོན་ལམ་གྱིས། རབ་གསལ་ཉིད་ཐོབ་དེ་ཡི་ནི།
སེམས་ལ་བྱང་ཆུབ་ཐུ་བྱ་བསྒྲུབ། ད་ལྟ་བདག་ལ་འབྲས་འདི་གྲུབ། 16

དང་པོར་དག་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་བསྐྱེད་པ།
དེ་བཞིན་གཤམས་པས་གསུངས་པ་དེ་ནི་དེར།
བདུན་ཅི་བཞིན་དུ་ཐོས་པའི་ཁྱོད་བ་ཡིས།
ཀོ་ས་ལ་དབང་དེས་འབྱུངས་རྒྱལ་སར་སོང་། 17

ཞེས་པ་དག་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྫོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་བསོད་ནམས་རབ་གསལ་གྱི་དོགས་
པ་བརྫོད་པའི་ཡལ་འདབ་ལྟེ་བརྒྱ་པའོ།

पूर्वपुण्यप्रभावेण संप्राप्तकुशलोदयः ।
सम्यक्संबोधिलाभाय प्रणिधानं चकार सः ॥ १४ ॥

सोऽभूद्गृहपतिर्नाम कुलालः पूर्वजन्मनि ।
स्नेहे गुडोदनै स्तेन दौनेन पूजितोजिनः ॥ १५ ॥

तत्पुण्यप्रणिधानेन तस्याप्तस्य प्रभासताम् ।
बोधि रङ्कुरिता चित्ते फलितेयं ममाधुना ॥ १६ ॥

कथितमिति तथागतेन तत्र
प्रथमतरोदितशुद्धबोधिचित्तम् ।
अमृतमिव निपीय कोशलेन्द्रः
श्रुतिचुलुकैः स जगाम राजधानीम् ॥ १७ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
पुण्यप्रभासावदानं शततमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་ཙུ་གཅིག་པ།

གང་ཞིག་སྤྱོད་བྱེད་ཚ་ཟེར་ཐུན་པ་གྲུ་བའི་ཞབས་ནི་ཉི་ཤར་བཟེན་པ་འཛོན།
གང་གི་མ་ནི་ཐོ་རངས་སྤང་བ་མཆོད་འོས་དྲག་པར་གྲུན་དུ་རབ་གསལ་འཆར།
སྤྱོད་ཐམས་ཅད་དགའ་བའི་སྤྱོད་དེ་ཉིད་ཉིན་མོ་དག་ལ་བསྐྱབས་པར་འོས།
དེ་ཡི་རྒྱུ་འབྲས་འཛིག་དེན་འདི་འཇག་གཞན་དུ་འགར་ཡང་ཐུན་པས་རེག་
མི་འགྲུར། 1

ས་དབང་ཟས་གཙང་གྲགས་པ་སྒྲགས་མི།
གནས་སྐབས་གྲུར་ཆོད་ཡི་ལྷས་ལ་ནི།
དེ་བཞིན་གཤེགས་དག་མཆོག་དུ་གསལ་མཛད་པ།
གྲུས་པས་མཆོད་མཛད་མཆོད་དེན་དག་ཀྱང་མཛད། 2

དཔེན་པའི་སྤྱོད་ཚུལ་འཛིག་དེན་ཐུན་མོང་མིན།
རི་ལྟར་བཞེད་པར་འཛིག་དེན་ལས་འཛུག་པ།
དེ་ལ་ཐོ་ཚོས་ལ་མཚན་གྱིས་གང་བའི།
དག་སྤྱོད་ཆོགས་ཀྱིས་མཛོད་དུ་ཕྱོགས་དེ་དྲིས། 3

མི་ཉམས་སྒྲན་མེད་པའི་བྱང་ཆུབ་གནས།
ཆགས་པ་སྤངས་པས་འཛིག་དེན་སྤྱོད་བཟང་བ།
འགོ་བའི་སྤྱོད་སྤྱོད་མ་ལ་གྲུས་པས།
ཐ་སྤྱོད་སྤྱོད་ལ་འཛུག་པ་འདི་ནི་ཅི། 4

एकाधिक शततमः पञ्चवः ।

कल्पः सर्वजनप्रियः सततमासक्तप्रकाशोदयः
श्लाघ्यो वासर एष यस्य जननी पूज्या प्रभातद्युतिः ।
यश्चाग्रे जनकस्य चण्डमहसः पादोपसेवाधृतिः
लोकेऽस्मिन्नपरच वा तदनुगः स्पृष्ट स्तमोभिः क्वचित् ॥ १ ॥

याते यशःशेषदशं क्षितीशे
शुद्धोदने शुद्धवरप्रकाशे ।
भक्त्या चकारास्य शरीरपूजां
तथागतः स्तूप मकारयच्च ॥ २ ॥

अलोकसामान्यविविक्तवृत्तं
यदृच्छयालोकपथप्रवृत्तम् ।
संपूरितः संशयविस्मयाभ्यां
पप्रच्छ तं भिक्षुगणः समेत्य ॥ ३ ॥

अनुत्तरानत्ययबोधिधाम्नः
स्पृहाप्रहाणोर्जितलोकवृत्तेः ।
जगद्गुरो स्ते गुरुगौरवेण
केयं प्रवृत्ता व्यवहारचर्या ॥ ४ ॥

བཅོས་ལྷན་ཆོས་གཟིགས་དག་གིས་དེར་གསུངས་པ།

དག་པའི་གནས་སུ་གྱུར་པའི་ལུས་དག་གི།

གྱུར་གྱུར་པ་མ་དག་ནི་མཁས་ནམས་ཀྱི།

སྒྲ་མ་ཡིས་ཀྱང་མཆོད་འོས་ཞེས་ར་འོས། 5

དང་པོར་མཐའ་དག་བསོད་ནམས་ལ་འཇུག་པའི།

ཕ་མ་བཀང་གིས་དྲ་མི་མཆོད་པ།

དེ་དག་ཆོས་ཀྱང་ཆོས་མིན་ཉིད་འགྱུར་ཞིང་།

ཡེ་ཤེས་སྒྲ་བ་ནས་པོ་ཉིད་དུ་གྱུར། 6

སྦྱེ་བ་གཞན་ལ་གྱུས་དང་ཞེས་ཡིས།

དཀའ་ཕུབ་ལ་ཞུགས་པ་མ་ལོང་བ་དག།

བྱིས་ལ་ཆགས་བདང་བདག་གིས་མཆོད་པ་ཡིས།

སྒྲ་བཞིན་དག་པའི་ཉིད་དུ་མཉེས་པར་བྱས། 7

ཀ་ཤེད་བོང་དུ་གཉིས་སྦྱེས་གཉིན་བཅས་ཀྱི།

ཆུང་མ་གྱི་ཉི་མ་ཀ་ཞེས་ལ་སྦྱོན།

རིགས་ནི་དག་ཅིང་གཙང་བར་བྱེད་པའི་བྱ།

སྒྲ་ལྷན་སྒྲ་བསངས་ཅན་ཞེས་བྱ་བ་བྱང་། 8

ཁྱི་ཕྱག་དེ་དག་ཀས་པས་ལོང་བ་ཐོབ།

བྱ་ལ་བྱིས་བཞོད་ནགས་མཐའ་དག་དུ་སོང་།

तान् धर्मदर्शी भगवान् बभाषे
 पूज्यौ गुरुणामपि गौरवाहौ ।
 कायस्य कल्याणनिकेतनस्य
 निमित्तभूतौ पितरौ बुधानाम् ॥ ५ ॥

धर्मोऽप्यधर्मत्वमुपैति तेषां
 ज्ञानद्युतिर्यमलतां प्रयाति ।
 समस्तपुण्यप्रथमावतारौ
 न पूजितौ यैः पितरौ सदैव ॥ ६ ॥

जन्मान्तरेऽप्यादरगौरवेण
 तपःप्रवृत्तौ पितरौ मयान्धौ ।
 आराधितौ त्यक्तगृहस्पृहेण
 सपर्यया दैवतवत् सदैव ॥ ७ ॥

द्विजन्मनः काशिपुरे सुबन्धोः
 पत्न्यां पुरा गोमतिकाभिधायाम् ।
 पुत्रः पवित्रोक्तशुद्धवंशः
 श्यामाकनामा मतिमान् बभूव ॥ ८ ॥

तौ दम्पती वृद्धतयान्ध मात्तौ
 यातौ सुतन्यस्तृह्यौ वनान्तम् ।

མཁས་པ་ནམས་ནི་གྲ་བས་འཕྱག་པ་ན།

དབེན་པ་མཚོག་དུ་དར་བ་ཉིད་དུ་གྱུར།

9

དེ་དག་གྲ་ནི་ཀུན་སྦྱོང་ཡོན་ཏན་གྱིས།

གྲུལ་པོས་མདུན་ན་འདོན་དུ་རབ་ཞུས་ཀྱང་།

པ་མའི་མཆོད་པ་ལ་ཆགས་ལང་ཚོ་ཅན།

བསོད་ནམས་དཀའ་ཐུབ་ནགས་དེར་དེ་ཚོ་སོང་།

10

མཁས་པ་དེ་ཡིས་འབད་པས་ཙ་བ་དང་།

འབྲས་བུ་ཆུ་དང་བཅས་པ་ས་རིམ་གྱོ་བྱས།

ཚོག་གསུམ་ཡིད་ནི་རབ་དུ་དང་བ་སྦྱིས།

དེ་ཡི་པ་མ་དག་གིས་རབ་དགའ་ཐོབ།

11

དེ་ནས་ནས་ཞིག་རྩོམ་ཙ་བ་ཡི།

དེ་དག་བཞི་གནས་དང་ཉི་ཆུ་ཁྱུང་འབྲས།

མ་དེ་གཉིས་འཕྲང་དབང་གིས་མི་དཔན་པའི།

ས་དེར་མི་ཡི་བདག་པོ་ཚངས་བྱིན་འོངས།

12

སྐབས་དེར་དེར་ནི་རི་དགས་ལྷགས་པས་མཚན།

ཆུས་གང་བྱས་པ་ལེན་པའི་སྡོ་བསངས་ཅན།

རི་དགས་དོན་གཉིད་གྲུལ་པོས་རིང་པོ་ནས།

ན་བའི་བར་དུ་བྲངས་པའི་མདའ་ཡིས་བསྐྱུན།

13

मनौषिणामेव जरावतारे
परं विवेक स्तरुणत्व मेति ॥ ९ ॥

तत्सूनु राचारगुणेन राज्ञा
पुरोहितत्वं भृश मर्थितोऽपि ।
पित्रोः सपर्यारसिक स्तदेव
ययौ युवा पुण्यतपोवनं तत् ॥ १० ॥

तेन प्रयत्नात् परिचर्यमाणी
मनौषिणा मूलफलैः सतोयैः ।
सन्तोषसञ्जातमनःप्रसादा
द्वापतु स्तत्पितरौ प्रमोदम् ॥ ११ ॥

ततः कदाचिन्मृगयाविहारी
तदाश्रमोपान्तसरित्तटान्ते ।
महौ महीनां महिषद्विपेन्द्रै-
स्तां ब्रह्मदत्तो नृपतिर्जगाहे ॥ १२ ॥

अचान्तरे तत्र मृगाजिनाङ्ग-
मम्भोमृतं कुम्भ मपाददानम् ।
श्यामाक माकर्णस्तृतेन राजा
जघान दूरादिषुणा मृगार्थी ॥ १३ ॥

མི་བསྐྱེན་ཚིག་གིས་བཞིན་དུ་མདའ་ནོམ་ནི།
 བདེ་མེད་ལས་གྱིས་ཉེ་བར་གནས་པ་དེ།
 བཞན་དུ་ཐུག་པས་དྲག་དུ་ཐུག་པ་དེས།
 རྣམ་པར་གཤོ་ཞིང་དལ་གྱིས་རབ་སྒྲུས་པ་॥

14

ཀྱེ་མ་གཤིན་དུ་འཕགས་པ་མིན་པ་སྟུ།
 མྱིང་ཇིའི་བསམ་པ་མེད་པས་གྱུ་མེད་དུ།
 སྒྲིག་པ་མ་སྒྲུད་བྱ་མིན་ལ་ཆགས་ནས།
 སྒྲིག་ནི་འཕྲོག་པར་བྱེད་པའི་མདའ་འདི་འཕངས་॥

15

ནགས་ན་པ་མའི་ལུས་འཛོན་དུ་གནས་པ།
 མིག་རབ་ཉམས་པའི་དབྱིག་པར་གྱུར་པ་བདག།
 ཀྱི་རྟུན་བསད་ཚོ་རེ་མེད་དེ་དག་བསད།
 བསྐྱེས་གསོད་དྲག་པོའི་བསད་འདི་སྟུ་ཞིག་གིས་॥

16

ཞེས་པ་གདུང་བས་འབྱུང་སྒྲུབ་བྱས་ཟེ་དེ།
 སྒྲུབ་འདི་རི་མོ་གསར་ཆགས་མི་བདག་གིས།
 བྱང་བ་དང་བཅས་ཚུ་ཏ་གསར་བ་དག།
 ཤིང་མཐོན་དག་གིས་བཅད་བཞིན་མཇུག་དུ་མཐོང་॥

17

སྒྲུབ་འདི་ཉོན་མོངས་བྱུང་པར་བསམས་པས་གདུང་།
 འབར་བའི་མེ་ལྷེ་ལྷ་བྱང་སྒྲིབ་པའི་མདའ་།

अशर्मकर्मोपनतेन तेन
शितेन विद्धः खलनर्मणेव ।
मर्मावसन्नेन शरेण तीव्रं
विघूर्णमानः स शनैर्जगाद ॥ १४ ॥

अहो वतानार्यतरेण केन
निष्कारणं निष्करुणाशयेन ।
अकार्यसङ्गादविचार्य पापं
प्राणापहारी प्रहितः शरोऽयम् ॥ १५ ॥

पिबो वर्णे देहधृतो निर्विष्टे
दृष्टिप्रलोभान्मयि यष्टिभूते ।
कष्टं हते तौ निहतौ निराशौ
कस्याय मुग्रस्त्रिवधे प्रयत्नः ॥ १६ ॥

इति व्यथाविखलितप्रलापं
विप्रं नवश्मश्रुनिलीनलेखम् ।
नृपः समृद्धं नवचूतमग्रतः
तं काष्ठिकच्छिन्नमिवालुलोक ॥ १७ ॥

शरं गुरुक्लेशविशेषचिन्ता-
सन्तापदीप्ताग्निशिखायमानम् ।

སྒྲོས་མཚན་སྒོག་གི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་གྱུར་པས།
གསེར་གྱི་ཁྲོང་ཅན་སྤྱིང་ལ་འཛིན་བྱེད་ཅིང་།

18

ཅུ་ཁྱུང་ངོགས་ན་འགྲོ་ཞེས་བྱེད་པ་དེ།
མཐོང་ནས་མི་དབང་བརྟན་པ་རབ་དུ་ཉམས།
གཟི་བྱན་བུལ་བ་རང་གི་མདའ་དེ་ཡིས།
བརྒྱན་པ་བཞིན་དུ་རྒྱ་ཆེར་གདུང་བར་གྱུར།

19

དེ་ལ་དེས་སྒྲུས་ཐུབ་པ་རི་དགས་གྱི།
པགས་པས་ལུས་སྟོད་གཡོགས་པ་ཁྱོད་ནི་བདག་།
རབ་དུ་མོངས་པས་བཅོམ་མོད་མ་པ་གྱི།
བདག་ཉིད་དཔོན་པའི་མི་ཡིས་གཞིས་མི་འོས།

20

ཞེས་པ་རྒྱལ་པོ་གཟེར་བའི་ཆོག་ཐོས་ནས།
རལ་པའི་ཆོགས་པགས་གཞོན་ཅུ་རང་བཞིན་གྱིས།
ཁྱོ་མེད་ཡིད་ལྷན་སྤྱིང་སྟོབས་གཏོར་གྱིས་ནི།
རྒྱལ་པོར་གདུང་བ་བཟོད་བྱས་དེ་ལ་སྒྲུས།

21

རྒྱལ་པོ་དཀའ་ཐུབ་དཔོན་པས་འཛིགས་དོན་མེད།
ཁྱོ་ཐོལ་བདག་དང་བདག་གི་ས་མ་དག།
ཡོང་བ་སྒོག་འཕྲོག་གཞོད་པ་འདི་ལ་ཡང་།
ཁྱོད་ལ་དཔོན་པ་དག་ནི་འདོར་མི་འགྱུར།

22

पक्षाङ्कितं प्राणविपक्षभूतं
सुवर्णपुंखं हृदये वहन्तम् ॥ १८ ॥

विचेष्टमानं तटिनीतटान्ते
दृष्ट्वा त माकृष्टधृति नरेन्द्रः ।
हतः प्रतीपोपगतेन तेन
स्वशायकेनैव पृथुव्यथोऽभूत ॥ १९ ॥

स तं वभाषे न मुने मया त्वं
मृगाजिनाच्छादितपूर्वकायः ।
प्रमोददोषाभिहतेन साधो
शापाग्निना नार्हसि मां निहन्तुम् ॥ २० ॥

श्रुत्वेति वाक्यं व्यथितस्य राज्ञः
तीव्रव्यथां सत्त्वनिधिं निर्यम्य ।
त मब्रवीत् शैर्लङ्घ्यकलापः
स्वभावनिर्मन्युमनाः कुमारः ॥ २१ ॥

अलं तपःशापभयेन राजन्
अहं विमन्युः पितरौ ममान्यौ ।
अस्मिन्नपि प्राणहरापकारे
शापोपसङ्गं न करिष्यत स्ते ॥ २२ ॥

སྲིད་པར་སྲོག་ཆགས་རང་གིས་བྱས་པའི་ལས།

འབྲུལ་མེད་འབྲས་བྱ་ཙན་ནམས་དུས་སྲུ་ནི།

བདེ་དང་སྦྱུག་བསྐྱེལ་ཡོན་ཏན་གྱིས་པ་དང་།

སློན་དང་དམོན་པ་གསོད་པའི་སྦྲད་དུ་འབྱུང་།

23

གང་ཞིག་ལས་ནས་དཔ་གྱིས་འགྲོ་བ་ལྷུང་ཞིང་ལུས་ནི་རབ་དུ་ཉམས་པ་ཐོབ།

གང་ཞིག་ལས་བྲལ་གཡང་སར་ཡོངས་སྲུ་འབྲུམ་ཞིང་རྒྱུག་པ་ཉམས་པ་

མེད་པར་འཇུག།

གང་ཞིག་ལན་གཅིག་མ་ཡིན་མཁས་པ་ཉམས་ཤིང་དཔལ་བརྟེན་ལེ་ལོ་ཙན།

ལས་གྱི་རི་མོ་ཅིག་པ་མེད་པར་བདག་ཉིད་ཀྱན་གྱིས་བཀོད་དེ་ནམ་པར་བཀྲ། 24

བདག་གི་ཆུ་བྱས་ཕྱི་མ་མེད་པ་འདི།

པ་མ་སློམ་པས་གཟིང་ལ་འཚོ་བར་ནི།

གཞུང་བཟང་ལ་བརྟེན་བཅེ་བས་བཟླན་པའི་སློམ།

ལྷུང་བར་སོང་སྟེ་བྱོད་ཀྱིས་སྦྱིན་པར་བྱ།

25

ཞེས་པ་མགྲིན་པའི་བར་དུ་སྲོག་གྲུ་ཞིང་།

དབྲུགས་བཅེགས་ངལ་བས་སྒྲ་བསྒྲིགས་ཆུང་ཆུང་བརྗོད།

བཞིན་ནི་བྱི་རོལ་ཕྱོགས་པའི་མདའ་དག་ལ།

ཕུབ་པ་དེས་ནི་སྦྱིངས་པ་སྟོན་བཞིན་མཛད།

26

དེ་ནས་ས་དབང་མཆོག་དུ་རབ་གདུང་བས།

བྱམ་པ་ཆུངས་ནས་དེ་དག་བརྟེ་གནས་ཕྱིན།

सुखाय दुःखाय गुणोदयाय
दोषाय शापाय वधाय काले ।
कर्माण्यसम्भ्रान्तफलानि जन्तोः
स्वयं कृतान्येव भवे भवन्ति ॥ २३ ॥

सन्मार्गेण शनैः ब्रजन्निपतितः प्राप्तोऽतिभङ्गं तनोः
यः श्वश्रेषु परिभ्रमोत्पथगते धावन् विशत्यक्षतः ।
यत् सीदत्यसहस्रप्रयत्नचतुरः श्रीसंश्रयश्चालसः
तद्वैचित्र्यमभित्तिचिचरचनं सर्व्वात्मनां कर्मणाम् ॥ २४ ॥

अपश्चिमस्त्वेषममाम्बुकुम्भ-
स्तृष्णार्तयोर्जीवितमेव पिचोः ।
सौजन्यमालम्ब्य धिया दयाद्रं
गत्वा त्वया तूर्णतरं प्रदेयः ॥ २५ ॥

उक्तेति कण्ठान्तरवर्त्तिजीवः
श्वासप्रयासस्थगितान्यवर्णः ।
मौनी स चक्रे विनताननस्य
वैलक्ष्यदीक्षामिव शायकस्य ॥ २६ ॥

कुम्भं समादाय ततः क्षितीशः
तदाश्रमं प्राप्य भृशं प्रतप्तः ।

གན་གོད་བྱ་གཅིག་ལྷན་བ་དེ་དག་མཐོང་།

དེ་དག་གས་དུ་འགྲོ་བ་ཡོངས་ས་རྣམས་༥

27

རིང་ནས་དོག་སྒྲ་དག་ལ་རྣ་གདོད་ཅིང་།

མཛེལ་བས་རབ་དུ་འདོད་ལྷན་བྱ་ཞེས་པ།

སྒྲ་བ་དེ་དག་ལ་ནི་ཉེར་བདུད་དེ།

དམོད་པས་ཉམས་པ་མི་འདོད་ཀྱལ་པོས་སྒྲས་༥

28

ཐང་ཆེན་གྱིས་པའི་རྩལ་གྱིས་ཨ་མའི་ཤིང་།

འཛོམས་བཞིན་གང་གིས་གཞིན་ཅུ་རབ་བཅོས་པ།

སྒྲེས་མཆོག་འབྲི་ཤིང་དག་གི་སྒྲ་གི་རྩལ།

སྒྲིག་པའི་སྒྲལ་ལྷན་བདག་ནི་བྱིད་སྒྲས་མིན༥

29

བདག་གི་མདའ་ཡིས་ལྷས་བཅོས་བྱིད་ཀྱི་སྒྲས།

དེ་ནི་སྒྲིག་བསྒྲལ་བྱུང་ནས་རྩལ་འབྲས་ཉལ།

སྒྲིག་པའི་གདུང་བ་ཆེ་ལས་ཆ་གང་དང་།

བཅས་པའི་དམོད་དུག་བདག་གི་སྒྲི་བོར་དོར་༥

30

མོར་འཛོན་བདག་པོས་དེ་སྐད་བཟོད་ཅམ་ལ།

དོ་རྩེས་བཅོས་བཞིན་བཏན་པ་ཉམས་དེ་དག།

ཤིན་དུ་བཟོད་དཀའི་བྱ་ངན་ལ་འཛོགས་བཞིན།

རབ་དུ་ཆ་བ་མོངས་པའི་སྒྲིག་ནང་ཞུགས་༥

31

तावेकपुत्रौ स्थविरौ विलोक्य
तदन्तिकं नैव शशाक गन्तुम् ॥ २७ ॥

पुत्रेति दूरात् पदशब्ददत्त-
कण्ठौ समुत्कण्ठितमानसौ तौ ।
स्नेहाद्भुवाणावुपसृत्य राजा
जगाद शापात् क्षय मीहमानः ॥ २८ ॥

न पापभागी युवयोः सुतोऽहं
सौजन्यवस्त्रौकठिणः कुठारः ।
मातङ्गवृत्त्याम्रतरुं निपात्य
मत्तेन येनोन्मथितः कुमारः ॥ २९ ॥

मच्छायकस्यूततनुः स श्रेते
युष्मत्सुतः कच्छगत स्तटान्ते ।
निधीयतां मूर्ध्नि ममोग्रशापः
स शीतलोऽस्मात् पृथुपापतापात् ॥ ३० ॥

इत्युक्तमात्रे वसुधाधिपेन तौ
वज्राग्निरुग्नाविव भग्नधेयौ ।
भीत्येव शोकस्य सुदुःसहस्य
महौयसीं मोहगुहां प्रविष्टौ ॥ ३१ ॥

དེ་ནས་རྒྱལ་པོས་རྩ་གྲང་གཏོར་དེ་དག།
 རི་ཞིག་ལྟར་སྟེ་འདྲ་ཤིས་ཆ་ཤས་ཐོབ།
 ས་བདག་ཁྱོད་ཀྱིས་བདག་ཅག་བྱ་རྒྱུ་དུ།
 ཁྱོད་ཅེས་སྟོང་ཐོ་རབ་སྟོང་དེ་དག་སྟོང་།

32

དེ་ནས་དེ་ཡིས་རྩ་གྲང་ཉེ་བར་ཁྱོད།
 ཁྱོད་དང་སྟོན་མེ་ཉེ་བར་བྱིང་གྱུར་བ།
 ཡག་པས་མདའ་བརྒྱན་བྱ་ལ་རིག་བྱས་ནས།
 དེ་ཡི་མདའ་ཡིས་སྟུག་བཞིན་དེ་དག་འབྱེལ་།

33

བྱ་གཅིག་སྒྲ་ས་དག་ལ་མཉེས་གཤིན་ཡང་།
 ས་ས་གན་ལོང་མགོན་མེད་བཏང་ནས་ནི།
 ཅི་སྟོང་སྟོང་སྟོང་རིས་ཁྱོད་འབྱེལ་ཞེས།
 དེ་དག་གིས་ནི་དེ་ལ་དཔེ་འབྱུང་སྟུང་།

34

བྱ་ཁྱོད་མེ་ཡི་སྟེན་སྟེན་ལ་དགའ་ཞིང་།
 སྒྲ་མའི་སྟེ་དང་ལྟན་པས་བདག་ཅག་ནི།
 རོལ་མེད་གྲས་པའི་མཆོད་པས་མཉེས་བྱས་པའི།
 བདེན་པ་དེས་ཁྱོད་རྩྭ་རྩྭ་མེད་གྱུར་ཅིག་།

35

ཅེས་པ་སྒྲ་ས་དག་གི་སྟོང་སྟོང་སྟོང་སྟོང་།
 སྟོང་སྟོང་གཞིར་བའི་བདེན་ཚོག་བཞེད་ཅེས་པ།

सिक्तौ ततः शीतजलेन राज्ञा
तौ लब्धसंज्ञावयवौ कथञ्चित् ।
पुत्रान्तिकं भूप नय त्वमावा
मित्यूचतु स्तौ करुणप्रलापौ ॥ ३२ ॥

नीतौ तत स्तेन सरित्समीप
मद्वीपद्वीपे व्यसने निमग्नौ ।
हस्तेन संस्पृश्य सुतं शराप्तं
तद्वाणविद्धाविव पेततु स्तौ ॥ ३३ ॥

कस्मादकस्माद् गुरुवत्सलोऽपि
वृद्धावनाथौ पितरौ त्व मन्थौ ।
त्यक्त्वा दिवं गच्छसि पुत्रकेति
गाढं परिघ्नज्य त मूचतु स्तौ ॥ ३४ ॥

आराधितौ भक्तिसपर्य्ययैव
निर्व्याज मावां गुरुदैवतेन ।
त्वयाग्निहोत्राभिरतेन पुत्र
सत्येन तेनास्तु भवान् विशल्यः ॥ ३५ ॥

इत्युक्तमात्रे करुणार्तिसत्य-
सत्त्वोपपन्ने वचने गुरुभ्याम् ।

བརྒྱ་བྱིན་མངོན་ཕྱོགས་བདུན་རྩིས་བྲན་པ་ཡིས།
གཞོན་ཏུ་མ་དང་བལ་ཞིང་བསོས་པར་བྱས།

36

བདག་ནི་དེ་ཚེ་དེར་གྲུས་བདུལ་ཞུགས་ཅན།
ཐུབ་པའི་གཞོན་ཏུ་སྤོ་བསངས་ཅན་དེར་གྱུར།
ཤུགས་རིགས་འཁྲུངས་མཆོད་བྱ་བདག་གིས་ཀྱང་།
འབད་ནས་མཆོད་བྱ་པ་མ་དེ་དག་གོ།

37

དེ་ལྟར་ནས་མང་ཆོས་ཀྱི་ཙ་བ་ནི།
བདེ་བར་གཤེགས་ཀྱིས་གསུངས་དག་སྤོང་གིས་བྲོས་ནས།
ཟླ་མ་བཞུན་པའི་བདུལ་ཞུགས་དང་མཚུངས་པ།
དམ་པའི་སྤོང་པ་གཞན་དག་མེད་པར་སེམས།

38

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་སྤོ་བསངས་ཅན་གྱི་དོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་ཉི་བརྒྱ་ཙ་གཅིག་པའོ།

शक्रः समभ्येत्य सुधाप्रसेकै-
रजीवयन्निर्विवरं कुमारम् ॥ ३६ ॥

श्यामाकनामा स मुनेः कुमारः
तदाभवं तद्विनयव्रतोऽहम् ।
तावेव मे शाक्यकुलोद्भवेऽपि
पूज्यस्य पूज्यौ पितरौ प्रयत्नात् ॥ ३७ ॥

इति विविधधर्ममूलं
गदितं सुगतेन भिक्षवः श्रुत्वा ।
गुरुसेवाव्रतसदृशं
नान्य ममन्यन्त सदृत्तम् ॥ ३८ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
श्यामाकावदानमेकाधिकशततमः पञ्चवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་ཙ་གཉིས་པ།

དམན་པའི་སྦྱོན་པས་སྦྱོ་བོ་དམན་པ་ནམས་ཀྱི་གཏུང་བ་སེལ།
ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱིས་ནི་སྦྱོ་བོ་དམ་པའི་ཡིད་དག་ཚེས་པར་བྱེད།
ཤེས་རབ་སྟོབས་ཀྱིས་ཀྱང་ནི་དཔེན་པ་དང་བལ་གཏི་ཐུག་འཕྲོག།
བཙོན་འགྲུས་ཀྱིས་ནི་འཛིགས་སུ་བྱང་བའི་འཛིགས་པ་སྒྲོག་པར་བྱེད། 1

ཚས་ཀྱི་བཀའ་ཡིས་མཉན་ཡོད་ན། དགེ་བ་སེམས་ཅན་ལ་སྟོན་ཅིང་།
རྒྱལ་བ་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་བལྟགས་ལ། དགེ་སྦྱོང་ནམས་ཀྱིས་སྟོན་ངེས་པ། 2

བཙོས་ལྷན་ཁྲོད་ཀྱིས་བརྒྱ་བྱིན་དང་། ས་བདག་གཞུགས་ཅན་སྦྱིང་པོ་དང་།
དགེ་སྦྱོང་ཀུན་ཤེས་ཀྱི་རྩིབ། བདེན་པ་སྟོང་བ་དག་ལ་བཀོད། 3

དེ་ཡི་ཞར་ལ་སྒྲ་ནམས་ནི། འབྲུམ་སྤྲུག་གཉིས་དང་དེ་བཞིན་དུ།
ཁྲི་སྤྲུག་བཞི་ཡིས་བདེན་པ་ནི། མཐོང་བའི་སྦྱོང་ཉིད་རབ་དུ་ཐོབ། 4

ཀུན་ལ་ཕན་མཛད་ཁྲོད་ཀྱི་འདི། ལྷན་ཅིག་སྦྱོས་པའི་རང་བཞིན་ནམ།
ཡོན་ཏན་བསོད་ནམས་ཇེས་འགྲོའམ། སྦྱོ་བར་གོམས་པའི་རབ་དང་ཡིན། 5

དགེ་སྦྱོང་ནམས་ཀྱིས་འདི་བཟློག་གསན། བཙོས་ལྷན་འདས་ཀྱིས་སྒྲར་
གསུངས་པ།
བདག་གི་སྒོ་གྲོས་གཞན་ཕན་ལ། གོམས་པས་སྦྱན་ཅིག་སྦྱོས་པ་ཉིད། 6

द्व्यधिकशततमः पञ्चवः ।

दानेन दीनजनताव्यसनानि हन्ति
शीलेन तोषयति सज्जनमानसानि ।
प्रज्ञाबलेन च हरत्यविवेकमोहम्
वीर्येण वारयति भौरुभयानि धीरः ॥ १ ॥

आवस्थां सत्त्वकुशलं दिशन्तं धर्मशासनैः ।
जिनं जेतवनासीनं पप्रच्छु भिक्षवः पुरा ॥ २ ॥

भगवन् भवता शक्रो विम्बिसारश्च भूपतिः ।
भिक्षुश्चाज्ञातकौण्डिन्यः प्रापिताः सत्यदर्शनम् ॥ ३ ॥

लक्षद्वयं देवतानां तथायुतचतुष्टयम् ।
तत्प्रसङ्गेन संप्राप्तं सत्यदर्शनपाचताम् ॥ ४ ॥

स्वभावः सहजो वायं गुणः पुण्यान्वयोऽपि वा ।
जन्माभ्यस्तप्रसादो वा तव विश्वोपकारिणः ॥ ५ ॥

इत्युक्तं भिक्षुभिः श्रुत्वा भगवान् प्रत्यभाषत ।
सहजैव ममाभ्यासात् परोपकृतये मतिः ॥ ६ ॥

སྐྱེ་བ་འདིར་བདག་སེམས་ཅན་ལ། བན་པར་དགའ་བ་ཅི་ཞིག་མཚར།
དག་ཏུ་གོས་ས་པས་སེང་གེ་དང་། སྤང་སོགས་སྐྱེ་བ་འདི་ལ་གྱུར། 7

སྒོན་ཆེ་དེད་དཔོན་སྒོ་ཕྱོགས་པ། དྲག་པོར་འབྲངས་པའི་དུད་མེད་དང་།
དོན་མཐུན་འབྲས་སྤྲུག་གཉིས་རྩེས་འབྲང་། རྩ་གཏོར་དག་གི་ངོགས་སུ་བྱིན། 8

དེ་དུས་དུས་ནི་གཞན་པ་བཞིན། འགྲོ་བ་རྩ་བ་ལ་ཆགས་པ།
འཛིགས་ཅུང་ལུས་གྲུས་སྦྱལ་ཆེན་ནི། བས་པ་ཞེས་པ་བྱུང་བར་གྱུར། 9

སྐྱེ་བོ་ཀུན་གྱི་ཉེན་སོངས་ཀྱི། སྤྲུག་པ་བཞིན་དུ་བཟོད་དགའ་དེ།
མཐོང་ནས་བདན་པ་ནམས་པར་ཉམས། དེ་དག་དཀྱུགས་པ་བཞིན་དུ་གྱུར། 10

གཤེངས་ཅན་དེ་ཡི་ལུས་ཀྱིས་ནི། ལས་དག་ཀུན་ནས་བསྐྱོར་བའི་ཆོ།
བསམ་བླམ་དུས་ཀྱི་ཁ་སྐྱོར་གནས། དེ་དག་ནམས་ཀྱི་ཆོང་བཏོན། 11

མ་ལུས་ལྟ་ནམས་བསྟོད་པ་ཡིས། རྒྱལས་པའི་སྤྲ་ལྷན་དེ་དག་གིས།
ཆོང་ཕྱོགས་ཀུན་བྱབ་བྱེད་པ། སྤྱིང་རྩེའི་སྤྲ་ནི་གྲུས་པར་གྱུར། 12

དེ་དས་སེང་གེ་རི་ཕྱག་གནས། བྲགས་པའི་རལ་ཅན་ཞེས་པ་དང་།
དེ་ཡི་བྲགས་པོ་སྤང་བོ་ཆེ། མན་རྒྱ་ར་ཡིས་སྤྲ་དེ་ཐོས། 13

གྲུད་པ་སྐྱོབ་པ་ལ་ཆས་ཤིང་། ཡིད་ནི་སྤྱིང་རྩེས་དྲངས་གྱུར་པ།
དོན་མཐུན་སྐྱོབ་པ་གྲུས་བྲས་པའི། བདན་པ་དེ་དག་འོངས་པར་གྱུར། 14

अस्मिन् जन्मनि किं चित्रं मम सत्त्वहिते रतिः ।
अप्यभूत् सतताभ्यासात् सिंहहस्त्यादिजन्मसु ॥ ७ ॥

दाक्षिणात्याः पुरा सार्थवाहा गाढाग्रहाः त्रयः ।
जग्मुर्जलनिधे स्तौरं सार्द्धलक्षद्वयानुगाः ॥ ८ ॥

तस्मिन् काले जगद्ग्रासव्यग्रः काल इवापरः ।
अभूदजगरो घोरः कङ्कात्यः स्फारविग्रहः ॥ ९ ॥

ते तं सर्व्वजनायासं संचासमिव दुःसहम् ।
विनष्टधैर्या दृष्ट्वैव बभूवुर्घटिता इव ॥ १० ॥

भोगेन भोगिनानेन समन्तादेष्टिते पथि ।
निश्चेष्टाः कालवक्त्राग्रवर्त्तिनस्ते प्रचुक्रुशुः ॥ ११ ॥

तेषां मशेषत्रिदशस्तवैः शरणाविणाम् ।
आक्रन्दः सर्व्वदिग्ब्यापौ प्रोद्ययौ करुणस्वनः ॥ १२ ॥

यशःकेशरसञ्ज्ञोऽथ सिंहः शैलगुहाशयः ।
तं शब्दं मन्दरः श्रुत्वा तद्वयस्यश्च कुञ्जरः ॥ १३ ॥

आपन्नदण्डैर्नङ्गैश्चैव करुणाकृष्टमानसौ ।
धीरावाजग्मतुः सार्थसंरक्षणकृतक्षणौ ॥ १४ ॥

དེ་ནས་ཐང་ཆེན་རི་བོ་ཡི། ལུས་ཅན་དག་ལ་སང་གེ་ཞོན།
 རྒྱགས་ཀྱིས་བསྐྱུན་ནས་སྐྱལ་ཆེན་ནི། སློག་དང་བལ་བ་དག་དུ་བྱས། 15

དེ་ཡི་སློག་ནི་འགོ་དུས་སུ། དབྱགས་ཀྱི་རྒྱུང་ནི་སློག་བྱེད་དག།
 རབ་དུ་འབར་བས་སང་གེ་དང་། ཐང་བོ་དག་ནི་ཐལ་བར་བྱས། 16

དེ་ནས་དེད་དཔོན་དེ་ནམས་ཀྱིས། དེ་དག་ལུས་ལ་མཆོད་པའི་སྒྲུང་།
 མཆོད་དེན་བྱས་ནས་དེ་དག་གིས། རྒྱགས་པ་དང་འགྲོགས་ཕྱོགས་སུ་སོང་། 17

ང་ཉིད་དེ་ཆོ་དོན་མཐུན་ལ། སློག་ཕྱིར་སང་གེ་དག་དུ་བྱུང་།
 ལྷས་བྱིན་དག་ནི་སྐྱལ་ཆེན་དེ། །ཤུ་རིའི་བྱ་ནི་ཐང་བོ་ཆེ། 18

སྤྱིང་སྤྱོབས་ལྷ་བ་དེ་ཡི་སྤྱོད་པ་ལེགས་བྱས་རབ་དུ་གསལ།
 ཀུན་ལ་པན་པར་བྱེད་མཁས་རྒྱགས་ཤིང་ཆེན་པོ་དག་དུ་འོས།
 རྒྱལ་བས་གསུངས་པ་དེ་དག་ཐོས་ནས་དགའ་བ་ཐོབ་བྱུང་པའི།
 དགེ་སློང་དེ་དག་ནམས་ཀྱིས་ཆོག་གིས་སོ་སོར་རབ་དུ་བསྐྱབས། 19

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་པའི་དོགས་པ་བརྗོད་པ་
 དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་སང་གེའི་དོས་ས་པ་བརྗོད་པའི་
 ཡལ་འདབ་བརྒྱ་ཙ་གཉིས་པའོ།

ततः सिंहः समारुह्य गजेन्द्रं गिरिविग्रहम् ।
वेगान्निपत्याजगरं चकार गतजीवितम् ॥ १५ ॥

प्राणप्रवाससमये तस्य निश्वासमारुतः ।
चकार दहनोद्गारौ भस्मसात् सिंहकुञ्जरौ ॥ १६ ॥

तयोः शरीरपूजायै ततस्ते सार्थनायकाः ।
स्तूपं विधाय प्रययुर्दिशस्तद्यशसा सह ॥ १७ ॥

अहमेव तदा सिंहः सार्थचाणप्रदोऽभवम् ।
महाहिर्द्वन्द्वतोऽसौ शारिपुत्रश्च कुञ्जरः ॥ १८ ॥

तत्तस्य सत्त्वशशिनः सुकृतप्रकाशम्
विश्वोपकारचतुरं चरितं महार्हम् ।
श्रुत्वा जिनेन कथितं प्रथमं सहर्षा-
स्ते भिक्षवः प्रतिपदं प्रशशंसुरेव ॥ १९ ॥

इति श्वेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
सिंहावदानं द्व्यधिकशततमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱུ་ཙ་གསུམ་པ།

དོ་ཤལ་རབ་གསལ་གོས་མཆོག་ཅོད་པན་དང་།
གདུགས་དང་ཇ་ཡལ་དཀར་པོས་འཛུམ་པའི་དཔལ།
མཆོག་གི་ལོངས་སྤོད་སྐལ་བཟང་དགའ་སྟོན་གྱིས།
བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་འི་ལེགས་བྱས་གསལ་བར་བྱེད།

ཆོས་ཀྱི་འབྱོར་པ་རབ་རྒྱས་པའི། མཐུན་གྱིས་པ་མཐོང་བ་ལས།
ཡ་མཚན་དག་སྤོང་ཆོགས་ལ་ནི། བཅོམ་ལྷན་འདས་ཀྱིས་སྟོན་གསུངས་པ། 2

སྤྱི་བ་གཞན་ལ་སྤྲ་མེད་ཀྱི། ཡེ་ཤེས་གཟི་བྱན་མ་ཐོབ་ཀྱང་།
བདག་ལ་ངོ་མཚར་བཅས་པའི་དཔལ། ལེགས་བྱས་གསལ་བར་བྱེད་པ་བྱུང་། 3

བྱང་གི་ཕྱོགས་ཀྱི་གྲོང་ཁྱིམ་དག། དོ་ཇི་ཅན་ཞེས་བྱ་བར་ནི།
ཀྱལ་པོ་ཕུག་ན་དོ་ཇི་བཞིན། དོ་ཇི་གསུམ་པོ་ཞེས་པར་བྱུང་། 4

གྲོང་ཁྱིམ་གང་གའི་བདག་པོ་ནི། ས་བདག་ལྷན་པོ་བདུལ་ནས་དེའི།
བུ་མོ་སྤར་མ་ཞེས་བྱ་བ། དེས་ཐོབ་བདུད་ཅི་དེ་ཟེར་གྱིས་བཞིན། 5

དེ་ཡིས་དེ་ལ་བྱ་དག་ནི། ཉི་མའི་འོད་དང་མཚུངས་པ་བསྟེན།
གང་ལ་ནོར་བུའི་གདུགས་དག་ནི། བཏུ་བ་ལྷན་ཅིག་སྤྱིས་པས་མཛོམས། 6

Nyāyavārtika, Fasc. 2-6 @ /10/ each	Rs.	8	2
Nītyācārapaddhati, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Nītyācārapradīpa, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	Rs.	6	14
Nyāyabinduṭīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	...	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	1	14
Nyāyasaṅgṛha	...	2	0
Padumāwati, Fasc. 1-6 @ 2/ each	...	12	0
Prākṛita-Paṅgalam, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Prākṛita Lakṣaṇam, Fasc. 1 @ 1/8 each	...	1	8
Parācāra Smṛti, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	12	8
Parācāra, Institutes of (English) @ 1/- each	...	1	0
Parikṣamukha Sūtram	...	1	0
Prabandhacintāmaṇi (English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	...	3	12
Rasarnavam, Fasc. 1-3	...	3	12
Ravisiddhanta Manjari, Fasc. 1	...	0	10
Saddarśana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	1	4
Samarāṅga Kāha, Fasc. 1-4, @ /10/ each	...	2	8
Sāṅkhyā Sūtra Vṛtti, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	2	8
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	...	3	0
Six Buddhist Nyaya Tracts	...	0	10
Śrāddha Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	3	12
Śaṅkṛta Saṁhitā, (Eng.) Fasc. 1 @ 1/- each	...	1	0
Suddhi Kaumudī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	2	8
Sundaranandam Kavyam	...	1	0
Suryya Siddhanta, Fasc. 1-2 @ 1-4 each	...	2	8
Syainika Sastra	...	1	0
*Taittīrya Brahmana, Fasc. 11-25 @ /10/ each	...	9	6
*Taittīrīya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	...	11	14
*Tāpdyā Brāhmaṇa, Fasc. 10-19 @ /10/ each	...	6	4
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-10 @ 1/4	...	12	8
Tattva Cintāmaṇi, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-10; Vol. III, Fasc. 1-2; Vol. IV, Fasc. 1; Vol. V, Fasc. 1-5; Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	...	24	6
Tattva Cintāmaṇi Dīdhitī Vivṛiti, Vol. I, Fasc. 1-4; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	...	3	2
Tattva Cintāmaṇi Dīdhitī Prakāśa, Fasc. 1-4, @ /10/ each	...	2	8
Tattvārthādhigama Sūtram, Fasc. 1-3 @ /10/	...	1	14
Tīrthacintāmaṇi, Fasc. 1-3, @ /10/ each	...	1	14
Trikāṇḍa-Maṇḍanam, Fasc. 1-3 @ /10/	...	1	14
Tul'si Satsai, Fasc. 1-5 @ /10/	...	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1-2, 5-13 @ /10/ each	...	6	14
Uvāśagadaśo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/-	...	6	0
Vallala Carita, Fasc. 1 @ /10/	...	0	10
Varṇa Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/	...	3	12
*Vāyu Purāṇa, Vol. I, Fasc. 3-6; Vol. II, Fasc. 1-7; @ /10/ each	...	6	14
Vidhāna Pārijāta, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1 @ /10/	...	5	10
Ditto Vol. II, Fasc. 2-4, @ 1/4	...	3	12
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Vṛhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/	...	3	12
Yogaśāstra, Fasc. 1-3	...	3	12

Tibetan Series.

Amarakosaḥ	...	2	0
Bauddhastotrasaṅgraha, Vol. I	...	2	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4, @ 1/- each	...	4	0
Nyayabindu of Dharmakīrti, Fasc. 1	...	1	0
Pag-Sam S'hi Tin, Fasc. 1-4 @ 1/- each	...	4	0
Rtogs brjed dpag khkri S'hi (Tib. & Sans. Avadāna Kalpalatā) Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-9 @ 1/- each	...	18	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	...	14	0

Arabic and Persian Series.

Al-Muqaddasi (English) Vol. I, Fasc. 1-4 @ 1/-	...	4	0
Āin-i-Akbarī, Fasc. 1-22 @ 1/8/ each	...	33	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, Index to Vol. II, @ 2/- each	...	36	0
Akbarnāmah, with Index, Fasc. 1-37 @ 1/8/ each	...	55	8
Akbarnāmah, English Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-7; Vol. III, Fasc. 1-2, @ 1/4/ each	...	21	4
Arabic Bibliography, by Dr. A Sprenger @ /10/	...	0	10
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ each	...	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts 1-2 @ 1/- each	...	2	0

* The other fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc. 1-3 @ 1/- each	Rs. 3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix Fasc. 1-21 @ 1/8 each	31	8
Faras Nama, Fasc. 2	1	0
Farnang-i-Bashidi, Fasc. 1-14 @ 1/8 each	21	0
Fihrist-i-Tusi, or Tūsy's list of Shy'ah Books, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Hadīqat-ul-Haqqat, (Text & Eng.)	3	8
History of Gujarat	1	0
Haft Asmān, History of the Persian Masnawi, Fasc. 1 @ 1/12 each	0	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4 each	7	8
Iqbalnamah-i-Jahāngiri, Fasc. 1-3 @ 1/10 each	1	14
Isābah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each	51	0
Ma'āfir-i-Rahimī, Part I, Fasc. 1-2 @ 2 each	4	0
Maāfir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. III, 1-10; Index to Vol. I, Fasc. 10-11; Index to Vol. II, Fasc. 10-12; Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ 1/ each	35	0
Ditto (Eng.) Vol. I, Fasc. 1-2, @ 1/4 each	2	8
Marhamu 'L-Ilali 'L-Mu'Dila, Fasc. 1-2	2	
Muntakhabu-t-Tawarikh, Fasc. 1-15 @ 10/ each	9	6
Ditto (English), Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc. 1-19 @ 10/ each	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1-2 @ 1/- each	2	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1	0	10
Nizāmī's Khiradnamah-i-Iskandari, Fasc. 1-2 @ 1/2 each	1	8
Persian and Turki Divans of Bayran Khan, Khan Khanan	1	0
Qawāninn 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott	5	0
Riyāzu-s-Salātin, Fasc. 1-5 @ 10/ each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	5	0
Tadhkira-i-Khushnavisan	1	0
Tubaquat-i-Nasiri (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tarikh-i-Firuz Shāhi of Ziyā-ud-din Barni, Fasc. 1-7 @ 10/ each	4	6
Tarikh-i-Firuzshāhi, of Shams-i-Sirāj Aif, Fasc. 1-6 @ 10/ each	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8 each	3	0
The Mabani 'L-Lughat: A Grammar of the Turki Language in Persian	1	8
Tuzuk-i-Jahāngiri (Eng.) Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Wis o Rāmin, Fasc. 1-5 @ 10/ each	3	2
Zafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ 10/ each	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES, Vols. XIX and XX @ 10/- each ... 20 0
  2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1875 to 1904 @ 8/ per No.
  3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1875 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.
- N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.
4. Journal and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.
  5. Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number. Discount of 25% to Members.
  6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1888 3 0
  7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, 1910 ... 8 0
  8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 6/- each ... 18 0
  9. Kaqmirāchadimṛta, Parts I and II @ 1/8/ ... 3 0
  10. Persian Translation of Haji Baba of Isfahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Kimmasi, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0

Notice of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-35 @ 1/- each ... 35 0
 Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 5 0

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer Asiatic Society," only.

Books are supplied by V.P.P.

81-10-11.

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 1354.

AVADĀNA KĀLPALATĀ,
A BUDDHIST SANSKRIT WORK ON THE EXPLOITS AND
GLORIES OF BUDDHA BY KSEMENDRA.
WITH ITS TIBETAN VERSION.

NOW FIRST EDITED BY
RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E.
AND
MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYĀBHÜṢANA, M.A., PH.D.
VOL. II. FASCICULUS XI.

CALCUTTA:
PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET,
1913.

LIST OF BOOKS FOR SALE
AT THE LIBRARY OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,
No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,
AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, Grafton Street, New Bond Street, London, W.,
AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, Leipzig, Germany.

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the Fasciculi being out of stock.

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	Rs. 1	14
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each	...	...	14 6
Aitareyalocana	...	...	2 0
Amarakosha, Fasc. I	...	...	2 0
*Anu Bhāshya, Fasc. 2-5 @ /10/ each	...	...	2 8
Anumana Dīdhiti Prasārini, Fasc. 1-2 @ /10/ ...	...	...	1 4
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	...	3 12
Ātmatattvavivēka, Fasc. I	...	...	0 10
Aṣṭavaidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	...	3 2
Avadāna Kalpalatā, (Sams. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-10. Vol. II, Fasc. 1-10 @ 1/ each	...	...	20 0
Bālam Bhaṭṭi, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	...	...	1 14
Bauddhāyana Śrauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol. II, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	...	5 0
Bhasavṛitty	...	...	0 10
Bhāṭṭa Dipikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	...	...	4 6
Bauddhastotrāsaṅgraha	...	...	2 0
Brhaddevatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	...	2 8
Brhadharma Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	...	3 12
Bodhicaryāvatāra of Cāntideva, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	...	3 12
Ori Cāntinātha Charita, Fasc. 1-3	...	...	1 14
Qatadūṣaṇi, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	...	1 4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each	...	...	8 0
*Qatapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1-7; Vol. V, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	...	14 6
Ditto Vol. VI, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	...	...	3 2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-5 @ /10/	...	...	3 2
Ditto Vol. IX, Fasc. 1-2	...	...	1 4
Qatasaḥasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-17 @ /10/ each	...	...	10 10
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-13, Part II, Fasc. 1-10; Vol. IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	...	36 14
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each	...	...	2 8
Ditto Vol. IV, Fasc. 9-10 @ /10/	...	...	1 4
Glokavartika, (English), Fasc. 1-7 @ 1/4/ each	...	...	8 12
*Śrauta Sūtra of Jāṅkhāyana, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc. 1-4; Vol. 4, Fasc. 1 @ /10/ each	...	...	10 0
Ori Bhāshyam, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	...	1 14
Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	...	1 4
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	...	4 6
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1-4	...	...	3 2
Gobhiliya Grhya Sūtra, Vol. I, @ /10/ each	...	...	8 2
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1/4/ each	...	...	2 8
Ditto Sūtra, (Appendix) Gobhila Parisista	...	...	2 0
Ditto Grihya Saṅgraha	...	...	0 10
Haralata	...	...	1 14
Karmaspradīph, Fasc. 1	...	...	1 4
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	...	4 6
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each	...	...	4 8
Karma Purāṇa, Fasc. 1-9 @ /10/ each	...	...	5 10
Kraṇavali, Fasc. 1-2, @ /10/	...	...	1 4
Madana Pārijāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each	...	...	6 14
Mahā-bhāṣya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12; Vol. III, Fasc. 1-10 @ /10/ each	...	...	19 6
Ditto Vol. IV, Fasc. 1-2 @ 1/4/ each	...	...	2 8
Maunika Saṅgraha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	...	1 14
Markandeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each	...	...	9 0
*Mīmāṃsā Darśana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	...	...	6 4
Mugdhaśedha Vyākaraṇa, Fasc. 1-4, @ /10/ each	...	...	2 8
Nirukta, (2nd edition) Vol. I, Fasc. 1 @ Rs. 1-4	...	...	1 4
Nyāyavārtika, Fasc. 2-6 @ /10/ each	...	...	8 2
Nyāyapravādin, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	...	4 6
Nyāyapravādin, Vol. I, Fasc. 1-3, Vol. II, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	...	7 8
Nyāyapravādin, Fasc. 1 @ /10/ each	...	...	8 10
Nyāyapravādin, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	...	1 14
Nyāyapravādin, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	...	1 4

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, Nos. 777, 826, 848, 860, 886, 1168, 1257, 1262, 1295,
1310 and 1354.

बोधिसत्त्वावदानकल्पलता ।

BODHI SATTVĀVADĀNA KALPALATĀ

A BUDDHIST SANSKRIT WORK ON THE EXPLOITS AND
GLORIES OF BUDDHA BY KṢEMENDRA.
WITH ITS TIBETAN VERSION.

NOW FIRST EDITED BY
RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E.
AND
MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYĀBHUṢAṆA, M.A., PH.D.
VOL. II.

CALCUTTA :

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.

1918.

CONCLUDING REMARKS OF THE LAST
TIBETAN EDITOR.

མཚན་དཔེའི་རི་མོ་ངོ་མཚར་བཞོད་པ་གྱུ་མཚོའི་ཞིང་གི་རྒྱལ་སྟེང་
གྲངས་མཐོང་ན་མི་མཐུན་མེད་པའི་སྐྱུ།

སྟུན་འཇུག་སྐྱ་དབྱངས་ཚོག་དོན་གཅིག་གིས་སྐྱ་ཚོགས་འགྲོ་
བའི་རང་རང་སྐད་དང་དབང་བོར་འཇུག་པ་ཚངས་པའི་གསུང་།

རི་ལྷ་རི་སྟེང་ཤེས་བྱའི་གནས་ལ་སྟོག་གྲུར་མ་དེ་ཅུང་ཟད་མི་མངའ་
ནས་པ་ཐམས་ཅད་མཐུན་པའི་ཐུགས་།

ཤུ་ཀྱའི་སྐྱེས་མཚོག་ཟས་གཙང་སྐས་ཞེས་གྲགས་སྟུན་གདུགས་
དཀར་སྟོང་ཅེར་འཁོར་དེས་དུས་ཀྱན་དགེ་ལེགས་ཆར་དུ་བསྟེལ།

ཡིད་འཕྲོག་རིན་ཅན་གདུབ་བྱས་ལེགས་སྐྱས་འཇམ་མཉེན་ཕྱག་
སོར་ཅེ་མོས་བསྐྱལ་བའི་གྱུད་མངས་སྐྱར།

སྟོང་ཞིའི་ཚོས་ཀྱན་ཉམས་དང་འགྱུར་བའི་གྱུན་གྱི་སྐྱུར་ལེན་དེ་
ཟེའི་ན་ཅུང་དབྱངས་ཅན་མ།

མི་ཕྱིད་དད་པའི་སྟོང་གི་ཟེ་འཕྱར་ཐུགས་རྗེའི་འཛོ་སྟོག་གར་གྱིས་དྲག་
དུ་ལེགས་བཞུགས་ནས།

སྐྱ་བ་ལྷེ་ཡི་བང་མཛོད་འབྲུམ་སྟེར་འཛད་མེད་ངག་གི་འདོད་པ་
འཛོ་བའི་ཤིས་པ་སྟོལ།

མཐུན་རབ་ཅུ་བ་སྟོམ་བོར་བསྐྱེད་བསྐྱངས་མང་བོས་སྟོང་བྱ་དར་བབས་ལས།

གྱལ་བའི་ནམ་ཐར་ལ་ལ་འདབ་བརྒྱ་ཅ་ཡོངས་འདུའི་འཁྲི་ཤིང་

གཡུར་ཟེའི་ཅེར།

བསེད་ནམས་སྤང་བོ་སྤྲིན་བའི་འབྲས་བཟང་དཔྱོད་ལྡན་འཆི་མེད་དགའ་སྟོན་ཆེ།

སྤྲེལ་མཛད་དག་བའི་དབང་བོ་ཡབ་སྤྲུལ་འཕགས་ཡུལ་མཁས་

མང་གཙུག་གི་གྱུན།

ཡེ་ཤེས་ཉི་མ་འོག་མིན་མཁའ་དགྲིལ་ནས།

ཤར་བའི་ནམ་འཕྲུལ་འོད་ཟེར་ཆེས་འབར་གཟིས།

གདུལ་དགའི་གདུང་ལྷན་སེལ་ལ་སྟིང་སྟོབས་ཁུར།

ལྷན་ལྷར་འདེགས་དོན་ཀུན་གྲུབ་བའི་དབལ།

གང་དེ་སྟོན་དང་ད་ལྟའི་མཛད་བཟང་ཆབ།

ནམ་མཁའི་མེས་པོའི་རལ་རྒྱུང་སྤུབས་འབྲིལ་ལས།

མད་བྱང་གདམ་གྱི་ཐིགས་གཅིག་གཡུའི་གྱུན།

འོག་དོག་རྩི་མ་འདུད་བའི་ཞབས་བསྐལ་མཆོག།

དམྱེའི་གཞུང་ལུགས་མེ་ལོང་གཙང་མའི་ངོས།

སྤྱོད་དོན་གྱུན་གྱི་བཞིན་རས་རབ་ཤར་བ།

ལེགས་བཤད་དགུས་རིང་མིག་གི་རྒྱར་མདའ་ཡིས།

ཤེས་ལྡན་ཀུན་གྱི་བདན་པ་ཅིག་ཅར་སྟོགས།

བོད་གན་བྱང་སྟོང་མང་བོས་ལྷན་དད་ཀྱིས།

སྟོད་མཆོན་དོགས་བཟོད་མཁྱིན་སྟོན་ལ་ཕབ་མཐར།

གྲོང་ཆོག་མཆོན་མ་ཙམ་ལ་སྒྱར་བརྒྱང་ནས།

དམ་བའི་གསུང་ཞེས་འདུད་ནམས་སྐལ་བ་ཤ།

གཏི་མུག་མུན་འཐིབས་ལོག་སྒོམ་ཁྲུང་བྱ་ཅུ།
 རྫོམ་པས་རབ་འབྱེལ་ཉོན་མེངས་དུག་གི་ལྗེས།
 ཐར་འདོད་སྒོག་ལ་གྲོལ་བ་ཕུག་གྱུརི་བྱ།
 ཐ་སྙན་ཅི་ལ་སྒྲག་དོག་དབང་གི་གཤུང་།
 བྱིངས་དང་ནམ་འགྱུར་རྒྱེན་གྱི་ཆ་ཤས་གང་།
 ལྷོ་ཡང་སྒེབ་སྒྱུར་རི་དྲགས་གཟུགས་ཀྱིས་མཛེས།
 སྙན་བརྒྱུར་ག་བྱར་གཞེགས་མ་འབུམ་འཛུག་པ།
 བསྟན་བཅོས་ཀྱུརི་གཉིན་ལ་འཁྲུ་སེམས་ཅན།
 རྣམ་དཔྱོད་མཛེས་པའི་དཀྱིལ་འཁོར་བག་ལ་ཞ།
 རེས་འགའ་གདོལ་གདམ་དུ་བའི་མཆུག་མ་རྒྱུང་།
 བརྩམས་ཆོས་གྱུ་སྐར་ཁྲོད་ན་གནོང་པའི་གཟུམ།
 འགྲན་དེ་ཆེར་རྫོམ་མང་པོ་འི་ངག་སྒྲོམ་གྱུན།
 རྒྱུང་གིས་ཅེར་གཡེངས་སྒྱུར་མ་ལྗེས་དབང་གིས།
 མཐོན་པོར་ཆགས་མིན་གོང་མའི་ལུང་ལས་ཀྱིས།
 ས་གསུམ་རྣམ་འདུན་འཕགས་པའི་བདག་རྒྱེན་ལས།
 དོགས་བཛྲེན་ཆེ་འདི་ཁ་བའི་སྒྲན་ལྗོངས་དར།
 ས་མོ་འི་འགྱུར་བཅོས་ཅམ་ལ་ལོ་ཆེན་དུ།
 རྫོམ་སེམས་མགོན་བུས་མིག་དབང་ཕྱིད་མིན་པར།
 གཟུག་ལག་གངས་རིའི་སྒྲོན་བད་སྒྲོད་ཀྱི།
 ཅམ་གསུམ་རྫོགས་པའི་ཁྱེ་ཆེན་ཤོང་སྒྲོན་རྩེ།
 ལྷོ་གྲོས་རྒྱུའི་སྒྲེ་མས་ཉེར་བདུངས་པ།

ཆོས་སྤང་གྱུ་མཚོའི་སྤྱིང་པོ་ལེགས་བཤད་གསེར།
 འདྲིན་བྱེད་གངས་ཅན་བཟུན་པའི་ཤིང་དྭ་ཆེ།
 རོན་གྱི་གནས་ལྷ་རིག་པ་ལོ་ཆེན་དབང་།
 གནའ་བོའི་ལྷགས་སྒོལ་སྒྲོན་མིས་ཁོལ་བོའི་སྤྱན།
 བསལ་ཆེ་གཅམ་བྱས་བསྐྱགས་དང་མཚུངས་མིན་པར།
 ཆོས་ཀྱན་མཁྱེན་པའི་ཉི་མ་འོད་བོ་ཆེ།
 གྱུལ་བཟུན་ཡོངས་ཀྱི་མཁར་ཤར་ཆོས་སྤྱོད་བཟང་།
 ཚུལ་འདྲིའི་འཆད་ཉན་མ་སྟིགས་ཟུན་ལ།
 རྣ་གོང་མཛོས་གྱུན་གསར་པའི་སྒོལ་ལེགས་སུ།
 རྒྱལ་བར་ཐོབ་འདི་བཟུན་ལ་གཅེས་འཛིན་པ།
 བཤེས་གཉེན་རིམ་བྱོན་བཀའ་རྒྱུ་པ་མཐའ་ལས།
 བྱེད་པར་ལྷ་རིག་ལང་ཚོ་ན་དར་སྒྲོས།
 དང་སྒོང་སྤར་བུའི་ཁངས་པ་འཕྲོག་རྒྱས་ཅན།
 ས་ལའི་སྒྲོངས་ཀྱི་ལྷ་དབང་སྒྲོན་འགྲོ་པ།
 ངེས་པར་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་དེའི་ནམ་དབྱེད་མཐུ།
 དག་དབང་ཞལ་ལྷང་དབྱིད་ཀྱི་བསེར་བྱ་ཡིས།
 མཁས་མང་འདོད་ལུན་བ་སྤྱུ་ཉར་བསྐྱང་ནས།
 ཆོག་དོན་མཚུ་སྒྲོས་ཆོས་དམར་རོ་བདའ་བར།
 ཡིད་ཀྱི་ཤིང་དྭ་ལན་བརྒྱར་གྱུག་པ་བྲེལ།
 དེ་ཅམ་སྒྲོན་བྱང་གཏམ་གྱི་སྒྲོར་སྒྲོས་ལས།
 ད་ལྟ་འཁྲི་ཤིང་ཆུ་གཏེར་ལྷ་ཞོག་གི།

མཁས་དབང་དཔའ་བོའི་གསུང་རབ་བཀྲ་ཡང་།
 སྒྲིལ་བའི་སྒོ་གྲོས་བྱ་བ་ཟིངས་ཉིན་སྐར་བཞིན།
 ཀྱི་ཀའི་མཚན་ལྟས་དང་སྤོང་ཚོག་གི་མདས།
 ཚོས་བརྒྱད་ལྷགས་ཀྱི་གདུན་བྱ་བདུན་སྟེས་པ།
 བསྟན་འཛིན་ཁྲབ་འཇུག་གྱ་གྱའི་གར་མཁན་པལ།
 དང་བོའི་སྒྲིགས་བྱ་བ་ཅན་གཟན་མདུན་གྱི་ཅུ།
 འོན་ཏེ་རྒྱལ་བསྟན་ལྷ་སྒྲུག་དུག་པའི་དུས།
 བཀའ་བསྟོས་ས་སྟོན་ལས་ཤུགས་དར་ལ་དྲག།
 སྒྲི་གྱའི་ལེགས་བྱས་མཚོ་མཛིང་ཟབ་གྱ་ཆེས།
 སྟོན་བྱོན་མཁས་པའི་སྟུན་ཆེ་འབྱུང་སྟོན་སྟུམ།
 དེ་ཕྱིར་སྟོབ་ལམ་དུས་ནས་འགྲོ་ཀྱན་ལ།
 བཅེ་བས་བདག་གཞན་བཞེ་བའི་ནམ་ཐར་དི།
 ལོ་རྒྱས་མ་ལ་ཡ་རྒྱུང་གིས་དངས་པས།
 ཡིད་ཀྱི་ཚ་གདུང་སེལ་བའི་མཛའ་གཟུགས་མ།
 སྒྲ་མེད་བྱང་ཆུབ་ཆེད་དུ་བྱ་དགའི་ཚོགས།
 བྲངས་མེད་བསྐལ་གསུམ་བསགས་པའི་བདེན་དཔང་དུ།
 ས་ཡི་ལྷ་མོ་ཀྱན་བཟོད་ལས་འཕགས་ཕྱིར།
 བརྒྱན་འཕྲེང་གཞན་འདིད་སྤང་མོའི་རྗེས་འགྲོ་མིན།
 བདུལ་དགའི་ཞིང་འདིར་པད་མཚོར་ངང་པ་ལྟར།
 དབྱེས་དབྱར་འཇུག་པའི་སྒྲུག་བསམ་སྟོང་སྟོབས་ལ།
 སྤྲས་བཅས་སྟོགས་བཅའི་སངས་རྒྱས་མ་ལུས་པས།

ཆེས་ཆེར་བསྐྱབས་པའི་གདམ་སྟོན་སྟོང་ལ་སོས།
 དབྱེད་བཟོད་གྱུ་མཚན་ཤེས་ནས་དད་པའི་ཟླ།
 ཀུན་དོག་འབྱམས་སྐྱབས་རྒྱུ་ཤར་ཤར་བའི་གཟུགས།
 གཞན་ཀྱེན་རྒྱུ་གིས་བསྐྱོད་མིན་དོ་བའི་ངོས།
 གྲིས་པའི་རི་མོ་གཡོ་མེད་དངོས་པོའི་གཤིས།
 རྫོགས་ལ་གྱུ་མཚོར་དྲག་འབབ་བློགས་བས་སྒྱུང་།
 འཛིང་མེད་པར་གྱི་མ་དྲེས་ཚུ་གཏོར་ཆེ།
 འཕེལ་འགྲིབ་མེད་གང་བྱེད་པོ་གཞུང་འི་ཡབ།
 རབ་དཀར་སེམས་ཀྱི་ཅེ་མོ་མཁའ་ལ་བསྟེན།
 དྲི་བལ་འབྱོར་བའི་འོ་མཚོ་ལེགས་འབྱེལ་བར།
 རྫོགས་སྐྱུམ་བཅོམ་པའི་ལྷོན་པ་བསྐྱེལ་བ་ལས།
 སྟོང་པོ་ཚོགས་གཉིས་ཆེར་སྤྱངས་ཅི་བཅུད་མར།
 བྱང་ཚུབ་མཚོག་གི་རྒྱངས་སྒྲུ་འགྱུར་བར་ཤོག།
 བས་མཁའི་མཐས་གདུགས་དེ་སྟེང་ལྷས་ཅན་ཀུན།
 བསོད་ནམས་ས་བོན་གྲངས་མེད་སྦྱེ་སྤྱིད་ཞིང་།
 བདབ་སྟོན་གཡུར་དུ་ཟ་བའི་སྟེ་མ་ལ།
 སྦྱོད་པའི་ཅེ་དགའ་ཁོང་ནས་དགོད་གྱུར་ཅིག།
 ལྷར་སྤང་སྤྲ་ཚོགས་བྱུབ་མཐའི་མཚན་ལུན་སྒོང་།
 སྤྲ་ཚད་བཟོད་གསོ་ནང་རིག་དྲ་བདུན་ཅན།
 བྱང་ཤར་ཤོས་བསམ་སྟོན་པ་ཐུབ་པའི་བཟུན།
 ལུང་དོགས་སྤང་བ་དམ་པའི་དཔལ་འབར་ཤོག།

འཇམ་དཔལ་མི་ཡི་སྒྲོམ་གར་བཅོང་ཁ་པའི།
 རིང་ལྷགས་ལྷ་སེར་ཅོད་པན་འཆང་པའི་སྤེ།
 འཇམ་གླིང་སྤྱི་གྲུ་འི་བསོད་ནམས་མཆོད་སྤྱོད་དུ།
 ཉི་ལྷས་ཐུན་སེལ་དེ་སྤྱིད་བདན་གྱུར་ཅིག།
 ཆངས་པས་ཀ་བ་མེད་པ་གནས་བྱི་སྒྲོ།
 བྱེནས་མང་པོས་བཀྱར་བའི་རྒྱལ་སྤྱིད་དུ།
 ཉེར་བསྐྱོས་ས་ཡི་བརྒྱ་བྱིན་མཆོད་ཡོན་རྒྱུང་།
 དབང་ཐང་དཔལ་མགྲིན་ཅན་དང་སྐལ་མཉམ་ཤོག།
 སྤྱི་དང་བྱུང་པར་བྱ་ཉོར་གངས་ཅན་འདིར།
 རིང་པོར་འཛོ་བའི་ཉ་སྤྱིབས་ཁོག་ཡངས་པར།
 སྤྱིག་འབྲས་དེ་བལ་བདེ་སྤྱིད་མ་གྱི་ཀ།
 ཆེར་སྤྱངས་ཐར་པའི་སྤྱད་བྱར་བྱ་བར་ཤོག།
 ཡོངས་འདུའི་འབྲས་བཟང་གཏོང་བར་ལག་རྒྱུང་བའི།
 བྱུང་པོར་གཏོགས་ཀྱན་འདིར་བསྐྱན་ནམ་པར་ཐར།
 འཛོན་ལས་ཐོག་བྱུང་སྤྱིག་དང་རང་གི་རྒྱུད།
 རྒྱུང་ཐང་ཅམ་ཡང་སྤྱན་ཅིག་གནས་མིན་ཤོག།
 ཉི་རིང་མེད་པར་ཀྱན་ལ་རབ་འཇུག་རྒྱལ་བའི་ཐུགས་རྗེ་ཉིན་བྱུང་བ་དང་།
 སྤྱིད་ཞིའི་རྒྱུད་པའི་ཐུན་སྤྱུག་རབ་བཅིལ་པན་བདེའི་བད་དཀར་དགའ་ཚལ་དུ།
 མཆོག་གསུམ་དམ་པར་བསྐྱོད་བསྐྱུགས་དར་དེར་སྒོ་བྲོས་བྱང་བ་
 གཞོན་ལྷུང་སྤྱི་སྤྱུས།
 དུས་མཁའ་རྒྱལ་བའི་བསོད་ནམས་དེ་སྤྱིད་འགྲོ་ཀྱན་བྱིས་ཐོབ་བཀྱ་ཤིས་ཤོག།

རྟོགས་བརྟེན་རིན་པོ་ཆེ་འདི་ཉིད་ཀྱང་པར་དུ་བཞེས་པ་པར་མཁན་ནམས་
 ཀྱི་ཡན་ལག་ངལ་བའི་དཀའ་ཐུབ་ལྟར་ལེན་པ་ཅས་དུ་ཟད་མོད། འོན་ཏེ་གྲུ་
 གར་གྱི་པཎ་ཆེན་ཁ་སྤྱོད་ཅན་ནམས་ཀྱིས་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་ནམ་པར་ཐར་པ་
 གསར་དུ་བཅུམས་པ་དང་། རྟོག་གཉིས་སྒྲུབ་པའི་ལོ་ཙྰ་བ་ནམས་ཀྱིས་བརྒྱུར་
 ཅིང་ཐེས་འཇུག་གྱི་བསྟན་འཛིན་མཚན་ཉིད་དང་ཐུན་པ་ནམས་ཀྱིས་དར་བྱས་སྒྲུ་
 མཛད་པ་ནི་རང་ཉིད་མཁས་པར་སྒྲུབ་པའི་མངོན་པའི་ང་གྲུལ་དང་གྲུ་ཚོམ་གྱིས་
 རྒྱལ་དེར་ཞུགས་པ་མ་ཡིན་པར་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ལ་དད་པ་མེད་པའི་འགྲོ་
 བ་ནམས་དད་པ་གསར་དུ་སྤེལ་བ་དང་། དད་པ་དང་ཐུན་པ་ནམས་གོང་ནས་
 གོང་དུ་འཕེལ་བར་འགྱུར་བས་རང་གཞན་གྱི་བསེད་ནམས་དཔག་དུ་མེད་པ་
 གསོག་པའི་ཕྱིར་དཀོན་ཚོག་དུ་ལ་ལས།

དད་པ་ཐུན་འགྲོམ་ལྟར་བརྟེན་པ་མྱེ།

ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་བསྐྱང་ཞིང་འཕེལ་བར་བྱེད།

རྟོགས་པ་སེལ་ཞིང་ཆུ་བོ་ནམས་ལས་སྤེལ།

དད་པས་བདེ་འགྲོའི་གོང་ཁྱེར་མཚན་པ་ཡིན།

ཞེས་པ་དང་། མཁས་མཚོག་དཔའ་བོས།

གྲགས་པའི་མཚན་མར་གྱུར་པ་བཟང་པོ་འདི་ནམས་ཀྱིས།

བདེ་བར་གཤེགས་གྱུར་ལས་ནམས་གང་ཡིན་བསྟན་པར་འགྱུར།

ཡིད་ལ་དད་པ་མེད་པ་ནམས་ཀྱང་དད་པར་འགྱུར།

ཚོས་དང་ཐུན་པའི་གཏམ་གྱིས་དགའ་བ་ཉིད་དུ་འགྱུར།

ཞེས་གསུངས་པའི་དོན་དང་མཐུན་ཞིང་།

ལོ་ཆེན་ཚོས་སྤྱོད་བཟང་པོའི་

བཀའ་བློན་ལས་ས་ལོ་འཇམ་དཔལ་དོ་ཆེ། དཔོན་པད་དཀར་ཚོས་སྐྱོང་།
 རྒྱུགས་ཕྱོན་སྐྱོན་གྲུབ་ལོ་ཙུ་བ། དཔལ་ཁང་ལོ་ཙུ་བ་དབྱངས་ཅན་སྤྲུམས་པའི་
 རྩེ་སོགས་སྐད་གཉིས་སྒྲ་པའི་ལོ་ཆེན་མང་དུ་བྱོན་ཞིང་། དེ་དག་ལས་བརྒྱད་
 པའི་ཡང་སློབ་དང་ཉིང་སློབ་རྒྱ་ཆེར་གྱུར་པའི་ནང་ཚན་སྐར་གན་འོད་ཟེར་རྒྱལ་
 མཚན་དང་གྲངས་ཆེན་ལོ་ཙུ་བའི་བློན་ལས་སྐྱོན་འགྲོ་བ་ཡབ་སྐུ་ས་སོགས་ཆད་
 ཐུབ་ཀྱི་མཁས་པ་ཁ་ཡང་བྱུང་ཡང་དང་སང་ཞི་རྒྱར་མཁས་སྒྲོ་གྲོས་རྒྱལ་པོའི་
 བསྐྱུང་ལས།

ཚུལ་དེ་ལྟ་ན་ཡང་ཡུར་རྒྱལ་འདིར། བཞན་ཀྱན་རྒྱུགས་མེད་གཏོང་བ་དང་།
 རང་ལོགས་བཤད་འཆོལ་བར་སྒྲོས་ན་ཡང་། དོན་བྱེན་ལོན་གཉིས་ཀ་གསེར་
 ལས་དཀོན།

ཞེས་བསྐྱུངས་པ་ལྟར་གྲགས་པས་འདི་ཉིད་ལ་གཟེགས་པ་ལྟར་ལོན་པ་
 དཀོན་པ་འདྲ་ཞིག་འདུག་ཀྱང་། བདེ་བར་གཤེགས་པའི་བསྐྱུན་པ་ལྟ་བུ་
 ཐུག་བརྒྱར་གནས་པར་བཤད་པའི་ད་ལྟ་ལྟ་བུ་ལྟ་བུ་པའི་ནང་དུ་ཡོད་པས་
 བཞུང་ལུགས་འདི་དག་འཆད་ཉན་གྱིས་གཏན་ལ་འབབས་པའི་མཁས་པ་
 འགའ་ཞིག་འོང་སྤྱོད་སྤྲུམ་རང་གིས་རང་ལ་སྒྲོ་བས་ཉེ་བར་བསྐྱོས་དེ་སྐད་
 བཞུང་གིས་ཤུར་གྱིས་དཔེ་འདི་བཞིན་རྒྱ་དཔེ་དང་བསྐྱུན་ནས་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་
 པ་ལོ་ཆེན་ཆོས་སྐྱོང་བཟང་པོས་ཞུས་དག་མཛད་པའི་དཔེ་རྒྱུན་ཡིན་པས་འཁྲུལ་
 བ་གལ་སྤྱིད་ཀྱང་། རྩ་དཔེ་གཅིག་ནས་གཅིག་དུ་བརྒྱད་པར་ཡི་གེ་ཅོར་བའི་
 རྒྱུན་འདྲ་ཡོད་འདུག་པ་ནས་རིན་སྐྱུངས་ས་སྤྱོད་དབང་པོའི་ཐུག་དཔེ་ཁྱེད་
 དག་དུ་བྱེད་པ་དང་བསྐྱུན་འདར་ལོ་ངག་དབང་ཐུན་ཚོགས་ཀྱིས་འབྲུ་ཞུས་
 དང་དོགས་གནས་ཀྱི་སར་སྒྲུའི་དབྱུད་པས་གཏན་ལ་འབབས་པ་དང་རྒྱ་པོད་

ཀྱི་ཚོག་ཀྱང་རེ་གཉིས་ཆད་པ་སྟོན་པ་དང་བརྒྱུད་ཀྱི་བཅུག། བྱད་པར་ཡལ་
 འདབ་གཉིས་པའི། བདག་གིས་སྐྱུ་མ་སྐྱུ་བས་ནས་ནི། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་
 ཀ་གཅིག་གི་ཕྱིད་ལྷ་མའི་ཀྱང་པ་གཉིས་པའི་སྐད་དོད་ཀྱང་པ་གཞན་ནམས་ལྷར་
 ཁ་སྐོ་ཡང་མའི་སྟེན་སྟེན། ཡལ་འདབ་གསུམ་པའི་སྟིང་སྟོབས་ལྷན་ནམས་
 བང་ན་ནི། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་གཅིག་གིས་ཕྱིད་ཕྱི་མའི་ཀྱང་པ་དང་པོར་
 དགའ་བའི་ཆར་གྱི་སྐད་དོད་འབྱུ་གསུམ་ཆད་པར་གྱི་ཡ་ནི་ཞེས་པ་བཅུག།
 ཡལ་འདབ་དྲུག་པའི་ཕྱིས་ཀྱང་ལམ་ནི་དེ་ཉིད་ནས། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་
 གཅིག་གི་ཕྱིད་ལྷ་མའི་ཀྱང་པ་དང་པོའི་སྐད་དོད་ཆད་པ་ཀྱང་པ་ཕྱི་མ་གསུམ་
 དང་མཐུན་པར་ཁ་སྐོ་པན་པའི་སྟེན་སྟེན། ཡལ་འདབ་བརྒྱད་པར་མི་ཤེས་
 རྩོངས་པ་སེལ་བའི་བཅོམ་ལྷན་འདས་ནི་སྟིང་རྩེ་བསོད་ནམས་ལ་བརྩོན་པས།
 ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་གཅིག་གི་ཕྱིད་ལྷ་མའི་ཀྱང་པ་གཉིས་པ་ནས་འབད་པའི་
 སྐད་དོད་ཡིག་འབྱུ་གསུམ་ཆད་པར་ཨ་གོང་ཀྱི་མཚམས་སྐྱར་མ་སྟོག་མེད་ལ་
 ཨ་ཉུང་ཨ་བཅུག་པའི་དངོས་བསྟན་བ་ཤུ་མ་ཞེས་པ་བཅུག། ཡལ་འདབ་
 དྲུག་པའི། ཉི་མའི་འོད་ཟེར་ཉམས་ཕྱིད་རིན་ཅན་ནམས་དང་ས་སྐྱངས་འོད་ལྷན་
 རྒྱང་པོ་དང་། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་གཅིག་གི་ཕྱིད་ལྷ་མའི་ཀྱང་པ་དང་པོར་
 འོད་ཟེར་གྱི་སྐད་དོད་ཡིག་འབྱུ་བཞི་ཆད་པར་ལྷན་ལྷན་ཀྱི་ཞེས་པ་བཅུག། ཡལ་
 འདབ་བཅུ་གཉིས་པར། དེ་ནས་དུས་ཀྱིས་བདག་གི། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་
 ཀ་གཅིག་གི་ཕྱིད་ཕྱི་མའི་ཀྱང་པ་དང་པོའི་ཞེས་བྱ་བའི་སྐད་དོད་ཡིག་འབྱུ་
 གསུམ་ཆད་པར་རྒྱ་མི་ཡ་ཞེས་པ་བཅུག། ཡལ་འདབ་བཅུ་བཞི་པའི། ཟད་
 ཕྱིད་ནམས་ཀྱིས་མཐོང་བར་གྱུར། ཅས་པའི་མཐོང་བར་གྱུར་གྱི་སྐད་དོད་ཆད་
 པ་དེ་སོགས་ཡིག་འབྱུ་དྲུག་བཅུག། ཡལ་འདབ་སྐྱུ་མ་ཅུ་ཅུ་དྲུག་པའི་ཀྱི་

སྐད་ཅ་དུ་ར་སོགས་ཀྱང་བ་གཅིག་པོད་སྐད་དུ་མ་བརྒྱུར་འདུག་པ། ཡོངས་སུ་
 སྟོད་པ་བཞི་ཡི་ནི། ཞེས་པ་བརྒྱུར། ཡལ་འདབ་ཞེ་གཅིག་པའི་བུ་སྟོ་སོགས་
 པོད་སྐད་ཀྱང་བ་གཅིག་ཆད་པ། འཛིགས་པ་རྟོགས་ཤིང་ཁོང་ཆད་པས། ཞེས་
 པར་བརྒྱུར། ཡལ་འདབ་བཞི་བཅུ་ཅ་བརྟན་པའི། དེ་དག་རྟོགས་པས་
 ཁེངས་པ་དང་། ཞེས་པའི་སྐད་དོད་ཆད་པ་ཀྱང་བ་གཞན་ནམས་དང་མཐུན་
 པར་ཁ་སྒོ་ཕན་པའི་སྟེབ་སྟོར།

ཡལ་འདབ་ལྔ་བཅུ་ཙ་གཉིས་པའི། ཚོས་མིན་མང་པའི་བྱལ་སྟོན་ཅེས་
 སོགས་ཀྱང་བ་གཉིས་ཀྱི་སྐད་དོད་ཆད་པ་ཀྱང་བ་གཞན་གཉིས་དང་མཐུན་པར་ཁ་
 སྒོ་ཕན་པའི་སྟེབ་སྟོར། ཡལ་འདབ་དུག་ཅུ་ཙ་དུག་པའི། མཁའ་དང་རལ་
 གྱི་འགྲོགས་པ་ཡི། ཞེས་པའི་སྐད་དོད་ཀྱང་བ་གཅིག་ཆད་པ་ཀྱང་བ་གཞན་
 བསྐྱུ་དང་མཐུན་པར་ཁ་སྒོ་ཕན་པའི་སྟེབ་སྟོར། ཡལ་འདབ་བརྟན་ཅུ་ཙ་
 དགྲ་པའི། རང་གི་བནས་སུ་ས་བདག་དེ། ཞེས་པའི་སྐད་དོད་ཀྱང་བ་
 གཅིག་ཆད། ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་བཞི་པའི། བཏེར་ནི་བརྒྱ་ཡིས་བསྐྱར་
 པ་དེ། ཞེས་པའི་སྐད་དོད་ཀྱང་བ་གཅིག་ཆད་པ་ནམས་འདར་ལོ་ཙ་པའི་ནམ་
 དཔྱོད་ལས་ལེགས་པར་འཕྱོན་ཞིང་།

ཡང་ཡལ་འདབ་གཉིས་པའི། ཁྱེ་ས་སྟོད་དཔལ་གྱི་སྟེས། ཞེས་
 སོགས་ཤོ་ལོ་ག་གཅིག་གི་བྱ་སྐད། ཡལ་འདབ་དུག་པའི་ནང་གི། དེ་ནས་
 བསྐྱུ་པའི་ཁོང་ཁྱེར་བྱི་རྒྱ་རང་བཞིན། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ག་གཅིག་དང་།
 ཡལ་འདབ་ཞེ་བརྒྱད་པའི་ནང་གི། དེ་ཡིས་གསལ་བར་འདི་བཟོད་ཆོ། ཞེས་
 སོགས་ཤོ་ལོ་ག་གཉིས། ཡལ་འདབ་ཅེ་གཉིས་པའི་ནང་གི། ས་ཡི་བདག་
 པོ་ཆངས་པས་བྱིན། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ག་གཉིས་ལ་སྐད་འན་སྤྱད་ཡོད་

བའི་གྲོགས་པམ་ནམས་སྒྲིམ་ཐུན་པར་བྱ་སྟེ་མི་འདུག་པས། ཡལ་འདབ་
 གཉིས་པའི་ཤོ་ལོ་ག་གཅིག་ལྷེ་བུ་སྟོར་དབང་དེ་ཆེ། ཡལ་འདབ་དྲུག་པའི་
 ཤོ་ལོ་ག་གཅིག་ལྷེ་བུ་སྟོར་ཉི་དབང་དེ་ཆེ། ཡལ་འདབ་ཉི་བརྒྱད་པའི་ཤོ་
 ལོ་ག་གཉིས་པེ་སྟོར་ཁ་སྟོར་ཡང་མ། ཡལ་འདབ་དེ་གཉིས་པའི་ཤོ་ལོ་
 ག་གཉིས་པེ་སྟོར་སྟོར་ཀར་བཀའ་སྟོན་མ་དེ་རང་གིས་བྱ་སྟེ་དུ་བརྒྱད་
 ཡལ་འདབ་དྲུག་པའི་ནང་གི། མེ་དང་མཚུངས་པའི་འོད་ལྡན་པ། ཞེས་
 བའི་ཆེས་སྤྱ་བྱ་དཔེར་དེ་ཕྱི་སོགས་ཚོག་ཀར་གཅིག་གི་བྱ་སྟེ་མ་གཏོགས་
 བོད་སྟེ་མི་འདུག་པར། གསལ་པས་དེ་ནམས་བར་བྱལ་བས། ཞེས་བོད་
 སྟེ་དུ་བརྒྱད་ ཡལ་འདབ་དེ་དྲུག་པའི་ནང་གི། དེ་ལ་དུང་གི་ཁ་
 ཞེས་པ། ཁྱི་ཉི་འཛིགས་སྤྱ་བྱ་བ་ཡོད། ཅས་པ་འདི་རྒྱལ་མཚམས་སྤྱ་བྱ་
 དཔེར་བུ་སྤྱ་སོགས་ཚོག་ཀར་གཉིས་ཀྱི་སྟེ་དེ་འདུག་པ་སྟེ་ཤན་ཤན་ཡོད་
 བའི་གྲོགས་པམ་ཚོར་བོད་སྟེ་དུ་མ་བརྒྱད་བར་ས་སྟོར་བཞག་འདུག་ཅིང་།
 ཐམས་ཅད་མཁུན་པ་བཅོང་ཁ་པ་ཆེན་བོད་པུག་དཔེ་སྟེ་ཤན་ཤན་སྟེ་མེད་པ་དེར་
 ཡང་ཚོག་ཀར་གཉིས་པེ་དེ་མི་འདུག་པས། ཡལ་གནས་མཐའ་དག་གང་
 མཐོང་བ། གདོན་མི་ཐ་བར་ནམ་འཛམས་པ། ཞེས་པའི་ཚོག་ཀར་གཉིས་པེ་
 འདི་བྱ་དཔེ་ལས་བོད་སྟེ་དུ་བརྒྱད་ཡོད་པ་སྟེ་ཡང་བྱ་བོད་ཀྱི་ཡི་གེ་ཁྲུངས་
 བཅུན་པའི་རིགས་ཆེད་ན་མཁས་པ་ནམས་ཀྱིས་ལེ་ཆོན་འདི་ནམས་ལ་དག་མི་
 དག་གི་དབྱེད་པ་མཛད་དགོས་ཡོད་ཅིང་། ནམ་དཔྱོད་ཀྱི་ཅལ་དང་ལྡན་པ་ནམས་
 ལ་སྟེ་ཤན་ཤན་ཡོད་པ་འདི་ཆོ་བསྟེན་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བ་འོང་འདུག་པས་པར་དུ་
 བསྐོས་ཤིང་མཆན་བྱ་ནམས་བཞོས་ཚོ་གྲོགས་པམ་རྒྱུ་པོར་སོང་དོགས་པས།
 དུ་ལ་ཁྱོད་དུ་གཡོ་འགྲུལ་མེད་པར་འཛོག་པ་ནམས་ལ་མཆན་གྱི་དགོས་པ་མེད་

ཅིང་། གློ་བྲོས་དང་བཙུན་པར་ཐུན་པ་ནམས་ཀྱིས་མཆན་བྱ་ནམས་སྦྲར་བྱིས་
 ཆོག་པའི་དབང་དུ་བྱས་ཏེ་པར་གྱི་མ་དཔའི་ལྷ་གོན་བྱས་པ་བཞིན་ས་སྤོང་ཕྱག་
 མཛོད་འཕྲིན་ལས་ཀྱི་མཆོས་བཀོད་པས་ཁྲུབ་པར་བྱས་ནས་ཉུས་དག་པ་རབ་
 འབྱམས་པ་དག་འདུན་ཆོས་འཕེལ། ལོ་ཙཱ་བ་ཀྱུན་དགའ་དབང་ཐུན། པར་
 ཡིག་པ་བྱམས་སྤྲིང་པ་ལེགས་ཐུན་སྤོབ་མར་བཅས་པ་བཞི་དང་། པར་མཁན་
 མཁས་པ་ཡོན་བདག་ཚེ་རིང་སོགས་པར་མཁན་ནམས་ཀྱིས་ལྷས་ངག་ཡིད་
 གསུམ་འབད་པས་བསྐྱེམས་ཏེ་བྲོ་མོ་ཞེས་པ་གིང་ཕོ་འབྲུག་ལོ་འི་རྩ་བ་ལྷ་པའི་
 ཆོས་ལྷ་རེས་གཟུང་ཐུར་བྱ་དང་སྐར་མ་གྱལ་གྱི་འབྲུག་སྤྱོད་ཡོད་པའི་ཉིན་དབྱ་
 བཅུགས། གིང་མོ་སྦྱལ་གྱི་ལོ་འི་ཐ་སྐར་གྱི་རྩ་བའི་ཆོས་བཅོལ་ལ་ལེགས་
 པར་གྲུབ་པའི་དགོ་བས་ལྷས་ཅན་མཐུང་དག་ནམ་འདེན་བྱ་རམ་གིང་པ་སྤོབ་པ་
 ལས་གྱི་གནས་སྐབས་ཀྱི་མཛོད་པ་དང་མཚུངས་པར་བསྐྱབས་ཏེ་འབྲས་བྱ་ཆོས་
 གཟུགས་ཀྱི་སྦྱ་མཛོད་དུ་བྱེད་པའི་དགའ་སྟོན་མཆོག་ལ་སྤྱོད་པར་གྱུར་ཅིག།

ཨོ་སྦྱ་པ་དྲི་བ་རྩེ་ཡི་སྦྱ་དུ། དགོ་ལེགས་འཕེལ།

अधिकशततमः पक्षवः ।

तारवारावराधेश्वर-

च्छन्नापरास्तसिताः श्रियः ।

दिव्यभोगसुभगाः सुखोत्सवैः

हृचयन्ति सुकृतं महात्मनाम् ॥ १ ॥

प्रवृद्धधर्मेविभवप्रभावोद्भवदर्शनात् ।

विस्मितं भिक्षुसङ्घातं बभाषे भगवान् पुरा ॥ २ ॥

अप्राप्त रत्नरत्नानमहसोऽप्यन्यजन्मनि ।

बभूवुर्मम साश्चर्याः सुकृतव्यञ्जकः श्रियः ॥ ३ ॥

वज्रवत्याभेधानायां नगर्या मुत्तरापथे ।

वज्रचण्डाभिधो राजा वज्रपाणि रिवाभवत् ॥ ४ ॥

गङ्गाधिपत्ये नगरे मेहं जित्वा महीपतिम् ।

तत्सुतां रोहिणीं नाम स सुधांशुरिवाप्तवान् ॥ ५ ॥

तस्या मजीजनत् पुत्रं स भिषसदृशभम् ।

चित्रं यस्य नाभौ सहजातं व्यराजत ॥ ६ ॥

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་མཐུ་ཡིན། དག་དུ་བསམས་པས་ཉིང་གནས་པ།
 ལྷ་ཡི་རྒྱན་དང་ཡོངས་སྤྱོད་དག། རྩོད་ཁྱེར་པ་ཡིས་ཉམས་ཆོང་བྱར། 7

ཡོངས་སྤྱོད་དགའ་བའི་གོང་བྱ་དེས། གང་ཕྱིར་གོང་ཁྱེར་ཡོངས་བཏང་བ།
 དེ་ཕྱིར་ས་བདག་སྤྲས་དེ་ནི། དགའ་བའི་གོང་བྱ་ཞེས་པར་བྱར། 8

པ་ཡི་མཆུག་དུ་རྒྱལ་སྤྱིད་ཐོབ། བྲགས་པ་རྒྱས་དེས་ཕྱོགས་ནམས་སུ།
 འབྱུང་པོ་ཀུན་ལ་རང་འདོད་ཀྱི། ཡོངས་སྤྱོད་སྤྲན་སྤྲུམ་ཚོགས་པ་བཙན། 9

ཐོན་པོ་ཆོངས་ཆོངས་ཞེས། བྱ་བ་དེ་ལ་ཆགས་བྲལ་བྱར།
 ཡོན་ཏན་ཅན་ལ་སྤང་བ་ནི། བདག་ཉིད་ངན་པའི་རང་བཞིན་ཡིན། 10

དེ་ཡི་ས་མེས་ས་བདག་ནི། ལྷན་པོའི་སྤྱིང་ཡིག་ནམས་ཀྱིས་དེས།
 ཐོན་གྱི་གནོད་པ་བྲན་པ་ཡིས། གཡུལ་ལ་མངོན་པར་ཕྱོགས་པར་བྱས། 11

ཁྱོབ་མཚོག་དུ་རབ་འབར་བ། འཕྲལ་ལ་རྒྱས་ཤིང་གསོད་བཙོན་དེས།
 ཐྱོབས་རབ་རྒྱས་པས་པོ་ཉ་སྤྱིངས། བུ་མོའི་བྱ་ལ་རབ་བཙན་པ། 12

བུ་མོའི་བྱ་ཁྱོད་དགྲ་ཡི་བྱ། བདག་ཉིད་ངན་པ་ཁྱོད་ཀྱི་པས།
 དཀྱིལ་འཁོར་ཉམས་པ་ཁྱོད་བྱས་ནས། བྲགས་པ་བཞིན་དུ་བུ་མོ་ཐོགས། 13

མ་ཉམས་ས་འདི་རང་འདོད་ཀྱིས། སྤྱོད་ཅིག་གལ་དེ་མ་ཡིན་ན།
 རང་ཉིད་ཡོངས་ཁྱོད་མཐུང་འཁོབ་དུ། ཐྱོབས་བའི་མ་གྲོན་དུ་བདག་གིས་བྱ། 14

तस्य पुण्यप्रभावेण सङ्कल्पोपनतः सदा ।
दिव्याभरणवस्त्रान्नभोगोऽभूत् पुरवासिनाम् ॥ ७ ॥

भोगपिण्डैः प्रियै स्तेन यस्मात् सम्पूरितं पुरम् ।
स तस्मात् प्रियपिण्डाख्यः श्लापते रभवत् सुतः ॥ ८ ॥

पितुरंते समं प्राप्तराज्यः प्राज्ययशा दिशाम् ।
दिदेश सर्व्वभूतानां स्वच्छन्दां भोगसम्पदम् ॥ ९ ॥

दुर्मति दुर्मति नाम मन्त्रौ तस्य विरक्तताम् ।
प्रययौ गुणविदेषः स्वभावो हि दुरात्मनाम् ॥ १० ॥

मेहं मातामहं तस्य गूढलेखैः स भूपतिम् ।
पूर्वापकारस्मृत्येव चकार समरोन्मुखम् ॥ ११ ॥

स दूतैः सहसोद्भूतमन्युः प्रज्वलितः परम् ।
सन्दिदेश बलोत्सेकात् दौहित्रनिधनोद्यतः ॥ १२ ॥

दौहित्रः शत्रुपुत्र स्वं त्वत्प्रिया मदनात्मना ।
मण्डलं खण्डतां नीत्वा हृता कीर्त्तिरिवात्मजा ॥ १३ ॥

आच्छिन्ना मुर्व्वरी मेतां प्रयच्छस्वेच्छया न चेत् ।
स्वयमेत्य करोमि त्वां प्रत्यस्तशरणातिथिम् ॥ १४ ॥

མ་མེས་ཀྱིས་ནི་རབ་བསྟན་པ། དེ་དག་ཐོས་ནས་ས་ཡི་བདག།
སྒྲིམ་པོ་སྒྲག་ལ་སྒྲིང་ཇི་བས། དེ་ལ་དང་བར་བྱེད་ལ་སོང་། 15

དམག་དབུང་རིང་ཞིང་གཡུལ་གྱི་ནི། སྤུམས་ལ་ཆས་དེས་བྱ་དག་གིས།
གང་ལྟའི་འགྲམ་ན་གནས་པ་ཡི། མ་མེས་གོང་ཁྱེར་དག་ཏུ་ཕྱིན། 16

སྒྲོན་པོ་གཡོག་སྒྲེ་དང་བཅས་པ། དེ་ཡི་ཀུན་དོག་ཅེ་དགའ་ཡིས།
ལྷ་ཡི་རྩམ་ནི་རབ་འབྱུངས་པ། ས་བདག་རྒྱན་པོས་མཐོང་བྱུང་ནས། 17

འདི་ནི་ལྷ་ཞེས་ངས་བྱས་ཏེ། རང་ཉིད་དེ་ཡིས་དྲུང་སོང་ནས།
མཆི་མ་རྒྱ་ཅིང་མགྲིན་པར་བརྒྱང་། དེ་ཅེན་ཀུན་གྱིས་རབ་ཏུ་མཆོད། 18

དེ་ཡི་གྲས་པས་མཆོད་པ་དེས། རང་གི་གོང་ཁྱེར་ཕྱིན་ནས་ནི།
འཇམ་གླིང་སྒྲེ་པོ་ལྷ་ཡི་ནི། ཡོངས་སྒྲོད་རབ་རྒྱས་ལྷག་པར་བསྐྱབས། 19

དེ་སྒྲོད་ཕུན་ཚོགས་ལ་མཆོད་ཏེ། དག་སྒྲོང་གིས་དེས་རྒྱལ་བ་ནི།
ཀུན་མཁྱེན་གྱིས་ཀྱང་དེ་དག་ལ། དེ་ཡི་ཕུན་ཚོགས་རྒྱ་མཚན་གསུངས། 20

བ་ར་ཆ་སིར་སྒྲི་གཞན་དེ། བས་ཟེ་ཙུ་བ་ཅན་ཞེས་བྱུང་།
དེ་ཡི་ནད་ཀྱིས་གཟེར་བ་ཡིས། རང་སངས་རྒྱས་ལ་སྒྲན་དག་ནི། 21

བསོམ་པའི་མཚམས་ལ་བྱག་པར་བྱས། གདུང་བ་གང་ལ་གདུགས་ཀྱང་བརྒྱང་།
བསོད་ནམས་དེས་རྒྱལ་གདུགས་ཅན་དེ། ལྷ་ཡི་ཡོངས་སྒྲོད་སྒྲོད་ཏུ་བྱུང། 22

मातामहेन सन्दिष्ट मेतदाकर्ण्य भूपतिः ।
जनसङ्घकारुण्यात् तं प्रसादयितुं ययौ ॥ १५ ॥

सन्धिविग्रहसन्नद्धः स नौभिर्दूरसैनिकः ।
मातामहपुरं प्राप गङ्गापुलिनरन्ध्रतः ॥ १६ ॥

सामात्यमृत्यवर्गस्य तस्य सङ्कल्पलीलया ।
उद्धूतं दिव्य माहारं दृष्ट्वा मेरुर्महोपतिः ॥ १७ ॥

देवोऽयमिति तं मत्वा स्वयं गत्वा तदन्तिकम् ।
कण्ठग्रहोच्छलद्वाघः सर्व्वरत्नैरपूजयत् ॥ १८ ॥

प्रणयान्मानितस्तेन स गत्वा नगरौ निजाम् ।
दिव्यभोगोद्भवोदग्रं जम्बुद्वीपजनं व्यधात् ॥ १९ ॥

तच्चरितं जिनः पृष्टो भिक्षुभिः सम्पदं प्रति ।
सर्व्वज्ञोऽप्यवदत्तेषु तस्य सम्पत्तिकारणम् ॥ २० ॥

वाराणस्यां स विप्रोऽभून्मूलिकाख्योऽन्यजन्मनि ।
तेन प्रत्येकबुद्धस्य रोगग्लानस्य भेषजम् ॥ २१ ॥

स्वास्थ्यवधिं कृतं चिच्छच्छ च धृतमातपे ।
तत्पुण्याच्छचवान् राजा सोऽभूद्दिव्योपभोगभाक् ॥ २२ ॥

ང་ནི་དགའ་བའི་གོང་བྱ་དེ། རྫོང་ན་དེ་ཡང་ལྷས་བྱིན་ནོ།
 ཞེས་པ་བཙམ་ལྷན་གྱི་གསུངས་པ། ཐོས་ནས་དག་སློང་ཡ་མཚན་གྱུར། 23

ཀྲུམ་གང་ཞིག་ཡོན་དན་འཛོན་དང་འབྱོར་བའི་མཐུ་དང་ནི།
 ལྷ་ཡི་ཉི་བར་ཡོངས་སློད་སྐལ་བཟང་སྲིད་པའི་བདག་པོ་དང་།
 ཡིད་དྲུ་གནས་ཤིང་ལྷུག་པར་གྱུར་བའི་གཏུང་པར་རྒྱང་བ་དག།
 སློབ་ཅིང་ཡོངས་སུ་འདོན་པ་དེ་དག་བསོད་ནམས་ནམ་འཕྲུལ་ཡིན། 24

ཞེས་པ་དག་བའི་དབང་པོའི་བྱས་པའི་བྱང་རྒྱལ་སེམས་དཔའི་དྲོགས་པ་བརྗོད་
 པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་དགའ་བའི་གོང་བྱའི་དྲོགས་པ་
 བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་ལྷ་བརྒྱ་ཅ་གསུམ་པའོ།

प्रियपिण्डोऽहमेवासौ देवदत्तश्च दुर्मतिः ।
श्रुत्वेत्युक्तं भगवता भिक्षुवो विस्मयं ययुः ॥ २३ ॥

यद्विस्मयावहमहो विभवप्रभाव-
दिव्योपभोगसुभगं भुवनाधिपत्यम् ।
दौर्धामयाश्रयघनव्यसनावसन्न-
संवाहनोद्धरणपुण्यविजृम्भितं तत् ॥ २४ ॥

इति हेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
प्रियपिण्डावदानं अधिकशततमः पञ्चवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱུ་ཙུ་བཞི་པ།

ལེགས་པའི་ལམ་ལ་ཡིད་ལ་རེ་བ་རབ་རྒྱས་བྱུང་བྱུར་ཅིག།
དམ་བའི་ལེགས་བྱས་ཀྱི་མེད་འཇུག་ངོགས་གཙང་མ་བསྐྱགས་པར་འོས།
འཇིགས་བྱང་འཁོར་བའི་ཚུ་མིན་འབྱུང་གནས་དག་གི་ཟམ་སྟེགས་བྱུར།
དམ་བའི་གྲོགས་ཉིད་དག་བ་སྟོ་བའི་རང་བཞིན་པ་ཉ་ཡིན།། 1

མཉན་དུ་ཡོད་པ་དག་དུ་སྟོན། བྱིས་བདག་པ་རྣམས་པའི་བྱ།
ངང་པ་ཞེས་བྱ་བཅོམ་ལྷན་གྱིས། འབད་པས་དག་བཅོམ་གནས་ལ་ནི།། 2

རབ་དང་ཀྱི་མེད་སྟོང་ཆེ་ཡི། གཟིགས་པ་བདུད་ཅིས་བརྒྱང་མཐོང་ནས།
རྗེས་འཇོན་བཙན་པས་བྲེལ་འདི་ལ། དག་སྟོང་ནམས་ཀྱིས་རབ་གསལ་པ།། 3

བཅོམ་ལྷན་རིགས་ཀྱི་བྱ་འདི་ནི། བག་ཆགས་ལྷགས་དག་གིས་ལྷུལ།
དན་པ་མ་ཞི་རབ་བྱུང་ཡང་། བྱིས་ལ་མཛོན་པ་སྟོགས་པར་འབྱུར།། 4

དེ་ནི་རབ་འབད་བཅོམ་ལྷན་གྱིས། འདུལ་བ་དག་ལ་ནམ་པར་སྦྱར།
ཀྱི་མ་རྗེས་བརྒྱང་ཆེན་པོ་ཡིས། ཀྱུན་མཛོངས་དག་དང་བྲེལ་བར་མཛོད།། 5

དེ་སྐད་དག་སྟོང་ལ་མཚན་ཞིང་། དགའ་བའི་བདུད་ཅིས་བྲན་པས་བྱས།
གྲུས་ལ་མཉེས་གཤེན་བཅོམ་ལྷན་འདས། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་དེར་
གསུངས་པ།། 6

चतुरधिकशततमः पञ्चवः ।

सन्मार्गसंमृतमनोरथसिद्धिस्ततः
स्नायः सतां सुकृतानेर्मलतैर्यूपतः ।
संसारघोरमकर करसेतुभूतः
सत्सङ्ग एव शुभसर्गनिसर्गहेतुः ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां कमलाख्यस्य पुत्रं गृहपतेः पुग ।
हंसाभिधं भगवता यत्नेनाहूतपदे धृतम् ॥ २ ॥

दृष्ट्वा प्रसादविशदैः करुणालोकनामृतैः ।
अनुग्रहाग्रहव्यग्रं त मभाषन्त भिक्षवः ॥ ३ ॥

भगवन् कुलपुत्रोऽयं प्रव्रज्यापि गृहीन्मुखः ।
बभूव वासनाशेषदशान्तविषयस्मृतिः ॥ ४ ॥

स प्रयत्नेन भवता विनयं विनियोजितः ।
अहो महानुग्रहेण संमोहरहितः कृतः ॥ ५ ॥

उक्ते हर्षामृतामिक्तै विस्मितैरिति भिक्षुभिः ।
तानभाषत सर्व्वज्ञो भगवान् भक्तवत्सलः ॥ ६ ॥

སྒོན་ཡང་བདག་གིས་དག་བ་ལ། འདི་ནི་འབད་ནས་ནས་པར་བཀོད།
 སྒོན་འདི་དཀའ་ཐུབ་ནགས་སྤྱི། ཐུབ་པ་བདུལ་ཞུགས་བཟང་ཞེས་གྱུར། 7

དེ་དུས་དེ་ཡི་གནས་སྤྱི་བདག། རི་བོང་གསལ་བར་སྤྲུའུ་བ།
 དེ་ཡི་གནས་ལ་ཡིད་གཙུགས་སྤྲེས། མཛེད་བ་དང་ཐུན་དག་གནས་གྱུར། 8

དེ་ནས་ཆར་མེད་ཀྱིས་བཅོས་སྟེ། ཙ་བ་འབྲས་བྱ་ཚུ་བསྐྱམས་ཚོ།
 ཀགས་སྤྱི་ཡིད་བྱུང་ཐུབ་པ་དེ། གྲོང་མཐར་འགོ་བར་འདོད་པར་གྱུར། 9

བདག་གིས་གྲས་བས་དེ་ལ་སྤྲེས། དམ་པ་བྱོད་ནི་ནས་པར་མཁས།
 དཀའ་ཐུབ་ཞོར་ཅན་དཀའ་ཐུབ་ཀྱི། ཀགས་ནི་ཡོངས་བཏང་ཅི་ལྟར་རིགས། 10

ནས་མང་བལ་བའི་བྱ་ངན་དུ། བྱིང་བའི་སྤྱི་པོས་གང་བའི་བྱིས།
 མོངས་པའི་གདོན་གྱི་ཉན་མོངས་ཀྱིས། བཟུང་བར་གྱུར་པ་གྲོང་གི་ས། 11

བྱད་མེད་ལྷགས་སྒྲོག་སྤྱི་ཅོར་བཟོད་དཀའ་བྱ་ཡི་ཞགས་པ་དང་།
 གཡོག་འཁོར་གྱིས་དཀྱིགས་བདན་པའི་གཉེན་གྱི་བྱ་བ་དང་།
 མི་བསྐྱན་ཚོགས་པའི་ནད་དང་སྒོ་ངན་གྱིས་བཅིངས་སུན་ཆེན་ཅན།
 བཏང་བའི་བྱིས་ལ་སྒོ་ཐུན་སྤྱི་ཞིག་སྤྲེས་ཡང་རིག་པར་བྱེད། 12

སྤྲེས་ཚོགས་འབྲལ་བའི་བྱ་ངན་སྤྱི་པོས་ཡང་ཡང་སྒོངས་པ་སྤྱིད་པར་བྱེད།
 ཞོར་ནི་ལན་ཚུ་དེ་ཟས་ནས་དག་གིས་ཤེད་པ་མཚོག་དུ་ཡོངས་སྤྲེས།

पूर्वमप्येः कुशलं मया यत्नान्निषेवितः ।
तपोवने मुनि रसौ सुव्रताख्यः पुराभवत् ॥ ७ ॥

तस्मिन् काले स्फुटालापः शशकोऽहं तदाश्रमे ।
तत्कथाजातविश्रम्भः प्रीतिमानं सं सदा ॥ ८ ॥

अथावृष्टिहते काले शुष्कमूलफलोदके ।
सोऽभून्मु निर्वनोदेगाद् ग्रामान्तगमनोन्मुखः ॥ ९ ॥

स मया प्रणयेनोक्तः साधो तव विपश्चितः ।
तपोवनपरित्यगः कथं युक्तं स्तपोधन ॥ १० ॥

वियोगविविधोदेगात्तस्मिन् सङ्कुलाः ।
गृहमोहग्रहायाससंग्रहा ग्रामभूमयः ॥ ११ ॥

स्त्रीशृङ्खलामुखर-दुःसहपुचपाश-
मृत्याकुला निविडबान्धवबन्धजालम् ।
त्यक्तं पुनः स्पृशति कः खलसङ्घघोरम्
धौमान् गृहं कुमतिबन्धमहान्धकारम् ॥ १२ ॥

विदधति मुहुर् मोहं गच्छाद्वेगोपपन्नः शुचो
द्रविणलवणाहारैः स्तृष्णा परं पारिवर्तेते ।

མི་བཟད་ཡལ་ལ་ཆགས་པ་གོམས་པས་སེམས་ནི་སྒྲན་པར་བྱས་གུར་པ།
 ཉོན་མོངས་ཞིང་གི་བྱིས་ན་གནས་པ་རྣམས་ཀྱིས་དགེ་བ་ཟད་པར་འགྱུར། 13

སྒྲུ་བོ་མེད་པའི་ནགས་སུ་ཞི་བའི་ཁྱད་པར་དག་གིས་ཆོས་པ་རྣམས།
 ཡལ་གྱི་ཡོངས་སྒྲོད་ལ་ཆགས་ཆང་གིས་སྒྲོ་གྲོས་སྒྲོས་ཤིང་གཡོ་མི་འགྱུར།
 མཛེལ་བོ་དང་བྲལ་དུ་བ་རྒྱས་པས་མིག་ནི་མཆི་མས་འབྱུགས་མི་འགྱུར།
 བཟིར་དང་འཐབ་མོ་སྒྲོ་དང་བཀྱང་བའི་ཆོགས་རྣམས་དག་གིས་སྒོག་མི་འགྱུར། 14

ནགས་ལས་ཡིད་ཕུང་གོང་ལ་ཆགས། གོང་ལས་ཡིད་ཕུང་ནགས་ཚལ་དམ།
 སྒྲེས་བྱ་རྣམས་ནི་རབ་ཞི་ལས། ཕྱིར་ཕྱོགས་ཞར་ལ་འབྱུང་བ་ཡིན། 15

གོང་གི་དུལ་བའི་གཡོན་ལ་བྱོད། དུས་མིན་སྒྲོ་གྲོས་ཡོངས་མ་བྱེད།
 གོང་དག་འགྲོགས་པས་ཡལ་ལ་ནི། ཆགས་རྣམས་ཐོག་མ་ཉིད་འཆིང་། 16

དུས་ཀྱི་འདི་ཉིད་དུ་ནི་བྱོད། འབྲས་བུ་ཐོབ་པ་འབྱུང་བ་འགྱུར།
 བདག་གི་ཤ་ནི་དག་པ་ཡིས། ད་ནི་སྒྲོག་གི་རྩེངས་དག་མཛེད། 17

ཅེས་པ་བཟོད་ནས་བདག་གི་ནི། ཉེ་བའི་མེ་ལ་རང་ཉིད་མཆོངས།
 དེས་ཀྱང་ཐུར་དུ་རབ་སྒྲངས་ནས། ཡོངས་སུ་འཁྱུད་དེ་བདག་ལ་སྤྲུམ། 18

བཟུ་ལུས་ས་དྲག་བོའི་འགལ་བ་འདི། བྱོད་ནི་ཅི་ཡི་སྤྲད་དུ་བྱེད།
 ནགས་འདི་ལས་ནི་བདག་མི་འགྲོ། བྱོད་མཚུངས་མཛེལ་བོ་ག་ལས་རྟེན། 19

विषमावषयस्ते ाभ्यासैर्जङ्गीकृतचेतसां
ब्रजति कुशलं क्लेशक्षेत्रे क्षये वसतां क्षयम् ॥ १३ ॥

न धौर्मदविघूर्णिता विषयभोगरागासवैः
न वाष्पकलिलादृशः प्रियादृशे गधूमोद्गमैः ।
न दाहनिवहव्यथाः कलहकोपतापोद्भवैः
भवन्ति विजने वने शमविशेषसन्तोषिणाम् ॥ १४ ॥

ग्रामस्पृहा वनोद्वेगाद् ग्रामोद्वेगादनस्पृतिः ।
पुंसां प्रशमवैमुख्यात् प्रसङ्गेनैव जायते ॥ १५ ॥

ग्रामे नियमवामे त्वं मा कामेन मतिं कृथाः ।
प्रागेव विषयस्त्रिगुणान् बभ्राति ग्रामसङ्गतिः ॥ १६ ॥

इद्वैव तव कालेन फललाभो भविष्यति ।
शुद्धैः सम्प्रति मन्मांसैः क्रियतां प्राणधारणम् ॥ १७ ॥

इत्युक्त्वा हंस मासन्ने वज्रौ निपतितः स्वयम् ।
स च तूर्णं समुत्क्षिप्य परिषृज्य जगाद माम् ॥ १८ ॥

किमेतत् साहसं तीव्रं विरुद्धं भवता कृतम् ।
न गच्छामि वनादस्मात् त्वत्प्रीतिं र्लभ्यते कुतः ॥ १९ ॥

དེ་ཡི་གྲུ་པ་ས་དེ་བཞི་ཅེང་། བདག་གིས་མཁའ་ལ་བལྟས་པའི་ཚོ།
འབྲུལ་ལ་ཆར་ནི་རབ་བབས་པ། གང་གི་ས་གཞི་འབྲས་བཅས་གྱུར་༥ 20

དེ་ནས་གྲུ་པ་ཅས་ཐུབ་པ་དེས། མངོན་པར་ཤེས་པ་ལྟ་བུ་ནས།
བདག་ལ་སྦྱས་པ་དག་པ་ཡི། སྦྱིང་སྦྱོབས་འདི་ཡིས་ཁྱེད་ཅེ་བཞི་དྲེང་༥ 21

ཅས་པ་དེ་ཡིས་གྲུ་པ་ས་རྟིས། དེ་ནས་བདག་གིས་དེ་ལ་སྦྱས།
བདག་ནི་སྦྱོད་པ་འདི་དག་གིས། ཡང་དག་ཞེས་པའི་བྱང་ཆུབ་འདོད་༥ 22

སྦྱི་བ་གཞན་ལ་འགྲོ་བ་ནསས། བསྐྱལ་སྦྱད་རྒྱལ་བར་བདག་གྱུར་ཅིག།
ཅས་བཞི་དེ་ཡིས་བདག་ལ་སྦྱས། ཁྱེད་ནི་དེ་བཞི་ན་གཤེགས་པར་འགྱུར་༥ 23

གང་ཚོ་ཡང་དག་ཞེས་སངས་རྒྱས། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པར་ཁྱེད་གྱུར་པ།
དེ་ཚོ་བདག་གི་ལྷས་གཞན་ནི། ཁྱེད་ཀྱི་ཇིས་སྦྱ་གཟུང་བར་བྱ༥ 24

དས་པ་དེ་ཡི་ཚོག་འདི་ནི། མཛེའ་བས་བདག་གིས་ཁ་ཡིས་སྤངས།
རི་བོང་དེང་སྦྱི་བ་འདིར། སངས་རྒྱས་ཉིད་ནི་ཡང་དག་ཐོབ༥ 25

ཁྱིས་བདག་གྱུ་ནི་ངང་པ་འདི། ཐུབ་པ་བདུལ་ཞུགས་བཟང་ཞེས་པ།
དེ་ཡི་ན་སྦྱོན་གྱི་རབ་འབད་ནི། དེ་ནས་བདག་གིས་དག་ལ་བཞེད་༥ 26

དེ་ལྟར་གྲུ་པ་ལ་མཉེས་གཤེན་པ། ཐམས་ཅད་གཞིགས་པ་རྒྱལ་བ་ཡིས།
རང་གི་སྦྱོན་བྱང་གསུངས་པ་དག། ཐོས་ནས་དེ་དག་ལ་མཚན་གྱུར་༥ 27

प्रणयादिति तेनोक्ते व्योम्नि चाल्लोकिते मया ।
पपात दृष्टिः सहसा सफला भू रभूद् यया ॥ २० ॥

पञ्चाभिन्नत्व मासाद्य स ततः सादरो मुनिः ।
मा मूचे शुद्धसत्त्वेन किमनेन महौयसे ॥ २१ ॥

प्रणयादिति तेनाहं पृष्ट स्त मवदं ततः ।
जनेन चरितं नाहं सम्यक्सम्बोधि मर्थये ॥ २२ ॥

सन्तारणाय जगतां जिनः स्या मन्यजन्मनि ।
मयेत्युक्ते स मा माह भविष्यसि तथागतः ॥ २३ ॥

यदा तु सम्यक्सम्बुद्धः सर्वज्ञ स्त्वं भविष्यसि ।
तदा ममान्यदेहस्य कर्त्तव्योऽनुग्रह स्वया ॥ २४ ॥

एतत्तस्य वचः साधोः स्नेहादङ्गीकृतं मया ।
संप्राप्तः शशकः सोऽहं मस्मिन् जन्मनि बुद्धताम् ॥

सुव्रताख्यो मुनिः सोऽयं हंसो गृहपतेः सुतः ।
पूर्वस्मृत्यैव यत्नेन प्रापितः कुशलं मया ॥ २६ ॥

प्रपन्नवत्सलेनेति कथितं सर्वदर्शिना ।
जिनेन निजदृष्टान्तं श्रुत्वा ते विस्मयं ययुः ॥ २७ ॥

རྩ་མཁན་བཞི་ནུ་མ་ཚང་མེད་པའི་འབྲས།
 སྦྱོང་བྱེད་དག་པའི་སྦྱོང་པས་འདི་ན་གནས།
 ཉིན་མོའི་བདག་དང་ཡོངས་འདྲིས་བཏང་གུར་པ།
 བསེལ་ཟེར་མཛོས་པའི་དབལ་ནི་མཚུངས་མེད་བཞིན།

28

ཞེས་བ་དག་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྟེན་
 པ་དཔག་བསམ་གྱི་འགྲི་གིང་ལས་རི་བོང་གི་དོགས་པ་བརྟེན་པའི་
 ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱ་ཙུ་བཞི་པའོ།

अविकल्पफलप्रसवः

शुभचरितैः सहवासः ।

दिनपतिपरिचयनिचितरुचेः

श्रौरसमा हिमभासः ॥ २८ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
शशकावदानं चतुरधिकशततमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་ཙ་ལྔ་པ།

ལྷེ་གཉིས་གང་ཞིག་ཁྲིས་བས་ཀུན་སྒྲོད་གཙང་མ་ནམས་ལ་ནི།
རྒྱན་གྱིས་སྒྲོན་བཟོད་མི་བཟད་དུག་ནི་རབ་དུ་སྒྲོ་བྱེད་པ།
སྒྲིག་དཔོན་ཡོངས་སུ་གདུང་བ་བྱུང་མས་གཟིར་བ་དེ་དག་ནི།
མི་བཟད་འདོད་བྱ་མིན་པའི་རབ་རིམ་ཁྲུང་དུ་འཇུག་པར་འགྱུར། 1

ཁ་ཆེར་རི་ཡི་གནས་སུ་ནི། རི་བ་ཏ་ཀ་ཞེས་བ་སྒྲོན།
འབྱུང་པོ་ཀུན་ལ་བཅེ་བར་གནས། དག་སྒྲོང་བདུལ་ཞུགས་གཙང་བ་བྱུང་། 2

ནམ་ཞིག་དེ་ཡི་བྱམ་ནང་དུ། ཤིང་ཤུན་ཅུར་སྒྲིག་དག་གི་ནི།
ནགས་ཚལ་དཔེན་པའི་ཕྱོགས་སུ་ནི། ཚོས་གོས་ཁ་ནི་བསྐྱར་བ་བྱས། 3

སྐབས་དེར་དུས་མའི་ཤུ་ཉམས། བྲམ་ཟེ་ཕྱ་མ་ཅན་ཞེས་པ།
སྒྲེ་བོ་བ་སྤང་བ་བར་ནི། དོགས་བ་དང་ལྷན་འཛོལ་དུ་འོངས། 4

དེ་ཡི་རི་ལ་རིང་པོ་ནས། ཚོས་གོས་ཚོས་ཁ་འཛོད་པ་ཡི།
མེ་ལས་སྒྲིས་པའི་དུ་བ་དག། མཐོང་ནས་ཤུ་བཅོས་པར་བསམས། 5

དེ་ནས་མཚོན་ཆ་ལག་ནམས་དང་། ལྷན་ཅིག་གཉིས་སྒྲིས་རི་ལ་འཛོགས།
དག་སྒྲོང་རི་བ་ཏ་ལ་ནི། མངོན་ཕྱོགས་དུལ་བས་རབ་བྱིས་པ། 6

पञ्चाधिकशततमः पल्लपः ।

क्रौर्येण ये द्विरसनाः शुचिचेष्टितानां
मिथ्यापवादविषयं विष मुत्सृजन्ति ।
ते पापशापपरितापपरम्परार्त्ताः
तौब्रव्यलीकतिमिरं विवरं विशन्ति ॥ १ ॥

पुरा रैवतको नाम काश्मीरेषु शुचिव्रतः ।
भिक्षुः शैलविहारेऽभूत् सर्वभूतदयाश्रयः ॥ २ ॥

तरुत्वचः कषायेन स कदाचिद् घटान्तरे ।
विविक्तकाननोद्देशे चक्रे चीवररञ्जनम् ॥ ३ ॥

अचान्तरे धेनुवत्सान् नष्टानन्वेष्टु माययौ ।
ब्राह्मणः पिशुनो नाम गोभक्ष्यजनशङ्कितः ॥ ४ ॥

स दूराच्चौवरकायपाके वह्निमुज्जतम् ।
पर्वते धूम मालोक्य वत्सपाक ममन्यत ॥ ५ ॥

ततः शैलं समारुह्य सहितः शस्त्रपाणिभिः ।
अभ्येत्य रैवतं भिक्षुं पप्रच्छ विनयाद्विजः ॥ ६ ॥

འཕགས་པ་འདི་དག་ཅི་ཞིག་མཛད། ཅས་པ་དེ་ཡིས་གྲས་པས་རྒྱུས།

བཟང་པོ་འདི་ནི་གོས་འཛོད་ཅས། རི་བ་དྲ་ཡིས་དེ་ལ་སྦྱས།

7

གནས་སྐབས་དེར་ནི་སྒྲིན་མེད་ཀྱི། དེ་ཡི་ལས་ཀྱི་ནས་སྒྲིན་གྱིས།

འཛོད་པ་དེ་ནི་བ་ལང་གི། ཤ་བྲག་ཆུ་དང་བཅས་པར་གྱུར།

8

སྦྱབ་བྱེད་འབྲུགས་པར་གྱུར་བ་ན། བདེ་བ་སྦྱག་བསྐྱེད་ཉིད་འགྱུར་ཞིང་།

དཀར་པོ་དག་ཀྱང་ནག་པོར་འགྱུར། ཆོས་ཀྱང་ཆོས་མིན་ཉིད་ཀྱི་འགྱུར།

9

རྒྱལ་གྱི་སྒྲིག་པ་གསལ་བྱེད་དང་། སྦྱོལ་བྱེད་དང་གནས་ནས་སྦྱང་།

འདི་དག་བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པ། ཡོངས་སྒྲིན་མཚན་ཉིད་མངོན་སུམ་ཡིན།

10

སྦྱོལ་བྱེད་ནས་ཀྱི་ཉིས་བྱས་སྒྲིན་བསྐྱེད་སྦྱོལ་བ་དེ་དུས་སྦྱིན།

སྦྱོལ་ནས་པར་བྱེད་ཀྱིས་ཤིང་ཡོན་དན་དག་ནི་ཉམས་པར་འགྱུར།

བྱ་བ་ཕྱིན་ཅི་ཡོག་འགྱུར་སྒྲོ་བྱོས་ནས་པར་བསྐྱེད་པར་འགྱུར།

མངོན་པར་འཛོམས་པ་ཆེན་པོས་ངེས་པར་སྦྱ་དང་སྦྱ་མི་ལྟུང་།

.11

འགལ་བའི་ཤ་ཡི་རྒྱུ་དང་ནི། བྲག་གིས་ཀྱང་ནི་བསྐྱོས་པ་ཡི།

བྲམ་ཟེ་དེ་ཡིས་བྱས་པར་ནི། ཆོས་གོས་ཤ་ཉིད་གྱུར་པར་བརྟམ།

12

སྦྱོན་ནི་མངོན་སུམ་མཐོང་གྱུར་ནས། བྱོ་བའི་ནས་འགྱུར་དབྱིབས་ལྡན་ཞིག།

མི་བཟན་སྒྲིག་པས་འདར་བ་དེས། སྦྱོད་ཅིང་དེ་ལ་རབ་སྦྱས་པ།

13

किमेतदार्थं क्रियते पृष्ट स्तेनेति गौरवात् ।
तत्र चौवररागोऽयमिति तं रैवतोऽब्रवीत् ॥ ७ ॥

अस्मिन्नवसरे तस्य पूर्वकर्मविपाकतः ।
गोमांसरक्तसलिलः स पाकः समपद्यत ॥ ८ ॥

सुखं दुःखत्वं मायाति शुक्लमप्येति कालताम् ।
विधौ विधुरतां याते धर्मोऽप्यायात्यधर्मताम् ॥ ९ ॥

मिथ्यापापप्रकटनं जनकोपः पदच्युतिः ।
अपुण्यपरिपाकाणामेतत् प्रत्यक्षलक्षणम् ॥ १० ॥

दोषः समुन्मिषति यात्यगुणः प्रकाशम्
कार्यं विपर्ययमुपैति विशीर्यते धीः ।
पुंसां पुराविहितदुष्कृतपाककाले
के के न नाम निपतन्ति महाभिघाताः ॥ ११ ॥

विरुद्धामिषगन्धेन रुधिरेण च शङ्कितः ।
सोऽपश्यद्वाह्मणः कुम्भे चौवरं मांसतां गतम् ॥ १२ ॥

प्रत्यक्षं दोष मालोक्य स क्रोधविकृताननः ।
त मभाषत निर्भर्त्य तौब्रवैशसकम्पितः ॥ १३ ॥

ཀྱེ་མ་དམ་པའི་ཀྱན་སྦྱོད་ལྷན། མི་མེད་ནགས་སྤྱ་གནས་པ་འདི།
གང་གི་ལས་ནི་འདི་འདྲ་བ། འདིར་ནི་སྤྱ་ཡང་མཐོང་བ་མེད། 14

རབ་དྲ་བྱུང་བས་ལུས་བརྒྱུར་ཅིང་། བྱ་བ་ཤྲོ་སྦྱོ་བོར་འོས།
སྤྱི་པ་བརྒྱབས་པའི་རྒྱན་གྱིས་ནི། བདུལ་བྱགས་ནི་ཉིད་སྤྱ་ཡིས་ཤེས། 15

ཞེས་དེས་སྦྱོར་བཅས་བརྟེན་པའི་ཚོ། རི་བ་དྲ་ཡིས་རབ་བསམས་པ།
སྦྱོན་ནི་མཛོན་སྤྱམ་མཚོན་འདི་ལ། ལན་མེད་བདག་ནི་ཅི་ཞིག་སྤྱ། 16

བདག་གི་འདི་ནི་ལྷས་བཅོམ་ཞེས། བརྟེན་ཀྱང་སྤྱ་ཞིག་བདེན་པར་འཛིན།
མཛོན་སྤྱམ་གསང་བའི་སྦྱོ་བོ་ནི། བཞད་གད་དག་གི་གནས་སྤྱ་གྱུར། 17

མི་སྤྱ་འབའ་ཞིག་ལ་བརྟེན་ཏེ། ཉེ་བར་གནས་པ་ཀྱན་བརྟེན་བྱ།
བདག་ལ་བཅོམ་སྤྱ་མེད་པ་འདི། རྩ་ལས་མེ་ནི་རབ་དྲ་འབྱུངས། 18

སྦྱོན་ལ་ཡོན་ཏན་སྤྱལ་བྱུང་སྤྱར་དྲུ་ཡོན་ཏན་དག་ལ་སྦྱོན།
བདུད་ཅིདི་གནས་ལ་དུག་དང་དུག་ལ་ཡང་ནི་བདུད་ཅི་ལྟེ།
ངེས་པར་སྦྱོང་བྱ་དུས་ནི་མིག་འཕྱུལ་བྱེད་པའི་བྱད་མེད་འདི།
དག་དྲུ་མད་བྱུང་རང་བཞིན་ཉིད་ནི་རབ་དྲུ་སྦོན་པར་བྱེད། 19

ཅས་སེམས་དེ་ནི་མི་སྤྱ་བས། གཉིས་སྦྱིས་ལྷག་པར་ཁྲོས་གྱུར་དེ།
སྤྱི་པ་བཞེད་དུ་སྦྱོམ་པ་ཡི། དབྱུག་པ་མགོ་ལ་ཡང་དག་བསྐྱུན། 20

अहो वत सदाचारः स्थितोऽयं विजने वने ।
यस्येदृशानि कर्माणि न कश्चिदिह पश्यति ॥ १४ ॥

प्रव्रज्यारञ्जितः कायः क्रिया म्लेच्छजनोचिता ।
जानाति च्छन्नपापानां कः कूटव्रतशान्तताम् ॥ १५ ॥

इत्युक्ते तेन साक्षेपं रैवतः समचिन्तयत् ।
दोषे प्रत्यक्षलक्ष्येऽस्मिन् किं ब्रवीमि निरुत्तरः ॥ १६ ॥

मम दैवोपघातोऽय मित्युक्ते कोऽनुमन्यते ।
हास्यायतनता मेति प्रत्यक्षापह्वी जनः ॥ १७ ॥

उपस्थितं सहं सर्व्वं मौनं मालम्ब्य केवलम् ।
अयं मे निष्प्रतीकारः सलिलादग्निरुत्थितः ॥ १८ ॥

दोषे गुणातिशय माशु गुणेऽपि दोषं
पौयूषधाम्नि विष मप्यमृतं विषे च ।
सन्दर्शयत्यनिश मद्भुतरूपमेव
कालेन्द्रजालिकबधू भवितव्यतेयम् ॥ १९ ॥

इति चिन्तयत स्तस्य मौनात् क्रुद्धोऽधिकं द्विजः ।
मूर्द्ध्नि पापमिव स्थूलं लगुडं समपातयत् ॥ २० ॥

ཁྲག་གིས་བསྐྱོས་དེ་སྒྲིན་སྒྲིས་དེ། བཅོངས་ནས་ས་བདག་མདུན་སར་བྲིད།
དེ་བཞིན་ག་དང་བཅས་པ་བསྟན། བཅོན་ཁང་དག་གི་མགྲོན་ཏུ་བྱས། 21

སྒྲིན་མེད་དག་ནི་ཉོན་མོངས་སྒྲོེད། སྒྲིག་པ་སྤྲས་པ་དར་གྱུར་པ།
དབང་མེད་མཚར་བའི་ནམ་པ་ལ། སྤྱ་ཡི་དག་པ་སྤྱ་ཡིས་ཤེས། 22

བཅོན་ཁང་དག་ཏུ་བཅོངས་པ་དེ། ཏུས་ཀྱི་བཟེད་པར་གྱུར་པ་ན།
བེའུ་ཐོབ་ནས་གཉིས་སྒྲིས་ནི། ཅུལ་ངན་ངོ་ཚས་ཅང་མི་སྤྲ། 23

དེ་ནས་མེ་ནི་བཅུ་གཉིས་ན། ནམ་མཁའི་སྐད་ཀྱིས་དོགས་བྱས་ཤིང་།
དེས་སྒྲོབ་ཀྱིས་སྤྲན་མི་བདག་གིས། དགོ་སྒྲོང་བཅོངས་པ་དག་ལས་བཀྲོལ། 24

བཅོན་ར་དག་ལས་ཀང་ཅུས་བཞིན། རིད་བའི་ནམ་པ་མདོག་མི་སྤྲ།
གོས་མེད་སྐྱ་ནི་གྲོན་ཏུ་ལངས། དེ་ནི་ཡི་དགས་བཞིན་ཏུ་འཐོན། 25

སྒྲིམ་དེ་སྒྲིང་རི་མོ་བཞིན། ལས་ཀྱི་རྒྱན་ནི་གཡོ་བ་མེད།
གང་སྤྱིར་མེད་ཤེས་ཐོབ་པས་ཀྱང་། དྲག་པོའི་ཉོན་མོངས་སྤྲག་བསྐྱལ་ཐོབ། 26

དེ་སྒྲོང་ས་བདག་དགའ་པོ་ནི། དྲག་པོར་འབྱོད་པས་རབ་གཏུངས་པ།
བག་མེད་ལས་བྱུང་བདག་ཉིད་ཀྱིས། བསོད་ནམས་དམན་པ་ཉིད་ལ་སྤྲད། 27

དེ་ཡིས་དགོ་སྒྲོང་ཞབས་ལ་གཏུགས། དག་བྱས་གོས་ཀྱིས་གཡོགས་ནས་སྤྲས།
མི་ཤེས་ལས་སྒྲིས་བདག་གི་སྒྲིན། འཕགས་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་བཟོད་པར་འོས། 28

तं बद्धा भूपतिसभां नौत्वा रक्ताक्त मग्नजः ।

तद्वत् स मांसं सन्दर्श्य चक्रे कारागृहातिथिम् ॥ २१ ॥

निर्दोषः क्लेश मञ्जाति जृम्भते गुप्तपातकः ।

कः कस्य शुद्धिं जानाति चित्राकारेष्टसाक्षिषु ॥ २२ ॥

निबद्धे बन्धनागारे तस्मिन् कालेन विस्मृतम् ।

प्राप्य वत्सान् द्विजः किञ्चिन्नोचे दौर्जन्यलज्जया ॥ २३ ॥

अथ द्वादशभि वर्षे व्योमवाणौविवोधितः ।

मुमोच बन्धनाद् भिक्षुं तच्छिष्यस्मारितो नृपः ॥ २४ ॥

कारागारात् कृशाकारः कङ्काल इव धूसरः ।

ऊर्ध्वकेशो विवसनः स प्रेत इव निययौ ॥ २५ ॥

अहो ग्रावाग्रलिखिता निश्चला कर्मसन्ततिः ।

प्राप्ताभिन्नोऽपि यत्प्राप क्रूरक्लेशकदर्यनाम् ॥ २६ ॥

तौब्रानुशयसन्तप्त स्तं दृष्ट्वानन्दभूपतिः ।

निनिन्द मन्दपुण्यत्वं प्रमादोद्भूत मात्मनः ॥ २७ ॥

स भिक्षुपादपतितः प्रसाद्याच्छाद्य वाससा ।

उवाचाज्ञानजं दोषं ममार्थं क्षन्तु मर्हसि ॥ २८ ॥

གཉིས་སྐྱེས་དེ་ཡིས་དེ་ཚེ་ཉིད། བེའུ་དག་ནི་ཐམས་ཅད་ཐོབ།
 སྒྲིབ་ཅན་བདག་ནི་གདི་སྒྲིབ་གིས། ཁྱོད་ཉིད་བཅེངས་པ་བཞིན་པར་གྱུར། 29

མདུན་སར་ཁྱོད་ནི་སྒྲིབ་ཡིས་ཀྱང་། སྐལ་པ་ཞན་པས་ཡོངས་མ་ཤེས།
 ས་བདག་ལྷུང་བ་ཐོབ་པ་ནི། དག་པ་ནམས་ལ་ཆད་པ་ལྷུང་། 30

ས་ཡི་མགོན་པོས་འདི་བཞིན་ཚོ། བཞིན་པས་བསམས་པ་རབ་བཀྱས་པ།
 རི་བད་ཡིས་དེ་ལ་སྒྲིབ། རྒྱལ་པོ་བདག་ལ་ཁོ་བ་མེད། 31

ཅི་ཡང་ཁྱོད་ཀྱིས་གཞིན་མ་བྱས། ཉན་མོངས་ཀྱི་ཆེར་ལྷུང་གྱུར་པ།
 བདག་ལ་རང་ལས་མཚུངས་པའི་འབྲས། སྒྲིན་པ་དེ་ནི་ཉེ་བར་གནས། 32

གང་ཞིག་འདོད་ལྟར་ཉིད་ཀྱིས་གྲུབ་པ་ཀྱན་གྱི་མགོན་ནས་
 འཛིན་པར་བྱེད་པ་དང་།

གང་ཞིག་ཕུན་ཚོགས་ཡན་ལག་ཐམས་ཅད་སྒྲིབ་པའི་
 ཡོངས་སྒྲོན་སྐལ་བཟང་ཉམ་བྱེད་དང་།

གང་ཞིག་རང་འདོད་བདེ་བའི་གནས་སུ་ནམ་བར་རྩེ་
 དང་གང་ཞིག་རིང་ཏུ་འཆང་བྱེད་པ།

དེ་དག་སྐྱེས་བུ་ནམས་ཀྱི་རང་ལས་འཁོར་བའི་འཁྲི་
 ཤིང་སྒྲིན་པའི་འབྲས་བུ་བཀྱ། 33

ཞེས་སྒྲིབ་དེ་ལ་མི་བདག་གིས། དགོ་མཚན་དག་པ་རབ་སྒྲིབ་པ།
 ཁོ་བཟང་ཁྱོད་ཀྱིས་འདི་ཡང་ནི། ལས་ངན་ཅི་ཡི་འབྲས་བུ་ཡིན། 34

དེས་སྒྲིབ་པ་རྒྱ་ཆ་མིར་སྒྲིན། ཀྱི་ཐ་ཞེས་པ་གདུག་སྒྲོན་ཅན།
 བ་ལང་བཀྱ་ཞིང་དེ་ཡི་ཤས། ཟས་ནི་བསྐྱབས་པ་དག་ཏུ་གྱུར། 35

तएव वत्सकाः सर्वे लब्धा स्तेन द्विजन्मना ।
त्वद्वन्धनन्तु पापस्य मोहेन मम विस्मृतम् ॥ २९ ॥

परिज्ञातः सभायां त्वं मन्दभाग्येन केनचित् ।
दण्डः पतति शुद्धेषु प्राप्तपापे महीपतौ ॥ ३० ॥

इत्युक्ते क्षितिनाथेन क्षान्तिप्रक्षालिताशयः ।
तं रैवतोऽवदन्मन्युर्मम राजन्न विद्यते ॥ ३१ ॥

न त्वयापकृतं किञ्चिद्विपुलक्लेशपातिना ।
तन्ममोपनतं पाके स्वकर्मसदृशं फलम् ॥ ३२ ॥

यत् सोत्कण्ठतयेव सर्वविषदः कुर्वन्ति कण्ठग्रहं
सर्वङ्गप्रसभोपभोगसुभगाः क्लिश्यन्ति यत् सम्पदः ।
यत् स्वाच्छन्द्यसुखास्पदं विहरणं दीर्घञ्च यद्वन्धनं
तत् पुंसां निजकर्मपाकशबलं संसारवस्त्रौफलम् ॥ ३३ ॥

इति ब्रुवाणं नृपतिस्तमवोचत् कुतूहलात् ।
तवापि सुमते कस्य फलमेतत् कुकर्मणः ॥ ३४ ॥

सोऽब्रवीदभवं पूर्वं वाराणस्यां कुठाभिधः ।
गोचैरः क्रूरचरितस्तन्मांसविहिताशनः ॥ ३५ ॥

ནས་ཞིག་པ་ལང་བསད་པ་ཡི། ཤ་བརྒྱུང་འཛིགས་ནས་བྲོས་པ་བདག།
བ་ལང་བསྐྱུང་བ་འཁོར་བཅས་ནསས། ཁྲོས་པ་ཡིས་ནི་མངོན་པར་བཅོས། 36

དེ་ནས་བདག་གིས་ཉི་བར་ནི། གསར་པའི་ཤ་དག་རབ་བཞོད་ནས།
རང་སངས་རྒྱས་ནི་ཆོས་ཀྱི་ནི། ཞེས་བ་དེ་དག་ནསས་ལ་བཟུན། 37

བ་ལང་གསོད་སྒྲིག་བྲག་པོས་ཁྲོས། དེ་དག་གིས་དེ་ཤ་མཐོང་ནས།
འབད་ནས་འདི་ནི་གསད་བྱ་ཞེས། ཆོགས་པ་ནསས་ཀྱིས་བཅོངས་དེ་བརྒྱུང་། 38

དེ་ནས་འགྱོད་པས་བདག་གིས་ནི། ཉི་མ་བཅུ་གཉིས་མ་སོང་མེ།
བདག་གིས་སྒྲིག་བྲས་ཞེས་བཟོད་ནས། དེ་ནི་བཅོན་ར་དག་ནས་བདང་། 39

སྒྲིག་པ་དེ་སྒྲིག་བདག་གིས་ནི། དཔུལ་བར་ཡུན་རིང་ཉམས་སྤྱོད་ནས།
སྒྲིབ་འདིར་ཡང་ཉོན་མོངས་ནི། ལོ་ནི་བཅུ་གཉིས་རབ་དུ་བྱོབ། 40

ཅས་བཟོད་མི་བདག་ལ་གསོལ་ནས། ལྷ་དང་ལྷ་མིན་རབ་འདུད་བྱོབ།
རྒྱ་འབྱུལ་བཟུན་ནས་རི་བ་ད། དག་སྤོང་ནསས་དང་ལྷན་ཅིག་སོང་། 41

བདེན་མེད་སྒྲོན་གྱིས་བྱེ་བྲག་རིག་པ་ནི།
མངོན་སུམ་དུ་མཆོན་མི་ཉམས་མཚན་ཉིད་ཀྱིས།
བརྒྱུང་བོས་ཐེལ་མནན་སྒྲིབ་དཔ་བ་ནི།
ཡུལ་གཞན་དག་དུ་བཅོངས་བཞིན་ཅི་ཞིག་བཟོད། 42

ཅས་པ་དག་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དབའི་དྲོགས་པ་བཟོད་
པ་དབག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་ལས་རི་བ་དའི་དྲོགས་པ་བཟོད་པའི་
ཡལ་འདབ་མེ་བརྒྱུ་ཙ་ལྔ་པའོ།

कदाचिद् गोविधातात्तमांसं मां भयविद्रुतम् ।
गोरक्षिणः सानुचराः कोपात् समभिदुद्रुवुः ॥ ३६ ॥

तत्समौपे विनिक्षिप्य प्रत्यक्षपिशितं मया ।
प्रत्येकबुद्धं श्रौरोऽयं मिति तेषां प्रदर्शितः ॥ ३७ ॥

सर्व्वं गोबधपापोग्रक्रोधैः पिशितदर्शनात् ।
बध्योऽयं मिति यत्नेन निबद्धो बन्धने धृतः ॥ ३८ ॥

पश्चात्तापात्तथाभ्येत्य मया द्वादशभिर्द्दिनैः ।
कृतपापोऽहं मित्युक्त्वा कारागारात् स मोचितः ॥ ३९ ॥

तत्पापपाकं नरकेष्टनुभूय मया चिरम् ।
जन्मन्यस्मिन्नपि प्राप्तः क्लेशो द्वादशवार्षिकः ॥ ४० ॥

इत्युक्त्वा नृप मामन्यत् प्रणामात्सुरासुराम् ।
ऋद्धिं प्रदर्श्य प्रययौ रैवतः सह भिक्षुभिः ॥ ४१ ॥

असत्यदोषेण विशेषयुक्त्या
प्रत्यक्षलक्ष्यौकृतलक्षणेन ।
अलङ्कृतः साधुजनः खलेन
किं वक्ति विक्रीत इवान्यदेशे ॥ ४२ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
रैवतावदानं पञ्चोत्तरशततमः पञ्चवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱུ་ཙ་བྱུག་པ།

བྱུལ་བར་འདོད་ནས་ས་བཞིན་དུ་སྟོབས་ཀྱིས་ནི།
བཟོད་དཀའ་འཁོར་བའི་དབྱ་ཡི་སྟོབས་བཙོས་ནས།
དམ་པའི་ཚོས་ཀྱིས་བྱུལ་སྤྱོད་ཆེན་པོ་ནི།
བྱུས་པ་བཏན་པ་ནས་ས་ཀྱིས་ཐོབ་པར་འགྱུར།

1

གང་ཚེ་གོང་ཁྱེར་ལྷ་བུའི་མདོ། བཙོས་ལྷན་གྱིས་གསུངས་དེ་ཡི་ཚེ།
དགེ་སློང་ནས་ས་ཀྱིས་དགེ་མཚན་ལས། དྲིས་པ་དེ་ཡིས་རབ་གསུངས་པ།

2

གོང་ཁྱེར་གསེར་ཅན་ཞེས་པ་ནི། སྤྱོད་པོ་མཐོ་རིས་འོད་ལྷན་བྱུང་།
དེར་ནི་མི་བདག་འོད་དང་ལྷན། གསེར་ཞེས་བྱ་བ་བྱུང་བར་གྱུར།

3

དེ་ཡི་དགའ་བ་མཚོག་དུ་ནི། རབ་དུ་བྱུས་པ་དག་གི་གནས།
བྱ་ནི་གསེར་གྱི་གོ་ཆ་དང་། བྱ་སོ་གསེར་འོད་དག་དུ་གྱུར།

4

དུས་ཀྱི་ལང་ཚོ་ལ་འཛོགས་ཤིང་། ལུ་མའི་མེ་དོག་ཕྱན་བུས་མཛོས།
མཛོས་པ་དེ་མཛོས་དབྱིད་ཀྱི་ནི། ཡིད་འོང་དབྱིབས་ཅན་འབྲི་ཤིང་བཞིན།

5

གཞོན་ལ་མཚེལ་བས་ཡོངས་འདྲིས་པ། སྤོན་པོ་དེ་བྱ་གཞོན་འོད་ལྷན་ནི།
འདོད་པའི་སྤྱིང་པོ་ཞེས་པ་ཡིས། དེ་ལ་དལ་གྱིས་འདོད་པ་བཞེན།

6

षडधिकशततमः पञ्चवः ।

विजिगौषव इव तरसा
दुःसहसंसाररिपुबलं हत्वा ।
आसादयन्ति धीराः
प्राज्यं सङ्घर्म्मसाम्राज्यम् ॥ १ ॥

यदा ह्यचं भगवता व्याख्यातं नगरोपमम् ।
ततोऽस्य कैतुकात् पृष्टो भिक्षुभि स्तानभाषत ॥ २ ॥

अभूत् कनकवत्याख्या जिनस्वर्गप्रभा पुरौ ।
तस्या मासौन्नरपति द्युतिमान् कनकाभिधः ॥ ३ ॥

तस्य प्रवृद्धमानस्य प्रीत्यैकायतनं परम् ।
पुत्रः कनकवर्माभूत् सुता च कनकप्रभा ॥ ४ ॥

कालेन यौवनारूढा स्तनस्तवकशोभिनी ।
लतेव सा बभौ कान्ता वसन्तलतिकाकृतिः ॥ ५ ॥

बालप्रीत्या परिचित स्तां मन्त्रितनयो युवा ।
कामसाराभिधः स्वैर मकामयत कामुकः ॥ ६ ॥

མོ་དོག་དུས་སྤྱི་རབ་ཞུགས་ཤིང་། ཡང་ཚོ་ཅན་གྱི་བདེན་འཕྲོག་ཚོ།
སྟོ་ས་དང་འཕྲོགས་བྱང་བ་ནི། ཡང་དག་གྱུ་བ་སྤྱི་ཡི་སྒྲིགས།

7

བྱ་མོ་སྒྲིཏ་ཚུལ་ཉམས་པ་དག། ཤེས་ནས་ས་བདག་ཁེངས་ལྷན་ནི།
མི་བཟད་བྱ་ངན་ཁྲོ་བ་ཡི། མེ་གཉིས་དག་ལ་མཚུངས་པར་ཞུགས།

8

ཁེངས་པ་བསྟན་པ་ནམས་ལ་བསོད་ནམས་ཀྱིས།
མཚོད་ལོས་རིགས་ནི་བྱ་མོས་དམན་པར་བྱུང་།
བསྐྱང་བྱ་མིན་པར་སྒྲོང་བའི་གདོང་བཞིན་དུ།
སྐར་ཅིག་གིས་ནི་བྱ་མོས་རིགས་ཉམས་བྱེད་

9

དེ་ནས་ས་ཡི་བདག་པོའི་བགས། བྱ་མོ་སྒྲིཏ་པོའི་བྱ་དེ་ཡང་།
བགའ་ནི་བྱེད་པ་ནམས་དག་གིས། མེངས་ནས་གསོད་པའི་གནས་སྤྱི་བྱེད་

10

དེ་ནས་སྤྱི་པས་ནི་ཞུ་བྱེད་པ། དེ་དག་སྒྲིང་ཇེ་རྒྱས་པ་ཡི།
རྒྱལ་སྤྱིས་ཀྱིས་ནི་རང་བྱོང་ལས། བྱོང་བྱེད་གཞན་པ་དག་དུ་བྱིད་

11

དེ་ནས་ས་བདག་བཅེ་མེད་ཅིང་། ཁྲིས་པས་དག་ནི་དག་པོ་བཞིན།
བྱ་ནི་ངེས་པར་རབ་བསྐྱར་དེ། མཐའ་འཁོབ་ནགས་ཀྱི་མཐོན་དུ་བྱས།

12

སྒྲིང་སྒྲོབས་ཚུ་གཏོར་པས་བསྐྱར་དེ། འཇུག་ངོགས་ནགས་ཚལ་སར་

འབྱམས་ནས།

དགའ་བའི་སྒྲིཏ་ཚལ་བསྐྱོ་ཅན། མི་མེད་བྱོང་བྱེད་མཛོས་པ་ཐོབ།

13

प्रवृत्ते पुष्पसमये धैर्य्यहारिणि यौवने ।
मृङ्गः प्रसङ्गसञ्चारौ मञ्जर्याः केन वार्य्यते ॥ ७ ॥

तनयां नष्टचरितां ज्ञात्वा मानौ महौपतिः ।
तुल्यं विवेश विषमं शोकक्रोधानलद्वयम् ॥ ८ ॥

कन्याविहीनानि कुलानि पुण्यैः
भवन्ति मान्यान्यभिमानभाजाम् ।
अयाच्ययाचैव सुखं क्षणेन
कुलं हि कन्या मलिनीकरोति ॥ ९ ॥

शासनादथ भूभर्तुः कन्या मन्त्रिसुतश्च सः ।
आकृष्य बध्यवसुधां नीतौ शासनकारिभिः ॥ १० ॥

याचमानौ परिचाणं तत स्तौ करुणाकुलः ।
राजपुत्रः स्वनगरान्निनाय नगरं परम् ॥ ११ ॥

ततः क्रुद्धः क्षितिपतिः पुत्रं शत्रु मिवोत्कटम् ।
निष्काश्य निष्कृपश्चक्रे प्रत्यन्तगहनातिथिम् ॥ १२ ॥

पित्रा निरस्तः सत्त्वाब्धिर्भ्रान्त्वा तीर्थवनावनौ ।
रम्योद्यानाञ्जिनीकान्तं पुरं प्राप स निर्जनम् ॥ १३ ॥

དེར་ནི་མིང་མོ་གསེར་གྱི་འོད། རྒྱུ་བོ་དང་བུལ་སྟོ་བ་ནི།
གྲོང་ཁྱིམ་དག་གི་ལྷ་མོ་བཞིན། གཅིག་ཤུ་ཉིད་ནི་མཐོང་བར་བྱུར། 14

དེ་ཡི་ས་མྱོང་པའི་རྒྱུ་དག་དྲིས། དེ་ཡི་མིང་པོར་ཡོངས་ཤེས་ནས།
མཇེན་བས་མཆི་མའི་ཆར་འབབས་ཤིང་། དེ་ལ་ལན་ནི་རབ་སྤྲུམ་པ། 15

མིང་པོ་རྒྱ་གོ་བྱ་བ་དེན་པའི། གཞོད་སྤྱོན་སྟོབས་ཆེན་སྤྱོན་བྱེད་པ།
བྱུག་ཅུའི་བྲངས་ཀྱི་གྲོང་ཁྱིམ་འདི། རྒྱུ་བོ་མེད་པ་དག་དྲུ་བྱས། 16

འདི་བརྒྱལ་ལྷ་ག་མར་ལྷ་ནི། བདག་དང་སྟོན་པོའི་བྱ་དེ་མེ།
ད་ནི་ཁྱོད་ཀྱི་དབྱང་པ་ཡི། སྟོབས་མཐུས་བདག་ཅག་སྟོབ་པ་ཉིད། 17

ཅས་པ་མིང་མོའི་ཆོག་ཐོས་ནས། རྒྱལ་པོའི་བྱ་ཡིས་མདའ་རྒྱམས་ཀྱིས།
གཞོད་སྤྱོན་འཕྲེང་བ་འོངས་པ་དག། གཞོད་སྤྱོན་གཅིག་གི་ལྷ་ག་མར་བྱས། 18

གཞོད་སྤྱོན་གོ་ར་ཞེས་པ། དེ་ཉིད་ལ་ནི་སྤྱོད་ས་སོང་ཞིང་།
འབང་གི་དངོས་པོ་ཐོབ་པ་དེས། དེ་ཡི་རྒྱལ་བ་བསྐྱབས་པ་བྱས། 19

སྤྲུང་ཡང་གྲོང་དེ་གྲོང་ཁྱིམ་བས། ཁངས་ཤིང་འཆོ་བ་མེད་པ་ན།
མིང་མོའི་བདག་པོ་སྟོན་པོའི་བྱ། རྒྱལ་སྤྲུམ་ཀྱིས་ནི་རྒྱལ་པོར་བྱས། 20

ངོ་མཆོར་དང་བཅས་བྱ་ཡི་མཐུ། ཉན་ན་དག་གིས་བཤད་ཐོས་ནས།
ས་ཡི་བདག་པོ་གསེར་གྱིས་ནི། སྤྲིང་ཡིག་དག་གིས་འབད་པས་བོས། 21

ददर्शैकाकिनीं तच्च भगिनीं कनकप्रभाम् ।
खिन्नां जनवियोगेन नगरस्येव देवताम् ॥ १४ ॥

सा आतरं परिज्ञाय प्रीत्या वाष्पाम्बुवर्षिणी ।
शून्यताकारणं तेन पृष्टा तं प्रत्यभाषत ॥ १५ ॥

आत निर्जनतां नीतं पुर मेतत् प्रहारिभिः ।
षष्टिसंख्यैर्महानागैर्यज्ञै र्यग्रोधसंश्रयैः ॥ १६ ॥

संप्रत्यस्मिन् क्षये शेषावहं मन्त्रिसुतश्च सः ।
अधुना त्वद्भुजबलप्रभाव स्त्राणमेव नौ ॥ १७ ॥

इति श्वसु र्वचः श्रुत्वा राजपुत्रः समागतः ।
एकयक्षावशेषां तां चक्रे यक्षावलीं शरैः ॥ १८ ॥

स यक्षः कोटरो नाम तमेव शरणं गतः ।
प्रपन्नदासभावोऽस्य विदधे जयघोषणाम् ॥ १९ ॥

पुनः पौरैः समाकीर्णं पुरे तस्मिन्नविल्वम् ।
नृपं राजसुतश्चक्रे मन्त्रिसूनुं स्वसुः पतिम् ॥ २० ॥

पुत्रप्रभावं माश्रय्य श्रुत्वा चारै र्निवेदिम् ।
कनकः क्षापति र्लेखप्रणयेनानिनाय तम् ॥ २१ ॥

ཡལ་ཀྱིས་ཅོད་པན་བཅིངས་གྱུར་ཅིང་། རྒྱལ་ཚབ་གཟི་བཞིན་ལྷན་གྱུར་པ།
དབང་པོ་དབང་གྱུར་དེ་ཡིས་ས། སྤྱིང་བཞི་ལྷན་པ་དབང་དུ་བྱས།

22

འཁོར་བའི་བཞིན་དུ་དགྲ་ཡི་སྤེ། གང་གིས་ཀྱན་དུ་བརྒྱལ་བྱས་པ།
དཔལ་ལྷན་རྒྱལ་པོའི་གཞོན་ཀྱ་དེར། ང་ཉིད་དེ་ཡི་དུས་ན་གྱུར་།

23

སྤྱིང་སྟོབས་མཛེས་ལྷན་དཔལ་ཚེས་སིང་གའི་ཁྲི་ལ་སྟོབ་ཡིས་ནི་ཉེར་

བཞུགས་ཤིང་།

ཚུལ་ཁྲིམས་གཙུག་དོར་དང་ལྷན་དབེན་པའི་རྒྱ་ཡིས་མངོན་པར་

དབང་བསྐྱར་དཔལ་ཐོབ་པ།

མི་བཟད་རྒྱ་ཆེ་སྤྱིང་པའི་ཉོན་མོངས་འཕྲུང་བ་རྒྱུད་མར་གྱུར་པའི་

དགྲ་བཅོམ་ནས།

རབ་ཞི་ཐོབ་ཅིང་ཀྱན་ལས་རྒྱལ་བ་དག་གིས་བྱང་འདས་ས་དེ་སྟོན་པར་བྱེད།

24

གཞོད་སྤྱིན་དང་མཚུངས་ཉོན་མོངས་བརྒྱལ་བྱས་ནས།

ཤིན་དུ་དེ་མེད་གོང་ཁྲིར་ལྷ་བྱ་ཡི།

བྱ་ངན་འདའ་བ་འགའ་ཞིག་དག་གིས་ཐོབ།

ཅེས་པ་གསུངས་ནས་བཅོམ་ལྷན་ནས་པར་གནས།

25

ཞེས་པ་དགོ་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་རྒྱལ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བཞེད་པ་

དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་གསེར་གྱི་གོ་ཆའི་རྟོགས་པ་བཞེད་པའི་

ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱུ་ཅ་རྒྱལ་པའོ།

स बद्धमुकुटः पित्रा युवराजः प्रतापवान् ।
वशे वश्येन्द्रियश्चक्रे चतुर्दीपवतीं महौम् ॥ २२ ॥

श्रीमान् राजकुमारोऽसावहमेव तदाभवम् ।
संसारस्येव यश्चक्रे शत्रुवर्गस्य सङ्क्षयम् ॥ २३ ॥

उत्साहादुपावेष्ट्य सत्त्वगचिरे सङ्घर्म्मसिंहासने
शौलोष्णीषवता विवेकसलिलप्राप्ताभिषेकश्रिया ।
हत्वा शत्रुपरम्परां पृथुभवक्लेशाबली मक्षयां
सा लब्धप्रशमेन विश्वजयिना निर्वाणभू भुञ्ज्यते ॥ २४ ॥

नगरोपमममलतरं
निर्वाणं यक्षसन्निभान् शत्रून् ।
क्लेशानाक्षपयित्वाप्तं
कैश्चिद् भगवानुक्तेति विरराम ॥ २५ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
कनकवर्मावदानं षडधिकशततमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་ཙ་བདུན་པ།

བསོད་ནམས་རབ་འབར་བསམ་པ་དྲི་མེད་ནམས།

ཡོན་ཏན་ལ་ཆགས་ནམ་ཡང་ཞོར་ལ་མིན།

ནལ་འབྱེར་ལ་སྦྱར་ཡོངས་སྦྱོད་དག་ལ་མིན།

དུལ་གྱི་ཆགས་བྲལ་ལ་དགའ་འདོད་ལ་མིན།

1

བསོད་ནམས་དྲི་བོ་བཅས་ལྷན་འདས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་བསོད་ནམས་མཐུ།

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་ལ་གྲས་པས། ཡ་མཚན་དག་སྟོང་གིས་དྲིས་གསུངས།

2

བར་ཁ་སིར་རྒྱལ་པོ་ནི། ཚངས་བྱིན་དག་གིས་ས་བསྐྱུངས་ཆོ།

ཁྱིམ་བདག་ཟས་ནི་གཙང་མ་དག། ཞོར་སྦྱོན་དང་ནི་མཚུངས་པ་བྱུང་།

3

གྱུ་མཚོར་འགོ་བས་རབ་བསྐྱུབས་པ། ཞོར་བྱ་སྦྱོར་གྱི་ཆོགས་ནམས་ཀྱིས།

སྟོང་བ་དག་གི་དབག་བསམ་གྱིང་། དེ་ཡི་ཁྱིམ་ནི་ཡོངས་གང་གྱུར།

4

ནམ་ཞིག་རིན་ཅེན་སྒྲིང་གཞན་ནས། འོངས་པ་དེ་ནི་ས་བདག་ལ།

སྦྱེས་སྦྱོར་ཀྱི་དོ་ཤལ་དག། ཁྱིམ་ནས་བཞུ་བ་སོང་བར་གྱུར།

5

ས་བདག་སྟོན་དུ་ལངས་བྱས་ནས། གྲས་པས་མཚོད་པ་དེ་ཡིས་ནི།

དཔལ་གྱི་ཙ་དགའ་ཞོད་པ་བཞིན། གསལ་བའི་དོ་ཤལ་དེ་ལ་སྦྱལ།

6

सप्ताधिकशततमः पञ्चवः ।

गुणे स्पृहा न द्रविणे कदाचित्
योगेऽभियोगः प्रसभं न भोगे ।
पुण्योज्ज्वलानां विशदाशयानां
रजोविरागाभिरति न कामे ॥ १ ॥

पुण्यप्रभावं भगवान् पुण्यशील स्तथागतः ।
बभाषे भिक्षुभिः पृष्ठः तत्पुण्यादरविस्मितैः ॥ २ ॥

वाराणस्यां महीं रात्रि ब्रह्मदत्ते प्रशासति ।
शुद्धोदनो गृहपति बभूव धनदोषमः ॥ ३ ॥

तस्यार्थिकल्पवृक्षस्य समुद्रगमनार्जितैः ।
मणिमौक्तिकसम्भारैः परिपूर्णं मभूद् गृहम् ॥ ४ ॥

रत्नद्वीपान्तरायातः स कदाचिन्महीपतिम् ।
द्रष्टुं ययौ समादाय मुक्ताहार मुपायनम् ॥ ५ ॥

प्रत्युन्नतेन प्रणयान्मानितः स महीभुजा ।
तारहारं ददौ तस्मै लीलाहासमिव श्रियः ॥ ६ ॥

འོད་ལྗན་སྐྱད་པར་ཡང་དག་ཆགས། བྱ་སྐར་གྱི་ནི་ཚོགས་ལྟ་བུ།
ཡོན་ཏན་ལྗན་པའི་དོ་ཤལ་གྱིས། ས་བདག་སྒྲིང་ནི་བརྒྱང་བ་བྱས། 7

གནས་སྐབས་དེར་ནི་རྒྱལ་པོ་ཡི། བུ་མོ་གཞིན་ཏུ་དབྱངས་ཅན་ས།
བ་གས་ཅན་གྱི་ནང་སོང་བས། ལེགས་ལྗན་ཚོགས་གི་ལེགས་བཤད་སྒྲུངས། 8

ན་བའི་བདུད་ཅི་འདོད་པ་ཡི། ལེགས་བཤད་བྱིས་བདག་གིས་ཐོས་ནས།
སྒྲུ་མོང་བྱ་བུ་ནི་ནམ་པ་ཅན། དེ་ཡི་རང་བཞིན་རང་བྱིས་སོང་། 9

དེ་ནས་ཟས་དང་ཅི་དགའ་བཤང་། ལེགས་བཤད་བྱིས་ནི་བསམ་པ་ཐོགས།
གཉིད་བྱིས་དབུལ་དུ་དེ་ཡིས་ནི། རང་གི་བྱིས་དུ་ཡུན་རིང་བསམསས། 10

ཀྱི་ས་རྒྱལ་པོ་དེ་བུ་མོ་དེས། ལེགས་པའི་ལེགས་བཤད་སྒྲུང་སྒྲུངས་པ།
གང་དེ་ཡོངས་སྤྱ་ས་སྤྱད་ཀྱང་། བདུད་ཅི་དག་ནི་བྱིན་པ་བཞིན། 11

བདག་གིས་ལོ་ནི་བརྒྱ་གཉིས་བྱིས། རིན་ཅན་ཚོགས་ནི་ཡངས་པ་དག།
ཐོབ་དེ་ལེགས་བཤད་རིན་ཅན་ནི། འགའ་ཞིག་ལས་ཀྱང་ཉེར་མ་བསྐྱབས། 12

འབད་པ་བརྒྱ་ཡིས་བསགས་པ་ཡི། རོ་ལྷི་རིན་ཅན་ནམས་བྱིས་ཅི།
དམ་པའི་ལས་ནི་གསལ་བྱེད་པའི། ལེགས་བཤད་དེ་ལྟར་རིན་ཅན་ཡིན། 13

ཞེས་པ་བསམས་ནས་མི་བདག་གི། ཁང་པར་སྒྲིས་བུ་རབ་བཤང་མྱེ།
ལེགས་བཤད་རྒྱལ་པོ་དེ་བུ་མོ་ལས། སྒྲོང་བ་པོ་མིན་དེ་ཡི་བསྐྱངས། 14

स रश्मिसूत्रसंसक्ततारकानिकरोपमः ।
भूमिभर्तुं गुणौ हारश्चकार हृदयग्रहम् ॥ ७ ॥

अस्मिन्नवसरे राज्ञः सुता बालसरस्वती ।
सुभाषितं भव्यगिरा हर्म्योत्सङ्गता जगौ ॥ ८ ॥

सूक्तं गृहपतिः श्रुत्वा श्रद्धापूर्वकं मौषितम् ।
पुलकाङ्कुरिताकारस्तन्मयः स्वगृहं ययौ ॥ ९ ॥

त्यक्ताहारविहारोऽथ सुभाषितकृताशयः ।
निद्रादरिद्रः स्वगृहे स चिरं समचिन्तयत् ॥ १० ॥

अहो नु राजपुत्र्या तद् गीतं साधु सुभाषितम् ।
अपर्यालोचितेनापि येनामृतमिवाप्यितम् ॥ ११ ॥

मया द्वादशभिर्वर्षैर्विपुलो रत्नसञ्चयः ।
संप्राप्तः सूक्तरत्नान्तु न कुतश्चिदुपार्जितम् ॥ १२ ॥

रत्नैः किमश्वगुरुभिः प्रयत्नशतसञ्चितैः ।
सन्मार्गालोकने रत्नं तद्विधन्तु सुभाषितम् ॥ १३ ॥

इति सञ्चिन्त्य पुरुषं विस्मृत्य नृपमन्दिरम् ।
स चक्रे राजदुहितुः सूक्तयाच्ना मयाचकः ॥ १४ ॥

འཛུམ་པའི་བཞིན་ལྷན་དེས་སྦྱས་པ། ལེགས་བཤད་རིན་གྱིས་ཐོབ་པར་འགྱུར།
དེ་ཡི་རིན་དང་མཚུངས་པའི་ཞོར། གཤམ་དེ་རྒྱས་ན་སྦྱིན་པར་མཛད། 15

རི་སྒྲིབ་ལོ་ནི་བཅུ་གཉིས་སུ། བདེན་པའི་ངང་ཚུལ་དེ་ཡིས་ནི།
རིན་ཅེན་དམའི་ཚོགས་བསྐྱབས་པ། རིན་དུ་འོས་པ་དེ་སྦྱིན་མཛད། 16

ས་སྦྱོང་བྱ་མོ་དག་གི་འཕྲིན། འདི་དག་མོ་ཉམ་བཤད་པ་ནི།
ཐོས་པས་བྱིས་བདག་གསུམ་བཅས་པས། རིན་ཅེན་ཐམས་ཅད་ཐྱངས་བྱས་ནས། 17

རང་ཉིད་ཀྱལ་པོའི་བྱིས་སོང་ཕྱེ། དེ་ལ་རྩ་ཡིས་ཅེ་དགའ་བྱིན།
དེ་ཅོ་ལེགས་བཤད་རིན་ཅེན་ཐོབ། དགའ་བས་ཡང་དག་ཡང་དུ་བཞེད། 18

གང་གང་ཕྱི་འཇམ་ནང་གི་བདེ་བ་དཔེ་མེད་ཅུང་ཟད་དག་དང་ནི།
གང་གང་སྤྱིང་སྤྱོད་པས་ཀྱིས་བསྐྱུན་ཡ་མཚན་གྱིས་བ་གྱུབ་པའི་སྦྱོར་བ་དང་།
གང་གང་སྤེད་པ་རབ་ཞི་བྱི་མེད་ཀྱན་དུ་དགའ་བ་ཐོབ་པ་དག།
དེ་དེས་བསོད་ནམས་དབག་བསམ་གྱིང་གི་འབྲས་བྱ་སྦྱིན་ཅིང་གྱིས་པའི་ཁྱར། 19

གྱུ་ཆེར་གྱུར་པའི་གཏེར་དེ་ཡིས། རིན་ཅེན་ཀྱན་གྱིས་ལེགས་བཤད་ནི།
ཐྱངས་པ་ཐོས་ནས་མི་ཡི་བདག། ཡ་མཚན་བཅས་པས་དེ་ལ་རྒྱས། 20

ཅི་སྒྲན་རིན་ཅེན་རབ་བདང་ནས། ལེགས་བཤད་ཅམ་ནི་བྱིད་གྱིས་བརྒྱང་།
བྱ་མོ་འདི་ཡི་ཚོག་དགལ། དྲང་པོ་བྱིད་ནི་ཡིད་ཆེས་ལྷན། 21

सा बभाषे स्मितमुखी सूक्तं मूल्येन लभ्यते ।
तस्यार्घतुल्यं द्रविणं दीयतां यदि शक्यते ॥ १५ ॥

यावद्वादशभिर्वर्षे स्तेन तद्रत्नसञ्चयः ।
विहितः सत्यशीलेन पण्यार्होऽसौ समर्प्यताम् ॥ १६ ॥

एतद् भूपालदुहितुः सन्देशं दूतभाषितम् ।
श्रुत्वा गृहपतिः सर्वं रत्नान्यादाय सादरः ॥ १७ ॥

स्वयं राजगृहं गत्वा दत्त्वास्यै तृणलौलया ।
सूक्तरत्नं तदादाय पपाठोत्कण्ठितो मुहुः ॥ १८ ॥

यद् यत्किञ्चित् सुखमनुपमं वाह्य माभ्यन्तरं वा
यो यः सत्त्वप्रसवविलसद्विस्मयः सिद्धियोगः ।
ये ये तृष्णाप्रशमविमलाः सन्ततानन्दलाभाः
पाकोत्सिक्तः समफलभरः पुण्यकल्पद्रुमस्य ॥ १९ ॥

औदार्यनिधिना तेन सुरत्नेन सुभाषितम् ।
गृहीतं नृपतिः श्रुत्वा पप्रच्छ तं सविस्मयः ॥ २० ॥

रत्नानि कस्मादुत्सृज्य सूक्तमात्रमिदं त्वया ।
गृहीतं बालिकावाक्ये सरलः प्रत्ययौ भवान् ॥ २१ ॥

ལེགས་བཤད་ཀྱི་ནི་ས་གཞི་གང་། རོར་ནི་ཚོགས་ཆེན་དག་གིས་འཕྱོབ།
 ཟས་དང་བྲལ་ན་སྤྱི་ཞིག་གིས། ལེགས་བཤད་དག་ནི་བཟང་བར་རྒྱས། 22

ཞེས་པ་ས་བདག་མཛེེ་བ་ཡིས། བཛོད་པ་བྱིམ་བདག་གིས་ཐོས་ནས།
 ལེགས་བཤད་རྟེན་པ་ཆེན་པོ་ཡིས། ཚོམ་པས་དེ་ལ་རབ་སྦྱས་པ། 23

གང་གིས་སྦྱལ་བཞིན་སྦྱེས་བྱ་ལ། ཆགས་སྣང་དུག་ནི་སྦྱེད་བྱེད་པ།
 རྒྱལ་པོ་འབད་བསྐྱེད་ས་ཉམས་པ་ཡི། རིན་ཚེན་དག་གིས་ཅི་ཞིག་བྱ། 24

ལེགས་བཤད་རོར་བྱ་ལེགས་ལྷན་ནམས་ཀྱི་སྤྱིང་ཁར་བདན་པའི་
 ཡོན་ཏན་གྱིས་བདགས་གིང་།
 དམ་པའི་ལམ་གྱི་སྦྱོན་མ་དང་མཚུངས་དྲི་མེད་རྒྱས་པའི་འོད་ཟེར་སྦྱོ་བྱེད་པ།
 འཆོད་པ་ལས་ཐར་གསེར་བཟང་མཛོས་པའི་གནས་ལ་རབ་སྦྱར་
 གནས་པ་ཐོབ་པ་ཡི།

རིན་དེ་རོར་གྱི་ཐོ་གྲོས་རྒྱ་མཚོའི་སྒྲིབ་གས་དང་ལྷན་ཀྱང་པའི་ཆ་ལའང་རྩང་། 25

ཞེས་དེ་དབལ་ལྷན་བྱིམ་བདག་ནི། དག་ལ་བཙོན་ལྷན་ཕྱིར་ཐོས་ནས།
 གསེར་གྱི་སྒྲིགས་བྱ་ལ་བྱིས་དེ། ལེགས་བཤད་སྒྲིགས་ནམས་དག་དུ་སྦྱིངས། 26

དེ་ཡི་ཚོན་ང་ཉིད་ནི། བྱིམ་བདག་ཟས་གཙང་ཅན་གྱུར་དེ།
 ལེགས་བཤད་བསོད་ནམས་ཉིར་སྦྱོན་པའི། རོན་ལ་བདོག་ཀྱན་བདང་བས་གྱས། 27

དག་སྦྱོང་གྲ་རིའི་བྱ་འདི་ཡང་། ས་བདག་བྱ་མོ་དེར་གྱུར་དེ།
 ཞེས་པ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཡིས། འགྲོ་ཀྱན་དག་པའི་སྦྱང་དུ་གསྐྱེས། 28

पूर्णा सुभाषितैर्भूमिर्धनं कच्छ्रेण लभ्यते ।
न भक्तविरहे भुक्तं सूक्तं शक्तेन केनचित् ॥ २२ ॥

इति श्रुत्वा गृहपतिः स्नेहादुक्तं महीभुजा ।
सूक्तेन तेन महता सन्तुष्टस्तमभाषत ॥ २३ ॥

राजन् किं क्रियते रत्नैर्यत्नरक्षैर्विनाशिभिः ।
सर्पाणामिव यैः पुंसां रागद्वेषो विषोपमः ॥ २४ ॥

वैमल्योपचितां रुचिं रचयतः सन्मार्गदीपोपमां
भव्यानां हृदये सुभाषितमणेर्गाढं गुणालम्बिनः ।
पाकोत्तीर्णसुवर्णसुन्दरपदप्राप्तप्रबन्धस्थितेः
मूल्यं सागरमेखला वसुमती पादांशकेऽप्यल्पकम् ॥ २५ ॥

इति श्रीमान् गृहपतिर्निगद्य कुशलोद्यतः ।
सुवर्णपत्रलिखितं सूक्तं दिक्षु न्यवेशयत् ॥ २६ ॥

शुद्धोदनो गृहपतिः सोऽहमेव तदाभवम् ।
सूक्तेः पुण्योपदेशार्थं सर्व्वस्वेनापि सादरः ॥ २७ ॥

शारिपुत्रोऽप्ययं भिक्षुः सा भूपतिसुताभवत् ।
इत्युवाचाखिलजगत्कुशलाय तथागतः ॥ २८ ॥

དག་པའི་པརྒྱེ་ཅན་ནི་ཙ་བ་བཅུགས་ནས་རབ་སྐྱེད་དང་པོའི་རྒྱ།
 ལྷ་ཚོགས་ལྷན་ཚོགས་གསར་པ་གསར་པའི་འཁྲི་ཤིང་རབ་སྐྱེད་སྐྱེད་ཚལ་ས།
 མེད་པའི་གཏུང་བ་རབ་དུ་ནི་བྱེད་ཁ་བའི་འཛུམ་ལྷན་གང་གའི་རྒྱན།
 དམ་པའི་ལམ་མཚོག་གསལ་བར་བྱེད་མཁས་སྤང་བ་དག་ནི་བསོད་ནམས་ཉིད།

ཅེས་པ་དག་པའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་རྒྱལ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྗོད་
 པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཟས་གཙང་མའི་དོགས་པ་
 བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་ལྷེ་བརྒྱ་ཅུ་ཙ་བདུན་པའོ།

आद्यः स्कन्दः कुशलनलिनीमूलबन्धप्रसूतेः

नानासम्पन्नवनवलतः सम्भवोद्यानभूमिः ।

तृष्णातापप्रशमनहिमस्मेरगङ्गाप्रवाहः

सन्मागाग्रप्रकटपटुः पुण्यमेव प्रकाशः ॥ २६ ॥

इति श्लेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां

बुद्धोदनावदानं सप्तोत्तरशततमः पल्लवः ॥ ० ॥

INTRODUCTION.

BY

SOMENDRA.

ཀྱུལ་བའི་དབང་པོས་བསྐྱབས་པ་གཙུག་ལག་ཁང་ཆེན་དག་གི་ཚོགས།
མཆོད་རྟེན་བྱམས་སུ་གསེར་གྱི་རི་མོ་འི་ཕུག་གི་ཁང་པར་ནི།
སངས་རྒྱས་རྟོགས་བཞེད་ནས་མང་མད་བྱུང་དཔག་བསམ་འབྲི་གིང་འདི།
མིག་གི་བདུད་ཅི་རབ་སྟེད་ཡི་གེའི་རང་བཞིན་དག་ཏུ་འབྱུངས། 1

ལེགས་བྱས་ཀྱིས་གང་བཟུ་བའི་གཙུག་ལག་ཁང་ཏུ་དཔ་བ་
ནམས་ནི་དག་བའི་སྟེད།
བྱུང་པར་གྱིས་ནི་བཟུ་བར་བཞོད་ཅིང་དགའ་བའི་རྟོགས་
བཞེད་འཕྲུང་བ་གཟུགས་ཅན་དག།
སྟོང་ཕྱག་ནས་གསལ་བསོད་ནམས་རབ་སྐྱར་འབར་བ་
དེ་ཉིད་དག་བའི་དབང་པོ་ཡིས།

བསྐལ་པའི་བར་ཏུ་འགྲོ་བ་དེ་ཕལ་འབྱུགས་པར་མ་གྱུར་
ཅིག་ཅེས་གསལ་བར་བཞོད། 2

དེ་ཡིས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྟོད། བརྒྱ་ཅ་བདུན་པོ་འདི་དག་བྱས།
བཟུ་གིས་གངས་ནི་རྫོགས་པ་ལ། གཅིག་ནི་རབ་ཏུ་འབད་པས་བྱ། 3

དེ་ནས་ཟླ་དབང་ཞེས་པ་དེ་ཡི་བྱ།
མིང་གཞན་ནུ་ཀོ་ཞེས་བཞེད་སྟེན་དང་གས་མཐན།
ཀྱུལ་བའི་གཏམ་རྒྱུད་རྒྱ་ཆེ་སྐྱར་བ་འདིར།
རྟོགས་པ་བཞེད་པ་ལྟག་མ་སྟོང་བྱེད་བྱུར། 4

अष्टोत्तरशततमः पक्षवः ।

उपक्रमः ।

एषा जिनेन्द्रविहितोरुविहारवर्य-
चैत्याङ्गने कनकचिचगुहागृहेषु ।
चिचामृतप्रचितलेख्यमयी बभूव
बुद्धावदानविविधाद्भुतकल्पवल्ली ॥ १ ॥

सैवेयं कुशलाय पूर्णमुद्यते चित्ते विहारे सताम्
श्लेमेन्द्रेण विशेषचिचरचनारम्यावदानावली ।
आकल्पप्रतिमासहस्रविकसत्पुण्यप्रबन्धोज्ज्वला
माभूत्तद्विरहाकुलं जगदिति व्यक्तं प्रतिष्ठापिता ॥ २ ॥

सप्तोत्तरशत मेतत् तेन कृतं बोधि-त्त्वचरितानाम् ।
मङ्गलसंख्यापूरण मेकं कार्यं प्रयत्नेन ॥ ३ ॥

सोमेन्द्रनामा तनयोऽथ तस्य
कवि निरुद्धापरनामधेयः ।
अस्मिन् जिनोदारकथाप्रबन्धे
संपूरयिष्यत्यवदानशेषम् ॥ ४ ॥

འཚམས་སྦྱོར་གོ་ར་ལ་ཡི་བྱ་མའི་སྐྱེ་ཚོགས་ནས་པ་སའོག་དུ་ཡང་དག་འབྱེལ།
 ཅི་ཡང་རབ་དུ་དང་བ་རྒྱས་པ་གོ་རིའི་མཛོས་མའི་འབྲས་པ་ཤིན་དུ་མཉེན།
 རོ་ཡི་གཏེར་གྱུར་གང་གིས་འཁྲིག་ཚིག་གཡོ་ལྷན་ཀ་ཁྱེ་པ་མའི་མིག་གིས་ཟེར།
 ཡོངས་འདྲིས་ན་བའི་བར་དུ་འགྲོགས་ལྷན་ལེགས་བཤད་ཚུ་གཏེར་དེ་ནི་

ཕྱག་བྱར་འོས། 5

གང་གིས་ཨོ་ཡིག་དག་ལས་གྲ་བྱ་ཁོ་ན་མཚོག་དུ་བསྐྱབས་ཀྱིས་གཞན་མ་ཡིན།
 གང་གི་ཁ་ནས་སྤྱི་འོག་ནི་གསལ་བ་ནས་ཡང་ངེས་པར་མི་འབྱུང་ཞིང་།
 ཁྱོ་བ་འབར་བས་བཞིན་ནི་མདོ་ག་བྲལ་མི་སྤྱན་རིག་བྱེད་གཏེར་གྱུར་དེ་དག་གིས།
 རྒྱ་པོ་འི་གཞོན་པ་བཞིན་དུ་རྒྱ་ཆེ་གཏམ་གྱི་སྤྱན་དང་གས་དག་ནི་རི་ལྷར་བཟོད།

6

དགོད་དབང་ཞེས་པའི་སྤྱན་དང་གས་མཁན་གི་དོགས་བཟོད་དཔག་

བསམ་འཁྲི་ཤིང་འདི་བྱས་ནས།

ད་ནི་དཔ་པའི་ཚོས་ཀྱི་སྤོན་ལས་འདི་དག་སློ་བྱོས་ནོར་ལྷན་སློ་ཡིས་འཛོན།

རྒྱལ་བའི་ཡོན་ཏན་སྤྱོགས་བྱེད་བསྐྱབས་ལས་བདག་གིས་བསོད་

ནསས་གང་ཞིག་ཉིར་བསྐྱབས་པ།

དེ་ཡིས་སྤྱོ་བོ་འདི་ནི་སེམས་ཅན་མཐའ་དག་དགོལ་དྲག་དུ་བཙོན་གྱུར་ཅིག། 7

འཁོར་བས་ཆེ་བར་ཡོངས་སུ་ངལ་ཞིང་འདོད་པའི་ཆང་གིས་

ཁྱོས་བ་ཉིད་འཛོན་ལ།

གཏི་ལྷག་རྒྱས་པའི་ལྷན་པ་དག་གིས་མིག་རྒྱུ་ཉལ་ཞིང་རྒྱ་པ་ཉམས་པ་ཡི།

बन्धः केरलकामिनौकुचभराकारः परं संहतः
 काञ्चीकान्तकपोलकोमलतरः कोऽपि प्रसादोदयः ।
 कार्णाटीनयनच्छटापरिचिता कर्णान्तरासङ्गिनी
 भङ्गि र्यस्य तरङ्गिणी रसनिधे र्वन्द्यः स स्रुक्तोदधिः ॥ ५ ॥

कारात् कुटिलत्वमेव परमं यैः शिक्षितं लीलया
 यस्य स्वस्तिपदं कदाचिदपि न स्पष्टं मुखान्निर्गतम् ।
 क्रोधाध्माततया विवर्णवदना स्तीव्रापराधोपमम्
 ते विद्यानिधयः कथं पृथुकथं काव्यं क्षमन्ते खलाः ॥ ६ ॥

कृत्वेमा मवदानकल्पलतिकां श्लेमेन्द्रनामा कविः
 सङ्घर्षप्रणिधान मेतदधुना धत्ते धिया धौधनः ।
 पुण्यं यत् समुपार्जितं जिनगुणाख्यानप्रबन्धान्मया
 भूयात्तेन समस्तसत्त्वकुशले नित्योद्यतोऽयं जनः ॥ ७ ॥

संसारोरुपरिश्रमस्य दधतः कामासवक्षीवता-
 रोहं मोहतमो निमोलितदृशः सुप्तस्य लुप्तस्मृतेः ।

འགྲོ་བ་རབ་དུ་རྟོགས་པར་བསྐྱབ་ལ་ཆས་ཤིང་སྒྲིན་ནམས་མ་ལུས་
འཛེམས་བྱེད་པ།

འོད་དང་ལྷན་པའི་བཅོམ་ལྷན་སངས་རྒྱས་རབ་དུ་སང་པ་ཉིད་ལ་རྟག་དུ་བསྟོད། 8

ཀུན་དགའི་གཉེན་གྱར་ལན་གཅིག་མིན་པར་བྱ་ཆེ་ཡིད་ཅན་ལ།
ལེགས་བཤད་འོད་ཀྱི་བདེ་བ་ཀུན་གྱི་ཉེ་བར་བསྟན་པ་སྐྱབ།
དྲི་མེད་རང་རིག་ཅུ་གཏོར་དག་གི་རྒྱ་བ་དགོ་བའི་དབང་།
གཤམ་པ་གསལ་བ་སྟོན་བྱེད་ཡབ་ལ་བདག་ནི་སྤྲུལ་འཆལ་ལོ། 9

རྒྱལ་བའི་རྟོགས་པ་བརྟོད་པ་དག་བྱེད་ཆོག་ནི་སྒྲིན་པའི་གཏོར།
སྐྱལ་བྱེད་བསོད་ནམས་རྟག་པ་དགོ་བའི་མངོན་པར་སྟོན་པ་འདྲི།
སྤྲུལ་ལེགས་བྱས་ལྷན་པ་བཀའ་ནི་རབ་དུ་སྒྲིན་མཛོད་པས།
ཡོངས་སུ་རྟོགས་པའི་སྤྲུལ་དུ་བདག་ལ་སྐལ་བའི་ཆ་ཤས་མཛོད་ 10

གང་ཞིག་སྤྲུལ་དུ་རྒྱལ་བའི་རྟོགས་བརྟོད་དང་།
གསེར་གྱི་གཞུགས་བརྟན་རབ་དུ་རྒྱས་པར་གྱུར།
མིག་གི་བདུན་ཅི་བཀྲ་བའི་རི་མོ་ཆགས།
དེ་ནི་གཙུག་ལག་ཁང་ནི་དུས་ཀྱིས་འདའ། 11

རབྱངས་ཅན་པོར་གྱིས་ནམ་པར་བཀྲ་བ་ཡི།
རྟོགས་པ་བརྟོད་པ་ཡི་གའི་རིམ་པས་བྲིས།
གང་འདྲི་བསོད་ནམས་རང་བཞིན་གཙུག་ལག་ཁང་།
དོན་ཆེན་དམ་པ་དག་བྱེད་ཡབ་ཀྱིས་བསྐྱབས། 12

सन्नद्धं जगतः प्रबोधनविधौ निःशेषदोषापहम्
भास्वन्तं भगवन्तमेव सततं बुद्धं प्रबुद्धं नमः ॥ ८ ॥

आनन्दबन्धु मसकृत् पृथुमानसानाम्
सूक्तांशुभिर्विहितसर्वसुखोपदेशम् ।
क्षेमेन्द्र मुज्ज्वलनिजाभिजनाब्धिचन्द्रम्
कीर्त्तिप्रकाशजनकं जनकं नमामि ॥ ९ ॥

वाक्पाकपावनविधानजिनावदान-
निर्म्माणपुण्यकलनाकुशलाभियोगे ।
अस्मिन् कृतः सुकृतिना दिशता नियोगं
सम्पूरणाय गुरुणा मम संविभागः ॥ १० ॥

येषां सुवर्णप्रतिमाप्रदान-
जिनावदानान्यभवन् गुहासु ।
संसक्तनेत्रामृतचिचचिचाः
कालेन ते तेऽपि गता विहाराः ॥ ११ ॥

सरस्वतीतूलिकया विचिच-
वर्णक्रमैः सङ्कलितावदानः ।
तातेन योऽयं विहितो महार्थः
सन्नन्दनः पुण्यमयो विहारः ॥ १२ ॥

ཕྱོགས་སུ་པོ་ཉི་འཕྲང་བ་རབ་བཞོད་པའི།
 གཞུགས་བརྟན་ཚོགས་ནི་བདུན་པ་རབ་ཆགས་པ།
 དེ་ནི་ཆུ་དང་མེས་བསྐྱེད་ཉེར་འཚོ་ཡི།
 ཏུ་བཞི་འཛིག་ཀྱང་ཉམས་པ་ཡོད་མ་ཡིན།

13

དེ་ལ་དོགས་བཞེད་གཅིག་གི་གཞུགས་བརྟན་འདི།
 མི་ཟད་བསེད་ནམས་ལ་ཆགས་བདག་ཀྱང་འགོད།
 བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་དེར་གནས་ཆེས་འབྲང་བ།
 ཤིན་ཏུ་ཆུང་ཡང་འབད་མེད་ཆེན་པོར་གྱུར།

14

ཐོས་པའི་སྐྱོགས་ཀྱིས་བདུང་བའི་བདུན་ཅི་སྟན་པ་དག་གི་གྱུན།
 རི་བཟང་ཁང་པ་བཞིན་གྱི་བརྒྱུ་འི་གནས་སུ་སྐྱོགས་བྱེད་པ།
 བྱང་བའི་ན་ཆུང་དང་མཚུངས་ཡབ་ཀྱི་སྐད་ལ་བདུན་ནས་ནི།
 སྟན་པ་གྱུ་ཆེའི་བྱད་པར་སྟག་མ་བདག་གིས་ཇོགས་པར་བྱས།

15

न तस्य नाशोऽस्ति युगक्षयेऽपि
जलानलोक्तासपरिस्त्रवेन ।
दिक्षु प्रतिष्ठापितपुष्पपाली-
स्थिरप्रसक्तप्रतिमागणस्य ॥ १३ ॥

तस्मिन् मयाप्यक्षयपुण्यलोभा-
देकावदानप्रतिमार्पितेयम् ।
महात्मनां प्रौढपदानुसारौ
स्वल्पोऽप्ययत्नेन महत्त्व मेति ॥ १४ ॥

माधुर्य्यधुर्य्य ममृतं श्रुतिपात्रपेय-
मामोदसद्म-मुखपद्मपदे ध्वनन्तीम् ।
मृङ्गाङ्गनामिव पितुः प्रणिपत्य वाणीं
सम्पूरयामि पृथुकाव्यविशेषशेषम् ॥ १५ ॥

ཡལ་འདབ་བསུམ་ཅུ་ཙ་བགྱུད་པ།

- མཛེས་ས་གསལ་དུ་འགྲོགས་པའི་དགའ་སྟོན་ཅན་དང་སྒྲ་ཡི་
མཐུ་ལྷན་དཔལ་དང་ནི།
དར་བབ་གྱུན་གྱི་ཉི་མར་ཡོངས་སྟོན་བ་ལྷ་བས་ཙ་ཡི་ཙེ་དགའ་བཏང་བྱས་ནས།
གྲུས་བཅས་གང་དག་བཙེ་བས་གཞན་གྱི་སྒོ་གཞི་བསྐྱབ་པར་
བསྐྱབ་ལ་རང་གི་ལུས།
ཟེལ་མེད་སྤྱིན་པར་བྱེད་ལ་གཡོ་བ་མེད་པ་དེ་ལ་བདག་ཅག་ཕྱག་འཚལ་ལོ། 1
- དཔལ་ལྷན་རིག་པ་འཛིན་པའི་དབང་། སྤྱིན་གྱི་དྲོག་ནི་སྤྱིན་བཞིན་དུ།
སྟོང་བའི་གདུང་བ་འཕྲོག་པ་དག། སྟོང་ཁྱིམ་གསེར་དུ་བྱུང་བར་གྱུར། 2
- གང་གི་དཔལ་བསམས་ཤིང་ལས་འབྱུངས། དྲུག་དུ་གསལ་བ་གསལ་བའི་དཔལ།
གྲགས་པའི་མེ་དྲོག་བསོད་ནམས་ཀྱི། རི་བཟང་རྒྱས་པ་ནས་པར་མཛེས། 3
- ཅུ་གཏོར་ལ་ནི་རྩ་བ་བཞིན། སྤྱིན་གྱི་བཞེན་པ་དེ་ཡི་སྤྲས།
ཤིན་དུ་ལྷག་པའི་བསོད་ནམས་ནམས། གསལ་དུ་ཚོགས་པ་བཞིན་དུ་གྱུར། 4
- དམ་པའི་སྒྲུ་པོ་ལེགས་བྱས་དང་། ཡོན་ཏན་ལྷན་པ་དུལ་བ་དང་།
འབྱོར་པ་ལྷན་པ་གཏོང་བས་བཞིན། དེ་ནི་སྤྲས་པོ་དེ་ཡིས་མཛེས། 5
- དེ་ཡིས་བྱུ་ལ་དཔག་བསམས་ཤིང་། རྒྱལ་སྤྱིད་ཆེ་དང་བཅས་བཏང་ནས།
དགའ་ཐུབ་སྤྱད་དུ་ཞི་བའི་གནས། མ་ལ་ཡར་ནི་དབེན་པར་སོང་། 6
- ཡབ་ནི་བཙན་མོ་དང་འགྲོགས་ཏེ། དཔལ་བཏང་དགའ་ཐུབ་ནགས་སོང་ཆོ།
སྤྱིན་གྱི་བཞེན་པ་འབྱོར་པ་དག། ཐོབ་པ་ཡིས་ནི་རབ་བསམས་པ། 7

कान्तां नूतनसङ्गमोत्सववतीं दिव्यप्रभावां श्रियम्
 तारुण्याभरणोपभोगलहरीं त्यक्त्वा तृणक्रीडया ।
 प्राणचाणविधौ परस्य कृपया कुर्वन्ति ये सादराः
 निर्व्याजं निजदेहदान मचला स्तानेव वन्दामहे ॥ १ ॥

बभूव काञ्चनपुरे श्रीमान् विद्याधरेश्वरः ।
 जीमूतकेतु जीमूत इव तापहरोऽर्थिनाम् ॥ २ ॥

यस्य कल्पद्रुमोद्भूताः सदा नवनवाः श्रियः ।
 चकाशिरे यशःपुष्पाः पुण्यसौरभनिर्भराः ॥ ३ ॥

जीमूतवाहन स्तस्य पुत्रश्चन्द्र इवोदधेः ।
 अभूदत्युग्रपुण्यानां प्रत्यग्र इव सञ्चयः ॥ ४ ॥

गुणवान् विनयेनेव त्यागेनेव विभूतिमान् ।
 स बभौ तेन पुत्रेण सुकृतेनेव सज्जनः ॥ ५ ॥

कल्पद्रुमं ससाम्राज्यं पुत्राय प्रतिपाद्य सः ।
 तपसे शान्तिनिलयं मलयं प्रययौ नृपः ॥ ६ ॥

जायासखे श्रियं त्यक्त्वा याते ताते तपोवनम् ।
 जीमूतवान्नः प्राप्तविभवः समचिन्तयत् ॥ ७ ॥

ཐུ་ས་བཞུན་པ་དང་བུལ་བ། བདག་ལ་དཔལ་ནི་བདེ་མེད་གྱུར།

མིག་གིས་དཔན་པ་དག་ལ་ནི། རི་བོ་འདི་གནས་དག་འབྲས་མེད་བཞིན། 8

ཡབ་ཀྱི་ཞབས་ལ་གདུགས་ཆོ་སེན་མེད་འོད་ཀྱི་འཕྲུང་བ་ཡིས།

རྣམ་པར་སེམས་པའི་ཚོད་པན་དང་ལྷན་དེ་ཡི་བཀའ་ཉན་པའི།

ན་རྒྱུན་གྱིས་བརྒྱན་དཔལ་ནི་ཇི་ལྟར་བདག་ལ་ཐོན་གྱུར་པ།

ད་ལྟ་འཁོར་ལོ་སྐྱུར་པའི་འཕྲོར་པ་དག་ལ་དེ་ལྟ་མེད། 9

ཅེས་བསམས་དེ་ཡི་འཛིག་དྲིན་ནི། ཀྱན་ལ་སན་སྤྲད་རང་ཉིད་ཀྱིས།

དཔག་བསམ་ཀྱང་འབྲུང་གསེར་གྱི་ཆར། འབབས་པ་དག་དུ་བཟུར་བྱས་ནས། 10

གྲུལ་སྲིད་ཆེན་པོ་རབ་བཏང་ལྟེ། ཡབ་ཀྱི་བཞུ་གནས་དག་དུ་སོང་།

འཛིག་དྲིན་གསུམ་གྱི་སྤྱིང་བོ་ཡི། དབང་ཕྱགས་སེམས་ཡངས་རྣམས་ལ་ཙ་ 11

གྲུལ་སྲིད་ཆེན་པོ་བཏང་ནས་དེ། མ་ལ་ཡ་ཡི་རིར་སོང་ཆོ།

དཔག་བསམ་ཐོན་པས་ས་གཞི་ནི། གསེར་གྱི་ཡོངས་བཀའ་མཁའ་ལ་སོང་། 12

སྤྱིན་གྱི་བཞུན་པས་རི་བོ་ནི། དཔལ་གྱི་དུས་བྱས་བརྒྱན་པར་བྱིན།

ཕ་སའི་ཞབས་པད་བཞུན་པ་ཡི། འབྲལ་བའི་གདུང་བ་རབ་དུ་བཏང་། 13

སྐབས་དེར་ཅན་དན་འཁྲི་ཤིང་རྒྱུང་གཞོན་གྱིས།

བསྐྱོད་ཅིང་འཁྲུགས་རིང་ཁྲལ་བ་བཞུན་རྣམས་ལ།

गुरुसेवावियुक्तस्य मम निःसुखतां गता ।
इयं श्री नैचहौनस्य चित्रशालेव निष्फला ॥ ८ ॥

तातस्य पादपतने नखरश्मिमाला-
विभ्राजमानमुकुटस्य यथा पुराभूत् ।
तच्छासनश्रवणकुण्डलमण्डितस्य
नो चक्रवर्त्तिविभवेऽद्य तथा मम श्रीः ॥ ९ ॥

इति संचिन्त्य स निजं कृत्वा कनकवर्षिणम् ।
सर्वलोकोपकाराय सन्नद्धं कल्पपादपम् ॥ १० ॥

प्राज्यं साम्राज्य मुत्सृज्य प्रययौ पितुराश्रमम् ।
चैलोक्यसार मैश्रर्यं तृणं विपुलचेतसाम् ॥ ११ ॥

तस्मिन् साम्राज्य मुत्सृज्य प्रयाते मलयाचलम् ।
हेम्ना कल्पद्रुमः पृथ्वीं परिपूर्य्य दिवं ययौ ॥ १२ ॥

जौमूतवाहनः प्राप्य गिरिं श्रीखण्डमण्डनम् ।
वियोगतापं तत्याज पित्रोः पादाब्जसेवया ॥ १३ ॥

अत्रान्तरे चन्दनवल्लरीणां
दिदेश बालानिललोखितानाम् ।

འདོད་པའི་གོགས་པོར་གྱུར་བ་དབྱིད་ཀྱིས་ནི།
མངོན་པར་འདོད་པའི་སྤྱོད་ཚུལ་རབ་དུ་བསྟན།

14

བྱོད་བྲལ་འདོད་ལྡན་མ་ཡི་མི་མ་ཐུན་ཕྱོགས།
རྫོ་ཕྱོགས་རྒྱང་ནི་ཡང་ཡང་རབ་དུ་ལྡང་།
འགྲོལ་བྱལ་སྟད་ཉ་ཡི་བྱལ་མཚན་གྱིས།
རྒྱང་གི་མཚན་ནི་འཕྲལ་ལ་རབ་སྦྱར་བཞིན།

15

ཀླང་དུག་དཀྱིལ་འཁོར་དག་གིས་མ་སྦྱས་པ།
སྦྱག་པོས་བྱས་པས་ལྷི་བ་ཉིད་གྱུར་བའི།
ཅུ་ཏའི་ཤིང་གིས་མི་ཕྱིད་ཕྱག་བྱ་བཅིངས།
ལང་ཚོ་ཅན་ལ་མངོན་འདོད་བསྟན་པ་བྱས།

16

དབྱིད་ཀྱི་དབལ་མོ་དག་གི་ན་བའི་བྱན།
རི་བོ་འི་ངོས་ལ་བྱ་ངན་མེད་པ་མཛོས།
གྲོང་བྱིར་མ་ཡི་ཀླང་བས་རབ་བསྟན་པས།
ཡལ་འདབ་གསར་བ་དག་ལ་ཚོན་འཕྲོས་བཞིན།

17

མཛོས་མའི་ཁ་ཡི་ཆང་གི་དགའ་ལྡན་པ།
འདོད་པའི་ཐབས་ནི་སྐལ་ལྡན་གདག་ཉིད་ལ།
ཞེས་དེ་བ་ཀྱ་ལ་ཤིང་མེ་དོག་གི།
ཐོལ་གྱིས་དགའ་ཞིང་འཇུག་པའི་དབལ་སྦྱོས་བཞིན།

18

उच्छासिनीना मभिलाषदोक्षां
जृम्भाजुषां कामसुहृद्वसन्तः ॥ १४ ॥

अदक्षिणः प्रेषितकामिनीनां
ववौ मुहुर्दक्षिणमातरिश्वा ।
जगज्जयायेव भूषध्वजेन
वायव्यमस्त्रं सहसा प्रयुक्तम् ॥ १५ ॥

आसूचनैः षट्पदमण्डलानां
घनप्रसूनैर्गुरुतां प्रयाताः ।
चूतद्रुमाश्चक्रु रभिन्नमुद्रा-
बन्धेन यूना मभिलाषदोक्षाम् ॥ १६ ॥

वसन्तलक्ष्मीश्रवणावतंसा-
श्चकाशिरे शैलतटेष्वशोकाः ।
पादप्रहारैरिव नागरीणां
संक्रान्तरागा नवपल्लवेषु ॥ १७ ॥

धन्यस्य कान्तावदनासवेन
ममैव रम्यः स्मरदोहदोऽयम् ।
इतीव जाता वकुलद्रुमस्य
हर्षस्मितश्रीः कुसुमच्छलेन ॥ १८ ॥

ཁེངས་ལྷན་མ་རྣམས་ཁེངས་པ་རབ་བདེ་ཞིང་།

མི་སྣ་སྤངས་ནས་ཀང་པ་རབ་བདེ་དེ།

མཛེལ་པོ་དག་ལ་དང་བར་བྱེད་མཐོང་ནས།

མིའི་བྱ་ར་མེ་ཏོག་གིས་ཤོད་བཞིན།

19

གཉིས་པ་རྒྱས་པའི་ཁྱེད་བུ་ལ་ཤེས་པ།

འཕྲིང་བ་མཛེས་པ་དཔྱིད་ཀྱི་སེང་གེ་ཡིས།

ཁེངས་ལྷན་མ་ཡི་ཁེངས་པ་གྲང་པོ་ལ།

བསྐྱེད་པའི་ཁྱེད་བུ་ལ་སྤྲོད་པ་འཕྲིང་བ་བཞིན།

20

ན་བར་སྣ་ལྷན་གསུམ་ཁྱེད་བུ་ལ་ཤེས་པ།

རིག་ལས་ཤི་རི་པ་མིག་ཀྱི་ཀར།

སྣ་ལ་གཉིས་པ་རྒྱས་པའི་ཁྱེད་བུ་ལ།

མེ་ཏོག་འབྱུང་གནས་དཔལ་གྱི་དགའ་ཆར་པལ།

21

བྱང་བའི་ན་ཆུང་ནས་འབྱུང་ལོངས་སྤྱོད་ལྷན།

སྤང་ཅིས་སྤྱོད་ཤིང་ནས་བར་འབྱུང་དུས་དེར།

མི་ཏོག་རབ་བྱས་འབྲི་ཤིང་ཚལ་གྱི་གཞིར།

རིག་འཛིན་གྱུ་པོ་འི་སྣ་ནི་ནས་བར་བྱ།

22

དེས་དེར་གསེར་ལས་བསྐྱབས་པའི་ཁང་པར་ནི།

གྲུ་པས་རབ་དུ་གནས་བྱས་རིན་ཅེན་གཞུགས།

मानं समुत्सृज्य विहाय मौनं
पादप्रणामेन मनस्विनीभिः ।
प्रसाद्यमानं दयितं विलोक्य
जहास पुष्पैरिव सिन्धुवारः ॥ १९ ॥

वसन्तसिंहस्य पलाशपाली
बभौ स्फुरत्केशरभारभाजः ।
मनस्विनीमानगजावघात-
रक्ता च सिक्ता नखरावलीव ॥ २० ॥

कर्णे कण्ठकोकिलकामिनीभिः
स्पर्शे शिरोषै र्दृशि कर्णिकारैः ।
घ्राणे सरत्केशररेणुपूरै-
र्ववर्ष हर्षं कुसुमोत्करश्रीः ॥ २१ ॥

तस्मिन् मधुक्षीवविघूर्णमान-
मृङ्गाङ्गनाविधमभोगकाले ।
उत्फुल्लवल्लीषु वनस्थलीषु
चचार विद्याधरराजस्तनुः ॥ २२ ॥

स तत्र हेमप्रतिबद्धधाम्नि
सिद्धप्रतिष्ठापितरत्नमूर्तिम् ।

གོ་རི་མཚན་ནས་རྒྱད་མང་ཁྱུ་ལན་པའི།

རྒྱ་བ་གསར་བ་ལྟ་བུའི་བྱ་མོ་མཐོང་།

23

ཡིད་སྤྱབས་འཛིན་གྱི་གོ་རི་མཉེས་པ་ཡི།

སྤྱབ་བྱེད་ལ་ནི་རབ་དུ་གནས་བྱས་པ།

འདོད་པའི་རྩང་ས་གཞན་བཞིན་དེ་མཐོང་ནས།

སྤྱིན་གྱི་བཞོན་པ་ཡ་མཚན་རྒྱ་ཆེར་བྱུར།

24

རི་ནས་རི་དགས་མིག་ཡངས་ངོ་ཚ་ཡིས།

དུད་པས་ཁྱུ་མཐར་རྒྱད་མང་པང་བ་ནས།

དལ་གྱིས་པབ་པས་རིག་འཛིན་རྒྱལ་པོའི་བྱ།

མངའ་བཞག་འདོད་པ་དག་དང་མཚུངས་པ་མཐོང་།

25

མིག་ཟེར་མཛེས་པའི་རྒྱན་ལྡན་མངོན་འདོད་དེས།

ཕན་ཚུན་ལྟ་བར་བྱེད་པའི་ནམ་འཕྲུལ་གྱིས།

ཡིད་ནི་ཉེ་བར་མཚམས་སྦྱར་པོ་ཉ་བཞིན།

དེ་དག་བར་དུ་འགྲོ་དང་འོང་བ་བྱས།

26

གསར་མཐོང་ལ་ཡང་ཕྱོགས་སྤྱུ་རྒྱུང་བཅས་པ།

འདོད་པ་པད་མཚོའི་ངང་པའི་རྒྱལ་མོ་དེས།

སྦྱི་བ་གཞན་དུ་གོསས་པའི་རོ་ལས་བཞིན།

དེ་ཡི་ཡིད་མཚོ་ཆེ་ཞིང་དངས་པར་ཞུགས།

27

अभ्यर्च्य गैरौ मुपवीणयन्तीं
ददर्श कन्यां कलिका मिवेन्दोः ॥ २३ ॥

गैर्याः समाराधनसंविधान-
बद्धस्थितिं मन्मथजीवनाय ।
विलोक्य तां कामबधू मिवान्यां
जीमूतवाहः पृथुविस्मयोऽभूत् ॥ २४ ॥

शनै रथाङ्गादवतार्य वीणां
गीतावसाने हरिणायताक्षी ।
लज्जानता त्यक्तशरस्मराभं
ददर्श विद्याधरराजपुत्रम् ॥ २५ ॥

परस्परालोकनविभ्रमेण
नेचांशुशोभाभरणोऽभिलाषः ।
गतागतानीव तयोश्चकार
मध्येमनः सन्धिनिवद्धदूतः ॥ २६ ॥

सा कामपद्माकरराजहंसौ
सपक्षपाता नवदर्शनेऽपि ।
जन्मान्तराभ्यासरसादिवास्य
स्वस्थं महन्मानस माविवेश ॥ २७ ॥

རིན་ཅན་རྒྱ་བས་བྱི་མེད་རི་བོང་ངང་།
 བྱ་མོའི་ཚྭས་ཀྱིས་འབེན་ལ་བྲན་པའི་མདའ།
 རབ་རྒྱས་པ་རྫོད་ཀྱི་བྱང་བ་བཞིན།
 ཆགས་ལྷན་དེ་ཡི་སེམས་ལའང་དེ་ཉུགས་གྱུར ॥

28

གྲོགས་མོ་བྱ་མོའི་གཉིས་པ་དང་བཅས་དེར།
 འདོད་པ་གསར་སྦྱིས་ངོ་ཚས་སྦྱན་བྱེད་ཅིང་།
 བནན་ཡང་མད་བྱང་གཟུགས་ཀྱིས་བྲངས་གྱུར་པ།
 རིག་འཛིན་རྒྱ་བས་དབེན་པར་མངོན་སྟོགས་སྦྱས ॥

29

སྦྱན་ལེགས་ཅི་སྦྲད་སྟོན་དུ་འོང་བ་ལ།
 ཐེབས་སྦྱས་བཀྱར་པའི་ཆ་ནི་ཁྱོད་མི་བྱེད།
 དས་པའི་ཀྱན་སྟོད་ཡོན་ཏན་གྱིས་མཛོས་གཟུགས།
 ལེགས་ལྷན་རིགས་ཀྱི་ཇེས་མཐུན་ནམ་པར་འཛིན ॥

30

ཁ་ན་མ་ཐོ་མེད་ལུས་ཁྱོད་ལུས་མཆོག།
 དན་པའི་བྱན་ནི་གསར་བ་རྒྱ་བ་ལྟར།
 མཛོས་པ་ཐུ་དྲིག་ཞོར་བྱ་ཉིད་འདི་ནི།
 རབ་དུ་མ་ཐོ་པའི་རིགས་སྦྱིན་གང་ལས་ཐོབ ॥

31

ཡང་ན་མཛོས་མ་ཁྱོད་ནི་མཐོང་གྱུར་པ།
 བདུད་ཅིས་བརྒྱན་པས་ངེད་ལ་རིམ་གྱོ་བྱས།

शशाङ्करत्नं विमलं शशैव
कन्याकुलं लक्ष्यमिव स्मरेषुः ।
तस्याः सरागं स विवेश चित्त-
मिन्दिन्दिरः फुल्लमिवारविन्दम् ॥ २८ ॥

अभ्येत्य तां बालसखौद्वितीयां
लज्जानिमज्जनवकामजृम्भाम् ।
विद्याधरेन्दुर्विजने जगाद्
धीरोऽपि रूपाद्भुतकृष्यमाणः ॥ २९ ॥

सम्भाषणेन क्रियते न कस्मात्
सुधु त्वयाभ्यागतसंविभागः ।
विभर्त्ति भव्याभिजनानुरूपं
रूपं सदाचारगुणेन शोभाम् ॥ ३० ॥

इदं नवालङ्करणं स्मरस्य
तव गन्धद्विज्जि शशाङ्ककान्तम् ।
दिव्यं वपुः कस्य समुन्नतस्य
वंशस्य मुक्तामणिता मवाप्तम् ॥ ३१ ॥

तवाथवा सुन्दरि दर्शनेन
वयं सुधाद्रिणा कृतोपचाराः ।

མཛོས་སྤྲུག་དག་སྟེར་རི་བོང་གིས་མཚན་པའི།

རི་མོ་སྤྲུལ་ཕེབས་བར་སྤྲུབར་བྱེད།

32

འོན་ཀྱང་དགའ་བས་ངེད་གྱི་དགོ་མཚན་ཙམ།

གསལ་བའི་སྤྲད་ཏུ་བྱེད་ཀྱིས་འདིར་སྤྲོས་ཤིག།

དག་པའི་ཕྱོགས་སྤྱང་མངོན་ཕྱོགས་བྱེད་པ་ཡི།

སྤྲུལ་ཡི་རིགས་ནི་བྱེད་ཀྱིས་བརྒྱན་པར་བྱས།

33

ཞེས་པ་རིག་འཛིན་ཙོད་པན་དག་གི་ཚིག།

འདོད་དགོངས་སྤྱིང་པོ་ཙན་དེ་ཐོས་གྱུར་ནས།

ངོ་ཚས་དེ་ནི་མི་སྤྲུལ་ཐན་གྱུར་གང་།

དེ་ཚོ་གོགས་མོ་མ་དུ་ཡི་གས་སྤྲས།

34

གཞིན་ཏུ་རིག་འཛིན་གྱུལ་རིགས་བརྒྱད་ཅི་ཡི།

ཅུ་གཏིར་གྱི་ནི་ཆེ་བ་བྱེད་འདིར་གྲགས།

ངེད་གྱི་གོང་ན་གྲུབ་པའི་ཅི་དགའ་མས།

ལུས་མེད་ལུས་ཐན་བྱེད་ནི་སྤྲུལ་ལོན་བྱེད།

35

དཔག་བསམ་ཤིང་སྤྱིན་ཅི་དགས་རབ་གྲགས་པ།

བྱེད་ཀྱི་གྲགས་པ་ཡོན་ཏན་མཐུ་ཡིས་བརྒྱན།

ཆེ་ཏུ་དཀར་པ་འདི་ཡི་ན་གྱན་ཏུ།

མིང་པ་ནོར་གྱི་བཤེས་གཉེན་དག་གིས་བྱས།

36

करोति लावण्यवितीर्णहर्षा
सम्भाषणं कस्य शशाङ्कलेखा ॥ ३२ ॥

इदन्तु-नः कौतुकमात्रमेव
प्रौत्थापनेतुं भवती ब्रवीतु ।
सत्पक्षपाताभिमुखेन धात्रा
कस्यान्वयस्याभरणीकृतासि ॥ ३३ ॥

ध्यात्वेति विद्याधरशेखरस्य
वच स्तदौत्सुक्यविभागर्भम् ।
ह्रियाभवन् मौनवती यदासौ
तदा सखी मालतिका जगाद ॥ ३४ ॥

कुमार विद्याधरराजवंश-
सुधाब्धिचन्द्र त्वमिव प्रसिद्धः ।
अस्मत्पुरे सिद्धविलासिनौभि-
र्यज्ञीयसे विग्रहवाननङ्गः ॥ ३५ ॥

प्रख्यातदाल्पद्रुमदानशीलं
गुणप्रभावाभरणं यश स्ते ।
अस्याश्च मित्रावसुनानुजेन
दर्शयन्तं शीघ्रत मिन्दुशुभ्रम् ॥ ३६ ॥

སེམས་དཔའ་ཆེན་པོ་དེ་ཁྱོད་གྲོགས་མེས་གཏམ།
 དར་མའི་ཉིང་སྟོད་བྱ་བས་ཇི་ལྟར་འོས།
 ཁྱད་པར་ཆེ་ནམས་མདུན་དུ་བྱ་མོ་ནི།
 རོ་ཚས་ནམ་པར་ཐུལ་བའི་རང་བཞིན་འགྱུར། ॥

37

བྱ་མོ་འདི་ནི་གྲུབ་རིགས་ཆུ་གཏེར་གྱི།
 རྩ་བ་གྲུབ་བདག་སྒྲ་ཚོགས་ནོར་གྱི་སྟེ།
 གང་གི་མཛེས་པ་སྦྱེད་ཚལ་དུ་ཅེ་ཚོ།
 དཔག་པ་ཉིད་དུ་ཀྱུ་ལྷན་གྱིས་པར་བྱེད། ॥

38

མ་ལ་ཡར་སྦྱིས་འཁྲི་ཤིང་གསར་བཞིན་སྟེ།
 དང་པོར་འབྱུངས་བྱ་ཡལ་འདབ་ལྟར་དམར་མཆུ།
 བདུད་ཅི་འི་རང་བཞིན་མ་ལ་ཡ་ཅན་འདི།
 དཔག་དུ་ལྷ་དང་ལྷ་མིན་མངོན་འདོད་པ། ॥

39

ཞེས་དེས་སྦྱས་པར་གྱུར་པ་ན། ཉུག་ཅུམ་གན་པོ་མངོན་ཕྱོགས་དེ།
 ལྷུང་བར་འོང་བའི་ཤུགས་བཅས་པས། གྲུབ་བདག་བྱ་མོ་ལ་སྦྱས་པ། ॥

40

དགེ་མ་ནོར་གྱི་བཤེས་གཉིན་དང་། ལྷན་ཅིག་པོ་བྱང་འཁོར་ན་འཁོད།
 ཁྱོད་གྱི་བག་མའི་གཏམ་ལ་ཆགས། ཡལ་ནི་ཁྱོད་ལ་ལྷ་བར་འཚལ། ॥

41

स त्वं महासत्त्व कथं कथाहंः
 प्रौढोपचारक्रिययैव सख्याः ।
 भवन्ति लज्जाविजितस्वभावाः
 विशेषतोऽग्रे महतां हि कन्यकाः ॥ ३७ ॥

सिद्धान्वयाम्भोधिमुधाधिकस्य
 विश्वावसोः सिद्धपतेः सुतेयम् ।
 उद्यानकेलीषु करोति यस्याः
 सर्व्वे^० कान्तिः कुसुमावबोधम् ॥ ३८ ॥

नवमलयजवस्त्ररौव तन्वी
 प्रथमसमुद्गतपल्लवारुणोष्ठौ ।
 इय ममृतमयी सुरासुराणां
 मलयवती सतताभिलाषभूमिः ॥ ३९ ॥

एति तस्यां व्रुवाणायां स्थविरोऽभ्येत्य कञ्चुकी ।
 चरागमनसोच्छ्वासः प्राह सिद्धाधिपात्मजाम् ॥ ४० ॥

कल्याणमित्रावसुना सहितोऽन्तःपुरस्थितः ।
 वद्विवाहकथासक्तः पिता त्वां द्रष्टुं मिच्छति ॥ ४१ ॥

ཞེས་པ་དེ་ཡིས་བརྗོད་བའི་འཕྲུལ། གྲོགས་མོ་དང་བཅས་མིག་བཟང་ས།
ཡིད་ནི་སྤྲིན་གྱི་བཞེན་པ་ལ། རྣམ་པར་བཀོད་ནས་དལ་གྱིས་སོང་། 42

གྲོགས་མོ་ཕྱི་ན་འཁོད་དེ་ལ། གཏམ་གྱི་ཟོལ་གྱིས་ཡང་དང་ཡང་།
མཛེས་པ་རྣམ་པར་ལྟ་བུར་ཅིང་། ལེ་ལོ་འི་གོམས་པས་འགྲོ་བའི་ཚོ་། 43

མངོན་འདོད་གསར་པ་ལ་བརྟེན་ཅིང་། སྤྲལ་དོག་གིས་བཞེན་བདན་པ་བཏང་།
ཡལ་དེར་མིག་ནི་གཏད་པ་ཡི། གཞོན་ཅུ་ཡིས་ནི་རབ་བསམས་པ་། 44

ཀྱུ་མ་རི་དགས་སྤྲལ་གྱའི་མིག། ས་ཡི་རྒྱང་དུ་འགྲོ་བུང་ས།
དེ་ཡིས་འཛིགས་བཞེན་ཆགས་བཅས་ཀྱི། ཡིད་ནི་བདག་ལ་གཏམས་པར་བྱས། 45

དབྱུགས་ཀྱི་ངལ་དུ་བ་འབད་པས་འགོག་ལ་ཆགས་ཤིང་སྒྲ་མེད་
དག་དུ་རྣམ་པར་གནས།

མཐོང་བའི་འཛིགས་ལས་ཤིན་དུ་དོགས་པས་འབྱུགས་ཤིང་
དཔེན་པ་རུ་ཡང་རབ་འདར་བཅས།

ཡིད་སྤྲལ་དག་གི་མདའ་ཡིས་རབ་དུ་བསྐྱུན་ཚེ་སྤྱངས་པ་ཡི་
ནི་ཆགས་ཤིང་གནས།

ལུས་སྤྲ་ཚོས་ཀྱན་མ་དེ་བདག་ཡིད་ལ་ཞུགས་ལས་གང་ནས་ནི་ཡོངས་མི་ཤེས། 46

ཞེས་པ་ཕྱུན་རིང་བསམས་ནས་དོ་ལ་འཁོད།

ཡིད་སྤྲལ་བཀའ་ཡི་ཕྱལ་དུ་གྱུར་པ་དེས།

ཀྱན་དོག་པོར་གྱིས་མཁུན་དུ་རི་དགས་མིག་ནི།

ཡང་ཡང་མངོན་དྲིས་མིག་ནི་གཡོ་མེད་གྱུར། 47

इत्युक्त्वा सहसा तेन सह सख्या सुलोचना ।
जीमूतवाहनन्यस्तमानसा सा शनै र्ययौ ॥ ४२ ॥

तस्यां पश्चात्स्थितसखीकथाव्याजैः पुनः पुनः ।
कान्तं निरीक्षमाणायां व्रजन्त्या मलसैः पदैः ॥ ४३ ॥

तत्पथे दत्तनयनः कुमारः समचिन्तयत् ।
नवोत्कण्ठाश्रयो धृत्या त्यज्यमान इवेर्ष्यया ॥ ४४ ॥

अहो नु मृगशावाश्या व्रजन्त्या पितुरन्तिकम् ।
सरागं तद्भयेनेव मयि न्यासीकृतं मनः ॥ ४५ ॥

श्वासायासनिरोधयत्ननिरता निःशब्दसंवादिनी
सोत्कम्पा विजनेऽपि दर्शनभयादत्यन्तशङ्काकुला ।
तन्वी मन्मथमार्गणाभिपतने वैलक्ष्यलीनस्थितिः
नो जाने कतमेन सा मम पथा चोरी प्रविष्टा मनः ॥ ४६ ॥

चिरं विचिन्त्येति शिलातलस्थः
स मन्मथान्नाविषयं प्रयातः ।
संकल्पवर्त्या पुरतोऽभिलिख्य
मुहुर्मुगाक्षीं स्तिमितेक्षणोऽभूत् ॥ ४७ ॥

དེ་ནས་མེ་ཏོག་རྒྱལ་དང་རྒྱལ་གྱིས་གང་།
 བླ་མ་ཚལ་དཔེན་པར་ཀླང་པའི་མཚོ་སྤྱིས་གྱུ།
 ལམ་ལོ་གྱལ་མཚན་གྱིས་མཚན་ཟེས་འབྲངས་ནས།
 དེ་ཡི་རྒྱང་དུ་ཅེད་གྲོགས་གཉིན་བཟང་འོངས། ॥

48

མངོན་འདོད་གསར་པའི་བྱད་པར་བསམས་པ་ཡིས།
 མེས་མ་ནི་རབ་དུ་བཀག་དེ་དེས་མཐོང་ནས།
 རྒན་པའི་བཀའ་ཡིས་བརྟན་པ་བཅོངས་པ་ལ།
 ངོ་མཚར་བཅས་པའི་ནམ་འགྲུར་གྱུ་དག་རིས། ॥

49

གྲོགས་པོ་བརྟན་པའི་གཏེར་གྱུར་བྱོད་ལ་ཡང་།
 ཤིན་དུ་གཏུང་པའི་གནས་ནི་ཉེར་བཞུན་ཅིང་།
 བསམ་པ་ལ་བརྟེན་མིག་ནི་ཡོད་མེད་པ།
 བརྟན་མེད་ནམ་པ་ཅི་ཞིག་ཉམས་སྲུ་རྩོང་། ॥

50

ཞེས་པ་ཡིད་གུམ་གསུམ་གནས་ནི་གྲོགས་པོ་དག།
 རབ་དུ་འབད་ཅིང་གྲུས་པས་རིས་པ་ནི།
 ཤུགས་རིངས་མཐུན་ཕྱོགས་རྒྱང་གིས་ཟེས་དཔག་བྱ།
 རྒན་པའི་མདའ་རྒྱང་གཞིན་ལྷས་དེ་ལ་སྤྱོད། ॥

51

གྲོགས་པོ་སྤྱོད་སྤྱོད་སྤྱོད་ལ་སྤྱོད་ལྷན་པའི།
 བྱེད་པོ་ཡིས་ནི་གཟུགས་གསར་རི་མོ་དག།

अथाययौ पुष्पपरागरेणु-
 पूर्णे वने पादसरोजमुद्राः ।
 चक्रध्वजाङ्गा विजनेऽनुसृत्य
 तस्यान्तिकं नर्मसुहृत् सुबन्धुः ॥ ४८ ॥

स तं विलोक्याभिनवाभिलाष-
 विशेषचिन्ताप्रतिबद्धचित्तम् ।
 विक्रीतधैर्यं स्मरशासनेन
 पप्रच्छ साश्चर्यविकारहेतुम् ॥ ४९ ॥

कोऽयं सखे धैर्यनिधे स्तवापि
 नितान्तसन्तापपदोपदेष्टा ।
 चिन्ताश्रयान्निश्चललोचनस्य
 विभाव्यते कोऽप्यधृतिप्रकारः ॥ ५० ॥

इति प्रयत्नप्रणयेन पृष्टो
 विश्रम्भधाना सुहृदा कुमारः ।
 त ममवौन्निश्चसितानुमेय-
 सपक्षपातस्मरवाणपातः ॥ ५१ ॥

सखे सखेदस्य पुराणसर्गे
 वर्गे विधे नूतनरूपरेखा ।

གྲུབ་རིགས་གྱུ་མཚོའི་རྒྱ་བའི་རིམ་བཞིན།

མཛེས་པའི་རང་བཞིན་བྱ་མོ་བདག་གིས་མཐོང་།

52

དེ་ཡི་བཞིན་གྱི་པརྒྱུ་མཛེས་སྤྱུག་གྱུས་པས་གཟི་བྱིན་ཉམས་པའི་རྒྱ་བ་དང་།

དེ་ཡི་མིག་དག་མཛེས་པས་མིག་གི་དཔལ་ནི་རབ་དུ་ཉམས་པའི་རི་དགས་དག།

གྲགས་པ་ཞི་ཞིང་སྤྱུག་བསྐྱེལ་མཚུངས་པས་མཚན་མོ་སོ་སོར་སྦྱངས་ཏེ་

ཞུས་པ་ཡི།

བདག་ཉིད་དག་ནི་བསམ་པ་གཡོ་མེད་འགྲོགས་པ་འདི་ཉིད་མཐོང་བར་བདག་

དྲིལ་གོ། 53

མཐོང་པའི་ནམ་འཕྱུལ་གསར་པ་ཡིན་མེད་ཀྱང་།

མིག་གི་མཛེས་པ་ན་བའི་གྱན་བྱས་དེས།

མངོན་འདོད་གསར་པ་ཉམས་སྤྱུ་མྱོང་བྱེད་པའི།

རང་གི་ངོ་བོ་བདག་ལ་གསལ་བར་བྱས།

54

དེར་ནི་རྒྱུ་འདར་ཞིང་གཡོ་ལྷན་སྒྲ་དག་སྒྲོགས་པར་བྱེད་པའི་འོག་དབག་ལ།

འཛིགས་པས་རབ་དུ་ཞི་བར་བྱེད་བཞིན་ཡང་ཡང་གོས་དག་བྱིན་ནས་སྤྱུག་

པར་བྱས།

ངོ་ཚས་མི་སྤྱད་དང་ལྷན་བཞིན་དུད་དེ་ཡི་ན་བའི་ཡུན་ལ་སྤྱང་བ་ལ།

འཁོར་ཞིང་གྱུ་བའི་བྱང་བ་ནམས་ཀྱིས་སྤྱི་ཡིས་བདག་ལ་ལེགས་པར་འོངས་

སམ་བྱས། 55

བཞིན་ལ་རྒྱ་བ་བརྒྱ་སྤྱུག་དང་ནི་མིག་གཉིས་དག་ལ་ཡུན་ལ་སྤྱི་བོའི་ནགས།

ལག་པ་དག་ལ་པད་ཙ་གཞིན་ཉུ་ཀང་པར་པརྒྱའི་འབྱུང་གནས་རབ་བྱས་པ།

ཞུས་མཚོག་སྤྱུལ་ལ་སྤྱད་དུལ་དག་གལ་ཏེ་འདོད་པས་རབ་དུ་བཞོད་པ་ན།

མེ་ཡི་རང་བཞིན་བཞིན་དུ་དེ་ཡིས་བདག་ཡིད་མཛེའ་བས་སྤྱུག་པ་ཅི་སྤྱད་སྤྱེག།

56

दृष्टा मया कान्तिमयीव कन्या
सिद्धान्वयाभोधिसुधांशुलेखा ॥ ५२ ॥

इन्दो स्तद्वदनारविन्दविलसक्लावण्यलुप्तद्युतेः
सारङ्गस्य च तद्विलोचनरुचिप्रत्यस्तनेचश्रियः ।
मन्येऽहं समदुःखयोः प्रतिनिशं वैलक्ष्यलौनात्मनोः
चिन्तानिश्चल एष शान्तयशसोः संदृश्यते सङ्गमः ॥ ५३ ॥

कर्णावतंसौकृतनेचकान्तिः
नवेऽपि सन्दर्शनविभ्रमे सा ।
विभाव्यमानाभिनवाभिलाषं
मयि स्वभावं प्रकटीचकार ॥ ५४ ॥

तस्मिन् कम्पतरङ्गिणि व्यतिकरं व्याहारिणीं मेखलाम्
मूकौकृत्य सुसान्त्वितामिव भयाद्वस्त्रप्रदानैर्मुहुः ।
लज्जामौनवती विनम्रवदना सा स्वस्तकर्णोत्पलो-
दञ्चच्चचुरचच्चरीकविरुतैश्चक्रे मम स्वागतम् ॥ ५५ ॥

वक्त्रे चन्द्रशतानि लोचनयुगे नीलोत्पलानां वनम्
वाह्यो बालमृणालिका श्ररणयो रत्नफुल्लपद्माकराः ।
निर्माणे परमाणुतां वरतनोः कामेन चेत् प्रापिताः
तत्किं वह्निमयीव सा दहति मे स्नेहानुविद्धं मनः ॥ ५६ ॥

འདོད་པའི་ཀུ་མུད་ཙམ་གྱིས་རྒྱ་བའི་རི་མོ་སུ་ཞིག་དེ།
 རིག་གི་བརྒྱུ་ནམ་པར་གྱིས་པའི་གྱུར་ནི་བདག་གིས་མཐོང་།
 བའ་གིས་མཆོས་པའི་ནམ་འབྲུལ་བུད་ཅིའི་ཚུ་བོ་འབྲུངས་པ་ཡིས།
 ཙ་བའི་དུག་དུག་སལ་ཕྱེད་མེངས་པ་དུག་དུག་གྱིས་པར་འབྱུར།

57

མ་ལ་ཡ་ཙན་ཞེས་པའི་བྱ་མོ་རི་དགས་མིག་ཙན་དེ།
 ཅེ་དགའི་རྒྱ་མ་མེ་དོག་མཚན་གྱི་རོལ་ཅིང་སྦྱེད་ཕྱེད་མ།
 དྲི་མེད་བྱུལ་རིགས་བུད་ཅིའི་ཚུ་བའི་དག་གི་བྱ་སྐར་བདག་།
 རྒྱ་ཚོགས་ཤོར་བདག་གིས་ནི་བྱ་མོ་ཡིན་ཞེས་བདག་གིས་ཐོས།

58

ཞེས་པ་རིག་འཛིན་གྱལ་པོ་དག་གི་བྱ།
 ཡིད་བྱུང་གསར་པ་གྱིས་པའི་ཚོག་ཐོས་ནས།
 དྲི་ཟེའི་གཞིན་ལྷ་ཡིད་གཙམས་དག་གིས།
 བྱས་ལྷན་གཉིན་བཟང་གིས་ནི་དེ་ལ་སྒྲུས།

59

གྲོགས་པོ་དགའ་པས་ཁྱོད་ཀྱི་མཛོན་འདོད་འདི།
 ཡོན་ཏན་མཐུ་དག་མཚུངས་པའི་གནས་ལ་སྒྲོམ།
 ལེགས་བྱས་ལྷན་པ་ནམས་ཀྱི་རི་བ་ནི།
 དེས་པར་དམ་པའི་ལམ་དུ་འགྲོ་བར་འབྱུར།

60

རྒྱ་ཡི་བྱ་མོ་བརྒྱས་པས་མི་གཡོ་བ།
 ཁྱོད་ཀྱི་བནན་པ་གང་གིས་གཡོ་བཞིན་ཕྱེད།

सा कापि कामकुमुदाकरचन्द्रलेखा
दृष्टा मया नयनपद्मविकाशहेतुः ।
यत्कान्तिविस्मयमसुधातटिनी निपीता
मूर्च्छां विषोष्मपिशुना मनिशं तनोति ॥ ५७ ॥

विश्रवावसो विमलसिद्धकुलाख्यवार्द्धि-
ताराधवस्य तनयेति मया श्रुता सा ।
बाला विलासजननी कुसुमायुधस्य
लीलागुरो रम्यवत्यभिधा मृगाक्षी ॥ ५८ ॥

श्रुत्वेति विद्याधरराजसूतो-
र्वाक्यं नवोद्भूतमनोभवस्य ।
उवाच गन्धर्वकुमारक स्तं
विश्रम्भभूमिः प्रणयी सुबन्धुः ॥ ५९ ॥

दिष्ट्या सखे तुल्यगुणानुभावात्
स्थाने तवायं प्रसृतोऽभिलाषः ।
भवत्यवश्यं सुकृतोचितानां
मनोरथः सत्यथपान्य एव ॥ ६० ॥

धन्येव लोकत्रयलक्ष्यभूता
सा वैजयन्ती रतिवत्सलस्य ।

དགའ་མའི་བདག་པོ་དག་གི་ཅུ་མཚན་དེ།

སྐལ་ལྷན་འཛིག་དེན་གསུམ་གྱི་མཚན་བྱ་ཉིད།

61

འགྲོ་ལ་ཉ་ཡི་མཚན་མོ་གྲུལ་བ་དང་ལྷན་གཅིག་སྤུ་མཚོན།

སྤྱོ་བསངས་སྤེ་ལ་མཚོན་གི་འབྱོར་བ་འཛོན་པ་དེ་ཉིད་སྐལ་བ་བཟང་།

གང་དང་བལ་བས་མཚན་མོ་སོ་སོར་བདུད་ཅིའི་ཟེར་ནི་གཟི་བྱིན་ཉམས།

དལ་གྱིས་སེན་མོ་འི་ཁ་རིས་གསལ་བ་ཕྱ་བ་ཉིད་འཛོན་ལྷས་དང་ལྷན།

62

བདུན་པ་སྟེན་ཅིག་ཁྱོད་ཀྱི་འདོད་པ་གང་།

དེ་ནི་འབད་མེད་ལག་པའི་ཅེ་ན་གཞས།

གྲུབ་བདག་སྤྱོ་ཚོགས་ནོར་ལས་བྱ་མོ་དེ།

ཁྱོད་ཀྱི་ཡབ་ཀྱིས་ཁྱོད་ཀྱི་དོན་དུ་བསྐྱངས།

63

འདོད་ལྷན་རྒྱ་བས་མཚན་མོ་ལ་བཞིན་གང་གི་བྱ་མ་ལ།

འགྲོ་གསུམ་དགའ་བས་ཡང་དག་སྦྱོར་བ་བདག་ནི་སྐལ་བ་བཟང་།

ཞེས་པ་དེ་ཅོད་ནས་གྲུབ་པའི་བདག་པོ་གསུམ་དང་དགའ་བས་གང་།

བྱ་མོ་ཡིས་ནི་བག་མའི་དགའ་སྟེན་དེ་ཉིད་སྦྱོར་བར་གུར།

64

གྲོགས་པོ་ནང་བར་ཁྱོད་ཀྱི་ཅེ་དགའི་དགའ་སྟེན་ཡངས་པ་དག།

མཛོས་མ་དང་འགྲོགས་བདུད་ཅིའི་འབྲས་བྱ་ལྷན་པ་དེ་བྱུང་སྟེ།

གང་ལ་ཡོན་ཏན་མཚུངས་པ་འགྲོགས་པ་དག་ནི་མཐོང་བས་ན།

སྤྱོ་པོ་ཤིན་དུ་ཡུན་རིང་བྱེད་པོ་བསྐྱུགས་པ་བྱེད་པར་འགྱུར།

65

सुराङ्गनालोकननिश्चलस्य

यया धृतिस्ते तरलाकृतैव ॥ ६१ ॥

परं राजत्येका जगति जयिनी पूर्णरजनी

वरं श्यामावर्गं वहति विभवं सैव सुभगा ।

यया ह्रीनः क्षीणद्युति रमृतरश्मिः प्रतिनिशं

शनै र्धत्ते तन्वीनतनखमुखोस्तेखतनुताम् ॥ ६२ ॥

भजस्व धैर्यं तव वाञ्छितं यत्

तदप्रयत्नोपनतं कराग्रे ।

विश्वावसोः सिद्धपते स्त्वदर्थे

कन्यार्थिता त्वज्जनकेन सा हि ॥ ६३ ॥

धन्योऽस्मि यस्य तनया चिजगत्प्रियेण

संयुज्यते द्युतिमता शशिना निशेव ।

उक्तेति सिद्धपति रादरहर्षपूर्णः

कन्याविवाहमहत्त्वरता मवाप्तः ॥ ६४ ॥

प्रातः सखे स भविता विपुलोत्सव स्ते

कान्तासमागमसुधासफलो विवाहः ।

यस्मिन् समानगुणसङ्गमदर्शनेन

धातुः करिष्यति जनः सुचिरात् प्रशंसाम् ॥ ६५ ॥

ཞེས་པ་གྲོགས་པོའི་ཚིག་དེ་ཐོས་གྱུར་ནས།
 དགའ་བའི་རང་བཞིན་ཡངས་པ་འཕལ་གྱས་དེ།
 ཉིན་མོའི་ལྷག་མ་དུ་མའི་དུས་མཚུངས་པར།
 རྩོམ་པ་རྒྱ་ཅིང་རང་གི་གནས་སུ་སོང་། ॥

66

དེ་ནས་ཐུན་མཚམས་བྱ་མོད་དང་། འགྲོགས་པས་གྱུར་གྱུམ་འཕོས་པ་བཞིན།
 བས་མཁའ་ཡི་ནི་སྦྱང་ཚལ་དུ། ཉི་མ་ཆགས་དྲག་ལྷན་པར་གྱུར་། ॥

67

བརྒྱུ་ཅན་དགའ་ཉིན་མོའི་མཐུར། ལྷག་པོའི་ངོས་ལ་འཁོར་བ་ན།
 དེ་ཡི་མཐུག་དུ་ཐུན་མཚམས་ནི། ཀླང་པ་བལྟེན་པ་པ་ཆགས་མཛེས་། ॥

68

དེ་ནས་ལྷག་པོ་གྲོགས་ཅུ་གཏོར་དུ། ཉིན་མོའི་དབང་ལྷག་རབ་རྒྱུང་ཚོ།
 དེ་ལས་འཐོར་བས་ཐོགས་པས་བཞིན། སྐར་མ་ནམས་ཀྱིས་ནས་མཁའ་གང་། ॥

69

དལ་གྱིས་ལྷན་པ་ཅུང་ཏུ་གནག། མཚན་མོས་སྤྱིད་པའི་སྦྱོད་དག་ལས།
 ཐུན་མཚམས་དཔར་བའི་ཆང་འཕྱངས་ནས། བྱོས་པ་བཞིན་དུ་སྐར་ཅིག་འབྱུངས། ॥

70

དེ་ནས་བདེ་སོགས་མཛེས་པ་ཡི། ཅེ་དགའ་གནས་པ་ཤར་གྱི་ཕྱོགས།
 རྩོམ་པ་རྒྱ་ཅིང་བུ་ཉེ་བ་ནི། ཅན་དན་དག་གིས་མཚན་བཞིན་མཛེས་། ॥

71

དེ་ནས་བདུད་ཅི་སྦྱང་བ་ནི། ལོངས་སྤྱོད་ཅན་གྱི་ལོངས་སྤྱོད་གྱི།
 སྐལ་བཟང་ཅེ་དགའ་ཁྱད་པར་ཅན། རྩོམ་པ་རྒྱ་ཅིང་བུ་ཉེ་བ་ཤར་། ॥

72

इति सुहृदचनं सहसोच्छल-
द्विपुलहर्षमयः स निश्म्य तत् ।
निजपदं प्रययौ कलयन् धिया
दिवसशेष मनेकयुगोपमम् ॥ ६६ ॥

अथ सन्ध्यावधूसङ्गादिव संक्रान्तकुङ्कुमः ।
जगाम गगनोद्याने तिग्मांशु गर्धरागताम् ॥ ६७ ॥

दिनान्ते पद्मिनौकान्ते विश्रान्ते ऽस्ततटान्तरे ।
पादसंवाहनासक्ता सन्ध्या तस्यान्तिके बभौ ॥ ६८ ॥

ततश्च पश्चिमाभोधिं प्रविष्टे वासरेश्वरे ।
ख मपूर्यत नक्षत्रैस्तदुत्थैरिव शीकरैः ॥ ६९ ॥

शनैः स्तोक्तमश्यामा श्यामा भुवनभाजनात् ।
सन्ध्यारागासवं पीत्वा क्षीवेवाघूर्णत क्षणम् ॥ ७० ॥

ततः प्राची शचीकान्तविलासवसतिः ककुप् ।
आसन्नेन्दूदयालोकचन्दनेन विराजिता ॥ ७१ ॥

अथोद्ययौ सुधासूतिः श्यामामुखविशेषकः ।
भोगिनां भोगसौभाग्यलीलासुखविशेषकः ॥ ७२ ॥

ཟླ་བའི་ཅེ་དགའ་མའོན་སྤྱགས་པའི། ཀྱ་སྤྱན་ལྷན་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
ཁོ་བས་ཁྱམ་བཞིན་པ་དྲུ་ཅན། གཟི་བྱིན་ཉམས་ཤིང་ཟུམ་པར་གྱུར། 73

ཟླ་བའི་ཐིག་ལེ་གསར་པ་དང་། སྐར་མའི་ཚོགས་ཀྱི་དོ་ཤལ་ཅན།
སྤོ་བས་ངས་མ་དེ་བྱུང་པ་ནི། རྒྱལ་བའི་མི་མཐུན་སྤྱགས་ཉིད་གྱུར། 74

དེ་ནས་མཚན་དེ་ཁང་བཟང་དུ། སྤོད་ལྷན་མ་ལ་ཡ་ཅན་མ།
གཟིད་མེད་སྤྱིན་གྱི་བཞིན་པ་ཡི། བསམ་གཏན་ལྷན་པས་རབ་བསམས་པ། 75

བདག་ནི་བག་མར་ཉི་བ་ཡི། བར་ན་གནས་པའི་མི་མཐུན་སྤྱགས།
མཚན་མོ་འདི་ནི་ཐུན་བརྒྱ་དང་། ལྷན་པ་བཞིན་དུ་ཡོངས་མི་འཛད། 76

ཀྱེ་མ་ནམ་མཁའི་སྤྱིད་མོམ་ཚལ། སྤྱ་སྐར་མེ་དྲོག་འཛུམ་ལྷན་པ།
རི་བོད་ཅན་འགྲོགས་དགའ་བ་ཡི། མཚན་མོ་ཡིས་ནི་གཏོང་མི་བྱེད། 77

ཤིན་དུ་རིང་བའི་མཚན་མོ་འདི། བདག་གི་དགའ་བའི་གོགས་སྤྱ་གྱུར།
རང་ཉིད་བདེ་བའི་རོང་ཆགས་པ། སྤྱ་ཡིས་གཞན་གྱི་གཏུང་བ་ཤེས། 78

ཞེས་པ་དེ་ཡི་བསམ་པ་ནི། གཏུང་བྱེད་ཇེས་སྤྱ་འབྲེལ་བ་ཡི།
དོར་བཞིན་དུ་ནི་མཚན་མོ་དེ། དལ་གྱིས་མཐོང་བ་མིན་པར་གྱུར། 79

དེ་ནས་སྤྱ་རིངས་གོས་དང་ལྷན། བྲེལ་བས་ཟླ་བའི་མེ་ལོང་ཟགས།
དགའ་སྤོན་ཉི་བ་ལ་ཆས་བཞིན། སྐར་པ་ལྷན་པ་ཐོ་རིངས་མཛེས། 80

विलासहासाभिमुखी मिन्दो वीक्ष्य कुमुदतीम् ।
मन्युलीनेव नलिनी निमिमौल गलद्युतिः ॥ ७३ ॥

प्रत्यग्रचन्द्रतिलका तारानिकरवाहिनी ।
कामं जगाम सा श्यामा मुनिसंयमवामताम् ॥ ७४ ॥

तस्यां निशायां सोत्कण्ठा हर्म्ये मलयवत्यथ ।
जीमूतवाहनध्याननिर्निद्रा समचिन्तयत् ॥ ७५ ॥

इयं मम समासन्नविवाहान्तरवर्तिनी ।
न परिक्षीयते वामा शतयामेव यामिनी ॥ ७६ ॥

अहो नु गगनोद्याने शशिसङ्गमनिर्दृता ।
तारकाकुसुमस्मेरं रजनी न विमुञ्चति ॥ ७७ ॥

आयामिनी यामिनीयं याता मे प्रियविघ्नताम् ।
स्वयं सुखरसासक्तः को जानाति परव्यथाम् ॥ ७८ ॥

इति चिन्तानुबन्धेन तस्याः सन्तापकारिणा ।
सानुरोधेव रजनी जगामादर्शनं शनैः ॥ ७९ ॥

अथारुणांशुकवती त्वरासस्तेन्दुदर्पणा ।
आसन्नोत्सवसज्जेव प्रभा प्राभातिकौ बभौ ॥ ८० ॥

པརྱོ་ཅན་གྱི་དགའ་བ་ཤར། མཚན་མོ་ཐུན་པ་ཞི་བ་ན།
འབྱུང་པོ་ཐམས་ཅད་བདེ་བའི་སྤྲད། མིག་གི་དགའ་ཕྱོག་དག་དུ་གྱུར། 81

དེ་ནས་པརྱ་ཐུན་པ་ཡིས། ཉིན་བྱེད་ཟེར་འཛིན་ལ་བྱགས་ཆོ།
བྱང་བའི་ན་རྩུང་འགྲོགས་པ་ཡིས། བཀྲ་ཤིས་སྤྱུ་དག་རབ་དུ་བསྐྱུན། 82

དེ་ནས་ལྷུབ་པའི་བདག་པོ་ནི། ཐུན་ཆོགས་མང་བའི་བྲིམ་དག་དུ།
བྱ་མོ་བག་མའི་དགའ་ཕྱོག་དག། ཆོམ་པའི་ཆས་ནི་རབ་དུ་བསྐྱུན། 83

ཅི་ཕྱེ་ལྷུབ་པའི་ན་རྩུང་གིས། ལྷ་ཡི་གོས་དར་གྱུན་ནམས་ཀྱིས།
བྱ་པོ་བརྒྱན་པ་མཐོང་གྱུར་ནས། ལྷ་མོ་ནམས་ཀྱིས་པན་ཚུན་སྤྲོས། 84

འདི་ནི་རྒྱ་མ་རབ་མཛེས་པ། དོ་ཤལ་ཁུར་གྱི་རབ་དུ་བསྐྱེབས།
མཛེས་སྤྱུག་སྤྱིབ་པར་བྱེད་པ་ཡི། ཤིན་དུ་མང་བའི་གྱུན་གྱིས་ཅི། 85

གྲོགས་མོ་ལུས་སྤྱ་རྒྱ་མའི་ངོས་ལ་རིན་ཅེན་འཕྲེང་བའི་ཁུར་གྱིས་ཅི་ཞིག་བྱེད།
ཁྱོད་ནི་བཀྲ་པར་གྱུན་ལ་མཁས་དེ་མིག་བཟང་དག་ལ་མིག་སྤྲུན་འདིས་ཀྱང་ཅི།
བཞིན་རས་རྒྱ་བའི་དཀྱིལ་འཁོར་དག་ལ་ཁྱོད་ཀྱིས་འབད་ནས་དགའ་བར་
བསྐྱེབས་པའི་མཚན།

སྤྱ་ཅི་དག་གི་དོག་པ་ནམས་ནི་དྲི་མ་ཆགས་པར་བྱེད་པ་འདི་ལ་ལྟོས། 86

དེ་ལྟར་ཀུན་དོག་བཟོད་པ་ཡིས། གྲོགས་མོས་གྱུན་གྱི་ནམ་འཕུལ་ནི།
བཀྲ་ཤིས་སྤྲད་དུ་བདགས་གྱུར་པ། ཤིན་དུ་རྩུང་བ་དག་ཀྱང་མཛེས། 87

उदिते पद्मिनीकान्ते शान्ते तमसि शार्ङ्गरे ।
बभूव सर्वभूतानां सुखाय नयनोत्सवः ॥ ८१ ॥

ततः प्रवृत्ते पद्मिन्या दिवाकरकरग्रहे ।
उद्ययु र्मङ्गललनासङ्गमङ्गलगौतयः ॥ ८२ ॥

ततः सिद्धाधिनाथस्य भवने भूरिसम्पदः ।
सुतापरिणयारम्भसम्भारः समवर्त्तत ॥ ८३ ॥

अथ सिद्धपुरन्ध्रीभि दिव्यांशुकविभूषणैः ।
दृष्ट्वा प्रसाधितां कन्या मूचु रप्सरसो मिथः ॥ ८४ ॥

हारोऽस्याः कुचयो भारः परिहारः परं रुचेः ।
लावण्यव्यवधानेन भूयसा भूषणेन किम् ॥ ८५ ॥

तन्वद्भ्याः सखि किं कृतः स्तनतटे रत्नावलीभि र्भरः
चित्रं मण्डनमण्डितासि सुदृशः किं वाञ्छनेनामुना ।
रम्यानञ्जनदुर्ग्रहेण विहिता वक्त्रेन्दुविम्बे त्वया
पश्येर्यं कुरुते कलङ्ककलनां कस्तूरिकामञ्जरौ ॥ ८६ ॥

सखीभिरिति संकल्पजल्पै राकल्पिते भ्रमः ।
कल्पितो मङ्गलायैव स्वल्पोऽप्यस्या व्यराजत ॥ ८७ ॥

དེ་ནས་ནས་མཁའ་གཞལ་ཡས་ཁང་། ཉོར་བྱ་འཕྲུང་བའི་ཟེར་འཕྲུང་ཅན།
དོ་ཤལ་བ་གས་ཅན་ལྟ་བུས། སྤྲིན་གྱི་བཞིན་པ་རབ་དྲུ་འོངས།

88

ཡོན་ཏན་ལ་གྲུས་འཛིག་དྲིན་གསུམ་གྱིས་མཛོག།
གྲུབ་པའི་མགོན་པོས་མཛོད་པར་གྱུར་བ་དེས།
རིག་འཛིན་འཕྲུང་བ་བརྒྱ་པ་ལྟ་ཞེས་འབྲང་ཞིང་།
བསྟར་བྱས་པའ་ཤིས་ས་གཞི་དག་དྲུ་ཕྱིན།

89

དེ་ནས་རིན་ཅན་གཞལ་ཡས་ཁང་གནས་པ།
ཡིད་སྤྲེས་ཅེ་དགའི་འཁྲི་ཤིང་བྱ་མོ་ནི།
བག་མ་ལ་དགའ་མཛེས་པའི་ཆ་དག་གིས།
ཁྲོགས་ལ་རྒྱན་དག་སྟེར་བ་བཞིན་དྲུ་འོངས།

90

གྲོགས་མོ་འི་ལག་པས་བསྐྱོད་པའི་རྩ་ཡབ་ཅེས།
ན་པའི་ལྷན་ལ་ཡལ་འདབ་སྤྲུང་གྱུར་པ།
འགྲུམ་པར་རིག་པས་སྐད་ཅིག་དེ་རབ་མཛེས།
དྲགས་ཡོན་རྩེ་བས་བརྒྱན་པའི་མཚན་མོ་བཞིན།

91

དེ་ནས་བག་མའི་དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་ལ།
ཆོ་ག་བཞིན་ཞུགས་གྲུབ་བདག་བྱ་མོ་ཡི།
ལག་བརྒྱང་རིག་པ་གསར་བའི་བདུད་རྩི་ཡིས།
རིག་འཛིན་རྒྱལ་པོ་འི་བྱ་ནི་དགའ་བར་གྱུར།

92

अथाययौ विमानेन शशिपदांशुमालिना ।
हरिहर्म्यायमानेन व्योम्ना जीभूतवाहनः ॥ ८८ ॥

जगत्त्रयौपूज्यगुणादरेण
सिद्धाधिनाथेन स पूज्यमानः ।
विद्याधरश्रेणिशतानुयातः
सज्जीकृतां मङ्गलभूमि माप ॥ ८९ ॥

अथाययौ रत्नविमानसुस्था
कन्या मनोजन्मविलासवल्ली ।
विवाहहर्षद्युतिसंविभागे-
र्विभूषणानौव दिशां दिशन्ती ॥ ९० ॥

सखीकरान्दोलितचामराग्र-
विस्त्रस्तकर्णोत्पलपल्लवेन ।
कपोललग्नेन बभौ क्षणं सा
न्यस्ताङ्गचन्द्राभरणा निशेव ॥ ९१ ॥

ततः प्रवृत्ते विधिवद्विवाह-
महोत्सवे सिद्धन्तपात्मजायाः ।
पाणिग्रहस्पर्शनवामृतेन
ननन्द विद्याधरराजसूनुः ॥ ९२ ॥

ཁྱོ་ཤུག་དེ་དག་ལྷས་ནི་བག་མའི་ཚོ།
 དོ་ཤལ་ཆེ་འོས་རིན་ཅེན་ལ་འཕོས་མཛེས།
 མཛེའ་བས་སྦྱང་ལ་གོ་སྐབས་ཐོབ་བྱུང་པ།
 བན་ཚུན་རབ་དུ་དང་བས་ཉུགས་པ་བཞིན།

93

བག་མའི་ཚོ་གས་རབ་དུ་སྦྱར་བྱས་པ།
 མཚན་ཡོན་བཞེན་པ་དེ་དག་གྲུལ་པོ་འི་བྱམས།
 ཟླ་དང་གར་ལྷན་མཐོ་རིས་ལྷར་མཛེས་པ།
 རིན་ཅེན་སྦྱན་བཀོད་དགའ་སྦྱོན་འོས་པར་སོང་།

94

དེ་ནས་དགའ་སྦྱོན་སྦྱོ་བའི་བྱད་པར་གྱིས།
 གར་གྱིས་ངལ་བཞིན་འདབ་བརྒྱའི་སྦྱང་ཅི་འཐུངས།
 ཆ་ཟེར་ལྷན་པའི་ཟེར་འཕྲེང་རྒྱབ་རི་ཡི།
 རོས་ལ་འཁོད་པས་དལ་གྱིས་ངལ་གསོ་བཞེན།

95

དེ་ནས་འོད་ཆགས་ཉིན་མོའི་དཔལ་དང་ནི།
 ཆགས་ལྷན་ཐུན་མཚམས་དག་ཀྱང་ཁྲིད་བྱས་ནས།
 འོད་ཟེར་འཕྲེང་བ་སྦྱིད་ཚལ་ལ་ཆགས་བཞིན།
 ལྷན་པོའི་པ་ལོལ་ངས་ཀྱི་ས་གཞིར་སོང་།

96

ཟླ་སྐར་གཡོ་ལྷན་མཚན་མོ་རི་དགས་མིག།
 ཉིན་མོའི་མཇུག་དུ་གོས་སྦྱོན་ལྷན་པ་མཐོང་།

तौ दम्पती हारमहार्हरत्न-
संक्रान्तदेहौ बभतु विवाहे ।
प्रौत्येव लब्ध्वा हृदयेऽवकाशं
परस्परं स्वस्थतया प्रविष्टौ ॥ ६३ ॥

निर्वर्त्तितोद्वाहविधिप्रबन्धौ
तौ गीतनृत्योचितनाककान्तम् ।
विन्यस्तरत्नासन मर्थ्यभाजौ
राजाङ्गनं जग्मतु रुत्सवार्हम् ॥ ६४ ॥

अथोत्सवोत्साहविशेषनृत्त-
खिन्नेव पीत्वा मधु शातपत्रम् ।
विश्रान्ति मस्ताद्रितटे निषणा
भेजे शनैरंशुमतोऽंशुमाला ॥ ६५ ॥

ततः समादाय करावलम्बनां
दिनश्रियं रागवतीञ्च सन्ध्याम् ।
उद्यानलोभादिव रश्मिमाली
मेरो र्जगामापरपार्श्वभूमिम् ॥ ६६ ॥

नीलाम्बरादृश्यत वासरान्ते
विलोलतारा रजनी मृगाक्षी ।

འཛིགས་ཤིང་འབྱུང་བས་ཡང་ཡང་ཕྱོགས་ནམས་སུ།
ནམ་པར་བཟླ་ཞིང་མངོན་པར་འགྲོ་བ་བཞིན།

97

དེ་ནས་ཤར་གྱི་རི་རྩེར་རི་བོང་ཅན།
འོད་ཟེར་འཕྲང་བ་ཤེལ་གྱི་དྲ་བས་བསྐྱམས།
བ་གམ་ཆེར་འཛིགས་དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་ལ།
གྲུབ་པའི་བུ་མོ་དེ་གར་ལ་བཟླ་བ་བཞིན།

98

གྲུ་སྐར་གྲུ་དང་འབྲས་ཡོས་མེ་དྲོག་གཏོར།
མཆོན་མོ་དེ་རྩྭ་བས་བག་མར་སྤངས་པ་དེར།
སྤང་ཅི་དེ་བདུལ་ཞུགས་སྤང་ཅིས་ཕྱོས་པ་ཅན།
ཀྲ་མུ་དང་འབྱུང་གནས་ཅི་ཡང་རབ་དགར་གྱུར།

99

དེ་ནས་ཉམས་དགའ་དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་དེར།
འཕྲང་བ་དོ་ཤལ་རབ་འབར་དབྱ་བ་གཡོ།
གྲུབ་པའི་ན་རྩུང་འཛིག་དེན་ནམ་པར་མཛེས།
ཟླ་ཤར་བདུད་ཅི་དེ་གྲུ་མཆོ་འཕྱར་བ་བཞིན།

100

དེ་ནས་སྤྲ་དོ་དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་ནི།
ཡོངས་སུ་གྲུས་ཆེ་གྲོགས་དང་སྤང་བ་ཡིས།
ཉི་འོད་གཞིན་ཉམས་ལི་ཁྲིའི་ཆོགས་ཀྱིས་བཞིན།
གྲུབ་པའི་གྲོང་དུ་གྲོང་པའི་ཅི་དགའ་བྱུང་།

101

विलोकयन्ती भयसम्भ्रमेण .
मुहुर्दिगन्तानभिसारिकेव ॥ ६७ ॥

अथोदयाद्रेः शिखरं शशाङ्कः
करावलीस्फाटिकजालपट्टम् ।
महोत्सवे सिद्धपुरन्ध्रिन्त्यं
द्रष्टुं महाहर्म्यं मिवारुरोह ॥ ६८ ॥

प्रकीर्णताराक्षतलाजपुष्पे
तस्मिन्निशाचन्द्रमसो विवाहे ।
अभून्मधुक्षौवमधुव्रतानां
कोऽपि प्रमोदः कुमुदाकराणाम् ॥ ६९ ॥

महोत्सवोत्साहरसेऽथ तस्मिन्
विलोलफेणोज्ज्वलमाल्यहारः ।
नृत्यन् बभौ सिद्धपुरन्ध्रिलोकः
चन्द्रोदयोद्भूत इवामृताब्धिः ॥ १०० ॥

ततः प्रभाते परिवर्द्धमाने
महोत्सवे मित्रसमागमेन ।
बालातपे सिद्धपुरे बभूव
सिन्दूरपूरैरिव पौरकेलिः ॥ १०१ ॥

དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་སྐད་བྱུང་དགའ་བའི་ས།

ཉི་མ་རྒྱལ་ནི་དལ་གྱིས་རབ་འདས་དེ།

ཉི་མ་བདུན་གྱི་དང་པོ་རི་ངོས་ལ།

རིག་འཛིན་རྒྱལ་པོ་འི་བྱ་ནི་ནམ་པར་གྱུ།

102

དེར་ནི་གདངས་ཀའི་ལོར་བྱའི་འོད་ཟེར་དག།

རབ་གསལ་བྱ་བའི་སྒྲུང་བ་རྒྱས་བྱེད་པ།

སྒྲུབ་འི་དཀྱིལ་འཁོར་ཡོངས་ཆོགས་བཞིན་རས་ཅན།

སྒྲུབ་ཞེན་པ་དང་བཅས་པ་སྐད་དུ་མཐོང་།

103

མཆི་མ་སྐྱལ་པོར་རབ་འབབ་ཐིགས་པ་ཡི།

འཕྲང་བས་རྒྱ་མའི་དཀྱིལ་འཁོར་དཀྱིགས་གྱུར་ཅིང་།

རབ་རྒྱལ་བྱ་ངན་གྱིས་བཅོམ་འདར་བ་དེའི།

སྒྲིང་ཆེའི་ཆོང་རབ་དུ་གསང་བ་ཐོས།

104

ཀྱི་དུད་མཉེས་གཤིན་ས་འོག་ལོར་བྱའི་སྟོན།

རི་རྩར་བྱོད་ནི་བརྒྱལ་ལ་ཉེ་བ་ཐོབ།

བྱོད་གདོང་ཆུ་སྐྱེས་ཀྱན་དགའི་ཆོགས་བཞིན་མཛེས།

འདི་ནི་བདག་གིས་སྤྱི་ནས་གང་དུ་མཐོང་།

105

ཀྱི་དུད་དགའ་མའི་དགའ་བའི་འབྲི་ཤིང་དབྱིད།

ཡིད་སྐྱབས་འཆས་ས་སྤྱོད་པོ་ཉ་ལང་ཆོ་འདིར།

शनैः प्रयातेषु दिनेषु षट्सु
महोत्सवस्याद्भुतहर्षभूमेः ।
गिरे स्तटे सप्तमवासराग्रे
चचार विद्याधरराजसूनुः ॥ १०२ ॥

ददर्श तत्र स्फुटरश्मिजाल-
फणामणिरस्रैर्दिव्यध्वजपद्माशम् ।
माघानुयातं परिपूर्णैर्बन्ध-
विम्बाननं नागकुमार मग्रे ॥ १०३ ॥

तस्याः गर्गर्णद्वयध्वनिन्दु-
मालावकीर्णस्तनमण्डलायाः ।
अत्युग्रशोकाहतिकम्पितायाः
शुश्राव तारं करुणप्रलापम् ॥ १०४ ॥

हा वत्स पातालमणिप्रदीप
समीप माप्नोऽसि कथं क्षयस्य ।
द्रक्ष्यामि कान्तं क पुन स्तवेद-
मप्यस्त्यजेह मिवाननाजम् ॥ १०५ ॥

अस्मिन् प्रियप्रीतिलतावसन्ते
किं यौवने मन्मथसन्धिभूते ।

ཇིག་གཉིས་གྱི་སྒོག་གྱུར་ཁྱོད་ཟ་འགྱུར།
 ཏུས་ཀྱི་གཉིས་འཕུང་གི་བཅོས་ཚུ་ཏ་བཞིན།

106

ཞེས་པ་དེ་ཡི་སྒྲིང་ཇིའི་སྒྲུ་ཐོས་ནས།
 བྱ་ངན་ཆུག་རྩ་ནང་དུ་རབ་ཆུག་པ།
 རིག་འཛིན་རྒྱལ་པོའི་བྱ་ཡི་སངས་ཕྱོགས་ཏེ།
 དེ་ལ་བཟོད་དཀའི་སྒྲུག་བསྐལ་གྱུ་དག་རྣམས།

107

མ་མ་ཁྱོད་ཀྱི་ཚེ་ངེ་དུག་པོ་འདི།
 སྒྲུག་བསྐལ་དུག་པོ་འདི་གསལ་བྱེད་ཅི་ལས་སྒྲེས།
 དག་བའི་གཟུགས་ཅན་དམ་པ་འདི་ལ་ཁྱོད།
 དུག་པོ་ཀྱན་དུ་འདར་བྱེད་ཅི་ཞིག་དོགས།

108

ངས་པར་དག་བ་དག་ལ་འོས་པའི་ལུས།
 སྒྲེ་པོ་བཟང་པོ་དང་འགྲོགས་བདེ་བ་སྟེར།
 རྣམ་པ་འདི་ལྟ་བུ་ནི་རབ་འཛོམས་པའི།
 ཁྱུད་བའི་གནས་ཉིད་རབ་དུ་མི་འགྱུར་རོ།

109

ཞེས་པ་དེ་ཡིས་སྒྲུག་བསྐལ་དུག་འཕོས་འབྲུགས།
 བཙེ་བའི་རང་བཞིན་དེ་ཡིས་རྣམས་ལ་དེས།
 འབྲུལ་བས་འཛིགས་ནས་བྱ་ཡི་བཞིན་ལ་མིག།
 སྤུང་བ་བཙུགས་བཞིན་དེ་ལ་རབ་སྒྲུས་པ།

110

हा भक्ष्यसे बान्धवजैवभूत
कालविपाक्रान्त इवासि पुत्र ॥ १०६ ॥

कस्मात् तवायं घनदुःखशंसौ
मातः प्रजातः प्रसभं प्रलापः ।
किं तौत्र माकम्पक मस्य साधोः
कल्याणमूर्ते रभिशङ्कयेत् कम् ॥ १०७ ॥

वपूंषि कामं कुशलोचितानि
सौजन्यसंवादसुखप्रदानि ।
एवंविधानि प्रतियातनानां
नैवास्पदत्वं विपदां प्रयान्ति ॥ १०८ ॥

संक्रान्ततदुःखविषाकुलेन
पृष्टेति सा तेन दयामयेन ।
त मब्रवीत् कौलितलोचनेव
वियोगभीत्या वदने सुतस्य ॥ १०९ ॥

བཅས་ཐབས་མེད་པར་གྱུར་པ་ངེད་ཀྱི་ནི།
 བསྐྱལ་བསྐྱལ་མེད་དག་ཐོས་པས་ཁྱོད་ལ་ནི།
 ལས་ངན་སྒྲིན་པ་ཉར་གནས་བཟོད་དཀའ་ཡི།
 རྣམ་པ་འདི་ནི་བདག་ལ་དུས་མིན་སྤྱད་ ॥

110

གྲུ་ཆེ་གྲགས་འབར་དུང་སྤྱོད་རིགས་ཉིད་ཀྱི།
 རྒྱ་གྲུ་བདག་གི་བྱ་གཞིའི་འདི་ལ་ནི།
 བྱེད་པོ་གདུག་པས་ཙ་བ་འཛེམས་པ་ཡི།
 རྩ་གྲི་ཞོན་པོ་འདི་ནི་ཆས་སྤྱུ་བྱས་ ॥

111

དྲག་དུ་ཟ་བར་སྟོན་བྱེད་མཁའ་ལྗིང་ལ།
 ཐམས་ཅད་བརྒྱག་པ་བསྐྱུང་སྤྱད་རེ་མོས་ཀྱི།
 གདེངས་ཅན་འདྲེན་པ་དག་གིས་ཁྱུ་དེ་ནི།
 གོས་དང་དྲགས་ཀྱིས་མཚན་པ་སྤྱིང་བར་བྱེད་ ॥

112

གང་འདི་ཁ་བཞི་རི་ནི་བཞེད་པ་ཡི།
 སྤྱང་པོ་པ་རོལ་མཐོང་མིན་མཐོང་གྱུར་པ།
 འདི་ནི་གདེངས་ཅན་ལུས་ཆོས་དོར་བ་ཡི།
 ཀེང་ཅུས་འཕྱང་བས་བསྐྱབས་པའི་ཅུས་སྤྱང་ཡིན་ ॥

113

མཐར་བྱེད་སོ་ཡི་དུང་དུ་སོང་གྱུར་ཅིང་།
 གོས་དམར་བཀའ་ནིར་བ་དུ་བརྒྱང་བྱས་པ།

किं निष्प्रतीकारसमुद्भवेन
श्रुतेन ते सद्यसनानलेन ।
अकालपाती मम दुःसहोऽयं
दुष्कर्मपाकोपनतप्रकारः ॥ ११० ॥

विशालकीर्त्युज्ज्वलशङ्खपाल-
कुलाङ्कुरे वत्सतरे ममास्मिन् ।
मूलाभिधातौ विधुरेण धात्रा
सज्जीकृतोऽयं कठिनः कुठारः ॥ १११ ॥

एकः सदा भक्षणदीक्षितस्य
तार्क्ष्यस्य सर्व्वक्षयरक्षणाय ।
वारेण नागः फणिनायकेन
विस्तृज्यते पाटलपट्टचिह्नः ॥ ११२ ॥

योऽयं तुषाराचलसन्निवेशः
संदृश्यते राशि रदृश्यपारः ।
स एष भुक्तोज्झितभोगिकाय-
कङ्कालमालाकलितोऽस्थिकूटः ॥ ११३ ॥

वारक्रमेणाद्य ममास्य सूनोः
कृत स्तदद्यान्तिक मागतस्य ।

བདག་གི་བྱ་འདིས་དེ་རིང་རིས་གྲིས་ནི།
ངེད་རིགས་རྩ་བ་འཛེམས་པའི་རིས་འདི་ཐོབ།

114

ཅས་པ་འཛིགས་པས་སྤྱར་དུ་སྦྲུམ་བྱེད་ཅིང་།
བྱ་དེ་ཡི་ནི་དབྱུགས་དྲག་འབྱིན་བྱེད་པ།
དེ་ཡིས་དེ་ནི་གོས་འདབ་ཀྲིས་བསྐྱེབས་ནས།
སྟོང་ཇེའི་ང་རོ་གསང་པར་ཆོང་བཏོན།

115

ཀྱི་ཏུད་ཏུང་གི་གཙུག་སྤྱད་འགོ་བའི་བྱུན།
གསར་བར་འགོ་ལ་འདི་ལྟར་བྱོད་རིང་ཅི།
ཞེས་བཟོད་བྱ་ཡི་མགྱིན་བརྒྱུད་དེ་ཡི་ནི།
སྤྲུག་པར་བཞིན་བཀོད་མ་དེ་མོངས་པར་གྱུར།

116

དལ་གྲིས་འདུ་ཤེས་ཐོབ་ཅིང་སྤྲུག་མ་དེ།
བཅུ་གཅིག་ལྟན་པ་བཞིན་གཞིན་བྱས་མཐོང་།
དེ་ཡི་སྤྲུག་བསྐྱེད་ནགས་མེ་ལྷོག་པའི་ཐབས།
བརྩེ་བས་བསྐྱེད་པའི་ལྷོ་ཡིས་རབ་བསམས་པ།

117

སྟོང་ཇེས་དམན་པ་གང་གི་དྲག་དུ་ནི།
གཞན་དག་བཅོམ་ནས་ལུས་ངན་གསོ་བྱེད་པ།
ཀྱི་མ་འདབ་ཆགས་དབང་གིས་འབད་པ་ནི།
གདུག་པས་ཇེས་སྤྱ་འབྲེལ་འདི་རབ་དུ་དམན།

118

प्राप्तोऽय मम्मत्कुलमूलघाती
गृहीतशोणांशुकशासनस्य ॥ ११४ ॥

इति ब्रुवाणा विनयेन तूर्ण-
माश्वास्यमाना तनयेन तेन ।
सा तं पिधायांशुकपल्लवेन
चक्रोऽश तारं करुणस्वरेण ॥ ११५ ॥

हा शङ्खचूड त्वरसे किमेवं
गन्तुं जगन्मण्डन वध्यभूमिम् ।
उक्तेति सा कण्ठगृहीतपुत्रा
तत्कन्धविन्ध्यस्तमुखी मुमोह ॥ ११६ ॥

दृष्ट्वा तसंज्ञां शनकैः कुमार-
स्तां कातरां धेनु मिवैकवत्साम् ।
अचिन्तयद्दुःखदवानलेऽस्याः
निवारणोपायधिया दयार्द्रः ॥ ११७ ॥

अहो वतायं पतगेश्वरस्य
क्रौर्यानुबन्धी मलिनः प्रयत्नः ।
पुष्पाति नित्यं करुणाविहीनः
परोपघातेन शरीरकं यः ॥ ११८ ॥

བྱ་དང་བྲལ་བར་གྱུར་པ་བྱ་མེད་གི།
 མ་འདི་ངས་པ་ཉིད་དུ་འཛོམ་ཡིན།
 གཞོན་ཏུ་ཤིན་ཏུ་གཞོན་པའི་ལུས་ཅན་འདི།
 རང་གི་ལུས་བྱིན་བདག་གི་བསྐྱུང་བར་བྱ།

119

སྐད་ཅིག་འདི་བསམས་དེ་ཡིས་དེར་སྦྱས་པ།
 མ་གཅིག་ཁྱོད་ནི་བྱ་བཅས་རང་སར་སོང་།
 ཁྱུ་དག་གསོད་པའི་གནས་སུ་བདག་མཆི་ཡིས།
 གོས་དམར་མཚན་མ་འདི་ནི་བདག་ལ་སྟོལ།

120

ཞེས་པ་བཙེ་ལྷན་དེ་ཡིས་བརྗོད་ཅན་ལ།
 ཡན་ལག་འབྲི་ཤིང་འདར་དེས་དེ་ལ་སྦྱས།
 འགལ་བ་འདི་ནི་ཁྱོད་ཀྱིས་བརྗོད་མི་བྱ།
 ཁྱོད་ནི་དུང་གཙུག་ལས་ལྷག་བདག་གི་བྱ།

121

བདེ་མེད་ལས་ཀྱི་ཉར་གནས་གཏིང་མེད་མཚོ།
 མོངས་པའི་བ་རྒྱབས་ལྷན་པར་བདག་འཇུག་གོ།
 ཉེས་པ་བྱེད་པ་ནམས་ལ་སྦྱག་བསྐྱེད་ནི།
 དུས་མིན་སྒྲོགས་ཀྱི་དོ་བ་བཟོད་དཀའ་ལྗུང་།

122

དམ་པའི་སྟིང་སྟོབས་ཅུ་གཏེར་ཁྱོད་ཀྱི་ལུས།
 འགྲོ་བའི་མིག་དང་སྟོག་གྱུར་བསྐྱེད་པ་ནི།

वियुज्यमाना तनयेन नेयं
जौवत्यवश्यं जननी विवत्सा ।
अयं कुमारः सुकुमारमूर्ति-
र्मयैव रक्ष्यः स्वतनुप्रदेन ॥ ११६ ॥

क्षणं विचिन्त्येति स ता मुवाच
मात व्रज त्वं ससुता स्वभूमिम् ।
गच्छाम्यहं पन्नगवध्यधाम
प्रयच्छ शोणांशुकचिह्न मेतत् ॥ १२० ॥

इत्युक्तमात्रे सद्येन तेन
सा कम्पमानाङ्गलता त मूचे ।
न वाच्य मेतद्भवता विरुद्धं
त्वं शङ्खचूडादधिकः सुतो मे ॥ १२१ ॥

अहन्तु मोहोर्मि मगाधसिन्धु-
मशर्मकर्मोपनतं विशामि ।
अकालयन्त्रोपलदुःसहानि
दुःखान्यलं दुष्कृतिनः पतन्ति ॥ १२२ ॥

साधो सुधासन्निधि राश्रितानां
सत्त्वोदधे स्वस्तिमती तनुस्ते ।

འཇིག་ཀྱང་མི་འཇིག་མངོན་སུམ་དོན་བྱེད་གྱི།
བདུན་ཙི་ཉི་འདི་ལེགས་པར་ལྷན་གྱུར་ཅིག ༥

123

ཅེས་པ་དེ་ཡིས་བརྗོད་ཅིང་འབད་པ་དེས།
རྗེས་སུ་བཅིངས་བྱས་རང་ལྷས་སྦྱོན་པ་ལ།
གང་ཚེ་སེམས་སྦྱོད་གཡོ་བ་མེད་གྱུར་པ།
དེ་ཚེ་རྒྱང་གཙུག་གིས་ཀྱང་དེ་ལ་སྦྱས། ༥

124

མཁའ་མིང་ཟས་སུ་བདག་སྦྱོས་དང་པོར་གྱུབ།
འདི་ལ་བྱེད་པོ་ལ་ནི་ཅི་ཞིག་བྱ།
རྒྱ་མེད་མཉམ་གཤིན་དག་ལས་གནས་མིན་འདིར།
ཁྱོད་ནི་ལོག་པའི་བསམ་པ་བྱར་མི་འོས། ༥

125

ཁྱོད་ཀྱི་ལྷས་ནི་ཡོན་ཏན་རྒྱན་དང་ལྷན།
ཚུལ་བཟང་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་བདུན་ཙི་ཉི་གཏིར།
སྲིད་གསུམ་འཛོ་བ་ཡིས་ཀྱང་བསྐྱུང་བྱ་འདི།
རྩ་མཚུངས་བདག་དོན་རྩི་ལྟར་གཏང་བར་འོས། ༥

126

སྲིད་པའི་ནགས་ཚལ་འདིར་ནི་བདག་ལྟ་བུ།
ཀ་ཤིའི་འདབ་མ་དང་མཚུངས་ཏྲག་ཏུ་འབྱུང་།
བདུན་ཙི་ཉི་སྦྱོན་རྒྱར་གྱུར་པ་ཡོངས་འདུའི་གིང་།
ཁྱོད་ལྟ་བུ་ནི་ཕྱི་ནས་འབྱུངས་མ་ཡིན། ༥

127

भूयाज्जगत्तोचनजीवभूता
कल्पक्षयेऽप्यक्षयसाक्षिणीयम् ॥ १२३ ॥

इत्युच्यमानः स तया प्रयत्नात्
बद्धानुबन्धः स्वतनुप्रदाने ।
यदाभवन्निश्चलचित्तवृत्ति-
स्तं शङ्खचूडोऽपि तदा जगाद ॥ १२४ ॥

तार्क्ष्यस्य भक्ष्या वय मादिसर्गे
सिद्धाः किं मत्र क्रियते विधातुः ।
मिथ्यैव निष्कारणवत्सलत्वात्
न कर्तुं मर्हस्यपदेऽत्र चित्तम् ॥ १२५ ॥

इदं गुणालङ्करणं वपुस्ते
संपूर्णसौजन्यसुधानिधानम् ।
चैलोक्यजीवैरपि रक्षणीयं
त्याज्यं तृणस्येव कथं ममार्थे ॥ १२६ ॥

भवन्ति नित्यं भवकाननेऽस्मि-
न्नस्मद्विधाः काशपलाशतुल्याः ।
भवद्विधस्यामृतसोदरस्य
न पारिजातस्य पुनः प्रसूतिः ॥ १२७ ॥

སྤྱི་གཞན་བསོད་ནམས་མོང་གི་ཚུལ་བཟང་བྱོད།
 བདུད་ཚི་བདུད་ཚིའི་ཟེར་མཐོང་དང་བར་མཛོད།
 བདག་གི་ཐུགས་ཁྲུལ་དག་གིས་ཡིད་བདུང་འདི།
 བདག་ཉིད་ཀྱན་གྱིས་བྱོད་ནི་ཡོངས་མ་མཛོད།

128

གྱུ་མཚོའི་བྱང་དུ་ལུས་བཀོད་གློ་ཀ་ཤི།
 ག་སྤར་ཐུང་དུ་ཕྱིན་ནས་ཕྱག་འཚལ་དེ།
 མ་ནི་ས་འོག་ཁང་པར་ནས་སྤྲིངས་ནས།
 མཁའ་ཁྲིང་དོ་དེར་སྤྱོ་མེད་བདག་མཆི་འོ།

129

ཞེས་བཟོད་མགོ་ཡིས་སྤྱིན་གྱི་བཞེན་པ་ལ།
 རབ་དུ་བདུད་ནས་ཀླུ་ནི་མ་དང་བཅས།
 བ་རྒྱབས་ཆེན་པོའི་ལག་པས་དབྱ་བའི་འཕྲང་།
 རབ་བཀོད་གློ་ཀ་ཤིའི་ངོས་སུ་སོང་།

130

དེག་འཛོན་བདག་པོ་དག་གི་བྱ་ཡང་དེར།
 དེ་ཡི་སློབ་ནི་རབ་བསྐྱངས་ངེས་པ་ཡི།
 འགོ་བ་མདུན་དུ་ཉྱུག་ཅུམ་པ་དག་ནི།
 ལག་ན་གོས་དམར་ཐོགས་ནས་འོང་བ་མཐོང་།

131

དེ་ནས་ཉྱུག་ཅུམ་པ་དེས་ཕྱག་འཚལ་ནས།
 བཀྲ་ཤིས་གོས་རྒྱང་དེ་ནི་དེ་ལ་ཐུལ།

प्रसौद जन्मान्तरपुण्यपण्यै-
 दृष्टोऽसि सौजन्यसुधासुधांशुः ।
 अस्मद्विषादेन मनःप्रयासः
 सर्व्वात्मनायं भवता न कार्य्यः ॥ १२८ ॥

गत्वार्णवं स्वस्वनिविष्टमूर्त्तिं
 गोकर्णसत्त्वं प्रणिपत्य तूर्णम् ।
 पातालगेहं जननीं विसृज्य
 गच्छामि तां तार्क्ष्यशिला मखिन्नः ॥ १२९ ॥

उक्तेति नागः प्रणिपत्य मूर्द्ध्ना
 जीमूतवाहं जननीसहायः ।
 जगाम गोकर्णतटं महाब्धि-
 तरङ्गहस्तार्पितफेनमालम् ॥ १३० ॥

विद्याधराधौशसुतस्तु तत्र
 तत्प्राणसंरक्षणनिश्चयेन ।
 ब्रजन् ददर्शारुणपट्टपाणि-
 मायान्त मन्तःपुरिकं पुरस्तात् ॥ १३१ ॥

स वर्षवर्ष्यः प्रणिपत्य तस्मै
 दत्त्वाथ तन्मङ्गलपट्टयुग्मम् ।

དགའ་ལྷོན་ཞག་བརྒྱན་དག་གི་བྱས་ཀྱི་སྤྲད།
 ཚོ་ག་བསྐྱར་བས་གྱོན་པར་མཛད་ཅེས་སྤྲས།॥

132

བཟང་པོ་སྤྲོན་ལ་བྱེད་སོང་ཅེས་ནས་ནི།
 ཐོགས་འགོར་མེད་པར་བདག་འོང་གེས་པར་མཛོད།
 ཅེས་བཛོད་ཐུར་དུ་དེ་བཏང་དགའ་བ་ཡི།
 གཞོན་ཅུ་སྟོང་སྟོབས་སྟོ་ཡིས་རབ་བསམས་པ།॥

133

སྤྲུ་དག་གསོད་པའི་དྲགས་གྱུར་གོས་དམར་རྒྱང་།
 འདོད་པ་འདི་ནི་འབད་པ་དང་བུལ་བར།
 ཡལ་ལ་བདག་གིས་ཐོབ་པས་ཐུར་ཉིད་དུ།
 ལག་འགོ་དག་ཡི་དོ་ཅན་འགོ་བར་བྱ།॥

134

ཞེས་བསམས་མཁུག་ནི་ནོར་བུའི་འོད་ཟེར་ནི།
 རབ་འབར་ཚོགས་མཚུངས་གོས་ནི་སྤྱི་བོར་བཞོད།
 གཞོན་གྱི་སྟོ་གོས་དག་དུ་ཆགས་བྱས་ཏེ།
 མཁའ་མིང་བབས་དྲགས་ལྷན་དོ་ཅན་སོང་།॥

135

བསྐྱན་ཆགས་སྤྲུལ་གྱི་ཞག་གི་འན་གྱུར་ཅིང་།
 ངོས་ནི་བྲག་གིས་དམར་བ་དེར་ཕྱིན་ནས།
 འཛོགས་དེ་མཁའི་མིང་འོང་བ་མངོན་འདོད་པས།
 དེ་ནི་བྱས་ཀྱི་སྟོད་བསྐྱིབས་རྣམ་པར་གནས།॥

136

आगम्यता मुत्सवसप्तराच-
स्नानाय सज्जो विधि रित्युवाच ॥ १३२ ॥

भद्र त्व मग्रे व्रज निर्विलम्ब-
मवेहि मा मागतमेव पश्चात् ।
तूर्णं त मुक्तेति विसृज्य हर्षा-
दचिन्तयत् सत्वधिया कुमारः ॥ १३३ ॥

दिष्ट्या मया पन्नगवध्यचिह्नं
समौद्धितं पाटलपट्टयुग्मम् ।
यत्नादिनावाम् मिदं व्रजामि
क्षिप्तां शिलामेव भुजङ्गशचोः ॥ १३४ ॥

ध्यात्वेति चूडामणिदौस्तरश्मि-
पुञ्जोपमं मूर्द्ध्नि निधाय पट्टम् ।
हृतोत्तरीयप्रणयः परेण
स तार्क्ष्यपाताङ्कशिलां जगाम ॥ १३५ ॥

आसाद्य तां शोणितशोणपादा-
माश्यामलौनाद्विषावसेकाम् ।
आरुह्य तार्क्ष्यागमनाभिकाङ्क्षी
तस्थौ स संच्छादितपूर्वकायः ॥ १३६ ॥

དེ་ནས་གསེར་གྱི་ཁ་བའི་བ་ཆེ་བས་ལྟར།
 མཛེས་པའི་ཁྲོག་དྲག་ཚོགས་ཀྱི་སྒྲིན་དག་ནི།
 རབ་དུ་གསལ་བར་གྱུར་བཞིན་གང་གིས་མཁའ།
 ཉ་གཞིང་མེ་འབར་གྱི་མ་ཚོའི་ཆུ་བཞིན་གྱུར། ॥

137

དེ་ནས་གཤོག་པ་བསྐྱོད་པར་རབ་བསྐྱོད་གྱུས་པར་རབ་དགྱིགས་
 ཆུང་གི་ཆུ་གཏོར་འབྲུག་བྱེད་ཅིང་།
 ཉི་མའི་འོད་ཟེར་གྱིས་མཉན་གསེར་གྱི་རི་ལོ་དང་མཚུངས་བདེ་བ་
 ཆགས་དབང་པོ་རིང་ནས་མཐོང་།

གང་གིས་དཔན་པའི་འགྲོས་དག་གི་ནི་ཆོན་པ་མངའ་དག་གྲུབས་
 བར་གྱུར་ཅིང་ས་འཛིན་གྱི།

ཅེ་མའི་ཆ་དག་ལྟར་བའི་རྒྱ་དྲག་གཞིན་པས་འཛིགས་པ་བཞིན་
 དུ་ས་གཞི་འབྲུགས་པར་གྱུར། ॥ 138

དེ་ནས་རི་ལ་འཛིགས་ཅུང་དོ་རྩེ་བཞིན།
 བདུན་པའི་ལུས་ཅན་དེ་ཡི་གྲུབ་དུ་ནི།
 དོ་རྩེ་ལྟར་དྲག་སྤེར་མོ་ལྷགས་ཀྱི་ཅེ་འི།
 དྲག་པོར་སྐྱུན་བྱེད་ཁྲུ་དབང་དག་དག་ལྟར་།

139

འཕྲལ་ལ་མཁའ་མིང་དག་གིས་བསྐྱུན་ཞིང་ལུས་ནི་གདུགས་པར་གྱུར་མོད་ཀྱང་།
 གཞན་སྒོག་བསྐྱུང་ལ་རབ་མང་སྤྱོད་གི་བརྒྱན་ལས་ཅན་གཞིན་ཏུ་དག།
 བདུན་པ་ཡངས་པས་དྲག་དུ་བདག་གི་ལུས་འདི་སྤྲུག་བསྐྲལ་གྱིས་གཟིར་བའི།
 གདུང་བ་ལྷན་པའི་ཚོགས་ནས་ས་བསྐྱུང་བའི་ཉེར་འཁོར་གྱུར་ཅིག་ཅེས་པ་
 བསམས། ॥ 140

अथ द्रवत्काञ्चनवीचिगोचि-
 श्रण्ड स्तडित्युज्जघनप्रकाशः ।
 समुद्ययौ येन नभो बभूव
 सवाङ्मोक्षार मिवार्णवाम्भः ॥ १३७ ॥

पक्षीन्द्रोऽदृश्यतारादथ तरणिकराक्रान्तहेमाचलाभः
 पक्षाक्षेपप्रवृत्तप्रततपरिसरन्मारुतक्षोभिताब्धिः ।
 यत्संपातावहेलाशकलितसकलानोकहभ्रष्टभूमृत्-
 प्राग्भारस्फारघोषव्यतिकरचकितेवाकुला भू बभूव ॥ १३८ ॥

भोगौन्द्रशत्रुः स्थिरविग्रहस्य
 तस्याथ वज्रोग्रनखाङ्कुशाग्रः ।
 घोराशनिस्फोट इवाचलस्य
 पपात पृष्ठे कठिणप्रहारः ॥ १३९ ॥

कुमार स्ताक्ष्येण क्षतदलितगात्रोऽपि सहसा
 परप्राणचाणप्रबलपुलकालङ्कृततनुः ।
 प्रदध्यौ दुःखार्त्तव्यसनिगणरक्षोपकरणं
 शरीरं मे भूयात् सततमृत मित्यायतधृतिः ॥ १४० ॥

དེ་ནས་ཐུག་ཆོས་འཇིགས་སྤངས་སྒྲུ་ལྷན་ཁ་ཡིས་མངོན་བཅོས་ཞིང་།

ངེས་པར་གདུགས་ཀྱང་དེ་ནི་གཡོ་མེད་ཉིང་སྟོབས་བདུན་ལྷན་ཚོ།

ཡག་འགོ་འདི་ནི་སྤྱུ་ཞེས་དེར་ནི་འདབ་ཆགས་རྒྱལ་པོ་དག།

ཡ་མཚན་ལ་ཆགས་ནས་པར་ངེས་སྤྱད་གཡོ་བ་མེད་པར་གྱུར།

141

དེ་ནས་འདབ་ཆགས་བདག་པོ་རབ་དྲག་ཉི་མའི་འཕྱེང་བ་བཞིན།

གཟི་བྱིན་མེད་སྤྱུ་རྒྱ་ཆེན་ཆོགས་ཀྱིས་སྟོགས་ནི་མེད་བྱེད་པས།

སྤྱར་ཡང་མངོན་བདབ་སྤྱར་དུ་དེ་ཡི་དུམ་བྱ་དག།

ནོར་བུ་འོད་དམར་རབ་འབར་ཁྲག་རྒྱན་ལྟ་བུར་རབ་གསལ་སྤངས།

142

གནས་སྤབས་དེར་ནི་གཞིན་རྒྱ་ཡིས། ཉ་རི་ཙན་དན་ནགས་ཚལ་དུ།

སྤྱིན་གྱི་དོག་ནི་བཙུན་མོ་དང་། ལྷན་ཅིག་མནའ་མ་དང་ལྷན་གནས།

143

ཅུ་གཏིར་ལྷ་བ་འདོད་པ་བཞིན། བུ་ནི་བལྟ་བར་འདོད་གྱུར་ཅིང་།

སྤྱིང་ལ་དོགས་པ་གནས་པ་ཡིས། བསམ་བསམ་ནོན་པ་བཞིན་སྤྱོད་པ།

144

ཀྱུ་མ་ཅི་ཞིག་ད་དུང་ཡང་། བུ་ནི་སྤྱིན་གྱི་བཞིན་པ་དག།

རི་མཚོག་མཐའ་ལ་བལྟ་བ་ཡི། དག་མཚན་ཙན་དེ་མ་མཐོང་ངོ་།

145

རི་འདིའི་ངོས་ལ་མཐའ་མྱིང་གིས། དུས་འདི་འབར་བ་རབ་དུ་ཞུགས།

གང་གིས་ནམ་མཐའ་མི་བཟད་པའི། སྟོགས་སྟེག་འབར་བ་ལྟ་བུར་དོགས།

146

निर्घातघोरतरधोषमुखाभिघात-
निर्दारितेऽप्यचलसत्त्वदृढेऽथ तस्मिन् ।
कोऽयं भुजङ्ग इति तत्र विहङ्गराजः
संसक्तविस्मयविनिश्चयनिश्चलोऽभूत् ॥ १४१ ॥

अथ पुनरभिपत्योच्चण्डमार्त्तण्डमाला-
कपिलविपुलतेजःपुञ्जपिञ्जीकृताशः ।
खगपति ररुणांशुव्यक्तरक्तप्रवाह-
प्रकटमणि मकार्षीत् खण्डमस्याशु मूर्ध्नः ॥ १४२ ॥

अस्मिन्नवसरे बालहरिचन्दनकानने ।
जौमूतकेतुरासौनः पत्न्या सार्द्धं सुषान्वितः ॥ १४३ ॥

पुत्रदर्शनसोत्कण्ठश्चन्द्रोत्सुक इवोदधिः ।
शङ्काविषमस्तदयश्चिन्ताक्रान्त इवाब्रवीत् ॥ १४४ ॥

अहो वत् किमद्यापि वत्सो जौमूतवाहनः ।
न दृश्यते गिरिवरप्रान्तालोकनकौतुकौ ॥ १४५ ॥

दौप्ता गरुडवेल्लेयं प्रवृत्तास्य गिरेस्तटे ।
यथा विभाव्यते व्योम दिग्दाहोज्जारदारुणम् ॥ १४६ ॥

འཛིགས་པས་ལུས་ཉམས་ལག་འགྲོག་པར། ཟ་འདོད་གདེངས་ཅན་དག་ཡིས་ནི།
ཀྱན་དུ་འཕགས་བྱེད་བསྒྲན་པའི་སྒྲ། འཛིགས་སྤྱང་བ་དུས་འདིར་འཇུག།

147

དེ་ལྟར་ཐེ་ཚོས་རབ་རྒྱས་ཤིང་། འཛིགས་བཅས་དོགས་པ་ལ་གནས་ཆོ།
གཙུག་གི་ནོར་བུ་བྲག་གིས་བསོས། མཁའ་ལས་དེ་ཡི་མདུན་དུ་རྒྱུང་། 148

མི་བཟད་པ་ཡི་ལྷས་ངན་བཞིན། མདུན་དུ་ག་དང་སྒྲ་དང་ནི།
བྲག་བཅས་ཀྱིས་གང་དེ་མཐོང་ནས། འཕྲལ་ལ་དེ་ནི་བརྒྱལ་བར་གྱུར། 149

བདག་པོའི་གཙུག་གི་ནོར་བུ་དག། རྒྱང་མཐོང་མ་ལ་ཡ་ཅན་ཡང་།
སྤངས་པས་མངོན་བཅོམ་སྒྲུབ་མོ་དང་། ལྷན་ཅིག་ས་གཞི་དག་དུ་རྒྱུང་། 150

དལ་གྱི་འདུ་ཤེས་ཐོབ་གྱུར་ནས། བཙན་མོ་མཁའ་མ་དབྱགས་ཕུང་ལྟེ།
སྒྲོ་ལྷན་རིག་འཛིན་བདག་པོ་ཡིས། ཐེ་ཚོས་བསམས་ནས་རབ་སྒྲས་པ། 151

བྱ་ནི་སྒྲིན་གྱི་བཞེན་པ་དག། རང་ཉིད་སོང་སྟེ་བདག་གིས་བཟ།
མཁའ་མྱིང་དུས་ནི་འཛིགས་སྤང་འདི། ལུས་ལ་ཐེ་ཚོས་སྟེར་བྱེད་ཡིན། 152

གཙུག་གི་ནོར་བུ་འདི་རྒྱུང་ཡང་། དེས་པ་ཉིད་དུ་མི་བདག་སྟེ།
འདི་ནི་གདེངས་ཅན་མཁའ་མྱིང་གིས། ཟ་བ་དག་གི་ཡིན་ཡང་སྟོད། 153

འཛིགས་པའི་རྒྱང་གིས་བསྒྲན་པ་ཡི། རྒྱ་སྒྲར་རབ་དུ་གཡོ་བ་བཞིན།
གདེངས་ཅན་ནམས་ཀྱི་ནོར་བུ་ནི། དལ་དུ་འདི་ལྟ་དེས་པར་རྒྱུང་། 154

भयभग्नाङ्गभुजगग्रासगृध्रः फणिद्विषः ।

आविद्धापातनिर्घातघोरोऽयं वर्तते क्षणः ॥ १४७ ॥

दत्युन्मेषिणि सातङ्कशङ्काशायिनि संशये ।

तस्याग्रे न्यपतद्रक्तसिक्त चूडामणि दिवः ॥ १४८ ॥

तं निरीक्ष्य पुरःकीर्णमांसकेशरशोणितम् ।

दुर्निमित्त मिवासह्यं सहसैव मुमोह सः ॥ १४९ ॥

चूडामणिं च्युतं दृष्ट्वा पत्युर्मलयवत्यपि ।

पपात मोहाभिहता श्वश्र्वा सह महीतले ॥ १५० ॥

शनैः संज्ञां समासाद्य जाया माश्वस्य सल्लुषाम् ।

उवाच संशये ध्यात्वा धीमान् विद्याधराधिपः ॥ १५१ ॥

पश्याम्यहं स्वयं गत्वा वत्सं निर्जनचारिणम् ।

घोरा गरुडवेल्लेयं देहसन्देहदायिनौ ॥ १५२ ॥

चूडामणिश्च्युतश्चायं निश्चयाय न कल्प्यते ।

एष संभाव्यते तार्क्ष्यभक्ष्यमाणस्य भोगिनः ॥ १५३ ॥

एवम्बिधाः पतन्त्येव मणयः फणिनां सदा ।

उत्पातवातनिर्घाततरला स्तारका इव ॥ १५४ ॥

ཞེས་པ་བརྗོད་ནས་རིག་འཛིན་དབང་། དེ་གཉིས་དང་འགྲོགས་ཆེས་འབྲང་བཅས།
གདེངས་ཅན་གསོད་པའི་དོ་བ་ཅན། ས་འཛིན་དག་གི་ངོས་སུ་སོང་། 155

གནས་སྐབས་དེར་ནི་དུང་གི་གཙུག་། གསོད་པའི་གོས་དམར་དག་དང་ལྡན།
ཅུ་གཏེར་ངོགས་སུ་གློག་ཀླར། ཕྱག་འཆམ་ནས་ནི་སྦྱར་དུ་སོང་། 156

སྤྲོན་གྱི་བཞེན་པ་མཁའ་མིང་གིས། བརྒྱན་ཅིང་གདུབས་པ་མཐོང་གུར་ནས།
ཀྱི་རྒྱད་བཅོམ་མོ་བསྐྱས་སོ་ཞེས། རྣམ་པར་སྤྲོ་ཞིང་ས་ལ་འབྱེལ། 157

ཡང་ཡང་རི་ཕྱག་སྐྱ་བརྟན་གྱི། ཆོ་ངེ་དག་དང་ལྡན་བྱེད་ཅིང་།
མཆི་མ་རབ་ཟགས་དེ་ཡིས་ནི། ལུ་ལུ་སྐྱ་ཡིས་ཆོ་ངེ་བྱས། 158

ཀྱི་རྒྱད་གྲུ་མེད་གཉེན་གུར་གདུང་བ་ཅན་གྱི་སྤྱིང་རྗེ་བསོད་ནམས་དག་གི་མཆོམས།
གཞན་གྱི་གདུང་བ་ཞི་བྱེད་སྟོག་རབ་སྤྲོན་ལ་མངོན་ཕྱགས་མཉམ་གཤིན་འདི་ནི་ཅི།
ཀྱི་རྒྱད་ཚུལ་བཟང་གཏེར་དག་ཁྱོད་དང་བལ་བས་འགྲོ་བ་དག་ནི་ལྷན་པར་གུར། །
བདུད་ཅིའི་ཟེར་ནི་སྐྱ་གཅན་གྱིས་ཟོས་ནས་མཁའི་མཛོས་

པ་ལྟ་བུ་དག་ལ་བདེན། 159

གཞན་ལ་བཅེ་བས་སྟོག་ནི་བསྐྱབ་པར་བསྐྱབ་ལ་སྤྱོ་མ་སྟོག་ནི་གཏོང་བྱེད་པ།
ཁྱོད་ཀྱི་ལུས་ནི་བསྐྱལ་པའི་བར་གནས་གྲགས་པའི་རང་བཞིན་དག་དུ་ཡང་
དག་སྤྲོས།

ཁྱོད་ཀྱི་སྟོག་ཅན་དུང་གི་གཙུག་ནི་སྟོག་པའི་འདས་ལྗེ་བ་དོག་ཅིང་ཉམ་ང་བ།
དག་དུ་འཛོ་དང་བསྐྱབ་པའི་གནས་གུར་འཛིགས་ཅུང་སྤྲད་པའི་ཁྲིངས་སུ་

ཅི་སྤྲད་འཕངས། 160

इत्युक्त्वा सहितस्ताभ्यां सानुगः क्षितिभृत्तटौम् ।
विद्याधरेन्द्रः प्रययौ भोगिवध्यशिलावतीम् ॥ १५५ ॥

अचान्तरे शङ्खचूडः शोणवध्यपटान्वितः ।
गोकर्णं मर्णवतटे प्रणम्याशु समाययौ ॥ १५६ ॥

स दृष्ट्वा गरुडाघातदीर्णं जीमूतवाहनम् ।
हा हतो वञ्चितोऽस्मीति पपात विलपन् भुवि ॥ १५७ ॥

स चुक्रोश भृशं वाष्पविगलज्जदस्वरः ।
कुर्वन् मुहुर्गिरिगुहाः सप्रलापाः प्रतिस्वनैः ॥ १५८ ॥

हा निष्कारणवान्धव व्यसनिनां कारुण्यपुण्यावधे
केयं पेशलता परार्त्तिशमने प्राणप्रदानोन्मुखी ।
हा सौजन्यनिधे त्वया विरहितं जातान्धकारं जगत्
राहुग्रस्तसुधामयूखगगनच्छायां समालम्बते ॥ १५९ ॥

प्राणत्राणविधौ परेषु कृपया हा जीवितत्यागिनः
संजातैव यशोमयी तव तनुः कल्पान्तरस्थायिनौ ।
पापः पातकशङ्कुसङ्कुलतरे घोरापवादोदरे
क्षिप्तः संक्षयधास्त्रि नित्यनिधने किं शङ्खचूड स्वया ॥ १६० ॥

ཞེས་པ་མུ་ཙེ་རབ་སྤྲེལ་ཞིང་། མཁའ་མིང་རྒྱུ་ཏུ་འགྲོ་བ་ཡི།
གདེངས་ཅན་གྱིས་ནི་སྤྲོད་གྱི་ཏོག། རྩེས་འབྲང་བཅས་པ་འོང་བ་མཐོང་། 161

དེ་ལ་རྒྱུང་བའི་མཐའ་བཤད་ནས། ལྷ་ནི་མུ་ངན་གྱིས་འབྲུགས་པས།
དབྱང་བ་སྤངས་ནས་འདབ་ཆགས་ཀྱིས། གང་ཟག་ལ་ནི་སྤྲོད་བཅས་སྤྲེལ། 162

གདེངས་ཅན་ལ་འོས་དྭགས་ནི་ཅུང་ཟད་ཉིད་ཀྱང་མ་བདགས་པར།
རིག་འཛིན་འདི་ནི་ཅི་སྤྲོད་བཅོས་ཞིང་ངེས་བསད་ནས་མཁའ་མིང་།
ཁྱོད་ཀྱིས་དང་ཐོར་མ་དབྱུད་སྤྱིང་ཏུ་ཡོངས་ཆོགས་སྤྲིག་པ་ཡིས།
གདུང་བའི་ལས་བཞུག་ཐུབ་ཆོང་འདི་ཡིས་མཚར་བས་མཚར་བ་བྱས། 163

འདི་ཐོས་སྤྲོད་གྱི་བཞེན་པ་ནི། མདུན་ཏུ་ལུས་ཉམས་མཐོང་བྱུང་ནས།
སྤྲོད་གྱི་ཏོག་ནི་བཅུན་མོ་དང་། བཅས་པ་རབ་ཏུ་བརྒྱལ་བར་བྱར། 164

དེ་ནས་མ་ལ་ཡ་ཅན་གྱིས། མདུན་ཏུ་མཁའ་མིང་དག་གིས་ཁྱོ།
རྒྱ་བསྐྱུན་གདུབས་པའི་དབྱིབས་ཅན་དག། མཐོང་ནས་འཛོ་བ་ཕྱིད་ཐོབ་བྱར། 165

བདན་ཡང་རི་ཤོད་སྤྱང་བ་བཞིན། མ་བཅོས་ན་ཡང་དེ་བཅོས་བཞིན།
འཛོ་བ་ལྷན་ཡང་འཛོ་མེད་བཞིན། རབ་ཏུ་འབྲུམ་ཡང་གཡོ་མེད་བྱར། 166

བདན་པའི་གྲོགས་བཞིན་བརྒྱལ་བ་ཡིས། ཡན་ལག་ཀྱན་ལ་འབྱུང་ཅིང་བསྐྱེད་སྤྲེལ།
མོངས་པས་དབང་དང་བྲལ་བ་དེ། ཡུན་ཙམ་ཅི་ཡང་རིག་མ་བྱར། 167

इतिप्रलापमुखरः प्रसर्पन् गरुडान्तिकम् ।
जौमूतकेतु मायान्त मपश्यत् सानुगं फणी ॥ १६१ ॥

तस्मै निवेद्य वृत्तान्तं नागः शोकविश्रङ्खलः ।
बभाषे भुज मुत्क्षिप्य साक्षेपः पक्षिपुङ्गवम्* ॥ १६२ ॥

अलमलमविचारप्राप्तपर्यन्तपाप-
व्यसनसरनिभाजा साहसेनामुना ते ।
फणिसमुचितचिह्नं किञ्चिदेवानवेक्ष्य
क्षतनिरत हतः किं तार्क्ष्यं विद्याधरोऽयम् ॥ १६३ ॥

एतदाकर्ण्य जौमूतकेतु दीर्घतनुः पुरः ।
जौमूतवाहनं दृष्ट्वा मुमोह महिषीसखः ॥ १६४ ॥

प्रियं पतङ्गराजोग्रप्रहारदलिताकृतिम् ।
दृष्ट्वा मलयवत्यग्रे कण्ठप्राप्तार्द्धजीवितम् ॥ १६५ ॥

स्थिताप्यधश्च्युतैवाद्रे रहताप्याहतैव सा ।
सजीविताप्यजौवैवं समुद्भान्तापि निश्चला ॥ १६६ ॥

रुद्धा सर्वार्ङ्ग मालिङ्ग गाढं सख्येव मूर्च्छया ।
मुहूर्त्तं मोहविवशा सा विवेद न किञ्चन ॥ १६७ ॥

* In the Tibetan text पुङ्गवम् (པུང་བུ་) exists.

དལ་གྱིས་འདྲ་ཤེས་ཐོབ་གུང་ཅིང་། ཐམས་ཅད་གདུང་བ་སྦྲ་བ་ན།
མཁའ་མྱིང་ཆགས་བལ་སྒྲིངས་པ་ཡིས། བྱ་ངན་ལྷན་པ་དག་དུ་གུར། 168

དེ་དུས་འཛོལ་གདོང་བར་ནི། དེས་བས་བདུན་པ་བརྒྱང་བ་ཡིས།
པ་མ་དག་གིས་སྒྲིན་གྱི་ནི། བཞེན་པ་ལུས་ཟེས་ལ་སྦྲས་པ། 169

བྱ་མིན་འདི་ལ་རབ་ལྷགས་བྱ། དེད་ཀྱི་སྒོག་ནི་འཕྲོག་བྱེད་པ།
གཞན་ལ་སྒྲིང་ཆེའི་ངང་ཚུལ་ཅན། ཁྱོད་ཀྱི་རྩལ་པོ་འདི་ནི་ཅི། 170

འགྲོ་བའི་ཆོགས་ནི་རྒྱད་པ་དག། བསྐྱང་བའི་རིན་ཅེན་ལུས་འདི་ནི།
དེས་བར་མ་བསྐྱངས་བྱ་ཁྱོད་ཀྱིས། ལེགས་བྱས་དག་ནི་ཅི་ཞིག་བྱས། 171

ཞེས་པ་སྦྲ་བའི་པ་མ་ལ། སྤྱི་བོ་འདར་བས་ཐུག་བཅའ་ནས།
བཟོད་དགའ་སྒོག་ནི་རབ་གཡོ་ཞིང་། ཡི་གེ་འཕྲོར་བར་རབ་སྦྲས་པ། 172

ཡབ་གཅིག་ཁྱོད་ཀྱི་བཀའ་མེད་པར། རང་གིས་འདི་བྱས་བདག་གི་ནི།
སྤྱི་མ་མེད་པའི་ཐུག་འདི་ཡིས། ཁྱོད་ལ་རབ་དུ་དང་བ་མཚན། 173

སྐད་ཅིག་འཛིག་པའི་ལུས་འདི་ནི། ཡོངས་སུ་བསྐྱར་བ་མི་མཚན་ཅོ།
ལུས་ཅན་ནམས་ཀྱི་སྒྲེ་བ་ཡི། བཟོད་པ་གཞན་པན་སྤེང་བོ་ཉིད། 174

ལུས་ཅན་ནམས་ཀྱི་ཚོའདི་མགྲོགས་པའི་རྒྱང་གི་ཅེ་དགའ་ཡིས།
བསྐྱོད་པའི་འཁྲི་ཤིང་འདབ་མ་ལ་གནས་ཐུ་ཐིགས་ནམ་པ་གཡོ།

शनकैर्लब्धसंज्ञेषु सर्व्वेष्टार्त्तप्रलापिषु ।
वैराग्यालक्ष्यवैलक्ष्यविषादौ गृह्णोऽभवत् ॥ १६८ ॥

गृहीतधैर्य्यै तत्कालं जीवितत्यागनिश्चयात् ।
ऊचतुर्जनकौ सस्तगात्रं जीभूतवाहनम् ॥ १६९ ॥

परकारुण्यशौलस्य केयं पुत्रकठोरता ।
तव प्रवृत्ता कायेऽस्मिन्नावयो जीवहारिणी ॥ १७० ॥

इदमापन्नजनतारक्षारत्नमरक्षता ।
शरीरं भवता पुत्रं किं नाम सुकृतं कृतम् ॥ १७१ ॥

इति ब्रुवाणौ पितरौ शिरःकम्पेन निःसहः ।
स प्रणम्योच्चलत्प्राणः प्रकीर्णाक्षरमभ्यधात् ॥ १७२ ॥

तवाज्ञया विना तात ममेदं कुर्व्वतः स्वयम् ।
अपश्चिमः प्रणामोऽयं त्वत्प्रसादनलक्षणः ॥ १७३ ॥

क्षणक्षयिणि कायेऽस्मिन्नलक्ष्यपरिणामिनि ।
परोपकारसारैव जन्मयात्रा शरीरिणाम् ॥ १७४ ॥

जवनपवनलीलावस्त्रिवस्त्रोदलोद्यत-
साललवविलोलां देहिना मेतदायुः ।

རྒྱན་དུ་གཟེར་བ་ལ་ཕན་གསོད་ནས་ས་གནས་ལ་ཡོ་བྱད་ནི།
བརྒྱབས་བྱས་བདུན་ཅི་ཐོབ་པས་བདུན་བའི་གནས་སུ་འགོ་བར་འགྱུར། 175

ཕ་མ་མཆི་མ་ཅན་ལ་ནི། བརྒྱད་ནས་སདུན་དུ་འདབ་ཆགས་དབང་།
འགྱོད་པ་ཆེན་པོས་རང་གིས་ནི། ཉིས་བྱས་སྒྲིད་ཅིང་གནས་པ་དག། 176

དེ་ཡི་སྒྲིང་སྒྲོབས་འབད་པ་ནི། ཆགས་བྲལ་སྒྲུ་མས་དག་བྱས་ནས།
སྒྲུ་ནི་ཟ་པ་ལས་སྒྲོག་ལ། ཀྱན་དུ་དོག་པ་བདུན་པོ་བྱས། 177

དེ་ནས་མི་བཟད་མཐའ་ཡི་དབྱགས། ཡི་གེ་རབ་དུ་འབྱུལ་པ་ཅན།
མིག་ནི་རབ་དུ་ཟུམ་པ་དེ། སྒྲིང་སྒྲོབས་གསལ་བའི་སྒྲུག་མར་གྱུར། 178

དེ་ནས་སྒྲིག་ཁང་རབ་སྒྲུས་པ། འོས་ཤིང་མེ་དོག་གོས་ཀྱིས་སྒྲུས།
མ་ཡི་སདུན་དུ་མངོན་སྟོགས་དེ། འཇུག་འདོད་དེ་ཡི་དགའ་མས་སྒྲུས། 179

བདག་གིས་གྲུས་པས་མཉམ་བྱས་པ། འབྱུང་པོའི་དགའ་མ་བཅོམ་ལྷན་མས།
རིག་འཛིན་ཀྱན་གྱི་འཁོར་ལོ་སྒྱུར། མཆོག་ནི་བདག་ལ་རབ་དུ་བྱིན། 180

གང་ཞིག་ཞག་བདུན་ཉིད་ཀྱིས་བདག། བྱ་མོ་ཡུག་སའི་སྐལ་ལྷན་གྱུར།
དག་པའི་ཆོག་འདི་བདག་ལ་ནི། ཅི་སྒྲིད་བདེན་པ་མིན་པར་གྱུར། 181

བདག་གི་སྒྲེ་བ་གཞན་དུ་ཡང་། འོས་པ་འདི་ཉིད་བདག་གྱུར་ཅིག།
ཅེས་བརྒྱད་དེ་ཡིས་མན་དར་འི། མེ་དོག་སྒྲིས་པ་མེ་ལ་གདོར། 182

स्थिरपदं ममृतास्था सन्ततार्त्तापकारे
कृतपरिकरबन्धं पुण्यधाम्नि प्रयाति ॥ १७५ ॥

इत्युक्त्वा जनकौ सास्त्रौ पुरः प्राप्तं खगेश्वरम् ।
आह तापेन महता निन्दन्तं निजदुष्कृतम् ॥ १७६ ॥

वैराग्यगुरुणा सत्त्वप्रणयेन प्रसह्य सः ।
चकार स्थिरसंकल्पं नागाशननिवृत्तये ॥ १७७ ॥

ततः पर्यन्तविषमश्वासप्रखलिताक्षरः ।
सत्त्वप्रकाशशेषोऽभूत् स निमीलितलोचनः ॥ १७८ ॥

अथोचितां सुरचितां पुष्पांशुकचितां चिताम् ।
प्रवेष्टुं तत्प्रिया वहेरग्रमेत्य समभ्यधात् ॥ १७९ ॥

भक्त्या मया भगवती तोषिता भववल्लभा ।
आदिशन्मे वरं सर्वविद्याधृक्चक्रवर्त्तिनम् ॥ १८० ॥

तदिदं वितथं कस्माज्जातं मम सतीवचः ।
यदहं सप्तरात्रेण बालवैधव्यभागिनी ॥ १८१ ॥

जन्मान्तरेऽपि मे भूयादयमेवोचितः पतिः ।
उक्तेति सामो चिक्षेप मन्दारकुसुमाञ्जलिम् ॥ १८२ ॥

དེ་ནས་བདུད་ཅིའི་བུམ་པ་ཡིས། ལག་པའི་མཚོ་སྤྱོད་བུམ་པ་ཡིས།
 རི་སྤྱོད་རང་ཉིད་མངོན་ཕྱོགས་ཏི། དགའ་བས་བུ་མོ་ཁྱོད་ཀྱི་བདག་༥ 183

དེ་ནི་འཚོ་ཞེས་ཟྱོད་བྱེད་ཅིང་། བཞིན་གྱི་འོད་ཀྱིས་ཕྱོགས་བཀའ་སྤྱི།
 བདུད་ཅིའི་ཆར་རྒྱན་དག་གིས་ནི། སྤྱོད་གྱི་བཞིན་པ་རབ་དུ་བསོས་༥ 184

རི་སྤྱོད་མི་སྤྱང་བྱུང་པ་ན། སྤྱོད་གྱི་བཞིན་པ་རབ་བསོས་ནས།
 བསལ་པའི་ཁྱུ་རྣམས་བསོས་པ་ནི། མཁའ་མིང་དག་ལ་སྤྱར་ཡང་ཞུས་༥ 185

དེ་ནས་དེ་ཡིས་བདུད་ཅིའི་ཆར། སྤྱོད་པས་གདེངས་ཅན་ཐམས་ཅད་ནི།
 གདེངས་ཀའི་ཁོར་བུའི་འོད་གྱུས་པའི། སྤྱང་བ་དང་ལྷན་རབ་དུ་ལངས་༥ 186

དེ་ནས་དགའ་དང་མདུང་ཡིད་སྤྱོད་རྣམས་༥
 མཚུངས་པར་མངོན་པར་སྤྱར་བས་འདར་བྱེད་ཅིང་།
 དཔག་བསམ་འཁྲི་ཤིང་ཡང་དག་རྒྱ་བ་བཞིན།
 བྱུང་པའི་བུ་མོ་བདག་པོའི་བྱང་དུ་སོང་༥ 187

དེ་ནས་ལྷན་པོ་གཤོག་པ་ལྷན་པ་བཞིན།
 འདབ་ཆགས་དབང་པོས་གཞིན་ཏུ་མངོན་མཚོད་སོང་།
 སྤྱོད་གྱི་བཞིན་པ་དག་ལ་མངོན་ཕྱོགས་པའི།
 དུང་གི་གཙུག་ནི་ལྷ་བས་ངོས་སུ་མ་བྱུང་༥ 188

ततः पीयूषकलशव्यग्रपाणिसरोरुहा ।

स्वयमभ्येत्य गिरिजा प्रीत्या जीमूतवाहनम् ॥ १८३ ॥

अयं जीवति ते पुत्रि पतिरित्यभिधायिनी ।

अजीवयत् सुधासारैः पूरिताशामुखांशुभिः ॥ १८४ ॥

अन्तर्हितायां पार्वत्यां स्वस्थो जीमूतवाहनः ।

ताक्ष्यं यथाचे नागानां हतानां जीवितं पुनः ॥ १८५ ॥

ततः सर्व्वं समुत्तस्थु स्तत्सृष्टामृतवृष्टिभिः ।

सालोक्राः फणिनः स्फ्रीतफणामणिमरौचिभिः ॥ १८६ ॥

ततः प्रहृषाद्भुतमन्मथानां

तुल्याभियोगेन विघूर्णमाना ।

समाययौ सिद्धसुता समीपं

सञ्चारिणौ कल्पतेव पत्युः ॥ १८७ ॥

याते तमभ्यर्च्य ततः कुमारं

खगेश्वरे पञ्चवतीव मेरौ ।

जं मूतवाहामभिमुखस्य दृष्टि

र्न शङ्खचूडस्य जगाम तृप्तिम् ॥ १८८ ॥

དེ་ནས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྤྱི་ལོར་ལྷ་ཡི་བདག་བོ་ཡིས།
 མཛེས་པའི་ལག་པའི་པདྨས་རབ་གཏོར་མེ་ཏོར་རྒྱས་པའི་ཆར།
 བྱང་བའི་ཚྭ་ས་ཀྱི་སྒྲ་ཡིས་ཡོན་ཏན་བཞི་དྲུས་སྒྲ་དབྱངས་བཞིན།
 འཛི་མེད་དགའ་བའི་ཚྭ་ས་ཀྱིས་སྤྱོད་ས་ཀྱི་གང་བ་བབས། ॥

189

ཡ་མ་དག་ལ་ཕྱག་འཆམ་དེ་དག་ཞབས་ཀྱི་པར་རྒྱུ་གཞི་གི་ཞོར་བྱ་ཆགས།
 དེ་དག་དགའ་བའི་མཆི་མ་ཟགས་པས་དབང་བསྐྱར་
 དགའ་ཞུ་ལགས་པར་བསྐྱབས།

ཕྱི་ལོ་ལྔ་པ་རྒྱ་བཀྲར་བཤོད་ནས་མོག་པ་ནི་ཡོངས་
 མོག་པ་ཕྱིན་གྱི་བཞེན་པས་སྐད་ཅིག་ལས།

གསལ་བར་འཁོར་ལོ་རྒྱུ་ར་པའི་དཔལ་གྱི་མཚན་མ་
རིན་ཅིན་རྣམས་ནི་ཡང་དག་པོ་ལྟོ། 190

དེས་མ་ལྟ་བུ་ཡིན་པ་དེ་ལྟར་བཤད་པ།
 དཔེར་བཤད་མཛོན་ཕྱོགས་རང་གི་མཛོན་པ་མཛོན་དཔར་བསྐྱར།
 ལྷུག་པ་ལྷུག་མཛོན་གྱིས་ལྷུག་པར་ལོ་པ་ལོ་གྲགས་པ་ཅན།
 ལྷུག་པ་ལྷུག་པ་དེ་ལྟར་ལྷུག་པར་དཔེར་བཤད་བཞུགས།

191

དེ་ལྟར་རང་གི་སྐྱེ་བ་གཞན་གྱི་ཚུལ་འདི་དག།
བསོད་ནམས་ཉིར་བཞུག་དགའ་བྱུང་བས་གསུངས་པ་ནི།
འདྲག་གིས་བསྐྱེབས་པས་དགེ་བའི་མཆོག་ནི་གང་ཐོབ་དེས།
སེམས་ཅན་སྐྱེས་ཅད་མེད་པར་འགྱུར་བ་ཉིད་གྱུར་ཅིག༥

བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་གིང་དག་པའི་
 དབང་པོས་མཛད་པ་ལས་དེ་ཉིད་ཀྱི་སྤྲས་རྒྱ་པའི་དབང་པོས་
 མཛད་པའི་སྤྲིན་གྱི་བཞེན་པའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པའི་
 ཡལ་འདབ་ཉི་བརྒྱ་ཙུང་བརྒྱད་པའོ།།

अथ सुरपतिकान्तापाणिपद्मप्रयुक्ता
विकचकुसुमवृष्टिर्बोधिसत्त्वस्य मूर्द्धि ।
न्यपतदमलरत्नासारसंपूरिताशा-
कृतगुणनुतिशब्देवाकुलालिखनेन ॥ १८६ ॥

वन्दित्वा पितरौ तदङ्घ्रिकमलव्यासक्तचूडामणिः
हर्षाश्रुस्रुतिभिस्तयोः सुविहितः प्रेमाभिषेकोत्सवः ।
सत्त्वाब्धिः परिपूर्णपुण्यनिवहैर्जीमूतवाहः क्षणा-
द्रत्नानि स्फुटचक्रवर्तिकमलाचिह्नानि स प्राप्तवान् ॥ १८७ ॥

अथ सुरपतिना समेत्य हर्षात्
प्रणयवता स्वयमासनेऽभिषिक्तः ।
अथ मभजत वन्द्यमानकौर्त्तिः
चिदशगणैः स चिराय चक्रवर्त्ती ॥ १८९ ॥

इति स्वजन्मान्तरवृत्तमेतत्
पुण्योपदेशे कथितं जिनेन ।
कृत्वा मयाग्न्यं कुशलं यदाप्तं
तत्सर्वसत्त्वाभ्युदयाय भूयात् ॥ १९० ॥

इति श्वेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
तदात्मजसोमेन्द्रकृतं जीमूतवाहनावदान
अष्टोत्तरशततमः पञ्चमः ॥

ཀུན་ལས་མཐོ་ཞིང་བདེ་བ་ཤེས་པ་ཡོན་ཏན་དག་དང་ལྡན།
 བཟང་ཞིང་རབ་མང་བཅོན་འགྲུས་སྒྲིབས་དང་བཟོད་པ་ཅན།
 མི་དགེ་རྩ་བ་སྲིད་པའི་ལྷོན་པ་རབ་འཛུམས་པ།
 རྒྱལ་པ་རྒྱུག་མཛད་བཅོམ་ལྡན་དེ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལེ།

1

འཛིག་རྟེན་དུ་ནི་རྩིས་སྒྲིབ་མ་སྒྲིང་རྩིས་དང་བཅས་ཀྱིས་གཟིགས་ཤིང་།
 ལྷུ་ལྷན་གྱས་ལྡན་དགེ་བ་རྣམས་ལ་མ་ཚང་མེད་པའི་འབྲས་བུ་སྒྲུབ།
 རྩིས་འཛིག་རྟེན་མགོན་པོ་དེ་མེད་དགེ་བའི་བསམ་གཏན་སྒྲོ་ལྡན་པ།
 དེ་སྲིད་མཁས་པའི་ཞལ་གྱི་དགའ་སྒྲིད་སངས་རྒྱས་གཏམ་འདི་གནས་

གྱུར་ཅིག། 2

རྩིས་སངས་རྒྱས་སྲིད་པ་མཐའ་དག་བསྐྱལ་སྒྲིད་རབ་དུ་གྱས་གྱུར་ཅིག།
 རྩིས་ཚོས་ནི་ལེགས་བྱས་ལམ་དག་རབ་གསལ་རིན་ཅེན་སྒྲིབ་མར་གྱུར།
 རྩིས་དགེ་འདུན་ཆགས་ལྡན་ཡིད་ལ་དགེ་བའི་ཚོགས་སྒྲིབ་དེ་སྲིད་དུ།
 དཔག་བསམ་འཁྲི་ཤིང་གསར་པ་རྒྱལ་བའི་ཡོན་ཏན་གཏམ་འདི་གནས་

གྱུར་ཅིག། 3

རྩིས་ས་གཞི་རབ་མང་ས་འཛོན་ལས་འབབ་གཡོ་བའི་

རྩ་ཡི་འཕྲིང་ལྡན་ལྷག་མ་ཡི།

མགོ་ལ་གདོངས་ཀ་རིན་ཅེན་འོད་ཟེར་གྱས་པས་སྒྲིབ་

གདུགས་ཀྱིས་མཛེས་པའི་རྩེ་ལྷ་སྒྲིད།

सर्वोन्नताय सुगताय गुणान्विताय
भद्राय भूरितरवोर्यबलश्रमाय ।
उन्मूलिताकुशलमूलभवद्रुमाय-
तस्मै नमो भगवते मदवारणाय ॥ १ ॥

यावत्तारा तरुणकरुणालोकिनौ भक्तिभाजां
कल्याणानां कुलमविकलं सिद्धये सन्निधत्ते ।
लोके यावद्विमलकुशलध्यानधी लोकेनाथः
तावद्वौड्यौ विबुधवदनामोदिनीयं कथास्ताम् ॥ २ ॥

यावद्बुद्धः सकलभुवनोत्तारणाय प्रबुद्धो
यावद्बुद्धः सुकृतसरणिस्वरत्नप्रदीपः ।
यावत्सङ्घः शरणमनसां दत्तकल्याणसङ्घः
स्थीयात्तावज्जिनगुणकथाकल्पवल्ली नर्वेयम् ॥ ३ ॥

यावद्भूरिभूमृत्सुतसलिलचलन्मालिका शेषशौर्षे
मायूरच्छ्वशोभा मनुभवति फणारत्नरश्मिप्रतानैः ।

འི་སྒྲིབ་ས་གནི་བརྒྱ་དག་ལ་སྒྲིབ་པོ་ཟེ་འབྱུང་ནས་པའི་

མཛེས་པ་འཛིན་བྱེད་པ།

དེ་སྒྲིབ་སྒྲིབ་པའི་གཏམ་འདི་འབྱོ་བའི་ན་གྲུན་དག་ཏུ་

རབ་ཏུ་གནས་པ་ཕྱིན་གྱུར་ཅིག།

4

བྱང་ཐུབ་སེམས་དཔའི་དོགས་པ་བརྗོད་པ་དཔག་བསམ་གྱི་འབྲི་ཤིང་སྒྲིབ་

དངགས་མཐན་ཆེན་པོ་དག་པའི་དབང་པོས་མཛོད་པ་རྗོགས་སོ།།

धत्ते यावत्सुमेः क्षितितलकमले कर्णिकाकारकान्तिं
शास्तु स्तावत्कथेयं कलयतु जगतां कर्णपूरप्रतिष्ठाम् ॥४॥

समाप्ता बोधिसत्त्वावदानकल्पलता छतिरियं
महाकवेः क्षेमेन्द्रस्य ॥

COLOPHON.

A FEW WORDS ABOUT THE TEXT, ITS COLLATION WITH THE ORIGINAL AND ITS TRANSLATION IN TIBETAN VERSE.

ཡོན་ཏན་ཐུལ་དུ་བྱུང་བ་དཔག་དུ་མེད་པས་སྒྲུས་པའི་སྒྲ་མ་དམ་པ་
 ཚེས་ཀྱི་གྲུལ་པོ་དང་། མིའི་དབང་པོ་དཔོན་ཆེན་ཤ་ཀྱ་བཟང་པོའི་བཀའ་ལྷང་
 གིས་གྲུ་གར་གྱི་མཁན་པོ་སྟན་དངགས་མཁན་ཆེན་པོ་ལ་གྲིས་ཀར་དང་བོད་ཀྱི་
 ལོ་ཅུ་བ་དག་སྤོང་ཤོང་སྟོན་གྱིས་མང་ཡུལ་འཕགས་པའི་བྱུང་དགོ་འདུན་བཞི་
 མེའི་གཙུག་ལག་ཁང་དུ་བསྐྱར་ཅིང་ཞུས་ཏེ་གཏན་ལ་བབ་པའོ།

དཔལ་ས་སྐྱའི་གཙུག་ལག་ཁང་དུ་གྲུ་དཔེ་དང་གཏུགས་ནས་ཉུ་དག་ཚང་
 བར་བྱས་སོ། ། སྐད་གཉིས་ཀ་ལ་ཉུ་ཆེན་ཞིབ་པ་ཅིག་གྲུབ་པས་གཞན་ལས་
 རྒྱན་དུ་འཕགས་སོ། །

གྲུལ་པའི་དོགས་པ་རྫོང་སྟན་པའ་ཆེན་པོ་དཔག་བསམ་འཁྲི་ཤིང་ཞེས་བྱའི་
 བསྟན་བཅེས་སྐད་གཉིས་རྒྱང་དུ་སྐྱར་བ་འདིར་ཡི་གེ་པ་དང་དག་བྱེད་པ་ཡི་སྟོན་
 ལས་ཡིག་འབྲུ་རྒྱལ་ཆད་བརྩོད་འབྲུལ་བ་ཇི་སྟེད་མཆིས་པ་ནམས་འདི་ཡི་
 སྐད་གཉིས་རྒྱང་སྐྱར་ཐོག་མར་བྱེད་པོ་འཛིག་དེན་མིག་གྱུར་ཆེས་སྟོང་བཟང་པོ་
 ཞེས་བྱའི་དགོ་སྟོང་གིས་ལེགས་སྐྱར་གཞུང་དང་སྤེབ་སྟོང་བསྟན་བཅེས་བོད་
 སྐད་བརྩོད་ཡི་བསྟན་བཅེས་དང་བསྟན་སྟོང་གྲོས་ཞིབ་མོས་དག་པར་བགྱིས།

དགོ་ལེགས་འཕེལ།

This colophon is contained in the Tibetan edition. It was added during the Sakya Hierarchy when Tibet was ruled by *Pon-chen* (Governor) Shakya Zang-po. The first and earliest edition was issued under his orders.

नेत्राक्ष्यभियुताब्दके च समये राधे सिते पक्षके
 आशयाञ्च तिथौ दिवाकरदिने वाहद्विषट्पक्षके ।
 श्रीमद्बुद्धसुतावदानशतकं वस्वङ्कितं मोक्षदम्
 राज्ये श्रीमदनन्तमल्लनृपते लक्ष्म्या व्यलेखि स्वयम् ॥

लक्ष्मीभद्रकवे विधाय विधिवद्वाख्यान मत्यङ्गुतं
 स्नेहन्द्रेण कृतं गभौरमधुरं बुद्धावदानं मया ।
 नेपाले भुवि मञ्जुभद्रसुधिया यत्पुण्यमासादितं
 सत्त्वा स्तेन भवाब्धिमध्यपतिता बुद्धा भवन्तु स्फुटम् ॥

शुभमस्तु ॥

This colophon is contained in the Nepalese manuscript of the second volume, which only was extant in Nepal during King Ananta Malla's reign.

